

**After antiquity: Joseph and Aseneth in manuscript
transmission. A case study for engaging with what
came after the original version of Jewish
Pseudepigrapha.**

**The Rev'd Jonathon Stuart Wright
Saint Stephen's House**

Submitted for the Degree of Doctor of Philosophy

Volume 2: Appendices

Synoptic Edition

This synoptic edition presents the present writer's re-investigation into the Greek manuscript witness. Information on the formation of each edition is found in the relevant chapter.

Footnotes relate to the manuscript or family they appear in. Following convention, proper nouns have majuscule first letter. *Nomina sacra* and abbreviations are expanded without annotation, unless variant readings occurred through their use.

Key:

om.	Text referred to by footnote is not included in the manuscript(s) specified.
<>	Omitted as part of a larger omission by
>	Specific text is not included in the manuscript(s) specified.
+	Addition by
...	Unreadable/damaged text
<μετὰ>	Abbreviation
lac.	Lacuna
©	Miniature in the manuscript
Phil.	Philonenko
(1.1)	Burchard's versification
* ₁	Philonenko's versification

Chapter 1

G	FW	Family c	Family a	Family d
© ¹ (1.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτη τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐτηνείας ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ κυκλῶσε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου.		(1.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς εὐθηνίας· ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ· πέμπτη τοῦ μηνὸς· ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ περιελθεῖν τὴν γῆν Αἰγύπτου.	(1.1) ² Εν τῷ πρώτῳ τοίνυν ³ ἔτει τῆς εὐθηνίας ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ⁴ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ τοῦ περιελθεῖν πᾶσαν τὴν ⁵ γῆν Αἰγύπτου·	(1.1) *1 Ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ κυκλεῖσαι πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου.
(1.2) καὶ ἦλθεν Ἰωσήφ τῷ τετάρτῳ μηνὶ τοῦ πρώτου ἔτους ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς εἰς τὰ ὄρη Ἑλίουπόλεως. Καὶ ἀνήγαγεν πάντα τὸν σῖτον τῆς πόλεως ἐκείνης ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.		(1.2) καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ τοῦ πρώτου ἔτους· ὀκτῶ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ· εἰς τὰ ὄρια Ἑλίουπόλεως· καὶ ἦν συνάγων τὸν σῖτον τῆς χώρας ἐκείνης ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.	(1.2) ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ⁶ μηνὶ τοῦ πρώτου ἔτους ὀκτῶκαιδεκάτῃ ⁷ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ⁸ ὄρια ⁹ Ἑλίουπόλεως· καὶ ἦν συνάγων ¹⁰ τὸν σῖτον τῆς χώρας ἐκείνης ¹¹ ὥς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ¹² .	(1.2) *2 Καὶ ἦλθεν Ἰωσήφ τῷ τετάρτῳ μηνὶ τοῦ πρώτου ἔτους ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς εἰς τὰ ὄρια Ἑλίουπόλεως. *3 Καὶ ἦν συνάγων τὸν σῖτον τῆς χώρας ἐκείνης ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

1. First miniature. Crowned Joseph is seated on a dais in a landscape setting. He holds a sceptre in his righthand and extends his left hand. The orphery of his garment and the sash around his waist, extending over his left arm, forms a cross.

2. CR+ ἐγένετο

3. QCR om.

4. Q β^w

5. Q om.

6. Q δ^w

7. CR ὀκτῶκαιδεκάτῳ Q ἦ καὶ ἰ

8. Q om.

9. CR Q ὄρη

10. Q τοῦ συνάξαι

11. PQ om.

12. Q ὡς εἰ ἄμμον θαλάσσης

(1.3) καὶ ἦν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ σατράπης τῷ Φαραῶ καὶ οὗτος ἦν ἄρχῃ τῶν σατράπων καὶ τῶν μεγιστάνων πάντων τοῦ Φαραῶ. καὶ ἦν ὁ ἀνὴρ οὗτος πλούσιος σφόδρα καὶ φρόνημος καὶ ἐπιεικής καὶ ἦν σύμβουλος τῷ Φαραῶ ὑπὲρ πάντας τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ. καὶ ἦν Πεντεφρῆς ἱερεὺς Ἑλίουπόλεως.	(1.3) *Ἦν τις ἀνὴρ ἐν Αἰγύπτῳ σατράπης τοῦ Φαραῶ. καὶ οὗτος ἄρχων πάντων τῶν σατράπων καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ Φαραῶ. καὶ ἦν ὁ ἀνὴρ πλούσιος σφόδρα καὶ φρόνιμος ¹³ καὶ ἐπιεικής καὶ ἦν σύμβουλος τοῦ ¹⁴ Φαραῶ συνίων ¹⁵ καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ ¹⁶ Πεντεφρῆς ¹⁷ ἱερεὺς Ἑλίουπόλεως.	(1.3) καὶ ἦν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ σατράπης τοῦ Φαραῶ· καὶ οὗτος ἄρχων πάντων τῶν σατραπῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ Φαραῶ. καὶ ἦν ὁ ἀνὴρ οὗτος πλούσιος σφόδρα· καὶ φρόνιμος καὶ ἐπιεικής ὑπάρχων σύμβουλος τοῦ Φαραῶ ὅτι ἦν ὑπὲρ πάντας τοὺς μεγιστάνους Φαραῶ συνίων. καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ Πεντεφρῆ ἱερεὺς Ἑλίουπόλεως.	(1.3) ἦν δέ τις ¹⁸ ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ¹⁹ ἐκείνῃ ὀνόματι Πεντεφρῆς ἱερεὺς ὢν Ἑλίουπόλεως καὶ σατράπης ²⁰ τοῦ Φαραῶ καὶ ἄρχων πάντων τῶν σατράπων καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ ²¹ Φαραῶ ²² . ἦν δὲ ὁ ²³ ἀνὴρ οὗτος ²⁴ πλούσιος σφόδρα καὶ φρόνιμος πάντῳ ²⁵ καὶ ἐπιεικής. ὑπῆρχεν δὲ ²⁶ καὶ σύμβουλος τοῦ Φαραῶ ²⁷ ὅτι ἦν ὑπὲρ πάντας τοὺς μεγιστάνους ²⁸ Φαραῶ ^{29,30} συνίων.	(1.3) *4 Ἦν δὲ ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, σατράπης τοῦ Φαραῶ· καὶ οὗτος ἦν ἄρχων πάντων τῶν σατραπῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ Φαραῶ. *5 Καὶ ἦν ὁ ἀνὴρ οὗτος πλούσιος σφόδρα καὶ φρόνιμος καὶ ἐπιεικής, καὶ ἦν σύμβουλος τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πεντεφρῆς, καὶ ἦν ἱερεὺς Ἑλίουπόλεως.
---	--	--	---	---

13. W om.

14. W+ βασιλέως

15. W om.

16. W αὐτῷ

17. W πεντεφρίς

18. CR τῆς

19. Q χώρα

20. CR σατράπων

21. PQ om. CR<>

22. καὶ ἄρχων — τοῦ Φαραῶ] CR om.

23. R om.

24. Q om.

25. Q om.

26. Q om.

27. P+ καὶ ἄρχων πάντων τῶν σατράπων αὐτοῦ R<>

28. P -νους CR<>

29. ὅτι ἦν — Φαραῶ] C om. R<> Q ὅτι ὑπὲρ πάντας

30. καὶ σύμβουλος — μεγιστάνων Φαραῶ] R lac. Space only sufficient for text found in C.

(1.4) καὶ ἦν αὐτῷ Θυγάτηρ παρθένος. αὕτη ἐκβεβηκυῖα ἐν ταῖς παρθέनαις μεγάλη σφόδρα ὑπὲρ πάντας τὰς παρθένους ἐπὶ τῆς γῆς Αἰγύπτου.	(1.4) καὶ ἦν αὐτῷ θυγάτηρ ³¹ ὀνόμα ³² Ἄσινεθ. ἑκτῷ καὶ ³³ δέκατον ἔτων ἄγουσα. ἦν ³⁴ δὲ παρθένος καὶ ὡ ὥραϊα ᾧ εἶδε σφόδρα ³⁵ ὑπὲρ πᾶσας τᾶς ³⁶ παρθένους ἑτῆς γῆς ³⁷ .	(1.4) ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ ὀνόματι Ἄσινεχ παρθένος ἀρτίως ἐκβεβηκυῖα ³⁸ ὀκτω καὶ δέκα ἔτος· μεγάλη καὶ ὥραϊα καὶ καλὴ σφόδρα ὑπὲρ πᾶσαν παρθένον ἐπὶ τῆς γῆς.	(1.4) ἦν δὲ αὐτῷ θυγάτηρ ³⁹ παρθένος ὀνόματι Ἄσινεθ ἔτων ὀκτωκαίδεκα ⁴⁰ . ἡμεγάλη καὶ ⁴¹ ὥραϊα καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα ὑπὲρ πᾶσαν παρθένον ἐπὶ τῆς γῆς ⁴² . ^{43.44}	(1.4) *6 Καὶ ἦν ἡθυγάτηρ αὐτῷ ⁴⁵ ὡς ἑτῶν ὀκτωκαίδεκα παρθένος μεγάλη καὶ ὥραϊα καὶ εὐπρεπὴς τῷ κάλλει σφόδρα ὑπὲρ πᾶσαν παρθένον ἐπὶ τὴν γῆν.
---	--	--	---	--

31. F lac.

32. W ὀνόματι

33. F lac.

34. W ἔστω

35. F lac. ἦν-σφόδρα

36. F om.

37. F lac.

38. J ἐκβεβηκυῖα H ἐκ εβραικία K ἐκβεβεικία

39. PQ θ. α.

40. Conjecture. P δέκακαλιοκτώ; AQ ιη; CR <>

41. PQ om. CR <>

42. Q ὥραϊα σφόδρα ὑπὲρ πᾶσαν παρθένον τῆς τότε(?) ἐπὶ γῆς

43. Ἄσινεθ ἔτων — τῆς γῆς] C om. R<>

44. παρθένος ὀνόματι — τῆς γῆς] R lac. Space suggests it contained the same text as C.

45. Phil. θυγάτηρ τῷ Πετεφρῇ

(1.5) καὶ αὕτη οὐδὲ μίαν αὐτῆς ὅμοιον ἤχεν ποτὲ ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ τῶν θυγατερῶν τῶν μεγιστάνων γῆς Αἰγύπτου οὐδὲ ἦν ὅμοια αὐτῆς εἰς τὰς θυγατέρας τῶν Ἑβραίων. καὶ ἦν μεγάλη ὡς Σάρραν ὡς Ῥεβέκκαν ὁρέαν καὶ ἦν θαλλιαστὴ ὡς Ῥαχὴλ. καὶ ἦν ἐπονομαστῆναι τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἄσυνέθ.	(1.5) Ἦ καὶ αὐτὴ οὐδὲν εἶχεν ⁴⁶ ἰσομοία τῶν θυγατέρων ⁴⁷ ἀλλ' ἦν πάντα ὅμοια τῶν θυγατέρων τῶν Ἑβραίων Σάρρα καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ῥεβέκα ⁴⁸ .	(1.5) καὶ αὕτη οὐδὲν ὅμοιον εἶχεν τῶν παρθένων τῶν θυγατέρων Αἰγυπτίων ἀλλὰ πάντα ἦν ὅμοια ἡταῖς θυγατράσι τῶν Ἑβραίων ⁴⁹ οὕσα μεγάλη ὡς Σάρρα καὶ ὠραία ὡς Ῥεβέκα ⁵⁰ καὶ καλὴ ὡς Ῥαχὴλ ⁵¹ .	(1.5) Ἦ αὕτη τοίνυν ἡ Ἄσυνέθ οὐδὲν ⁵² εἶχεν ⁵³ ὅμοιον ⁵⁴ τῶν παρθένων τῶν ἡθυγατέρων τῶν Αἰγυπτίων ἀλλὰ ἦν κατὰ πάντα ⁵⁵ ὅμοια ταῖς θυγατράσι τῶν Ἑβραίων· μεγάλη οὕσα ⁵⁷ ὡς ⁵⁸ Σάρρα καὶ ὠραία ὡς Ῥεβέκα καὶ ἡκαλὴ ὡς Ῥαχὴλ ⁵⁹ .	(1.5) *7 Καὶ αὕτη οὐδένα εἶχεν ὅμοιον τῶν θυγατέρων τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλὰ ἦν κατὰ πάντα ὅμοια ταῖς θυγατράσι τῶν Ἑβραίων. *8 Καὶ ἦν μεγάλη ὡς Σάρρα καὶ ὠραία ὡς Ῥεβέκα καὶ καλὴ ὡς Ῥαχὴλ· καὶ ἦν τὸ ὄνομα τῆς παρθένου ἐκείνης Ἄσυνέθ.
---	---	---	--	---

46. W καὶ οὐκ ἦν

47. F lac.

48. W αἰβραίων. σάρρας, καὶ ραχὴλ καὶ ρεβέκας

49. HK των θυγατερων των αιβραιων

50. HJK Ῥεβέκα

51. J Ῥαχὴλ

52. CR Ἄσυνέθ οὐδὲν Q οὐδὲν αὐτῆς

53. CR om.

54. PQ+ ἐπὶ

55. Q om.

56. Q ἐπὶ τὰ

57. Q om.

58. CR ὡ

59. Q Ῥαχὴλ καλὴ

(1.6) καὶ ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ κάλλους αὐτῆς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἕως περάτων αὐτῆς καὶ ὕμνουν αὐτὴν πάντες οἱ υἱοὶ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατράπων καὶ οἱ υἱοὶ πάντων τῶν βασιλέων. καὶ ἦν συνερισία πολλή δι' αὐτῆς καὶ ἐπηρούντω πολεμίσε πρὸς ἄλλους.	(1.6) καὶ ἀπῆλθεν ἡ φήμη ⁶⁰ τοῦ κάλλους αὐτῆς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ὕμνουν αὐτὴν πάντες οἱ ⁶¹ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ υἱοὶ πάντων τῶν σατράπων καὶ οἱ ⁶² υἱοὶ πάντων τῶν βασιλέων. καὶ ἦν ἕρις πολλή ἐν αὐτοῖς περὶ Ἀσυνέθ καὶ ἐπειρόντο πόλεμον ἡπρὸς ἀλλήλους δι' αὐτήν ⁶³ .	(1.6) καὶ ἔδραμεν ⁶⁴ ἡ φήμη τοῦ κάλλους αὐτῆς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. καὶ ἐμνηστεύοντο ⁶⁵ αὐτὴν πάντες υἱοὶ τῶν μεγιστάνων καὶ υἱοὶ τῶν σατραπῶν καὶ υἱοὶ πάντων τῶν βασιλέων νεανίσκοι πάντες δυνατοὶ καὶ ἦν ἕρις πολλή ἐν αὐτοῖς περὶ Ἀσενέχ καὶ ἐπειρῶντο πολεμεῖν ἀλλήλους δι' αὐτήν.	(1.6) καὶ διέδραμεν ἡ φήμη τοῦ κάλλους αὐτῆς ⁶⁶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ⁶⁷ ἕως περάτων τῆς οἰκομένης ὥς ἐκ τούτου ἡμνηστευθῆναι ἐπεθύμουν αὐτῇ ⁶⁸ πάντες οἱ ⁶⁹ υἱοὶ ⁷⁰ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ⁷¹ σατράπων· οὐ μὴν ⁷² ἀλλὰ καὶ ⁷³ υἱοὶ τῶν βασιλέων ἡνεανίσκοι πάντες καὶ δυνατοί ⁷⁴ . καὶ ἦν ἕρις πολλή ἡ ἐν αὐτοῖς ⁷⁵ ἡ δι' αὐτήν ⁷⁶ καὶ ἐπειρῶντο πολεμεῖν ⁷⁷ πρὸς ⁷⁸ ἀλλήλους.	(1.6) *9 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ φήμη τοῦ κάλλους αὐτῆς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἕως περάτων αὐτῆς, καὶ ἐμνηστεύοντο αὐτὴν πάντες οἱ υἱοὶ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατραπῶν ἡ καὶ υἱοὶ τῶν βασιλέων καὶ νεανίσκοι πάντες δυνατοί ⁷⁹ . *10 Καὶ ἦν ἕρις πολλή ἐν αὐτοῖς δι' αὐτήν καὶ ἐπειρῶντο πολεμεῖν πρὸς ἀλλήλους δι' Ἀσενέθ.
--	---	---	--	--

60. W φωνή

61. F om.

62. F om.

63. W om.

64. H δεδραμεν K ἐδιεδραμεν J Δεδραμ<εν>

65. H ἐμνηστεύσαντα K ἐμνηστεύσαντω

66. Q ἡ φ. α. τ. κ.

67. P om.

68. PCR ἐ. α. μ.

69. AQCR om.

70. καὶ ἕως — πάντες υἱοὶ] Q μέχρι τὴν οἰμοιμην ἔνεκεν τοῦτου

71. CR om.

72. καὶ τῶν σατραπῶν· οὐ μὴν] Q πᾶς τῶν ἐφειντὸ λυπειν εἰς μνηστειαν· οὐ μὴ δὲ τῶν μεγιστάνων; P+ δὲ

73. PC+ οἱ

74. Q om.

75. Q om.

76. P διὰ ταυτην

77. CR πολεμους

78. Q om.

79. Phil. καὶ τῶν βασιλέων, νεανίσκοι πάντες

(1.7) καὶ ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος τὸν φῆμον τῆς Ἀσυνέθ καὶ ἐξελιπάρε τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς γυναῖκα καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ Φαραὼ· »πάτερ δός μοι τὴν Ἀσυνέθ τὴν θυγατέρα Πεντεφρῆ εἰς γυναῖκα.«	(1.7) Γκαὶ ἤκουσε περὶ αὐτῆς ⁸⁰ ὁ υἱὸς Φαραὼ ⁸¹ ὁ πρωτότοκος· Γκαὶ ἐξελιπάρε τὸν ⁸² πατέρα αὐτοῦ δοῦναι αὐτῷ εἰς γυναῖκα Γτὴν Ασυνέθ ⁸³ .	(1.7) ἤκουσε οὖν Γπερὶ αὐτῆς ⁸⁴ ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος καὶ ἐξελιπάρε τὸν Πεντεφρῆ τοῦ δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ εἶπε τῷ Φαραὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος· »δός μοι νῦν τὴν Ἀσενέχ θυγατέρα Πεντεφρῆ ἱερέως ἰλιουπόλεως εἰς γυναῖκα«.	(1.7) Γήκουσεν δὲ ⁸⁵ περὶ αὐτῆς ⁸⁶ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Φαραὼ ὁ πρωτότοκος καὶ ἐξελιπάρε ⁸⁷ τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ δοῦναι Γαὐτὴν αὐτῷ ⁸⁸ εἰς γυναῖκα. καὶ ⁸⁹ ἔλεγεν αὐτῷ ⁹⁰ · »δός μοι πατέρ ⁹¹ τὴν Ἀσενέθ ⁹² τὴν θυγατέρα Πεντεφρῆ Γτοῦ πρώτου τοῦ ⁹³ Ἑλιουπόλεως, εἰς γυναῖκα ⁹⁴ .«	(1.7) *11 Καὶ ἤκουσε περὶ αὐτῆς ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος καὶ ἐξελιπάρε τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ εἰς γυναῖκα. *12 Καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· δός μοι τὴν Ἀσενέθ τὴν θυγατέρα Πεντεφρῆ τοῦ ἱερέως Ἑλιουπόλεως εἰς γυναῖκα.
---	---	--	---	---

80. W om.

81. F ἱακῶβ

82. W μετὸν

83. F om.

84. HK om.

85. Q ἀκουσεν

86. Q αὐτὴν

87. Q ἐλοιπάρε

88. C αὐτὸν R αὐτοῖς Q om.

89. Q om. CR<>

90. P τῷ πρὶ αὐτοῦ φαραὼ CR<>

91. ACR πατήρ Q om. CR<>

92. τὴν Ἀσενέθ] PQ om. CR<>

93. Q om. CR<>

94. καὶ ἐλεγέν — εἰς γυναῖκα] CR om.

(1.8) καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· »ἵνα τί αὐτῆς γυνέκαν τιαύτην; σὺ γὰρ εἶ βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου.	(1.8) καὶ εἶπε φαραῶ Γτῶ υἱῶ αὐτοῦ ⁹⁵ . »ἵνα τί σὺ ζητεῖς γυναῖκα ἥττον σου; καὶ σὺ βασιλεὺς εἶ ⁹⁶ πάσης τῆς ⁹⁷ γῆς Αἰγύπτου ⁹⁸ ;	(1.8) καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φαραῶ »ἵνα τί σὺ ζητεῖς γυναῖκα ἐλάχιστον σου; σὺ γὰρ βασιλεὺς εἶ πάσης τῆς γῆς·	(1.8) καὶ εἶπεν αὐτῷ ⁹⁹ ὁ ¹⁰⁰ πατὴρ αὐτοῦ Φαραῶ· »ἵνα τί σὺ ¹⁰¹ ζητεῖς γυναῖκα ἐλάχιστόν ¹⁰² σου Γβασιλεὺς ᾧν ¹⁰³ Γπάσης τῆς γῆς ταύτης ¹⁰⁴ ;	(1.8) *13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φαραῶ· ἵνα τί σὺ ζητεῖς γυναῖκα χεῖρόν σου; οὐκ εἶ σὺ βασιλεὺς πάσης οἰκουμένης;
(1.9) καὶ ἰδοὺ θυγατέρας βασιλέων ζητοῦν σε τοῦ εἶναι αὗται αἱ γυναῖκαις σοί καὶ ἦν μία θυγάτηρ βασιλέως καλὴ τῷ εἶδῃ σφόδρα καὶ πλουσία πολλὰ καὶ λαβὲ διαύτην υἱέ μου εἰς γυναῖκα.«	(1.9) οὐχὶ ἰδοὺ ¹⁰⁵ ἡ θυγάτηρ βασιλέως ¹⁰⁶ Μωάβ καὶ αὕτη καλὴ σφόδρα.«	(1.9) ἰδοὺ νῦν θυγάτηρ βασιλέως Μωάβ κατεγγύηταί σοι καὶ αὕτη ἐστὶν βασίλισσα καλὴ σφόδρα.«	(1.9) οὐχὶ ¹⁰⁷ ἀλλ' ἰδοὺ Γῆ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ¹⁰⁸ Μωάβ Ἰωακὶμ ¹⁰⁹ κατεγγύηταί σου καὶ Γαυτὴ ἐστι ¹¹⁰ βασίλισσα καὶ Γκαλὴ τῷ εἶδει ¹¹¹ σφόδρα· λάβε οὖν ¹¹² Γσεαυτῷ ταύτην ¹¹³ εἰς γυναῖκα.«	(1.9) *14 οὐχί, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωακὶμ κατεγγύηταί σοι καὶ βασίλισσά ἐστι καλὴ σφόδρα καὶ ταύτην λαβὲ σεαυτῷ εἰς γυναῖκα.

95. F om.

96. F ἥς

97. W om.

98. F om.

99. CRQ om.

100. Q om.

101. CR om.

102. Q ἐλάχιστεν

103. C βασιλεγων R βασιλεὺν Q βασιλεὺς σὺ

104. CR τῆς γ. π. τ.; PQ π. τῆς γ.

105. W om.

106. W om.

107. Q om.

108. Q θυγάτηρ βασιλέως

109. A Ἰακίμ; PCR Ἰακείμ

110. Q ἦν

111. Q ώραία

112. Q om.

113. CR σὺ αὐτήν P αὐτὴν σεαυτῷ Q αὐτήν

Chapter 2

G	FW	Family c	Family a	Family d
(2.1) Ὅτι ἡ Ἄσυνέθ καταπτύουσα καὶ ἐξουθενῇ πᾶσα ἄνθρωπον. καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐώρακεν τοτὲ αὐτήν. © ¹¹⁴ αἱ ἦν πύργος ἐν τῷ οἴκῳ Πεντεφρῆ μέγας καὶ ὑψηλὸς σφόδρα. καὶ ἐπάνω τοῦ πύργου ἐκείνου ἦν θάλαμοι δέκα.	(2.1) καὶ ἦν Ἄσυνέθ καταπτύουσα καὶ ἐξουθενοῦσα πᾶντα τὰ ἄνδρα καὶ ἦν ἀλαζῶν καὶ ὑπερήφανος πρὸς πάντα ἄνθρωπον. καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐώρακεν αὐτήν ¹¹⁵ πώποτε καθ' ὅτι ἦν πύργος τῷ Πεντεφρί· παρακείμενος τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· μέγας καὶ ὑψηλὸς σφόδρα. καὶ ἐπάνω τοῦ πύργου ἐκείνου ἦν ὑπερῶν ἔχων θαλάμους δέκα·	(2.1) Ἦν δὲ Ἀσενέχ ἐξουθενοῦσα καὶ καταπτύουσα πάντα ¹¹⁶ ἄνδρα· οὐσα ἀλαζῶν καὶ ὑπερήφανον ¹¹⁷ καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐώρακεν αὐτήν πώποτε· καθότι ἦν πύργος τῷ Πεντεφρῇ παρακείμενος τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μέγας καὶ ὑψηλὸς σφόδρα. ἐπάνω δὲ τοῦ πύργου	(2.1) Γῆν δὲ Ἀσενέθ ¹¹⁸ ἐξουθενοῦσα καὶ καταπτύουσα Γπάντα ἄνδρα οὐσα ¹¹⁹ ἀλαζῶν καὶ ὑπερήφανος καὶ οὐδέποτε ¹²⁰ Γάνηρ ἐώρακεν αὐτήν καθότι ¹²¹ ἦν ¹²² πύργος τῷ Πεντεφρῇ παρακείμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μέγας καὶ ὑψηλὸς σφόδρα καὶ ἐπάνω τοῦ πύργου ἦν ὑπερῶν ἔχον θαλάμους δέκα ¹²³ .	(2.1) *1 Καὶ ἦν Ἀσενέθ ἐξουθενοῦσα καὶ καταπτύουσα πάντα ἄνδρα Γκαὶ ἦν ἀλαζῶν καὶ ὑπερήφανος πρὸς πάντα ἄνθρωπον ¹²⁴ , καὶ ἀνὴρ οὐδέποτε ἐώρακεν αὐτήν, καθότι ἦν πύργος τῷ Πετεφρῇ παρακείμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μέγας καὶ ὑψηλὸς σφόδρα. *2 Καὶ ἐπάνω τοῦ πύργου ἦν ὑπερῶν ἔχον θαλάμους δέκα.

114. Second miniature. Picture of Aseneth's tower surrounded by lush grass. Ten little chambers are drawn on the steepled roof.

115. F αὐτῇ

116. H+ ἄνθρωπον in dotted brackets

117. HJ ὑπερήφανος

118. Q Ἀ. δ. ἦ.

119. PQ om.

120. -ων καὶ ὑπερήφανος καὶ οὐ-] R lac.; CR+ αὐτήν

121. C ἀνὴρ ἐώρακεν καθοτη; R lac.

122. Q οὖν

123. AQ ἱ

124. Phil. om.

(2.2) καὶ ἦν πρῶτος θάλαμος μέγας καὶ εὐπρεπῆς λίθος πορφυρῆς κατεστρωμένος. καὶ οἱ τύχοι αὐτοῦ λίθοις ποικίλοις τιμίοις πεπλακομένοι καὶ ἦν οἱ ὄροφοι τοῦ θαλάμου ἐκείνου χρυσοί.	(2.2) καὶ ἦν ὁ πρῶτος θάλαμος μέγας καὶ εὐπρεπεῖς γμελίθους σαμφυροῖς κατεστρωμένος καὶ τιμίοι πεπλακωμένοι· καὶ εἰς τῇν κορηφὴν τοῦ θαλάμου	(2.2) πορφυροῖς κατεστρωμένος μαρμάροις· καὶ ἡ περιοχὴ ¹²⁵ αὐτοῦ λίθοις ποικίλοις καὶ τιμίοις πεπλακωμένος ¹²⁶ καὶ τῇ κορυφῇ τοῦ θαλάμου ἐκείνου	(2.2) ἦν δὲ ὁ πρῶτος θάλαμος μέγας καὶ εὐπρεπῆς πάνυ καὶ λίθοις πορφυροῖς κατεστρωμένος καὶ οἱ τύχοι ¹²⁷ αὐτοῦ ¹²⁸ ὑπῆρχον γδιὰ λίθων ¹²⁹ γτιμίων καὶ ποικίλων πεπλακωμένοι ¹³⁰ . γῆν δὲ ¹³¹ καὶ γῆ ὀροφῇ ¹³² τοῦ θαλάμου ἐκείνου ¹³³ χρυσῇ ¹³⁴ .	(2.2) *3 Καὶ ἦν ὁ πρῶτος θάλαμος μέγας καὶ εὐπρεπῆς καὶ λίθοις πορφυροῖς κατεστρωμένος καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ λίθοις ποικίλοις καὶ τιμίοις πεπλακωμένοι. *4 Καὶ ἦν ἡ ὀροφή τοῦ θαλάμου ἐκείνου χρυσῇ,
--	--	--	---	--

125.HK περισχῇ

126.K+ μαρμάρης H+ μαρμάροις· καὶ ἡ περιοχὴ αὐτοῦ λίθοις ποικίλοις καὶ τιμίοις πεπλακωμένος

127.CR λίθοι P τειχοι

128.Q writes singular ending above plural ending.

129.PQ λίθων CR om.

130.CR τιμίοι καὶ ποικηλοὶ πεπλακωμένη; Q τιμίων καὶ πικίλων πλακωμένη

131.Q om.

132.Q οἱ ὄροφοι

133.Q om.

134.Q χρυσοί

(2.3) καὶ ἦν παρὰ τὸν τοῖχον τοῦ θαλάμου ἐκείνου οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων πεπυγμένοι χρυσοὶ καὶ ἀργυροί. ¹³⁵	(2.3) ἔσωθεν πεπηγμένοι ἦσαν θεοί ¹³⁶ τῶν Ἑλλήνων ¹³⁷ γῶν οὐκ ¹³⁸ ἔστιν ἀριθμὸς χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ. καὶ πάντας ἐσέβετο Ἄσυνέθ ¹³⁹ γκαὶ ἐφοβεῖτο ¹⁴⁰ αὐτοῖς ἐπιτέλει γκαθ ¹⁴¹ ἡμέραν ¹⁴¹ .	(2.3) εἰς τοὺς τοίχους δὲ ἐμπεπηγμένοι θεοὶ τῶν Αἰγυπτίων ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ. καὶ πάντας ἐκείνους ἐσέβετο Ἄσενέχ ¹⁴² φοβουμένη πάνυ θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελούσα καθ' ἡμέραν.	(2.3) καὶ ἐντὸς τοῦ θαλάμου ἐκείνου ¹⁴² ἦσαν πεπηγμένοι ¹⁴³ θεοὶ τῶν Αἰγυπτίων ὧν οὐκ ἦν ¹⁴⁴ ἀριθμὸς· χρυσοῖ τε ¹⁴⁵ καὶ ἀργυροῖ· καὶ ¹⁴⁶ πάντας ἐκείνους ἐσέβετο ¹⁴⁷ Ἄσενέθ ¹⁴⁸ καὶ ἐφοβεῖτω ¹⁴⁹ αὐτοῦς γκαὶ θυσίας αὐτοῖς ἐπετέλει ¹⁵⁰ καθ' ἐκάστην.	(2.3) καὶ ἐντὸς τοῦ θαλάμου ἐκείνου ἦσαν πεπηγμένοι θεοὶ τῶν Αἰγυπτίων, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ. *5 Καὶ πάντας ἐκείνους ἐσέβετο Ἄσενέθ καὶ ἐφοβεῖτο αὐτοὺς καὶ θυσίας αὐτοῖς ἐπετέλει.
--	--	---	--	--

135. G continues with its revised text. See below.

136. μελίθους-θεοί] F lac. Conjecture σαμφυροῖς = σαμπφεῖρινοις.

137. W ζοίνων

138. F lac.

139. W om.

140. W θυσία

141. W om.

142. χρυσῇ — θαλάμου ἐκείνου] CR om.

143. ἐκείνου ἦσαν πεπηγμένοι] Q om.

144. R ἰν PQ εἰσιν

145. CR om.

146. CR om.

147. Q ἐσέβετον

148. CR ἀνέθ

149. AP ἐφοβῆτω C ἐφοβουτο R ἐφοβοῦν

150. CR καὶ θυσίας αὐτοῖς ἐκάθευδεν (R περιετέλει); Q ἐτέλει αὐτοῦς

	(2.4) καὶ ἦν ὁ δεύτερος θάλαμος ἔχων τὸν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν τῆς Ἀσενέθ καὶ ἦν χρυσὸς πολὺς ἐν αὐτοῖς ¹⁵¹ καὶ ἄργυρος ¹⁵² καὶ ἱματισμὸς χρυσοῦφης καὶ λίθος ἐκλεκτός πολυτελὴς καὶ ὁθῶναι ἐπίσημαι καὶ πᾶς ὁ κόσμος τῆς παρθενίας αὐτῆς.	(2.4) ἦν δὲ δεύτερος θάλαμος ἔχων ἐκάστου κόσμον τῆς Ἀσενέχ καὶ ἦν ¹⁵³ χρυσὸς πολὺς ἐν αὐτῷ καὶ ἄργυρος καὶ ἱματισμὸς χρυσοῦφης καὶ λίθοι ἐκλεκτοὶ πολυτελεῖς καὶ ὁθῶναι ἐπίσημοι καὶ πᾶς ὁ κόσμος τῆς παρθενίας αὐτῆς.	(2.4) Ἦν δὲ καὶ ὁ δεύτερος θάλαμος ἔχων τὸν κόσμον ¹⁵⁴ ἅπαντα ¹⁵⁵ καὶ τὰς θήκας ¹⁵⁶ Ἀσενέθ ¹⁵⁷ . καὶ ἦν χρυσὸς ἐν αὐτῷ ¹⁵⁸ καὶ ἄργυρος πολλὺς καὶ ἱματισμὸς χρυσοῦφός ¹⁵⁹ ἄπειρος ¹⁶⁰ καὶ λίθοι ἐκλεκτοὶ καὶ ¹⁶¹ πολυτελεῖς καὶ ὁθῶναι ¹⁶² ἐπίσημοι καὶ πᾶς ὁ κόσμος τῆς παρθενίας αὐτῆς ¹⁶³ ἐκεῖ ἦν.	(2.4) *6 Καὶ ἦν ὁ δεύτερος θάλαμος ἔχων τὸν κόσμον ἅπαντα καὶ τὰς θήκας Ἀσενέθ. *7 Καὶ ἦν χρυσὸς πολὺς ἐν αὐτῷ καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸς χρυσοῦφης καὶ λίθοι ἐκλεκτοὶ πολυτελεῖς καὶ ὁθῶναι ἐπίσημοι. *8 Καὶ ἐκεῖ ἦν πᾶς ὁ κόσμος τῆς παρθενίας αὐτῆς.
	(2.5) καὶ ἦν ὁ τρίτος θάλαμος ταμιεῖον αὐτῆς καὶ ἦν ¹⁶⁴ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς.	(2.5) καὶ ὁ τρίτος θάλαμος ταμιεῖον αὐτῆς καὶ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς.	(2.5) Γκαὶ ὁ τρίτος θάλαμος ἦν ¹⁶⁵ ταμιεῖον τῆς ¹⁶⁶ Ἀσενέθ ἔχων πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς ¹⁶⁷ .	(2.5) *9 Καὶ ὁ τρίτος θάλαμος ἦν ἔχων πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ἦν ταμιεῖον τῆς Ἀσενέθ.

151.W om.

152.W add ἐν αὐτοῖς

153.HK omit

154.CR τὸν (R τῶν) κόσμων P τὸν κόσμον αὐτῆς Q τὸν αὐτῆς κόσμον

155.Q τῆς φορεσιν

156.CR+ ἅπαντας

157.Q αὐτῆς

158.CR χρυσὸς ἐπ' αὐτῷ; Q ἐ. α. χ.

159.A χρυσόφως CR χρυσόμυος P χρυσοῦφαντος Q χρυσιουηφαντος

160.P+ καὶ χρυσοῦφος

161.Q om.

162.Q ἄθων

163.CR om.

164.F om.

165.PQ om.

166.Q om.

167.Q om.

	(2.6) καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπτὰ θαλάμους ¹⁶⁸ εἶχον γαί παρθένοι· καὶ ἦσαν ¹⁶⁹ ἐπτὰ παρθενοὶ διακονοῦσαι γύπὸ Ἀσυνέθ ¹⁷⁰ . καὶ ἦσαν πᾶσαι ὁμήλικαι ἐν μιᾷ νυκτὶ σὺν τῇ Ασυνέθ γεγεννημέναι· καὶ ἦσαν καλαὶ σφόδρα γὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ ¹⁷¹ . καὶ ἀνὴρ οὐχ' ὁμίλει αὐταῖς· οὐδὲ παιδίον ἄρρεν·	(2.6) καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπτὰ θαλάμους εἶχον ἐπτὰ παρθένοι διακονοῦσαι τῇ Ἀσενέχ. καὶ ἦσαν πᾶσαι ὁμήλικαι ἐν μιᾷ νυκτὶ σὺν τῇ Ἀσενέχ γεγεννημέναι καὶ ἦσαν καλαὶ σφόδρα ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὴρ οὐχ' ὁμίλει αὐταῖς οὐδὲ παιδίον ἄρρεν.	(2.6) τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπτὰ θαλάμους εἶχον αἱ ¹⁷² ἐπτὰ παρθένοι αἱ διακονοῦσαι τῇ ¹⁷³ Ἀσενέθ μία ¹⁷⁴ ἐκάστη γένα θάλαμον κεκτημένη ¹⁷⁵ . διότι ἦσαν ὁμήλικαι ἐν ¹⁷⁶ μιᾷ νυκτὶ τεχθεῖσαι ¹⁷⁷ σὺν τῇ Ἀσενέθ καὶ ἡγάπα αὐτὰς πάνυ ^{178.179} . ἦσαν δὲ καὶ ¹⁸⁰ καλαὶ σφόδρα ¹⁸¹ γὼς τὰ ἄστρα τοῦ ¹⁸² οὐρανοῦ καὶ ¹⁸³ ἀνὴρ γοῦδέποτε ὁμίλει αὐταῖς ¹⁸⁴ ἢ παιδίον ἄρρεν·	(2.6) *10 Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπτὰ θαλάμους εἶχον ἐπτὰ παρθένοι μία ἐκάστη. *11 Καὶ αὗται ἦσαν διακονοῦσαι τῇ Ἀσενέθ καὶ ἦσαν ὁμήλικαι ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐγεννήθησαν σὺν τῇ Ἀσενέθ, καὶ ἦσαν καλαὶ σφόδρα ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὴρ οὐδέποτε ὁμίλει αὐταῖς ἢ παιδίον ἄρρεν.
--	--	---	---	--

168.F θ. έ.

169.W om.

170.F om.

171.W καὶ ὠραῖες τῇ ὄψῃ

172.CR om.

173.Q om.

174.Q ὁμία

175.P αὐτῶν θαλαμον κεκτημενη Q αὐτῆς θάλαμος

176.CR om.

177.AQ τεχθῆσα

178.καὶ ἡγάπα αὐτὰς πάνυ] R lac. Q<

179.σὺν—πάνυ] Q om.

180.CR om.

181.Q πάνυ

182.R lac.

183.Q+ αὗται πολὺ κομήλῃσαι

184.P αὐτῆς οὐκ ὁμίλῃσε (+πισ inserted above line) ποτε; Q om.

	(2.7) καὶ ἦσαν θυρίδες τῷ θαλάμῳ τῷ μεγάλῳ Ἀσυνέθ ὅπου ἡ παρθενία αὐτῆς ἐτρέφετο· μία θυρίς ἡ πρώτη μεγάλη σφόδρα ἀποβλέπουσα εἰς ¹⁸⁵ ἀνατολάς· καὶ ἡ δευτέρα ἦν ἀποβλέπουσα εἰς μεσημβρίαν· γκαὶ ἡ ¹⁸⁶ τετάρτη ἀποβλέπουσα εἰς βορρὰν εἰς τὸ ἄμφοδον τῶν παραπορευομένων·	(2.7) ἦσαν οὖν θυρίδες τρεῖς τῷ θαλάμῳ τῷ μεγάλῳ τῆς Ἀσενέχ· ὅπου δὲ ἡ παρθενία αὐτῆς ἐτρέφετο· ἡ μία θυρίς ἡ πρώτη ἦν μεγάλη σφόδρα ἀποβλέπουσα εἰς ἀνατολάς καὶ ἡ δευτέρα ἦν ἀποβλέπουσα ἐπὶ μεσημβρίαν· ἡ δὲ τρίτη ἦν ἀποβλέπουσα ἐπὶ βορρᾶ εἰς τὸ ἄμφοδον τῶν παραπορευομένων.	(2.7) ἦσαν οὖν ¹⁸⁷ θυρίδες τρεῖς τῷ μεγάλῳ θαλάμῳ ¹⁸⁸ γτῆς Ἀσενέθ ¹⁸⁹ ὅπου ἐτρέφετο ἡ παρθενία αὐτῆς· καὶ ἡ μὲν μία θυρίς ἦν γτῆς πρώτη ¹⁹⁰ μεγάλη σφόδρα ἀποβλέπουσα ¹⁹¹ ἐπὶ ¹⁹² τὴν αὐλὴν πρὸς ἀνατολάς· ἡ δὲ δευτέρα ἦν ἀποβλέπουσα ¹⁹³ ἐπὶ ¹⁹⁴ μεσημβρίαν ¹⁹⁵ · γκαὶ ἡ τρίτη ἦν ἀποβλέπουσα ¹⁹⁶ γπρὸς βορὰν ¹⁹⁷ ἐπὶ τὸ ἄμφοδον.	(2.7) *12 Καὶ ἦσαν θυρίδες τρεῖς τῷ μεγάλῳ θαλάμῳ τῆς Ἀσενέθ ὅπου ἐτρέφετο ἡ παρθενία αὐτῆς. *13 Καὶ ἦν ἡ μία θυρίς ἀποβλέπουσα ἐπὶ τὴν αὐλὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἡ δευτέρα ἦν ἐπιβλέπουσα πρὸς βορρᾶν πρὸς τὸ ἄμφοδον, καὶ ἡ τρίτη πρὸς μεσημβρίαν.
	(2.8)	(2.8) καὶ ἦν κλίνη χρυσῇ ἐστῶσα ἐν τῷ θαλάμῳ ἀποβλέπουσα εἰς ἀνατολάς	(2.8) καὶ κλίνη χρυσῇ ἴστατο ¹⁹⁸ ἐν τῷ θαλάμῳ ἀποβλέπουσα ¹⁹⁹ πρὸς ²⁰⁰ ἀνατολάς·	(2.8) *14 Καὶ κλίνη χρυσῇ ἴστατο ἐν τῷ θαλάμῳ ἀποβλέπουσα γπρὸς τὴν θυρίδα ²⁰¹ πρὸς ἀνατολάς·

185.W κατὰ

186.F lac.

187.Q δὲ

188.CR om.

189.Q om.

190.C πρώτη; Q om.

191.CR ἐπὶ βλέπουσα; Q βλέπουσαν+ αὐτὴν

192.Q εἰς

193.Q βλέπουσα

194.PQ πρὸς

195.C μεσημβρῆα R μεσημβριαν Q μεσημβρίαν

196.APQC καὶ ἡ τρίτη (Q Γ) ἦν (P+ αὐτῶ) ἀποβλέπουσα (PQ βλέπουσα); R om.

197.AR om.

198.R ἴσταντο

199.Q βλέπουσα

200.Q κατὰ

201.Phil. om.

	καὶ ἦν κλίνη χρυσῇ ἐστρωμένη πορφύρᾳ χρυσοῦφῃ ἐξ ὑακίνθου καὶ βύσσου καθυφασμένη·	καὶ ἡ κλίνη ἐστρωμένη στωμνῇ πορφύραν χρυσοῦφαν τον ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ βύσσου καθυφασμένη.	καὶ ἦν ²⁰² ἡ ²⁰³ κλίνη ἐστρωμένη πορφύραν χρυσοῦφαντον ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ βύσσου ²⁰⁴ καθυφασμένη·	*15 καὶ ἦν ἡ κλίνη ἐστρωμένη πορφύραν χρυσοῦφῃ ἐξ ὑακίνθου καὶ βύσσου καθυφασμένη·
	(2.9) καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κλίνῃ ἐκάθευδεν Ἀσινέθ.	(2.9) καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κλίνῃ ἐκάθευδεν ἡ Ἀσινέχ μόνη καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ οὐδέποτε ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῇ·	(2.9) ἐν ταύτῃ γοῦν τῇ κλίνῃ ²⁰⁵ ἐκάθευδεν ²⁰⁶ Ἀσινέθ μόνη καὶ οὐδέποτε ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἑτέρα ²⁰⁷ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὴν ²⁰⁸ γπλὴν τῆς Ἀσινέθ μόνης ²⁰⁹ .	(2.9) *16 ἐν ταύτῃ τῇ κλίνῃ ἐκάθευδεν Ἀσινέθ μόνη, καὶ οὔτε ἀνὴρ οὔτε γυνὴ οὐδέποτε ἐκάθισεν ὑπ' αὐτῆς πλὴν τῆς Ἀσινέθ μόνης.
	(2.10) καὶ ἦν αὐλὴ περικειμένη τῇ οἰκίᾳ κύκλωθεν καὶ ἦν τεῖχος τῇ αὐλῇ ὑψηλὸς σφόδρα λίθοις τετραγώνοις μεγάλοις ὠκοδομημένος ²¹⁰ .	(2.10) καὶ ἦν αὐλὴ παρακειμένη τῇ οἰκίᾳ κυκλόθεν καὶ τῇ αὐλῇ τεῖχος ὑψηλὸν ²¹¹ λίθοις τετραγώνοις μεγάλοις ὠκοδομημένον.	(2.10) ἦν δὲ καὶ αὐλὴ μεγάλη παρακειμένη τῇ οἰκίᾳ κύκλωθεν καὶ γ-τεῖχος κύκλω τῆς αὐλῆς ὑψηλὸν σφόδρα ²¹² λίθοις μεγάλοις τετραγωνίοις οἰκοδομημένον·	(2.10) *17 Καὶ ἦν αὐλὴ μεγάλη παρακειμένη τῇ οἰκίᾳ κυκλόθεν, καὶ τεῖχος κύκλω τῆς αὐλῆς παρακείμενον ὑψηλὸν σφόδρα λίθοις μεγάλοις τετραγώνοις ὠκοδομημένον.

202.Q om.

203.CR om.

204.C βύσσους

205.Q om.

206.P+ ἡ

207.Q om.

208.R αὐτῷ; Q αὐτῇ

209.Q om.

210.W καὶ λίθοι μεγάλοι τετράγωνοι, οἰκωδωμένοι·

211.K -ος

212.APCR τεῖχος (C τοῖχος) κύκλω (CR κύκλος) τῆς (>P) αὐλῆς ὑψηλὸν (CR ὑψηλὸς) σφόδρα; Q τηχος ὑψιλὸς κύκλωθεν

	(2.11) καὶ ἦσαν πύλαι τῇ αὐλῇ τέσσαρες σιδηρομένοι καὶ ταύταις ἐφύλασσον ἀναδεκαοκτὼ ἄνδρες δυνατοὶ νεανίσκοι ἑνοπλοί. καὶ ἦσαν πεφραγμένοι ἐντὸς τῆς αὐλῆς ²¹³ παρὰ τὸ χεῖλος δένδρα ὡραῖα παντοδαπὰ καρποφοροῦντα· καὶ ἦν ὁ καρπὸς ἄπειρος ὥρα θερισμοῦ·	(2.11) καὶ ἦσαν πύλαι τῇ αὐλῇ τέσσαρες σεσιδηρωμένοι καὶ ταύτας ἐφύλαττον ἀνὰ δεκαοκτὼ ἄνδρες δυνατοὶ νεανίσκοι ἑνοπλοί. ἦσαν δὲ πεφυτευμένα ἐντὸς τῆς αὐλῆς παρὰ τὸ τεῖχος δένδρα ὡραῖα παντοδαπὰ καρποφόρα πάντα πεπύρου ὄντος τοῦ καρποῦ αὐτῶν, ὥρα γὰρ ἦν θερισμοῦ.	(2.11) ἦσαν δὲ καὶ πυλῶνες ἐν τῇ ²¹⁴ αὐλῇ σεσιδηρωμένοι τέσσαρες· καὶ τούτους ²¹⁵ ἐφύλασσον ²¹⁶ ἀνὰ ὀκτωκαίδεκα ²¹⁷ ἄνδρες δυνατοὶ νεανίσκοι ἑνοπλοί· ἦσαν δὲ ²¹⁸ πεφυτευμένα ἡ καὶ ἐντὸς τῆς ²¹⁹ αὐλῆς παρὰ τὸ ²²⁰ τεῖχος ²²¹ δένδρα ὡραῖα παντοδαπὰ ²²² καὶ καρποφόρα πάντα ²²³ πεπεύρου ὄντος τοῦ ²²⁴ καρποῦ αὐτῶν ²²⁵ . καιρὸς γὰρ ἦν θερισμοῦ·	(2.11) *18 Καὶ πυλῶνες ἦσαν τῇ αὐλῇ τέσσαρες σεσιδηρωμένοι, καὶ τούτους ἐφύλασσον ἀνὰ δέκα ὀκτὼ ἄνδρες δυνατοὶ νεανίσκοι ἑνοπλοί. *19 Καὶ ἦσαν πεφυτευμένα ἕσω τῆς αὐλῆς παρὰ τὸ τεῖχος δένδρα ὡραῖα παντοδαπὰ καρποφόρα, καὶ πᾶς ὁ καρπὸς αὐτῶν πέπειρος, καιρὸς γὰρ ἦν τοῦ θερισμοῦ.
--	---	---	---	--

213. πεφραγμένοι-αὐλῆς] W πεφραγμένοι οἱ ἄνδρες <μέτα> συδηροῦ· ἐν δὲ τῇ αὐλῇ

214. PCR+ αὐτῇ

215. CR τούτας

216. PQCR ἐφύλαττον

217. Conjecture. A ἢ PQ δέκακαὶ ὀκτὼ CR δέκα ὀκτὼ

218. P+ καὶ

219. C om. P<>

220. -ευμένα καὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς παρὰ τὸ] R lac. Length of lacuna suggests R had the same text as C. P<>

221. καὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς παρὰ τὸ τεῖχος] P om.

222. -αῖα παντοδαπὰ] R lac.

223. ἦσαν δὲ — καρποφόρα πάντα] Q καὶ δένδρα πεφυτευμένα παντοδαπὴ ὡραία καρποφόρα

224. Q om.

225. CR αὐτοῦ Q om.

	(2.12) καὶ ἦν ἐν ²²⁶ τῇ αὐλῇ ἐκ δεξιῶν ²²⁷ πηγὴ ὕδατος πλουσίου ζώντος· καὶ ὑποκάτωθεν τῆς αὐλῆς ἐκείνης ὅθεν ἐπορεύετο ποταμὸς διὰ μέσης τῆς αὐλῆς· καὶ ἐπότιζε πάντα τὰ δένδρα τῆς γῆς ἐκείνης·	(2.12) καὶ ἐν αὐτῇ τῇ αὐλῇ ἐκ δεξιῶν πηγὴ ὕδατος πλουσίου ζώντος καὶ ὑποκάτω τῆς πηγῆς ληνὸς ἦν μεγάλη δεχομένη ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐκείνης. ἔνθα ἐπορεύετο διὰ μέσου τῆς αὐλῆς ἐκείνης.	(2.12) ἦν δὲ καὶ πηγὴ ὕδατος πλουσία ἐκ δεξιῶν τῆς αὐτῆς αὐλῆς ²²⁸ καὶ ὑποκάτωθεν τῆς πηγῆς ἦν ληνὸς μεγάλη δεχομένη ²²⁹ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ἐκείνης ²³⁰ ἔνθα ἐπορεύετο ὥσπερ ποταμὸς διὰ μέσης τῆς αὐλῆς καὶ ἐπότιζεν ²³¹ πάντα τὰ δένδρα τῆς αὐλῆς ἐκείνης ²³² .	(2.12) *20 Καὶ ἦν ἐκ δεξιῶν τῆς αὐλῆς πηγὴ ὕδατος πλουσία, καὶ ὑποκάτωθεν τῆς πηγῆς ληνὸς ἦν μεγάλη δεχομένη τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ἐκείνης, ὅθεν ἐπορεύετο ποταμὸς διὰ μέσης τῆς αὐλῆς, καὶ ἐπότιζε πάντα τὰ δένδρα τῆς αὐλῆς ἐκείνης.
--	---	---	---	--

Revised introduction in G (2.4-9.5)

καὶ ἦν πάντα Ὅσα εἶπεν ἐκ τῶν καλῶν εἰδῶν αὐτοῦ, καὶ ἦν ἡ Ἀσυνέθ αὕτη ἐν τῷ αὐτῷ πύργῳ καὶ μετ' αὐτῆς ἑτέραι ἄλλαι νεάνιδαι καὶ δοῦλοι καὶ δουλίδαις. καὶ ἐδούλεναν αὐτῆς· καὶ εἶδε κύριος ὁ θεὸς ὁ πάντα ἄνθρωπον θέλων σωθῆναι καὶ εἰς σωτηρίαν ἐλθεῖν· καὶ καθημένης τῆς Ἀσυνέθ ἐν τῷ πύργῳ μετὰ²³³ τῶν θυγατέρων τῶν ἐβραίων, ἦλθεν πρὸς αὐτὴν φωνὴν ἐκ τῆς θυρίδος τοῦ πύργου. ὅτι ὁ ἀνὴρ σου ὃν σὺ ἔχεις ζευχθῆναι Ἀσυνέθ, Ἰωσήφ ἐστὶν ὁ πάγκαλος· καὶ ἀκούσας ἡ Ἀσυνέθ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἔντρομη καὶ καὶ ἔμφοβη γέγονεν· ὅστε καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς ἠλλεωθῆναι ἔχει. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ αἶνον καὶ ὕμνον ἀνέπεμπεν κυρίῳ τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς· καὶ λεγών· κύριε, ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων. ὁ καὶ πάντα τὰ ὁρατά τε καὶ τὰ ἀόρατα· καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Διὰ τοῦ λόγου σου ἐγένοντο· αὐτὸς κύριε ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὴν πᾶσαν κτίσιν, οὐρανόν τε καὶ γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας γενέτω δὴ ὁ λόγος ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῆς θυρίδας τοῦ πύργου, ἐν ἔργῳ, καὶ να ἤμε εὐλογημένη μετ' αὐτοῦ· ὃς καὶ τῷ ῥήματι ὑπὸ σοῦ ἤκουσε καὶ παρ' αὐτίκα ἡ Ἀσυνέθ ἐπίστευσε κύριον τὸν θεόν. καὶ τοὺς θεοὺς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀρνηθῆναι ἔχει· καὶ λέγων καὶ ἐγκατηδεύω εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. τοῦτο τῷ θεῷ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ καὶ δοξολογῶ· τῷ ὀδικοῦντι πάντα ἄνθρωπον σωθῆναι·

226.W om.

227.W ἐκ δ. τ. α.

228.APQCR ἐκ (>Q) δεξιῶν τῆς αὐτῆς αὐλῆς (CR αὐτῆς τ. α.)

229.P κ. υ. αὐτῆς ἡ. λ. μ. δ. Q κάτωθεν ἦν μηνὸς μέγας δεχομένοι

230.Q om.

231.PQ ὥσπερ (Q ὡς) ποταμὸς καὶ (>Q) ἐπότιζε τὰ δένδρα; CR om.

232.Q ὅλη CR om.

233.Repeats μετὰ on page turn.

Chapter 3

FW	Family c	Family a	Family d
(3.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτῃ τῆς εὐθηνίας τῶν ἐπτὰ ἐτῶν· ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί· ὀκτῶ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς· ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ὅρια Ἑλίουπόλεως· καὶ ἦν συνάγων τὸν σῖτον τῆς εὐθηνίας·	(3.1) ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί· ὀκτωκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ὅρια Ἑλίουπόλεως καὶ ἦν συνάγων τὸν σῖτον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τῆς εὐθηνίας·	(3.1) ἐγένετο δὲ ²³⁴ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει γτῶν ἐπτὰ ἔτων ²³⁵ τῆς εὐθηνίας ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί ὀγδόῃ γκαὶ εἰκάδι ²³⁶ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ὅρια Ἑλίουπόλεως συνάγων ²³⁷ τὸν σῖτον γτῆς χώρας ἐκείνης ²³⁸ ·	(3.1) *1 Καὶ ἐγένετο γέν τῷ πρώτῳ ἔτει τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας ²³⁹ ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ὅρια Ἑλίουπόλεως γκαὶ ἦν συνάγων τὸν σῖτον τῆς εὐθηνίας τῆς χώρας ἐκείνης ²⁴⁰ ·
(3.2) καὶ ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ²⁴¹ δώδεκα ²⁴² ἄνδρας πρὸς ²⁴³ Πεντεφρὶ τὸν ἱερέα λέγων·	(3.2) ὁ δὲ Ἰωσήφ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ δώδεκα ἄνδρας πρὸς τὸν Πεντεφρῆ τὸν ἱερέα λέγων·	(3.2) καὶ ὡς ἤγγισεν γτῇ πόλει ἐκείνῃ Ἰωσήφ ²⁴⁴ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν ²⁴⁵ αὐτοῦ ²⁴⁶ ἄνδρας δώδεκα ²⁴⁷ πρὸς Πεντεφρῆ γτὸν ἱερέα Ἑλίουπόλεως ²⁴⁸ λέγων·	(3.2) *2 Καὶ ὡς ἤγγισε τῇ πόλει ἐκείνῃ, Ἰωσήφ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄνδρας δώδεκα πρὸς Πεντεφρῆ τὸν ἱερέα Ἑλίουπόλεως λέγων·

234. CR om.

235. Q om. CR τῆς εὐθηνίας τ. ἐ. ἐ.

236. Q om.

237. Q συνάξει

238. Q ἡλίουπολεως

239. Phil. om.

240. Phil. om.

241. F αὐτοῦ

242. W δέκα

243. W πρὸ

244. P τ. π. ἐ. ὁ Ἰ. C τῇ χωρᾷ ἰωσήφ ἐκείνῃ R ἰωσήφ τῇ χωρᾷ ἐκείνῃ

245. CR om.

246. C αὐτὸν; R αὐτοῖς

247. AQ ιβ̄ CR ιζ̄

248. Q om.

»πρὸς ²⁴⁹ σὲ καταλύω ὅτι ὥρα μεσημβρίας ἐστὶ καὶ ἀρίστου καὶ ἔστι καῦμα μέγα τοῦ ἡλίου· ἵνα καταψύξω εἰς τὴν οἰκίαν σου.«	»πρὸς ²⁵⁰ σε βούλομαι καταλύσαι ὅτι ὥρα μεσημβρίας ἐστὶ καὶ ἀρίστου καὶ καῦμα μέγα τοῦ ἡλίου καὶ ἵνα καταψύξω ὑπὸ τὴν σκιὰν σου«.	»πρὸς σὲ καταλύσω σήμερον ὅτι ὥρα μεσημβρίας ²⁵¹ ἐστὶν καὶ καιρὸς ²⁵² ἀρίστου ²⁵³ καὶ καύσων μέγας ἐστὶν τοῦ ἡλίου καὶ ἵνα ἀναψύξω ὑπὸ ²⁵⁴ τὴν στέγην τοῦ οἴκου σου.«	*3 πρὸς σὲ καταλύσω σήμερον, ὅτι ὥρα μεσημβρίας ἐστὶ καὶ ἀρίστου καὶ καῦμα μέγα ἐστὶ τοῦ ἡλίου καὶ ἀναψύξω ὑπὸ τὴν στέγην ἡσὶς οἰκίας ²⁵⁵ σου.
(3.3) καὶ ἤκουσεν Πεντεφρὶ ²⁵⁶ καὶ ἐχάρη χάραν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε· «εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ ὅτι ἄξιον με ²⁵⁷ ἐποίησε τῆς αὐτοῦ ἀποδοχῆς.»	(3.3) ἀκούσας δὲ ταῦτα Πεντεφρῆς ἐχάρη χάραν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν· «εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ διότι ἄξιόν με ἡγήσατο ἡ ἀνθρώπος ὧν ²⁵⁸ ἀνάξιον με ὄντα ὁ κύριός μου Ἰωσήφ τοῦτο ἡβουλήθη».	(3.3) ἀκούσας δὲ ταῦτα ²⁵⁹ Πεντεφρῆς ἐχάρη χάραν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν ²⁶⁰ · «εὐλογητὸς κύριος ²⁶¹ ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ ²⁶² ὅτι ἄξιόν με ἡγήσατο ὁ κύριός μου Ἰωσήφ ^{263,264} ».	(3.3) *4 Καὶ ἤκουσε Πεντεφρῆς καὶ ἐχάρη χάραν μεγάλην καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ.

249.W πρὸ

250.HK προ

251.P ὥρα μεσημβρίας γὰρ

252.APCR om.

253.P ἄριστος

254.CR ἐπὶ

255.Phil. om.

256.W Πεντεφρὶς

257.F μοι

258.HK ἀνθ' ὧν J ἀνθ' ὧν

259.CR+ ὁ

260.AQCR ἐχάρη (C ἐχάρην) χάραν μεγάλην (χ. μ. >Q) σφόδρα καὶ (σ. κ. >CR) εἶπεν (CR λεγών)

261.PQ om.

262.CR ιῆλ

263.Q τοῦτον ὑποδεξας (+ θ above line) ἡξίωσα

264.AP+ ἀνθ' ὧν ἀνάξιόν με ὄντα τοῦτο (P τούτω) ἡ βουλήθη

(3.4) καὶ ἐκάλεσε τὸν ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· »σπεῦσον καὶ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ δεῖπνον μέγα εὐτρέπισον διότι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον. ²⁶⁵ «	(3.4) καὶ ἐκάλεσε Πεντεφρῆς τὸν ἐπάνω τῆς ²⁶⁶ οἰκίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· »σπεῦσον καὶ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ εὐτρέπισον δεῖπνον μέγα διότι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον«.	(3.4) καὶ ἐκάλεσε Πεντεφρῆς τὸν ²⁶⁷ ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτοῦ ²⁶⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ²⁶⁹ . » Ἦσπεῦσον καὶ ²⁷⁰ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ ἡδεῖπνον μέγα ἐτοίμασον ²⁷¹ διότι ²⁷² Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ²⁷³ ἡμᾶς σήμερον.«	(3.4) *5 Καὶ ἐκάλεσε Πεντεφρῆς τὸν ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· *6 σπεῦσον καὶ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ δεῖπνον μέγαν ἐτοίμασον, διότι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον.
(3.5) καὶ ἤκουσεν Ἀσινὲθ ὅτι ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς. Ἦκαὶ ἐχάρη ²⁷⁴ καὶ εἶπε·	(3.5) καὶ ἔμαθεν Ἀσινὲθ ὅτι ἤκουσιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς· ἐχάρη καὶ εἶπεν·	(3.5) ὥς δὲ ἤκουσεν Ἀσινὲθ ὅτι ²⁷⁵ ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν ²⁷⁶ Ἦ ὁ πατήρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ ²⁷⁷ ἐχάρη πάντῃ ²⁷⁸ καὶ εἶπεν·	(3.5) *7 Καὶ ἤκουσεν Ἀσινὲθ ὅτι ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ ἐχάρη καὶ εἶπε·

265.W add. (from 4.7) αὐτὸς ἔχων ἐξουσίαν πάσης γῆς αἰγύπτου· καὶ ὁ βασιλεὺς φαραῶ, κατέστησεν αὐτὸν ἄρχοντα μέγαν· καὶ αὐτὸς σιτῶδοτεῖ πᾶση τῇ γῇ· ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ· καὶ ἔστι Ἰωσήφ ἀνὴρ εὐσεβεὶς· καὶ σόφρων, καὶ παρθένος·

266.HJ τοῖς

267.Q τοῦ ὄντα

268.C om.

269.CR om. Q τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ πεντεφρις

270.Q σπεῦσας

271.PCR δεῖπνον μέγας (P μέγαν) ἡτοίμασον (P ἐ-); Q οἰκονομησατε δεῖπνον μέγα

272.Q+ ὁ

273.-νατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς-] R lac.

274.W om.

275.-ἐ ἤκουσεν Ἀσινὲθ ὅτι] R lac.

276.-ομίας αὐτῶν] R lac.

277.Q οἱ φῆντες αὐτῆς

278.Q σφόδρα

»πορεύομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα μου ὅτι ἦκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας ἡμῶν.« διότι καὶ ²⁷⁹ ὥρα ἦν τοῦ θερισμοῦ.	»πορεύομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου ὅτι ἦλθεν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας ἡμῶν«. διότι ὥρα ἦν θερισμοῦ.	»πορεύομαι καὶ ²⁸⁰ ὄψομαι τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα ²⁸¹ τῆς κληρονομίας ἡμῶν.« διότι ²⁸² ὥρα ἦν θερισμοῦ.	*8 πορεύομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, ὅτι ἦκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας ἡμῶν.
(3.6) καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ καὶ ἐνεδύσατο στολὴν λευκὴν βυσσινὴν ἐξ ὑακίνθου χρυσοῦφῃ· καὶ ἐζώσατο ζώνην χρυσήν· καὶ ψύλλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς ἔθετο· καὶ ἀναξυρίδας χρυσᾶς τοῖς ποσὶν αὐτῆς· καὶ περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς περὶ ἔθετο κόσμον πολύτιμον	(3.6) καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ καὶ ἐνεδύσατο στολὴν βυσσινὴν ἐξ ὑακίνθου χρυσοῦφάντου καὶ ἐζώσατο ζώνην χρυσήν καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ τοῖς ποσὶν περιέθηκε ἀναξυρίδας καὶ περὶ τὸν τράχηλον κόσμον πολύτιμον	(3.6) καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ὅπου ἔκειντο γαῖ στολαὶ ²⁸⁴ αὐτῆς ²⁸⁵ καὶ ἐνεδύσατο στολὴν βυσσινὴν ἐξ ὑακίνθου χρυσοῦφαντον καὶ ἐζώσατο ²⁸⁶ ζώνην χρυσήν καὶ ψέλια τῆς ²⁸⁷ περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ τῶν ποσὶν περιέθηκε ἀναξυρίδας χρυσᾶς καὶ περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς περιεβάλετο κόσμον πολύτιμον	(3.6) *9 Καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ καὶ ἐνεδύσατο στολὴν βυσσινὴν ἐξ ὑακίνθου χρυσοῦφῃ καὶ ἐζώσατο ζώνην χρυσήν καὶ περιέθετο ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ περιεβάλετο ἀναξυρίδας χρυσᾶς καὶ περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς περιέθετο κόσμον.

279.F add ἡ

280.Q om.

281.P τ. π. κ. τ. μ. μου CR τ. μ. μου κ. τ. π. μου Q τοῦς γονεῖς μου

282.Q ἐρχομένους

283.Q αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ παρδαισου

284.CR ἐστολαὶ Q<>

285.εἰς — στολαὶ αὐτῆς] Q om.

286.Q om.

287.CR παρὰ τὰς χεῖρας (C χυρας) αὐτῆς; Q χεῖρας

καὶ λίθοι πολυτελεῖς οἳ ἦσαν περὶ ἡρτυμένοι πάντοθεν· καὶ ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐγκεκολυμένα πανταχοῦ ὑπό τε τοῖς ψελίοις καὶ τοῖς λίθοις ²⁸⁸ . καὶ τὰ πρόσωπα τῶν εἰδώλων πάντων ἦσαν ἐκτετυπωμένα ἐν αὐτοῖς·	καὶ λίθους πολυτελεῖς οἵτινες ἦσαν κεκαλλωπισμένοι πάντοθεν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐν κεκολαμμένα πανταχοῦ ἐπὶ τε τοῖς ψελίοις καὶ τοῖς λίθοις καὶ τὰ πρόσωπα τῶν εἰδώλων πάντων ἦσαν ἐκτετυπωμένα ἐν αὐτοῖς.	καὶ λίθους πολυτελεῖς ²⁸⁹ οἵτινες ²⁹⁰ ἦσαν κεκαλλωπισμένοι ²⁹¹ πάντοθεν ἔχοντες καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐγκεκολαμμένα ²⁹² πανταχοῦ ἐπὶ τε τοῖς ψελίοις καὶ τοῖς λίθοις ²⁹³ .	*10 Καὶ λίθοι πολυτελεῖς ἦσαν πάντοθεν ἔχοντες τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐγκεκολαμμένα πανταχοῦ ἐπὶ τοῖς ψελίοις καὶ τοῖς λίθοις· καὶ τὰ πρόσωπα τῶν εἰδώλων ἦσαν ἐκτετυπωμένα ἐν τοῖς λίθοις.
καὶ παρέθηκε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διάδημα· καὶ ἔσφιγξε τοὺς κροτάφους αὐτῆς· ἡ καὶ θερίστρον κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τιάραν ²⁹⁴ καὶ διάδημα ἔσφιγξεν ἐπὶ τοῖς κροτάφους αὐτῆς ²⁹⁵ καὶ θερίστρω κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	ἔθηκεν δὲ καὶ ²⁹⁶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ²⁹⁷ αὐτῆς τῖαρον καὶ ²⁹⁸ διάδημα ἔσφιγξεν περὶ τοὺς ²⁹⁹ κροτάφους αὐτῆς ³⁰⁰ καὶ θερίστρω κατεκάλυψε ³⁰¹ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	*11 Καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τιάραν καὶ διάδημα ἔσφιγξε περὶ τοὺς κροτάφους αὐτῆς καὶ θερίστρω κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

288.W om.

289.τοῖς ποσὶ — πολυτελεῖς] Q ποδας καὶ τοῖς τραχηλὸν ἀναξηρίδας χρυσὰς καὶ κοσμος πολλὴν πολύτελη

290.Q ἀτίνα

291.P -μέναι CR κεκαλλωπισμένα Q κεκοσμινας

292.CR ἐνεγκεκωλαμενα; Q om.

293.Q om.

294.HJK τῖαρον

295.HK κροτάφοις αὐτοῖς

296.CRQ om.

297.Q τὴν κεφαλὴν

298.R τιανον καὶ; Q om.

299.CR τὰς Q<>

300.ἔσφιγξεν — αὐτῆς] Q om.

301.Q ἐκάλυψε

Chapter 4

FW	Family c	Family a	Family d
(4.1) καὶ ἔσπευσεν καὶ κατέβη τὴν κλίμακα τοῦ ὑπερώου καὶ ἦλθεν ³⁰² πρὸς τὸν πατέρα ἡκαὶ τὴν μητέρα ³⁰³ καὶ ἡσπάσατο αὐτούς· καὶ ἐχάρισαν Πεντεφρὶς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χαρὰν μεγάλην ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν· διότι ἐώρων ³⁰⁴ αὐτὴν κεκρυμμένην ὡς νύμφην θεοῦ·	(4.1) καὶ ἔσπευσε καταβῆναι ³⁰⁵ τὴν κλίμακα ἐκ τοῦ ὑπερώου καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα καὶ ἡσπάσατο ³⁰⁶ αὐτούς καὶ κατεφίλησεν αὐτούς. καὶ ἐχάρη Πεντεφρῆς ³⁰⁷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν χαρὰν μεγάλην διότι εἶδον αὐτὴν κεκοσμημένην ὡς νύμφην θεοῦ.	(4.1) καὶ εἰθ' οὕτως σπεύσασα ³⁰⁸ κατέβη τῇ κλίμακι ³⁰⁹ ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς καὶ ³¹⁰ ἦλθε ἡπρὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ³¹¹ καὶ ἡσπάσατο αὐτούς ³¹² . ἐχάρη δὲ Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ³¹³ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν ³¹⁴ Ἀσενέθ ³¹⁵ χαρὰν ἡμεγάλην σφόδρα ³¹⁶ διότι ἐθεώρουν αὐτὴν κεκοσμημένην ³¹⁷ ἡκαὶ κεκαλλωπισμένην ³¹⁸ ὡς νύμφην θεοῦ ³¹⁹ .	(4.1) *1 Καὶ ἔσπευσε καὶ κατέβη τῇ κλίμακι ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα καὶ ἡσπάσατο αὐτούς. *2 Καὶ ἐχάρη Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν Ἀσενέθ χαρὰν μεγάλην, διότι ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ γονεῖς αὐτῆς κεκοσμημένην ὡς νύμφην θεοῦ.

302.F lac.

303.F lac.

304.Conjecture (Burchard). F lac. W ἐώρουν

305.HK καταβῆνα

306.HJK ἡσπευσάτο

307.HK Πεντεφρῆ

308.Q om.

309.CRQ om.

310.P+ εἰθ' οὕτως

311.Q εἰς τοὺς γονεῖς αὐτὴν

312.Q τοὺς γονεῖς

313.ἐχάρη — γυνὴ αὐτοῦ] Q πεντεφρῆς δὲ

314.αὐτοῦ — αὐτῶν] R lac.

315.Q lac. Q+ ἐχάρι

316.R lac.

317.R lac.; διότι — κεκοσμημένην] Q τῇ αὐτῆς ώραία

318.PQ om.

319.PQ Xū

(4.2) καὶ ἐξήνεγκαν πάντα τὰ ἀγαθὰ· ἃ ἐνήνοχεν ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· ἡ δὲ ἔδωκε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ³²⁰ . καὶ ἐχάρει ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς Ἀσενέθ ³²¹ . ἐπεὶ τε τῇ ὀπώρα καὶ τῇ σταφυλῇ καὶ τοῖς φοίνιξι καὶ ταῖς περιστέραῖς καὶ ταῖς ῥοαῖς καὶ τοῖς σύκοις διότι ἦσαν πάντα ὡραῖα.	(4.2) καὶ ἐξήνεγκαν πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἐνήνόχασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν καὶ δεδώκασιν τῇ θυγατρὶ αὐτῶν. καὶ ἐχάρη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς Ἀσενέχ ἐπὶ τε τῇ ὀπώρα καὶ τῇ σταφυλῇ καὶ τοῖς φοίνιξι καὶ ταῖς περιστέραῖς καὶ ταῖς ῥοαῖς καὶ ταῖς σύκαις διότι ἦσαν πάντα ὡραῖα.	(4.2) καὶ ἐξήνεγκαν ³²² πάντα ³²³ τὰ ἀγαθὰ ἅσα ἐνήνόχασιν ³²⁴ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν καὶ δεδώκασιν αὐτὰ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν ³²⁵ . ἡ δὲ ἐχάρη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ^{326,327} ἐπὶ τε τῇ ὀπώρα καὶ τῇ σταφυλῇ καὶ τοῖς φοίνιξι καὶ ἐπὶ ταῖς περιστέραῖς καὶ ἐπὶ ταῖς ῥοαῖς καὶ ³²⁸ τοῖς σύκοις ³²⁹ ἡ δὲ διότι ἦσαν πάντα ὡραῖα καὶ καλὰ τῇ γεύσει ³³⁰ .	(4.2) *3 Καὶ ἐξήνεγκαν πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἐνήνοχεν ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν τῇ θυγατρὶ αὐτῶν. *4 Καὶ ἐχάρη Ἀσενέθ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ ὀπώρα καὶ τῇ σταφυλῇ καὶ τοῖς φοίνιξι καὶ ἐπὶ ταῖς περιστέραῖς καὶ ἐπὶ ταῖς ῥοαῖς καὶ τοῖς σύκοις, διότι ἦσαν πάντα ὡραῖα.
(4.3) καὶ εἶπε Πεντεφρὶς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· »τέκνον.« ἡ δὲ εἶπε· »τί ἐστὶ ³³¹ .«	(4.3) καὶ εἶπε Πεντεφρῆς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσενέχ· »τέκνον μου ³³² . ἡ δὲ εἶπεν· »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε«.	(4.3) καὶ εἶπεν Πεντεφρῆς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσενέθ· »τέκνον ³³³ .« ἡ δὲ εἶπεν ³³⁴ . »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε ³³⁵ .«	(4.3) *5 Καὶ εἶπε Πεντεφρῆς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσενέθ· τέκνον. Ἡ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ, κύριε.

320.W om.

321.W καὶ ἐχάρει Ἀσενέθ ἐ. π. τ. ἀ.

322.CR ἐξήνεγκε

323.Q om.

324.Q τῆς βρώσεως ἃ ἔφεραν

325.Q ἐνώπιον τῆς θυγατρὸς αὐτὸν

326.Q om.

327.CR+ αὐτοῦ καὶ (C+ ἐπὶ) τοῖς οἴκοις

328.P+ ἐπὶ

329.ἐπὶ τε — σύκοις] CR om. Q σταφυλῇ φοίνιξι περιστέραῖς

330.Q παντα ὡραις τὸ εἶδεν καὶ ἡδὶ τῇ γεύσει; P+ τῷ εἶδει· καὶ γλυκεῖα τῇ γεύσει

331.W add. κύριέ μου

332.J om.

333.PQ+ μου γλυκύτατον (Q γλυκίας) καὶ φῶς τῶν οφθαλμῶν μου (P τῶν ἐμῶν οφθαλμῶν) ἡλιομορφε μεγάλη τῷ σώματι (Q ἦν ὦ? μετα) καὶ καλῇ τῷ εἶδει (P ἡδὲ)· ἀστραπόφεγγε καὶ γλυκοφθαλμε χιονοφεγγες (Q -εγκες). καὶ σμαραγδοειδεῖς (Q -δης) ἀστεροφωτε κατακεκοσμημένη (Q -σμενης) ὅλη (Q ὅλω) (Q+ ἦν) τῷ σώματι μυρεψικῇ εὐωδία βαλσαμῷ (Q -ην) εὐωδία κυπάρισσε (Q παρίσσει) καὶ παντῶν τῶν μυρεψικῶν ἀρωμάτων τὸ λευκομορφὸν ἄνθος (Q ἄνθ) τέκνον μου (τ. μ.>Q) ἄκουσον μου τοῦ πρὸς σου (P τ. σ. μ.)

334.Q κελυσσον

335.P+ μου

(4.4) Γκαὶ εἶπε· »λαλήσω προ σὲ τὰ ῥήματα μου«.	(4.4) καὶ εἶπεν αὐτῇ· »κάθισον δὴ ἀνάμεσον ἡμῶν καὶ λαλήσω ³³⁶ πρὸς σε«.	(4.4) Γκαὶ εἶπεν ³³⁷ αὐτῇ· »κάθισον δὴ ἀναμέσον ἡμῶν καὶ λαλήσω Γπρὸς σὲ τὰ ῥήματά μου ³³⁸ .«	(4.4) Καὶ εἶπεν αὐτῇ· κάθισον δὴ ἀναμέσον ἡμῶν καὶ λαλήσω πρὸς σὲ τὰ ῥήματά μου.
(4.5) καὶ εἶπε· »τέκνον Ἄσυνέθ«.	(4.5) τότε ἐκάθισεν Ἄσενέχ ἀνάμεσον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρός.	(4.5) Γῆ δὲ καθίσασα ἀναμέσον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρός ³³⁹ ἐκράτησε ³⁴⁰ Πεντεφρῆς ³⁴¹ Γό πατὴρ αὐτῆς ³⁴² Γτῆ δεξιᾷ αὐτοῦ χεῖρι ³⁴³ Γτὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιάν ³⁴⁴ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν Γκαὶ εἶπεν ³⁴⁵ . »τέκνον ³⁴⁶ φίλτατον.«	(4.5) *6 Καὶ ἐκάθισεν Ἄσενέθ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρός. *7 Καὶ ἐκράτησε Πεντεφρῆς ὁ πατὴρ αὐτῆς τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ δεξιᾷ τὴν χεῖραν τὴν δεξιάν αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ· τέκνον.
(4.6) καὶ εἶπεν· »ἰδοὺ ἐγὼ κύριέ μου· λαλησάτω ὁ πάτηρ μου. ³⁴⁷ «	(4.6) καὶ εἶπεν »λαλησάτω μοι ὁ κύριός μου καὶ πατὴρ μου.«	(4.6) ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ· »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε ³⁴⁸ πατέρ.« ³⁴⁹	(4.6) Καὶ εἶπεν Ἄσενέθ· λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου καὶ πατὴρ μου.

336.HK λαλήσα

337.PQ ὁ δὲ εἶπεν (>Q)

338.Q σοι

339.Q καὶ καθήσασα μέσον αὐτῶν κράτησας

340.Q κράτησας

341.Q om.

342.QCR om.

343.Q τῇ δεξιᾷ; CR om.

344.CR τὴν δεξιάν αὐτῆς χεῖραν; Q ἔχειρα αὐτῆς

345.Q om.

346.P+ μου

347.W om. 4.4-6

348.P+ μου Q<>

349.ἡ δὲ — πατέρ] Q om.

(4.7) καὶ εἶπεν αὐτῇ ³⁵⁰ Πεντεφρὶς ³⁵¹ . »Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον· αὐτὸν ἔχων ἐξουσίαν ³⁵² πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου· καὶ ὁ βασιλεὺς Φαραῶ κατέστησεν αὐτὸν ἄρχοντα ³⁵³ καὶ αὐτὸς σιτοδοτεῖ πάσῃ τῇ γῇ ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ. Ἦ καὶ ἔστιν Ἰωσήφ ἀνὴρ εὐσεβεῖς καὶ σῶφρον καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον· ³⁵⁴ καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ σοφία καὶ πνεῦμα θεοῦ· καὶ χάρις κυρίου μετ’ αὐτοῦ·	(4.7) καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς· »Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον. καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἄρχων πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ βασιλεὺς Φαραῶ κατέστησεν αὐτὸν βασιλέα πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ αὐτὸς σιτοδοτεῖ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ σώζει αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ. καὶ ἔστιν Ἰωσήφ ἀνὴρ θεοσεβεῖς καὶ σῶφρων καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον καὶ ἔστιν Ἰωσήφ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ καὶ πνεῦμα θεοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ χάρις κυρίου ἐν αὐτῷ.	(4.7) Ἦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Πεντεφρὶς ³⁵⁵ . »ἰδοὺ ³⁵⁶ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς ³⁵⁷ τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ οὗτος ἐστὶν ἄρχων πάσης ³⁵⁸ γῆς Αἰγύπτου ³⁵⁹ καὶ ὁ βασιλεὺς Φαραῶ κατέστησεν αὐτὸν ³⁶⁰ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς ἡμῶν καὶ βασιλέα ^{361.362} καὶ αὐτὸς σιτοδοτεῖ πᾶσαν τὴν γῶραν ταύτην ³⁶³ καὶ σώζει ³⁶⁴ αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ ³⁶⁵ . ἔστιν δὲ οὗτος ὁ Ἰωσήφ ἀνὴρ θεοσεβεῖς καὶ ³⁶⁶ σῶφρων καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον ³⁶⁷ καὶ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν ³⁶⁸ σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐστὶν ³⁶⁹ ἐπ’ αὐτῷ ³⁷⁰ Ἦ καὶ χάρις κυρίου ἐν αὐτῷ ³⁷¹ .	(4.7) *8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Πεντεφρὶς· ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἐστὶν ἄρχων πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου, καὶ Φαραῶ κατέστησεν αὐτὸν ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ αὐτὸς σιτοδοτεῖ πᾶσαν τὴν χώραν καὶ σώζει αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ. *9 Καὶ ἔστιν Ἰωσήφ ἀνὴρ θεοσεβεῖς καὶ σῶφρων καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον, καὶ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐστὶν ὑπ’ αὐτῷ καὶ χάρις κυρίου μετ’ αὐτοῦ.
--	--	--	--

350.W om.

351.F om.

352.F om.

353.W add μέγαν

354.W καὶ σῶφρον καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον. καὶ ἔστι Ἰωσήφ ἀνὴρ εὐσεβεῖς

355.APCR καὶ εἶπεν αὐτῇ (P αὐτῷ) Πεντεφρὶς (P+ ὁ πῆρ αὐτῆς); Q om.

356.CR+ ὁ

357.PQ ἐκλεκτος

358.Q+ τῆς

359.ἄρχων πάσης γῆς Αἰγύπτου] CR π. γ. Α. ἄ.

360.CR om. Q<>

361.καὶ ὁ βασιλεὺς — καὶ βασιλέα] Q om.

362.πάσης τῆς γῆς ἡμῶν καὶ βασιλέα] P ὑμῶν καὶ βασιλέα CR κ. β. π. τ. γ. ἡ

363.CR γῆν ἡμῶν

364.Q σώζειν

365.P+ τε καὶ κινδυνου; Q+ καὶ κινδυσου

366.APCRQ οὗτος ὁ Ἰωσήφ (ο. ὁ Ἰ>Q) ἀνὴρ θεοσεβεῖς (PQ εὐσεβεῖς) καὶ (>Q)

367.σῶφρων — σήμερον] Q σόφρων παρθένος ὡς σήμερον

(4.8) δεῦρο οὖν τέκνον παραδόσω ³⁷² σε ³⁷³ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἔσται σον αὐτὸς νυμφίος ³⁷⁴ · καὶ ἔση ³⁷⁵ νύμφη αὐτοῦ ³⁷⁶ εἰς τὸν αἰῶνα ἡρόνον.»	(4.8) δεῦρο δὴ τέκνον καὶ παραδώσω σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔση αὐτῷ νύμφη καὶ αὐτὸς ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα ἡρόνον.»	(4.8) δεῦρο ³⁷⁷ τέκνον ³⁷⁸ φίλτατον καὶ παραδώσω ³⁷⁹ σε αὐτῷ ³⁸⁰ εἰς γυναῖκα· καὶ ἔση αὐτῷ εἰς νύμφην ³⁸¹ καὶ αὐτὸς ἔσται ³⁸² σου ³⁸³ νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα ἡρόνον.»	(4.8) *10 Δεῦρο δὴ, τέκνον μου, καὶ παραδώσω σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔση αὐτῷ νύμφη καὶ αὐτὸς ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα ἡρόνον.
--	--	---	---

368. -μερον καὶ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν] R lac.

369. Q ἦν

370. πνεῦμα θεοῦ ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ] R lac.

371. PCQ om. R lac. but insufficient space to accommodate.

372. W δῶσω

373. W+ ἐν

374. F lac. W corrupt?

375. Conjecture. W ἐσύ

376. καὶ-αὐτοῦ] F lac. included more text.

377. A+ δὴ

378. Q+ μου

379. R lac. Q om.

380. CR αὐτὸν

381. CR κ. ε. α. ὡς ν.; PQ om.

382. C ὡς; R om.

383. Q σοι; CR om.

(4.9) καὶ ὥς ³⁸⁴ ἤκουσεν Γ'Ἀσενέθ τὰ ³⁸⁵ ῥήματα τοῦτο αὐτῆς· περυεχύθη ἐρυθρὸς πολὺς ³⁸⁶ ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς· καὶ ἐνέβλεπε τῷ πατρὶ αὐτῆς πλαγίως ³⁸⁷ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς καὶ εἶπεν· »ἵνα τί λαλεῖ ³⁸⁸ ὁ πατὴρ μου Γκαὶ κύριός μου ³⁸⁹ ³⁹⁰ δοῦναι μοι αἰχμάλωτον ἄνδρα ἄλλογενῆ καὶ φυγάδα καὶ ³⁹¹ πεπραμένον·	(4.9) τότε ὥς ἤκουσεν Ἀσενέχ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτῆς περιεχύθη ἐρυθρὸς ³⁹² πολλῇ τῆς κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ μεγάλῃ καὶ ἐνέβλεψε ³⁹³ τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν· »ἵνα τί λαλεῖ κυριέ μου κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; παραδοῦναι με βούλει ἄνδρι ³⁹⁴ ἄλλογενῆ καὶ φυγάδι ³⁹⁵ καὶ πεπραμένῳ.	(4.9) καὶ ὥς ἤκουσεν Ἀσενέθ τὰ ῥήματα Γταῦτα παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ³⁹⁶ ἐπεχύθη αὐτῇ ³⁹⁷ ιδρὼς πολὺς κατὰ τοῦ ³⁹⁸ προσώπου αὐτῆς ³⁹⁹ Γκαὶ ἐθυμώθη ἐν ⁴⁰⁰ ὀργῇ μεγάλῃ καὶ ἐνέβλεψε ⁴⁰¹ Γτοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς πλαγίως τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ ⁴⁰² εἶπεν· »ἵνα τί Γλαλεῖς κυριέ μου πατέρ ⁴⁰³ Γτὰ ῥήματα ταῦτα ⁴⁰⁴ ; παραδοῦναι Γμοι βούλει ⁴⁰⁵ ὥς αἰχμάλωτον ἄνδρι ⁴⁰⁶ Γἄλλογενῆ καὶ φυγάδι καὶ πεπραμένῳ ⁴⁰⁷ ;	(4.9) *11 Καὶ ὥς ἤκουσεν Ἀσενέθ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτῆς, περιεχύθη αὐτῇ ιδρὼς ἐρυθρὸς πολὺς καὶ ἐθυμώθη ἐν ὀργῇ μεγάλῃ καὶ ἀνέβλεψε τῷ πατρὶ αὐτῆς πλαγίως τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς καὶ εἶπεν· *12 ἵνα τί οὕτως λαλεῖ ὁ κύριός μου καὶ πατὴρ μου καὶ βούλεται τοῖς ῥήμασιν αὐτοῦ παραδοῦναι με ὥς αἰχμάλωτον ἄνδρι ἄλλογενεῖ καὶ φυγάδι καὶ πεπραμένῳ;
--	--	---	---

384.F lac.

385.F lac.

386.W om.

387.W ἐκ πλαγίου

388.W om.

389.W om.

390.W+ βοῦλεται

391.W om.

392.HK ἐρυθρῷ J ἐρυθρο

393.HK ἀνέβλεψεν

394.HK+ ἀλοφίλω

395.HJK φυγά

396.APQCR ταῦτα (>RQ) παρὰ (R περι; >QC) τοῦ (>C) πατρὸς αὐτῆς (>CR)

397.Q+ ὁ

398.Q om.

399.P+ καὶ εἶπεν

400.APQCR καὶ (Q+ εἶπεν) ἐθυμώθη (C ἐθυμώθη; Q ἐθυμώ) ἐν (>Q; Q+ καὶ)

401.CR ἀνέβλεψε Q ἐμβλέψας

402.APQCR τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς (CR αὐτοῖς; >P) πλαγίως (τοῖς—πλαγίως >Q) τῷ πατρὶ αὐτῆς (Q+ πλαγία) καὶ (>Q)

403.C κἔ μου πῆρ λαλῆς; R πῆρ λαλεῖς; PQ λαλεῖς ταῦτα (Q τουτω) κύριε μου πῆρ

404.PQ om.

(4.10) οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἐκ τῆς Χαναάν καὶ αὐτὸς ἤκατελήφθη ἐπ’ αὐτοφόρῳ ⁴⁰⁸ κοιμώμενος μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ· καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐνέβαλεν ⁴⁰⁹ αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ σκότους· καὶ φαραὼ ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς καθότι συνέκρινε τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ; καθὰ συγκρίνουσιν αἱ γυναῖκες τῶν Αἰγυπτίων αἱ πρεσβύτεραι;	(4.10) οὐχι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἐκ γῆς Χαναάν καὶ αὐτὸς κατελήφθη ἐπὶ τῆς κυρίας αὐτοφώρῳ κοιμώμενος καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ⁴¹⁰ φυλακὴν τοῦ σκότους καὶ φαραὼ ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς καθότι συνέκρινε ⁴¹¹ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ⁴¹² καθὰ συγκρίνουσιν αἱ γυναῖκες αἱ πρεσβύτεραι τῶν Αἰγυπτίων;	(4.10) οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ⁴¹³ τοῦ ποιμένος ἐκ γῆς Χαναάν καὶ αὐτὸς καταλείπεται ὑπ’ αὐτοῦ ^{414.415.416} ; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ ⁴¹⁷ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐνέβαλεν ⁴¹⁸ αὐτὸν εἰς ⁴¹⁹ τὴν φυλακὴν τοῦ σκότους καὶ φαραὼ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ ⁴²⁰ τῆς φυλακῆς καθότι συνέκρινε ⁴²¹ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καθ’ ἃ συγκρίνουσι ⁴²² καὶ αἱ γυναῖκες γαί πρεσβύτεραι ⁴²³ τῶν Αἰγυπτίων;	(4.10) *13 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἐκ γῆς Χαναάν καὶ αὐτὸς καταλείπεται ὑπ’ αὐτοῦ; *14 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ σκότους, καὶ φαραὼ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς, καθότι συνέκρινε τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ;
---	---	---	---

405. P με βούλει Q μοι

406. Q+ ἀλλοφύλῳ καὶ

407. P ἀλλοφύλῳ καὶ ἀλλογενῇ καὶ φύγαδι καὶ πεπραγμένῳ

408. W ἐκατελύφθη φόρῳ

409. W ἔβαλεν

410. HJ τῆς

411. HK+ αὐτοῦ

412. HK om.

413. Q+ ἰακῶβ CR<>

414. ὑπ’ αὐτοῦ] Batiffol's conjecture. A αὐτοῦ τοῦ (CRQ<>)

415. οὐχ οὗτός — ὑπ’ αὐτοῦ] CR om.

416. καὶ αὐτὸς καταλείπεται ὑπ’ αὐτοῦ] Q om.

417. R μου

418. Q ἔβαλεν

419. Q ἐν

420. CR ἀπὸ

421. Q ἐκρινον

422. Q συταρίνουσι

423. R written in margin; Q γραῖς

(4.11) οὐχί ⁴²⁴ . ἀλλὰ γάμισόν με τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως τῷ πρωτοτόκῳ ὅτι αὐτός ἐστι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς.	(4.11) οὐχὶ ἀλλὰ γαμηθήσομαι ⁴²⁵ τῷ υἱῷ τῷ πρωτοτόκῳ τοῦ βασιλέως ὅτι αὐτός ἐστι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς.	(4.11) οὐχί ⁴²⁶ ἀλλὰ γαμηθήσομαι τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως ⁴²⁷ τῷ πρωτοτόκῳ ὅτι αὐτός ἐστιν βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ⁴²⁸ .	(4.11) *15 οὐχί, ἀλλὰ γαμήσομαι τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως τῷ πρωτοτόκῳ, ὅτι αὐτός ἐστι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς.
(4.12) καὶ ἡδέσθη Πεντεφρὶς ⁴²⁹ ἔτι λαλῆσαι τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ περὶ Ἰωσήφ ὅτι θαρσεὺς περὶ ἀλαζονίας ἀπέκρίθη τῷ πατρὶ αὐτῆς.	(4.12) καὶ ἐδεῖτο Πεντεφρὴς λαλῆσαι ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ Ἰωσήφ διότι μετὰ ἀλαζονείας καὶ ὀργῆς αὐτῷ ἀπεκρίνατο.	(4.12) Γαῦτα ἀκούσας Πεντεφρὴς ⁴³⁰ ἡδέσθη Γαλῆσαι ἔτι τῇ ⁴³¹ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσενέθ ⁴³² περὶ Ἰωσήφ διότι μετὰ ἀλαζονείας Γκαὶ ὀργῆς ⁴³³ ἀπεκρίθη ⁴³⁴ αὐτῷ.	(4.12) *16 Ταῦτα ἀκούσας Πεντεφρὴς ἡδέσθη ἔτι λαλῆσαι τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ περὶ Ἰωσήφ, διότι μετὰ ἀλαζονείας καὶ ὀργῆς ἀπεκρίθη αὐτῷ.

424.W add ποιῶ αὐτῷ

425.K γεννηθήσομαι

426.P+ πῆρ κύριέ μου καὶ γλυκυτατῇ μου μῆρ; Q+ πῆρ μου οὐχί

427.Q+ τοῦ φαραῶ

428.APQCR τῆς (>Q) γῆς (CR+ ταύτης)

429.W om.

430.APQCR ταῦτα (>Q) ἀκούσας (C+ ὁ) Πεντεφρὴς (>Q; Q+ ὁ πῆρ αὐτῇ)

431.Q ἐπὶ

432.PQ om.

433.Q om.

434.Q ἀπεκρίνατο

Chapter 5

FW	Family c	Family a	Family d
(5.1) τότε Γμετὰ ταῦτα ⁴³⁵ εἰσπηδᾷ ⁴³⁶ νεανίσκος ⁴³⁷ Πεντεφρί ἐκ τῆς θεραπείας αὐτοῦ καὶ λέγει ⁴³⁸ . »ἰδοὺ ⁴³⁹ Ἰωσήφ πρὸς θύραις τῆς αὐλῆς ⁴⁴⁰ αὐτοῦ ἔστηκεν.«	(5.1) καὶ εἰσεπήδησε νεανίσκος ἀπὸ τῆς θεραπείας τοῦ Πεντεφρῆ καὶ λέγει· »ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς ⁴⁴¹ πρὸ τῆς θύρας τῆς αὐλῆς ἡμῶν ἔστηκεν«.	(5.1) Γκαὶ ἰδοὺ ⁴⁴² νεανίσκος ⁴⁴³ ἀπὸ τῆς ⁴⁴⁴ θεραπείας τοῦ ⁴⁴⁵ Πεντεφρῆ εἰσεπήδησε ⁴⁴⁶ καὶ λέγει αὐτῷ ⁴⁴⁷ . »ἰδοὺ Ἰωσήφ Γπρὸ τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς ἡμῶν ἴσταται ⁴⁴⁸ .«	(5.1) *1 Καὶ ἰδοὺ νεανίσκος εἰσεπήδησε ⁴⁴⁹ ἐκ τῆς θεραπείας τοῦ Πεντεφρῆ καὶ λέγει· ἰδοὺ Ἰωσήφ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς ἡμῶν ἔστηκε ⁴⁵⁰ .

435.W ἐν τῷ ἅμα

436.W ἦλθεν εἷς

437.W+ τοῦ

438.W+ πεντεφρί

439.W om.

440.F οἰκείας

441.HK ὁ δυνατός Ἰωσήφ

442.P καὶ ἰδοὺ τούτων λαλουμένων· αὐτῇ τῇ ᾠρα; Q καὶ αὐτῶν λαλουντων

443.P+ τις

444.R ends here.

445.C τῆς; PQ om.

446.Q εἰσεπτῆδισαι

447.C αὐτὸν

448.APC πρὸ τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς (P τῆς α. τῶν θ.) ἡμῶν (P ὑμῶν) ἴσταται (C ἡ. ἱ. τ. α.); Q ἴστατε ἔξω τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς

449.Phil. ἐξήγήθησεν

450.Phil. ἐστί

(5.2) καὶ ἔφυγεν Ἀσινεθ ἀπὸ προσώπου τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θυρίδος τῆς μεγάλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωσήφ ἐρχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς ⁴⁵¹ .	(5.2) καὶ ἔφυγεν Ἀσινεθ ἀπὸ προσώπου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρὸς ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ⁴⁵² ταῦτα λεγόντων περὶ Ἰωσήφ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν θυρίδα τὴν μεγάλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωσήφ ἐρχόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς.	(5.2) Ἦ καὶ ὡς ἤκουε τὰ ῥήματα ταῦτα Ἀσινεθ ⁴⁵³ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρὸς ⁴⁵⁴ καὶ ⁴⁵⁵ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν θυρίδα τὴν μεγάλην τὴν βλέπουσαν ⁴⁵⁶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωσήφ ἐρχόμενον εἰς τὸν ⁴⁵⁷ οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ⁴⁵⁸ .	(5.2) *2 Καὶ ἔφυγεν Ἀσινεθ ἀπὸ προσώπου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρὸς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν θυρίδα τὴν μεγάλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἰδεῖν τὸν ἐρχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
(5.3) καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰωσήφ, Πεντεφρὶς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγενεία αὐτῶν ⁴⁵⁹ .	(5.3) καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰωσήφ Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.	(5.3) ἐξῆλθεν δὲ εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰωσήφ ⁴⁶⁰ Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῶν ⁴⁶¹ καὶ ἡ θεραπεία.	(5.3) *3 Καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῶ Ἰωσήφ Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ.

451. F τὸν οἶκον αὐτῆς

452. HJK ῥῆμα

453. APC καὶ ὡς (>C) ἤκουε τὰ ῥήματα ταῦτα (τ. ρ. τ. >C) Ἀσινεθ (P'A. τ. ρ. τ.); Q ἀκουσας ἀσινεθ ταῦτα

454. APC πατρὸς αὐτῆς (>PC) καὶ τῆς μητρὸς (P+ αὐτῆς); Q<>

455. ἔφυγεν — μητρὸς καὶ] Q om.

456. Q om.

457. PQ ἐν τῷ

458. P οἶκω αὐτῶν

459. F αὐτῆς

460. C τῷ Ἰωσήφ Q αὐτοῦ P+ δ

461. Q αὐτοῦ

(5.4) καὶ ἠνεώχθησαν αἱ πύλαι ⁴⁶² τῆς αὐλῆς αἱ βλέπουσαι κατὰ ἀνατολάς· καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ ἐστὼς ἐπὶ τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ τοῦ Φαραῶ· καὶ ἦσαν ἐξευγμένοι ἵπποι τέσσαρες λευκοὶ ὥσεί χιῶν χρυσοχάλινοι· καὶ τὸ ἄρμα κατεσκεύαστο ὅλῳ χρυσῷ·	(5.4) καὶ ἠνοίχθησαν ⁴⁶³ αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς αἱ βλέπουσαι κατὰ ἀνατολάς καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ ἐστὼς ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ καὶ ἦσαν ἐξευγμένοι ⁴⁶⁴ ἵπποι τέσσαρες λευκοὶ ὥσεί χιῶν χρυσοχάλινοι ⁴⁶⁵ καὶ τὸ ἄρμα κατεσκεύαστο ⁴⁶⁶ ὅλῳ χρυσῷ.	(5.4) καὶ ὥς ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς αἱ βλέπουσαι κατὰ ἀνατολάς εἰσῆλθεν Ἰωσήφ καθήμενος ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ⁴⁶⁷ τοῦ Φαραῶ· ἦσαν δὲ ἐξευγμένοι ⁴⁶⁸ ἵπποι τέσσαρες ⁴⁶⁹ λευκοὶ ὥσεί χιῶν ⁴⁷⁰ χρυσοχάλινοι καὶ τὸ ἄρμα κατεσκεύαστο ⁴⁷¹ ὅλον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.	(5.4) *4 Καὶ ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς αἱ βλέπουσαι κατὰ ἀνατολάς καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ καθήμενος ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ τοῦ Φαραῶ. *5 Καὶ ἦσαν ἐξευγμένοι ἵπποι τέσσαρες λευκοὶ ὥσεί χιῶν χρυσοχάλινοι καὶ τὸ ἄρμα κατασκευαστὸν ἐκ χρυσοῦ.
---	--	---	--

462.F θύραι

463.HJK ἠνοίγησαν

464.K ἐξευγμένη

465.K χρυσοχαλνομενα

466.HJK κατασκευαστω!

467.P ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ δευτεροῦ

468.P ἐξευγμένοι

469.A Δ̄; Q<>

470.Batiffol+ καὶ; Q<>

471.C κατασκευαστο; Q<>

(5.5) καὶ ἦν Ἰωσήφ ἐνδεδυμένος χιτῶνα λευκὸν ἑξαλλον· καὶ ἡ στολὴ τῆς περιβολῆς αὐτοῦ πορφυρᾶ ἐκ βύσσου χρυσοῦφης· καὶ στέφανος χρυσὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ κύκλω τῶν στεφάνων ἦσαν δώδεκα ⁴⁷² λίθοι ἐκλεκτοί· καὶ ἐπάνω τῶν δώδεκα ⁴⁷³ λίθων ἦσαν ἱβ ἁκτῖνες χρυσαί· καὶ ῥαβδος βασιλέως ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἐκτεταμένον κλάδον ἐλαίας ἔχων γκαὶ ἦν ⁴⁷⁴ πλῆθος καρποῦ ἐν αὐτῷ· γκαὶ ἐν τῷ καρπῷ ἦν πλῆθος πιότητος ἐλαίου πολλοῦ. ⁴⁷⁵	(5.5) ἦν δὲ Ἰωσήφ ἐνδεδυμένος χιτῶνα ἑξαλλον καὶ ἡ στολὴ τῆς περιβολῆς αὐτοῦ ἦν πορφυρᾶ ἐκ βύσσου χρυσοῦφης ⁴⁷⁶ καὶ στέφανος χρυσὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κύκλω τοῦ στεφάνου αὐτοῦ ἦσαν δώδεκα λίθοι ἐκλεκτοὶ καὶ ἐπάνω τῶν λίθων ⁴⁷⁷ δώδεκα ἁκτῖνες χρυσαῖ ⁴⁷⁸ . καὶ ῥαβδος ⁴⁷⁹ βασιλικὴ ἐν τῇ ⁴⁸⁰ χειρὶ αὐτοῦ ἣτις εἶχεν ἐκτεταμένον κλάδον ἐλαίας καὶ ἦν πλῆθος καρποῦ ἐν αὐτῷ.	(5.5) ἦν δὲ καὶ Ἰωσήφ ἐνδεδυμένος χιτῶνα λευκὸν καὶ ἑξαλλον καὶ ἡ στολὴ τῆς περιβολῆς αὐτοῦ ἦν πορφύρα ἐκ βύσσου χρυσοῦφάντου καὶ στέφανος χρυσὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κύκλω τοῦ στεφάνου αὐτοῦ ἦσαν δώδεκα ⁴⁸¹ λίθοι ἐκλεκτοὶ καὶ ἐπάνω τῶν λίθων δώδεκα ⁴⁸² ἁκτῖνες χρυσαῖ καὶ ῥαβδος βασιλικὴ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ⁴⁸³ δεξιᾷ ἣτις ⁴⁸⁴ εἶχεν ἐκτεταμένον κλάδων ἐλαίας καὶ ἦν πλῆθος κάρπου ⁴⁸⁵ ἐν αὐτῷ.	(5.5) *6 Καὶ ἦν Ἰωσήφ ἐνδεδυμένος χιτῶνα λευκὸν ἑξαλλον καὶ ἡ στολὴ τῆς περιβολῆς αὐτοῦ ἦν πορφύρα ἐκ βύσσου χρυσοῦφης καὶ στέφανος χρυσὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κύκλω τοῦ στεφάνου ἦσαν δώδεκα λίθοι ἐκλεκτοὶ καὶ ἐπάνω τῶν λίθων δώδεκα ἁκτῖνες χρυσαῖ καὶ σκηπτρον βασιλικὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ δεξιᾷ. *7 Καὶ εἶχεν ἐκτεταμένον κλάδον ἐλαίας καὶ ἦν πλῆθος καρποῦ ἐν αὐτῷ γκαὶ ἐν τῷ καρπῷ ἦν πιότης ἐλαίου πολλοῦ ⁴⁸⁶ .
---	---	--	---

472.W ἱβ

473.F ἱβ

474.W om.

475.W om.

476.HJ χρυσοῦφάντου K χρυσοφάντον

477.HK τον λίθον

478.K χρύσαις

479.HK ῥαυδος. Clearly υ rather than β. The hands in HK do not use a horizontal β.

480.J τῆς

481.A IB; Q<>

482.A IB; Q<>

483.C om.; Q<>

484.P ἐν ἡ; Q<>

485.C+ αὐτῶν Q<>

486.Phil. om.

(5.6) καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς· καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἔμειναν ἔξω τῆς αὐτῆς αὐλῆς· διότι φύλακες τῶν πυλῶν ἔκλεισαν τὰς θύρας ⁴⁸⁷ καὶ ἐξεβλήθησαν πάντες ἀλλότριοι. ⁴⁸⁸	(5.6) εἰσελθόντες οὖν τοῦ Ἰωσήφ ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἐκλείσθησαν ⁴⁸⁹ τῶν θυρῶν αὐτῆς καὶ πᾶς ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ ἀλλότριοι ἔμειναν ἔξω τῆς αὐλῆς διότι οἱ φύλακες τῶν πυλῶν ⁴⁹⁰ ἐπεσπᾶσαντο καὶ ἔκλεισαν τὰς θύρας.	(5.6) ⁴⁹¹ εἰσελθόντος οὖν ⁴⁹² τοῦ Ἰωσήφ ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ κλεισθείσων τῶν θυρῶν ⁴⁹³ αὐτῆς· καὶ πᾶς ἀνὴρ τε ⁴⁹⁴ καὶ γυνὴ ἀλλότριος ἔμεινεν ⁴⁹⁵ ἔξω τῆς αὐλῆς ⁴⁹⁶ . διότι οἱ φύλακες τῶν πυλῶν ἐπεσπᾶσαντο καὶ ἔκλεισαν τὰς θύρας.	(5.6) *8 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι. *9 Καὶ εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνὴ ἀλλότριοι ἔμειναν ἔξω, διότι οἱ φύλακες τῶν πυλώνων ἔκλεισαν τὰς θύρας.
(5.7) καὶ ἦλθε Πεντεφρὶς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ πλὴν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀσινὲθ ⁴⁹⁷ καὶ προσεκύνησαν τῷ Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ⁴⁹⁸	(5.7) ἦλθεν οὖν Πεντεφρὴς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ πλὴν τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀσινὲθ καὶ προσεκύνησαν τῷ Ἰωσήφ. ἀπὸ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.	(5.7) καὶ ἦλθεν ⁴⁹⁹ Πεντεφρὴς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῶν πλὴν ⁵⁰⁰ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀσινὲθ καὶ προσεκύνησαν τῷ Ἰωσήφ ⁵⁰¹ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ ⁵⁰² τὴν γῆν· καὶ καταβάς Ἰωσήφ ⁵⁰³ ἀπὸ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ⁵⁰⁴ ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ⁵⁰⁵ .	(5.7) *10 Καὶ ἦλθε Πεντεφρὴς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ πλὴν τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀσινὲθ καὶ προσεκύνησαν τῷ Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. *11 Καὶ κατέβη Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ.

487.W αὐτᾶς

488.W om.

489.J κλεισθησῶν HK κλησθησῶν

490.HK θυρῶν

491.C+ καί; Q<>

492.P δέ; Q<>

493.P πυλῶν; Q<>

494.P om.; Q<>

495.P -αν; Q<>

496.P πύλης; Q<>

497.W αὐτῶν

498.W om.

499.APC καὶ (>AC) ἦλθεν (C+ δέ); Q<>

500.5.3 καὶ ἡ θεραπεία — 5.7 ἡ συγγένεια αὐτῶν] Q om.

501.APQC τῆς θυγατρὸς αὐτῶν (θ. α. >Q) Ἀσινὲθ καὶ (>Q) προσεκύνησαν τῷ (Q τὸν; C τὸ) Ἰωσήφ

502.Q εἰς

503.Q om.

504.P om.; C<>

505.P+ μᾶλλον δὲ αὐτοὶ ἐκέϊνον; Q+ καὶ αὐτοὶ ἐκέϊνον; C<>

Chapter 6

FW	Family <i>c</i>	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(6.1) καὶ εἶδεν Ἀσυνέθ τὸν Ἰωσήφ καὶ κατενύγη ἰσχυρῶς καὶ παρεκλήθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἡ καὶ παρήθη τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐτρομάξεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς ⁵⁰⁶ καὶ ἐφοβήθη φόβον μέγαν καὶ ἀνεστέναξεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ εἶπε·	(6.1) εἶδεν οὖν Ἀσενέχ τὸν Ἰωσήφ ἐπὶ τοῦ ἄρματος καὶ παρεκλήθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς καὶ πάρετα ⁵⁰⁷ γεγονάσι τὰ γόνατα αὐτῆς ἡ καὶ ἐτρομάξεν ὅλῳ τῷ σώματι αὐτῆς καὶ ἐφοβήθη φόβον μέγαν καὶ ἐστέναξεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ⁵⁰⁸ καὶ εἶπε	(6.1) ὥς δὲ εἶδεν ⁵⁰⁹ ἡ ⁵¹⁰ Ἀσενέθ τὸν Ἰωσήφ ἐπὶ τοῦ ἄρματος ⁵¹¹ κατενύγη ⁵¹² ἰσχυρῶς τῇ ψυχῇ καὶ συνεκλάσθη τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἡ καὶ τὰ γόνατα αὐτῆς παρελύθησαν καὶ συνετρόμαζεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς ⁵¹³ καὶ ἐφοβήθη φόβον μέγαν καὶ ἀνεστέναξε τότε ⁵¹⁴ καὶ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·	(6.1) *1 Καὶ εἶδεν Ἀσενέθ τὸν Ἰωσήφ καὶ κατενύγη ἰσχυρῶς τῇ ψυχῇ καὶ συνεκλάσθη τὰ σπλάγχνα αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα αὐτῆς παρελύθησαν καὶ συνετρόμαζεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς καὶ ἐφοβήθη φόβον μέγαν καὶ ἀνεστέναξε καὶ εἶπε·

506.W om.

507.K πάραυτα

508.HK om.

509.ABatiffol ἴδεν; <>C

510.P om.; C<>

511.5.7 αὐτοῦ ἐδεξιόσατο — 6.1 τοῦ ἄρματος] C om.

512.PQ+ καὶ ἐπαθεν

513.APQC καὶ (Q+ τρομάξας) τὰ γόνατα αὐτῆς (C αὐτοῖς; Q+ καὶ; P+ τρομάξαντα) παρελύθησαν (C παρεληθασιν) καὶ συνετρόμαζεν (PC -αξεν;>Q) ὅλον (>C) τὸ (C τῷ) σῶμα αὐτῆς

514.Q om.

(6.2) »τοίνυν ἐγὼ ὄψομαι ἢ ταλαίπωρος· οὐχὶ λελάληκα λέγουσα; ⁵¹⁵ Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἔρχεται ἐκ τῆς Χαναάν; καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἥκει ⁵¹⁶ πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν καὶ λάμπει ἐπὶ τῆς γῆς·	(6.2) »τοίνυν ἐγὼ ὄψομαι ἢ ταλαίπωρος; οὐχὶ λελάληκα ὅτι Ἰωσήφ ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἐκ γῆς Χαναάν; νῦν οὖν ὁ ἥλιος τοῦ οὐρανοῦ ἱκεῖ ⁵¹⁷ πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν καὶ λάμπει εἰς αὐτὴν ὡς φῶς ἐπὶ τῆς γῆς.	(6.5) »οἴμοι ⁵¹⁸ τῇ ἀθλίᾳ· ποῦ νῦν ἐγὼ ἀπελεύσομαι ⁵¹⁹ ἢ ταλαίπωρος· ἢ ποῦ ⁵²⁰ ἀποκρυβήσομαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ; ἢ πῶς ⁵²¹ ὄψεται με ⁵²² Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἱδιότι λελάληκα ἐγὼ περὶ αὐτοῦ κακὰ ⁵²³ ;	(6.5) *2 ποῦ ἀπελεύσομαι καὶ ποῦ ἀποκρυβήσομαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ; ἢ πῶς ὄψεται με Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διότι λελάληκα κακὰ ἐγὼ περὶ αὐτοῦ;
(6.3) ἐγὼ δὲ ἄφρον καὶ θρασεῖα ἐξουθένησα αὐτόν· καὶ ἐλάλησα ῥήματα πονηρὰ κατ' αὐτοῦ· καὶ οὐκ ᾔδην ⁵²⁴ ὅτι Ἰωσήφ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦν·	(6.3) ἐγὼ δὲ ἄφρων καὶ θρασεῖα εἰμι ὅτι ἐξουθένουσα αὐτόν καὶ ἐλάλησα ῥήματα πονηρὰ περὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔγνων ὅτι Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν ⁵²⁵ .	(6.6) οἴμοι τῇ ἀθλίᾳ ⁵²⁶ ἱποῦ ἀπελεύσομαι καὶ κρυβήσομαι ⁵²⁷ . ἱδιότι πᾶσαν ἀποκρυβὴν αὐτὸς ὀρᾷ ⁵²⁸ καὶ πάντα γινώσκει· καὶ οὐδὲν κρυπτὸν λέληθεν ⁵²⁹ αὐτόν ⁵³⁰ διὰ τὸ φῶς τὸ μέγα τὸ ἱόν ἐν αὐτῷ ⁵³¹ ;	(6.6) *3 ποῦ φεύξομαι καὶ κρυβήσομαι, ὅτι πᾶσαν ἀποκρυβὴν αὐτὸς ὀρᾷ καὶ οὐδὲν κρυπτὸν λέληθεν αὐτῷ διὰ τὸ φῶς τὸ μέγα τὸ ὄν ἐν αὐτῷ;

515.F+ ὁ

516.Conjecture. FW ἥκε

517.J ἥκει πρὸν K εἰ<καὶ> πρὸς

518.C οὐ αἶ μοι; PQ οὐαιμοι

519.PQ ἄρτι ἀπελευσομαι (Q -ωμαι)

520.P om.

521.PQ om.

522.Q+ αὐτὸς

523.APQC διότι λελάληκα (>Q) ἐγὼ (>QC) περὶ αὐτοῦ (Q+ λελάληκα) κακὰ (Q κακός)

524.W εἶδα

525.J ἦν

526.P+ οἴμοι

527.APC ποῦ ἀπελεύσομαι καὶ κρυβήσομαι (κ. κ. >P); Q om.; C+ ἀπὸ πρῶσοπον αὐτοῦ

528.APC ὅτι πᾶσαν ἀποκρυβὴν (C ἀκρυβὴν) αὐτὸς (C αὐτῆς) ὀρᾷ (C ὠρὰν); Q ὅτι αὐτὸς παντα ὀρᾷ

529.Q ἔληθεν

530.Batiffol's conjecture. APQ αὐτῷ; C αὐτῶν

531.C ὦν μετ' αὐτοῦ

(6.4) τίς γὰρ ἀνθρώπων γεννήσει τοιοῦτον κάλλος καὶ τίς κοιλία γυναικῶν τέξεται τοσοῦτον φῶς; ταλαίπωρος ἐγὼ λεγάληκα ῥήματα πονηρὰ ⁵³² τῷ πατρί μου.	(6.4) τίς γὰρ ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς γεννήσει τοιοῦτον κάλλος καὶ τίς ἄρα ⁵³³ κοιλία γυναικὸς τέξεται τοιοῦτον φῶς; ταλαίπωρος ἐγὼ καὶ ἄφρων ὅτι λελάληκα τῷ πατρί μου ῥήματα πονηρά.	(6.7) καὶ νῦν ἰλεῶς μοι ⁵³⁴ ὁ θεὸς τοῦ ⁵³⁵ Ἰωσήφ ὅτι λελάληκα ἐγὼ ῥήματα πονηρὰ ⁵³⁶ ἐν ἀγνοίᾳ κατ' ⁵³⁷ αὐτοῦ ⁵³⁸ .	(6.7) *4 Καὶ νῦν ἰλεῶς μοι ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ, ὅτι λελάληκα ἐγὼ ῥήματα πονηρὰ ἐν ἀγνοίᾳ.
(6.5) καὶ νῦν ποῦ ⁵³⁹ ἀπελεύσομαι καὶ ἀπεκρυβήσομαι ἀπ' αὐτοῦ ὅπως μὴ ὄψεται με ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὅτι λελάληκα πονηρὰ περὶ αὐτοῦ; ⁵⁴⁰	(6.5) νῦν οὖν ποῦ ἀπελεύσομαι καὶ ἀποκρυβήσομαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ; ὅπως μὴ ὄψηταί με Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὅτι λελάληκα πονηρὰ περὶ αὐτοῦ.	(6.2) ὅτι νῦν ⁵⁴¹ ἐγὼ ⁵⁴² ὄψομαι ⁵⁴³ ἢ ταλαίπωρος; οὐχὶ λελάληκα ὅτι Ἰωσήφ ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ἐκ γῆς Χαναάν ⁵⁴⁴ ; νῦν οὖν ὥς ⁵⁴⁵ ἥλιος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔκει πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν σήμερον ⁵⁴⁶ καὶ λάμπει γαίς αὐτὴν ὥς φῶς ⁵⁴⁷ ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ⁵⁴⁸ .	(6.2) *5 τί τοίνυν ἐγὼ ὄψομαι ἢ ταλαίπωρος; οὐχὶ λελάληκα λέγουσα· Ἰωσήφ ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ἐκ γῆς Χαναάν; καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔκει πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν σήμερον.

532.W om.

533.HJK ἄρα

534.PQ+ γενοῦ

535.C om.

536.P π. ρ. Q om.

537.C περὶ

538.Q+ κακῶς ἐλάλης

539.F om.

540.W+ ὅπεν μὴ ὄψεται με.

541.Burchard's conjecture. C τί νην Q τί νι AP τί τοινυν

542.PQ om.

543.ABatiffoI ὄψομαι; PQ+ ἐγὼ

544.APC οὐχὶ λελάληκα ὅτι Ἰωσήφ ἔρχεται (δ. Ἰ. ἔ. >C) ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου (C+ ἰωσήφ ἔρχεται) ἐκ γῆς Χαναάν; Q om.

545.Q ὁ repeated on page turn.

546.Q om.

547.PQ ὦ. φ. ἐ. α.

548.PQ om.

(6.6) ποῦ φεύξομαι διότι πᾶς ἀνὴρ κρύβειν ὁρᾷ ἢ καὶ οὐδὲν κρυπτόν λέλυθεν αὐτοῦ διὰ τὸ φῶς τὸ μέγα τὸ ἐν αὐτῷ; ⁵⁴⁹	(6.6) καὶ ποῦ φεύξομαι ὅτι πᾶσαν ἀποκρυβὴν αὐτὸς ὁρᾷ ⁵⁵⁰ καὶ οὐδὲν κρυπτόν λέλυθεν αὐτὸν διὰ τὸ φῶς τὸ μέγα τὸ ⁵⁵¹ ἐν αὐτῷ;	(6.3) ἐγὼ δὲ ἄφρων εἰμὶ καὶ θρασεῖα ⁵⁵² ὅτι ἐξουδένωσα αὐτὸν ⁵⁵³ καὶ ἐλάλησα ῥήματα πονηρὰ ⁵⁵⁴ περὶ ⁵⁵⁵ αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι ⁵⁵⁶ Ἰωσήφ υἱὸς θεοῦ ἐστίν ⁵⁵⁷ .	(6.3) *6 ἐγὼ δὲ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἦτις ἐξουδένωσα αὐτὸν καὶ ἐλάλησα ῥήματα πονηρὰ περὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι Ἰωσήφ υἱὸς θεοῦ ἐστι.
(6.7) καὶ ἄνθρωπε κύριε ὁ ⁵⁵⁸ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ ἡ διότι λελαληκά ῥήματα πονηρὰ λόγος ἀγνοῖα ⁵⁵⁹	(6.7) καὶ νῦν ἰλεώς γενοῦ ⁵⁶⁰ κύριε ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ διότι λελάληκα ἐγὼ ἔν αὐτῷ ⁵⁶¹ πονηρὰ ῥήματα ἐν ἀγνοίᾳ.	(6.4) τίς γὰρ ἄνθρωπων ἐπὶ γῆς ⁵⁶² γεννήσει ⁵⁶³ ποτὲ ⁵⁶⁴ τοιοῦτον κάλλος ἢ ποῖα κοιλία γυναικὸς ⁵⁶⁵ τέξεται ⁵⁶⁶ τοιοῦτον φῶς; ταλαίπωρος ἐγὼ καὶ ἄφρων ⁵⁶⁷ ὅτι λελάληκα τῷ πατρί μου ῥήματα πονηρὰ ⁵⁶⁸ .	(6.4) *7 τίς γὰρ ἀνθρώπων γεννήσει ποτὲ τοιοῦτον κάλλος καὶ ποῖα κοιλία τέξεται τοιοῦτον φῶς; ταλαίπωρος ἐγὼ καὶ ἄφρων, ὅτι λελάληκα τῷ πατρί μου ῥήματα πονηρὰ.

549.W om.

550.HJK ὥρα

551.HK om.

552.Q θρασια

553.C αὐτῶν

554.Q κακα

555.C κατ'

556.C om. P+ ὁ

557.PQ υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ

558.F lac.

559.W om.

560.HJ γονου

561.J om.

562.APC ἀνθρώπων ἐπὶ (P+ τῆς) γῆς; Q om.

563.Batiffol's conjecture. AC γενήσει; PQ ἐγεννησε

564.P+ τὸ

565.C γ. κ.

566.C τέξατε Q τέξει

567.APQC ἐγὼ (>Q; P+ γὰρ) καὶ (>C) ἄφρων (PQ+ εἰμι)

568.Q κακὰ περὶ αὐτοῦ

(6.8) καὶ νῦν δότω με ὁ ⁵⁶⁹ πατήρ μου ⁵⁷⁰ τῷ Ἰωσήφ, ⁵⁷¹ εἰς παιδίσκην καὶ δούλην ⁵⁷² . καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	(6.8) καὶ δότω με ὁ πατήρ μου τῷ Ἰωσήφ εἰς παιδίσκην μᾶλλον ὅπως δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	(6.8) νῦν οὖν δώτω με ⁵⁷³ ὁ πατήρ ⁵⁷⁴ μου τῷ Ἰωσήφ εἰς παιδίσκην καὶ εἰς δούλην μᾶλλον καὶ ⁵⁷⁵ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν ⁵⁷⁶ αἰῶνα χρόνον.	(6.8) *8 Καὶ νῦν δότω με ὁ πατήρ μου τῷ Ἰωσήφ εἰς παιδίσκην καὶ εἰς δούλην καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
---	---	--	--

569.F lac.

570.F lac.

571.F add μᾶλλον

572.F lac.

573.Q μοι

574.APQC. Batiffol conjectured ὁ πατέρ

575.APC καὶ εἰς (>P) δούλην μᾶλλον καί; Q om.

576.C om.

Chapter 7

FW	Family c	Family a	Family d
(7.1) καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πεντεφρί· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐνίψατο τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ τράπεζαν κατιδίαν διότι Ἰωσήφ οὐ συνήσθιε μετὰ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι βδέλυγμα ἦν αὐτῷ τούτῳ.	(7.1) εἰσῆλθεν τοίνυν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν Πεντεφρῆ καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας αὐτοῦ παρατεθεικότες ⁵⁷⁷ αὐτῷ τράπεζαν κατ' ἰδίαν διότι Ἰωσήφ οὐ συνήσθιε ἐν μετὰ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι βδέλυγμα ἦν αὐτῷ τοῦτο.	(7.1) καὶ ὥς ⁵⁷⁸ εἰσῆλθεν ⁵⁷⁹ Ἰωσήφ ⁵⁸⁰ εἰς τὴν οἰκίαν Πεντεφρη ⁵⁸¹ ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου καὶ ἔνιψαν αὐτοῦ τοὺς πόδας ⁵⁸² καὶ παρέθηκεν ⁵⁸³ αὐτῷ ⁵⁸⁴ τράπεζαν κατ' ἰδίαν διότι Ἰωσήφ οὐ συνήσθιεν μετὰ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι ⁵⁸⁵ βδέλυγμα ἦν αὐτῷ τοῦτο.	(7.1) *1 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν Πεντεφρῆ καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου καὶ ἐνίψατο τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτῷ τράπεζαν κατ' ἰδίαν, διότι οὐ συνήσθιε μετὰ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι βδέλυγμα ἦν αὐτῷ τοῦτο.

577.HJK παρατεθεικότες

578.A lac.

579.PQ ἦλθεν

580.Q om.

581.Batiffol+ καὶ

582.C τ. π. α.

583.Q παρεθηκεν

584.C αὐτῶν; Q om.

585.PQ om.

(7.2) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρί καὶ πᾶσῃ τῇ συγγένειᾳ αὐτοῦ λέγων ⁵⁸⁶ . »τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ ὑπερώῳ εἰς τὴν θυρίδα; ἀπελθέτω δὴ ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης.« διότι ἐφοβεῖτο ὁ Ἰωσήφ λέγων· »μήποτε καὶ αὕτη ἐνοχλήσει με.«	(7.2) τότε εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρῇ καὶ πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ· »τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ ὑπερώῳ πρὸς τὴν θυρίδα; ἀπελθέτω δὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης.« ἐφοβεῖτο γὰρ Ἰωσήφ λέγων· »μήποτε καὶ αὕτη ἐνοχλήσει με«.	(7.2) καὶ ἀνάβλεψας ὁ Ἰωσήφ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν παρακύπτουσιν ⁵⁸⁷ τὴν Ἀσενὲθ καὶ λέγει τῷ Πεντεφρῇ· »τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ ὑπερώῳ πρὸς τὴν θυρίδα ⁵⁸⁸ ; ἀπελθάτω δὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης.« ἐφοβεῖτο ⁵⁸⁹ γὰρ ὁ Ἰωσήφ λέγων ⁵⁹⁰ . »μήποτε καὶ αὕτη ἐνοχλήσει μοι ⁵⁹¹ .«	(7.2) *2 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρῇ καὶ πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ λέγων· τίς ἐστὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ σωλαρίῳ πρὸς τὴν θυρίδα; ἀπελθάτω δὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης. *3 Διότι ἐφοβεῖτο Ἰωσήφ μήποτε ἐνοχλήσει αὐτῷ καὶ αὕτη,
(7.3) ἡνόχλουν γὰρ αὐτὸν, πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατράπων πάσης Αἰγύπτων· ἡ καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες τῶν Αἰγυπτίων ⁵⁹² ὥς ἐώρουν ⁵⁹³ αὐτόν κακῶς ἔπασχον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτοῦ.	(7.3) ἡνόχλουν γὰρ αὐτῷ πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατραπῶν καὶ τῶν Αἰγυπτίων ὅσαι ἐώρων τὸν Ἰωσήφ κακῶς ἔπασχον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτοῦ.	(7.3) ἡνόχλουν ⁵⁹⁴ γὰρ αὐτῷ ⁵⁹⁵ πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατράπων πάσης ⁵⁹⁶ γῆς Αἰγύπτου τοῦ κοιμηθῆναι μετ' αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ⁵⁹⁷ γυναῖκες καὶ θυγατέρες τῶν Αἰγυπτίων ⁵⁹⁸ ὅσαι ἐθεώρουν τὸν Ἰωσήφ κακῶς ἔπασχον ⁵⁹⁹ ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτοῦ.	(7.3) ἡνόχλουν γὰρ αὐτῷ πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατραπῶν πάσης γῆς Αἰγύπτου τοῦ κοιμηθῆναι μετ' αὐτοῦ. *4 Καὶ πολλαὶ γυναῖκες καὶ θυγατέρες τῶν Αἰγυπτίων, ὅσαι ἐθεώρουν τὸν Ἰωσήφ, κακῶς ἔπασχον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτοῦ.

586.W om.

587.APQC Ἰωσήφ τοῖς ὀφθαλμοῖς (τ. ὁ. >AC; P τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ) εἶδεν (AQBatiffol εἶδεν) παρακύπτουσιν (>Q)

588.APQC ἡ ἐστῶσα (ἡ ἐ. >Q) ἐν τῷ (C τὸ) ὑπερώῳ (CQ ὑπερώον; PQ+ καὶ παρακύντουσα) πρὸς τὴν θυρίδα (π. τ. θ. >PQ)

589.Q ἐφοβήθη C ἐφοβεῖτο

590.Q om.

591.C με

592.W om.

593.W καὶ ὅσαι αἱ ὥρουν

594.Batiffol Ἰωσήφ

595.C om.

596.APQC αἱ (>Q) θυγατέρες (PQ -αις; C -αι) τῶν μεγιστάνων καὶ (τ. μ. κ. >Q) τῶν σατράπων (P τ. σ. κ. τ. μ.; Q+ καὶ μεγάλων ἀνθρώπων) πάσης

597.C om. Q<>

598.τοῦ κοιμηθῆναι — τῶν Αἰγυπτίων] Q om.

599.PQ+ ἐτι τρωσκοντο

(7.4) καὶ ⁶⁰⁰ Ἰωσήφ ἐξουθένει αὐτάς καὶ τοὺς πρέσβεις οὓς ἔπεμπον πρὸς ⁶⁰¹ αὐτὸν ⁶⁰² μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ καὶ δώρων ⁶⁰⁵ ἀπέμπευ Ἰωσήφ ⁶⁰⁶ μετὰ ἀπειλῆς καὶ ὕβρεως λέγων ⁶⁰⁷ · « γοὺ μὴ ἀμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ πατρός μου κύριου θεοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ καταπρόσπον τοῦ πατρός μου ⁶⁰⁸ Ἰακώβ.»	(7.4) ὁ Ἰωσήφ ἐξουθένει αὐτὰς καὶ τοὺς πρέσβεις οὓς ἔπεμπον πρὸς αὐτὸν αἱ γυναῖκες μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ δώρων πολυτίμων ⁶⁰⁹ ἀπέπεμπεν δὲ αὐτὰ Ἰωσήφ μετὰ ἀπειλῆς καὶ ὕβρεως λέγων· «οὐ μὴ ἀμάρτω ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός μου Ἰσραὴλ γοὺδὲ κατὰ πρόσωπον τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός μου Ἰακώβ ⁶¹⁰ ».	(7.4) καὶ τοὺς ⁶¹¹ πρεσβεῖς γοὺς ἔπεμπον πρὸς αὐτὸν αἱ γυναῖκες ⁶¹² μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ δώρων πολυτίμων ⁶¹³ ἀπέστρεφεν ὁ ⁶¹⁴ Ἰωσήφ μετὰ ἀπειλῆς καὶ ὕβρεως λέγων· «οὐ μὴ ἀμαρτήσω ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πατρός μου Ἰσραὴλ ⁶¹⁵ ».	(7.4) καὶ τοὺς πρέσβεις αὐτῶν ἀπέστειλον πρὸς αὐτὸν μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ δώρων πολυτίμων. *5 Καὶ ἀντέπεμπεν αὐτὰ ὁ Ἰωσήφ μετὰ ἀπειλῆς καὶ ὕβρεως λέγων· οὐχ ἀμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.
---	--	--	--

600.W ὁ δὲ

601.W πρὸ

602.F Ἰωσήφ

603.W ἀ. κ. χ.

604.F+ αἱ γυναῖκες

605.W om.

606.W ἰωσηφ ἔστειλεν αὐτοὺς ὀπισθεν

607.F καὶ ἔλεγε μετὰ ἀπ...ῆς Ἰωσηφ

608.F lac.

609.K ποτιλίμων

610.HK om.

611.Q om.

612.APQC οὓς (>Q) ἔπεμπον (Q απεστειλεν) πρὸς αὐτὸν (C αὐτῶν) αἱ γυναῖκες (π. α. α. γ. >Q)

613.Q π. δ.

614.PQC om.

615.APQC κυρίου τοῦ (>C) θεοῦ (Q+ μου) καὶ τοῦ (>Q) προσώπου τοῦ πατρός μου Ἰσραὴλ (>Q)

(7.5) καὶ Γπρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶχεν ⁶¹⁶ Ἰωσήφ καὶ ἐμέμνητο ⁶¹⁷ τῶν ἐντολῶν τοῦ πατρός αὐτοῦ διότι Ἰακώβ ⁶¹⁸ ἔλεγε Γτῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ πᾶσι ⁶¹⁹ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· »φυλάξασε τέκνα ἀσφαλῶς ἀπὸ ⁶²⁰ γυναικὸς ἁλλοτρίας τοῦ κοινωνῆσαι αὐτῇ· ἡ γὰρ κοινωνία αὐτῆς ἀπώλεια ἐστὶ καὶ διαφθορά.«	(7.5) πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶχεν Ἰωσήφ καὶ ἐμέμνητο τῶν ἐντολῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ πολλάκις καὶ ἐνουθέτει Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· »φυλάξασθε τέκνα ἀσφαλῶς ⁶²¹ ἀπὸ γυναικὸς ἁλλοτρίας τοῦ κοινωνῆσαι αὐτῇ. ἡ γὰρ κοινωνία αὐτῆς ἀπώλεια ἐστὶ καὶ διαφθορά.«	(7.5) Γεῖχεν γὰρ ὁ Ἰωσήφ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θεὸν ⁶²² καὶ ἐμέμνητο αἰετῶν ἐντολῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ⁶²³ πολλάκις καὶ ἐνουθέτει Ἰακώβ Γτὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ ⁶²⁴ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ⁶²⁵ . » Γφυλάξατε τέκνα ἑαυτοὺς ⁶²⁶ ἀσφαλῶς ⁶²⁷ ἀπὸ γυναικὸς ἁλλοτρίας τοῦ μὴ κοινωνῆσαι αὐτῇ· ἡ γὰρ κοινωνία αὐτῆς ἀπώλεια ἐστὶ ⁶²⁸ καὶ διαφθορά.«	(7.5) *6 Καὶ τὸ πρόσωπον Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν πάντοτε ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐμέμνητο τῶν ἐντολῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διότι ἔλεγεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· φυλάξατε τέκνα ἑαυτοὺς ἰσχυρῶς ἀπὸ γυναικὸς ἁλλοτρίας τοῦ μὴ κοινωνῆσαι αὐτῇ, ἀπώλεια γὰρ ἐστὶ καὶ διαφθορά.
(7.6) διὰ ⁶²⁹ τὸ εἰπεῖν Ἰωσήφ· »ἀπελθέτω ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης.«	(7.6) διὰ τοῦτο εἶπεν Ἰωσήφ· »ἀπελθέτω ἡ γυνὴ ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης«.	(7.6) ⁶³⁰ διὰ τοῦτο εἶπεν Ἰωσήφ· » ἀπελθάτω δὴ ἡ γυνὴ ἐκείνη ⁶³¹ ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης«	(7.6) *7 Διὰ τοῦτο εἶπεν Ἰωσήφ· ἀπελθάτω ἡ γυνὴ ἐκείνη ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης.

616.F lac.

617.W τὴν μνίαν

618.W om.

619.W om.

620.W ὑπὸ

621.HJK ἀσφαλός

622.APQC εἶχεν γὰρ ὁ (>Q) Ἰωσήφ πάντοτε (>PQ) πρὸ ὀφθαλμῶν (Q προσώπου; PQ+ αὐτοῦ) τὸν θεὸν (PQ+ τὸν ἅγιον)

623.Q om.

624.PQ Ἰ. τ. υ. α.

625.PQ+ λέγων

626.Q τ. φ. ἐ.

627.PQ om.

628.Q om.

629.W+ δὲ

630.PQ+ καὶ

631.APQC ἀπελθάτω (P -ετω) δὴ (>PQ) ἢ (>AC) γυνὴ ἐκείνη (>CQ)

FW Insertion: ἴδετε⁶³² νοουθεσίαν πατρὸς. ἴδετε σωφροσύνην παιδὸς⁶³³. ἴδετε ἐγκράτειαν καὶ ἀποχὴν τῆς ἀμαρτίας. ἴδετε πῶς οὐχ ἡττηθῇ οὐτε ὑπὸ χρυσίου ἢ⁶³⁴ ἀργύρου· ἢ κάλλους τοσούτων γυναικῶν ἐνοχλούντων αὐτῷ· ὁ ξένος⁶³⁵· ὁ ἄπολις· ὁ αἰχμάλωτος. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἐποίει διὰ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ· Γκαὶ γὰρ ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ εἶχε τὸν φόβον τοῦ θεοῦ.⁶³⁶ καὶ ὁ τοῦ θεοῦ ἔρως ἐνίκα⁶³⁷ τῶν γυναικῶν πάντων τὸν πόθον καὶ τὴν φιλίαν. ὁξύτερος γὰρ ἦν⁶³⁸ ὁ τοῦ θεοῦ ἔρως, διὸ καὶ ἐνίκα⁶³⁹ τοῦτον⁶⁴⁰ Γκαὶ ἡμεῖς⁶⁴¹ μιμησώμεθα Γτὸν πρὸ τῆς χάριτος τὸν πρὸτους εὐαγγελίου· τὸν ξένον καὶ αἰχμάλωτον·⁶⁴² ἀλλ' ἐπὶ Γτὴν ἀκολουθίαν⁶⁴³ ἐπανεέλθωμεν⁶⁴⁴.

632. Conjecture. W ἴδεται F εἶδετε (also for the following three occasions)

633. F πατρὸς

634. W οὔτε ὑπὸ

635. W ξένο

636. W om.

637. W ἐνεῖκα

638. W ἐστίν

639. W ἐνείκισεν

640. W+ τὸν μακαρίον ἰωσήφ

641. W om.

642. W καὶ εἰμεῖς ἀδελφοί· τὴν φρόνησιν, τοῦ νοὸς· τὴν ἀποχὴν τῆς σαρκὸς· τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν·

643. W τό προκειμενον

644. F ἐπανεέλθομεν

(7.7) καὶ εἶπεν αὐτῷ Πεντεφρής· »κύριε ἐκείνην ⁶⁴⁵ ἦν ἐώρακας ἐν τῷ ὑπερώῳ οὐκ ἔστιν ἀλλοτρία γυνή· ἀλλ' ἔστι θυγάτηρ ἡμῶν παρθένος μισοῦσα πάντα ἄνδρα καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ⁶⁴⁶ ἄλλος ὃς ⁶⁴⁷ ἐώρακεν αὐτήν· εἰ μὴ σὺ σήμερον· καὶ γαί βούλη ⁶⁴⁸ ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει σοι· διότι θυγάτηρ ἡμῶν ἐστὶ. ⁶⁴⁹ «	(7.7) ἐλάλησε δὲ Πεντεφρῆς αὐτῷ· »κύριε μου ἐκείνη ἦν ἐστῶσαν ἐν τῷ ὑπερώῳ οὐκ ἔστι γυνή ἀλλοτρία ἀλλ' ἔστι ἡμῶν θυγάτηρ παρθένος πάντα ἄνδρα μισοῦσα καὶ οὐκ ἔστι ἀνὴρ ἄλλος ὥς ἐώρακεν αὐτήν· πῶποτε εἰ μὴ σὺ μόνος σήμερον· καὶ εἰ βούλη ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει ⁶⁵⁰ σε διότι θυγάτηρ ἡμῶν ὥς ἀδελφή σου ἔσται.«	(7.7) Καὶ γαίπεν αὐτῷ Πεντεφρῆς ⁶⁵¹ · » κύριέ μου ἐκείνην ἦν ἐώρακας ἐτῶσαν ἐν τῷ ὑπερώῳ ⁶⁵² οὐκ ἔστιν ἀλλοτρία ἀλλὰ θυγάτηρ ἡμῶν· γέστι παρθένος μισοῦσα πάντα ἄνδρα ⁶⁵³ καὶ οὐχ ἐώρακεν αὐτήν· πῶποτε ἄλλος ἀνὴρ ⁶⁵⁴ εἰ μὴ σὺ μόνος σήμερον· γκαί εἰ βούλη κύριε ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει σοι ⁶⁵⁵ · διότι ἢ θυγάτηρ ἡμῶν ⁶⁵⁶ ὥς ⁶⁵⁷ ἀδελφή σου ἔσται ⁶⁵⁸ .«	(7.7) *8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Πεντεφρῆς· κύριε, ἐκείνη ἦν ἐώρακας ἐν τῷ ὑπερώῳ οὐκ ἔστιν ἀλλοτρία, ἀλλὰ θυγάτηρ ἡμῶν ἐστὶ, παρθένος μισοῦσα πάντα ἄνδρα, καὶ ἀνὴρ ἄλλος οὐχ ἐώρακεν αὐτήν ποτε εἰ μὴ σὺ μόνος σήμερον· *9 καὶ εἰ βούλει, ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει σοι, διότι ἢ θυγάτηρ ἡμῶν ἀδελφή σου ἔστι.
(7.8) καὶ ἐχάρι Ἰωσήφ διότι εἶπε· »παρθένος ἐστὶ γμισοῦσα πάντα ἄνδρα· οὐ μὴ ἐνοχλήσει μοι αὕτη ⁶⁵⁹ .«	(7.8) καὶ ἐχάρη Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην ⁶⁶⁰ καθὼς εἶπε Πεντεφρῆς ὅτι »παρθένος ἐστὶ μισοῦσα πάντα ἄνδρα«.	(7.8) καὶ ἐχάρη Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην σφόδρα· διότι εἶπεν Πεντεφρῆς ⁶⁶¹ ὅτι »παρθένος ἐστὶν ⁶⁶² μισοῦσα πάντα ἄνδρα·	(7.8) *10 Καὶ ἐχάρη Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην, διότι εἶπε Πεντεφρῆς· παρθένος ἐστὶ μισοῦσα πάντα ἄνδρα.

645.W ἢ γυνή

646.F+ οὐδεὶς

647.W ὥς

648.W αἱ βουλαι

649.W om.

650.J προσαγορεύσε

651.APQ εἶπεν αὐτῷ (>PQ) Πεντεφρῆς (P+ πρὸς Ἰωσήφ); C ὁ Πεντεφρῆς

652.APQ κύριέ μου (PQ+ καὶ βασιλεὺς πάσης (Q ἐπὶ) γῆς αἰγύπτου) ἐκείνην (Q ἡ γυνή) ἦν (ἦν APQ) ἐώρακας ἐτῶσαν (>Q) ἐν τῷ ὑπερώῳ; C om.

653.APQC ἐστὶ παρθένος (>A) μισοῦσα πάντα ἄνδρα (PQC π. ἄ. μ.)

654.APQC πῶποτε (>Q) ἄλλος ἀνὴρ (P ἄ. ἄ. π.)

655.APQ καὶ εἰ βούλη κύριε (A κῶ; PQ+ μου) ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει (Q γαυρεύσει) σοι; C om.

656.C+ ἐστὶν παρθένος καὶ βούλη κῶ ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσεισε διότι θυγάτηρ ἡμῶν

657.Q om.

658.Q ἐστὶν

659.W om.

660.HK μεγάλην

661.APQC διότι (C ὅτι) εἶπεν (Q+ ὁ) Πεντεφρῆς

καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρί καὶ πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ λέγων. ⁶⁶³ »εἰ ⁶⁶⁴ παρθένος ἐστὶ καὶ θυγάτηρ ὑμῶν ὑπάρχει ⁶⁶⁵ εἰκέτω ὅτι ἀδελφή μου ἐστὶ καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ἀπὸ τῆς σήμερον ὥς ἀδελφὴν μου ⁶⁶⁶ .«	λέγει οὖν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρῇ καὶ πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ· »εἰ παρθένος ὑπάρχει καὶ θυγάτηρ ἡμῶν ἡκέτω δὴ ὅτι ἀδελφή μου ἐστὶ καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ἀπὸ τὴν σήμερον ὥς ἀδελφὴν μου«.	καὶ εἶπεν Ἰωσήφ ⁶⁶⁷ τῷ Πεντεφρῇ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· »εἰ ⁶⁶⁸ θυγάτηρ ὑμῶν ⁶⁶⁹ ἐστὶν καὶ παρθένος ὑπάρχει ⁶⁷⁰ ἡκέτω διότι ⁶⁷¹ ἀδελφή μου ἔστιν καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ἀπὸ τὴν σήμερον ὥς ἀδελφὴν μου. ⁶⁷² «	*11 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Πεντεφρῇ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ λέγων· εἰ θυγάτηρ ὑμῶν ἐστὶ, ἐλθάτω δὴ, ὅτι ἀδελφή μου ἐστὶ καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ἀπὸ τῆς σήμερον ὥς ἀδελφὴν μου.
--	--	--	--

662. Q οὔσα καὶ

663. W om.

664. W ἥ

665. W ὑπάρχων

666. W om.

667. Q om.

668. PQ ὡς φατεῖς C ἥ

669. C ἡμῶν; P om.

670. C ἐστὶν

671. Q+ παρθένος ἐστὶν καὶ

672. APC ἐστὶν (P+ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ) καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ἀπὸ τὴν σήμερον ὥς ἀδελφὴν μου (P+ οὔσαν); Q σημερον

Chapter 8

FW	Family c	Family a	Family d
(8.1) καὶ ἀνέβη ἡ μήτηρ τῆς ἁσυνέθ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ κατήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν Πεντεφρὶς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἄσυνέθ ⁶⁷³ .	(8.1) τότε ἀνέβη ἡ μήτηρ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἤγαγε τὴν Ἀσενέχ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ. καὶ εἶπε αὐτῇ Πεντεφρὺς ⁶⁷⁴ .	(8.1) τότε ἀνέβη ἡ μήτηρ αὐτῆς εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἤγαγε τὴν ⁶⁷⁵ Ἀσενέθ πρὸς τὸν Ἰωσήφ. ἡ καὶ εἶπεν αὐτῇ Πεντεφρὺς ⁶⁷⁶ .	(8.1) *1 Καὶ ἀνέβη ἡ μήτηρ τῆς Ἀσενέθ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἤγαγεν τὴν Ἀσενέθ πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπε Πεντεφρὺς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσενέθ.
»ἄσπασε τὸν ἀδελφόν σου διότι καὶ αὐτὸς παρθένος ἐστὶ ὥσπερ καὶ σὺ σήμερον καὶ μισεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἀλλοτρίαν ἢ ὡς καὶ σὺ πάντα ἄνδρα ἀλλότριον ⁶⁷⁷ .«	»ἄσπασαι δὴ τὸν ἀδελφόν σου διότι καὶ αὐτὸς παρθένος ἐστὶν ὡς καὶ σὺ σήμερον καὶ μισεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἀλλοτρίαν ὡς καὶ σὺ μισεῖς σήμερον πάντα ἄνδρα ἀλλότριον.«.	»ἄσπᾶσαι ⁶⁷⁸ τὸν ἀδελφόν σου διότι καὶ αὐτὸς παρθένος ἐστὶν ὡς καὶ σὺ ⁶⁷⁹ σήμερον ἡ καὶ μισεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἀλλοτρίαν ὡς καὶ σὺ πάντα ἄνδρα ἀλλότριον. ⁶⁸⁰ «	ἄσπασαι τὸν ἀδελφόν σου, διότι καὶ αὐτὸς παρθένος ἐστὶ ὡς καὶ σὺ σήμερον καὶ μισεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἀλλοτρίαν ὡς καὶ σὺ πάντα ἄνδρα ἀλλότριον.
(8.2) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »καίροις ⁶⁸¹ κύριέ μου εὐλογημένε ⁶⁸² ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ.«	(8.2) καὶ εἶπεν Ἀσενέχ τῷ Ἰωσήφ· υἱὲ εὐλογημένε θεοῦ τοῦ ὑψίστου.«.	(8.2) καὶ εἶπεν Ἀσενέθ τῷ Ἰωσήφ· »χαίροις κύριε ⁶⁸³ εὐλογημένε τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ⁶⁸⁴ .«	(8.2) *2 Καὶ εἶπεν Ἀσενέθ τῷ Ἰωσήφ· χαίροις, κύριε, εὐλογημένε τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ.

673.W ἐαυτοῦ θυγατρὶ

674.HJ Πετεφρὺς

675.C τῇ; Q om.

676.APQC καὶ εἶπεν (Q+ ὁ πῆρ) αὐτῇ (C αὐτῷ; Q αὐτῆς; P+ ὁ πατὴρ αὐτῆς) Πεντεφρὺς

677.W om.

678.QC ἄσπασε

679.QC om.

680.C om.

681.F καῖρε

682.W om.

683.PQ+ μου (>P) πεφωτισμένη ψυχῇ

684.PQ+ τῷ ἀποστείλαντί σε πρὸς τὴν ἡμῶν εὐτελείαν

(8.3) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῇ Ἀσενέθ ⁶⁸⁵ . »εὐλόγησαι σε κύριος ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα.«	(8.3) εἶπεν οὖν Ἰωσήφ τῇ Ἀσενέχ· »εὐλογήσει σε κύριος ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα«.	(8.3) καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ⁶⁸⁶ Ἰωσήφ· »εὐλογήσει σε κύριε ὁ ⁶⁸⁷ θεὸς ὁ ζωοποιῶν τὰ πάντα.«	(8.3) Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἰωσήφ· εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα.
(8.4) καὶ εἶπε Πεντεφρίς τῇ Ἀσενέθ ⁶⁸⁸ . »πρόσελθε καὶ ἄσπασαι τὸν ἀδελφόν σου.«	(8.4) ὁ δὲ Πεντεφρῆς λέγει τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· »πρόσελθε δὲ καὶ καταφίλῃσον τὸν ἀδελφόν σου«.	(8.4) λέγει οὖν Πεντεφρῆς τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ ⁶⁸⁹ Ἀσενέθ· »πρόσελθε γκαὶ φίλῃσον ⁶⁹⁰ τὸν ἀδελφόν ⁶⁹¹ σου.«	(8.4) *3 Καὶ εἶπε Πεντεφρῆς τῇ Ἀσενέθ· πρόσελθε καὶ φίλῃσον τὸν ἀδελφόν σου.

685.F om.

686.Q om.

687.A κόρη PQ κόρη ὁ

688.F om.

689.Q om.

690.PQ τεκνον καταφίλῃσον

691.C τῶν ἀδελφῶν

(8.5) καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους· καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »οὐκ ἔστιν προσεῖκον ἀνδρὶ θεοσεβεῖ φιλῆσαι γυναῖκαν ἀλλοτρίαν καὶ ἐστίειν καὶ πίνειν⁶⁹² μετ' αὐτῆς· αὕτη γὰρ εὐλογεῖ τὰ εἶδωλα τὰ κωφὰ καὶ νεκρά καὶ ἐστίει καὶ πίνει ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν ἄρτον αὐτῶν⁶⁹³ καὶ ἀπὸ τῆς σπονδῆς αὐτῶν ποτήριον ἐνέδρας καὶ χρίεται χρίσμα ἀπορείας·	(8.5) ὡς οὖν ἀπῆλθεν Ἀσενέχ φιλῆσαι τὸν Ἰωσήφ ἐξέτεινεν Ἰωσήφ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν· »οὐκ ἔστι προσῆκον ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ὃς⁶⁹⁴ εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτοῦ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἐσθίει ἄρτον εὐλογημένον ζωῆς καὶ πίνει ποτήριον εὐλογημένον ἀθανασίας καὶ χρίεται χρίσματι εὐλογημένῳ ἀφθαρσίας φιλῆσαι γυναῖκα ἀλλοτρίαν ἣτις εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτῆς εἶδωλα κωφὰ καὶ νεκρά καὶ ἐσθίει ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν ἄρτον ἀγχόνης καὶ πίνει ἐκ τῆς σπονδῆς αὐτῶν ποτήριον ἐνέδρας καὶ χρίεται χρίσματι ἀπωλείας.	(8.5) Γὼς οὖν ἀπῆλθεν Ἀσενέθ⁶⁹⁵ φιλῆσαι τὸν⁶⁹⁶ Ἰωσήφ ἐξέτεινεν Ἰωσήφ⁶⁹⁷ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν Γκαὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς ἀναμέσον τῶν δύο μασθῶν αὐτῆς· ἦσαν γὰρ οἱ μασθοὶ αὐτῆς ἤδη ἐστῶτες ὥσπερ μῆλα ὠραῖα⁶⁹⁸. καὶ εἶπεν Ἰωσήφ⁶⁹⁹· » Γοὺκ ἔστι προσῆκον⁷⁰⁰ ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ὃς εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτοῦ τὸν θεὸν τὸν⁷⁰¹ ζῶντα καὶ ἐσθίει ἄρτον εὐλογημένον Γζωῆς καὶ πίνει ποτήριον εὐλογημένον ἀθανασίας⁷⁰² καὶ χρίεται χρίσματι εὐλογημένῳ⁷⁰³ ἀφθαρσίας. φιλῆσαι γυναῖκα ἀλλοτρίαν ἣτις εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτῆς⁷⁰⁴ εἶδωλα νεκρά καὶ κωφὰ Γκαὶ ἐσθίει ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν ἄρτον ἀγχόνης⁷⁰⁵ καὶ πίνει ἐκ τῆς σπονδῆς αὐτῶν ποτήριον ἐνέδρας καὶ χρίεται χρίσματι⁷⁰⁶ ἀπωλείας·	(8.5) *4 Καὶ ὡς προσῆλθε φιλῆσαι τὸν Ἰωσήφ, ἐξέτεινεν Ἰωσήφ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν καὶ ἔθηκε πρὸς τὸ στήθος αὐτῆς καὶ εἶπεν· *5 οὐκ ἔστι προσῆκον ἀνδρὶ θεοσεβεῖ, ὃς εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτοῦ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἐσθίει ἄρτον εὐλογημένον ζωῆς καὶ πίνει ποτήριον εὐλογημένον ἀθανασίας καὶ χρίεται χρίσματι εὐλογημένῳ ἀφθαρσίας, φιλῆσαι γυναῖκα ἀλλοτρίαν, ἣτις εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτῆς εἶδωλα νεκρά καὶ κωφὰ καὶ ἐσθίει ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν ἄρτον ἀγχόνης καὶ πίνει ἐκ τῆς σπονδῆς αὐτῶν ποτήριον ἐνέδρας καὶ χρίεται χρίσματι ἀπωλείας·
--	---	--	--

692.F ἐ. κ. π.

693.F om.

694.K ὡς

695.APC ὡς οὖν (P δὲ) ἀπῆλθεν Ἀσενέθ; Q ἦλθεν

696.P+ πάγκαλον

697.QC om.

698.APQ καὶ ἔθηκεν (Q ἐπεθηκεν) ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς ἀναμέσον (Q μέσον) τῶν δύο μασθῶν αὐτῆς (>Q)· ἦσαν γὰρ οἱ μασθοὶ αὐτῆς (ἦσαν — αὐτῆς>Q) ἤδη ἐστῶτες (Q ἦσαν) ὥσπερ (Q ὡς+ δύο) μῆλα ὠραῖα (P+ ἐν τῷ στήθει αὐτῆς); C om.

699.PQ+ πρὸς τὴν ἀσενέθ

700.Q+ οὐθείμι

701.Q om.

702.APC ζωῆς καὶ πίνει ποτήριον εὐλογημένον ἀθανασίας (>P); Q om.

703.Batiffol. A εὐλογημένον; PQC om.

(8.6) ἀλλὰ ⁷⁰⁷ ἀνὴρ θεοσεβῆς ⁷⁰⁸ φιλήσει τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς φυλῆς ἢ καὶ συγγενείας ⁷⁰⁹ αὐτοῦ ⁷¹⁰ . καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σύγκοιτον αὐτοῦ· αἵτινες εὐλογήσουσιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ⁷¹¹ θεὸν ζῶντα·	(8.6) ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὁ θεοσεβὴς ⁷¹² φιλήσει τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἢ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σύγκοιτον αὐτοῦ ⁷¹³ αἵτινες εὐλογοῦσι τῷ στόματι αὐτῶν τὸν θεὸν τὸν ζῶντα.	(8.6) ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁ θεοσεβὴς φιλήσει τὴν μητέρα αὐτοῦ ἢ καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν ⁷¹⁴ ἢ τὴν ἐκ ⁷¹⁵ τῆς φυλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν ⁷¹⁶ γυναῖκα τὴν σύγκοιτον ⁷¹⁷ αὐτοῦ αἵτινες εὐλογοῦσι τῷ στόματι αὐτῶν ἢ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα ⁷¹⁸ .	(8.6) *6 ἀλλ' ἀνὴρ θεοσεβὴς φιλήσει τὴν μητέρα αὐτοῦ ἢ καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ⁷¹⁹ καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ καὶ τῆς συγγενείας αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σύγκοιτον αὐτοῦ, αἵτινες εὐλογοῦσι τῷ στόματι αὐτῶν θεὸν ζῶντα·
--	---	---	---

704.C om.

705.APQC καὶ ἐσθίει ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν (ἐκ — αὐτῶν>Q) ἄρτον ἀγχόνης (ἄ. ἄ. C ἔαρ ἐχῶνης)

706.P χρίσμα; Q+ ἄλλο

707.W om.

708.W+ ο

709.W om.

710.F αὐτῆς

711.W+ εὐλογήσουσιν

712.J θεοφιλεῖς

713.HK om.

714.APQC καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκ τῆς μητρὸς (τ. ἐ. τ. μ.>P) αὐτοῦ (καὶ—αὐτοῦ>Q) καὶ τὴν ἀδελφὴν (κ. τ. ἄ.>P; Q+ αὐτοῦ)

715.PQ ἀπὸ

716.Q om.

717.C εἰσοῖκον

718.Q θῦ ζῶντα

719.Phil. om.

(8.7) ὁμοίως δὲ καὶ γυναικὶ θεοσεβεῖ οὐκ ἔστι προσεῖκον φιλῆσαι ἄνδρα ἀλλότριον ὅτι βδέλυγμα ἐστὶν ἐνώπιον κυριοῦ τοῦ ⁷²⁰ θεοῦ τοῦτο ⁷²¹ .«	(8.7) ὁμοίως δὲ καὶ γυναικὶ θεοφιλή ⁷²² οὐκ ἔστι προσήκον φιλῆσαι ἄνδρα ἀλλότριον διότι βδέλυγμά ἐστι τοῦτο ⁷²³ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.«	(8.7) ὁμοίως δὲ καὶ γυναικὶ θεοσεβεῖ οὐκ ἔστι προσήκον ⁷²⁴ φιλῆσαι ἄνδρα ἀλλότριον διότι βδέλυγμά ἐστι τοῦτο ⁷²⁵ ἐνώπιον κυρίου ⁷²⁶ τοῦ θεοῦ.«	(8.7) *7 ὁμοίως καὶ γυναικὶ θεοσεβεῖ οὐκ ἔστι προσήκον φιλῆσαι ἄνδρα ἀλλότριον, διότι βδέλυγμα ἐστι τοῦτο ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
(8.8) καὶ ἤκουσεν Ἀσινὲθ τὰ ῥήματα τοῦ ⁷²⁷ Ἰωσήφ· καὶ κατεπλάγη ἰσχυρῶς καὶ ἐλυπήθη σφόδρα καὶ ἀνεστέναξε καὶ ἦν ἀτενίζουσα εἰς τὸν Ἰωσήφ· ἡ καὶ ἐπλήσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς δακρύων· καὶ εἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ ⁷²⁸ καὶ ἠλέησεν αὐτὴν σφόδρα ⁷²⁹ . κατενύγει δὲ καὶ αὐτὸς· διότι ἦν Ἰωσήφ πραεὶς καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν θεόν·	(8.8) τότε ὡς ἤκουσεν Ἀσινὲθ τὰ ῥήματα ταῦτα τοῦ Ἰωσήφ λέγοντος κατενύγη ἰσχυρῶς καὶ ἐλυπήθη σφόδρα στενάζουσα προσατενίζουσα τῷ Ἰωσήφ ἀνεωγμένων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐπλήσθησαν δακρύων· καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰωσήφ δακρύουσαν ἠλέησεν αὐτὴν σφόδρα καὶ κατενύγη ἐπ' αὐτὴν διότι ἦν πραῦς καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν θεόν ⁷³⁰ .	(8.8) καὶ ὡς ἤκουσεν Ἀσινὲθ τὰ ῥήματα ταῦτα ⁷³¹ παρὰ Ἰωσήφ ἐλυπήθη σφόδρα ἡ καὶ ἀνεστέναξεν· καὶ ⁷³² ὡς ἡν προσατενίζουσα τῷ ⁷³³ Ἰωσήφ ἀνεωγμένων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς ἐπλήσθησαν ⁷³⁴ δακρύων. καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰωσήφ δακρύουσαν ἠλέησεν αὐτὴν ⁷³⁵ σφόδρα διότι ἦν ⁷³⁶ πραῦς καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν κύριον ⁷³⁷ .	(8.8) *8 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἀσινὲθ τὰ ῥήματα Ἰωσήφ, ἐλυπήθη σφόδρα καὶ ἀνεστέναξε καὶ ἦν ἀτενίζουσα τῷ Ἰωσήφ καὶ ἐπλήσθησαν δακρύων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς. *9 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ καὶ ἠλέησεν αὐτὴν σφόδρα, ὅτι ἦν Ἰωσήφ πραῖος καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν κύριον.

720.F om.

721.W om.

722.H θεοφιλή KJ θεοφιλή

723.H τοῦ K om.

724.C οὐκ ἔτι εἰσοῖκον; Q οὐθεμ

725.P om.

726.C om.

727.W om.

728.W om.

729.W om.

730.J κύριον

731.C om.

732.Q om.

733.Q ἴδια

734.Q πληρης

735.C αὐτὸν

736.C+ αὐτὸς

737.Q θῦ

(8.9) καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ⁷³⁸ καὶ εἶπεν· »κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσραὴλ· ὁ ὕψιστος ⁷³⁹ ὁ δυνατὸς ὁ ζοοποίησας ⁷⁴⁰ τὰ πάντα καὶ καλέσας ⁷⁴¹ ἡμᾶς ⁷⁴² ἀπο σκότους εἰς φῶς ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ θανάτου ⁷⁴³ εἰς ζώην· σὺ κύριε εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην	(8.9) τότε ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ εἶπεν· »Κύριε ὁ θεὸς μου καὶ ⁷⁴⁴ τοῦ πατρὸς μου Ἰσραὴλ ὁ ὕψιστος καὶ δυνάστης θεὸς ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ καλέσας ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν σὺ κύριε εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην	(8.9) τότε ⁷⁴⁵ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπάνω ⁷⁴⁶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ εἶπεν ⁷⁴⁷ · »κύριε ⁷⁴⁸ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσραὴλ ὁ ὕψιστος καὶ δυνατὸς θεὸς ⁷⁴⁹ ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα καὶ καλέσας ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς ⁷⁵⁰ καὶ ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν σὺ ⁷⁵¹ καὶ τὴν παρθένον ταύτην ⁷⁵² εὐλόγησον καὶ ζωοποιήσον	(8.9) Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ εἶπε· *10 Κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσραὴλ, ὁ ὕψιστος, ὁ δυνατός, ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα καὶ καλέσας ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, σὺ αὐτὸς κύριε ζωοποίησον καὶ εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην.
--	---	--	--

738.F αὐτοῦ

739.F lac.

740.F lac.

741.F lac.

742.F om.

743.F lac.

744.HK om.

745.Q om.

746.P καὶ ἐθηκεν ἐπάνω Q καὶ ἐθηκε ἐπὶ

747.Q om.; C+ αὐτῇ

748.Q καὶ

749.Q ὁ δυνατός

750.APQC ὁ ζωοποιήσας (PQ ποιήσας) τὰ πάντα καὶ καλέσας ἀπὸ τοῦ (>Q) σκότους (C+ ω?) εἰς τὸ (ε. τ.>Q) φῶς

751.APQC καὶ ἀπὸ τῆς (κ. ἀ. τ. Q ἐκ) πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ (>Q) ἀπὸ τοῦ (>Q; P τὸν) θανάτου (P -ον) εἰς τὴν (>Q) ζωὴν (PQ+ τὴν (>Q) αἰώνων) σὺ (>Q)

752.Q om.

καὶ ἀνακαίνισον ⁷⁵³ αὐτὴν τῷ πνεύματι σου ⁷⁵⁴ · καὶ ἀνάπλασον αὐτὴν τῇ χειρὶ σου τῇ κορυφαίᾳ· καὶ ἀναζωοποιήσον ἡ τῇ ζωῇ σου ⁷⁵⁵ · καὶ φαγέτω ἄρτον ζωῆς σου· καὶ ποτήριον εὐλογίας σου· καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὴν τῷ λαῷ σου ὃν ἐξελέξω πρὶν γενέσθαι τὰ πάντα· καὶ εἰσελθέτω εἰς τὴν κατάπαυσίν σου ἣν ἡτοίμασας ⁷⁵⁶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου καὶ ζῆσάτω ἐν τῇ ζωῇ σου εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	καὶ ἀνακαίνισον αὐτὴν τῷ πνεύματί σου καὶ ἀναζωοποιήσον τῇ χειρὶ σου καὶ φαγέτω ἄρτον ζωῆς σου καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὴν τῷ λαῷ σου ὃν ἐξελέξω πρὶν γενέσθαι τὰ πάντα· καὶ εἰσελθέτω εἰς τὴν κατάπαυσίν σου ἣν ἡτοίμασας τοῖς ἐκλεκτοῖς σου καὶ ζῆσάτω ἐν τῇ ζωῇ σου εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	καὶ ἀνακαίνισον αὐτὴν τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ⁷⁵⁷ ἡ καὶ φαγέτω ἄρτον ζωῆς σου καὶ πίετω ποτήριον εὐλογίας σου καὶ συγκαταρίθμησον ⁷⁵⁸ ἡ αὐτὴν τῷ λαῷ ⁷⁵⁹ σου ὃν ἐξελέξας ⁷⁶⁰ πρὶν ἡ γενέσθαι τὰ πάντα ⁷⁶¹ καὶ εἰσελθέτω εἰς τὴν κατάπαυσίν σου ἣν ἡτοίμασας ⁷⁶² τοῖς ἐκλεκτοῖς σου καὶ ζῆσάτω ἡ ἐν τῇ αἰωνίᾳ ⁷⁶³ σου ζωῇ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	*11 Καὶ ἀνακαίνισον τῷ πνεύματι σου καὶ ἀνάπλασον αὐτὴν τῇ χειρὶ σου τῇ κρυφαίᾳ καὶ ἀναζωοποιήσον τῇ ζωῇ σου καὶ φαγέτω ἄρτον ζωῆς σου καὶ πίετω ποτήριον εὐλογίας σου, ἣν ἐξελέξω πρὶν γεννηθῆναι, καὶ εἰσελθάτω εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, ἣν ἡτοίμασας τοῖς ἐκλεκτοῖς σου.
---	---	--	--

753. Conjecture. F ἀνακαύμισον W ἀνακένισον

754. W+ τῷ ἁγίῳ

755. W αὐτὴν

756. W οἱ τίμασας

757. APQC καὶ (>Q) ζωοποιήσον καὶ (>Q) ἀνακαίνισον αὐτὴν(>Q; Q+ ταῦτην τὴν παρθενον) τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ (Q ἁγίου)

758. APQC καὶ φαγέτω (C φαγέται) ἄρτον ζωῆς σου (>C) καὶ πίετω (C ποῖεται) ποτήριον εὐλογίας σου καὶ συγκαταρίθμησον (Q συγαρίθμησον)

759. C τῶν λαῶν

760. Batiffol. AP ἐξελέξω

761. APQC γενέσθαι (C γενέσθω) τὰ πάντα (Q τ. π. γ.)

762. C+ [...] τοῖμασας

763. Q τὴν αἰωνην

Chapter 9

FW	Family c	Family a	Family d
(9.1) καὶ ἐχάρι Ἀσυνέθ ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην σφόδρα ⁷⁶⁴ καὶ ἔσπευσε καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ πέπτωκεν εἰς τὴν κλίνην αὐτῆς ἀσθενοῦσα·	(9.1) τότε ἐχάρη Ἀσενέχ χαρὰν μεγάλην ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶν αὐτῆς πρὸς ἑαυτήν. καὶ πέπτωκεν ἐπὶ τῆς ⁷⁶⁵ κλίνης ἀσθενοῦσα	(9.1) Καὶ ἐχάρη ⁷⁶⁶ Ἀσενέθ ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ ⁷⁶⁷ Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην σφόδρα ⁷⁶⁸ . εἶτα ἔσπευσεν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶν αὐτῆς ⁷⁶⁹ πρὸς ἑαυτήν ⁷⁷⁰ καὶ πέπτωκεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς ⁷⁷¹ ἀσθενοῦσα ⁷⁷² .	(9.1) *1 Καὶ ἐχάρη Ἀσενέθ ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην σφόδρα καὶ ἔσπευσε καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶν αὐτῆς καὶ πέπτωκεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς ἀσθενοῦσα,

764.F om.

765.HK τοῦ

766.C ἐχάριν

767.Q om.

768.Q om.

769.C αὐτοῦ

770.Q om.

771.C om.

772.Q ἀσθενοῦσαν

διότι ἦν αὐτῇ⁷⁷³ χαρὰ καὶ λύπη καὶ φόβος καὶ τρόμος ἱπολὺς καὶ ἰδρὸς συνεχῆς⁷⁷⁴ καὶ ἤκουσε πάντα τὰ ῥήματα Ἰωσήφ ὅσα ἐλάλησεν αὐτῇ⁷⁷⁵ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.	ὅτι ἦν ἐν αὐτῇ χαρὰ καὶ λύπη καὶ⁷⁷⁶ φόβος πολὺς καὶ τρόμος καὶ ἰδρὸς συνεχῆς καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ⁷⁷⁷ ἤκουσεν⁷⁷⁸ ὑπὸ Ἰωσήφ ἃ⁷⁷⁹ ἐλάλησεν αὐτῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ⁷⁸⁰ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.	διότι ἦν ἐν αὐτῇ⁷⁸¹ ἱχαρὰ καὶ λύπη καὶ φόβος πολὺς⁷⁸² καὶ ἰδρὸς συνεχῆς ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ἱταῦτα παρὰ⁷⁸³ Ἰωσήφ ἱκαὶ ὡς ἐλάλησεν αὐτῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου⁷⁸⁴.	διότι ἦν αὐτῇ χαρὰ καὶ λύπη καὶ φόβος πολὺς καὶ ἰδρὸς συνεχῆς περιεχύθη αὐτὴν, ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα παρὰ Ἰωσήφ, ὃς ἐλάλησεν αὐτῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.
(9.2) καὶ ἔκλαυσε ἱκλαυθμῶ μεγάλῳ⁷⁸⁵ καὶ πικρῶ καὶ μετενόει ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῆς ὧν ἐσέβετο καὶ προσώχθισε τοῖς εἰδώλοις πᾶσι καὶ περιέμενεν ἐσπέρα γενέσθαι.	(9.2) τότε ἔκλαυσεν κλαυθμῶ μεγάλῳ καὶ πονηρῶ καὶ μετενόει ἀπὸ τῶν θεῶν⁷⁸⁶ αὐτῆς ὧν ἐσέβετο καὶ εἰδώλοις ἅς⁷⁸⁷ προσωχθήσε.	(9.2) τότε⁷⁸⁸ ἔκλαυσε κλαυθμῶ μεγάλῳ καὶ πικρῶ καὶ⁷⁸⁹ μετενόει ἀπὸ τῶν θεῶν ἱαὐτῆς ὧν ἐσέβετο καὶ εἰδώλοις οἷς προσώχθησεν καὶ περιέμενεν τοῦ γενέσθαι ἐσπέραν⁷⁹⁰.	(9.2) *2 Καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῶ μεγάλῳ καὶ πικρῶ καὶ μετενόει ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῆς, ὧν ἐσέβετο, καὶ περιέμενε τοῦ γενέσθαι ἐσπέραν.

773. Conjecture. F αὐτῷ W αὐτῆς

774. W om.

775. W αὐτῆς

776. K om.

777. J om.

778. HK ἤκουσα

779. HK om.

780. J om.

781. APC διότι ἦν ἐν (>C) αὐτῇ; Q μεριζομένη εἰς

782. APQC χαρὰ (-ν Q) καὶ λύπη καὶ φόβος (Q κ. φ. κ. λ.) πολὺς (Q πολὺν)

783. Q om.

784. APQC καὶ ὡς (κ. ὦ. Q ἃ) ἐλάλησεν αὐτῇ (>Q; P αὐτὴν) ἐν τῷ (>Q) ὀνόματι τοῦ (>Q) θεοῦ τοῦ ὑψίστου

785. W κλαυθμόν μεγάλον

786. HK τὸν θεόν

787. H οἷς K αἷς

788. Q om.

789. Q om.

790. APQC αὐτῆς (C αὐτοῖς) ὧν ἐσέβετο καὶ (Q+ τοῖς) εἰδώλοις (Batiffol εἰδώλων) οἷς (C ἥς) προσώχθησεν καὶ περιέμενεν τοῦ (>Q) γενέσθαι (AQ γενεύθαι) ἐσπέραν (P -ρα)

(9.3) καὶ ἔφαγεν Ἰωσήφ ἡ καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν ⁷⁹¹ τοῖς ἡ παισὶν αὐτοῦ· »ζεῦξαι τοὺς ἵππους μετὰ τῶν ἄρμάτων ⁷⁹² .« εἶπε ἡ γὰρ· »ἀπελευσώμαι ⁷⁹³ καὶ κυκλώσω πᾶσαν τὴν ⁷⁹⁴ γῆν.«	(9.3) ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ εἶπε τοῖς παισὶν ⁷⁹⁵ αὐτοῦ· τοῦ ζεύξαι ⁷⁹⁶ τοὺς ἵππους εἰς τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ κυκλεῦσαι ⁷⁹⁷ πᾶσαν τὴν γῆν.	(9.3) ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῦ ⁷⁹⁸ ζεύξαι τοὺς ἵππους εἰς τὰ ἄρματα ἡ αὐτῶν καὶ ⁷⁹⁹ κυκλεῦσαι πᾶσαν τὴν γῆν.	(9.3) *3 Καὶ ἔφαγεν Ἰωσήφ καὶ ἔπιεν καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ζεύξατε τοὺς ἵππους τῷ ἄρματι, ἔλεγε γὰρ ἀπελεύσομαι καὶ κυκλώσω πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὴν γῆν.
(9.4) καὶ εἶπε αὐτῷ ⁸⁰⁰ Πεντεφρὶς· »αὐλισθήτω ὁ κύριος μου σήμερον καὶ τῷ ⁸⁰¹ πρῶτῳ ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου.«	(9.4) τότε λέγει Πεντεφρὴς πρὸς Ἰωσήφ· »αὐλισθήτω δὴ ὁ κύριος μου ἐνταῦθα σήμερον καὶ τῷ πρῶτῳ ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου«.	(9.4) καὶ εἶπεν ἡ Πεντεφρὴς πρὸς Ἰωσήφ ⁸⁰² · »αὐλισθήτω δὴ ἐνταῦθα ⁸⁰³ ὁ κύριός μου σήμερον ⁸⁰⁴ καὶ τῷ πρῶτῳ ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου.«	(9.4) *4 Καὶ εἶπε Πεντεφρὴς πρὸς Ἰωσήφ· αὐλισθήτω δὴ ὁ κύριός μου σήμερον καὶ τῷ πρῶτῳ ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου.

791.F lac.

792.W add αὐτῶν

793.F lac.

794.F lac.

795.HK πασὶν

796.H ζευξατε K ζευξα

797.K κυκλευσα

798.C om.

799.APQC αὐτῶν (>Q; C αὐτοῦ) καὶ (P ἴνα; Q τοῦ)

800.F om.

801.F om.

802.Q π. Ἰ Π.

803.CQ om.

804.C ἐνταῦθα

(9.5) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ ⁸⁰⁵ . »οὐχὶ ἀλλὰ ἀπελεύσομαι σήμερον ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἢ ἐν ᾗ ⁸⁰⁶ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιεῖν πάντα τὰ κτίσματα αὐτοῦ· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐδόμη· ὅταν ἐπαναστραφῇ ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπαναστρέψω καὶ πρὸς ὑμᾶς ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐνθάδε. ⁸⁰⁷ «	(9.5) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »οὐχὶ ἀλλὰ πορεύσομαι σήμερον διότι ἡμέρα ἐστὶν ἐν ᾗ ⁸⁰⁸ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι πάντα τὰ κτίσματα αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ὅταν ἐπιστραφῇ ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπιστραφήσομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐλισθήσομεθα ἐνθάδε.	(9.5) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »οὐχὶ ἀλλὰ ἀπελεύσομαι ⁸⁰⁹ σήμερον ⁸¹⁰ διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ⁸¹¹ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι ἅπαντα τὰ κτίσματα αὐτοῦ ⁸¹² ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐλισθήσομαι ⁸¹³ ἐνθάδε.	(9.5) *5 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· οὐχὶ, ἀλλ' ἀπελεύσομαι σήμερον, διότι ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐπαναστρέψω καὶ πάλιν πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐλισθήσομαι ἐνθάδε.
--	--	--	--

805.F om.

806.W ἐνί

807.W om.

808.H om.

809.C ἀποστελῶ; PQ<>

810.9.4 καὶ τῷ πρωῒ — 9.5 σήμερον] PQ om.

811.Q om.

812.APQC πάντα (>CQ) τὰ κτίσματα (τ. κ. Q τῇν κτισήν) αὐτοῦ (>Q). Q+ ὁ δὲ εἶπεν πορεύομαι

813.APQC καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ (τ. ἡ τ. ὁ Q τῇ ὀγδόῃ ἡμέρα) ἐπαναστρέψω (Q στρέψω) καὶ πρὸς ὑμᾶς (>Q) πρὸς ὑμᾶς (C ἡμᾶς) καὶ αὐλισθήσομαι (PQ συν-)

Chapter 10

G	FW	Family c	Family a	Family d
(10.1) Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν Πεντεφρῆς ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς τοῦ ἀπελθῆναι εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.	(10.1) Ἐμετὰ δὲ ταῦτα ἀπῆλθον ὁ Πεντεφρὶς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ ⁸¹⁴ εἰς τὸν ἑαυτοῦ τῆς κληρονομίας ⁸¹⁵ αὐτῶν.	(10.1) τότε οὖν ὁ ⁸¹⁶ Πεντεφρῆς καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν.	(10.1) Ἐκαὶ ὡς ἐξῆλθεν ⁸¹⁷ Ἰωσήφ τῆς οἰκίας ἀπῆλθεν καὶ Πεντεφρῆς καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν	(10.1) *1 Τότε Πεντεφρῆς καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν.

814.F καὶ Πεντεφρὶς καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ ἀπῆλθον... W ἀπῆλθων

815.F κλῆρον

816.K om.

817.Q ἐξῆλθεν δὲ

καὶ ἦν ἡ Ἀσυνέθ μετὰ τῶν ζ παρθένων ἐν τῷ πύργῳ καὶ ἐτέραι γυναῖκες μετ' αὐτῆς. © ⁸¹⁸ αὶ προσπεσὼν ἡ Ἀσυνέθ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔκλεε καὶ ἦν ἕως δυσμᾶς ἡλίου. καὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν. καὶ ἦλθεν ἡ νύξ καὶ πάντες ἐκάθευδον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἡγνάλλοντο ἀλλήλοις καὶ αὕτη μόνη γρηγοροῦσα καὶ ἐνεθυμῆτω τῷ Ἰωσήφ καὶ ἔκλεεν καὶ ἔτυπεν συνεχῶς τὸ στῆθος αὐτοῖς καὶ ἐφοβήτω καὶ ἔτρεμεν τρόμον βαρύν.	καὶ κατελείφθη ⁸¹⁹ Ἀσυνέθ μόνη ⁸²⁰ μετὰ τῶν ἐπτὰ παρθένων καὶ ἐβαρυθήμη καὶ ἔκλαυσεν ἕως ἔδῃ ὁ ἥλιος. ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε καὶ ἐπῆλθεν ⁸²¹ ἡ νύξ καὶ ἐκάθευδον ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἦν αὕτη γρηγοροῦσα μόνη καὶ ἐνεθυμείτω καὶ ἔκλαιε καὶ ἐπάτασε τῇ χειρὶ τὸ στῆθος αὐτῆς πυκνά καὶ ἐφοβεῖτο μέγαν φόβον.	καὶ κατελείφθη Ἀσενέχ μόνη μετὰ τῶν ἐπτὰ παρθένων βαρυθυμοῦσα καὶ ἔκλαιεν ἕως ἂν ⁸²² ὁ ἥλιος ἔδυσεν. ἄρτον δὲ οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν. καὶ ἐπελθούσης ⁸²³ νυκτὸς ἐκάθευδον πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἦν αὕτη γρηγοροῦσα μόνη· ἐνθυμούμενη δὲ ἔκλαιε καὶ ἐπάτασε τῇ χειρὶ τὸ στῆθος αὐτῆς πυκνῶς καὶ ἐφοβεῖτο ⁸²⁴ φόβον μέγαν καὶ ἔτρεμε τρόμον βαρύν.	καὶ ⁸²⁵ κατελείφθῃ Ἀσενέθ μόνη μετὰ τῶν ἐπτὰ παρθένων ῥαθυμοῦσα καὶ κλαίουσα ἕως οὔ ἔδῃ ὁ ἥλιος ⁸²⁶ . καὶ ⁸²⁷ οὔτε ἄρτον ἔφαγεν οὔτε ὕδωρ ἔπιεν ἀλλὰ πάντων ὑπνούντων αὕτη ἡ μόνη ἦν ⁸²⁸ γρηγοροῦσα καὶ κλαίουσα καὶ πατάσσουσα τῇ χειρὶ τὸ στῆθος αὐτῆς πυκνῶς ⁸²⁹ .	*2 Καὶ κατελείφθη Ἀσενέθ μόνη μετὰ τῶν παρθένων καὶ ἐραθύμει καὶ ἔκλαιεν ἕως οὔ ἔδῃ ὁ ἥλιος· καὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ἀλλὰ πάντων ὑπνούντων αὕτη μόνη ἐγρηγόρει.
--	--	--	--	--

818. Third miniature: Aseneth, wearing a crown, kneels with hands extended in a prayer posture. The setting is her upper room with her large window framing her in the centre. Aseneth looks towards the sun, just visible through the top right of the window. Aseneth wears a single garment.

819. W+ ἡ

820. W+ ἐν τῷ οἴκῳ

821. W λατήλθεν

822. K αἶ

823. H ἐπελθουσὶς K ἀπελθουσης

824. J+ τὸ

825. Q om.

826. APQC τῶν (>PQC) ἐπτὰ (AQ ζ) παρθένων ῥαθυμοῦσα καὶ (>Q) κλαίουσα ἕως οὔ ἔδῃ (ο. ἔ. Q δύσιν) ὁ ἥλιος

827. CQ om.

828. PC ἦ. μ.

829. APQC καὶ (>Q) πατάσσουσα (Q πατάσσει; P πατάξασα) τῇ χειρὶ (τ. χ. >Q) τὸ στῆθος αὐτῆς (>Q) πυκνῶς

(10.2) καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῆς καὶ κατέβη συνεχὸς τῇ κλίμακι ἐκ τοῦ ὑπερώου καὶ ἔβηκεν ἑαυτὴν ἐπὶ τοῦ αἰδάφους.	(10.2) καὶ ἀνέστη Ἀσινὲθ ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῆς καὶ κατέβη ἡσύχως τὴν κλίμακα ἐκ ⁸³⁰ τοῦ ὑπερώου καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα· καὶ ἡ πυλωρὸς ἐκάθευδε μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ καὶ καθεῖλεν ἐκ τῆς θυρίδος τὴν δέρριν τοῦ καταπετάσματος καὶ ἔμπλησεν αὐτὴν ἐκ τῆς τέφρας τῆς ἱστίας καὶ ἀνήνεγκεν ⁸³¹ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ὑπέθηκεν ⁸³² αὐτὸ εἰς τὸ ἔδαφος.	(10.2) καὶ ἀνέστη Ἀσινὲχ ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῆς καὶ ἐκατέβη ⁸³³ ἡσύχως τὴν κλίμακα ἐκ ⁸³⁴ τοῦ ὑπερώου· ἐλθοῦσα οὖν πρὸς ⁸³⁵ τὸν πυλῶνα εὗρεν τὴν πυλωρὸν καθεύδουσαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. σπεύσασα δὲ Ἀσινὲχ καθεῖλεν ἐκ τῆς θυρίδος τὴν δέρριν τοῦ καταπετάσματος καὶ ἔμπλησεν αὐτὴν τέφραν καὶ ἀνήνεγκεν ⁸³⁶ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ὑποτεθηκεῖα αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος.	(10.2) μετὰ δὲ ταῦτα ἡ ἀνέστη Ἀσινὲθ ⁸³⁷ ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῆς καὶ κατέβη ἡσύχως τὴν κλίμακα ἐκ ⁸³⁸ τοῦ ὑπερώου καὶ ἐλθοῦσα πρὸς τὸν πυλῶνα εὗρεν τὴν θυρωρὸν καθεύδουσαν ⁸³⁹ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς ⁸⁴⁰ . καὶ σπεύσασα ⁸⁴¹ καθεῖλεν ἐκ τῆς θυρίας τὴν δέρρην ⁸⁴² τοῦ καταπετάσματος καὶ ἔμπλησεν αὐτὴν τέφρας καὶ ἀνήνεγκεν ⁸⁴³ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἀπέθηκεν ⁸⁴⁴ αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος.	(10.2) *3 Καὶ ἡνοιξε καὶ κατῆλθε παρὰ τὸν πυλῶνα καὶ εὗρε τὴν θυρωρὸν καθεύδουσαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. *4 Καὶ ἔσπευσεν Ἀσινὲθ καὶ καθεῖλεν ἐκ τῆς θύρας τὴν δέρριν τοῦ καταπετάσματος καὶ ἔμπλησεν αὐτὴν τέφρας καὶ ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἀπέθετο αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος.
---	---	--	---	---

830.F om.

831.W+ αὐτὴν

832.W ἐπέθηκεν

833.HK ἐκατευη

834.HK om.

835.H προ

836.HK ἀνήνεγγεν

837.APQ ἀνέστη Ἀσινὲθ (>Q); C Ἀσινὲθ ἀνέστη

838.C σύγχος τοῦ κλίμακος

839.Q καθεύδοντα

840.Q om.

841.Q σπεύσας

842.C πυλῆς τὴν δέραν

843.Q ἀγνήνεγκεν; P+ αὐτὴν

844.Q om.

(10.3) καὶ ἔκλυσε τὴν θύραν ἀσεφαλὸν καὶ ἐστέναξε στεναγμῷ μεγάλῳ μετὰ κλαυθοῦ πυκροῦ.	(10.3) καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ἀσφαλῶς καὶ τὸν μοχλὸν καθῆκεν ἐκ πλαγίου. καὶ ἐστέναξεν ⁸⁴⁵ μεγάλως ⁸⁴⁶ Ἀσυνέθ μετὰ κλαυθοῦ.	(10.3) καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ἀσφαλῶς καὶ τὸν μοχλὸν καθῆκεν ἐκ πλαγίου καὶ ἐστέναξε στεναγμῷ μεγάλῳ μετὰ κλαυθοῦ μεγίστου.	(10.3) καὶ ⁸⁴⁷ εἴθ' οὕτως ἔκλεισεν τὴν θύραν ἀσφαλῶς καὶ τὸν μοχλὸν τὸν σιδηροῦν ἐπέθηκεν γαυτῇ ἐκ ⁸⁴⁸ πλαγίου· καὶ ἐστέναξε στεναγμῷ μεγάλῳ μετὰ κλαυθοῦ πολλοῦ καὶ μεγίστου ⁸⁴⁹ .	(10.3) *5 Καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ἀσφαλῶς καὶ τὸν μοχλὸν τὸν σιδηροῦν ἐπέθηκεν αὐτῇ ἐκ πλαγίων καὶ ἐστέναξε στεναγμῷ μεγάλῳ καὶ κλαυθμῷ.
(10.4) καὶ ἀκούσαντες αἱ παρθένοι καὶ παράπαν· ἡ παρθένος ἡ σύμτροφος αὐτῆς ἦν ἡγάπα παρὰ τὰς ἄλλας παρθένους ἦλθεν πρὸς τὴν θύραν καὶ ἤρρεν αὐτὴν κεκλισμένην.	(10.4) καὶ ἤκουσεν γῆ παρθένος ⁸⁵⁰ ἡ σύντροφος αὐτῆς ἦν ἡγάπα παρα πάντας τὰς παρθένους Ἀσυνέθ ⁸⁵¹ καὶ ἤγειρε τὰς λοιπὰς ἐξ παρθένους. καὶ ἦλθον πρὸς τὴν θύραν καὶ εὔρον αὐτὴν ⁸⁵² κεκλισμένην.	(10.4) ἀκούσασα δὲ ἡ παρθένος ἡ σύντροφος αὐτῆς ἦν ἡγάπα Ἀσενέχ παρὰ πάσας τὰς παρθένους· ἦλθεν πρὸς τὴν θύραν τῆς Ἀσενέχ καὶ ἄλλαι μετ' αὐτῆς καὶ εὔρον κεκλισμένην τὴν θύραν.	(10.4) ἀκούσασα ⁸⁵³ δὲ ἡ παρθένος ἦν ἡγάπα ⁸⁵⁴ Ἀσενέθ παρὰ πάσας ⁸⁵⁵ τὰς παρθένους ⁸⁵⁶ τὸν στεναγμὸν αὐτῆς ἔσπευσεν καὶ ἦλθεν ⁸⁵⁷ πρὸς τὴν θύραν ⁸⁵⁸ διυπνίσασα ⁸⁵⁹ καὶ τὰς ἄλλας παρθένους καὶ εὔρεν ⁸⁶⁰ αὐτὴν κεκλισμένην ⁸⁶¹ .	(10.4) *6 Καὶ ἤκουσεν ἡ παρθένος ἦν ἡγάπα Ἀσενέθ παρὰ πάσας τὰς παρθένους τὸν στεναγμὸν τῆς κυρίας αὐτῆς καὶ ἤγειρε τὰς λοιπὰς παρθένους καὶ ἦλθε καὶ εὔρε τὴν θύραν κεκλισμένην.

845.W ἀνεστέναξεν

846.F om.

847.Q om.

848.Q om.

849.Q μεγάλου?

850.W om.

851.W om.

852.F om.

853.A ἀκούσα

854.C ἡγαπησεν

855.P παντας

856.Q παρθένας

857.PQ ἀπήλθεν

858.C θυρίδα

859.ACQ δι' ὑπνίσασα P διυπνησασα

860.C ἤβρεν

861.Q+ τὰς θύρας

(10.5) καὶ ἤκουσεν τοῦ κλαυθμοῦ τῆς Ἀσυνέθ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· »τί σοι ἐστὶ τοῦτο δέσποινά μου καὶ ἐνοχλήσῃ; ἄνοιξόν μοι καὶ ὄψομε τί σοι ἐστίν.«	(10.5) καὶ ἤκουσαν τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῶν δακρύων Ἀσυνέθ καὶ εἶπον· »τί σοι ἔστι δέσποινα; καὶ τί ἐστὶ τὸ ἐνοχλοῦν σοι; ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ὀψώμεθά σε ἵτι σοι ἐστὶ; ⁸⁶² «	(10.5) ἀκοῦσασαι δὲ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ κλαυθμοῦ τῆς Ἀσενέχ· εἶπον αὐταί· »τί σοί ἐστι δέσποινα καὶ τί τὸ ἐνοχλοῦν σοι; ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ὀψόμεθα τί σοί ἐστιν.«	(10.5) καὶ ὡς ἠκροάσατο τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ κλαυθμοῦ ⁸⁶³ τῆς Ἀσενέθ ⁸⁶⁴ εἶπεν αὐτῇ ἐξω ἱσταμένη ⁸⁶⁵ . »τί σοι ἐστὶ δέσποινά μου; καὶ ἱδὶα τί ⁸⁶⁶ σκυθραπάξεις καὶ τί ἐστὶν τὸ ἐνοχλοῦν ⁸⁶⁷ σοι ⁸⁶⁸ ; ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ⁸⁶⁹ ὀψώμεθά σε.«	(10.5) *7 Καὶ ἠκροάσατο τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ κλαυθμοῦ τῆς Ἀσενέθ καὶ εἶπεν· ἵνα τί σὺ σκυθρωπάξεις, δέσποινά μου; καὶ τί ἐστὶ τὸ ἐνοχλοῦν σοι; ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ὀψόμεθά σε.
---	---	---	---	--

862.W om.

863.Q τὸ ἡστεναγμον καὶ τον κλαυθμον

864.C ends here

865.Q ἱσταμένοι

866.AQ. Batiffol conjectures ἵνα τί σὺ

867.Q ἐνοχλοῦντα

868.PQ+ μὴ τὰ ἐντὸς πάσχῃς (P -εις)· μὴ τὴν κοιλίαν σου (>P) ἀλγῆς (P -εις)

869.PQ+ ἵνα ἔλθομεν (P εἰσελθουσαι)

(10.6) καὶ εἶπεν Ἄσυνέθ ὅτι· »τῆς κεφαλῆς μου γέγονεν πόνος βαρὺς καὶ ἡσυχάζω ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ οὐ δύναμέ σοι ἀνοίξει.	(10.6) καὶ ⁸⁷⁰ εἶπε· »τῆς κεφαλῆς μου ἐστὶ πόνος βαρὺς καὶ ἡσυχάζω ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ ἀναστῆναι ἀνοίξαι ὑμῖν ⁸⁷¹ οὐκ ἰσχύω διότι ἡσθένησα ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν μου.	(10.6) καὶ εἶπεν αὐταῖς Ἄσενέχ ἔσωθεν μὴ ἀνοίξασα τῆς θύρας »τῇ κεφαλῇ μου ἐπεισῆλθε πόνος βαρὺς καὶ ἡσυχάζω ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ διαναστῆναι καὶ ἀνοίξαι ὑμῖν οὐκ ἰσχύω ὅτι ἡσθένησα ⁸⁷² ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν μου.	(10.6) καὶ εἶπεν Ἄσενέθ ἔσωθεν οὕσα ἐγκεκλεισμένη· »τῇ κεφαλῇ μου ἐπεισῆλθεν ⁸⁷³ πόνος πολὺς ἱκαὶ βαρὺς ⁸⁷⁴ . καὶ ἡσυχάζω ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ διαναστῆναι καὶ ⁸⁷⁵ ἀνοίξαι ὑμῖν ⁸⁷⁶ οὐκ ἰσχύω διότι ἡσθένηκα ἁπὸ πάντων μου ⁸⁷⁷ τῶν μελῶν.	(10.6) *8 Καὶ εἶπεν αὐταῖς Ἄσενέθ ἔσωθεν κεκλεισμένη· τῆς κεφαλῆς μου ἐστὶ πόνος πολὺς καὶ ἡσυχάζω ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ ἀνοίξαι νῦν οὐκ ἰσχύω ὑμῖν, διότι ἡσθένηκα ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν μου,
(10.7) ἀλλ' ἀπέλθατε ἐκάστη ἐν τῷ θαλαμῷ αὐτῆς. «	(10.7) ὑμεῖς πορεύεσθαι ἐκάστη εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἱκαὶ ἐμὲ ἑάσασθε ἡρεμῆς ⁸⁷⁸ . «	(10.7) πορεύεσθαι δὴ ἐκάστη εἰς τὸν θάλαμον ἡμῶν καὶ ἀναπαύεσθαι καὶ ἑάσατε με ἡρεμεῖν. «	(10.7) πορεύεσθε οὖν ⁸⁷⁹ ἐκάστη ὑμῶν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ⁸⁸⁰ καὶ ἁναπαύεσθε καὶ ⁸⁸¹ ἐμὲ ἑάσατε ⁸⁸² ἡρεμεῖν. «	(10.7) ἀλλὰ πορεύθητε ἐκάστη ὑμῶν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς.

870. W+ αὐτῇ

871. W om.

872. J ἡσθένηκα

873. Q+ ἑπανος

874. Batiffol's emendation. A καὶ καροῖς; PQ om.

875. Q om.

876. P ἡμῖν

877. APQ (P+ καὶ) ἀπὸ πάντων μου (>P)

878. W om.

879. P δέ; Q om.

880. Q εαυτῆς

881. PQ om.

882. PQ+ μόνειν (P -ην) τοῦ

(10.8) καὶ ἅμα τὸ ὑπάγειν αἱ κορασίδες ἐκ τῆς θύρας ἐκατέβη ἢ Ἄσυνέθ καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν εἰσυχὸς καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ὅπου ἦν οἱ αἰσθήταις τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἐξέβαλεν χιτῶνα μελανὸν· χιτῶνα πένθους ὃν ἐφόρεσεν Ἄσυνέθ ὅταν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ νεότερος.	(10.8) Γκαὶ ἀπῆλθον αἱ παρθένοι ἐκάστη εἰς τὸν θάλαμον ἑαυτῆς. ⁸⁸³ καὶ ἄνεστη Ἄσυνέθ ἡσύχως καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸ δεῦτερον ὅπου ἦσαν Γαί θῆκαι ⁸⁸⁴ τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἤνοιξε τὴν κιβωτὸν αὐτῆς καὶ ἐξήνεγκεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ χιτῶνα ⁸⁸⁵ μέλαινα ⁸⁸⁶ ζοφώδη· καὶ οὗτος ὁ ⁸⁸⁷ χιτῶν ⁸⁸⁸ πένθους ⁸⁸⁹ αὐτῆς ὅτε ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς ὁ νεώτερος αὐτῆς ⁸⁹⁰ .	(10.8) καὶ ἐπῆλθον αἱ παρθένοι ἐκάστη αὐτῶν εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον. τότε ἀνέστη Ἄσενέχ καὶ ἤνοιξε τῆς θυρίδας ἡσύχως καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ὅπου ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἔλαβε χιτῶνα ζοφώδη μεμελανωμένον. ἐκεῖνος γὰρ ὁ χιτῶν πένθους αὐτῆς ἦν ἀπότε ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ δεύτερος. ἐνεδύσατο τοῦτον Ἄσενέχ ἐπένθει αὐτὸν.	(10.8) καὶ ὡς ἀπῆλθον αἱ παρθένοι ἐκάστη αὐτῶν ⁸⁹¹ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ⁸⁹² ἀνέστη Ἄσενέθ καὶ ἤνοιξεν τὴν θύραν Γτοῦ κοιτῶνος ⁸⁹³ αὐτῆς ἡσύχως καὶ ἀπῆλθεν ⁸⁹⁴ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ὅπου ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς· καὶ ἤνοιξεν τὴν ⁸⁹⁵ κιβωτὸν ⁸⁹⁶ αὐτῆς	(10.8) *9 Καὶ ἀνέστη Ἄσενέθ καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν ἡσύχως καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον, ὅπου ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς, καὶ ἤνοιξε τὸ κιβώτιον αὐτῆς καὶ ἐξήνεγκε χιτῶνα μελανὸν καὶ ζοφώδη. *10 Καὶ οὗτος ἦν ὁ χιτῶν τοῦ πένθους αὐτῆς ὃν ἐνεδύσατο καὶ ἐπένθησεν ὅτε ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος.
---	---	--	---	--

883.W om.

884.W om.

885.Conjecture. F κήθωνα W κίθονα

886.W μέλαι

887.F om.

888.Conjecture. F κιθῶν W κιθὸν

889.W πένθες

890.W ὁ ἀ. αὐτῆς ὁ ν.

891.Q om.

892.APQ ἴδιον (>P; Q ἑαυτῆς) θάλαμον (P αὐτῆς)

893.PQ om.

894.PQ εἰσῆλθεν

895.Q τὸ

896.P κιβωτίον

(10.9) καὶ ἔνεγκεν αὐτὸν ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτῆς	(10.9) καὶ ἔλαβε τὸν χιτῶνα αὐτῆς τὸν μελανόν· καὶ ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔκλεισε θύραν ⁸⁹⁷ ἀσφαλῶς ⁸⁹⁸ καὶ τὸν μοχλὸν καθῆκεν ⁸⁹⁹ ἐκ πλαγίου.	(10.9) λαβοῦσα δὲ ἐκείνον τὸν χιτῶνα ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἔκλεισε πάλιν ἀσφαλῶς τὴν θύραν καὶ ἔλαβεν τὸν μοχλὸν καὶ ἔλαβεν ἐκ πλαγίου.	(10.9) καὶ ἔλαβεν χιτῶνα μεμελανωμένον καὶ ἱζοφώδη ὃν ⁹⁰⁰ ἐνεδύσατο καὶ ἐπένθησεν ὅτε ⁹⁰¹ ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος. τοῦτον οὖν λαβοῦσα τὸν χιτῶνα ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ⁹⁰² καὶ ἔκλεισεν πάλιν ἀσφαλῶς τὴν θύραν καὶ τὸν μοχλὸν ⁹⁰³ ἔβαλεν ἐκ πλαγίου.	
---	--	---	---	--

897.F πύλην

898.F+ τὴν θύραν

899.F ἔβαλεν

900.APQ ἱζοφώδη (P -ην) ὃν (Q καὶ)

901.Q ὡς ὅταν

902.PQ om.

903.APQ καὶ ἔκλεισεν (Q+ αὐτὴ) πάλιν ἀσφαλῶς (>Q; P ἀ. π.) τὴν θύραν καὶ τὸν (>Q) μοχλὸν

(10.10) καὶ τότε ἐξέδυσεν ἡ Ἄσυνεθ τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν χρυσὴν ἣν ἐφόρει καὶ τὴν ζώνην τὴν χρυσήν. Καὶ ἐνέβαλεν Ἄσυνεθ © ⁹⁰⁴ ἡν στολὴν τὴν μέλεναν καὶ ἐνεδύσατο αὐτήν. καὶ ἐξέβαλεν πάντα τὰ χρυσὰ καὶ τὸ διάδιμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. ὁμοίως καὶ τὰ ψέλλια τὰ χρυσὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ ἔθετο αὐτὰ ἐπὶ τὸ ἔδαφος.	(10.10) καὶ ἔσπευσεν Ἄσυνεθ καὶ ἀπέθετο τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν ⁹⁰⁵ χρυσίνην ⁹⁰⁶ χρυσοῦφῃ καὶ ἐνεδύσατο χιτῶνα πένθους καὶ ἔλυσεν τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν χρυσήν καὶ ἀπέθετο ⁹⁰⁷ τὴν κίδαριν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα καὶ τὰ ψέλλια ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ ἔθηκε πάντα εἰς τὸ ἔδαφος.	(10.10) τότε οὖν σπεύσασα Ἄσινεχ· ἀπέθετο τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν τὴν βυσσίνον καὶ χρυσοῦφαντον καὶ ἐνεδύσατο τὸν πενθικόν χιτῶνα καὶ ἔλυσεν τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν χρυσήν καὶ ἀπέθετο τὴν κίδαριν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὁμοίως καὶ τὸ διάδημα· καὶ τὰ ψέλλια ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ τέθηκε πάντα ἐπὶ τὸ ἔδαφος.	(10.10) τότε οὖν ἐξεδύσατο Ἄσινεθ τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν καὶ ἐνεδύσατο τὸν χιτῶνα τὸν πενθικόν ⁹⁰⁸ . καὶ ἔλυσεν τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν χρυσήν, καὶ περιεζώσατο σχοινίον· καὶ ἀπέθετο τὴν γτίαραν ἥγουν ⁹⁰⁹ τὴν κίδαριν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὁμοίως ⁹¹⁰ καὶ τὸ διάδημα καὶ τὰ ψέλλια ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς ⁹¹¹ ἀπέτεθη καὶ ⁹¹² πάντα ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.	(10.10) *11 Καὶ ἐξεδύσατο Ἄσινεθ τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν καὶ ἐνεδύσατο τὴν μέλαιναν καὶ ἔλυσεν τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν χρυσήν καὶ περιεζώσατο σχοινίον καὶ ἀπέθετο τὴν τιάραν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα καὶ τὰ ψέλλια ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.
---	--	--	---	---

904. Fourth miniature. Aseneth, wearing a crown, leans out of upper window of a building, quite different to how the tower was portrayed in the second miniature. In her right hand she has a garment, which she is in the act of throwing away.

905. W+ τὴν

906. W+ τὴν

907. W κατέθετο

908. APQ ἐξεδύσατο Ἄσινεθ (>Q) τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν (Q τ. β. τ. σ. α.) καὶ ἐνεδύσατο τὸν (>Q) χιτῶνα τὸν (>Q) πενθικόν

909. Q τη ἄρα καὶ

910. Q ὁμοίον

911. Q ποδῶν καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῆς

912. PQ καὶ τέθηκε (Q -ν)

(10.11) καὶ λαβὼν πάντα τα χρυσὰ καὶ τὸ ἀργύριον ὃ ἐφόρει καὶ ἔρριψεν αὐτὰ διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρὰν.	(10.11) καὶ λαβὼν ᾠπάντας τοὺς ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ⁹¹³ ἔρριψε αὐτὰ ⁹¹⁴ διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς.	(10.11) τότε λαμβάνει τὰ ἱμάτια αὐτῆς πάντα καὶ τὴν ζώνην τὴν χρυσὴν καὶ τὴν κίδαριν καὶ τὸ διάδημα αὐτῆς καὶ ἔρριψεν αὐτὰ διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν.	(10.11) τότε λαμβάνει τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν ἐκλεκτὴν ⁹¹⁵ καὶ τὴν ζώνην τὴν χρυσὴν καὶ τὴν κίδαριν ⁹¹⁶ καὶ τὸ διάδημα αὐτῆς καὶ ἔρριψεν αὐτὰ διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρὰν τοῖς πένησι.	(10.11) *12 Καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν ἐκλεκτὴν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν διὰ τῆς θυρίδος τοῖς πένησι.
	(10.12) ᾠκαὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς καὶ ἔρριψε ⁹¹⁷ πάντα τὰ εἰδῶλα τῶν Αἰγυπτίων ᾠδιὰ τῆς θυρίδος. ⁹¹⁸	(10.12) καὶ ἔσπευσεν Ἀσενὲχ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θεοῦς αὐτῆς τοὺς ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς τοὺς τε χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ ἔρριψε πάντα τὰ εἰδῶλα τῶν Αἰγυπτίων διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς.	(10.12) καὶ εἰθ' οὕτως ἔλαβε πάντας ⁹¹⁹ τοὺς θεοὺς αὐτῆς τοὺς ὄντας ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς τοὺς τε χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς εἰς λεπτὰ καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος πτωχοῖς καὶ δεομένοις.	(10.12) *13 Καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θεοὺς αὐτῆς τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς εἰς λεπτὰ καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς τοῖς πτωχοῖς καὶ τοῖς δεομένοις.

913.F πάλιν ταῦτα

914.F om.

915.P τ. ἐ. α. Q<>

916.P κηγδαριν; Q<>

917.W ὁμοιεν καὶ

918.W om.

919.P om. Q<>

(10.13) καὶ ἔλαβεν τὸν δύνον τὸν βασιλικὸν τὰ σιτηστὰ καὶ τοὺς ἰχθύσας καὶ τὰ χρέατα τῆς δαμάλεως καὶ τὰς θυσίας τῶν θεῶν καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴμου τῆς σπονδῆς καὶ ἔρριψεν ἅπαντα διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλαπούσης πρὸς βορρὰν καὶ ἔδωκεν ἅπαντα τοῖς κυσὶν τοῖς ἀλλοτρίοις. εἶπεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· »μήποτε φάγωσιν αὐτὰ οἱ κύνες μου ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τῆς θυσίας τῶν εἰδώλων ἀλλὰ φαγέτωσαν αὐτὰ οἱ κύνες οἱ ἀλλότριοι.«	(10.13) καὶ ἔλαβεν Ἀσυνέθ τὸ ⁹²⁰ δείπνον αὐτῆς ἡ τοῦ βασιλικὸν ⁹²¹ τὰ σιτιστὰ καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κρέη ⁹²² τῆς δαμάλεως καὶ πάσας τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῆς ⁹²³ καὶ τὰ σκευὴ τῆς σπονδῆς ἔρριψε πάντα διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρὰν καὶ ἔρριψε ⁹²⁴ πάντα τοῖς κυσὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. εἶπε γὰρ Ἀσυνέθ· »οὐ ⁹²⁵ μὴ φάγωσιν οἱ κύνες μου ἡ ἐκ τοῦ δείπνου ⁹²⁶ μου καὶ ἐκ τῆς θυσίας τῶν εἰδολων ἀλλὰ φαγέτωσαν αὐτὰ κύνες οἱ ἀλλότριοι.«	(10.13) καὶ λαμβάνει Ἀσενέχ τὸ δείπνον αὐτῆς τὸν βασιλικὸν τὰ σιτιστὰ καὶ τοὺς ⁹²⁷ ἰχθύας καὶ τὰ κρέα τῆς δαμάλεως καὶ πάσας τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῆς καὶ ἔρριψε πάντα διὰ τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς βορρὰν ⁹²⁸ τοῖς κυσὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. εἶπε γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἀσενέχ· »μήπως φάγωσιν ⁹²⁹ οἱ κύνες μου ἐκ τοῦ δείπνου μου καὶ τῆς θυσίας τῶν εἰδώλων ἀλλὰ φαγέτωσαν αὐτὰ κύνες ἀλλότριοι.«	(10.13) καὶ πάλιν ἔλαβεν Ἀσενέθ τὸ δείπνον αὐτῆς τὸ βασιλικὸν ⁹³⁰ καὶ τὰ σιτιστὰ καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κρέα ἡ τῆς δαμαλέως ⁹³¹ καὶ πάσας τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῆς καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ⁹³² καὶ ἔρριψε πάντα διὰ τῆς θυρίδος ἡ τῆς βλεπούσης πρὸς βορρὰν τοῖς κυσὶ βρώμα ⁹³³ .	(10.13) *14 Καὶ ἔλαβεν Ἀσενέθ τὸ δείπνον αὐτῆς τὸ βασιλικὸν καὶ σιτιστὰ καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κρέα καὶ πάσας τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῆς καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς αὐτῶν καὶ ἔρριψεν πάντα διὰ τῆς θυρίδος τοῖς κυσὶ βοράν.
---	--	---	--	--

920.W τὸν

921.W om.

922.W κρέεν

923.F αὐτῶν

924.W+ αὐτὰ

925.F om.

926.W ἐν τῷ δείπνω

927.K τας

928.H+ ος

929.HK φάγωσεν

930.P τὸν δ. α. τὸν β.; Q<>

931.P καὶ τῆς δαμαλας; Q<>

932.P+ αὐτῶν; Q<>

933.P om.; Q<>

(10.14) καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἡ Ἀσυνέθ τὴν διέρρην τῆς τέφρας καὶ κατέχεεν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῆς καὶ σάκκον περιεζώσατο περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς καὶ ἔλυσεν τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πλοκάμους αὐτῆς καὶ κατεσπάσατο τεφραν ἐπ' αὐτήν.	(10.14) καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν Ἀσυνέθ τὴν δέρριν καὶ τᾶς τέφρας καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὸ ἔδαφος. καὶ ἔλαβε τὴν δέρριν τοῦ σάκκου καὶ περιεζώσατο τὴν ὀσφὺν αὐτῆς καὶ ἐνεδύσατο ⁹³⁴ ἐμπλόκιον τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.	(10.14) καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν Ἀσενέχ τὴν ⁹³⁵ δέρριν τῆς τέφρας καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὸ ἔδαφος. καὶ ἔλαβε τὴν δέρριν τοῦ σάκκου καὶ περιεζώσατο τὴν ὀσφὺν αὐτῆς. ἐξέλυσε δὲ τὸ ἐμπλόκιον ⁹³⁶ τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατέπασε τὴν τέφραν ἐκτενῶς ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.	(10.14) καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν δέρριν ⁹³⁷ τῆς τέφρας καὶ κατέχεεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ⁹³⁸ καὶ γειθ οὕτως ⁹³⁹ ἔλαβεν σάκκον καὶ περιεζώσατο τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ⁹⁴⁰ . ἐξέλυσε δὲ ⁹⁴¹ καὶ τὸ ἐμπλόκιον ⁹⁴² τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατέπασεν ⁹⁴³ τέφραν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.	(10.14) *15 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν τέφραν καὶ κατέχεεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἔδαφος. *16 Καὶ ἔλαβε σάκκον καὶ περιεζώσατο τὴν ὀσφὺν αὐτῆς καὶ ἀπεβάλετο τὸ ἐμπλόκιον τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατεπάσατο τέφραν καὶ ἔπεσεν ἐπάνω τῆς τέφρας.
--	--	---	--	--

934.W περιεζώσατο

935.HJ της

936.HK συνπλόκιον J ἐκπλόκιον

937.P μεν τὴν δέρριν ἐκ; Q<

938.10.11 τότε λαμβάνει — ἐπὶ τοῦ ἐδάφους] Q om.

939.Q om.

940.Q σχοινοῖον

941.Q om.

942.Q+ καὶ

943.Q ἔλαβεν

(10.15) ἔστροσε καὶ τέφραν ἐπὶ ἐδάφους καὶ ἔκλαυσεν πικρὸς σφόδρα. καὶ ἐπάτασεν τῇ χειρὶ τὸ στήθος αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν τέφραν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμὸν μέγαν ὅλην τὴν νύκταν ἕως τὸ πρωῒ.	(10.15) καὶ ἔστρωσε τὴν τέφραν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἐπάταξε ταῖς δυσὶ χερσὶ τὸ στήθος αὐτῆς καὶ ἔκλαυσε πικρῶς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν τέφραν ⁹⁴⁴ καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ μεγάλῳ καὶ πικρῷ ⁹⁴⁵ πᾶσαν τὴν νύκτα μετὰ στεναγμοῦ καὶ βρυμήματος ἕως πρωῒ.	(10.15) καὶ ἔστρωσε τὴν ⁹⁴⁶ τέφραν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἐπάταξε ταῖς δυσὶ χερσὶ τὸ στήθος αὐτῆς καὶ ἔκλαυσε πικρῶς καὶ πέπτωκεν ἐπὶ τὴν τέφραν καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ ⁹⁴⁷ μεγάλῳ καὶ πικρῷ πᾶσαν τὴν νύκτα μετὰ στεναγμοῦ ἕως πρωῒ.	(10.15) ὑπέστρωσε δὲ ⁹⁴⁸ καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ⁹⁴⁹ τέφραν καὶ ἔπεσεν ἐπάνω τῆς τέφρας καὶ ⁹⁵⁰ ἐπάτασεν τὸ στήθος αὐτῆς ⁹⁵¹ πυκνῶς ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔκλαιεν πικρῶς πᾶσαν ⁹⁵² τὴν νύκτα μετὰ στεναγμοῦ ἕως πρωῒ.	(10.15) *17 Καὶ ἐπάτασεν τὸ στήθος αὐτῆς πυκνῶς ταῖς δυσὶ χερσὶ καὶ ἔπεσεν ἐπάνω τῆς τέφρας καὶ ἔκλαιε πικρῶς πᾶσαν τὴν νύκταν μετὰ στεναγμοῦ ἕως πρωῒ.
(10.16) καὶ τῷ πρωῒ ἀνέστη ἡ Ἀσινὲθ καὶ ἑώρα καὶ ἰδοὺ πολὺς πηλὸς ἀπὸ τῶν δακρύων αὐτῆς ἦν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ πάλιν πεσὼν ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τὴν πέτραν ἕως ἐσπέρας.	(10.16) καὶ ἀνέστη τῷ πρωῒ καὶ ἑώρακε ⁹⁵³ καὶ ἰδοὺ πειρὸς ⁹⁵⁴ πολὺς ἐκ τῶν δακρύων καὶ ἐκ τῆς τέφρας ἐπὶ τὸ ἔδαφος. καὶ ἔπεσε πάλιν ἐπὶ πρόσωπον ἕως δῆλῃς ἐπὶ τῆς τέφρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον	(10.16) καὶ εἶδε πηλὸν πολὺς ἐκ τῶν δακρύων αὐτῆς ἐπὶ τὴν τέφραν εἰς τὸ ἔδαφος. καὶ ἔπεσε πάλιν Ἀσινὲχ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς τέφρας ἕως δειλῆς καὶ ἕως ἀνδύσαι τὸν ἥλιον.	(10.16) ὥς δὲ ἀνέστη Ἀσινὲθ τῷ πρωῒ ⁹⁵⁵ καὶ εἶδεν καὶ ἦν ἡ τέφρα ἥ ⁹⁵⁶ ὑποκάτω αὐτῆς ὥς πηλὸς ἐκ τῶν δακρύων αὐτῆς ⁹⁵⁷ ἔπεσεν πάλιν ἐπὶ πρόσωπον ⁹⁵⁸ ἐπὶ τὴν τέφραν ἕως ἔδου ὁ ἥλιος.	(10.16) *18 Καὶ ἀνέστη Ἀσινὲθ τῷ πρωῒ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ ἦν ἡ τέφρα ὑποκάτω αὐτῆς ὥς πηλὸς ἐκ τῶν δακρύων αὐτῆς. *19 Καὶ ἔπεσε πάλιν Ἀσινὲθ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν τέφραν ἕως οὗ ἔδου ὁ ἥλιος.

944.W om.

945.W καὶ ἔκλαυσε πικρῶς· κλαυθμῷ μεγάλῳ

946.HJ της

947.HJK κλαυθμῷ

948.Q om.

949.Q+ ἔστρωσεν

950.Q καὶ ἔβαλεν καὶ ἐπὶ τοῦ σιτιθοῦ αὐτῆς

951.Q om.

952.Q ὅλην

953.W+ εαυτὴν

954.W πυρὸς

955.Q om.

956.P Batiffol om.

957.καὶ ἦν — δακρύων αὐτῆς] Q ὅτι ὥσει πηλὸς ἦν ἡ τέφρα ὑποκάτω αὐτῆς

958.PQ om.

(10.17) οὕτως ἐποίησεν Ἀσινὲθ ἕως ἡμέρα ἑπτὰ καὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν.	(10.17) οὕτως ἐποίησεν Ἀσινὲθ ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς.	(10.17) οὕτως ἐποίησεν Ἀσινὲχ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ οἶνων οὐκ ἔπιεν τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς.	(10.17) οὕτως οὖν ἐποίησεν Ἀσινὲθ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μὴδὲ ὅλως γευσάμενη τινός ⁹⁵⁹ .	(10.17) *20 Καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἀσινὲθ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μὴδὲ ὅλως γευσάμενη τινός.
---	--	---	--	--

959.Q πυρὸς

Chapter 11

G	FW	Family c	Family a	Family d
(11.1) καὶ τῇ ὀγδὴ ἡμέρᾳ ὄρθρος ἦν καὶ τὰ ὄρνεα ἐλάλουν καὶ ἀνένευσεν μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς διότι ἦν παραλελυμένη τοῖς γόνασιν αὐτοῖς διὰ τὴν ἔνδιαν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.	(11.1) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδὴ ἰδοὺ ⁹⁶⁰ ὄρθρος ἦν καὶ τὰς ἐννέα ἐλάλουν ἤδη ⁹⁶¹ καὶ οἱ κύνες ὕλασσον ἐπὶ τοὺς δημεύοντας. καὶ ἀνένευσε ⁹⁶² ⁹⁶³ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς μικρὸν Ἄσυνέθ ⁹⁶⁴ ὅτι ἦν κεκμηκυῖα σφόδρα καὶ παρημένη τοῖς μέλεσιν διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.	(11.1) ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδὴ ἰδοὺ ὄρθρος ἦν καὶ τὰ ὄρνεα ἐλάλουν ἤδη καὶ οἱ κύνες ὕλαττον ⁹⁶⁵ ἐπὶ τοὺς διοδεύοντας καὶ ἀνένευσε μικρὸν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ὅτι ἦν κεκμηκυῖα σφόδρα καὶ παρημένη ⁹⁶⁶ τοῖς μέλεσιν καὶ τῇ ἐπαγωγῇ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.	(11.1) καὶ τῇ ὀγδὴ ἡμέρᾳ ὥς ἐγένετο ὄρθρος καὶ ἐλάλουν τὰ ὄρνεα ἤδη ⁹⁶⁷ καὶ οἱ κύνες ὕλαττον ⁹⁶⁸ ἐπὶ τοὺς διοδεύοντας ἀνένευσεν Ἄσενέθ μικρὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ ⁹⁶⁹ τῆς τέφρας ὧς ἦν ἐπικειμένη ⁹⁷⁰ διότι ἦν κεκληκυῖα ⁹⁷¹ σφόδρα καὶ παρημένοι ⁹⁷² τοῖς μέλεσιν ἐκ τῆς πολλῆς ταπεινώσεως.	(11.1) *1 Καὶ ἐγένετο τῇ ὀγδὴ ἡμέρᾳ καὶ ἀνένευσεν Ἄσενέθ ἐκ τοῦ ἐδάφους οὗ ἦν ἐπικειμένη, διότι ἦν παραλελυμένη τοῖς μέλεσιν ἐκ τῆς πολλῆς ταπεινώσεως.

960.W+ πρὸς

961.W ψάλλουν εἶδεν

962.W ἐνένευσεν

963.W+ ἄσυνέθ

964.W om.

965.J ὕλαττοις

966.HK παρησμενη

967.APQ ὥς ἐγένετο (ὦ. ἐ. >Q) ὄρθρος καὶ (ὁ. κ. Q ὄρθρου φάγεντο) ἐλάλουν τὰ ὄρνεα ἤδη (>Q)

968.Batiffol. AQ ὕλαττον P ἡλαττον

969.Q+ ἐκ

970.PQ εἰς τὴν κατακειμένη

971.Batiffol. AQ κεκμηκυῖα

972.Batiffol amends παραλελυμένη

(11.1x) καὶ ἀνορθώθη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἔθικεν τὴν χεῖραν αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἔδαφος. καὶ ἀνένευσε μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἦν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς κάτωνεύουσα. καὶ ἐτρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπλομέναι καὶ ἐπάτασεν συνεχῶς τὸ στῆθος καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἦν κατὰβροχον ἐκ τῶν δακρύων τῆς πεγῆς.	(11.1x) καὶ ἀνέστη ἐπὶ τὰ γόνατα ⁹⁷³ καὶ ἔθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ ἔδαφος καὶ ⁹⁷⁴ ἀνένουσε μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τῇ κεφαλῇ κάτωνεύουσα καὶ αἱ τρίχαι τῆς κεφαλῆς ἦσαν λελυμέναι ἀπὸ τῆς πολλῆς τέφρας καὶ ἔπλεξεν Ἄσυνέθ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ⁹⁷⁵ δάκτυλον πρὸς ⁹⁷⁶ δάκτυλον· καὶ εἰσῆνεγκε τὴν κεφαλὴν ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ἔβαλε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς ἢ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ⁹⁷⁷ μετὰ στεναγμοῦ μεγάλου. καὶ κατέπεσε τέφρα πολλὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.	(11.1x) καὶ ἀνωρθώθη ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἔθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ αὐτὰ καὶ ὥς ἀνένευσε μικρὸν τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τῆς γῆς· ἦν γὰρ κατανεύουσα καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἦσαν ὥς λελυμέναι ἀπὸ τῆς πολλῆς τέφρας. καὶ ἔπλεξεν Ἄσενέχ τὰς χεῖρας αὐτῆς δάκτυλον πρὸς δάκτυλον καὶ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἔνθεν ἀκεῖθεν καὶ ἀπάταξε συνεχῶς τὸ στῆθος ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπον μετὰ στεναγμοῦ μεγάλου τὰς τρίχας αὐτῆς εἴλκυσε ⁹⁷⁸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατέπασεν ⁹⁷⁹ τέφραν ἐπάνω ἢ τῆς κεφαλῆς ⁹⁸⁰ αὐτῆς.		
--	---	---	--	--

973.F lac.

974.F lac.

975.F om.

976.W πρὸ

977.W om.

978.HK ἠλθευσεν

979.K κατέσπασαν

980.J om.

(11.1y) καὶ ὀλιγοψύχησεν καὶ ἐξέλυπεν τῆς δυνάμεως αὐτῆς καὶ ἐστράφη πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς.	(11.1y) καὶ ἀπεστράφη ἄνω πρὸς τὸν τεῖχον καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς.	(11.1y) καὶ ἔλαβεν Ἀσενέχ καὶ ὀλιγοψύχησε καὶ ἐξέλειπε τῇ δυνάμει αὐτῆς. καὶ ἀπεστράφη ἄνω πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἐκάθισα ὑποκάτω τῆς θυρίδος τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς.	(11.1y) ἔκαμεν γὰρ Ἀσενέθ καὶ ⁹⁸¹ ὀλιγοψύχησε καὶ ἐξέλειπε τῇ δυνάμει ⁹⁸² αὐτῆς καὶ λοιπὸν ἀπετράφη ⁹⁸³ πρὸς τὸν τοῖχον· καθίσασα ὑποκάτω τῆς ⁹⁸⁴ θυρίδος τῆς βλεπούσης πρὸς ⁹⁸⁵ ἀνατολᾶς.	
(11.2) καὶ ἔβαλεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ τὸ στόμα αὐτῆς ἦν κεκλισμένον καὶ ἐξέλιπεν αὐτῆς ἡ καρδία. καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἠνέοξε τὸ στόμα αὐτῆς		(11.2) τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτῆς ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς πλέξασα τοὺς δακτύλους αὐτῆς τῶν χειρῶν ἐπὶ τὸ γόνυ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ στόμα αὐτῆς ἦν κεκλισμένον καὶ οὐκ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ νυξὶ τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς.	(11.2) τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτῆς ἐνέβαλεν ⁹⁸⁶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς πλέξασα τοὺς δακτύλους αὐτῆς ⁹⁸⁷ τῶν χειρῶν ⁹⁸⁸ ἐπὶ τὸ γόνυ τὸ δεξιὸν ⁹⁸⁹ καὶ τὸ στόμα αὐτῆς ἦν κεκλισμένον ⁹⁹⁰ . καὶ οὐκ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτῆς ⁹⁹¹ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ ⁹⁹² νυξὶ τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ⁹⁹³ .	

981.AP ἔκαμεν γὰρ (P οὖν) Ἀσενέθ καὶ; Q om.

982.PQ ἡ δυνάμις

983.Q ἐκ τῆς ἀσιτίας ἐστράφη

984.Q repeats on page turn

985.PQ κατὰ

986.APQ τὴν δὲ κεφαλὴν (Q καὶ τὴ κεφαλὴν) αὐτῆς ἐνέβαλεν (P ἀνελαβεν; Q ἐβαλεν)

987.Q om.

988.PQ om.

989.Q δεξιὸν αὐτῆς γόνυ

990.Q om.

991.A αὐτῷ P αὐτὸ

992.APQ ἑπτὰ (Q ῥ) ἡμέραις καὶ ἐν (>P) ταῖς ἑπτὰ (Q ῥ)

993.Q om.

(11.3) καὶ εἶπεν· »τί εἶπω ἢ τι λαλήσω καὶ ποῦ ἀπέλθω καὶ πρὸς τίνα καταφύγω; καὶ ὅτι παρθένος εἶναι καὶ ἔρημος καὶ καταλελυμένη.	(11.3) καὶ εἶπε· »τί ποιήσω ἢ ποῦ ἀπέλθω ⁹⁹⁴ πρὸς τίνα καταφύγω; παρθένος ὀρφανὴ ἔρημος καὶ ἐγκαταλελειμένη καὶ μεμνημένη.	(11.3) εἶπεν οὖν ἐν τῇ καρδίᾳ ⁹⁹⁵ αὐτῆς τὸ στόμα μὴ ἀνοίξασα· »τί ποιήσω ἢ ποῦ ἀπέλθω πρὸς τίνα καταφύγω ἢ τίνι λαλήσω ἐγὼ ἢ παρθένος ἢ ὀρφανὴ καὶ ἔρημος καὶ ἐγκαταλελειμένη ⁹⁹⁶ καὶ μεμνημένη;	(11.3) Γεῖπεν δὲ ⁹⁹⁷ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς Γτὸ στόμα μὴ ἀνοίξασα ⁹⁹⁸ . » ⁹⁹⁹ τί ποιήσω ἐγὼ ἢ ταπεινὴ ¹⁰⁰⁰ ἢ ποῦ ἀπέλθω; πρὸς τίνα Γδὲ λοιπὸν καὶ καταφύγω ¹⁰⁰¹ ἢ τίνι λαλήσω ἐγὼ ἢ παρθένος καὶ ὀρφανὴ καὶ ἔρημος καὶ ἐγκαταλελειμένη ¹⁰⁰² ὑπὸ πάντων καὶ μεμνημένη;	
---	---	--	---	--

994.W ἀπελεῦσμαι

995.H+ διὰ

996.HK ἐγκαταλελειμμενοι

997.Q καὶ εἶπεν

998.APQ τὸ στόμα (Q+ μου) μὴ ἀνοίξασα (Q ἀνοίξω)

999.P+ ἄρτι

1000. P ταλαίπωρος Q ταλέπορος

1001. P δ. λ. κ. Q κ. δ. λ.

1002. Q καταλελυμένη

(11.4) πάντες ἐγκαταλίπουσί με ὅτε πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου διότι ἐγὼ μεμίσηκα τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ δέδωκα αὐτοὺς καταπατίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.	(11.4) πάντες γὰρ μεμισήκασί με ¹⁰⁰³ διότι καὶ ἐγὼ μεμίσηκα τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἀπώλεσα αὐτοὺς ¹⁰⁰⁴ καὶ ἔδωκα αὐτοὺς καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.	(11.4) πάντες οὖν με ¹⁰⁰⁵ μεμισήκασί καὶ σὺν τούτοις ὁ πατήρ μου ¹⁰⁰⁶ καὶ ἡ μήτηρ μου ¹⁰⁰⁷ διότι ἐβδελυξάμην τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἀπώλεσα αὐτοὺς καὶ δέδωκα αὐτοὺς ἐξολοθρευθῆναι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.	(11.4) ὅτι πάντες οὖν μεμισήκασιν με καὶ σὺν τούτοις καὶ ¹⁰⁰⁸ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ¹⁰⁰⁹ διότι ἐβδελυξάμην ¹⁰¹⁰ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἀπώλεσα ¹⁰¹¹ καὶ δέδωκα αὐτοὺς πένησι ¹⁰¹² τοῦ ¹⁰¹³ ἐξολοθρευθῆναι ἀπὸ ¹⁰¹⁴ τῶν ἀνθρώπων.	
---	---	--	---	--

-
1003. W om.
1004. F om.
1005. HK om.
1006. HJ om.
1007. K om.
1008. Q om.
1009. Q om.
1010. Q ἐβδελιξα
1011. Q om.
1012. Q τοῖς πένησιν τὸ χρυσίον τῶν θεῶν
1013. PQ εἰς το
1014. PQ ὑπὸ

(11.5) καὶ εἶπον οἱ γονεῖς μου ὅτι· >οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ ἡ Ἀσυνέθ.<	(11.5) καὶ εἶπων ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου καὶ πᾶσα ἡ συγγενεία μου· >οὐκ ἔστι θυγατέρα ἡμῶν Ἀσυνέθ ¹⁰¹⁵ διότι τοὺς θεοὺς ἡμῶν ἀπωλεσε<.	(11.5) εἶπεν δὲ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ ¹⁰¹⁶ μήτηρ μου· >οὐκ ἔστι ἡμῶν θυγάτηρ Ἀσυνέθ καὶ πᾶσα ἡ συγγενεία μου μεμίσηκα με<.	(11.5) εἶπεν γὰρ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ¹⁰¹⁷ · >οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ Ἀσυνέθ<· ἢ πᾶσα ¹⁰¹⁸ ἡ συγγενεία μου ¹⁰¹⁹ μεμίσηκέν με· καὶ πάντες ἄνθρωποι διότι ¹⁰²⁰ τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς ὄλεθρον δέδωκα.	
(11.6) καὶ πάντες οἱ ἄνδρες μισοῦσι με διότι ἐγὼ μεμίσηκα πάντα ἄνδρα καὶ ἐπὶ τῇ θλίψει μου.	(11.6) καὶ νῦν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ταύτη πάντες μεμισήκασι με ¹⁰²¹ .	(11.6) καὶ πάντες ἄνθρωποι διότι τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς ὄλεθρον δέδωκα καὶ ἐγὼ δὲ μεμίσηκα πάντα ἄνδρα καὶ πάντας τοὺς μνηστευομένους μοι. καὶ νῦν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ταύτη ὑπὸ πολλῶν ἐμισήθην καὶ ἐπιχαίρουσι τῇ θλίψει ταύτη.	(11.6) καὶ ἐγὼ δὲ ¹⁰²² μεμίσηκα πάντα ἄνδρα καὶ πάντας τοὺς μνηστευομένους με ¹⁰²³ · καὶ ἡ νῦν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ταύτη ¹⁰²⁴ ὑπὸ πάντων ἐπισήθην ¹⁰²⁵ καὶ ἐπιχαίρουσι τῇ θλίψει μου ¹⁰²⁶ .	

1015. W Ἀ. θ. ἡ.

1016. HJ om.

1017. Q+ εἶπων

1018. Q καὶ

1019. Q αὐτῶν

1020. PQ ὅτι

1021. W om.

1022. Q om.

1023. Q om.

1024. Q om.

1025. P ἐμισήθην

1026. AP τῇ θλίψει μου (P ταύτη); Q τὴν θλίψην μου ταύτην

(11.7) καὶ κυριὸς ὁ θεὸς τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ μισῇ πάντας τοὺς σεβομένους τὰ εἰδῶλα.	(11.7) ¹⁰²⁷ κύριε ὁ θεὸς ¹⁰²⁸ τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ Γμισεῖ πάντας ¹⁰²⁹ τοὺς σεβομένους τὰ εἰδῶλα διότι ὁ θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶ καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς σεβομένους θεοὺς ἐτέρους.	(11.7) ὁ δὲ κύριος τοῦ ¹⁰³⁰ δυνατοῦ Ἰωσήφ καὶ θεὸς μισεῖ πάντας τοὺς σεβομένους τὰ εἰδῶλα διότι θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶ καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς φοβουμένους θεοὺς ἀλλοτρίους.	(11.7) ὁ δὲ κύριος Γτοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ καὶ θεὸς ¹⁰³¹ μισεῖ πάντας τοὺς σεβομένους τὰ εἰδῶλα διότι θεὸς ¹⁰³² ζηλωτῆς ἐστὶν ¹⁰³³ καὶ φοβερός Γὼς ἤκουσα ἐπὶ πάντας τοὺς σεβομένους θεοὺς ἀλλοτρίους ¹⁰³⁴ .	
(11.8) Γδιὰ τοῦτο ¹⁰³⁵ κάγῳ μεμίσηκα αὐτοὺς διότι ἐσέβοντα νεκρὰ εἰδῶλα καὶ κωφά.	(11.8) Γδιὰ τοῦτο κάμὲ μεμίσηκε ¹⁰³⁶ διότι κάγῳ ἐσεβάσθην εἰδῶλα κωφὰ καὶ νεκρὰ καὶ εὐλόγησα αὐτὰ.	(11.8) ὅθεν κάμὲ μεμίσηκεν ὅτι ἐσεβάσθην εἰδῶλα νεκρὰ καὶ κωφὰ καὶ εὐλόγησα αὐτὰ	(11.8) ὅθεν κάμὲ μεμίσηκεν Γὅτι ἐσεβάσθην ¹⁰³⁷ εἰδῶλα νεκρὰ καὶ κωφὰ καὶ εὐλόγησα ¹⁰³⁸ αὐτά ¹⁰³⁹ .	

-
1027. W+ ἀλὰ
1028. F+ μου
1029. W ὁ μὴ θέλων
1030. H τούτου
1031. AP τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ καὶ θεὸς (P κ. θ. τ. δ. I.); Q τοῦ ἰωσήφ τοῦ δυνατοῦ
1032. P θεοῦ
1033. Q ᾗν
1034. AP ὡς ἤκουσα ἐπὶ (P παρὰ) πάντας τοὺς σεβομένους θεοὺς ἀλλοτρίους; Q om.
1035. G writes twice
1036. W om.
1037. Q διὰ το εβασθαι
1038. PQ εὐλόγησαν Batiffol ηὐλόγησα
1039. Q τάμε αὐτὸν

(11.9) καὶ ἔφαγον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν καὶ τὸ στόμα μου μεμίακα ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν καὶ οὐκ ἔτι μοι τολμᾶν ἀνοίξε τὸ στόμα μου καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὸν ὕπιστον τοῦ Ἰωσήφ.	(11.9) καὶ ἔφαγον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν· καὶ τὸ ¹⁰⁴⁰ στόμα μου μεμιάται ἐκ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔστι μοι τόλμη ἐπικαλέσασθαι ¹⁰⁴¹ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· τὸν ὕπιστον καὶ παντοδύναμον τὸν ¹⁰⁴² θεὸν τοῦ Ἰωσήφ· ὅτι μεμιάται τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων. ¹⁰⁴³	(11.9) καὶ ἔφαγον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν καὶ τὸ στόμα μου ἄλλοτρίωται ἀπὸ τῆς τραπέζης αὐτῶν καὶ οὐκ ἔστι μοι τόλμη κύριον τὸν θεὸν οὐρανοῦ τὸν ὕπιστον τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ ἐπικαλέσασθαι διότι ἐμιάνθη τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων.	(11.9) ὦλλ' ἔφυγον νῦν ἐκ τῆς θυσίας ¹⁰⁴⁴ αὐτῶν καὶ τὸ στόμα μου ἡλλοτρίωται ἀπὸ τῆς τραπέζης αὐτῶν καὶ οὐκ ἔστιν μοι τόλμη κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ¹⁰⁴⁵ τὸν ὕπιστον καὶ κραταιὸν τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ ἐπικαλέσασθαι ¹⁰⁴⁶ διότι ἐμιάνθη τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων ¹⁰⁴⁷ .	
--	---	---	---	--

1040. W τῷ

1041. FW ἐπὶ καλέσασθαι

1042. W καὶ

1043. W om.

1044. APQ ἄλλ' (>Q) ἔφυγον νῦν (>Q) ἐκ τῆς θυσίας (PQ οὐσίας)

1045. PQ om.

1046. Q ἐ. τ. κ. τ. Ἰ.

1047. Q ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων θυσίας

(11.10) ἀλλὰ ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν λεγόντων ὅτι ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων θεὸς ἀληθινὸς ἐστὶ καὶ θεὸς ζηλωτῆς καὶ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς καὶ μὴ λογιζόμενος ἁμαρτίαν ἀνθρώπων.	(11.10) ἀλλὰ ἀκήκοα λεγόντων ὅτι ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων ¹⁰⁴⁸ ἀληθινὸς ἐστὶ· κύριε ὁ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος ¹⁰⁴⁹ καὶ ἐπιεικῆς· καὶ ¹⁰⁵⁰ μὴ λογιζόμενος ἁμαρτίαν ἀνθρώπου ταπεινοῦ· καὶ μὴ ἐλέγχων ἁμαρτίαν ἀνθρώπου ἐν καιρῷ θλίψεως τεθλιμένου ¹⁰⁵² .	(11.10) ἀλλ' ἀκήκοα λεγόντων ὅτι ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων θεὸς ἀληθινὸς καὶ θεὸς ζῶν ἐστὶν καὶ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἐπιεικῆς καὶ μὴ λογιζόμενος ἁμαρτίαν ἀνθρώπου ταπεινοῦ καὶ μὴ ἐλέγχων ἀνομίας ἐν καιρῷ θλίψεως ἀνθρώπου.	(11.10) ἀκήκοα δὲ ¹⁰⁵³ πολλῶν λεγόντων ὅτι ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων θεὸς ἀληθινὸς ἐστὶν ἡ καὶ θεὸς ζῶν ¹⁰⁵⁴ ἡ καὶ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ μακρόθυμος ¹⁰⁵⁵ καὶ πολυέλεος καὶ ἐπιεικῆς καὶ ¹⁰⁵⁶ μὴ λογιζόμενος ἁμαρτίαν ἀνθρώπου ταπεινοῦ καὶ μάλιστα ἐν ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνοντος ¹⁰⁵⁷ καὶ μὴ ἐλέγχων ἀνομίας ἐν καιρῷ θλίψεως ἀνθρώπου τεθλιμμένου.	
--	---	---	---	--

1048. W αἰβραίων

1049. W πολλὴ ἔλεος

1050. W ὁ

1051. W ὑπὸ

1052. W om.

1053. PQ om.

1054. PQ om.

1055. APQ καὶ θεὸς (>PQ) ἐλεήμων καὶ (>Q; PQ+ θεὸς ζώντων καὶ νεκρῶν) οἰκτίρμων καὶ (>Q) μακρόθυμος

1056. Q om.

1057. Q ἐφάλλοντος

(11.11) λοιπὸν ἐπίστρεψον τὴν δέησίν μου πρὸς αὐτόν.	(11.11) ¹⁰⁵⁸ τολμήσω καὶ ἐπιστρέψω πρὸς αὐτόν καὶ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ¹⁰⁵⁹ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ ἐκχεῶ τὴν δέησίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ.	(11.11) τεθλιμμένου τολμήσω καὶ ἐπιστρέψω πρὸς αὐτόν καὶ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἁμαρτίας μου καὶ ἐκχεῶ τὴν δέησίν μου πρὸς αὐτοῦ.	(11.11) λοιπὸν τολμήσω καὶ ἐπιστρέψω ¹⁰⁶⁰ ἢ ταπεινῇ καὶ ἐπιστρέψω πρὸς ¹⁰⁶¹ αὐτόν ἢ καὶ καταφεύξομαι ἐπ' αὐτόν ¹⁰⁶² . καὶ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ πάσας ¹⁰⁶³ τὰς ἁμαρτίας μου ἢ καὶ ἐκχέω τὴν δέησίν μου ἐπ' αὐτόν ¹⁰⁶⁴ . καὶ ἐλεήσει μου ¹⁰⁶⁵ τὴν ἀθλιότητα ¹⁰⁶⁶ .	
(11.12) καὶ τίς εἶδε τυχὸν δέξετέ μου τὴν δέησιν καὶ ἐλεήσει με ἢ ὄψει τὴν ἔ' αἴρεσιν μου καὶ οἰκτιρήσει με	(11.12) τίς οἶδε ¹⁰⁶⁷ τυχῶν ἢ ὄψεταί μου τὴν ἐρήμωσιν ταύτην καὶ οἰκτειρήσει με	(11.12) τίς οἶδεν εἰ ¹⁰⁶⁸ ὄψεται τὴν ταπείνωσίν μου ταύτην καὶ τὴν ἐρήμωσίν τῆς ἐμῆς ψυχῆς καὶ οἰκτιρήσει	(11.12) τίς γὰρ οἶδεν εἰ ¹⁰⁶⁹ ὄψεται τὴν ταπείνωσίν μου ταύτην καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ἐμῆς ψυχῆς ¹⁰⁷⁰ καὶ οἰκτιρήσει με;	

-
1058. W+ ἵνα
1059. W om.
1060. Q ἐγῶ
1061. Q στρέφω εἰς
1062. Q om.
1063. Q om.
1064. AP καὶ ἐκχέω τὴν δέησίν μου ἐπ' αὐτόν (ἐ. α. P ἐνώπιον αὐτοῦ); Q om.
1065. Q ἐστιν
1066. Q ἀθλῆ<?>
1067. W ἵδε
1068. K ἢ
1069. PQ εἶδεν ἢ
1070. AP ταύτην καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ἐμῆς (>P) ψυχῆς (P+ μου); Q om.

(11.13) ἢ πάλιν ὄψετε τὴν ὀρφανείαν μου καὶ ἐλέησει με διότι αὐτὸς ἐστὶν πατὴρ ὀρφανῶν καὶ δεδιωγμένων ὑπερασπιστῆς καὶ τεθλιμμένων παρηγορία.	(11.13) ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν δεδιωγμένων ὑπερασπιστῆς καὶ τῶν τεθλιμμένων βοηθός. «	(11.13) καὶ ὄψεται τὴν ὀρφανίαν τῆς ἐμῆς παρθενίας καὶ ὑπερασπιεῖ μου διότι αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ ὀρφανῶν καὶ τῶν δεδιωγμένων βοηθός.	(11.13) ὄψεται δὲ καὶ τὴν ὀρφανείαν τῆς ἐμῆς ¹⁰⁷¹ ταλαιπωρίας ¹⁰⁷² καὶ παρθενίας καὶ ὑπερασπιεῖ ¹⁰⁷³ μου; διότι ¹⁰⁷⁴ ὡς ἀκούω αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ ὀρφανῶν καὶ τεθλιμμένων ¹⁰⁷⁵ παραμυθία ¹⁰⁷⁶ ἤ καὶ τῶν δεδιωγμένων βοηθός ¹⁰⁷⁷ .	
(11.14) βούλομε γὰρ ἀποτολμήσω καὶ βοήσω πρὸς αὐτόν. «		(11.14) ἀλλ' οὖν τολμήσω ¹⁰⁷⁸ καὶ βοήσω πρὸς αὐτόν. «	(11.14) ἀλλ' οὖν ¹⁰⁷⁹ ἡ τολμήσω καὶ γὰρ ἡ ταπεινὴ καὶ βοήσω ¹⁰⁸⁰ πρὸς αὐτόν. «	

1071. Q om.

1072. Q+ μου

1073. Batiffol amends ὑπερασπίσει

1074. Q om.

1075. Q θλιμμένων

1076. P παραβυθία

1077. Q om.

1078. H τειεμήσω

1079. Q οὖ

1080. APQ τολμήσω καὶ γὰρ (>Q) ἡ ταπεινὴ καὶ (>Q) βοήσω (P βοηθησα)

(11.15) καὶ ἀνέστη ἡ Ἀσινέθ ἐκ τῆς προσευχῆς © ¹⁰⁸¹ αἱ ἰδοὺ ἐλθὼν ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἐκαθέζετο. καὶ ἀπεστράφη πρὸς τὴν θύραν τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἀννορθώθει ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐφοβήθει ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτῆς καὶ ὀνομάσῃ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπεστράφη πάλιν πρὸς τὸν τοῖχον. καὶ ἐπάτασεν συνεχῶς τὸ στῆθος αὐτῆς καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἔλεγεν·		(11.15) καὶ ἀνέστη Ἀσινέχ ἀπὸ τοῦ τοίχου οὗ ἐκαθέζετο ἐξανέστη καὶ ἀπεστράφη πρὸς τὴν θυρίδα τὴν βλέπουσαν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀννορθώθει ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανόν. φοβούμενη ἀνοίξαι ¹⁰⁸² τὸ στόμα αὐτῆς καὶ τὸν θεὸν ὀνομάσαι. καὶ ἀποστραφεῖσα δὲ πάλιν εἰς τὸν τοῖχον ἐκάθισε καὶ ἐπάταξε ¹⁰⁸³ τῇ χειρὶ τὸ στῆθος ἑαυτῆς πολλάκις καὶ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς οὐκ ἀνοίξασα τὸ στόμα αὐτῆς ¹⁰⁸⁴ .	(11.15) τότε ἀνέστη Ἀσινέθ ἀπὸ τοῦ τοίχου ¹⁰⁸⁵ οὗ ἐκάθητο καὶ ἀννορθώθει ¹⁰⁸⁶ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἀπέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν ¹⁰⁸⁷ καὶ ἀνοίξασα τὸ στόμα αὐτῆς εἶπεν πρὸς τὸν θεόν ¹⁰⁸⁸ .	
(11.16) »ἰδοὺ ἡ ταλαίπωρος ἐγὼ καὶ ἄφρων καὶ ὀρφανὴ καὶ ἔτημος ὅτι τὸ στόμα μου μεμιάται ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων.		(11.16) »ταλαίπωρος ἐγὼ ὀρφανὴ καὶ ἔρημος τὸ στόμα μου μεμιάται ἀπὸ ἀλογίας τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων καὶ ἀπὸ τῶν θυσιῶν ¹⁰⁸⁹ τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων.		

1081. Fifth miniature. Aseneth wearing a crown stands to the right of her tower in a landscape scenery. Her hands are in a prayer position, extended towards the sun which has three rays coming down.

1082. HK ἀνοίξας

1083. HJK ἐπάταξε

1084. J om.

1085. AP ἀπὸ τοῦ τοίχου (P τειχους); Q om.

1086. Q ὀρθη

1087. APQ γόνατα αὐτῆς καὶ (α. κ. >Q) ἐξεπέτασεν (Q ἐξετεινεν) τὰς χεῖρας αὐτῆς (>Q) πρὸς ἀνατολὰς καὶ (>Q) τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἀπέβλεψεν (α. ἀ. >Q) εἰς τὸν οὐρανόν

1088. Q εἶπων

1089. HK om.

(11.17) καὶ νῦν ἐν τοῖς δάκρυσί μου τούτοις καὶ τὴν τέφραν τὴν κατασποδομένην καὶ τὸν ῥῦπον τῆς ταπεινώσεως· πῶς ἀνοίξω τὸ στόμα μου πρὸς σε τὸν ὑπιστον καὶ ὀνομάσω τὸ φοβερὸν καὶ ἅγιον ὄνομά σου μήποτε ὀργισθῇ μεὶ κύριος; διότι ἐν ταῖς ἀνομίαις μου ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.		(11.17) νῦν οὖν ἐν τοῖς δάκρυσί τούτοις καὶ τῇ τέφρᾳ ταύτῃ τῇ κατασποδωμένη καὶ τῷ ῥύπῳ τῆς ταπεινώσεως μου ¹⁰⁹⁰ πῶς ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα μου πρὸς τὸν ὑπιστον; πῶς δέ ὀνομάσω τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα τὸ φοβερὸν; μήποτε ὀργισθῇ μοι κύριος διότι ἐν ταῖς ἀνομίαις μου ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ;		
(11.18) τί οὖν ποιήσω ἢ ταλαίπωρος ἐγώ; ἀλλὰ ἀποτολμίσω μᾶλλον καὶ ἀνοίξω τὸ στόμα μου πρὸς αὐτὸν καὶ δεηθῶ τὸ ὄνοματι αὐτοῦ.»		(11.18) τί οὖν ποιήσω ἢ ταλαίπωρος ἐγώ ¹⁰⁹¹ ; τολμήσω μᾶλλον καὶ ἀνοίξω τὸ στόμα μου πρὸς αὐτὸν εἰ γὰρ καὶ θυμῷ κύριος πατάξει με αὐτὸς πάλιν ἰάσεται με καὶ ἐὰν παιδεύσῃ με ἐν ταῖς μάστιξιν αὐτοῦ· αὐτὸς ἐπιβλέψει γέπ' ἐμοὶ ¹⁰⁹² πάλιν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ καὶ ἐὰν θυμωθῇ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ¹⁰⁹³ μου πάλιν διαλλαγῇσεται μοι καὶ ἀφήσει μοι πᾶσαν ἀμαρτίαν. τολμήσω οὖν ἀνοίξαι τὸ στόμα μου πρὸς αὐτόν.»		

1090. J om.

1091. J om.

1092. HK ἐπαιμοὶ

1093. HK ἀνομίας

(11.19) καὶ ἀνέστη Ἄσυνέθ καὶ ἀνορθώθη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτῆς κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἠνέοξε τότε πρὸς τὸν θεὸν τὸ στόμα αὐτῆς καὶ εἶπεν·	(11.19) καὶ ¹⁰⁹⁴ ἀνέστη πάλιν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἄσυνέθ οὗ ἐκαθέζετο καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς ἀνατολὰς καὶ ἀνέβλεψεν ¹⁰⁹⁵ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀνέωξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ εἶπεν·	(11.19) καὶ ἀνέστη Ἄσενέχ πάλιν ἀπὸ τοῦ τοίχου οὗ ἐκάθητο καὶ ἀνορθώθη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐπέβλεψε ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀνοίξασα τὸ στόμα αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν εἶπε.		(11.19) *12.1 Καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐπέβλεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε·
--	--	---	--	--

1094. W Εἶτα

1095. F ἐνέβλεψε

Chapter 12

G	FW	Family c	Family a	Family d
(12.1) »κύριε ὁ θεὸς τῶν αἰώνων ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας καὶ ποιήσας τὰ πάντα ὁ δοὺς πρὸς ζωὴν πᾶσαν τὴν κτίσιν σου ὁ ἐνεγκῶν τὰ ὁρατὰ εἰς τὸ φῶς·	(12.1) »κύριε ὁ θεὸς τῶν δικαίων ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ ζωοποιήσας ἱτὰ πάντα ¹⁰⁹⁶ ὁ ἐνέγκας τὰ ὁρατὰ εἰς τὸ φῶς	(12.1) »κύριε ὁ θεὸς τῶν δικαίων ὁ κτίσας τοῦς αἰῶνας καὶ ζωοποιήσας τὰ πάντα ὁ δοὺς πνοὴν ζωῆς πάσῃ τῇ κτίσει σου ὁ ἐξαγαγὼν τὰ ἀόρατα εἰς τὸ φῶς	(12.1) ἱπροσευχὴ καὶ ἐξομολόγησις Ἰασενέθ ¹⁰⁹⁷ . »κύριε ὁ θεὸς τῶν δικαίων ¹⁰⁹⁸ . ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας καὶ ζωογονῶν τὰ πάντα· ὁ δοὺς πνοὴν ζωῆς πάσῃ τῇ κτίσει σου· ὁ ἐξαγαγὼν τὰ ἀόρατα εἰς το φῶς·	(12.1) *2 Κύριε ὁ θεὸς τῶν αἰώνων, ὁ δοὺς πᾶσι πνοὴν ζωῆς, ὁ ἐξενέγκας τὰ ἀόρατα εἰς τὸ φῶς,

1096. W αὐτὰ

1097. Q om.

1098. P δυνάμεων

(12.2) ὁ ποιήσας τὰ ὄντα καὶ τὰ φαινόμενα ἐκ τῶν ἀφανῶν ὁ ὑψώσας τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ μεγάλῳ στερεώματι ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ ὁ θεὸς λίθους μεγάλους ἐπὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οὐ βηθίζονται διότι σὺ κύριε ἐλάλησας καὶ παντες ἔξω ἐποιήθησαν ὅτι ὁ λόγος σου κύριε ζωῆ ἐστί.	(12.2) ὁ ποιήσας τὰ ὄντα καὶ τὰ φαινόμενα ἐκ τῶν ἀφανῶν ¹⁰⁹⁹ καὶ μὴ ὄντων· ὁ ὑψώσας τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσας αὐτὸν ἐν στερεώματι ἐπὶ τὸν νῶτον ¹¹⁰⁰ τῶν ἀνέμων· ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἡδιὰ τῶν λίθων τῶν μεγάλων ¹¹⁰¹ . ὁ θεὸς λίθους μεγάλους ἐπὶ τῆς ἀβύσσου τοῦ ὕδατος καὶ οἱ λίθοι οὐ βυθισθήσονται ¹¹⁰² ἀλλὰ εἰσὶν ὡς ¹¹⁰³ φύλλα δρυὸς ἐπάνω τῶν ὑδάτων· καὶ οἱ λίθοι ζῶντες καὶ τῆς φωνῆς σου ἀκούουσι καὶ φυλάσσουσι κύριε τὰς ἐντολάς σου ἅς ἐνετείλω αὐτοῖς καὶ τὰ προστάγματά σου οὐ μὴ παραβαίνουσιν ὅτι σὺ κύριε ἐλάλησας καὶ ¹¹⁰⁴ τὰ ¹¹⁰⁵ πάντα καὶ ¹¹⁰⁶ ἐξωγονήθησαν καὶ ὁ λόγος σου κύριε ζωῆ ἐστὶ πάντων τῶν κτισμάτων σου.	(12.2) ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ τὰ φαινόμενα ἐκ τῶν ἀφανῶν συστησάμενος· ὁ ὑψώσας τὸν ¹¹⁰⁷ οὐρανὸν καὶ θεμελιώσας αὐτὸν ἐν στερεώματι αὐτοῦ· ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων διότι σὺ κύριε ἐλάλησας καὶ πάντα γεγόνασι· καὶ ὁ λόγος ὅσος κύριε ζωῆ ἐστὶ πάντων τῶν κτισμάτων σου.	(12.2) ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ φανερώσας τὰ ἀφανῆ· ὁ ὑψώσας τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς ὁ πῆξας τοὺς λίθους τοὺς μεγάλους ἐπὶ τῆς ἀβύσσου τοῦ ὕδατος οἵτινες οὐ βυθισθήσονται ¹¹⁰⁸ ἀλλ' εἰσὶν ¹¹⁰⁹ ἕως τέλους ποιοῦντες ἡτὸ θέλημά ¹¹¹⁰ σου· διότι σὺ κύριε εἶπας καὶ πάντα γεγόνασι· καὶ ὁ λόγος ἡὸ σὸς κύριε ¹¹¹¹ ζωῆ ἐστὶ ἡπάντων σου τῶν κτισμάτων ¹¹¹² .	(12.2) ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ φανερώσας τὰ ἀφανῆ, *3 ὁ ὑψώσας τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ πῆξας τοὺς λίθους τοὺς μεγάλους ἐπὶ τῆς ἀβύσσου τοῦ ὕδατος, οἵτινες οὐ βυθισθήσονται, ἀλλ' εἰσὶν ἕως τέλους ποιοῦντες τὸ θέλημά σου,
---	---	---	---	---

1099. W ὁφανῶν

1100. W om.

1101. W om.

1102. Conjecture. F βιθήσονται W βοηθήσωντων

1103. W ὅς

1104. W om.

1105. F om.

1106. F om.

(12.3) καὶ πρὸ σὲ καταφεύξομαι καὶ πρόσχες κύριε ἐπὶ τῇ δέησίν μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξάλειψον.	(12.3) πρὸς σὲ καταφεύγω κύριε ἡ πρόσχες σὲ κεκράξομαι κύριε· ¹¹¹³ σοὶ προσχέω ¹¹¹⁴ τὴν δέησίν μου σοὶ ἐξομολογήσομαι τὰς ἁμαρτίας μου καὶ πρὸς ¹¹¹⁵ σὲ ἀνακαλύψω κύριε τὰς ἀνομίας μου.	(12.3) πρὸς σὲ καταφεύγω πρὸς σὲ κεκράξομαι κύριε πρὸς σὲ ἐκχέω τὴν δέησίν μου κύριε σοὶ ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας μου.	(12.3) ἡ πρόσχες σὲ οὖν καταφεύγω κύριε ὁ θεὸς μου ¹¹¹⁶ ἀπὸ τοῦ νῦν· ¹¹¹⁷ πρὸς σὲ κεκράξομαι κύριε ¹¹¹⁸ καὶ σοὶ ¹¹¹⁹ ἐξομολογήσομαι τὰς ἁμαρτίας μου· πρὸς σὲ τὴν δέησίν μου ἐκχέω δέσποτα· ἡ πρόσχες σὲ ἀποκαλύψω τὰς ἀνομίας μου ¹¹²⁰ .	(12.3) *4 κύριε, ὁ θεός μου, πρὸς σὲ κεκράξομαι, πρόσχες τὴν δέησίν μου, καὶ σοὶ ἐξομολογήσομαι τὰς ἁμαρτίας μου καὶ πρὸς σὲ ἀποκαλύψω τὰς ἀνομίας μου.
(12.4) ἡμαρτον κύριε ἡμαρτον ἐνώπιόν σου ἡνόμησα ἡσέβησα ἐλάλησα πονηρὰ κατὰ τοῦ Ἰωσήφ.	(12.4) φεῖσαι μου κύριε· ἡμαρτον ἐνώπιόν σου· πολλὰ ἡμαρτηκα καὶ ἡσέβησα· λελάληκα πονηρὰ καὶ ἄρρητα ¹¹²¹ .	(12.4) φεῖσαί μου κύριε ὅτι ἡμαρτον σοὶ πολλὰ ἡνόμησα· ἡσέβησα· λελάληκα πονηρὰ καὶ ἄρρητα.	(12.4) φεῖσαι μου κύριε φεῖσαι ἡ πρόσχες σοὶ ἡμαρτον ¹¹²² πολλὰ ἡνόμησα ἡ πρόσχες σοὶ λελάληκα ἄρρητα καὶ πονηρὰ ἐνώπιόν σου ¹¹²³ .	(12.4) *5 ἡμαρτον, κύριε, ἡμαρτον, ἡνόμησα καὶ ἡσέβησα καὶ ἐλάλησα πονηρὰ ἐνώπιόν σου.

-
1107. HJK τῶν
1108. Q βυθοσονται
1109. Q om.
1110. P τὰ θελήματα
1111. Q κ. ὁ σ.
1112. Q om.
1113. W om.
1114. W ἐκχέω
1115. W πρὸς
1116. APQ πρὸς σὲ οὖν (>Q) καταφεύγω κύριε ὁ θεός μου (κ. ὁ θ. μ. >Q)
1117. Q+ καὶ
1118. Q om.
1119. Q συ
1120. Q om.
1121. W ἄτοπα
1122. Q om.
1123. APQ ἡσέβησα (>Q) λελάληκα (Q ἐλάλησα) ἄρρητα (Q ρηταματα; P+ βλάσφημα; Q+ βλασφμον) καὶ πονηρὰ ἐνώπιόν σου (>Q)

(12.5) μεμιάται δὲ τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων Καὶ τῆς τραπέζης αὐτῶν. ἡμάρτον κύριε ἡμαρτον ἐν ἀγνεΐᾳ διότι ἔσεβα εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφά. καὶ νῦν οὐκ εἰμὶ ἀξία ἀνοῖξε τὸ στόματί μου πρὸς σέ κύριε. ἐγὼ Ἄσυνεθ θυγάτηρ Πεντεφρῆ ἱερεὸν Ἑλίουπόλεως· ἰ σοβαρὰ καὶ ὑπερίφανος καὶ ἐνθυμοῦσα ἐν τῷ πλούτῳ μου ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους. νῦν δὲ ὑπάρχω ἔρημος καὶ ὀρφανῇ καὶ ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ πάντων.	(12.5) ἐμιάνθη τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν εἰδώλων καὶ ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων διότι ἡμαρτον καὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐσέβασθην ¹¹²⁴ εἶδωλα κωφὰ καὶ νεκρά. καὶ νῦν ¹¹²⁵ οὐκ εἰμὶ ἀξία ἀνοῖξαι ἡ τὸ στόμα ¹¹²⁶ μου πρὸς σέ ὁ θεός.	(12.5) μεμιάται τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἡμαρτον πολλὰ ἐνώπιόν σου ἐν τε γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ καὶ ἐσεβάσθην εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφά. καὶ οὐκ εἰμὶ ἀξία ἀνοῖξαι τὸ στόμα μου πρὸς σέ κύριε. καὶ ἐγὼ Ἄσενεχ θυγάτηρ Πεντεφρῆ τοῦ ἱερέως ἢ παρθένος καὶ βασίλισσα ἢ ποτε σοβαρὰ καὶ ὑπερήφανος καὶ εὐθνηοῦσα ἐν τῷ πλούτῳ μου ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους νυνὶ δὲ ὀρφανῇ καὶ ἔρημος ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων.	(12.5) Γμεμιάνται κύριε τὸ στόμα μου ἀπὸ ¹¹²⁷ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων τῶν Αἰγυπτίων ἡ καὶ ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν θεῶν αὐτῶν ¹¹²⁸ . ἡμαρτον κύριε ἐνώπιόν σου ἡμαρτον καὶ ἡσέβησα σεβασθεῖσα εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφά ¹¹²⁹ . καὶ οὐκ εἰμὶ ἀξία ἀνοῖξαι ἡ τὸ στόμα μου πρὸς σέ κύριε ἐγὼ ἡ ἀθλία Ἄσενεθ ¹¹³⁰ θυγάτηρ Πεντεφρῆ τοῦ ἱερέως ¹¹³¹ . ἡ παρθένος καὶ βασίλισσα ¹¹³² . ἢ ποτε σοβαρὰ ἡ καὶ ὑπερήφανος. καὶ εὐθνηοῦσα ¹¹³³ ἡ ἐν τῷ πλούτῳ μου τῷ γονικῷ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ¹¹³⁴ . νυνὶ δὲ ὀρφανῇ καὶ ἔρημος ἡ καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων ¹¹³⁵ .	(12.5) μεμιάνται, κύριε, τὸ στόμα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων καὶ ἐκ τῆς τραπέζης τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων. *6 Ἡμαρτον, κύριε, ἐνώπιόν σου, ἡμαρτον καὶ ἡσέβησα σεβασθεῖσα εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφά, καὶ οὐκ εἰμὶ ἀξία ἀνοῖξαι τὸ στόμα μου πρὸς σέ, ἐγὼ ἡ ἀθλία. *7 Ἡμαρτον, κύριε, ἐνώπιόν σου, ἐγὼ, ἡ θυγάτηρ Πεντεφρῆ τοῦ ἱερέως, ἡ σοβαρὰ καὶ ὑπερήφανος,
---	---	--	---	--

1124. W ἐσέβου μου

1125. W+ οὐ αἵμοι

1126. Conjecture. W τί στόμα F lac.

1127. APQ μεμιάνται (A+ ται) κύριε (>Q) τὸ στόμα μου (μεμιάνται — μου Q τ. σ. μου μ.) ἀπὸ (Q ὑπὸ)

1128. Q om.

1129. AP σου ἡμαρτον (P πολλά)· ἐν τε γνώσει (P γ. τ.) καὶ ἀγνοίᾳ (P+ καὶ) ἡσέβησα σεβασθεῖσα εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφά; Q om.

1130. APQ τὸ (>Q) στόμα μου (>Q) πρὸς σέ κύριε (P καὶ) ἐγὼ ἡ ἀθλία Ἄσενεθ (κύριε — Ἄσενεθ Q καὶ ἡ ἀμαρτολη)

1131. P+ ἡλίουπόλεως; Q <>

1132. θυγάτηρ — βασίλισσα] Q om.

1133. Q om.

(12.6) ἐν σοὶ προσφεύγω κύριε ὁ θεὸς τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐν σοὶ κεκράζομαι.		(12.6) σοὶ προσφεύγω καὶ πρὸς σέ κύριε κεκράζομαι.	(12.6) σοὶ ¹¹³⁶ προσφεύγω κύριε καὶ σοὶ ¹¹³⁷ προσφέρω τὴν δέησίν μου ¹¹³⁸ καὶ πρὸς σέ κεκράζομαι.	(12.6) σοὶ προσφέρω, κύριε, τὴν δέησίν μου καὶ πρὸς σέ κεκράζομαι,
(12.7) καὶ σοὶ ἐπακουλουθείσο ἵνα ῥύσης μέδη τῶν καταδικόντων με·		(12.7) ἵνα σὺ με ῥύσαι πρὶν καταληφθῆναι με ὑπὸ τῶν καταδικόντων με.	(12.7) ῥύσαι με ἀπὸ ¹¹³⁹ τῶν καταδικόντων με δέσποτα· πρὶν λειφθῶ ὑπ' αὐτῶν·	(12.7) ῥύσαι με ἀπὸ τῶν δικόντων με,

1134. Q ἐν τῷ γονικῷ μου καὶ ευθυμουσα ὑπὲρ μάντας

1135. AP καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ (P ὑπὸ) πάντων τῶν (>P) ἀνθρώπων; Q om.

1136. Q σὺ

1137. A σὺ; Q<

1138. καὶ σοὶ — μου] Q om.

1139. PQ ἐκ

(12.8) ὥς γὰρ παιδίον ἐπταισμου ὅτι φεύγει πρὸς τὸν πατέρα καὶ ὁ πατὴρ ἐναγκαλίζητο εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ οὕτως κύριε καταφεύγω πρὸς σέ. ἀλλ' ἔκτεινον τὴν χεῖρα σου ἐπ' ἐμέ τὴν κραταιὰν δέσποτά μου καὶ ἄρπασόν με		(12.8) ὥς γὰρ παιδίον νήπιον φεύγει φοβούμενον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἄρπάζει πρὸς τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ τὸ παιδίον σφίγγει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν αὐχένα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἀσθενῇ ¹¹⁴⁰ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ καὶ ἀναπαύεται πρὸς τὸ στήθος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ ἀκηδία ἐπὶ τῇ ταραχῇ τῆς νηπιότητος αὐτοῦ οὕτω καὶ σὺ κύριε ἔκτεινον τὰς φοβερὰς σου χεῖρας καὶ ἄρπασόν με ἐκ τῆς γῆς.	(12.8) ὥσπερ γὰρ παιδίον νήπιον φοβούμενόν τινα φεύγει πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα ¹¹⁴¹ . ὁ δὲ πατὴρ ¹¹⁴² ἐκτείνας ¹¹⁴³ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἄρπάζει αὐτὸ πρὸς τὸ στήθος αὐτοῦ ¹¹⁴⁴ . οὕτω καὶ σὺ κύριε μου· ἔκτεινόν σου τὰς ἀχράντους καὶ ¹¹⁴⁵ φοβερὰς χεῖρας γέπ ἐμέ ¹¹⁴⁶ ὥς πατὴρ φιλότεκνος ¹¹⁴⁷ . καὶ ἄρπασόν με ἐκ χειρὸς τοῦ νοητοῦ ἐχθροῦ.	(12.8) διότι ἐγὼ πρὸς σέ κατέφυγον ὥς παιδίον ἐπὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα. *8 Καὶ σὺ, κύριε, ἔκτεινον τὰς χεῖράς σου ὑπ' ἐμέ ὥς πατὴρ φιλότεκνος καὶ φιλόστοργος καὶ ἄρπασόν με ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ.
--	--	--	---	---

1140. K Ἀσενεθ

1141. P π. κ. τ. μ. αὐτοῦ; Q<

1142. ὥσπερ γὰρ — πατὴρ] Q om.; P+ αὐτοῦ

1143. Q ἐκτείνον

1144. AP αὐτοῦ (>P) ἄρπάζει αὐτὸ πρὸς τὸ στήθος αὐτοῦ (τ. σ. α. P ἑαυτον); Q<

1145. αὐτοῦ ἄρπάζει — ἀχράντους καὶ] Q om. Q+ τοὺς

1146. Q σου

1147. Q φιλόστοργος

(12.9) ἀπὸ τοῦ λέοντος τοῦ ἀγρίου καὶ πονηροῦ τούτου τοῦ καταδιώκοντος με ὅτι αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ τῶν ἐθνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ διότι τέκνα τοῦ λέοντος εἰσὶν οἱ θεοὶ οὓς ἐσεβώμην. ἔρριψα πάντας καὶ ἀπώλεσα αὐτούς.	(12.9) ἰδοὺ γὰρ ¹¹⁴⁸ ὁ λέων ὁ ἄγριος ὁ παλαιὸς καταδιώκει με διότι αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ τῶν Αἰγυπτίων διότι θεῶν ¹¹⁴⁹ τέκνα τοῦ λέοντος εἰσὶ καὶ ¹¹⁵⁰ ἔρριψα ¹¹⁵¹ πάντας τοὺς θεοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπώλεσα αὐτούς. ^{1152.1153}	(12.9) ἰδοὺ γὰρ ὁ ἀνήμερος λέων καταδιώκει με διότι αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ τῶν Αἰγυπτίων. καγὼ μεμίσηκα αὐτούς ὅτι τέκνα λέοντός εἰσι καὶ ἔρριψα πάντας τοὺς θεοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὤλεσα ¹¹⁵⁴ αὐτούς.	(12.9) ἰδοὺ γὰρ ὁ Γπαλαιὸς καὶ ἄγριος καὶ ἀνήμερος λέων ¹¹⁵⁵ καταδιώκει με διότι ¹¹⁵⁶ αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰσὶν οἱ ¹¹⁵⁷ θεοὶ τῶν εἰδωλομανῶν ¹¹⁵⁸ καγὼ μεμίσηκα αὐτούς ¹¹⁵⁹ καὶ ἀπώλεσα αὐτούς ¹¹⁶⁰ ὅτι τέκνα λεόντος εἰσὶν καὶ ἔρριψα πάντας τοὺς θεοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπώλεσα ¹¹⁶¹ αὐτούς ¹¹⁶² .	(12.9) *9 Ἰδοὺ γὰρ ὁ λέων ὁ ἄγριος ὁ παλαιὸς καταδιώκει με καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ τῶν Αἰγυπτίων, οὓς ἐγὼ ἔρριψα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπώλεσα αὐτούς,
(12.10) καὶ ὁ λέων ὁ πατὴρ αὐτῶν καταδιώκει με.	(12.10) καὶ ὁ λέων ὁ πατὴρ αὐτοῦ θυμωθεὶς καταδιώκει με.	(12.10) ὁ δὲ λέων καὶ πατὴρ αὐτῶν θυμωθεὶς ὀργῇ καταδιώκει με	(12.10) ὁ δὲ λεὼν ἤγουν Γ-ὁ πατὴρ αὐτῶν ὁ διάβολος ¹¹⁶³ θυμωθεὶς κατ' ἐμοῦ Γκαταπιεῖν με ¹¹⁶⁴ πειρᾶται.	(12.10) καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ὁ διάβολος καταπιεῖν με πειρᾶται.

-
1148. F om.
1149. F ὁ θεὸς
1150. W+ διὰ τοῦτο
1151. F ἔρριψε
1152. W om.
1153. W+ ὅτι σὺ εἶ <θεὸς> μόνος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν ∴ W recommences at 14.1 καὶ ὥς
1154. HJK ὤλεσα
1155. PQ δράκων
1156. Q ὦ
1157. P om. Q<>
1158. καὶ τὰ τέκνα — εἰδωλομανῶν] Q om.
1159. Q αὐτὸν
1160. P om.
1161. A ὤλεσα; Q<>
1162. καὶ ἔρριψα — αὐτούς] Q om.
1163. APQ ὁ πατὴρ (P τηρῶν Q τύραννος) αὐτῶν ὁ (>P) διάβολος

(12.11) ῥυσαῖ με κύριε καὶ ἐξελοῦ με ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ μήποτε ἀρπάσῃ με καὶ ἐκβάλει με εἰς τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς καὶ τὸ πῦρ ἐκβάλει με εἰς τὴν καταιγίδα τὴν αἰώνιον.	(12.11) ῥῦσαι με κύριε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐξιλοῦ μοῦ μήποτε ἀρπάσῃ με ὡς λέων καὶ διασπαράξῃ με καὶ βάλλῃ με εἰς τὴν φλόγα τοῦ πῦρός καὶ τὸ πῦρ ἐμβαλεῖ με εἰς τὴν κταιγίδα καὶ περιελήσεται εἰς τὴν θάλασσαν του βυθοῦ καὶ καταπίεταί με κῆτος τὸ μέγα τὸ ἀπ' αἰῶνα καὶ ἀπωλοῦμαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(12.11) ῥῦσαί με κύριε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξελοῦ με μήποτε διασπαράξῃ με καὶ βάλλῃ με εἰς τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς· καὶ τὸ πῦρ ἐκβαλεῖ με εἰς τὴν καταιγίδα καὶ ἡ καταιγὶς περικρατήσῃ με ἐν σκότει καὶ ἐκβαλεῖ με εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης καὶ καταπιεῖ ¹¹⁶⁵ εἰμε τὸ κῆτος τῆς θαλάσσης τὸ μέγα τὸ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἀπολοῦμαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(12.11) ἀλλὰ σὺ κύριε ῥῦσαί με ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἔξελοῦμαι καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ βαλεῖ ¹¹⁶⁶ εἰς τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς καὶ τὸ πῦρ ἐμβαλεῖ ¹¹⁶⁷ με εἰς καταιγίδα καὶ ἡ καταιγὶς περικρατήσῃ με ἐν σκότει καὶ ἐμβαλεῖ με εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης καὶ καταπίεταί ¹¹⁶⁸ με τὸ κῆτος τὸ μέγα τὸ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἀπολοῦμαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ¹¹⁶⁹ .	(12.11) *10 Ἀλλὰ σὺ, κύριε, ῥῦσαί με ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξελοῦ με, μήποτε ἀρπάξῃ με ὡς λύκος καὶ σπαράξῃ με καὶ ἐμβάλλῃ με εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ πυρὸς καὶ εἰς τὴν καταιγίδα τῆς θαλάσσης ἡ καὶ καταπίεταί με ¹¹⁷⁰ τὸ κῆτος τὸ μέγα.
---	---	---	--	--

1164. Q om.

1165. HK καταποιεῖ

1166. APQ ἐξελοῦμαι (>Q) μήποτε (P μὴδὲπότε Q μὴ) διασπαράξῃ (P -εις) με καὶ βαλεῖ (κ. β. >Q)

1167. A ἐμβαλεῖ Batiffol ἐκβαλεῖ; Q<>

1168. P καταπίε; Q<>

1169. P om.; καὶ τὸ πῦρ — αἰῶνα χρόνον] Q om.

1170. Phil. καὶ μὴ με καταπιέτω

(12.12) ἀλλὰ ῥῦσαι με κύριε ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὶν καταπίει με. ῥῦσαι με δέσποτα διότι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ἐγκατέλιπόν με καὶ ἡρνήσαντό με καὶ εἶπον ὅτι >οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ ἡ Ἀσυνέθ< διότι τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἀπολύσει. καὶ νῦν ἡλεός μου καὶ ἡ προσευχή μου γενήσεται σεί κύριε ὁ θεός μου.	(12.12) ῥῦσαι με κύριε πρὶν με ἐπέλθῃ ταῦτα πάντα·	(12.12) ῥῆσαί με κύριε πρὶν ἔλθῃ ἐπ’ ἐμέ ταῦτα πάντα. ῥῆσαί με κύριε τὴν ἔρημον καὶ ἀπερίστατον διότι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ἀπηνήσαντό με καὶ εἶπον· >οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ Ἀσενέχ< διότι ἀπώλεσα τοὺς θεοὺς αὐτῶν ὥς μισήσασα αὐτούς.	(12.12) ῥῦσαί με κύριε πρὶν ἔλθῃ ἐπ’ ἐμέ πάντα ταῦτα ¹¹⁷¹ . ῥῦσαί με δέσποτα ¹¹⁷² τὴν ἔρημον καὶ ἀπερίστατον διότι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ἀπηνήσαντό με ¹¹⁷³ καὶ εἶπον· >οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ Ἀσενέθ< διὰ τὸ γέμει συντρίψαι καὶ ἀπολέσαι ¹¹⁷⁴ τοὺς θεοὺς αὐτῶν ὡς τέλεον μισήσασα αὐτούς.	(12.12) *11 Σῶσόν με, κύριε, τὴν ἔρημον, διότι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ἡρνήσαντό με, διότι ἐγὼ ἀπώλεσα καὶ συνέτριψα τοὺς θεοὺς αὐτῶν,
(12.13) οὐδὲ ἀλλαχοῦ καταφεύγω πλὴν εἰς τὸ ἔλεός σου κύριε διότι σὺ ὁ πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῶν δεδιογμένων ὑπερασπιστῆς καὶ τῶν θλιβομένων βοηθός.		(12.13) καὶ εἰμὶ νῦν ὀρφανὴ καὶ ἔρημος ἄλλη ἐλπίς μου ἐν ἄλλῃ οὐκ ἔστι πλὴν σου κύριε οὐδὲ καταφυγὴ πλὴν τοῦ ἐλέους σου κύριε διότι σὺ εἶ ὁ πατήρ τῶν ὀρφανῶν ¹¹⁷⁵ καὶ τῶν δεδιωγμένων ὑπερασπιστῆς καὶ τῶν τεθλιμμένων βοηθός.	(12.13) καὶ νῦν εἰμὶ ὀρφανὴ καὶ ἔρημος καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄλλη ἐλπίς πλὴν σοῦ κύριε· οὐδε ἐτέρα καταφυγὴ πλὴν τοῦ ἐλέους σου φιλόανθρωπε ¹¹⁷⁶ ὅτι σὺ εἶ μόνος πατήρ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν δεδιωγμένων ὑπερασπιστῆς καὶ τῶν τεθλιμμένων βοηθός.	(12.13) καὶ νῦν ὀρφανὴ καὶ ἔρημός εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄλλη ἐλπίς εἰ μὴ ἐπὶ σοί, κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ πατήρ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν διωκομένων ὑπερασπιστῆς καὶ τῶν θλιβομένων βοηθός.

1171. P τ. π.; Q om.

1172. Q κē

1173. Q ἡρνήσαντό μαι

1174. P με ἀπολέσαι καὶ συντρίψαι; Q<

1175. HJK ὀρφανῶν

1176. P σ. φ. τ. έ. σου; Q<

(12.14) καὶ ἐλέησόν με κύριε τὴν ἐγκαταλελειμμένην διότι πατὴρ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς σὺ κύριε ἦν.		(12.14) ἐλέησόν με κύριε καὶ φύλαξόν με παρθένον ἀγνὴν τὴν ἐγκαταλελειμμένην καὶ ὀρφανὴν διότι σὺ εἶ κύριε πατὴρ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐπιεικὴς.	(12.14) ἐλέησόν με κύριε καὶ ¹¹⁷⁷ φύλασσόν ¹¹⁷⁸ με ἀγνὴν καὶ ¹¹⁷⁹ παρθένον τὴν ἐγκαταλελειμμένην καὶ ὀρφανὴν διότι ἡ σὺ μόνος εἶ ¹¹⁸⁰ κύριε πατὴρ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐπιεικὴς ¹¹⁸¹ .	
(12.15) καὶ ἰδοὺ πάντα τὰ δορήματα τοῦ πατρός μου πρόσκερα εἰσὶν καὶ ἀφανῆ ἅπερ δέδοκέν μοι ἐν κληρονομίᾳ· τὰ δὲ δῶρα τῆς κληρονομίας σου ἄφθαρτα εἰσὶν καὶ αἰώνια.	(12.15) ταῦτα εἶπεν ἐν ἐξομολογήσει Ἀσυνέθ καὶ πάλιν προσθεῖς εἶπε· »τίς πάτηρ οὕτω γλυκὺς ὡς σὺ κύριε· καὶ τίς οὕτω ταχὺς ἐν ἐλέει ὡς σὺ κύριε· καὶ τίς μακρόθυμος ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ὡς σὺ κύριε; ἰδοὺ πάντα τὰ δῶματα τοῦ πατρός μου δέδωκέ μοι ἐν κληρονομίᾳ· πρόσκαιρα εἰσὶ καὶ ἄφαντα τα ¹¹⁸² δὲ τῆς κληρονομίας...	(12.15) τίς πατὴρ γλυκὺς ὡς σὺ κύριε ἰδοὺ πάντα τὰ δῶματα τοῦ πατρός μου Πεντεφρῆ ἃ δέδωκέ μοι εἰς κληρονομίαν πρόσκαιρά εἰσι καὶ ἄφαντα τὰ δὲ δῶματα τῆς σῆς κληρονομίας κύριε ἄφθαρτά εἰσι καὶ αἰώνια.	(12.15) τίς γὰρ ἕτερος πατὴρ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς ¹¹⁸³ ὡς σὺ κύριε ¹¹⁸⁴ ; ἰδοὺ ἡ γὰρ πάντα ¹¹⁸⁵ τὰ δῶματα τοῦ πατρός μου ¹¹⁸⁶ ἡ Πεντεφῆ ἃ δέδωκέν μοι εἰς κληρονομίαν πρόσκαιρα ¹¹⁸⁷ εἰσὶν καὶ ἀφανῆ· τὰ δὲ ἡ δῶματα τῆς σῆς κληρονομίας κύριε ἄφθαρτα εἰσὶ καὶ αἰώνια ¹¹⁸⁸ .	(12.15) *12 Ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ χρήματα τοῦ πατρός μου Πεντεφρῆ πρόσκαιρά εἰσι καὶ ἀφανῆ, τὰ δὲ δῶματα τῆς κληρονομίας σου, κύριε, ἄφθαρτά εἰσι καὶ αἰώνια.

1177. 12.12 καὶ εἶπον — 12.14 κύριε καὶ] Q om.

1178. Batiffol emends. APQ φύλαξόν

1179. PQ om.

1180. P μ. ε. σ.; < Q

1181. παρθένον — ἐπιεικὴς] Q om.

1182. F lac. < W

1183. AP ἕτερος πατὴρ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς (κ. ἀ.>P); Q om.

1184. Q+ πατὴρ

1185. Q om.

1186. Q+ φθαρτα

1187. Q om.

1188. APQ δῶματα τῆς (δ. τ. >Q) σῆς κληρονομίας κύριε (>PQ) ἄφθαρτα εἰσὶ (>Q) καὶ αἰώνια (P+ κύριε)

Chapter 13

G	FW	Family c	Family a	Family d
(13.1) ἐπίσκεψε κύριε τὴν ταπείνοσίν μου καὶ ἐλέησόν με· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν ὀρφανίαν μου καὶ οἰκτίρεισόν με.	(13.1) ... ¹¹⁸⁹ κύριε· καὶ οἰκτειρησον... ¹¹⁹⁰	(13.1) ἐπίσκεψαι κύριε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐλέησόν με. οἴκτειρόν με κύριε φιλάνθρωπε ¹¹⁹¹ . ἰδοὺ γὰρ ἐγὼ ἀποδέδρακα ἀπὸ πάντων καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα τὸν φιλάνθρωπον.	(13.1) ἐπίσκεψαι κύριε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐλέησον τὴν ὀρφανίαν μου καὶ οἴκτειρόν με τὴν τεθλιμμένην· Γίδου γὰρ ἐγὼ ¹¹⁹² δέσποτα ἀπέφυγον ἐκ πάντων καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν μόνον φιλάνθρωπον.	(13.1) *1 Ἐπίσκεψαι τὴν ὀρφανίαν μου, κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγα, κύριε.
(13.2) ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς κατέλιπα καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα ἐν τῷ σάκκῳ τοῦτο.	(13.2) ἰδοὺ γὰρ κύριε ὁ θεὸς μου πάντα ἀφῆκα καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα ἐν τῷ σάκκῳ τούτῳ καὶ τῷ σποδῷ· γυμνή καὶ ὀρφανὴ καὶ μεμονωμένη.	(13.2) ἰδοὺ πάντα ἡ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς ¹¹⁹³ κατέλιπον καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον κύριε ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ γυμνή καὶ μεμονωμένη.	(13.2) ἰδοὺ πάντα τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ κατέλιπον ¹¹⁹⁴ καὶ ¹¹⁹⁵ πρὸς σὲ κατέφυγον ¹¹⁹⁶ κύριε ¹¹⁹⁷ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ ¹¹⁹⁸ γυμνή τε ¹¹⁹⁹ καὶ μεμονωμένη.	

1189. F lac. <W

1190. F lac. <W

1191. HJ φιλαῖε

1192. AP ἰδου (>P) γὰρ ἐγὼ (P ἐ. γ.+ εἶδα); Q<

1193. J τῆς γῆς τὰ ἀγαθὰ

1194. 13.1 καὶ πρὸς — 13.2 κατέλιπον] P om.; Q<

1195. 13.1 ἐπίσκεψαι κύριε — 13.2 κατέλιπον καὶ] Q om.; Q+ ἐγὼ

1196. P καταφυγω

1197. Q om.

1198. A σποδῶς

1199. Q om.

(13.3) καὶ ἰδοὺ ἀπέθηκα τὴν βασιλικὴν στολὴν τὴν οὖσαν ἐκ βύσσου καὶ ἰακίνθου χρυσάφην καθηφασμένον καὶ ἐνδέδυμαι τὸν χιτῶνα τὸν μελανόν τὸν χιτῶνα πένθους.		(13.3) ἰδοὺ ἀποβάλων μὴν τὴν βασιλικὴν μου στολὴν τὴν βυσσίνην καὶ ἐξ ὑακίνθου χρυσοῦφαντον καὶ ἐνεδυσάμην χιτῶνα μελανόν καὶ πενθήρη.	(13.3) ἰδοὺ ¹²⁰⁰ νῦν ἀπεβαλώμην τὴν βασιλικὴν μου ¹²⁰¹ στολὴν τὴν βυσσίνην καὶ ἐξ ὑακίνθου ¹²⁰² χρυσοῦφαντον καὶ ἐνεδυσάμην χιτῶνα ¹²⁰³ μελανόν πενθήρη.	(13.3) *2 Ἴδοὺ ἀπεθέμην μου τὴν βασιλικὴν στολὴν τὴν χρυσοῦφῃ καὶ ἐνδέδυμαι χιτῶνα μελανόν.
(13.4) ἰδοὺ δέδिका καὶ τὴν ζώην μου τὴν χρυσὴν καὶ ἔρριψα αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ καὶ περιεζωσάνην σάκκον.		(13.4) ¹²⁰⁴ ἰδοὺ λέλυκα τὴν ζώνην μου τὴν χρυσὴν καὶ ἔρριψα γὰρ ἐμοῦ ¹²⁰⁵ καὶ περιεζωσάμην ¹²⁰⁶ σάκκον.	(13.4) ἰδοὺ λέλυκα ¹²⁰⁷ τὴν ζώνην μου τὴν χρυσὴν καὶ ἔρριψα ¹²⁰⁸ ἀπ' ἐμοῦ καὶ περιεζωσάμην ¹²⁰⁹ σχοινίον καὶ σάκκον.	(13.4) *3 Ἴδοὺ ἔλυσα τὴν ζώνην μου τὴν χρυσὴν καὶ περιεζωσάμην σχοινίον καὶ σάκκον.
(13.5) ἰδοὺ τὴν τιάρα μου καὶ τὸ διάδιμά μου ἔρριψα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου καὶ κατασπασάνην τέφραν.		(13.5) ἰδοὺ τὸ διάδημά μου καὶ τὴν κίδαριν ¹²¹⁰ ἔρριψα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου καὶ καταπέπασμαι ¹²¹¹ τέφραν.	(13.5) Γίδου τὸ διάδημά μου καὶ τὴν κίδαριν ἔρριψα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ καταπέπασμαι τέφραν ¹²¹² .	(13.5) *4 Ἴδοὺ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς μου ἀπέρριψα καὶ καταπέπασμαι τέφραν.

1200. P+ τοι

1201. P+ τῇν

1202. ἰδοὺ — ὑακίνθου] Q τὴν στολὴν μου ἀπεβαλιν τὴν χρυσὴν καὶ βασιλικὴν ἐξακυθου

1203. Q om.

1204. HK καὶ

1205. HK om.

1206. J περιέζωσμαι

1207. P δέδωκα

1208. P+ αὐτὴν

1209. P -σμαι; ἰδοὺ — περιεζωσάμην] Q καὶ ἔρριψα τὴν χρυσὴν μου ζώνην καὶ ζωσάμην

1210. J τῆς κίδαριν HK τῆς κίδαριν

1211. J καταπέπασμαι HK καταπέπασμε

1212. APQ ἰδοὺ (PQ καὶ) τὸ διάδημά μου καὶ τὴν κίδαριν (κ. τ. κ. >Q) ἔρριψα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς (ἀ. τ. κ. >Q; P+ μου) καὶ καταπέπασμαι (P κατεπασμαι Q ἐπασμαι) τέφραν

(13.6) ἰδοὺ καὶ τὸ ἔδαφος τοῦτο τοῦ θαλάμου τὸ κατεστρωμένον λίθοις πορφύροις ῥέραντε ἡ ἀπὸ τῶν ¹²¹³ δακρύων μου· ὅτι γὰρ τρόπον κατέρενον μύρα καὶ ἐξέμασσον ὀθόναις λαμπραῖς. νῦν καταρέα ὅτι τοῖς δάκρυσί μου.		(13.6) ἰδοὺ τὸ ἔδαφος τοῦ θαλάμου μου τὸ κατεστρωμένον λίθοις πορφυροῖς ὃ ἦν τὸ πρότερον καταρραϊνόμενον μύροις καὶ ἐξεμάσσετο ὀθονίοις λαμπροῖς νυνὶ δὲ καταρραίνεται τοῖς δάκρυσί μου καὶ ἡσχύνθη κατεσποδωμένον.	(13.6) ἰδοὺ τὸ ἔδαφος τοῦ θαλάμου μου ἡ τὸ κατεστρωμένον ¹²¹⁴ λίθοις ποκίλοις καὶ πορφυροῖς ἡ ὃ ἦν τὸ πρότερον καταρραϊνόμενον ¹²¹⁵ μύροις καὶ ἐξεμάσσετο ¹²¹⁶ ὀθονίοις λαμπροῖς νυνὶ ¹²¹⁷ καταρραίνεται τοῖς δάκρυσίν μου ἡ καὶ ἡτιμάσθη κατεσποδωμένον ὃν ¹²¹⁸ .	(13.6) *5 Ἰδοὺ τὸ ἔδαφος τοῦ θαλάμου μου κατεστρωμένον λίθοις ποικίλοις καὶ πορφυροῖς καὶ κατεραντισμένον μύροις νῦν δὲ ἐρραντισμένον ἀπὸ τῶν δακρύων μου καὶ χοῦν κατεσποδωμένον.
(13.7) ἰδοὺ οὖν ἐκ τῶν δακρύων μου καὶ ἐπὶ τῆς τέφρας πηλὸς γέγονεν ὡς ἐν ὁδῷ πλατείας.	(13.7) ἰδοὺ ἐκ τῶν δακρύων μου καὶ ἐκ τῆς τέφρας πηλὸς γέγονε πηλὸς πολὺς ὡς ἐν ὁδῷ πλατείας.	(13.7) ἰδοὺ ἐκ τῶν δακρύων μου καὶ τῆς τέφρας πηλὸς γέγονε πολὺς ὡς ἐν ὁδῷ πλατεία.	(13.7) ἰδοὺ κύριέ μου ¹²¹⁹ ἐκ τῆς τέφρας καὶ τῶν δακρύων μου ¹²²⁰ πηλὸς γέγονε πολὺς ἐν τῷ θαλάμῳ μου ὡς ἐν ὁδῷ πλατεία ¹²²¹ .	(13.7) *6 Ἰδοὺ, κύριε μου, ἐκ τῆς τέφρας καὶ τῶν δακρύων μου πηλὸς ἐστὶ πολὺς ἐν τῷ θαλάμῳ μου ὡς ἐν ὁδῷ πλατεία.
	(13.8) ἰδοὺ τὸ δεῖπνον μου τὸ βασιλικὸν δέδωκα τοῖς κυσὶ τοῖς ἄλλοτρίοις.	(13.8) ἰδοὺ τὸν δεῖπνόν μου τὸν βασιλικὸν δέκωκα τοῖς κυσὶ τοῖς ἄλλοτρίοις.	(13.8) ἰδοὺ κύριέ μου ¹²²² τὸν δεῖπνόν μου τὸ ¹²²³ βασιλικὸν ἡ καὶ τὰ σιτία ¹²²⁴ δέδωκα τοῖς κυσίν.	(13.8) *7 Ἰδοὺ, κύριε, τὸ δεῖπνόν μου τὸ βασιλικὸν καὶ τὰ σιτιστὰ δέδωκα τοῖς κυσὶ.

1213. G repeats

1214. Q ἐστρωμένον

1215. Q ραντισμενον

1216. Q om.

1217. Q+ δὲ

1218. Batiffol AP καὶ ἡτιμάσθη (A ἡτινάσθη P ἡτοιμάσται) κατεσποδωμένον (A κατεποδωμένον; P+ καὶ τεφρομένον) ὃν (P ὢν); Q om.

1219. PQ om.

1220. Q om.

1221. Q πλατείας

1222. Q om.

1223. P τὸν

1224. Q om.

(13.9) ἰδοὺ πάλιν ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας ἤμην νήστης· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον καὶ τὸ στόμα μου ἐγένετο ξηρὸν ὡς τύμπανοις καὶ ἡ γλῶσσα μου τραχεία καὶ τὰ χεῖλη μου ὡς ὄστρακον τὸ δὲ πρόσωπόν μου συμπέπτωκεν καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐν αἰσχύνῃ φλεγμονῆς ἀπὸ τῶν δακρύων μου ἐγένοντο.	(13.9) καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας ξηρὸν ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον καὶ τὸ στόμα μου γέγονε ξηρὸν καὶ ἡ γλῶσσα μου ὡς τεράς καὶ τὰ χεῖλη μου ὡς ὄστρακον καὶ τὸ πρόσωπόν μου συμπέπτωκε καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐν αἰσχύνῃ φλεγόμενοι ἐκ τῶν δακρύων μου τῶν πολλῶν καὶ ἡ ἰσχύς μου πᾶσα ἐκλέλοιπε.	(13.9) ἰδοὺ ἐγὼ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας ξηρὰ ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον γέγονε γὰρ τὸ στόμα μου ξηρὸν ὡς τύμπανον καὶ ἡ γλῶσσά μου ὡς κέρας καὶ τὰ χεῖλη μου ὡς ὄστρακον ὁμοίως καὶ τὸ πρόσωπόν μου συμπέπτωκεν οἱ δὲ ¹²²⁵ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον τοῦ ἐκχεῖν δακρύων.	(13.9) ¹²²⁶ Ἰδοὺ καὶ ἐγὼ δέσποτα ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας ¹²²⁷ νήστης ὑπάρχων καὶ ¹²²⁸ οὔτε ἄρτον ἔφαγον οὔτε ὕδωρ ἔπιον· καὶ ἔστιν τὸ στόμα μου ξηρὸν ὡς ¹²²⁹ τύμπανον ¹²³⁰ καὶ ἡ γλῶσσα μου ὡς κέρας· καὶ τὰ χεῖλη μου ὡς ὄστρακον· τὸ τε πρόσωπόν μου ¹²³¹ συμπέπτωκε· καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον τοῦ ἐκχεῖν ¹²³² δάκρυα.	(13.9) *8 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας οὔτε ἄρτον ἔφαγον οὔτε ὕδωρ ἔπιον καὶ ἔστι τὸ στόμα μου ξηρὸν ὡς τύμπανον καὶ ἡ γλῶσσά μου ὡς κέρας καὶ τὰ χεῖλη μου ὡς ὄστρακον, τὸ τε πρόσωπόν μου συμπέπτωκεν καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον ἐκ τῆς φλεγμονῆς τῶν δακρύων μου.
			(13.10) ἀλλὰ σὺ κύριε ὁ θεός μου ¹²³³ ῥύσαί με ἀπὸ ¹²³⁴ τῶν πολλῶν μου ἀγνοημάτων καὶ συγχώρησόν μοι ὅτι παρθένος οὔσα καὶ ἀδαὴς πεπλάνημαι.	

1225. J+ οἱ

1226. P+ ἰδοὺ καὶ ἐγὼ δέσποτα συγχώρησον μοι τῇ ἁμαρτωλῶ καὶ ταπεινῇ καὶ ἐξουθενημένῃ

1227. APQ ἰδοὺ καὶ ἐγὼ (P ἐγώ; >Q) δέσποτα ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας (P ἡ. ἐ. κ. ν. ἐ; Q ἡ. ῥ. ν. ῥ.)

1228. PQ om.

1229. P ὥσπερ

1230. καὶ ἔστιν — τύμπανον] Q om.

1231. PQ κεκωλεται τῷ (Q το) λάρυγγι μου καὶ (>Q) τα χεῖλη μου ὡς ὄστρακον τὸ δὲ πρόσωπόν (τ. δ. π. Q ἡ ὄψας) μου

1232. PQ χέειν

1233. AP ὁ θεός (ὁ θ.>P) μου; Q om.

1234. Q ἐκ

		(13.11) ἰδοὺ οὖν τοὺς θεοὺς οὓς ἐσεβόμην τὸ πρότερον ¹²³⁵ ἀγνοοῦσα νῦν ἔγνω ὅτι ἦσαν εἰδῶλα κωφὰ καὶ νεκρὰ δέδωκα δὲ αὐτοὺς καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ¹²³⁶ ἀνθρώπων καὶ οἱ κλέπται διήρπασαν αὐτοὺς οἵτινες ἦσαν ἀργυροῖ καὶ χρυσοῖ.	(13.11) ἰδοὺ οὖν τὸς θεοὺς πάντας ¹²³⁷ οὓς ἐσεβόμην τὸ πρότερον ἀγνοοῦσα ¹²³⁸ νῦν ἔγνω ὅτι ἦσαν εἰδῶλα κωφὰ καὶ νεκρὰ καὶ συντρίψασα ¹²³⁹ ἡ δέδωκα αὐτοὺς καταπατεῖσθαι ¹²⁴⁰ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ οἱ κλέπται διήρπασαν αὐτοὺς οἵτινες ἦσαν ἀργυροῖ καὶ χρυσοῖ ¹²⁴¹ .	
(13.12) διότι πρὸς σὲ κατέφυγα κύριε ὁ θεός μου. ῥῦσαι με οὖν κύριε ὁ θεὸς τοῦ δυνατοῦ Ἰωσήφ	(13.12) καὶ ῥῦσαι με κύριε	(13.12) καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον κύριε ὁ θεός μου. ῥῦσαί με ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀγνοημάτων	(13.12) ἡ καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον κύριε ὁ θεός τὸν μόνον εὐσπλαγχον καὶ φιλόανθρωπον ¹²⁴² .	(13.12) *9 Ἀλλά, κύριε,

1235. HK πρόσωπον

1236. J om.

1237. P om.; Q<

1238. 13.10 καὶ συγχώρησόν — 13.11 πρότερον ἀγνοοῦσα] Q om.

1239. Α συντρίψας; νῦν — συντρίψασα] Q om.

1240. Q τὰ εἰδῶλα κατεπτησα

1241. Q om.

1242. Q καίσε μονή κῆ σεβομαι εὐσπλαχνε μακροθυμε

(13.13) καὶ συγνώμηθαι διότι ἤμαρτον παρθένος οὕσα ἐνδεῆς πεπλανημένη καὶ ἐβλάσφημῃσα εἰς τὸν κύριον μου Ἰωσήφ διότι ἐγὼ οὐκ εἶδην ὅτι υἱὸς θεοῦ ἐστίν. οἱ δὲ ἄνθρωποι εἶπον ὅτι >υἱὸς τοῦ ποιμένου ἐστὶν ἐκ τῆς γῆς Χαναάν< καὶ ἐγὼ ἐπίστευσα αὐτοῖς καὶ πεπλάνημε καὶ ἐξουθένισα αὐτοῦ καὶ λελάληκα πονηρὰ περὶ αὐτοῦ.	(13.13) καὶ συγγνώμη μοι διότι ἤμαρτον ἐν ἀγνοίᾳ παρθένος ἀδαμῆς πεπλάνημαι. λελάληκα βλάβημα εἰς τὸν κύριόν μου Ἰωσήφ διότι οὐκ ᾔδην ὅτι υἱὸς σου ἦν. καὶ εἶπον οἱ ἄνθρωποι ὅτι >Ἰωσὴς υἱὸς ποιμένου ἐστὶν ἐκ τῆς Χαναάν<· καὶ ἐγὼ ἐπίστευκα αὐτοῖς καὶ ἐξουθένισα αὐτόν· καὶ ἐλάλησα περὶ αὐτοῦ πονηρὰ καὶ οὐκ ᾔδην ὅτι υἱὸς σου ἐστί.	(13.13) καὶ συγχωρήσον μοι ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ οὕσα παρθένος ἀδαμῆς πεπλάνημαι καὶ λελάληκα βλάβημα εἰς τὸν κύριόν μου Ἰωσήφ οὐ γὰρ ᾔδειν ¹²⁴³ ὅτι υἱὸς σου ἐστὶν εἶπόν σου οἱ ἄνθρωποι ὅτι >Ἰωσήφ υἱὸς ποιμένου ἐστὶν ἐκ γῆς Χαναάν<. καὶ ἐγὼ ἐπίστευκα ¹²⁴⁴ αὐτοῖς καὶ πεπλάνημαι. καὶ ἐξουθένισα αὐτόν καὶ λελάλησα περὶ αὐτοῦ πονηρὰ.	(13.13) σύγνωθί μοι κύριε ¹²⁴⁵ ὅτι ἤμαρτόν σοι πολλὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ λελάληκα βλάβημα ῥήματα ¹²⁴⁶ εἰς τὸν κύριόν μου ¹²⁴⁷ Ἰωσήφ καὶ οὐκ ᾔδειν ἐγὼ ἢ ἀθλία ¹²⁴⁸ ὅτι υἱὸς σου ἐστὶν κύριε· ἐπειδὴ εἶπόν μοι οἱ πονηροὶ ἄνθρωποι φθόνῳ φερόμενοι ὅτι Ἰωσήφ υἱὸς ποιμένου ἐστὶν ἐκ γῆς Χαναάν καὶ ἐγὼ ἢ ἀθλία ¹²⁴⁹ ἐπίστευκα αὐτοῖς καὶ πεπλάνημαι καὶ ἐξουθένισα αὐτόν· καὶ λελάληκα περὶ αὐτοῦ πονηρὰ μὴ εἰδυῖα ὅτι υἱὸς σου ἐστὶν ¹²⁵⁰ .	(13.13) σύγνωθί μοι, ὅτι ἤμαρτόν σοι ἐν ἀγνοίᾳ καὶ λελάληκα βλάβημα εἰς τὸν κύριόν μου Ἰωσήφ. *10 Καὶ οὐκ ᾔδειν ἐγὼ ἢ ἀθλία ὅτι υἱὸς σου ἐστὶ, κύριε, διότι εἶπόν μοι οἱ ἄνθρωποι ὅτι Ἰωσήφ τοῦ ποιμένου ὁ υἱὸς ἐστὶ ἐκ γῆς Χαναάν, καὶ ἐπίστευκα αὐτοῖς καὶ πεπλάνημαι καὶ ἐξουθένισα τὸν ἐκλεκτόν σου Ἰωσήφ καὶ λελάληκα περὶ αὐτοῦ πονηρὰ, μὴ εἰδυῖα ὅτι υἱὸς σου ἐστὶ.
(13.14) καὶ τίς γὰρ ἄνθρωπος τέξεται τοιοῦτον κάλλος ποτέ καὶ τοσαύτην σοφίαν καὶ δύναμιν καὶ ἀρετήν;	(13.14) τίς γὰρ ἄνθρωπον τέξεται τοιοῦτον κάλλος τοιαύτην σοφίαν καὶ τοιαύτην ἀρετήν καὶ δύναμιν;	(13.14) τίς γὰρ ¹²⁵¹ ἄνθρώπων τέξεται τοιοῦτον κάλλος καὶ τοσαύτην σοφίαν καὶ ἀρετήν καὶ δύναμιν;	(13.14) ἢ τίς γὰρ ἄνθρώπων ἔτεκεν ἢ τέξεται τοιοῦτον κάλλος ποτέ ¹²⁵² ἢ τίς ἄλλος ὑπάρχει τοιοῦτος σοφὸς καὶ δυνατὸς ὡς ὁ πάγκαλλος Ἰωσήφ ¹²⁵³ ;	(13.14) *11 Τίς γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἔτεκεν τοιοῦτον κάλλος καὶ τίς ἄλλος ὑπάρχει σοφὸς καὶ δυνατὸς ὡς Ἰωσήφ;

1243. J ἴδεν HK εἶδεν

1244. HK ἐπίστευσα

1245. Q om.

1246. P κ. λ. ρ. β; Q κακούς ἐλάλησα

1247. P+ τὸν παγκαλον; Q+ τῶ πάνγκά

1248. APQ καὶ (>Q) οὐκ ᾔδειν ἐγὼ ἢ ἀθλία (ἐ. ἢ ἀ. >Q)

1249. P om.; Q <>

1250. ἐπειδὴ εἶπόν — σου ἐστίν] Q om.

1251. K om.

1252. APQ τίς γὰρ (>Q) ἀνθρώπων ἔτεκεν ἢ τέξεται τοιοῦτον κάλλος ποτέ (>Q)

1253. APQ ἢ τίς ἄλλος (PQ ἢ ἄ. τ.) ὑπάρχει τοιοῦτος (ύ. τ. >Q) σοφὸς καὶ (Q ἢ) δυνατὸς ὡς ὁ πάγκαλλος (Q πανκα;ος) Ἰωσήφ

(13.15) κύριε παρατίθημί σοι αὐτόν διότι ἀγαπῶ αὐτόν ὑπὲρ τὴν ψυχὴν μου. διατήρισον οὖν αὐτόν ἐν τῇ σωφίᾳ τῆς χάριτός σου. καὶ σοὶ κύριε παράθου μοι αὐτόν ἐν τῇ σωφίᾳ σου εἰς παιδίσκην. καγὼ στρώσω αὐτοῦ τὴν κλίνην καὶ νίψω τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ διακονίσω αὐτῷ καὶ ἔσωμαι αὐτῷ εἰς δούλη καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	(13.15) κύριε παρατίθημί σοι αὐτόν ὅτι ἀγαπῶ αὐτόν ὑπὲρ τὴν ψυχὴν μου. διατήρησον αὐτόν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς χάριτός σου.»	(13.15) ἐγὼ ἀγαπῶ αὐτόν ὑπὲρ τὴν ψυχὴν μου. διατήρησον αὐτόν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς χάριτός σου. καὶ σὺ κύριε παράθου δι' ἐμέ αὐτῷ εἰς παιδίσκην· καγὼ στρώσω τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ νίψω τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ διακονήσω αὐτῷ καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.» ^{†1254}	(13.15) Γὰλλὰ σοὶ κύριε μου ¹²⁵⁵ παρατίθημι αὐτόν ὅτι ἐγὼ ἀγαπῶ αὐτόν ὑπὲρ τὴν ψυχὴν μου· διατήρησον αὐτόν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς χάριτός σου καὶ ¹²⁵⁶ παράθου με αὐτῷ ¹²⁵⁷ εἰς παιδίσκην καὶ δούλην ἵνα νίψω τοὺς πόδας αὐτοῦ ¹²⁵⁸ Γκαὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ στρώσω ¹²⁵⁹ καὶ διακονήσω αὐτῷ ¹²⁶⁰ Γκαὶ δουλεύσω αὐτῷ καὶ ἔσωμαι αὐτῷ δούλη τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς μου ¹²⁶¹ .	(13.15) ἀλλά, κύριε μου, σοὶ παρατίθημι αὐτόν, ὅτι ἐγὼ ἀγαπῶ αὐτόν ὑπὲρ τὴν ψυχὴν μου. *12 Διατήρησον αὐτόν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς χάριτός σου καὶ παράθου με αὐτῷ εἰς παιδίσκην, ἵνα ἐγὼ νίψω τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ διακονήσω αὐτῷ καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τοὺς χρόνους ἅπαντας τῆς ζωῆς μου.
--	---	--	---	--

Chapter 14

G	FW	Family c	Family a	Family d
---	----	----------	----------	----------

-
1254. J om.
1255. APQ ἀλλὰ σοὶ (Q συ) κύριε μου (>PQ)
1256. Q om.
1257. Q αὐτόν
1258. APQ ἵνα (Q τοῦ) νίψω (Batiffol's emendation. AP νίπτω Q νύπτην) τοὺς πόδας (τ. π. >Q) αὐτοῦ (Q αὐτας)
1259. Q om.
1260. Q αὐτόν
1261. Q om.

(14.1) καὶ ὥς ἐπαύσατο Ἀσυνέθ ἐξομολογουμένη τῷ κυρίῳ καὶ λαλόντας προσευχὰς αὐτῆς ὅλως κατάβροχοι δακρυῶν καὶ πικροῦ στεναγμοῦ καὶ θλίψεως. © ¹²⁶² αἱ ἰδοὺ τῆς εὐχῆς αὐτῆς γεναμένης ἐν τῷ πύργῳ καὶ βλέψας κατὰ ἀνατολάς ἐκ τῆς θυρίδος ἴδον ἑωσφόρος ἀστήρ ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. καὶ εἶδεν τὸν ἀστέρα Ἀσυνέθ καὶ ἐχάρι χαρὰν μεγάλην καὶ εἶπεν· »ἰδοὺ ἐπίκουσε κύριος ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου Διότι καὶ ὁ ἀστήρ οὗτος ἄγγελον ἀγαθὸν μηνύει.«	(14.1) καὶ ὥς ἐπάυσατο Ἀσυνέθ ἐξομολογουμένη τῷ κυρίῳ ἰδοὺ ὁ ¹²⁶³ ἑωσφόρος ἀστήρ ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσυνέθ καὶ ἐχάρη καὶ εἶπεν· »ἄρα ¹²⁶⁴ ἀκήκοε κύριος ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου ᾧδιότι οὗτος ἀστήρ ἄγγελος καὶ κήρυξ τῆς προσευχῆς μου ¹²⁶⁵ τῆς μεγάλης ἡμέρας ἀνέτειλε ¹²⁶⁶ .«	(14.1) Καὶ ἐπαύσατο Ἀσενέχ ἐξομολογουμένη τῷ κυρίῳ. ἰδοὺ ὁ ἑωσφόρος ἀνέτειλεν ἐξ οὐρανοῦ κατὰ ¹²⁶⁷ ἀνατολάς. καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσενέχ καὶ χαίρουσα ἔλεγεν »ἄρα γε ἐπακήκοεν κύριος ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου διότι ὁ ἀστήρ οὗτος ἄγγελος καὶ κήρυξ τοῦ φωτὸς τῆς μεγάλης ἡμέρας ἀνέτειλεν ¹²⁶⁸ .«	(14.1) Ἦ καὶ ὥς ἐπαύσατο Ἀσενέθ ἐξομολογουμένη ¹²⁶⁹ τῷ κυρίῳ ἰδοὺ ἀνέτειλεν Ἦ καὶ ὁ ἑωσφόρος ¹²⁷⁰ ἀστήρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. ¹²⁷¹ καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσενέθ καὶ ἐχάρη καὶ εἶπεν· »ἄρα γε μὴ ἐπακήκοεν ¹²⁷² κύριος ¹²⁷³ ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου ᾧδιότι ὁ ἀστήρ οὗτος ἄγγελος καὶ κήρυξ ἐστὶν τοῦ φωτὸς ¹²⁷⁴ τῆς μεγάλης ἡμέρας καθότι καὶ ἀνετείλεν αὐ ¹²⁷⁵ ;«	(14.1) *1 Καὶ ὥς ἐπαύσατο Ἀσενέθ ἐξομολογουμένη τῷ κυρίῳ ἰδοὺ ἀνέτειλεν ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς, καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσενέθ καὶ ἐχάρη καὶ εἶπεν· *2 ἄρα ἐπήκουσέ μου κύριος ὁ θεός, διότι ὁ ἀστήρ οὗτος ἄγγελος καὶ κήρυξ ἐστὶ φωτὸς τῆς μεγάλης ἡμέρας.
--	---	--	---	--

1262. Sixth miniature. Crowned Aseneth kneels outside the door to her tower, her hands extended in prayer. She looks up at a winged angel dressed in a long robe, carrying in his left hand a long staff. His right hand is raised in blessing. The angel's face has been considerably worn, possibly by kissing.

1263. W om.

1264. W om.

1265. W om.

1266. W ἐστὶν ὁ ἑωσφόρος

1267. H μετὰ

1268. H ἀνεπλε

1269. Q καὶ ὥς ἐξομολογουμένη ἀσινέθ

1270. AQ καὶ ὁ (κ. ὁ>Q) ἑωσφόρος; P ὁ ἰωσήφ ὁρος

1271. PQ+ λέγω δὴ ὁ ἰωσήφ

1272. P ἐπήκοε Q ἐπήκουσα

1273. Q om.

1274. APQ διότι (Q+ αὐτὸς) ὁ ἀστήρ οὗτος (>Q; P ὁ υἱὸς) ἄγγελος καὶ κήρυξ ἐστὶν τοῦ (>PQ) φωτὸς (PQ κ. φ. ἐ.)

1275. PQ om.

(14.2) καὶ ἔτι ὥς ἑώρα Ἄσυνέθ ἰδοῦ ἐγγὺς τοῦ ἑωσφόρου ἐκείνου ἐσχίσθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἐφάνη φῶς μέγα καὶ ἀνεκλάλητον.	(14.2) καὶ ἔτι ἑώρα Ἄσυνέθ καὶ ἰδοῦ ἐγγὺς τοῦ ἑωσφόρου ἐσχίσθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἰδοῦ φῶς μέγα ἀνεκλάλητον.	(14.2) ὀρᾷ ¹²⁷⁶ δὲ Ἄσενέχ καὶ ἰδοῦ ἐγγὺς τοῦ ἑωσφόρου ἐκείνου τοῦ ἀστέρος ὁ οὐρανὸς ἐσχίσθη καὶ φῶς μέγα ἐφάνη καὶ ἀνεκλάλητον.	(14.2) καὶ ἰδοῦ ¹²⁷⁷ πλησίον τοῦ ἑωσφόρου ἐκείνου ἐσχίσθη ὁ οὐρανὸς ¹²⁷⁸ καὶ ἐφάνη φῶς μέγα καὶ ἀνεκλάλητον.	(14.2) *3 Καὶ ἰδοῦ πλησίον τοῦ ἑωσφόρου ἐσχίσθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἐφάνη φῶς ἀνεκλάλητον.
(14.3) καὶ εἶδεν Ἄσυνέθ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον. καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔστι ὑπὲρ κεφαλῆς Ἄσυνέθ.	(14.3) καὶ εἶδεν Ἄσυνέθ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν τέφραν ¹²⁷⁹ . καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος ¹²⁸⁰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔστι ὑπὲρ κεφαλῆς Ἄσυνέθ.	(14.3) ἰδοῦσα δὲ Ἄσενέχ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν τέφραν. καὶ ἦλθεν ὅμοιος ¹²⁸¹ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔστη ὥς ἐπὶ κεφαλῆς Ἄσενέχ.	(14.3) ἤ καὶ ἰδοῦσα αὐτὸ Ἄσενέθ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν τέφραν ¹²⁸² καὶ εὐθέως ἦλθεν πρὸς ¹²⁸³ αὐτὴν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φωτὸς ἀκτῖνας ἐκπέμπων ἤ καὶ ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῆς ¹²⁸⁴ .	(14.3) *4 Καὶ ἔπεσεν Ἄσενέθ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν τέφραν καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῆς
(14.4) καὶ εἶπεν αὐτῇ· »Ἄσυνέθ Ἄσυνέθ.«		(14.4) καὶ κειμένης αὐτῆς ἐπὶ πρόσωπον εἶπεν αὐτῇ· »Ἄσενέχ Ἄσενέχ ἀνάστηθι.«	(14.4) τῆς δὲ κειμένης ἐπὶ πρόσωπον εἶπεν αὐτῇ ¹²⁸⁵ ὁ θεὸς ἄγγελος· »Ἄσενέθ ἀνάστηθι.«	(14.4) καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· Ἄσενέθ.

1276. HJK ὥρα

1277. PQ om.

1278. P+ περὶ τῆς ὀπτασίας ἀσενέθ

1279. W γῆν

1280. W ἄγγελος

1281. H ὅμοιος K ὁμοίως

1282. APQ καὶ (>Q) ἰδοῦσα αὐτὸ (Q αὐτῷ) Ἄσενέθ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν τέφραν (Q γῆν)

1283. Q ἐπ’

1284. APQ καὶ (>Q) ἔστη ὑπὲρ (PQ ἐπὶ) κεφαλῆς αὐτῆς

1285. AQ αὐτοῖ

(14.5) »τίς ἐστὶν ὁ καλέσας με διότι καὶ ἡ θύρα τοῦ θαλάμου κέκλυστε καὶ ὁ πύργος ὑψηλός ἐστίν καὶ εἰσῆλθες ἀγνοῶν;«	(14.5) καὶ εἶπε· »τίς ¹²⁸⁶ ἐστὶν ὁ καλῶν με ¹²⁸⁷ διότι ἡ θύρα τοῦ θαλάμου μου κέκλεισται καὶ ὁ πύργος μου ὑψηλός ἐστι καὶ πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν θαλαμὸν μου.«	(14.5) τότε ἀποκριθεῖσα εἶπε· »τίς ἐστὶν ὁ καλῶν με διότι ἡ θύρα τοῦ θαλάμου κέκλεισται· καὶ ὁ πύργος ὑψηλός ἐστι καὶ πῶς ἄρα τίς εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμόν μου;«	(14.5) ἡ δὲ ἔφη· » ¹²⁸⁸ τίς ἐστὶν ὁ καλέσας με διότι ¹²⁸⁹ ἡ θύρα τοῦ θαλάμου μου κέκλεισται ¹²⁹⁰ καὶ ὁ πύργος ὑψηλός ἐστι καὶ πῶς ἄρα εἰσελήλυθεν ¹²⁹¹ εἰς τὸν ἐμὸν θάλαμον;«	(14.5) *5 Καὶ εἶπε· τίς ἐστὶν ¹²⁹² ὁ καλέσας με, διότι ἡ θύρα τοῦ θαλάμου μου κέκλεισται καὶ ὁ πύργος ἐστὶν ὑψηλός; καὶ πῶς εἰσελήλυθεν εἰς τὸν ἐμὸν θάλαμον;
(14.6) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος πάλιν ἐκ δευτέρου καὶ εἶπεν· »Ἀσυνέθ.«	(14.6) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος ¹²⁹³ ἐκ δευτέρου καὶ εἶπεν· »Ἀσυνέθ«.	(14.6) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος ἐκ δευτέρου λέγων· »Ἀσενέχ Ἀσενέχ«.	(14.6) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ¹²⁹⁴ πάλιν ἐκ δευτέρου λέγων· »Ἀσενέθ Ἀσενέθ ¹²⁹⁵ «.	(14.6) *6 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος ἐκ δευτέρου λέγων ¹²⁹⁶ · Ἀσενέθ, Ἀσενέθ.
(14.7) καὶ ἀπεκρίθει Ἀσυνέθ καὶ εἶπεν αὐτῷ· »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. τίς εἶ; ἀνάγγειλόν μοι.«	(14.7) »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε ¹²⁹⁷ · τίς εἶ ἀνάγγειλόν μοι.«	(14.7) καὶ εἶπεν· »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. τίς εἶ σύ; ἀνάγγειλόν μοι.«	(14.7) Ἦ καὶ εἶπεν ¹²⁹⁸ · »ἰδοὺ ἐγὼ κύριε ἀνάγγειλόν μοι τίς εἶ σύ.«	(14.7) Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ, κύριε, ἀνάγγειλόν μοι τίς εἶ σύ.

-
1286. W τί
1287. W om.
1288. P+ καὶ
1289. Q om.
1290. Q κέκλεισθαι
1291. P+ ἔσω
1292. Phil. om.
1293. W ἄγγελος
1294. Q om.
1295. PQ om.
1296. Phil. erroneously [καὶ εἶπεν]
1297. W add μου
1298. Q om.

(14.8) καὶ εἶπεν αὐτῇ· »ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρχων τοῦ κυριοῦ καὶ ὁ στρατιάρχης πάσης τῆς στρατιάς τοῦ ὑψίστου. ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰ ῥήματά μου.«	(14.8) καὶ εἶπεν· »ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρχων τοῦ ¹²⁹⁹ οἴκου κυρίου καὶ στρατιάρχης πάσης τῆς ¹³⁰⁰ στρατιάς οὐρανοῦ. καὶ ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς ¹³⁰¹ σέ.«	(14.8) τότε λέγει ὁ ἄνθρωπος· »ἐγὼ εἰμι κυρίου τοῦ θεοῦ· καὶ στρατιάρχης πάσης στρατιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοῖς ποσὶ σου ὅπως λαλήσω πρὸς σέ τὰ ῥήματά μου.«	(14.8) Ἦ δὲ ἔφη ¹³⁰² . »ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ στατιάρχης πάσης στρατείας τοῦ ὑψίστου· ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοῖς ποσίν σου ¹³⁰³ ὅπως ¹³⁰⁴ λαλήσω πρὸς σε τὰ ῥήματά μου.«	(14.8) *7 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· ἐγὼ εἰμι στρατιάρχης τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἀρχιστράτηγος πάσης τῆς στρατιάς τοῦ ὑψίστου· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ.
(14.9) καὶ ἐπύρεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς Ἀσυνέθ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῦ Ἰωσήφ.		(14.9) Ἐπάρασα δὲ τὸ πρόσωπον Ἀσενέχ εἶδεν ¹³⁰⁵ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὅμοιος κατὰ πάντα τῷ Ἰωσήφ τῇ τε στολῇ καὶ τῷ στεφάνῳ καὶ τῇ ¹³⁰⁶ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ	(14.9) ἡ δὲ ἐπάρασα Ἦ τὸ πρόσωπον ¹³⁰⁷ αὐτῆς εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὅμοιος κατὰ πάντα τῷ Ἰωσήφ τῇ τε στολῇ καὶ τῷ στεφάνῳ καὶ τῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ ¹³⁰⁸ .	(14.9) *8 Καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὅμοιος κατὰ πάντα τῷ Ἰωσήφ τῇ στολῇ καὶ τῷ στεφάνῳ καὶ τῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ,

1299. F om.

1300. F om.

1301. W πρὸ

1302. Q καὶ εἶπεν

1303. APQ καὶ (>Q) στατιάρχης πάσης (>Q) στρατείας τοῦ ὑψίστου· ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ (κ. σ. ἐ.>Q) τοῖς ποσίν σου

1304. Q καὶ

1305. HJ ἶδεν

1306. H το

1307. P τοὺς ὀφθαλμοὺς

1308. P om.

καὶ ἦν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ φλόξ καὶ αἱ χεῖραι καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοίως ὡς τὸ πῦρ.		τὸ δὲ πρόσωπον ὅμοιον ἀστραπῇ καὶ οἱ ¹³⁰⁹ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἡλίου· αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς ¹³¹⁰ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρὸς ὑπολαμπάδος καιομένης καὶ αἱ χεῖρες ¹³¹¹ αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ¹³¹² ὥσπερ σίδηρος ἐκ πυρὸς ἀπολάμπων· σπινθῆρες γὰρ ἀπεπήδων ἀπὸ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.	πλὴν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν ὡς ἀστραπὴ καὶ οἱ ¹³¹³ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἡλίου· αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρὸς ὑπολαμπάδος καιομένης καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ¹³¹⁴ ὥσπερ σίδηρος ἐκ πυρὸς ἀπολάμπων· ὥσπερ γὰρ σπινθῆρες ἀπέσπενδον ¹³¹⁵ ἀπὸ τε ¹³¹⁶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.	*9 πλὴν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν ὡς ἀστραπὴ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἡλίου καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρὸς καὶ αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὥσπερ σίδηρος ἐκ πυρὸς ἀπολάμπων ¹³¹⁷ .
(14.10) καὶ εἶδεν Ἄσυνέθ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη φόβον μεγάλον καὶ ἐτόμαξεν πάντα τὰ μέλη αὐτῆς.		(14.10) ταῦτα καθορῶσα Ἄσενέχ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον μὴ δυνηθεῖσα στῆναι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐφοβήθη Ἄσενέχ φόβον μέγαν καὶ ἐτρόμαξαν ¹³¹⁸ πάντα τὰ μέλη αὐτῆς.	(14.10) ταῦτα τοίνυν ἰδοῦσα Ἄσενέθ ἐφοβήθη καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον μὴδ ὅλως δυνηθεῖσα στῆναι ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς· πάνυ γὰρ ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξαν ¹³¹⁸ πάντα τὰ μέλη αὐτῆς.	(14.10) *10 Καὶ εἶδεν Ἄσενέθ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν φόβῳ μεγάλῳ καὶ τρόμῳ.

-
1309. H ἡ
1310. K om.
1311. HJK χεῖραις
1312. HK πόδαις
1313. A om.; Q <>
1314. P αἱ χ. κ. ο. π. αὐτοῦ
1315. Batiffol emendation. A ἀπεπήδων P ἀπεποδῶν; Q <>
1316. P om.
1317. Phil. om.
1318. P -ξε

(14.11) καὶ εἶπεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος· »θάρσει Ἄσινέθ καὶ μὴ φοβηθῆς ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰ ῥήματά μου.«		(14.11) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· »θάρσει Ἄσινέχ καὶ μὴ φοβηθῆς ἀλλ' ἀνάστηθι ἡ καὶ στήθῃ ¹³¹⁹ ἐπὶ τοῖς ¹³²⁰ ποσὶ σου ὅπως λαλήσω πρὸς σέ τὰ ῥήματά μου«.	(14.11) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος ¹³²¹ . »θάρσει Ἄσινέθ καὶ μὴ φοβοῦ ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὅπως λαλήσω πρὸς σε τὰ ῥήματά μου. ¹³²² «	(14.11) *11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· θάρσει, Ἄσινέθ, καὶ μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ.
(14.12) καὶ ἀνέστη Ἄσινέθ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος·	(14.12) καὶ ἀνέστη καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹³²³ ὁ ἄνθρωπος ¹³²⁴ .	(14.12) τότε ἀνέστη Ἄσινέχ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῖς ποσὶν αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος·	(14.12) ἤτοι ἀνέστη Ἄσινέθ καὶ ἔστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹³²⁵ ὁ ἄγγελος·	(14.12) *12 Καὶ ἀνέστη Ἄσινέθ, καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος·

1319. HK om.

1320. H τουτοις

1321. P ἄγγελος

1322. 14.9 ἡ δὲ ἐπάρασα — 14.11 τὰ ῥήματά μου] Q om.

1323. W αὐτῆς

1324. W ἄγγελος

1325. Q ἀνέστη Ἄσινέθ καὶ εἶπεν

»θάρσει καὶ βάδιζε καὶ ἀπόθου τὸν χιτῶνα ὃν ἐνδέδυσσε καὶ τὸν σάκκον ἀπόθου ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου· ἀποτίναξον δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου τὴν τέφραν καὶ νίψον τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὰς χεῖρας σου·	»βάδιζε καὶ ἀπόθου τὸν χιτῶνα ¹³²⁶ ὃν ἐνδέδυσσαι τὸν μέλαινα ¹³²⁷ τόν τε σάκκον σου τοῦ πένθους ἀπὸ ¹³²⁸ τῆς ὀσφύος σου καὶ ἀπὸ ¹³²⁹ τῆς κεφαλῆς σου τὴν τέφραν ταύτης καὶ νύψαι τὸ πρόσωπόν σου ὕδατι ζῶντι ¹³³⁰ καὶ τὰς χεῖρας σου ¹³³¹	» ἀκωλύτως βάδιζε ἡ καὶ ἀπόδυσσε ¹³³² τὸν χιτῶνα τὸν μελανὸν τοῦ πένθους σου καὶ τὸν σάκκον ἀπόθου ἀπὸ τῆς σῆς ὀσφύος· ἀποτίναξον ἀπὸ τῆς σῆς κεφαλῆς τὴν τέφραν ἣν ὀσφύως καὶ τὴν τέφραν περικεῖσε ¹³³³ καὶ νίψον τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὰς χεῖράς σου ὕδατι ζῶντι	»βάδιζε ἀκωλύτως ἐν τῷ δευτέρῳ ¹³³⁴ σου θαλάμῳ καὶ ἀπόθου τὸν χιτῶνα ὃνπερ ἐνδέδυσσαι τὸν μέλαν καὶ τὸν σάκκον ῥίψον ¹³³⁵ ἀπὸ τῆς σῆς ὀσφύος καὶ τὴν τέφραν ἀποτίναξον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου ¹³³⁶ καὶ νίψον σου τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ὕδατι καθαρῷ ¹³³⁷	ἀπόθου τὸν χιτῶνα ὃνπερ ἐνδέδυσσαι, τὸν μελανὸν, καὶ τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ τὴν τέφραν ἀποτίναξον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου καὶ νίψαι τὸ πρόσωπόν σου ὕδατι ζῶντι
--	---	---	--	--

1326. Conjecture. FW κόθονα

1327. W μέλλανον

1328. W ἐκ

1329. W ὑπὸ

1330. W καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὕ. ζ.

1331. W+ καὶ τὸ πρόσωπόν σου

1332. K om.

1333. HK περήκεισε

1334. P ἐν δοτέρῳ

1335. P om.

1336. P om.

1337. ἀπόθου τὸν χιτῶνα — ὕδατι καθαρῷ] Q τὸν χιτῶνα τὸν μέλαν ἀπέθου τὸν σάκκον τὴν τέφραν καὶ παντα ταπεινυθὴ καὶ νίψον καθαρῷ ὕδωρ

καὶ ἔνδυσε τὴν στολὴν σου τὴν λινὴν τὴν ἐπίσημον καὶ ζῶσε τὴν ζώνην σου.	καὶ ἔνδυσαι στολὴν λευκὴν ἄθικτον ἐπίσημον καὶ ζώνην καὶ νῆν ¹³³⁸ τῆς παρθενίας σου.	καὶ ἔνδυσαι ¹³³⁹ στολὴν λινὴν ἄθικτον καὶ ζῶσαι ¹³⁴⁰ τὴν ὀσφύν σου τὴν ζώνην σου τὴν διπλὴν τῆς παρθενίας ¹³⁴¹ .	καὶ ἔνδυσαι ¹³⁴² στολὴν λευκὴν ἄθικτον καὶ ζῶσαι ¹³⁴³ τὴν ὀσφύν σου τὴν ζώνην σου τὴν λαμπρὰν τῆς παρθενίας σου ¹³⁴⁴ τὴν διπλὴν.	*13 καὶ ἔνδυσαι στολὴν καὶ νῆν ¹³³⁸ καὶ ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου τὴν ζώνην σου τὴν λαμπρὰν τὴν διπλὴν τῆς παρθενίας σου,
(14.13) καὶ ἐλθὲ πρὸς με καὶ λαλήσω σοι.«	(14.13) καὶ ἦκε πρὸς με καὶ λαλήσω σοι τὰ ῥήματά μου.«	(14.13) καὶ ἐλθὲ πρὸς με ὅπως λαλήσω τὰ ῥήματά μου.«	(14.13) καὶ πάλιν ἐλθὲ πρὸς με ¹³⁴⁵ καὶ λαλήσω σοι ¹³⁴⁶ πρὸς σε ἀποσταλέντα ¹³⁴⁷ παρὰ κυρίου.«	(14.13) *14 καὶ πάλιν ἐλθὲ πρὸς με καὶ λαλήσω σοι τὰ ῥήματα τὰ πρὸς σὲ ἀποσταλέντα.

-
1338. W καὶ νῆν
1339. HJK ἔνδυσε
1340. J ζῶσε
1341. HK παρθενίας
1342. Q+ σου
1343. Q om.
1344. Batiffol om.
1345. Q om.
1346. P πρὸς σε
1347. APQ τὰ ῥήματα (P+ μου) τὰ (τ. ρ. τ.>Q) πρὸς σε (π. σ.>P; Q+ λογοντα) ἀποσταλέντα (Q -ν)

(14.14) καὶ ἔσπευσεν Ἀσυνέθ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ὅπου ἦσαν ἐθήρες τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἠνέωξεν τὴν κιβωτὸν αὐτῆς καὶ ἔλαβεν τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν λυμὴν τὴν ¹³⁴⁸ ἐπίσινην. καὶ ἀπεδίσατο τὸν χειτῶνα τὸν μελανὸν καὶ ἀπέθετο σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν λινὴν τὴν ἐπίσιμον τὴν ἄθεκτον καὶ ἐζώσατο τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν παρθενικὴν.	(14.14) καὶ ἐποίησεν Ἀσυνέθ ἃ εἶπεν αὐτῇ ¹³⁴⁹ καὶ ἀπέθετο τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν πενθῆρι ¹³⁵⁰ ἡ καὶ τὸν σάκκον καὶ τὴν τέφραν ¹³⁵¹ καὶ ἐνεδύσατο ¹³⁵² τὴν στολὴν αὐτῆς τῆς ¹³⁵³ παρθενίας.	(14.14) Τότε ἔσπευσεν Ἀσενέχ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ἐν ᾧ ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἠνέωξε τὴν κιβωτίον αὐτῆς καὶ ἔλαβε στολὴν λευκὴν καινὴν ἐπίσημον ἄθικτον καὶ ἐνεδύσατο ¹³⁵⁴ αὐτὴν περιεζώσατο δὲ ¹³⁵⁵ τῇ ζώνῃ τῇ διπλῇ τῆς παρθενίας· μία ζώνην ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς καὶ ἕτερα ζώνῃ ἐπὶ τῷ στήθει αὐτῆς.	(14.14) τότε ἔσπευσεν Ἀσενέθ καὶ εἰσῆλθεν ¹³⁵⁶ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ἐν ᾧ ¹³⁵⁷ ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἀνέωξε ¹³⁵⁸ τὸ κιβώτιον αὐτῆς· καὶ ἔλαβε στολὴν λευκὴν ¹³⁵⁹ ἐπίσημον ἄθικτον καὶ ἐνεδύσατο αὐτὴν ἐκδυσάμενη πρότερον τὴν μέλαιναν ¹³⁶⁰ στολὴν· ἀπεζώσατο ἡ δὲ καὶ τὸ ¹³⁶¹ σχοινίον καὶ τὸν σάκκον ἡ ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτῆς ¹³⁶² · καὶ ἐζώσατο ἡ διπλὴν ζώνην λαμπράν ¹³⁶³ τῆς παρθενίας αὐτῆς μίαν ζώνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς καὶ ἑτέραν ζώνην ἐπὶ ¹³⁶⁴ τῷ στήθει αὐτῆς.	(14.14) *15 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀσενέθ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ὅπου ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἀνέωξε τὸ κιβώτιον αὐτῆς καὶ ἔλαβε στολὴν καινὴν ἐπίσημον καὶ ἐξεδύσατο τὴν στολὴν τὴν μέλαιναν καὶ ἐνεδύσατο καινὴν καὶ λαμπράν, *16 καὶ ἀπεζώσατο τὸ σχοινίον καὶ τὸν σάκκον ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτῆς καὶ ἐζώσατο διπλὴν ζώνην λαμπράν τῆς παρθενίας αὐτῆς, μίαν ζώνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, καὶ μίαν ἐπὶ τὸ στήθος,
--	---	---	---	---

-
1348. G writes twice
1349. W+ ὁ φαινόμενος
1350. W πενθηρᾶν
1351. W om.
1352. W ἐστολίσατο
1353. F om.
1354. HJK ἐνεδύσατω
1355. K om.
1356. P om.; Q<>
1357. P om.; Q<>
1358. A ἠνέωξα; Q<>
1359. P om.; Q<>
1360. A μελανα; Q<>
1361. P om.; Q<>
1362. P om.; Q<>

(14.15) καὶ ἀπεσείσατο τὴν τέφραν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.	(14.15) καὶ ἔθετό τὸ ¹³⁶⁵ θέριστρον ἢ τὸ ἐπίσημον ¹³⁶⁶ ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ¹³⁶⁷ καὶ κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς.	(14.15) καὶ ἐνίψατο τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπον ὕδατι ζῶντι. ἔλαβε δὲ θέριστρον ληνὸν ἄθικτον ἐπίσημον καὶ κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	(14.15) ἀπετίναξεν δὲ καὶ τὴν τέφραν ἐκ ¹³⁶⁸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐνίψατο ¹³⁶⁹ τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπον ὕδατι καθαρῷ· ἔλαβεν δὲ καὶ θέριστρον κάλλιστον καὶ ἐπίσημον καὶ κατεκάλυψεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. ^{1370.1371}	(14.15) *17 καὶ ἀπεσείσατο τὴν τέφραν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐνίψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὕδατι καθαρῷ καὶ ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς θερίστρῳ καλῷ καὶ ἐπισήμῳ.
--	--	---	---	--

1363. P ζώνην διπλήν; Q<>

1364. P περὶ; Q<>

1365. W om.

1366. W om.

1367. F om.

1368. P ἀπὸ

1369. P+ καὶ

1370. 14.14 τότε ἔσπευσεν Ἀσενέθ — 14.15 τὴν κεφαλὴν] Q πορευθεῖσα εὐθεὶς ἀσινέθ κατὰ τὸ ῥημὰ τοῦ ἀγγέλου καὶ ἤλαξεν τὴν στολὴν αὐτὴν

1371. καὶ κατεκάλυψεν — κεφαλὴν] P om.

Chapter 15

G	FW	Family c	Family a	Family d
(15.1) καὶ ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν πρῶτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔστιν ἐνώπιον αὐτοῦ: © ¹³⁷² αἱ εἶπεν αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος· »ἀπόρριψον τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπόδλης σου.«	(15.1) καὶ ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς τὸν πρῶτον καὶ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου ¹³⁷³ καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹³⁷⁴ . »ἀπόστειλον δὴ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου καὶ ἵνα γτί σὺ ¹³⁷⁵ τοῦτο πεποιήκας; διότι σὺ εἶ ¹³⁷⁶ παρθένος ἄγνη ¹³⁷⁷ . καὶ ἡ κεφαλὴ σου ἐστὶ ὡς ἄνδρὸς νεανίσκου. ¹³⁷⁸ «	(15.1) Τότε ἦλθεν πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ ἔστιν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῇ· »ἀπόστρεψον δὴ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου· καὶ ἵνα τί τοῦτο πεποιήκας; διότι σὺ παρθένος εἶ σήμερον ἄγνη· καὶ ἡ σὴ κεφαλὴ ἄνδρὸς ἐστὶν νεανίου.«	(15.1) καὶ γείθ' οὕτως ἦλθεν ¹³⁷⁹ πρὸς τὸν θεῖον ¹³⁸⁰ γάρχιστράτηγον καὶ ἔστιν ἐνώπιον αὐτοῦ ¹³⁸¹ . καὶ λέγει αὐτῇ ¹³⁸² ὁ ἄγγελος κυρίου ¹³⁸³ . »Γάρρον δὴ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου διότι σὺ παρθένος εἶ σήμερον ἄγνη ¹³⁸⁴ γκαὶ ἡ κεφαλὴ σου ἐστὶν ὡς ἄνδρὸς νεανίσκου. ¹³⁸⁵ «	(15.1) *1 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος λέγει αὐτῇ· ἄρον δὴ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου, διότι γσὺ παρθένος εἶ ¹³⁸⁶ ἄγνη σήμερον καὶ ἡ κεφαλὴ σοῦ ἐστὶν ὡς ἄνδρὸς νεανίσκου.

1372. Seventh miniature. The angel and Aseneth are in an outdoor scene with the tower behind Aseneth. The angel stands on the left with a rod in his left hand and his right hand raised in blessing. Aseneth stands with her hands clasped to her head, bowed towards the angel, apparently taking off a veil.

1373. W ἄγγελου

1374. W αὐτῆς

1375. W σει

1376. F om.

1377. W om.

1378. W ἐστὶ ἄνανδρος, ὡς νεανίσκου.

1379. PA εἶθ' οὕτως ἦλθεν (P εἰσῆλθεν); Q εὐθὺς ἐστράφη

1380. Q ἄγγελον

1381. Q om.

1382. Q αὐτῆς

1383. Q om.

1384. APQ ἄρον δὴ (>Q) τὸ θέριστρον ἀπὸ (Q ἐκ) τῆς κεφαλῆς σου διότι (Q ὅτι) σὺ (>PQ) παρθένος εἶ σήμερον (>Q; Q+ καὶ) ἄγνη

1385. Q om.

1386. Phil. εἶ παρθένος

(15.2) καὶ ἀπέσπασεν Ἀσυνέθ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος· »θάρσει ὦ παρθένε. ἰδοὺ γὰρ ἐπακήκοα τὰ ῥήματα τῆς ἐξομολογησεως σου καὶ τῆς προσευχῆς σου.	(15.2) καὶ ἀπέστειλεν Ἀσυνέθ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹³⁸⁷ ὁ ἄνθρωπος ¹³⁸⁸ . »θάρσει Ἀσυνέθ ἢ παρθένος ¹³⁸⁹ ἀγνή ἰδοὺ γὰρ ἀκήκοα πάντων τῆς ἐξομολογήσεώς σου καὶ τῆς προσευχῆς σου.	(15.2) καὶ ἀπέσπασεν Ἀσενέχ τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος· »θάρσει Ἀσενέχ ἢ παρθένος καὶ ἀγνή. ἰδοὺ γὰρ ἀκήκοα πάντων τῶν ῥημάτων τῆς ἐξομολογήσεώς σου καὶ τῆς προσευχῆς σου.	(15.2) καὶ ἤρεν αὐτὸ ¹³⁹⁰ Ἀσενεθ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ¹³⁹¹ . Γκαὶ πάλιν λέγει αὐτῆς θεῖος ἄγγελος ¹³⁹² . »θάρσει Ἀσενέθ Γῆ παρθένος καὶ ἀγνή ¹³⁹³ . ἰδοὺ γὰρ Γεῖσήκουσεν κύριος θεὸς ¹³⁹⁴ πάντων ¹³⁹⁵ Γτών ῥημάτων τῆς ἐξομολογήσεώς σου καὶ ¹³⁹⁶ τῆς προσευχῆς ¹³⁹⁷ σου.	(15.2) *2 Καὶ ἤρεν αὐτὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· θάρσει, Ἀσενέθ Γῆ παρθένος ἀγνή ¹³⁹⁸ , ἰδοὺ γὰρ ἤκουσε κύριος τῶν ῥημάτων τῆς ἐξομολογήσεώς σου.
---	---	---	---	--

1387. F om.

1388. W ἄγγελος

1389. W+ καὶ

1390. A αὐτῷ Q <>

1391. καὶ ἤρεν — κεφαλῆς αὐτῆς] Q ἐποίησεν δὲ οὕτως

1392. AQ καὶ πάλιν (>Q) λέγει αὐτῆς (>P) θεῖος (>PQ; PQ+ ὁ) ἄγγελος

1393. Q om.

1394. APQ εἰσήκουσεν (Q ἤκουσεν) κύριος (Q ὁ) θεός

1395. PQ om.

1396. Q om.

1397. Q δεήσεώς

1398. Phil. om.

(15.3) καὶ ἐώρακα τὴν ταπείνωσίν σου τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν. ἰδοὺ γὰρ ἐκ τῶν δακρύων σου καὶ τῆς τέφρας πηλὸς γέγονεν.	(15.3) ἰδοὺ ἐώρακα καὶ τὴν ταπείνωσίν σου τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν τῆς ἐνδείας σου. ἰδοὺ ἐκ τῶν δακρύων σου καὶ τῆς τέφρας ταύτης πηλὸς πολὺς πρὸ προσώπου σου.	(15.3) ἐώρακα δὲ καὶ τὴν ταπείνωσιν τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν τῆς ἐνδείας σου. καὶ ἐκ τῶν δακρύων σου καὶ τῆς τέφρας ταύτης πηλὸς πολὺς πρὸ προσώπου σου.	(15.3) γέωρακεν δὲ ¹³⁹⁹ καὶ τὴν γταπείνωσιν καὶ ¹⁴⁰⁰ θλίψιν τῶν ἐπτὰ ¹⁴⁰¹ ἡμερῶν τῆς ἐνδείας σου ¹⁴⁰² γδιότι ἐκ ¹⁴⁰³ τῶν δακρύων σου πολὺς πηλὸς γέγονε ¹⁴⁰⁴ πρὸ προσώπου σου ¹⁴⁰⁵ ἐπὶ τῆς τεφρας ταύτης.	
(15.4) θάρσει οὖν ἰδοὺ γὰρ γέγραπται τὸ ὄνομά σου ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐν τῷ οὐρανῷ.	(15.4) γθάρσει Ἀσυνέθ παρθένος ¹⁴⁰⁶ ἀγνή. ἰδοὺ γέγραφα τὸ ὄνομά σου ἐν ¹⁴⁰⁷ τῷ ¹⁴⁰⁸ βίβλῳ τῶν ζώντων γτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν ¹⁴⁰⁹ ἀρχῇ τῆς βίβλου πρῶτον γεγράφη τὸ ὄνομά σου τῷ δακτύλῳ μου καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.	(15.4) θάρσει Ἀσενέχ ἡ παρθένος ¹⁴¹⁰ ἀγνή. ἰδοὺ γέγραφα τὸ ὄνομά σου ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου πρῶτον πάντων γέγραπται τὸ ὄνομά σου τῷ δακτύλῳ μου καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.	(15.4) λοιπὸν θάρσει Ἀσενέθ ¹⁴¹¹ ἡ παρθένος καὶ ἀγνή· ἰδοὺ γὰρ ¹⁴¹² ἐγράφη τὸ ὄνομά σου ἐν βίβλῳ ζωῆς καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.	(15.4) *3 Θάρσει, Ἀσενέθ, ἰδοὺ ἐγράφη τὸ ὄνομά σου ἐν βίβλῳ ζωῆς καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

-
1399. Q om.
1400. PQ om.
1401. Q ζ
1402. Q καὶ τὸν πηλον
1403. Q om.
1404. ἐκ τῶν — γέγονε] P om.; Q<>
1405. P+ πολὺς πηλὸς γεγονεν ἐκ δακρύων σου; Q<>
1406. F lac.
1407. F lac.
1408. W τῇ
1409. F lac.
1410. HK+ καὶ
1411. P om.; Q <>
1412. 15.3 πολὺς πηλὸς — 15.4 ἰδοὺ γὰρ] Q om.

(15.5) ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνακενίσθηται καὶ φάγεσαι ἄρτον εὐλογημένον ζωῆς καὶ πίε ποτήριον εὐλογημένον καὶ χρίσμα χρίσωσε εὐλογημένον αὐθαρείας.	(15.5) ἰδοὺ δὴ ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνακενίσθηται καὶ ζωοποιηθήσῃ ¹⁴¹³ καὶ φάγεσαι ¹⁴¹⁴ ἄρτον εὐλογημένον ἀθανασίας.	(15.5) καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀνακενίσθηται ¹⁴¹⁵ καὶ ἀναπλασθήσῃ καὶ φαγεῖς ¹⁴¹⁶ ἄρτον εὐλογημένον ζωῆς καὶ ποτήριον πίεις ἐμπέπλησμένον ἀθανασίας καὶ χρίσματι χρισθήσῃ εὐλογημένῳ τῆς ἀφθαρείας.	(15.5) ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀνακενίσθηται καὶ ἀναπλασθήσῃ καὶ ἀναζωοποιηθήσῃ καὶ φάγεῖς ¹⁴¹⁷ ἄρτον ζωῆς εὐλογημένον καὶ πίεις ¹⁴¹⁸ ποτήριον ἐμπέπλησμένον ¹⁴¹⁹ ἀθανασίας καὶ χρίσματι χρισθήσῃ εὐλογημένῳ ¹⁴²⁰ τῆς ἀφθαρείας.	(15.5) *4 Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνακενίσθηται καὶ ἀναπλασθήσῃ καὶ ἀναζωοποιηθήσῃ καὶ φάγη ἄρτον ζωῆς καὶ πίεσαι ποτήριον ἀθανασίας καὶ χρισθήσῃ χρίσματι τῆς ἀφθαρείας.
(15.6) ἰδοὺ γὰρ δέδωκά σε σήμερον νύμφην τῷ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς ἔσται σοι νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα.	(15.6) θάρσει Ἀσυνέθ ἰδοὺ δέδωκά σε ¹⁴²¹ σήμερον νύμφην τῷ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(15.6) θάρσει Ἀσενέχ ἢ παρθένος ¹⁴²² ἀγνή. ἰδοὺ δέδωκά σε σήμερον νύμφην τῷ Ἰωσήφ καὶ ὅς ¹⁴²³ ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(15.6) θάρσει Ἀσενέθ ἢ παρθένος καὶ ἀγνή ^{1424,1425} Ἰδοὺ δέδωκέν σε σήμερον κύριος ¹⁴²⁶ ὁ θεὸς τῷ Ἰωσήφ εἰς νύμφην καὶ αὐτὸς ¹⁴²⁷ ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ¹⁴²⁸ .	(15.6) *5 Θάρσει, Ἀσενέθ, ἰδοὺ δέδωκέν σε κύριος τῷ Ἰωσήφ εἰς νύμφην καὶ αὐτὸς ἔσται σου νυμφίος.

-
1413. W ζωοποιῇσει
1414. W φάγεται
1415. J ἀνακενίσθηται HK ἀνακενισθήσαι
1416. J φάγῃς K φαγον
1417. Batiffol φαγεῖ P φάγη; Q<>
1418. Batiffol πίει P ποίεις; Q<>
1419. P ἐμπλησμένον; Q<>
1420. P -νον; Q<>
1421. F σοι
1422. HK+ καὶ
1423. HK ὥς
1424. 15.4 καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται — 15.6 καὶ ἀγνή] Q om.
1425. Q+ καὶ ἔσει εὐλογήτη καὶ
1426. APQ ἰδοὺ (>Q) δέδωκέν σε (σοι PQ) σήμερον (>P) κύριος (σ. κ. Q)
1427. Q om.
1428. P τοῦ αἰῶνος; Q om.

(15.7) καὶ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἔστιν κληθεῖσεται Ἀσινέθ ἀλλ' ἔστε τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς διότι ἐν σὺ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑπιστον καὶ ὑπο τὰς πτέρυγὰς σου σκεπασθήσονται πολλοὶ καὶ ἐν τῷ τείχει σου διαφυλαχθήσονται οἱ πρὸς κείμενοι τῷ ὑψίστῳ.	(15.7) καὶ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ἀσινέθ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑπιστον. « ταῦτα καὶ πλεῖονα τούτων ¹⁴²⁹ εἰπὼν ¹⁴³⁰ .	(15.7) τὸ δὲ ὄνομά σου οὐκέτι κληθήσεται ¹⁴³¹ Ἀσινέθ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑπιστον καὶ ὑπο τὰς πτέρυγὰς σου σκεπασθήσονται ¹⁴³² καὶ ἐπὶ τῷ τείχει σου διαφυλαχθήσονται προσκείμενοι τῷ ὑψίστῳ.	(15.7) καὶ οὐκέτι ἀπὸ τοῦ νῦν κληθήσεται Ἀσινέθ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου ¹⁴³³ πόλις καταφυγῆς διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ καὶ ὑπο τὰς πτέρυγὰς σου σκεπασθήσονται καὶ κατασκηνώσουσι καὶ σκεπασθήσονται διὰ σοῦ ἔθνη πολλὰ ¹⁴³⁴ καὶ ἐπὶ τὰ τείχη ¹⁴³⁵ σου διαφυλαχθήσονται οἱ προσκείμενοι τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ διὰ μετανοίας	(15.7) *6 Καὶ οὐκέτι κληθήσεται Ἀσινέθ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς, διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ καὶ ὑπο τὰς πτέρυγὰς σου σκεπασθήσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐν τῷ τείχει σου φυλαχθήσονται οἱ προσκείμενοι τῷ θεῷ διὰ μετανοίας.
---	---	--	---	--

1429. W τοῦ ἀγγέλου

1430. W εἰπόντος

1431. H κληθήσεται K ληθήσεται

1432. HJ σκεπασθήσονται

1433. APQ κληθήσεται (Q κληθήσεται; P+ τὸ ὄνομα σου) Ἀσινέθ ἀλλ' ἔσται (>Q) τὸ ὄνομά σου (Q κ. τ. ὁ. σ. Ἀ. ἀλλὰ)

1434. PQ om.

1435. Q χειλῆ

ἡ γὰρ μετάνοια ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καλὴ τοῦ ὑψίστου καὶ ἀγαθὴ σφόδρα. καὶ αὕτη ἐκλειπαρεῖ τὸν ὑψιστον ὑπὲρ σοῦ ᾤσαν ὥραν¹⁴³⁶ Καὶ ὑπὲρ τῶν μετανοούντων ἐν ὀνόματι θεοῦ πρὸς πατρός αὐτῆς. καὶ αὕτη ἐστὶν ἐπίσκοπος πάντων τῶν παρθένων καὶ φιλεῖ ἡμᾶς σφόδρα καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀξιεῖ ᾤσαν ὥραν τὸν ὑπιστρον. καὶ τόπον αὐτοῦ ἀναπαύσεως ἡτοίμασεν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ἀνακαίνει πάντας τοὺς μετανοοῦντας καὶ διακονήσει αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.	αὕτη ἐκλειπαρεῖ τὸν ὑψιστον ᾤσαν ὥραν πάντων τῶν μετανοούντων ἐν ὀνόματι θεοῦ τοῦ¹⁴³⁷ ὑψίστου καὶ πάντας τοὺς μετανοοῦντας¹⁴³⁸ τόπον ἀναπαύσεως παρέξει ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἀνακαίνει πάντα μετανοήσαντα.	διότι ἡ μετάνοιά ἐστιν¹⁴³⁹ θυγάτηρ¹⁴⁴⁰ τοῦ ὑψίστου καὶ αὕτη ἐκλειπαρεῖ τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον ὑπὲρ σοῦ ᾤσαν ὥραν καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν μετανοούντων¹⁴⁴¹ ἐπειδὴ πατήρ ἐστὶν τῆς μετανοίας καὶ αὕτη ἐστὶν κορωνὶς καὶ ἐπίσκοπος πάντων τῶν παρθένων φιλοῦσα γύμᾳς σφόδρα καὶ περὶ ὑμῶν ἐρωτῶσα¹⁴⁴² πᾶσαν ὥραν τὸν ὑψιστον καὶ ᾤσαν τοὺς μετανοοῦντας¹⁴⁴³ τόπον ἀναπαύσεως παρέξει ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἀνακαίνει¹⁴⁴⁴ πάντα μετανοήσαντα.	*7 Διότι ἡ μετάνοιά ἐστὶ θυγάτηρ τοῦ ὑψίστου καὶ αὕτη παρακαλεῖ τὸν ὑψιστον ὑπὲρ σοῦ ᾤσαν ὥραν καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν μετανοούντων, ἐπειδὴ πατήρ ἐστὶ τῆς μετανοίας καὶ αὕτη ἐστὶ μήτηρ παρθένων καὶ ᾤσαν ὥραν περὶ τῶν μετανοούντων ἐρωτᾷ αὐτόν, διότι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν ἡτοίμασε νυμφῶνα οὐράνιον, καὶ αὕτη διακονήσει αὐτοῖς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
--	---	---	---

1436. G repeats twice.

1437. J om.

1438. K κατανοοουντας

1439. Q ἦν

1440. PQ+ τοῦ θεοῦ

1441. Q om.

1442. AP ὑμᾶς (P ἡμᾶς) σφόδρα καὶ περὶ ὑμῶν (P ἡμᾶς) ἐρωτῶσα (P -σαν); Q<>

1443. P πασὶ τοῖς μετανοοῦσι

1444. Batiffol's emendation. AP ἀνακαίνει; Q<>

(15.8) καὶ ἔστιν ἡ μετάνοια τῆς παρθένου καλῇ σφόδρα καὶ γελῶσα πάντοτε καὶ ἔστιν ἐπεικῆς καὶ πραεῖα. καὶ διὰ τοῦτο ὁ ὕψιστος ἀγαπᾷ αὐτὴν καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐδοῦντε αὐτὴν καθὼς ἡμᾶς τὰς παρθένας ¹⁴⁴⁵ ἀγαπᾷ ¹⁴⁴⁶ καὶ αὐτήν.		(15.8) καὶ ἔστιν ἡ μετάνοια καλῇ σφόδρα καὶ ἐπεικῆς καὶ πραεῖα σφόδρα· διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ ὁ ὕψιστος ἀγαπᾷ αὐτὴν καὶ πάντες ἄγγελοι αἰδοῦνται αὐτήν· καγὼ ἀγαπῶ αὐτὴν σφόδρα διότι ἀδελφὴ μου ἔστι καὶ αὕτη καθότι ὑμᾶς τὰς παρθένας ἀγαπᾷ καγὼ ὑμᾶς ἀγαπῶ.	(15.8) καὶ ἔστιν ἡ μετάνοια καλῇ σφόδρα ᾠπαρθένος καθαρά καὶ ἐπεικῆς καὶ πρᾶος ^{1447.1448} . καὶ γὰρ τοῦτο ¹⁴⁴⁹ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος ἀγαπᾷ αὐτὴν καὶ πάντες οἱ ¹⁴⁵⁰ ἄγγελοι αἰδοῦνται αὐτήν γκαγὼ ἀγαπῶ αὐτὴν σφόδρα ¹⁴⁵¹ διότι ἀδελφὴ μου ἔστιν γκαὶ αὕτη καὶ καθότι ὑμᾶς τὰς παρθένας ἀγαπᾷ καγὼ ἀγαπῶ ὑμᾶς ^{1452.1453} .	(15.8) *8 Καὶ ἔστιν ἡ μετάνοια καλῇ σφόδρα παρθένος καθαρά καὶ ἀγνή καὶ πρᾶος καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος ἀγαπᾷ αὐτὴν καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι αἰδοῦνται αὐτήν.
--	--	---	--	---

1445. G writes παρ twice, either side of page turn.

1446. G writes twice.

1447. AP (P+ καὶ) παρθένος (P+ καὶ) καθαρά καὶ ἐπεικῆς καὶ πρᾶος (P πραεῖα); Q<>

1448. 15.7 καὶ αὕτη ἔστιν — 15.8 καὶ πρᾶος] Q om.

1449. Q om.

1450. Q om.

1451. Q om.

1452. Q om.

1453. P ὑ. ἀ.

(15.9) καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸ Ἰωσήφ καὶ λαλήσω περὶ σοῦ πάντα τὰ ῥήματα καὶ ἐλεύσετε πρὸ σὲ Ἰωσήφ σήμερον καὶ ὄψεται σοὶ καὶ χαρίσεται σφόδρα καὶ ἀγαπήσεται καὶ ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον καὶ σὺ αὐτοῦ νύμφη.	(15.9) ¹⁴⁵⁴ πάλιν εἶπεν ¹⁴⁵⁵ . »ἰδοὺ ἐγὼ ¹⁴⁵⁶ ἀπέρχομαι πρὸς ¹⁴⁵⁷ Ἰωσήφ καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ πάντα τὰ ῥήματά μου καὶ ἐλεύσεται πρὸς σὲ σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται πρὸς ¹⁴⁵⁸ σέ καὶ ἀγαπήσει σε καὶ ἔσται ¹⁴⁵⁹ σου νυμφίος καὶ ἔσται αὐτῷ νύμφη εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(15.9) ἰδοὺ ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς Ἰωσήφ καὶ λαλήσω περὶ σοῦ πάντα τὰ ῥήματά ταῦτα τοῦ ¹⁴⁶⁰ ἐλθεῖν πρὸς σε Ἰωσήφ σήμερον γὰρ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται ἐπὶ σοὶ καὶ ἀγαπήσει σε καὶ ἔσται σου νυμφίος ¹⁴⁶¹ καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῦ νύμφη εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(15.9) καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπέρχομαι ¹⁴⁶² πρὸς Ἰωσήφ καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ πάντα τὰ ῥήματα ¹⁴⁶³ ταῦτα ¹⁴⁶⁴ καὶ ἐλεύσεται πρὸς σὲ σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρίσεται ἐπὶ σε καὶ ἀγαπήσει σε καὶ ἔσται σου νυμφίος καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῦ ¹⁴⁶⁶ νύμφη ἡγαπημένη εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ¹⁴⁶⁷ .	(15.9) *9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς Ἰωσήφ καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς σὲ σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται ἐπὶ σέ καὶ ἔσται σου νυμφίος.
--	---	---	---	--

1454. W+ εἶτα

1455. W λέγει

1456. W om.

1457. W πρὸ

1458. W προ

1459. F ἔστι

1460. H τῷ

1461. HK νυφίος

1462. Q περιέρχομαι

1463. P+ μου

1464. πάντα — ταῦτα] Q om.

1465. Q om.

1466. APQ σε (>PQ) καὶ χαρίσεται ἐπὶ (P πρὸς) σέ (ἐ. σ.>Q) καὶ ἀγαπήσει σε καὶ ἔσται σου νυμφίος (Q ν. σ.) καὶ σὺ (>Q) ἔσῃ αὐτοῦ (P αὐτῷ)

1467. P om.; Q<>

(15.10) καὶ νῦν ἄκουσόν μου καὶ ἔνδυσον στολὴν γάμου καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ γάμου σου περι σὲ θεὶς αὐτόν καὶ κόσμισον σεαυτῆς ὡς νύμφη καλῇ. καὶ πορεύθητε εἰς συνάντισι τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς παραγίνεται σήμερον καὶ ὄψετέ σε καὶ χαρίσεται αὐτοῦ ἡ καρδιά.»	(15.10) καὶ νῦν ἄκουσόν μου καὶ ἔνδυσαι ¹⁴⁶⁸ τὴν στολὴν τοῦ γάμου σου τὴν στολὴν τὴν ἀρχαίαν τὴν ἀποκειμένην ¹⁴⁶⁹ ἐν τῷ θαλάμῳ καὶ πάντας τοὺς κόσμους παράθου καὶ κατακόσμησον σεαυτὴν νύμφην ἀγαθὴν καὶ πορεύου εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ γὰρ ἡ παραγίνεται πρὸς σε σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται. ¹⁴⁷⁰ «	(15.10) καὶ νῦν ἄκουσόν μου Ἄσενέχ ἡ παρθένος καὶ ἀγνή. καὶ ἔνδυσαι στολὴν γάμου τὴν ἀρχαίαν καὶ πρώτην τὴν ἀποκειμένην ἐν θαλάμῳ σου ἐτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ γάμου περίθεις καὶ κατακόσμησον σεαυτὴν ὡς νύμφην ἀγαθὴν καὶ πορεύου εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς παραγίνεται πρὸς σε σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται.»	(15.10) λοιπὸν ἄκουσόν μου Ἄσενέθ καὶ ἔνδυσαι στολὴν γάμου τὴν στολὴν τὴν ἀρχαίαν καὶ πρώτην τὴν ἀποκειμένην ἐν τῷ θαλάμῳ σου ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ¹⁴⁷¹ ἡ περιβαλοῦ δὲ καὶ τὸν πάντα σου κόσμον τὸν ἐκλεκτὸν καὶ κατακόσμησον ¹⁴⁷² σεαυτὴν ὡς νύμφην ἀγαθὴν καὶ γενοῦ ἐτοίμη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς παραγίνεται πρὸς σε σήμερον ἡ καὶ ὄψεται σε ¹⁴⁷³ καὶ χαρήσεται.»	(15.10) *10 Λοιπὸν ἄκουσόν μου, Ἄσενέθ, καὶ ἔνδυσαι στολὴν γάμου, τὴν στολὴν τὴν ἀρχαίαν τὴν πρώτην τὴν ἀποκειμένην ἐν τῷ θαλάμῳ σου καὶ περιβαλοῦ τὸν πάντα κόσμον τὸν ἐκλεκτὸν σου καὶ κατακόσμησον σεαυτὴν ὡς νύμφην καὶ γενοῦ ἐτοίμη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. *11 Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται πρὸς σε σήμερον καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται.
---	--	---	--	--

1468. W+ σεαυτῆν

1469. F+ σοι

1470. F lac.

1471. 15.9 ἡγαπημένη εἰς —15.10 ἔτι ἀπ' ἀρχῆς] Q om.

1472. APQ (Q+ καὶ) περιβαλοῦ δὲ καὶ τὸν (δ. κ. τ. >Q) πάντα σου (>Q) κόσμον τὸν ἐκλεκτὸν καὶ (>Q) κατακόσμησον (Q κόσμισον)

1473. Q om.

(15.11) Γκαὶ ὡς ἐτελέσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τὰ ¹⁴⁷⁴ ῥήματα ταῦτα ἐχάρη ἡ Ἄσυνέθ χαρὰν μεγάλην ἐπὶ τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀνθρώπου. καὶ προσεκίνησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν·	(15.11) Γκαὶ ὡς ἐτέλεσεν ὁ ἄγγελος τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐχάριν Ἄσυνέθ ¹⁴⁷⁵ χαρὰν μεγάλην ἐπὶ πᾶσι Γτοῖς ῥήμασιν ¹⁴⁷⁶ αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε καὶ εἶπεν αὐτῷ ¹⁴⁷⁷ .	(15.11) Τότε ὡς ἐτέλεσεν ὁ ἄνθρωπος λαλῶν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐχάρη Ἄσυνέθ χαρὰν μεγάλην ἐπὶ πᾶσι ταῖς λαληθήσιν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ·	(15.11) καὶ ὡς ἐτέλεσεν ὁ ἐν εἵδει ἀνθρώπου ἄγγελος κυρίου λαλῶν τῇ Ἄσυνέθ Γτὰ ῥήματα ταῦτα ¹⁴⁷⁸ ἐχάρη χαρὰν μεγάλην ἐπὶ πᾶσι τοῖς λαληθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Γἐπὶ τὴν γῆν ¹⁴⁷⁹ ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ¹⁴⁸⁰ · καὶ εἶπεν αὐτῷ ¹⁴⁸¹ .	(15.11) *12 Καὶ ὡς ἐτέλεσεν ὁ ἄνθρωπος λαλῶν τῇ Ἄσυνέθ, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ·
(15.12) »εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ ὕπιστος ὁ ἀποστείλας σε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν θεμελίων τῆς ἀβύσσου καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.	(15.12) »εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ὕπιστος ὃς ἐξαπέστειλέ σε τοῦ ῥύσασθαί με ἀπὸ σκότους καὶ ἀναλαβεῖν με ἐκ τῶν θεμελίων τοῦ ἄδου καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.	(15.12) »εὐλογητός κύριος ὁ θεός σου ὁ ὕπιστος ὁ ἀποστείλας σε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἀγαγεῖν ¹⁴⁸² με ἀπὸ τῶν θεμελίων τῆς ἀβύσσου καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας·«	(15.12) »εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σου ¹⁴⁸³ ὁ ἐξαποστείλας σε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ τοῦ ¹⁴⁸⁴ σκότους Γκαὶ ἀναγαγεῖν με ἀπὸ τῶν θεμελίων αὐτῆς τῆς ἀβύσσου εἰς τὸ φῶς καὶ ¹⁴⁸⁵ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας	(15.12) *13 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός, ὁ ἐξαποστείλας σε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἀναγαγεῖν με εἰς τὸ φῶς, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

1474. G repeats twice except for ὡς

1475. F lac.

1476. F περήμασιν

1477. W om.

1478. P om.; Q<

1479. P om.; Q<

1480. ἐτέλεσεν ὁ — ποσὶν αὐτοῦ] Q ἐλάλησεν ὡς ἄνῳ τῇ Ἄσινέθ ὁ ἄγγελος προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν

1481. Q ἄσινέθ

1482. H ἀγαγον

1483. P om.

1484. Q om.

1485. AP καὶ ἀναγαγεῖν (P -γῶν) με ἀπὸ τῶν θεμελίων αὐτῆς (>P) τῆς ἀβύσσου εἰς τὸ φῶς καὶ; Q om.

(15.12x) καὶ τί σοι ἐστὶν ὄνομα; ἀναγγεῖλόν μοι κύριε ὅπως ὑμνήσω καὶ δοξάσω σε εἰς τοὺς αἰῶνας.» καὶ ἀπεκρίθει πρὸς αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν· »ἵνα τί τοῦτο ζητεῖς τὸ ὄνομά μου Ἀσυνέθ; τὸ ὄνομά μου ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν βίβλῳ ζώντων πρὸ πάντων γέγραπται διότι ἄρχων ἐγενόμην κυρίου τοῦ θεοῦ.»	(15.12x) καὶ τί ἔστι τὸ ὄνομά σου κύριε; ¹⁴⁸⁶ ἀπαγγεῖλόν μοι ¹⁴⁸⁷ ὅπως ὑμνήσω σε καὶ εὐλογήσω σε εἰς τὸν αἰῶνα.» καὶ εἶπεν αὐτῇ· »τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐστὶν ἐν ¹⁴⁸⁸ τοῖς οὐρανοῖς ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ ὑψίστου Γεγραμμένον ὅτι ἄρχων εἰμὶ τοῦ οἴκου τοῦ ὑψίστου ¹⁴⁸⁹ καὶ τὰ Γεγραμμένα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ ὑψίστου ¹⁴⁹⁰ Γ᾿ ἄρρητα ἐστὶ ¹⁴⁹¹ καὶ ἄνθρωπῳ οὐκ ἄξιον εἰπεῖν ¹⁴⁹² οὔτε ἀκοῦσαι Γσυγκαχώρηται ὅτι μεγάλα ἐστὶ τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα καὶ θαυμαστὰ καὶ ἐπαινετὰ σφόδρα. ¹⁴⁹³ »	(15.12x) τότε εἶπεν Ἀσενέχ »τί σοι ἔστιν ὄνομά κύριε ἀναγγεῖλόν μοι ὅπως ὑμνήσω καὶ δοξάσω σε εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.» καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστὶν ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ ὑψίστου γεγραμμένον τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ καὶ οὕτως γέγραπται ὅτι ἐγὼ ἄρχων εἰμὶ τοῦ οἴκου τοῦ ὑψίστου. καὶ πάντα τὰ ὀνόματα τὰ ¹⁴⁹⁴ γεγραμμένα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ ὑψίστου ἄρρητὰ ἔστιν καὶ ἄνθρωπῳ οὔτε εἰπεῖν οὔτε ἀκοῦσαι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐγκεχώρηται ¹⁴⁹⁵ διότι μεγάλα ἐστὶν ἐκεῖνα καὶ θαυμαστὰ καὶ ἐπαινετὰ σφοδρα.»		
---	--	---	--	--

1486. W+ μου

1487. F om.

1488. W om.

1489. W om.

1490. W ἐκεῖθεν γεγραμμενα

1491. W om.

1492. W οὐκ ἄξιον ἐστὶ ἄνθρωπῳ εἰπεῖν

1493. W om.

1494. J om.

1495. JK συγκεχωρηκα H εγκεχωρηκε

(15.13) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »καὶ εἴ εὖρον χάριν ἐνώπιόν σου λαλήσω ἔτι ἢ δούλη σου.«	(15.13) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »εἴ εὖρον χάριν ἐναντίον σου ¹⁴⁹⁶ κύριε	(15.13) Καὶ εἶπεν Ἀσενέχ· »εἴ εὖρον χάριν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ γνώσομαι ὅτι ποιήσεις πάντα τὰ ῥήματά σου ὅσα ἐποίησας πρὸς με τοῦ τελεσθῆναι αὐτὰ λαλησάτω δὲ ἡ παιδίσκη σου ἐνώπιόν σου«.	(15.13) εἰ οὖν εὖρον χάριν γκύριέ μου ¹⁴⁹⁷ ἐνώπιόν σου καὶ γνώσομαι ὅτι ποιήσεις πάντα τὰ ῥήματά σου ὅσα εἶπας πρὸς με γτοῦ τελεσθῆναι αὐτὰ ^{1498 1499} λαλησάτω δὴ ἡ παιδίσκη σου προς σέ.«	(15.13) *14 Λαλήσω δὴ, κύριε, εἴ εὖρον χάριν ἐνώπιόν σου,
--	--	---	--	---

1496. F ὕμων

1497. P om. Q<>

1498. P om. Q<>

1499. εἰ οὖν — αὐτὰ] Q om.

(15.14) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· »λάλησον.« καὶ εἶπεν Ἄσυνέθ· »δέομαί σου κύριε κάθησον μικρὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ταύτης διότι αὕτη ἐστὶν καθαρὰ καὶ ἀμίαντος καὶ ἀνὴρ ἢ γυνή οὐκ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῆς καὶ παραθήσω σοι τράπεζαν	(15.14) κάθησον ἐπὶ τῆς κλίνης ταύτης διότι καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐστὶ ¹⁵⁰⁰ καὶ ἀνὴρ ἢ γυνή οὐκ ἐκάθησε πώποτε ἐν αὐτῇ ¹⁵⁰¹ . καὶ παραθήσω ¹⁵⁰² σοι τράπεζαν	(15.14) καὶ εἶπεν Ἄσενέχ »κύριε·« τότε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν καὶ τέθηκεν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ καὶ εἶπεν· »δέομαί ¹⁵⁰³ σου κύριε κάθισον δὴ μικρὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ταύτης ὅτι ἡ κλίνη αὕτη ἐστὶ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος καὶ ἀνὴρ τε καὶ γυνή οὐκ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὴν πώποτε. καὶ παραθήσω σοι τράπεζαν	(15.14) καὶ λέγει αὐτῇ ὁ ἄγγελος ¹⁵⁰⁴ . »εἰπέ.« γῆ δὲ ἔφη· »δέομαί σου κύριε ¹⁵⁰⁵ κάθισον δὴ μικρὸν ¹⁵⁰⁶ ἐπὶ τῆς κλίνης ταύτης ὅτι ἐστὶν ἡ κλίνη αὕτη ¹⁵⁰⁷ καθαρὰ ¹⁵⁰⁸ καὶ ἀμίαντος διότι ἀνὴρ ἕτερος ἢ γυνή ἄλλη ¹⁵⁰⁹ οὐκ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὴν πώποτε ¹⁵¹⁰ καὶ παραθήσω ¹⁵¹¹ σοι τράπεζαν	(15.14) κάθισον μικρὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ θήσω τράπεζαν
--	--	--	---	--

-
1500. W ὑπάρχει
1501. W ἐ. α. π.
1502. W παρὰθήσωμαῖ
1503. J δαομαι H δαιομε
1504. Q πὲ καὶ
1505. APQ ἡ δὲ ἔφη (ἡ δ. ἔ. >Q) δέομαί σου κύριε (>Q)
1506. Q om.
1507. Q om.
1508. Q+ ἔστιν
1509. Q om.
1510. Q οὐ καὶ κάθισε ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν
1511. Q στήσω

καὶ εἰσάξω σοι ἄρτον καὶ φάγεσε καὶ οἶνον παλαιὸν καλὸν καὶ πίεις καὶ ἀπεντεῦθεν ἀπελεύσεις τὴν ὁδὸν σου.«	καὶ εἰσοίσω ¹⁵¹² σοι ἄρτον καὶ φάγεσαι καὶ οἶνον ἀπαλὸν καὶ καλὸν οὗ ἢ πνοὴ αὐτοῦ οὐρανοῦ ¹⁵¹³ καὶ πίεσαι ¹⁵¹⁴ . μετὰ ταῦτα ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου.«	ὅπως ἐξείσω σοι ἐκ τοῦ ταμιείου μου οἶνον παλαιὸν καὶ καλὸν οὗ ἢ πνοὴ αὐτοῦ ἐλεύσεται ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ πίεσαι ¹⁵¹⁵ . καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσαι τὴν ὁδὸν σου.«	καὶ ἄρτον καὶ φαγέσει· γούσω σοι δὲ ¹⁵¹⁶ καὶ οἶνον ¹⁵¹⁷ παλαιὸν καὶ καλὸν γού ἢ πνοὴ αὐτοῦ ἐλεύσεται ἕως τοῦ οὐρανοῦ ¹⁵¹⁸ καὶ πίεσαι ἐξ αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα ¹⁵¹⁹ ἐξελεύση τὴν ὁδὸν σου.«	καὶ ἄρτον καὶ φάγεσαι, καὶ οἶσω σοι οἶνον καλόν, οὗ ἢ πνοὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πίεσαι καὶ ἀπελεύση τὴν ὁδὸν σου.
(15.15) καὶ εἶπε ὁ ἄνθρωπος· »σπεῦσον.«	(15.15) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος ¹⁵²⁰ . »φερέτο ¹⁵²¹ τὰχος.«	(15.15) τότε εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »σπεῦσον καὶ φέρε αὐτῷ συντόμως«.	(15.15) ὁ δὲ λέγει γὰρ αὐτὴν ¹⁵²² . »σπεῦσον καὶ φέρε σκυτόμως ¹⁵²³ .«	(15.15) *16.1 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· φέρε δὴ μοι καὶ κηρίον μέλιτος.

-
1512. W θήσω
1513. W δρόσος
1514. W om.
1515. K ποιесαι
1516. Q om.
1517. Q οἶνω
1518. APQ οὗ ἢ πνοὴ (Q εὐωδία) αὐτοῦ ἐλεύσεται (Q εἰσσελευσεται) ἕως τοῦ οὐρανοῦ (ἐ. τ. ο. Q εἰς τὸν οὐρανόν)
1519. Q om.
1520. W φενώμενος
1521. W κόμισον
1522. Q om.
1523. APQ σπεῦσον καὶ (>Q) φέρε σκυτόμως (P σῦμτόμως; >Q)

Chapter 16

G	FW	Family c	Family a	Family d
(16.1) καὶ παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν καινὴν καὶ ἐπορεύετο κομίσει ἄρτον. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτήν· »φέρε δέ μοι κυρίον μέλιτος.«	(16.1) καὶ παρέθηκεν αὐτῷ ¹⁵²⁴ τράπεζαν καινὴν καὶ ἐπορεύετο αὐτῇ τοῦ κομίσει αὐτῷ ἄρτον. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος ¹⁵²⁵ . »φέρε δὴ ¹⁵²⁶ μοι κηρίον μελίσης.«	(16.1) καὶ ἔσπευσεν Ἀσενὲχ καὶ παρέθηκεν αὐτῷ τράπεζαν καινὴν καὶ ἐπορεύετο κομίσει αὐτῷ ἄρτον. Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »φέρε δὴ μοι κυρίον μελίσης«.	(16.1) γκαὶ ἔσπευσεν Ἀσενὲθ ¹⁵²⁷ καὶ γπαρέθηκεν αὐτῷ τράπεζαν κενήν ¹⁵²⁸ . γῶς δὲ ἐπορεύετο τοῦ ¹⁵²⁹ κομίσει ἄρτον ¹⁵³⁰ εἶπεν αὐτῇ ὁ θεῖος ἄγγελος· » γφέρε δὴ μοι καὶ κηρίον ¹⁵³¹ μέλιτος.«	
(16.2) καὶ ἔστικεν λυπούμενοι διότι οὐκ εἶχεν κηρίον μέλιτος ἐν τῷ ταμίῳ αὐτῆς.	(16.2) καὶ ἐλυπήθη Ἀσυνὲθ διότι οὐχ εὔρε κηρίον ¹⁵³² μελίσης ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς.	(16.2) τότε σταθήσα ¹⁵³³ Ἀσενὲχ διηπόρει καὶ ἐλυπεῖτο ὅτι οὐκ εἶχε κυρίον μελίσης ἐν τῷ ταμείῳ ¹⁵³⁴ αὐτῆς.	(16.2) ἡ δὲ σταθεῖσα διηπόρει ¹⁵³⁵ καὶ ἐλυπεῖτο διότι οὐκ εἶχεν κηρίον ¹⁵³⁶ μελίσης ¹⁵³⁷ ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς.	

-
1524. W εὐθύς
 1525. W φαινόμενος
 1526. W om.
 1527. AP καὶ ἔσπευσεν (P εἰσῆλθεν) Ἀσενὲθ; Q om.
 1528. APQ παρέθηκεν αὐτῷ (>Q) τράπεζαν κενήν (>Q; P+ αὐτῷ Q+ αὐτόν)
 1529. APQ ὡς δὲ (Q καὶ ὡς) ἐπορεύετο τοῦ (>Q)
 1530. PQ+ καὶ οἶνον
 1531. APQ φέρε δὴ (>Q) μοι καὶ (>Q) κηρίον (Q κυρίον)
 1532. W κυρίον on every occasion.
 1533. J σταθαισα
 1534. K ταμιω
 1535. APQ σταθεῖσα (>PQ) διηπόρει (Q ὑπόρης)
 1536. Q om.
 1537. P μέλιτος

(16.3) καὶ εἶπεν αὐτῇ· »τί ἔστηκας;		(16.3) λέγει δὲ αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »τίνος χάριν ἴστασαι;«	(16.3) καὶ λέγει αὐτῇ γό θεῖος ἄγγελος· »τίνος χάριν ἴστασα ¹⁵³⁸ .«	
	(16.4) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »πέμψον δὴ παιδάριον εἰς τὸ προάστειον διότι ἐγγὺς ἐστὶ ὁ ἀγρὸς τῆς κληρονομίας ἡμῶν καὶ εἰσὶ σοι ¹⁵³⁹ ἐκεῖθεν ¹⁵⁴⁰ ταχεῶς ἱκηρίον μελίσσης ¹⁵⁴¹ καὶ παραθήσω σοι κύριε.«	(16.4) ἡ δὲ εἶπε· »πέμψω δὴ παιδάριον εἰς τὸ προάστειον ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ὁ ἀγρὸς τῆς κληρονομίας μου καὶ ἐλουσέται ἐκεῖθεν ταχέως καὶ παραθήσω σοι κύριε«.	(16.4) γὴ δὲ εἶπεν ¹⁵⁴² . »κύριε μου ἀποστελῶ δὴ ¹⁵⁴³ παιδάριον εἰς τὸ προάστειον ¹⁵⁴⁴ ὅτι ¹⁵⁴⁵ ἐγγὺς ἐστὶν γό ἀγρὸς τῆς κληρονομίας μου καὶ φέρων ¹⁵⁴⁶ γέλεύσεται ἐκεῖθεν ταχέως καὶ παραθήσω σοι ¹⁵⁴⁷ .«	(16.4) *2 Καὶ εἶπεν Ἀσενέθ· ἀποστείλω, κύριε, εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας μου καὶ οἶσω σοι κηρίον μέλιτος.

1538. APQ ὁ θεῖος (>Q) ἄγγελος· »τίνος χάριν (>Q) ἴστασα (Q ἡστησαι)

1539. F ση

1540. W om.

1541. W om.

1542. Q om.

1543. Q om.

1544. P+ καὶ κομίσῃται Q+ κομείσε

1545. Q om.

1546. Q om.

1547. PQ om.

(16.5) βάδιζε εἰς τὸ ταμίον σου καὶ εὐρήσεις κηρίον μέλιτος. κόμισον δὴ αὐτῷ.«	(16.5) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος ¹⁵⁴⁸ . »βάδιζε καὶ εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου καὶ εὐρήσεις κηρίον μελίσσης ἐπὶ τῆς τραπέζης σου ¹⁵⁴⁹ . ἄρον καὶ κόμισον ὧδε.«	(16.5) λέγει αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »βάδιζε καὶ εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ εὐρήσεις κυρίον μελίσσης ἐπὶ τῆς τραπέζης κείμενον.«	(16.5) γλέγει αὐτῇ ὁ θεῖος ἄγγελος ¹⁵⁵⁰ . »εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ εὐρήσεις ¹⁵⁵¹ κηρίον μέλιτος ἐπὶ τῆς τραπέζης κείμενον· ¹⁵⁵² ἄρον γαυτὸ καὶ ¹⁵⁵³ κόμισον ἐνθάδε.«	(16.5) *3 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· εἴσελθε εἰς τὸν θάλαμόν σου καὶ εὐρήσεις κηρίον μέλιτος.
	(16.6) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »ἐν τῷ ταμείῳ ¹⁵⁵⁴ μου κηρίον μελίσσης οὐκ ἔστι.«		(16.6) γῆ δὲ ἔφη ¹⁵⁵⁵ . »κύριε ¹⁵⁵⁶ γκηρίον μελίσσης ¹⁵⁵⁷ ἐν τῷ ταμείῳ μου οὐκ ἔστιν.«	
	(16.7) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· »βάδιζε καὶ εὐρήσεις.«		(16.7) ὁ δὲ ¹⁵⁵⁸ εἶπεν· »βάδισον ¹⁵⁵⁹ καὶ εὐρήσεις.«	

-
1548. W om.
1549. W om.
1550. APQ (Q+ καὶ) λέγει αὐτῇ (>PQ) ὁ θεῖος (>Q) ἄγγελος (P+ πρὸς αὐτήν)
1551. Q εὐρήs
1552. P+ καὶ
1553. Q om.
1554. W μίω
1555. Q om.
1556. Q+ μου
1557. AP κηρίον μελίσσης (P μελίτος); Q om.
1558. Q καὶ
1559. PQ πορεύου

(16.8) καὶ εἰσῆλθεν Ἀσυνέθ εἰς τὸ ταμίσον αὐτῆς καὶ ἤρρεν τὸ κύσσοις	(16.8) καὶ εἰσῆλθε καὶ εὔρε κηρίον μελίσσης κείμενον μέγα λευκὸν ὥσει χιῶν ἡ καὶ πλήρης μέλιτος ¹⁵⁶⁰ . καὶ ἦν τὸ μέλι κείμενον ὡς δρόσος τοῦ οὐρανοῦ ἡ καὶ ἡ πνοὴ αὐτοῦ πνοὴ ζωῆς. ¹⁵⁶¹	(16.8) εἰσελθοῦσα δὲ Ἀσενέχ εἰς τὸ ταμιεῖον εὔρε κυρίον μελίσσης· καὶ ἦν τὸ κυρίον μέγα καὶ λευκὸν ὥσει ¹⁵⁶² χιῶν πλήρης μέλιτος. καὶ τὸ μέλι ἐκεῖνο ἦν ὡς δρόσος τοῦ οὐρανοῦ· ἡ δὲ πνοὴ αὐτοῦ πνοὴ ζωῆς.	(16.8) εἰσελθοῦσα δὲ ¹⁵⁶³ Ἀσενέθ εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς ¹⁵⁶⁴ εὔρε κηρίον μέλιτος ἐπὶ τῆς τραπέζης ¹⁵⁶⁵ κείμενον ¹⁵⁶⁶ . ἦν δὲ τὸ κηρίον μέγα καὶ λευκὸν ὥσει χιῶν ¹⁵⁶⁷ καὶ πλήρης μέλιτος καὶ τὸ μέλι ἐκεῖνο ¹⁵⁶⁸ ἦν ὡς περ ἡ ¹⁵⁶⁹ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ· ἡ δὲ πνοὴ αὐτοῦ ὡς περ ¹⁵⁷⁰ πνοὴ ζωῆς.	(16.8) *4 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀσενέθ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ εὔρε κηρίον μέλιτος ἐπὶ τῆς τραπέζης κείμενον, καὶ ἦν τὸ κηρίον λευκὸν ὥσει χιῶν καὶ πλήρης μέλιτος καὶ ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὁσμὴ ζωῆς.
	(16.9) καὶ ἐθαύμασεν Ἀσυνέθ καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· »ἄρα τὸ κηρίον τοῦτο ἐκ τοῦ ¹⁵⁷¹ στόματος τοῦ ἀνθρωποῦ ἐξῆλθε; διότι ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὡς πνοὴ τοῦ στόματος αὐτοῦ ¹⁵⁷² ἐστίν.«	(16.9) τότε θαυμάσασα Ἀσενέχ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· »ἄρα γε μὴ τὸ κυρίον τοῦτο ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐστίν.«	(16.9) τότε θαυμάσασα ἡ Ἀσενέθ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ ¹⁵⁷³ . » ἄρα γε ¹⁵⁷⁴ μὴ τὸ κηρίον τοῦτο ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου τούτου αὐτοῦ ἔστιν ¹⁵⁷⁵ ;«	

1560. W om.

1561. W om.

1562. HK ἔσει

1563. AP εἰσελθοῦσα δὲ (>P); Q καὶ ἐπορευθούσα καὶ

1564. PQ om.

1565. Q om.

1566. P καὶ ἠνεγκεν Q ἐκομισε

1567. APQ τὸ κηρίον (τ. κ. >Q) μέγα καὶ λευκὸν ὥσει χιῶν (ὡ. χ. >PQ; P+ ὦν)

1568. Q om.

1569. P ὥσει Q ὅσει

1570. Q ὡς ἡ

1571. W om.

1572. W om.

1573. APQ τότε (>Q) θαυμάσασα ἡ (>PQ) Ἀσενέθ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ (Batiffol αὐτῇ; ἐ. ἐ.>Q)

1574. Q om.

	(16.10) καὶ ἔλαβε τὸ κηρίον Ἄσυνέθ καὶ ἀπήνεγκε τῷ ἀνθρώπῳ Γκαὶ παρέθηκεν αὐτῷ ¹⁵⁷⁶ . καὶ εἶπεν αὐτῷ· »τί ὅτι εἶπας ὅτι >οὐκ ἔστι κηρίον μελίσσης ¹⁵⁷⁷ ἐν τῷ οἴκῳ μου;<; καὶ ἰδοὺ ἐνήνοχας Γκηρίον μελίσσης θαυμαστόν. ¹⁵⁷⁸ «	(16.10) καὶ ἔλαβεν Ἄσενέχ τὸ κυρίον ἐκεῖνο ¹⁵⁷⁹ καὶ ἤνεγκε ¹⁵⁸⁰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ παρέθηκεν ¹⁵⁸¹ αὐτῷ ἐπὶ τῆς τραπέζης· εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »τί ὅτι εἶπας ¹⁵⁸² >οὐκ ἔστι κυρίον ἐν τῷ ταμειῷ μου;<«	(16.10) Γκαὶ ἔλαβεν ¹⁵⁸³ Γ'Ἀσενέθ τὸ κηρίον ἐκεῖνο ¹⁵⁸⁴ καὶ ἤνεγκεν καὶ παρέθηκεν αὐτὸ ¹⁵⁸⁵ ἐπὶ τῆς τραπέζης· καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹⁵⁸⁶ ὁ ἄγγελος· »τί ὅτι εἶπας ¹⁵⁸⁷ · >οὐκ ἔστι κηρίον μέλιτος ἐν τῷ οἴκῳ μου ¹⁵⁸⁸ <· καὶ ἰδοὺ Γἐνήνοχάς μοι ¹⁵⁸⁹ αὐτό;<«	(16.10) *5 Καὶ ἔλαβεν Ἄσενέθ τὸ κηρίον καὶ ἤνεγκεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· τί ὅτι εἶπας ὅτι οὐκ ἔστι κηρίον μέλιτος ἐν τῷ οἴκῳ μου; καὶ ἰδοὺ ἐνήνοχάς μοι αὐτό.
--	--	---	--	---

-
1575. PQ ὑπαχεί (Q -χέ)
1576. W om.
1577. F om.
1578. W om.
1579. HK ἐκεῖνω
1580. HK ἔνεγκε
1581. J ends with παρέ.
1582. K εἶπεν
1583. PQ λαβούσα; P+ αὐτὸ
1584. P om.
1585. τὸ κηρίον — αὐτὸ] Q om.
1586. PQ om.
1587. Q+ ὅτι
1588. Q σου
1589. Q ἐφερης

	(16.11) καὶ ἐφοβήθη Ἄσυνέθ καὶ εἶπε· »κύριε ἐγὼ οὐκ εἶχον ἐν τῷ οἴκῳ μου κηρίον οὐδέποτε ἀλλὰ σὺ ἐλάλησας καὶ γέγονε ¹⁵⁹⁰ . μήτιγε τοῦτο ἐκ τοῦ στόματός σου ἐστὶ;«	(16.11) καὶ λέλει αὐτῶ »οὐ γὰρ ποτὲ σὺ δὲ λελάληκας καὶ μήτιγε τοῦτο ἐκ τοῦ στόματός σου ἐστίν;«	(16.11) ἡ δὲ ἔφη· »οὐ τέθηκα κύριε κηρίον μέλιτος ¹⁵⁹¹ ἐν τῷ οἴκῳ μου ¹⁵⁹² πώποτε ἀλλ' ὡς εἶπας γούτως γέγονε ¹⁵⁹³ . γμήτι γε τοῦτο ¹⁵⁹⁴ ἐκ τοῦ στόματός σου γέξῃθην διότι ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὥσπερ πνοὴ μύρου ¹⁵⁹⁵ ἐστίν;«	(16.11) *6 Καὶ εἶπεν Ἄσενέθ. οὐκ ἔσχον, κύριε, ἐν τῷ οἴκῳ μου κηρίον μέλιτος, ἀλλ' ὡς εἶπας γέγονε· μήτιγε τοῦτο ἐκ τοῦ στόματός σου ἐξῆλθε, διότι ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὡς πνοὴ μύρου ἐστὶ.
	(16.12) καὶ ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῇ συνέσει Ἄσυνέθ.	(16.12) καὶ ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῇ συνέσει τῆς γυναικὸς	(16.12) καὶ ἐμειδίασεν ὁ ἄνθρωπος ¹⁵⁹⁶ ἐπὶ τῇ συνέσει τῆς γυναικὸς ¹⁵⁹⁷ .	

1590. Conjecture. F γέγονης W γέγωνεν

1591. οὐ τέθηκα — μέλιτος] Q οὐκ εἰχᾶ

1592. P ἐ. τ. ο. κ. μ.

1593. APQ οὕτως (Q ὡς) γέγονε (PQ ἐγένετο)

1594. Q μήποτε

1595. APQ ἐξῆλθεν (Q ἐστίν) διότι (Q ὅτι) ἡ πνοὴ (Q ὁσμὴ) αὐτοῦ ὥσπερ (PQ ὡς) πνοὴ (Q ὁσμὴ) μύρου

1596. PQ ἄγγελος

1597. Q αὐτῆς αὐτῆς

(16.13)	(16.13) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν πρὸς ¹⁵⁹⁸ αὐτὸν καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖραν αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	(16.13) τότε καλεῖ αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ ἔθηκεν ¹⁵⁹⁹ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐπέσεισε τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ δεξιᾷ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	(16.13) τότε ¹⁶⁰⁰ καλεῖ αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν ¹⁶⁰¹ καὶ γὰρ ἦλθεν ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ¹⁶⁰² . καὶ ἐπισείων τῇ χειρὶ αὐτοῦ ¹⁶⁰³ τῇ δεξιᾷ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ¹⁶⁰⁴ .	(16.13) *7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐκράτησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
---------	---	--	---	---

1598. W πρὸ

1599. HK ἔθηκεν

1600. Q om.

1601. Q αὐτὸν

1602. AP ὡς ἦλθεν ἐξέτεινε τὴν χεῖρα (τ. χ.>P) αὐτοῦ τὴν δεξιάν (P τ. δ. α.) καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν (P τ. κ. α.); Q τῇ θ τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς

1603. P om.

1604. καὶ ἐπισείων — αὐτῆς] Q om.

τοῦ ἀνθρώπου διότι σπινθῆρ ἀπεδίδου ἡ χεὶρ αὐτοῦ.	καὶ ἐφοβήθη Ἄσυνέθ τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου ¹⁶⁰⁵ διότι σπινθῆρες ἐπήδουν ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὡς ἀπὸ σιδήρου κοχλάζοντος. καὶ ἐπέβλεψεν Ἄσυνέθ ἀτενίζουσα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου.	καὶ ἐφοβήθη Ἄσενέχ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου διότι σπινθῆρες ¹⁶⁰⁶ ἀπεπήδων ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡς δηνικιν σιδήρου κοχλάζοντος ¹⁶⁰⁷ . καὶ ἦν ἀτενίζουσα ¹⁶⁰⁸ μετὰ τρόμου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου.	¹⁶⁰⁹ ἐφοβήθη Ἄσενέθ πάνυ ¹⁶¹⁰ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου διότι σπινθῆρες ¹⁶¹¹ ἀπεπήδων ¹⁶¹² ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ¹⁶¹³ γὰρ δίκην σιδήρου κοχλάζοντος ¹⁶¹⁴ καὶ λοιπὸν ἦν ἀτενίζουσα δι' ὅλου μετὰ φόβου πολλοῦ καὶ τρόμου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ¹⁶¹⁵ .	
---	---	--	---	--

1605. W+ καὶ εἶπεν αὐτῆς μή φοβοῦ. W recommences 17.4.

1606. K σπινθηρα

1607. HK κολλάζοντος

1608. HK ἀτενήζουσα

1609. Q+ καὶ

1610. Q om.

1611. Q ἐσπινθήριζεν

1612. Battifol ἀπέσπενδον P ἐξήρχοντο; Q <>

1613. ἀπεπήδων — αὐτοῦ] Q om.

1614. APQ ὡς δίκην (>Q) σιδήρου (Q+ ἄπτων καὶ) κοχλάζοντος (Batiffol ὀχλάζοντος; Q κοχλάζοντων)

1615. Q om.

(16.14) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄνθρωπος· »μακαρία σοι Ἄσυνέθ διότι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ κρυπτὰ τοῦ ὑπίστου καὶ μακάριοι πάντες οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῷ ἐν μετανοία ὅτι ἐκ τούτου φάγοντες τοῦ μέλιτος. διότι τοῦτο τὸ κηρίον ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς καὶ τοῦτο πεποιήκασιν αἱ μέλισσαι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. διότι καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀγάλλοντε καὶ ἐστὶν τοῦτο τὸ κηρίον ὡς προεῖπον ζωὴ καὶ πᾶς ὅς τις φάγη ἐξ αὐτοῦ οὐ καταπονηθήσεται εἰς ¹⁶¹⁶ τὸν αἰῶνα.	(16.14) καὶ ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τῷ Ἄσυνέθ· »μακαρία σὺ εἶ διότι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ μυστροῦ τοῦ ὑπίστου καὶ μακάριοι πάντες οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν μετανοία.»	(16.14) τότε γελασὰς ὁ ἄνθρωπος εἶπε· »μακαρία σὺ εἶ Ἄσυνέχ διότι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ ἀπόρρητα τοῦ ὑπίστου καὶ μακάριοι πάντες οἱ προσκείμενοι τῷ θεῷ ἐν μετανοία διότι ἐκ τούτου φάγονται τοῦ κηρίου. ὅτι τοῦτο τὸ κηρίον ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς. καὶ τοῦτο πεποιήκασιν αἱ μέλισσαι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκ τῆς δρόσου τῶν ῥόδων τῆς ζωῆς τῶν ὄντων ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ. καὶ παντὸς ἄνθους· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἐσθίουσι πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ ὑπίστου ὅτι κυρίον ἐστὶ τοῦτο καὶ ὅς φάγη ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἀποθανεῖται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.»	(16.14) ὁ δὲ μειδιάσας εἶπεν· »μακαρία γεῖ σὺ ¹⁶¹⁷ Ἄσενέθ ὅτι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ μυστήρια ¹⁶¹⁸ γκαὶ μακάριοι πάντες οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ἐν μετανοία ¹⁶¹⁹ ὅτι ἐκ τούτου τοῦ κηρίου ¹⁶²⁰ φάγονται γδιότι τοῦτο τὸ κηρίον ἐστὶ ¹⁶²¹ πνεῦμα ζωῆς γκαὶ τοῦτο πεποιήκασιν ¹⁶²² αἱ μέλισσαι τοῦ παραδείσου ¹⁶²³ τῆς τρυφῆς γέκ τῆς δρόσου τῶν ῥόδων τῆς ζωῆς ¹⁶²⁴ τῶν ὄντων ἐν τῷ παραδείσῳ ¹⁶²⁵ τοῦ θεοῦ καὶ ¹⁶²⁶ παντὸς ἄνθους γκαὶ ἐξ αὐτοῦ ¹⁶²⁷ ἐσθίουσιν οἱ ¹⁶²⁸ ἄγγελοι καὶ πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ¹⁶²⁹ καὶ πάντες ¹⁶³⁰ γοὶ υἱοὶ τοῦ ὑπίστου καὶ πᾶς ὅς ἂν ¹⁶³¹ φάγηται ¹⁶³² ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἀποθανεῖται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ¹⁶³³ .«	(16.14) καὶ εἶπε· μακαρία εἶ σὺ, Ἄσενέθ, ὅτι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ καὶ μακάριοι οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ἐν μετανοία, ὅτι ἐκ τούτου τοῦ κηρίου φάγονται, *8 διότι τὸ μέλι τοῦτο πεποιήκασιν αἱ μέλισσαι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐσθίουσι, καὶ πᾶς ὅς φάγεται ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἀποθανεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.
--	--	--	---	--

1616. G writes twice

1617. APQ εἶ (>Q) σὺ (P σ. ε.)

1618. APQ σοι (Q ἐν συ) τὰ ἀπόρρητα (τ. ἀ.>Q) τοῦ θεοῦ (Q+ τὰ) μυστήρια

1619. AP καὶ μακάριοι πάντες οἱ προσκείμενοι κυρίῳ (>P) τῷ θεῷ ἐν (P διὰ τῆς) μετανοία (P -νοίας); Q μακάριοι ὅσοι διαμετανοίας τῷ θεῷ προσκείμενοι

1620. Q κυρίμου

1621. Q ὁ δὲ

1622. Q ὁ ἐποιήσαν

1623. Q+ ἐκ

1624. Q om.

(16.15) καὶ ἐξέτεινεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἀπέκλασεν ἀπὸ τοῦ κηρίου μέρος καὶ ἔφαγεν καὶ τὸ κατάλοιπον τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἔβαλεν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς τῆς Ἀσυνέθ. © ¹⁶³⁴ αὐτῆς εἶπεν αὐτῆς· »φάγε Ἀσυνέθ·	(16.15) καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄνθρωπος τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀπέκοψεν ἐκ τοῦ κηρίου καὶ ἔφαγε καὶ τὸ κατάλειπον ἐνέβαλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.	(16.15) Τότε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ ἄγγελος τὴν δεξιὰν καὶ λαβὼν ¹⁶³⁵ ἀπὸ τοῦ κυρίου μέρος μικρὸν ἔφαγεν καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐνέβαλε τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς τὸ στόμα Ἀσενέχ καὶ εἶπεν αὐτῇ· »φάγε«. καὶ ἔφαγε.	(16.15) γτότε ἐξέτεινεν ὁ θεῖος ἄγγελος τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ¹⁶³⁶ καὶ λαβὼν ἀπὸ ¹⁶³⁷ τοῦ κηρίου μέρος μικρὸν ἔφαγεν ¹⁶³⁸ καὶ γέκ τὸ καταλειφθὲν ¹⁶³⁹ ἐνέβαλε ¹⁶⁴⁰ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς τὸ στόμα ¹⁶⁴¹ τῆς Ἀσενέθ καὶ εἶπεν αὐτῇ· »φάγε.« καὶ ἔφαγεν.	(16.15) *9 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος τὴν δεξιὰν καὶ ἀπέκλασεν ἐκ τοῦ κηρίου, καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κηρίου εἰς τὸ στόμα Ἀσενέθ.
---	---	--	---	--

1625. Q παραδας

1626. P+ ἀπὸ

1627. Q τοῦ ἐν τῷ παραδάς οὗ

1628. Q+ ἀγίοι

1629. Q+ τοῦ ὑψίστου

1630. P om.

1631. Q καὶ ὁ

1632. Batiffol's emendation. A φάγη P φάγει Q φάγων

1633. PQ om.

1634. Eighth miniature. The angel sits on a plinth on the left of the miniature. In his left hand is a sceptre and his right hand is extended towards Aseneth and the table. In the centre stands Aseneth in her wedding attire and before her is a table with a cup, a plate and an unidentified small object. Aseneth's left hand holds the table and her right hand is raised. On the right is what looks like part of the outside of the tower.

1635. H+ καὶ λαβῶ

1636. Q om.

1637. Q ὁ ἄγγελος ἐκ

1638. Q κυρίου μελιτος μικρον ἔφαγεν μέρος

1639. APQ ἐκ (>PQ) τὸ καταλειφθὲν (Q λοιπὸν)

1640. Q ἔδωκεν

1641. AP τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς (>P) τὸ στόμα (P τῷ στόματι); Q om.

(16.16) ἰδοὺ γὰρ ἕως τοῦ νῦν ἔφαγες ἄρτον ζωῆς καὶ ποτήριον ἔπιες ἀθανασίας· κεχρίσμα σὺν κέχρισε ἀφθαρσίας. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον ὡς ἄνθος ζωῆς αἱ σάρκες σου βρύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τὰ ὀστέα σου ἀνθήσονται ὡς οἱ κέδροι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ δυνάμεις σε περιήχῃ σου συν ἀκάματοι· καὶ ἡ καὶ ἔσοι ἡ νεότης σου γῆρας οὐχ ὄψεται· καὶ ἔσοι ὡς μητρόπολις τετειχησμένη τάντων τῶν καταφευγόντων ἐπὶ τὸ ὄνοματι κύριος τοῦ θεοῦ.»	(16.16) καὶ εἶπε τῇ Ἀσυνέθ· »ἰδοὺ δὴ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας δυνάμεις σου περιχύσουσιν ἀθάνατοι καὶ ἡνεότης σου γῆρας οὐχ ὄψεται.»	(16.16) καὶ λέγει αὐτῇ ὁ ἄγγελος· »ἰδοὺ δὴ ἔφαγες ἄρτον ζωῆς καὶ ποτήριον ἔπιες ἀθανασίας καὶ χρίσματι κέχρισαι ἀφθαρσίας. ἰδοὺ δὴ σήμερον αἱ σάρκες ¹⁶⁴² σου βρύουσιν ἄνθη ζωῆς ἀπὸ τῆς πυγῆς τοῦ ὑψίστου καὶ τὰ ὀστέα σου πιανθήσονται ὡς αἱ κέδροι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ καὶ δυνάμεις κατασχῶσιν σοι ἀκάματοι· ἡ νεότης σου γῆρας οὐκ ὄψεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ κάλλος σου οὐκ ἐκλείψει. καὶ ἔση μητρόπολις τετειχισμένη πάντων·»	(16.16) καὶ λέγει αὐτῇ ¹⁶⁴³ ὁ ἄγγελος· »ἰδοὺ δὴ ¹⁶⁴⁴ ἔφαγες ἄρτον ζωῆς καὶ ποτήριον ἔπιες ἀθανασίας καὶ χρίσματι κέχρισαι ἀφθαρσίας ¹⁶⁴⁵ . ἰδοὺ δὴ σήμερον ¹⁶⁴⁶ αἱ σάρκες σου βρύουσιν ἄνθη ¹⁶⁴⁷ ζωῆς ἀπὸ τῆς πυγῆς τοῦ ὑψίστου καὶ τὰ ὀστέα σου πιανθήσονται γῶς αἱ ¹⁶⁴⁸ κέδροι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ ¹⁶⁴⁹ καὶ δυνάμεις ἀκάματοι ¹⁶⁵⁰ κατασχήσουσί ¹⁶⁵¹ σε· λοιπὸν ¹⁶⁵² ἡ νεότης σου γῆρας οὐχ ὄψεται οὐδὲ τὸ κάλλος σου εἰς τὸν αἰῶνα ἐκλείψει ¹⁶⁵³ γὰρ ἔση πάντων ὥσπερ ¹⁶⁵⁴ μητρόπολις τετειχισμένη.»	
---	---	--	--	--

1642. K σάρκαις

1643. Q om.

1644. Q om.

1645. APQ χρίσματι κέχρισαι (>Q) ἀφθαρσίας (Q+ ἐχρισθης καὶ ἔσοι εὐλογημένη)

1646. P om.; Q<>

1647. P ὕδωρ; Q<>

1648. P ὥσει; Q<>

1649. ἰδοὺ δὴ σήμερον — θεοῦ] Q om.

1650. P ἀκαταμάχητοι

1651. A κατασχῶσιν Q χη περικυκλωσει

1652. Q καὶ

1653. APQ γῆρας οὐχ (Q οὐκ) ὄψεται (Q ο. ὁ. γ.) οὐδὲ (Q καὶ) τὸ κάλλος σου εἰς τὸν αἰῶνα (ε. τ. α. >Q; Q+ οὐκ) ἐκλείψει

1654. APQ ἀλλ' ἔση πάντων (P πάντοτε) ὥσπερ (Q ὡς)

(16.16x) καὶ ἐξετίνε την δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ὕψατο τοῦ κηρίου οὗ ἀπέκλασεν καὶ ἀπεκατεστράθη καὶ ἀνεπληρώθη καὶ ἐγένετο ὁλόκληρον ὡς ἦν ἀπαρχῆς.	(16.16x) καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἤψατο τοῦ κηρίου οὗ ἀπέκλασε καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ ἐπληρώθη καὶ ἐγένετο ὁλόκληρον ὥσπερ ἦν ἐν ἀρχῇ.	(16.16x) ἔθηγεν δὲ ὁ ἄγγελος τὸ κύριον		
(16.17) καὶ ἐξέτεινεν ἐκ δευτέρου τὴν χεῖρα σὺν τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ μικρόν καὶ ἀπεπίασεν τὸ κηρίον τοῦ μελίτος καὶ ἔγινεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς αἶμα.			(16.17) ἔθηξε ¹⁶⁵⁵ δὲ ¹⁶⁵⁶ ὁ ἄγγελος γὰρ τὸ κηρίον ¹⁶⁵⁷	(16.17) *10 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπέθηκεν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κηρίου τοῦ βλέποντος κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἡ ὁδὸς τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐγένετο εἰς αἶμα. *11 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸ δεύτερον καὶ ἔθηκε τὸν δάκτυλον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κηρίου τοῦ βλέποντος πρὸς βορρᾶν καὶ ἐγένετο ἡ ὁδὸς τοῦ δακτύλου ὡς αἶμα.
(16.17x) καὶ Ἄσυνέθ ἔστηκεν ἐξευωνύμων αὐτοῦ καὶ βλέπων πάντα ὅσα ἐποιήτω ὁ ἄνθρωπος. καὶ εἶπεν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος· »δεῦρο πρὸς με.«	(16.17x) καὶ ἔβλεπεν Ἄσυνέθ ἃ ἐποίει ὁ ἄνθρωπος. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῷ κηρίῳ· »δεῦρο.«			(16.17x) *12 Καὶ εἰστήκει Ἄσυνέθ ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐθεώρει πάντα ὅσα ἐποίει ὁ ἄνθρωπος.

1655. Batiffol's emendation. APQ ἔθηγε (Q-ν)

1656. Q om.

1657. Α τῶν κηρίον Q τῶν κηρίου

(16.17y) καὶ ὡς ἀπῆλθεν Ἄσυνεθ ἀνέστησαν μέλισσε ἐκ τοῦ σύμειλου τοῦ κηρίου ἐκείνου. καὶ ἐξέβησαν ἀναρίθμητοι μυριάδες.	(16.17y) καὶ ἀνέβη...	(16.17y) καὶ ἀνέστησαν μέλισσαι ἐκ τῶν σίμβλων τοῦ κυρίου ἐκείνου καὶ οἱ σίμβλοι ἦσαν ἀναρίθμητοι μυριάδες...[Start of early modern Greek ending in H and K]	(16.17y) καὶ ἀνέστησαν πόλλαι μέλισσαι ἐκ τῶν σίμβλων τοῦ κηρίου ¹⁶⁵⁸ ἑκείνου καὶ οἱ σίμβλοι ἦσαν ¹⁶⁵⁹ ἀναρίθμητοι γμυρίες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων ¹⁶⁶⁰ .	(16.17y) *13 Καὶ ἀνέβησαν μέλισσαι ἐκ τῶν σίμβλων τοῦ κηρίου
(16.18) καὶ ἦσαν τὰ πτερὰ αὐτῶν πορφύρα καὶ ὡς ἱακύνθος καὶ ὡς κόκκος· καὶ ὥσπερ διαδήματα χρυσὰ ἦσαν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μελισσῶν· καὶ κέντρα ἦσαν ἐν αὐταῖς ὀξεῖα καὶ οὐκ ἠδίκουν.	(16.18)... ¹⁶⁶¹ αὐτῶν ὡς πορφύρα... ¹⁶⁶² καὶ ὡς βύσσιν αἵματος χρυσοῦφα καὶ διαδήματα χρύσαια ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ κέντρα ἦσαν αὐταῖς καὶ οὐκ ἠδίκουν.		(16.18) ἦσαν δὲ καὶ αἱ μέλισσαι ¹⁶⁶³ λευκαὶ ὥσει χιῶν· τὰ δὲ ¹⁶⁶⁴ πτερὰ αὐτῶν ὡς πορφύρα καὶ ὑάκινθος γκαὶ ὡς κόκκος ¹⁶⁶⁵ . εἶχον δὲ καὶ κέντρα ὀξεῖα καὶ οὐκ ἠδίκουν τινί ¹⁶⁶⁶ .	(16.18) καὶ ἦσαν λευκαὶ ὥσει χιῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ὡς πορφύρα καὶ ὡς ὑάκινθος καὶ ὥσει νήματα χρυσοῦ καὶ ἦσαν διαδήματα χρυσᾶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν γκαὶ κέντρα ἦσαν αὐταῖς ὀξεῖα ¹⁶⁶⁷ .

1658. APQ σίμβλων (P μεσιαύλων Q μεσαύλων) τοῦ κηρίου (Q κυρίου)

1659. AP ἐκείνου καὶ οἱ (>P) σίμβλοι (>P) ἦσαν; Q om.

1660. P μυρίδες χιλιάδων; Q om.

1661. F lac.; <W

1662. F lac.; <W

1663. A ἦσαν δὲ καὶ αἱ (>Batiffol) μέλισσαι; Q om.

1664. Q om.

1665. PQ om.

1666. APQ εἶχον δὲ (>Q) καὶ κέντρα ὀξεῖα καὶ (>Q) οὐκ ἠδίκουν (Q ἀδίκουν) τινί (PQ τινα)

1667. Phil. καὶ κέντρα ὀξεῖα

(16.19) καὶ περιεπλάκησαν πᾶσαι αἱ μέλισσαι τῆς Ἀσυνέθ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. καὶ ἄλλαι πολλαὶ μέλισσαι ἐξανέστησαν ἀπὸ τῆς πλακὸς τοῦ κηρίου καὶ περιεπλακησαν τὴν Ἀσυνέθ.	(16.19) καὶ περιεπλάκησαν πᾶσαι αἱ μέλισσαι τῇ Ἀσυνέθ ἀπὸ ποδῶν μέχρι κεφαλῆς. αἱ δὲ μέλισσαι μεγάλαι καὶ ἐκλεκταὶ καὶ ὡς βασίλισσαι αὐτῶν καὶ αὗται ἐξανέβησαν ἀπὸ τῆς πλιγὸς τοῦ κηρίου καὶ περιεπλάσθησαν περὶ τὸ πρόσωπον Ἀσυνέθ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰ χείλη αὐτῆς κηρίον ὅμιον τῷ παρακειμένῳ τῷ ἀνθρώπῳ.		(16.19) γτότε περιεπλάκησαν πᾶσαι αἱ μέλισσαι ἐκεῖναι τῇ ¹⁶⁶⁸ Ἀσενέθ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς καὶ ¹⁶⁶⁹ ἄλλαι δὲ μέλισσαι μεγάλαι ¹⁶⁷⁰ ὥσπερ βασίλισσαι αὐτῶν ἐξανέστησαν γὰρ τῶν κηρίων ¹⁶⁷¹ καὶ περιπλάκησαν γέπὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ ¹⁶⁷² ἐπὶ τὰ χεῖλη ¹⁶⁷³ καὶ ἐποίησαν κηρίον γέπὶ τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ¹⁶⁷⁴ ἐπὶ τὰ χεῖλη ¹⁶⁷⁵ γῶμοιον τῷ κηρίῳ τῷ παρακειμένῳ τῷ ἀγγέλῳ ¹⁶⁷⁶ .	(16.19) *14 Καὶ συνεπλάκησαν πᾶσαι αἱ μέλισσαι τῇ Ἀσενέθ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς καὶ ἄλλαι μέλισσαι μεγάλαι ὡς βασίλισσαι ἐκράτησαν τῇ Ἀσενέθ ἐπὶ τὰ χεῖλη.
---	--	--	---	--

1668. APQ τότε (Q καὶ) περιεπλάκησαν (Q περιεπλάκουη) πᾶσαι αἱ μέλισσαι (Q α. μ. π.) ἐκεῖναι (>Q) τῇ (P τὴν)

1669. Q om.

1670. PQ om.

1671. Q ἐπὶ τῇ κηρίον

1672. PQ om.

1673. P+ ἀσενέθ Q+ ἀσινέθ

1674. Q om.

1675. Q+ αὐτῆς

1676. PQ om.

(16.20) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ταῖς μέλισσαις· »συναχθῆται δὲ εἰς τὸν τό πονημῶν.«	(16.20) καὶ πᾶσαι αἱ μέλισσαι ἦσθιον ἐκ τοῦ κηρίου τοῦ ὄντως ἐπὶ τῷ στόματι Ἀσυνέθ· καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ταῖς μέλισσαις· »ὑπάγεται δὴ εἰς τὸν τόπον ὑμῶν.«		(16.20) Γπαῖσαι δὲ αἱ μέλισσαι ἐκεῖναι ἦσθιον ¹⁶⁷⁷ ἀπὸ ¹⁶⁷⁸ Γτοῦ κηρίου ¹⁶⁷⁹ τοῦ ὄντος Γἐπὶ τοῦ στόματος Ἀσενέθ ¹⁶⁸⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Γταῖς μέλισσαις ¹⁶⁸¹ . » Γύπαγέτε δὴ ¹⁶⁸² εἰς τὸν τόπον ὑμῶν.«	(16.20) *15 εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ταῖς μέλισσαις· ὑπάγετε δὴ εἰς τοὺς τόπους ὑμῶν.
(16.21) καὶ ἀνέστησαν πᾶσα καὶ ἀνῆλθον ἕως τοῦ οὐρανοῦ.	(16.21) καὶ ἀπῆλθον ὡς ἂν εἰς οὐρανόν.		(16.21) Γτότε ἀνεστήσαν πᾶσαι αἱ μέλισσαι ¹⁶⁸³ καὶ ἐπετάσθησαν Γκαὶ ἀπῆλθον ¹⁶⁸⁴ εἰς τὸν οὐρανόν.	(16.21) *16 Καὶ ἀπῆλθον πᾶσαι ἀπὸ τῆς Ἀσενέθ

1677. Q καὶ ἴσθιον αἱ μέλισσαι

1678. Q ἐκ

1679. Q om.; A repeats

1680. Q ἐν τῷ στόματι αὐτῆς

1681. Q τῶν μελίσσων

1682. APQ ὑπαγέτε (Q -ται) δὴ (>P)

1683. Q om.

1684. Q om.

	(16.22) καὶ ὅσαι ἠβουλήθησαν ἀδικῆσαι τῇ Ἀσυνέθ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀπέθανον. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄνθρωπος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὰς μελίσσας τὰς νεκρὰς καὶ εἶπεν· »ἀνάστητε καὶ ὑμεῖς καὶ ἀπέλθατε εἰς τὸν τόπον ὑμῶν.«		(16.22) ὅσαι δὲ ¹⁶⁸⁵ ἠβουλήθησαν ἀδικῆσαι τὴν ¹⁶⁸⁶ Ἀσυνέθ ἔπεσον· πᾶσαι ἐπὶ τὴν γῆν ¹⁶⁸⁷ καὶ ἀπέθανον. καὶ γεῖθ' οὕτως ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐπὶ τὰς μέλισσας ¹⁶⁸⁸ τὰς νεκρὰς ¹⁶⁸⁹ · καὶ εἶπεν αὐταῖς ¹⁶⁹⁰ . »Γἀνάστητε καὶ ἀπέλθετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν τόπον ὑμῶν ¹⁶⁹¹ .«	(16.22) καὶ ἔπεσαν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶσαι καὶ ἀπέθανον. *17 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· ἀνάστητε δὴ καὶ ἀπέλθατε εἰς τὸν τόπον ὑμῶν.
	(16.23) καὶ ἀνέστησαν αἱ μέλισσαι καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν τὴν παρακειμένην ὥσανεὶ τῇ οἰκείᾳ Ἀσυνέθ καὶ κατεσκήνωσαν ἐπὶ τοῖς δένδροις τοῖς καρποφόροις.		(16.23) τότε ἀνέστησαν πᾶσαι αἱ τεθνηκυῖαι μέλισσαι ¹⁶⁹² . καὶ ¹⁶⁹³ ἀπῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν· τὴν παρακειμένην τῇ οἰκίᾳ ¹⁶⁹⁴ τῆς Ἀσυνέθ καὶ κατεσκήνωσαν· ἐπὶ τοῖς καρποφόροις δένδροις ¹⁶⁹⁵ .	(16.23) Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον ἅπασαι πρὸς τὴν αὐλὴν τὴν παρακειμένην τῇ Ἀσυνέθ.

1685. Q om.

1686. Q τῆς

1687. AP πᾶσαι ἐπὶ τὴν γῆν (ἐ. τ. γ.>P); Q om.

1688. Q γγίσας μετα τὴν ῥάβδον ὁ ἄγγελος

1689. Q+ μελίσσας

1690. APQ καὶ (>Q) εἶπεν αὐταῖς (>Q)

1691. APQ ἀνάστητε (Q ἀναστάντες) καὶ (>Q) ἀπέλθετε (Q ὑπάγεται) καὶ (>PQ) ὑμεῖς (>Q; P ὑ. ἀ.) εἰς τὸν τόπον ὑμῶν

1692. P+ ἐκεῖναι

1693. τότε — καὶ] Q καὶ ἀνέβησαν καὶ μέρος τῶν πλειονων αὐτῶν

1694. Q om.

1695. APQ ἐπὶ (Q ἐν) τοῖς καρποφόροις (Q καρπιμοῖς) δένδροις (Q+ τοῖς ἐν τῇ αὐλῇ)

Chapter 17

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
	(17.1) καὶ εἶπεν· »ἑώρα...Ἄσυνέθ... τοῦτο; καὶ... ἑώρα...«	(17.1) καὶ λέγει ὁ ἄγγελος τῇ Ἀσενέθ· »ἑώρακας γτὸ ῥῆμα τοῦτο ¹⁶⁹⁶ ;« ἡ δὲ εἶπεν· »ναὶ κύριέ μου γταῦτα πάντα ἑώρακα ¹⁶⁹⁷ .«	(17.1) *1 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῇ Ἀσενέθ· ἑώρακας τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε, ἑώρακα ταῦτα πάντα.
	(17.2)...οὕτως... ¹⁶⁹⁸ ἃ ἐλάλησα πρὸς σε σήμερον.«	(17.2) λέγει ¹⁶⁹⁹ γαὺτῃ ὁ θεῖος ἄγγελος ¹⁷⁰⁰ . »οὕτως ἔσται πάντα ¹⁷⁰¹ τὰ ῥήματά μου ὅσα λελάληκα πρὸς σὲ σήμερον ¹⁷⁰² .«	(17.2) *2 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· οὕτως ἔσται τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλησα πρὸς σέ.
(17.3) καὶ πάλιν ἐξέπινε τὴν χεῖραν αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ ὕπατο τοῦ κηρίου καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς τραπέζης καὶ κατεφαγεν τὸ κηρίον καὶ τὴν τραπέζαν οὐκ ἠδίκησεν. καὶ ἔφοβήθη Ἄσυνέθ φόβον μεγάν.		(17.3) τότε ἐξετείνει τρίτον γὶ τοῦ κυρίου ἄγγελος ¹⁷⁰³ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ¹⁷⁰⁴ καὶ ἤψατο τῆς πληρῆς τοῦ κηρίου ¹⁷⁰⁵ καὶ εὐθέως ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς τραπέζης καὶ κατέφαγε μὲν ¹⁷⁰⁶ τὸ κηρίον· τὴν δὲ τράπεζαν γῆδίκησεν οὐδέν ¹⁷⁰⁷ .	(17.3) *3 Καὶ ἤψατο τοῦ κηρίου ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνέβη πῦρ ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κατέφαγε τὸ κηρίον.

1696. Q τὰ ῥήματα

1697. PQ om.

1698. F lac.; <W

1699. PQ καὶ εἶπεν

1700. Q ὁ ἄγγελος κῡ

1701. Q om.

1702. Q om.; Q+ παντες

1703. Q om.

1704. Q om.

1705. Q κυρίου

1706. P om.

1707. Q οὐκ ἠδίκησεν

(17.4) καὶ εἶπεν· »κύριε εἰσὶν με ἑπτὰ παρθένοι ἐν τῷ οἴκῳ ἀναθρεμμαι καὶ ἐν μία νυκτὶ συν εμοὶ γεγένημαι καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ αὐτάς διότι ἀδελφαί μου εἰσὶν καὶ ἤκελευεις καλέσω δὴ αὐτάς καὶ εὐλογῆσεις αὐτάς ὡς καὶ ἐμέ.«	(17.4) ¹⁷⁰⁸ καὶ εἶπεν Ἀσινέθ· »κύριε ¹⁷⁰⁹ ἔχω ἑπτὰ παρθένας ἃς ¹⁷¹⁰ ἐγεννηθησαν ¹⁷¹¹ σὺν ἐμοὶ ἐν μία νυκτὶ ¹⁷¹² . εὐλόγησον δὴ καὶ αὐτάς ὥσπερ ἐμέ.«	(17.4) Γὼς δὲ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς καύσεως τοῦ κηρίου ¹⁷¹³ εὐωδία πολλή καὶ ἔπλησε τὸν θάλαμον· γαίπεν τῷ θεῷ ἀγγέλῳ ἡ Ἀσινέθ· »κύριος ¹⁷¹⁴ εἰσὶν μοι ¹⁷¹⁵ ἑπτὰ παρθένοι αἱ ¹⁷¹⁶ σὺν ἐμοὶ ¹⁷¹⁷ γτραφεῖσαι ἐκ νεότητός μου καὶ ¹⁷¹⁸ ἐν μιᾷ νυκτὶ γσὺν ἐμοὶ γεγεννημέναι αἵτινες ¹⁷¹⁹ καὶ ὑπερετοῦσιν μοι γκάγῳ ἀγαπῶ πάσας ὡς ἀδελφάς μου ¹⁷²⁰ . καλέσω δὴ ¹⁷²¹ γαὐτάς καὶ εὐλογῆσεις κάκεινας ὡς κάμὲ ἡυλόγησας ¹⁷²² .«	(17.4) Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς καύσεως τοῦ κηρίου εὐωδία καὶ ἔπλησε τὸν θάλαμον. *4 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον Ἀσινέθ· εἰσί, κύριε, σὺν ἐμοὶ ἑπτὰ παρθένοι ὑπηρετοῦσαί μοι συντεθραμμέναι μοι ἐκ νεότητός μου, τεχθεῖσαι σὺν ἐμοὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ, κἀγὼ ἀγαπῶ αὐτάς, καλέσω δὴ αὐτάς καὶ εὐλογῆσεις αὐτάς, ὡς κάμὲ εὐλόγησας.
(17.5) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· »κάλισον αὐτάς.«		(17.5) Γκαὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος ¹⁷²³ . »κάλεσον αὐτάς ¹⁷²⁴ .«	(17.5) *5 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· κάλεσον.

1708. W recommences.

1709. F om.

1710. F αἱ

1711. F εὐλυνθησαν

1712. F ἡμέρα

1713. APQ ὡς δὲ ἐξῆλθεν (ὡ. δ. ἐ>Q) ἐκ τῆς καύσεως τοῦ κηρίου (Q κυρίου; Q+ ἐξῆλθεν)

1714. Q καὶ εἶπεν Ἀσινέθ τοῦ ἀγγέλου κῆ

1715. Q om.

1716. Q om.

1717. Q+ συνομιλικε μοι

1718. AP (P ἀνα-)τραφεῖσαι ἐκ νεότητός μου καὶ (>P); Q om.

1719. AP σὺν ἐμοὶ (σ. ἐ.>P) γεγεννημέναι (Batiffol's emendation. A γεγεννημέναι P γεγεννηθησαι) αἵτινες; Q om.

1720. APQ κἀγὼ (>Q) ἀγαπῶ πάσας (Q αὐτάς) ὡς ἀδελφάς μου (>Q)

1721. P τοίνυν; Q om.

1722. APQ αὐτάς καὶ (α. κ.>P) εὐλογῆσεις κάκεινας (P κ. ε.+αὐτάς) ὡς (κ. ὡ A repeats) κάμὲ ἡυλόγησας (κ. ὡ. κ. ἡ.>Q); Q+ αὐτῆς

1723. Q ὁ δὲ

1724. Q om.

(17.6) καὶ ἐκάλεσεν Ἀσυνέθ τὰς παρθένους καὶ ἔστησεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου. καὶ εἶπεν αὐτὰς· «εὐλογήσας ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος.»	(17.6) καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος ¹⁷²⁵ λέγων· «εὐλογήσει ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος.»	(17.6) Γτότε ἐκάλεσε τὰς ἐπτὰ παρθένους ἢ Ἀσυνέθ ¹⁷²⁶ Γκαὶ ἔστησεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου ¹⁷²⁷ Γκαὶ εἶπεν αὐταῖς ὁ ἄγγελος ¹⁷²⁸ . «εὐλογήσει ὑμᾶς κύριος ¹⁷²⁹ ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος καὶ ἔσεσθε Γκίονες καταφυγῆς ¹⁷³⁰ ἐπτὰ ¹⁷³¹ πόλεων ¹⁷³² καὶ Γπᾶσαι αἱ σύνοικοι ¹⁷³³ τῶν Γέκλεκτῶν τῆς πόλεως Γεκείνης ἐφ' ὑμᾶς ¹⁷³⁴ ἀναπαυσόνται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.	(17.6) Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ἀσενέθ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν· εὐλογήσει ὑμᾶς ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
(17.7) καὶ εἶπεν πάλιν τῇ Ἀσυνέθ· «μετάθες τὴν τράπεζαν.»	(17.7) καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῇ Ἀσυνέθ· «μετάθες τὴν τράπεζαν.»	(17.7) καὶ Γμετὰ ταῦτα ¹⁷³⁵ λέγει ὁ θεῖος ¹⁷³⁶ ἄγγελος τῇ Ἀσενέθ· «ἄρον τὴν τράπεζαν ταύτην ¹⁷³⁷ .»	(17.7) *6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῇ Ἀσενέθ· ἔπαρον τὴν τράπεζαν ταύτην.

1725. W φενώνενος

1726. Q καὶ ἐκάλεσας αὐτὰς

1727. Q om.

1728. Q εἶπεν

1729. PQ om.

1730. A [...]ταφυγῆς

1731. Q om.

1732. A lac. Q+ ἐπτὰ

1733. Q πολλων σύνοικες

1734. PQ ἐκείνης ἐφ' ὑμᾶς (ἐ. ὑ.>P); A lac.

1735. Q om.

1736. Q om.

1737. Q om.

(17.8) καὶ μετεστράφη Ἀσυνέθ τοῦ μεταστήσασθαι τὴν τράπεζαν καὶ παραχρῆμα ἄφαντος ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐγένετο ἄνθρωπος. καὶ εἶδεν Ἀσυνέθ ὥσπερ ἄρμα τεσσάρων ἵππων πορευομένων πρὸς ἀνατολᾶς ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἦν τὸ ἄρμα ἐκεῖνον ὡς φλόξ πυρὸς καὶ οἱ ἵπποι ὡς ἀστραπή καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπ' ἄνω τοῦ ἄρματος.	(17.8) καὶ ἔλαβεν Ἀσυνέθ τὴν τράπεζαν ¹⁷³⁸ μεταθέσαι αὐτὴν καὶ ὁ ἄνθρωπος ¹⁷³⁹ ἐξῆλθεν ¹⁷⁴⁰ ἐξ ὀφθαλμῶν Ἀσυνέθ. καὶ εἶδεν Ἀσυνέθ ¹⁷⁴¹ ὡς ἄρμα τεσσάρων ἵππων πορευόμενον κατὰ ¹⁷⁴² ἀνατολᾶς ὡς ¹⁷⁴³ εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ τὸ ἄρμα ἦν ὡς φλόξ πυρὸς καὶ οἱ ἵπποι ὡς ἀστραπή. καὶ ὁ ἄνθρωπος ¹⁷⁴⁴ εἰστῇκει ἐπάνω τοῦ ἄρματος ἐκείνου ¹⁷⁴⁵ .	(17.8) καὶ γὰρ ἐπεστράφη Ἀσενέθ τοῦ μεταθῆναι ¹⁷⁴⁶ τὴν τράπεζαν γευθῆως ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς ¹⁷⁴⁷ καὶ εἶδεν ¹⁷⁴⁸ Ἀσενέθ ὡς ἄρμα ¹⁷⁴⁹ τεσσάρων ἵππων πορευομένων κατὰ ἀνατολᾶς γαίς τὸν οὐρανόν ¹⁷⁵⁰ . γῆν δὲ τὸ μὲν ἄρμα ὥσπερ φλόξ πυρὸς ¹⁷⁵¹ . οἱ δὲ ἵπποι ὡς ἀστραπή ¹⁷⁵² . γκαὶ ὁ ἄγγελος εἰστῇκει ἐπάνω τοῦ ἄρματος ἐκείνου ¹⁷⁵³ .	(17.8) Καὶ ἐστράφη Ἀσενέθ τοῦ μεταθῆναι τὴν τράπεζαν καὶ ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶδεν Ἀσενέθ ὡς ἄρμα πυρὸς ἀναλαμβανόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν κατὰ ἀνατολᾶς.
---	--	--	--

-
1738. W om.
1739. W φαινόμενος
1740. F διῆλθεν
1741. F om.
1742. F εἰς
1743. W om.
1744. W φαινόμενος
1745. W om.
1746. APQ ὡς (>Q) ἐπεστράφη (Q στράφη) Ἀσενέθ τοῦ μεταθῆναι (τ. μ.>Q; Q+ ἄρε)
1747. AP εὐθέως ἀπῆλθεν (P ἐξῆλθεν) ἐξ' (P ἀπὸ τῶν) ὀφθαλμῶν αὐτῆς (P+ ὁ ἄγγελος); Q ἄφαντος ἐγύννην ὁ ἄγγελος
1748. Q ἶδεν
1749. P ἄρματα
1750. A εἰς τὸν (Batiffol om.) οὐρανόν; PQ om.
1751. APQ ἦν δὲ (ἦ. δ.>Q) τὸ μὲν ἄρμα ὥσπερ (PQ ὡσεὶ) φλόξ πυρὸς (>Q)
1752. PQ+ πυρὸς
1753. PQ om.

(17.9) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »ἄφρον ἐγὼ καὶ τολμηρὰ διότι ἐγὼ λαλῶ παρρησία ὅτι ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμόν μου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.«	(17.9) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ· »ἄφρων ἐγὼ καὶ τολμηρὰ διότι λελάληκα παρρησία καὶ εἶπον ὅτι ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμόν μου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ¹⁷⁵⁴ καὶ ἰδοὺ νῦν πορεύεται πάλιν ¹⁷⁵⁵ εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.«	(17.9) Γτότε εἶπεν Ἀσενέθ ¹⁷⁵⁶ . »ἄφρων καὶ ἄνους ἐγὼ ἢ ταπεινὴ Γδιότι λελάληκα ὡς ¹⁷⁵⁷ ὅτι ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμόν μου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἦδεν ὅτι θεὸς ἦλθεν Γπρὸς με ¹⁷⁵⁸ . καὶ Γἰδοὺ νῦν πορεύεται πάλιν ¹⁷⁵⁹ Γεἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸν τόπον αὐτοῦ ¹⁷⁶⁰ .«	
(17.10) καὶ εἶπεν· »ἐλέησόν με κύριε καὶ φύσαι τῆς παιδίσκης σου διότι λελάληκα πρὸ σέ ὡς ἄνθρωπον τὰ ῥήματα μου.«	(17.10) καὶ εἶπεν ¹⁷⁶¹ . » ¹⁷⁶² Ἰλεως κύριε φεῖσαι τῆς παιδίσκης σου διότι ἐγὼ λελάληκα πονηρὰ ἐνώπιόν σου διότι ¹⁷⁶³ ἐν ἀγνοίᾳ λελάληκα πρὸς ¹⁷⁶⁴ σέ Γπαντα τὰ ῥήματα μου. ¹⁷⁶⁵ «	(17.10) Γκαὶ ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ ¹⁷⁶⁶ . »Ἰλεως ἔσο ¹⁷⁶⁷ κύριε τῇ δούλῃ σου Γκαὶ φεῖσαι τῆς παιδίσκης σου ὅτι ἐγὼ λελάληκα ἐν ἀγνοίᾳ τολμηρὰ ἐνώπιόν σου ¹⁷⁶⁸ .«	(17.10) *7 Καὶ εἶπεν Ἀσενέθ· Ἰλεως ἔση, κύριε, τῇ δούλῃ σου, διότι ἐγὼ ἐλάλησα πονηρὰ ἐν ἀγνοίᾳ ἐνώπιόν σου.

Chapter 18

-
1754. W ὅτι ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦλθεν εἰς τὸν θάλαμόν μου
1755. W πάλιν πορεύεται
1756. AQ τότε (Q καὶ) εἶπεν Ἀσενέθ; P om.
1757. Q καὶ εἶπον
1758. PQ πρὸς με (P ἐμὲ) A εἰς αὐτόν
1759. APQ ἰδοὺ νῦν (>Q) πορεύεται πάλιν (Q πα. πο.)
1760. APQ εἰς (P πρὸς) τὸν οὐρανὸν πρὸς (P εἰς) τὸν τόπον αὐτοῦ (π. τ. τ. α.>Q)
1761. W om.
1762. W+ νῦν
1763. W ὅτι
1764. W πρὸ
1765. W om.
1766. Q om.
1767. Q ἔσυ. Batiffol ἴσθι
1768. Q om.

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(18.1) καὶ ὥς ἔτι ἐλάλη Ἀσυνέθ ταῦτα ἐν αὐτῇ εἰσέπιδησεν νεανίσκος ἐκ τῆς θεραπείας Πεντεφρή τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ λέγει· »ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχετε. ὁ γὰρ πρόδρομος αὐτοῦ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοῦ ἔστηκεν.«	(18.1) ταῦτα γὰρ ῥήματα ¹⁷⁶⁹ ἐλάλει ¹⁷⁷⁰ Ἀσυνέθ πρὸς ¹⁷⁷¹ αὐτήν γκαὶ εἰσπιδᾷ ¹⁷⁷² νεανίσκος τῆς θεραπείας Πεντεφρί καὶ λέγει· »ἰδοὺ ¹⁷⁷³ Ἰωσήφ ὁ δυνάστης Φαραὼ καὶ τοῦ θεοῦ δυνατὸς ¹⁷⁷⁴ ἔρχεται. ὁ γὰρ πρόδρομος αὐτοῦ πρὸ ¹⁷⁷⁵ ταῖς πύλαις τῆς αὐλῆς ἡμῶν.«	(18.1) γκαὶ ἔτι λαλούσης ταῦτα τῆς Ἀσενέθ πρὸς αὐτήν ¹⁷⁷⁶ ἰδοὺ γνεανίσκος ἐκ τῆς θεραπείας Ἰωσήφ ἦλθε ¹⁷⁷⁷ λέγων ὅτι· »Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς ¹⁷⁷⁸ τοῦ θεοῦ ἔρχεται γσήμερον πρὸς ὑμᾶς ¹⁷⁷⁹ .«	(18.1) *1 Καὶ τούτων γινομένων, ἰδοὺ ἦλθε νεανίσκος ἐκ τῆς θεραπείας Ἰωσήφ λέγων· ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται σήμερον πρὸς ὑμᾶς.
(18.2) καὶ ἔσπευσεν Ἀσυνέθ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τροφέα αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῷ· »σπεῦσον καὶ εὐτρέπησον τὴν οἰκίαν καὶ ἐτοίμασον δῦπνον μέγαν καὶ καλὸν διότι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον.«	(18.2) καὶ ἔσπευσεν Ἀσυνέθ καὶ ἐκάλεσε τὸν τροφέα τὸν ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτῆς ¹⁷⁸⁰ καὶ εἶπε· »σπεῦσον τὴν οἰκίαν ἐτοίμασον καὶ δεῖπνον καλὸν διότι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον.«	(18.2) καὶ εὐθέως γέκάλεσεν Ἀσενέθ τὸν ¹⁷⁸¹ ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ γεῖπεν αὐτῷ ¹⁷⁸² · »σπεῦσον καὶ ¹⁷⁸³ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ ἐτοίμασον δεῖπνον καλὸν διότι Ἰωσήφ γό δυνατὸς τοῦ θεοῦ ¹⁷⁸⁴ ἔρχεται πρὸς γήμᾶς σήμερον ¹⁷⁸⁵ .«	(18.2) *2 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀσενέθ τὸν ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ εἶπεν· ἐτοίμασόν μοι δεῖπνον καλόν, ὅτι Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς.

-
1769. F om.
1770. W ἐλάλησεν
1771. W πρὸ
1772. W ἐν δὲ τῇ ὥρᾳ ταῦτη ἔφθασε εἶς
1773. W om.
1774. W ἐραστῆς
1775. W πρὸς
1776. Q om.; Q+ εὐθέως
1777. APQ νεανίσκος (Q νεανίσκοι; P+ τίς) ἐκ τῆς θεραπείας (τ. θ.>Q; PQ+ τοῦ) Ἰωσήφ ἦλθε (>AQ)
1778. PQ ἐκλεκτὸς
1779. PQ π. ὑ. σ.
1780. F αὐτοῦ
1781. APQ ἐκάλεσεν (Q+ αὐτὸν) Ἀσενέθ (Q ἄσυνέθ ἄσυνέθ) τὸν (>Q)
1782. Q om.
1783. PQ om.
1784. PQ om.
1785. APQ ἡμᾶς (P ὑμᾶς) σήμερον (>PQ)

(18.3) καὶ εἶδεν αὐτὴν ὁ τροφεὺς αὐτῆς καὶ ἦν τὸ πρόσωπον αὐτῆς συνπεπτωκεν ἐκ τῆς νιστίας καὶ ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσεν. καὶ ἔλαβεν αὐτῆς τὴν χεῖρα καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν· »τί σοι ἐστὶ τέκνον μου; καὶ διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου συμπέπτωκεν;« καὶ ἡτοίμασεν τὴν οἰκίαν καὶ τὸν δούλον.	(18.3) καὶ εἶδεν αὐτὴν ὁ τροφεὺς αὐτῆς ¹⁷⁸⁶ καὶ ἰδοὺ ἦν τὸ πρόσωπον αὐτῆς συμπεπτωκὸς ἐκ τῆς ἐνδοίας τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν. καὶ ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔλαβε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν καὶ κατεφίλησε αὐτὴν ¹⁷⁸⁷ καὶ εἶπε· »τί ἐστὶ τέκνον διότι ¹⁷⁸⁸ συμπέπτωκε τὸ πρόσωπόν σου;«	(18.3) γιδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας· ἦν γὰρ ¹⁷⁸⁹ τὸ πρόσωπον αὐτῆς συμπεπτωκὸς ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ τοῦ κλαυθοῦ καὶ γτῆς ἐνδείας ¹⁷⁹⁰ τῶν ἑπτὰ ¹⁷⁹¹ ἡμερῶν καὶ ¹⁷⁹² λυπηθεὶς ἔκλαυσεν καὶ λαβὼν τὴν γχεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν καταφιλήσας αὐτὴν εἶπεν ¹⁷⁹³ . »τί σοί ἐστιν κυρία μου ¹⁷⁹⁴ ὅτι οὕτως συμπέπτωκέν σου τὸ πρόσωπον;«	
(18.4) εἶπε δὲ Ἄσυνέθ πρὸς τὸν τροφέα αὐτῆς· »τῆς κεφαλῆς μου γέγονε πόνος βραχύς καὶ ὁ ὕπνος ἀφηρέθη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ τοῦτο ἔνεκα τὸ πρόσωπόν μου συμπέπτωκεν.«	(18.4) καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄσυνέθ· »τῆς κεφαλῆς μου πόνος γέγονε βαρὺς ¹⁷⁹⁵ καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου συμπέπτωκε.«	(18.4) ἡ δὲ εἶπεν· » γπόνος γέγονε πολὺς περὶ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν ¹⁷⁹⁶ .«	

1786. F αὐτοῦ

1787. F om.

1788. W ὅτι

1789. AP ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας· (P+ ἐξεπλάγη) ἦν γὰρ; Q ἐξεπλάγη

1790. Q νηστειας

1791. Q ξ

1792. Batiffol om.

1793. APQ χεῖρα αὐτῆς τὴν (>Q) δεξιὰν (Q δ. α. χ.) καταφιλήσας (P -σεν) αὐτὴν (>Q; PQ+ καὶ) εἶπεν

1794. P αὐτοῦ

1795. W γ. π. β.

1796. AP πόνος γέγονε πολὺς περὶ (P ἐπὶ) τὴν κεφαλὴν μου καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη (P+ ἀπὸ) τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν; Q κεφαλα γλ μοι ἐσχεν καὶ ἀγρυπνία

(18.5) ἐμνήσθη δὲ Ἄσυνέθ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θαλάμους αὐτῆς εἰς τὸν δεύτερον θάλαμον ὅπου ἦσαν ἐθῆκεν τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἠνέωξεν αὐτὴν τὴν κιβωτὸν αὐτῆς τὴν μεγάλην καὶ ἐξένεγκεν τὴν στολὴν τοῦ γάμου καὶ τὸ χρυσὸν καὶ ἐνεδύσατο τὴν στολὴν.	(18.5) καὶ ἀπῆλθεν ὁ τροφεὺς ἐτοιμᾶσαι τὴν οἰκίαν καὶ τὸ δεῖπνον ¹⁷⁹⁷ . καὶ ἐμνήσθη Ἄσυνέθ τοῦ ἀνθρώπου ¹⁷⁹⁸ καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ καὶ ἔσπευσεν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ¹⁷⁹⁹ θάλαμον αὐτῆς τὸν δεύτερον ὅπου ἦσαν ¹⁸⁰⁰ γαί θῆκαι καὶ τοῦ κόσμου καὶ ¹⁸⁰¹ καλλοπισμοῦ αὐτῆς καὶ ἐστολίσατο στολὴν γάμου ὡς ἀστραπὴν ¹⁸⁰² .	(18.5) γτότε ἀπελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας ¹⁸⁰³ εὐτρέπισε ¹⁸⁰⁴ τὴν οἰκίαν καὶ τῶν ¹⁸⁰⁵ δεῖπνον ¹⁸⁰⁶ . ἡ δὲ Ἄσενέθ ἐμνήσθη τῶν λόγων τοῦ ἀγγέλου καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ καὶ σπεύσασα ¹⁸⁰⁷ εἰσῆλθεν γεῖς τὸν ¹⁸⁰⁸ θάλαμον γαυτῆς τὸν δεύτερον ἔνθα ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου αὐτῆς καὶ ἀνοίξασα ¹⁸⁰⁹ τὴν κιβωτὸν αὐτῆς τὴν μεγάλην ¹⁸¹⁰ ἐξήνεγκεν τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν πρώτην ὥσπερ ἀστραπὴν τῷ εἶδει καὶ γένεδύσατο αὐτὴν ¹⁸¹¹ .	(18.5) *3 Καὶ εἰσῆλθεν Ἄσενέθ εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ ἠνοιξεν τὸ κιβώτιον αὐτῆς καὶ ἐξήνεγκε τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν πρώτην ὡς ἀστραπὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνεδύσατο.
--	---	---	--

-
1797. F δεῖπνον καὶ τὴν οἰκίαν
1798. W ἀγγέλου
1799. W om.
1800. W ητον
1801. W om.
1802. W λευκὴν
1803. Q om.; Q+ καὶ
1804. Q εὐτρέπισας
1805. P τὸν; Q om.
1806. P+ λαμπρῶς κατὰ πάντα Q+ λαμπρον αὐτὴν πρωτω(?)
1807. Q om.
1808. Q ἐν τῷ
1809. Q om.
1810. APQ τὴν (P τὸ) κιβωτὸν (P κιβώτιον) αὐτῆς τὴν μεγάλην (P τὸ μέγα Q τῷ μεγάλῳ; PQ+ καὶ)
1811. Q ἐκοσμήθη ὡς ἄγγελος πολὺν ποικίλος

(18.6) καὶ τὸ χρυσὸν αὐτῆς καὶ κόσμιον περιέθηκεν περὶ τοῦ τραχήλου αὐτῆς καὶ ψέλλια χρυσᾶ εἰς χεῖρας καὶ εἰς πόδας αὐτῆς καὶ στέφανον χρυσὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ὡς νύμφη καὶ σκῆπτρον ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς.	(18.6) καὶ περιεζώσατο ζώνην χρυσήν καὶ περιέθηκε περὶ ¹⁸¹² τὰς χεῖρας αὐτῆς ψελια καὶ εἰς ¹⁸¹³ τοὺς πόδας ὁμοίως ¹⁸¹⁴ χρυσὰ πάντα καὶ κόσμον τίμιον περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς ἡ καὶ ἦσαν ¹⁸¹⁵ λίθοι πολυτελεῖς τίμιοι ἡρτημένοι ἀναριθμητοὶ ¹⁸¹⁶ καὶ στέφανον ἡ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ¹⁸¹⁷ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ στεφάνῳ ἔμπροσθεν ἐπὶ τῷ μετώπῳ αὐτῆς λίθος ὑάκινθος μέγας ¹⁸¹⁸ ἡ καὶ ἔξ ¹⁸¹⁹ λίθοι πολυτελεῖς ¹⁸¹⁹ καὶ θέριστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἄνωθεν ¹⁸²⁰ ὡς νύμφη καὶ σκῆπτρον ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς.	(18.6) περιεζώσατο δὲ καὶ ζώνην λαμπρὰν καὶ βασιλικὴν ἣτις ἦν ἡ χρυσίου καὶ λίθων τιμίῳ ¹⁸²¹ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς περιέθηκεν ψέλια χρυσᾶ καὶ εἰς τοὺς πόδας ¹⁸²² ἀναξυρίδας χρυσᾶς καὶ κόσμον τίμον περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ χρυσοῦν στέφανον περιέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἐν δὲ τῷ στεφάνῳ ὡς πρὸς ἡ τῷ μετώπῳ ¹⁸²³ αὐτῆς ἦν λίθος ὑακίνθινος μέγας καὶ κύκλῳ τοῦ λίθου τοῦ μεφάλου ἔξ ¹⁸²³ λίθοι πολυτελεῖς καὶ θέριστρον πάνυ θαυμάστῳ κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.	(18.6) *4 Καὶ περιεζώσατο ζώνην λαμπρὰν καὶ βασιλικὴν, καὶ αὕτη ἦν ἡ ζώνη διὰ λίθων τιμίῳ. *5 Καὶ περιέθηκε ταῖς χερσὶν αὐτῆς ψέλια χρυσᾶ καὶ εἰς τοὺς πόδας ἀναξυρίδας χρυσᾶς καὶ κόσμον τίμιον περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ χρυσὸν στέφανον περιέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐν τῷ στεφάνῳ ἦσαν λίθοι ἔμπροσθεν πολυτελεῖς. *6 Καὶ θέριστρον ἐσκέπασε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.
---	---	---	--

-
1812. W εἰς
1813. F om.
1814. W+ καὶ ἦσαν
1815. W om.
1816. W om.
1817. F om.
1818. W μ. ὑ.
1819. W om.
1820. F+ αὐτῆς
1821. P ἐ. λ. τ. χ.; Q<>
1822. P+ αὐτῆς; Q<>
1823. P το μετοπον; Q<>

(18.7) καὶ ἐμνήσθη τοῦ ῥήματος τοῦ τροφείου αὐτῆς διότι· >συμπέπτωκε τὸ πρόσωπόν σου<· καὶ ἀναστέναξεν Ἀσυνέθ καὶ ἐλυπήθη σφόδρα καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· »τὸ πρόσωπόν μου συμπέπτωκεν καὶ ὄψεται με Ἰωσήφ καὶ ἐξουθενεῖ με.«	(18.7) καὶ ἐμνήσθη Ἀσυνέθ ¹⁸²⁴ τῶν ῥημάτων τοῦ τροφείου αὐτῆς διότι ¹⁸²⁵ συμπέπτωκε τὸ πρόσωπόν αὐτῆς ¹⁸²⁶ καὶ ἀνεστέναξεν ¹⁸²⁷ καὶ εἶπεν· »ὄψεται με Ἰωσήφ καὶ ἐξουθενώσει με.«	(18.7) ὥς δὲ ἐμνήσθη Ἀσενέθ τῶν ῥημάτων τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς διότι εἶπεν αὐτῇ συμπεπτωκέναι γὰρ προσώπῳ ¹⁸²⁸ γέστέναξε λυπηθεῖσα σφόδρα ¹⁸²⁹ καὶ εἶπεν· »οἴμμοι τῇ ταπεινῇ τοῦ προσώπου μου συμπεπτωκότος· ὄψεται με Ἰωσήφ καὶ ἐξουθενωθείσομαι παρ' αὐτοῦ.«	
(18.8) καὶ εἶπε τὰς παρθένους· »ἐνέγκατέ μοι ὕδωρ ἀπὸ πηγῆς καθαρὸν καὶ νίψομε τὸ πρόσωπόν μου ὅπως καθαρισθεῖ ἀπὸ πάσης κοιλίδος· καὶ φανησθήσετε καθαρῇ ἢ ἐμοῖ ὄψις ἐν τῷ ὁράσασθῃ με Ἰωσήφ.« © ¹⁸³⁰	(18.8) καὶ εἶπε τῷ συντρόφῳ αὐτῆς· »ἐξένεγκέ μοι ὕδωρ καθαρὸν ἀπὸ τῆς πηγῆς ¹⁸³¹ καὶ νίψομαι τὸ πρόσωπόν μου.«	(18.8) καὶ λέγει τῇ παιδίσκῃ αὐτῆς· »ἄγαγέ μοι ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς καθαρὸν.«	(18.8) *7 Καὶ εἶπε τῇ παιδίσκῃ αὐτῆς· ἄγαγέ μοι ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς καθαρὸν.

1824. W om.

1825. W ὅτι

1826. F μου

1827. F+ Ἀσυνέθ

1828. Batiffol τὸν πρόσωπον; P+ αὐτῆς; Q<>

1829. P om.; Q<>

1830. Ninth miniature. The scene depicted is inside Aseneth's tower. One of the maidens, standing on the left, pours water from a jug onto Aseneth's outstretched hands. Aseneth wears her wedding garment and her crown. Behind her stand two other maidens. Aseneth's face and the area where the water goes onto her hands is damaged.

1831. F γῆς

(18.9) αἱ ἤνεγκαν αὐτῆς ὕδωρ καθαρὸν καὶ ἐνήψατο. καὶ ἦν τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ὁ ἥλιος.	(18.9) καὶ ἐνέγχεεν ἀπὸ τῆς κόγχης ¹⁸³² καὶ ἐνέκυψεν Ἀσινέθ νίψασθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἡκαὶ ὁρᾷ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ¹⁸³³ ἡ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἦσαν ^{1834.1835} ὡς πρόσωπον ἡλίου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὡς ἑωσφόρου ἀνατέλλων αἱ πορίαι αὐτῆς ὡς ἀροῦραι τοῦ ὑψίστου ἡκαὶ ἐν πορίαις ἔρυθρος ὡς αἷμα υἱοῦ ἀνθρώπου ¹⁸³⁶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ὡς ῥόδον ζωῆς αἱ τρίχαι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὡς ἄμπελοι ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ.	(18.9) τῆς δὲ ἐνεγκάσης ἐξέχεεν αὐτὸ ¹⁸³⁷ ἐν τῇ λεκάνῃ καὶ κύψασα ¹⁸³⁸ νίψαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἡ ὁρᾷ τὸ ἴδιον πρόσωπον ¹⁸³⁹ φέγγον ὡσπερ ὁ ἥλιος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ὡς ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα καὶ τὰς παρειὰς ὡς ἄστρον οὐρανοῦ ¹⁸⁴⁰ . τὰ δὲ χεῖλη αὐτῆς ὡς ῥόδα πυρακίζοντα· αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὡς ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς καρποῖς αὐτῆς· ὁ τράχηλος αὐτῆς ὡς κυπάρισσος παμποίκιλος. ^{1841.1842}	(18.9) Καὶ ἔκυψεν Ἀσινέθ ἐν τῷ ὕδατι ἐν τῇ λεκάνῃ ἐπὶ τῆς κόγχης. Καὶ ἦν τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὡς ἑωσφόρος ἀνατέλλων.
--	---	---	--

1832. F κόγχης

1833. F repeats

1834. F om.

1835. Conjecture. W ἦτον

1836. W om.

1837. A αὐτῷ; Q<>

1838. P+ τοῦ; Q<>

1839. P εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῆς; Q<>

1840. AP ἑωσφόρον (P -ριος) ἀνατέλλοντα (P -τας) καὶ τὰς παρειὰς (P+ αὐτῆς) ὡς (P τὰ) ἄστρον (P ἄστρα+ τοῦ) οὐρανοῦ; Q<>

1841. ὁ τράχηλος — παμποίκιλος] P ὡς ἄμυπελος πολυποίκιλος; Q<>

1842. 18.6 περιεζώσατο δὲ — 18.9 παμποίκιλος] Q om.

	(18.10) καὶ ὥς εἶδεν Ἀσυνέθ ἑαυτὴν ἐν τῷ ὕδατι ἐθαμβήθη ἐπὶ τῇ ὁράσει καὶ ἐχάρει χαρὰν μεγάλην καὶ οὐκ ἐνιψεν τὸ πρόσωπον ¹⁸⁴³ αὐτῆς. εἶπε γὰρ· »μήποτε ἀποπλύνω ¹⁸⁴⁴ τὸ κάλλος μου τὸ μεγά τοῦτο.«	(18.10) καὶ ἰδοῦσα ταῦτα Ἀσενέθ εἰς ἑαυτὴν ἐθαμβήθη ἐπὶ τῇ ὁράσει ¹⁸⁴⁵ καὶ ἐχάρη χαρὰν μεγάλην σφόδρα ¹⁸⁴⁶ καὶ οὐκ ἐνιψετο ¹⁸⁴⁷ πρόσωπον αὐτῆς· γείπεν γὰρ ¹⁸⁴⁸ . »μήποτε ¹⁸⁴⁹ ἀποπλύνω τὸ κάλλος γτὸ μέγα τοῦτο καὶ ὠραῖον ¹⁸⁵⁰ .«	
--	---	---	--

1843. F lac.

1844. F lac. W has ἀπο written twice.

1845. Q+ αὐτὴν

1846. Q om.

1847. Q νιψεν; PQ+ το

1848. Q διότι εἶπεν

1849. Q+ νηψο καὶ

1850. P τοῦτο τὸ ὠραῖον τοῦ προσώπου μου Q τοῦ προσωπον μου τὸ ὠραῖον

(18.11) καὶ ἦλθεν πάλιν ὁ τροφεὺς αὐτῆς τοῦ εἰπῆν αὐτῇ ὅτι· »πάντα γεγόνασιν ὡς ἐπέταξας.« καὶ ὡς εἶδεν αὐτὴν ἐπτωῆθαι καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς ¹⁸⁵¹ λέγων· »τί σοι ἐγένετο τοῦτο ὃ δέσποινά μου καὶ τί ἐστὶ τὸ καλλος αὐτῶ; τὸ θαυμαστὸν δὲ θεωρῶ ἐν σοί; μήτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐξελέξατό σε εἰς νύμφην τοῦ παγγάλου Ἰωσήφ.«	(18.11) καὶ ἦλθεν ὁ τροφεὺς αὐτῆς τοῦ εἰπεῖν ¹⁸⁵² ὅτι· »πάντα γέγονον ὡς ¹⁸⁵³ προσέταξας.« καὶ ὡς εἶδεν αὐτὴν ἐποήθη καὶ ἔστη ἄφωνος ἐπιπολλὺ ¹⁸⁵⁴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων ¹⁸⁵⁵ · »τί τοῦτο δέσποινά μου καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἀρετὴ αὕτη ἡ μεγάλη καὶ θαυμαστή; εἰ μήτιγε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐπισέψατό σε εἰς νύμφην γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τῷ προτοτόκῳ; ¹⁸⁵⁶ «	(18.11) γῆλθεν οὖν πάλιν ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ εἰπεῖν αὐτῇ ὅτι ¹⁸⁵⁷ · »πάντα γεγόνασιν ὅσα προσέταξας ¹⁸⁵⁸ ·« καὶ ὡς ἐθεάστο αὐτὴν ἐφοβήθη πάνυ καὶ γέγονεν ¹⁸⁵⁹ ἔντρομος ἐπιπολὺ καὶ πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς ἔλεγε ¹⁸⁶⁰ · »τί τοῦτο δέσποινά μου ¹⁸⁶¹ ; ¹⁸⁶² τίς ἐστὶν ἡ καλλονὴ αὕτη ἡ πρὸς σὲ περικειμένη μεγάλη ¹⁸⁶³ οὕσα καὶ θαυμαστή; μήτι γε κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐξελέξατό σε εἰς ¹⁸⁶⁴ νύμφην τῷ γυῖῳ αὐτοῦ ¹⁸⁶⁵ Ἰωσήφ;«	
--	--	--	--

1851. G writes twice

1852. W+ αὐτῆς

1853. F lac.

1854. F+ ἐποήθη γὰρ

1855. F om.

1856. W om.

1857. APQ ἦλθεν οὖν (>P) πάλιν (ο. π.>Q) ὁ ἐπὶ (Q ἐκ) τῆς οἰκίας (P+ αὐτῆς) τοῦ εἰπεῖν (τ. ε. PQ καὶ εἶπεν) αὐτῇ ὅτι (α. δ. >Q)

1858. AP πάντα γεγόνασιν (P ἡτοίμασα) ὅσα προσέταξας; Q γεγόνεν ὡς ἐπέτρξας

1859. P ἐγένετο

1860. καὶ ὡς — ἔλεγε] Q καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐφοβήθη καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς εἶπεν

1861. PQ ὡς κυρία μου καὶ δέσποινα μου (κ. δ. μ.>Q)

1862. Q+ τί τοῦτο το παραιδόξον θαῦμα

1863. P+ τὲ

1864. P ὡς

1865. PQ om.

Chapter 19

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(19.1) καὶ ἅμα τῷ λόγῳ ἰδοὺ παιδάριον πρὸς Ἀσυνέθ καὶ εἶπεν αὐτὴν· »ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θύρας τῆς αὐλῆς ἡμῶν.«	(19.1) καὶ ἐλθὼν ¹⁸⁶⁶ παιδὸν εἶπε τῇ Ἀσυνέθ· »ἰδοὺ Ἰωσήφ πρὸ θύραις τῆς αὐλῆς ἐστὶ ¹⁸⁶⁷ .«	(19.1) καὶ ἔτι γλαλούντων αὐτῶν ταῦτα ἦλθε παιδάριον λέγον πρὸς Ἀσενέθ ¹⁸⁶⁸ . » ¹⁸⁶⁹ ἰδοὺ Ἰωσήφ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς ἡμῶν ¹⁸⁷⁰ ἵσταται.«	(19.1) *1 Καὶ ἦλθε παιδάριον μικρὸν καὶ εἶπε πρὸς Ἀσενέθ· ἰδοὺ Ἰωσήφ πρὸς ταῖς θύραις τῆς αὐλῆς ἡμῶν.
(19.2) καὶ ἔσπευσεν Ἀσυνέθ καὶ κατέβη τῆς κλίμακος σὺν ταῖς ἐπτὰ παρθένοις ἵνα συναντήσι τῷ Ἰωσήφ.	(19.2) καὶ ἔσπευσεν Ἀσυνέθ καὶ κατέβη τὴν κλίμακα τοῦ ὑπερώου ¹⁸⁷¹ σὺν τοῖς ἐπτὰ παρθένοις εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ καὶ ἔστη ἐν τῷ δρόμῳ τῆς οἰκίας.	(19.2) γτότε σπεύσασα ¹⁸⁷² Ἀσενέθ γκατέβη τὴν κλίμακα ¹⁸⁷³ γέκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς σὺν ταῖς ἐπτὰ παρθένοις ¹⁸⁷⁴ εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ καὶ ἔστη ἐν τῷ προδρόμῳ ¹⁸⁷⁵ τῆς οἰκίας αὐτῆς.	(19.2) Καὶ κατέβη Ἀσενέθ σὺν ταῖς ἐπτὰ παρθένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.
(19.3) καὶ ἠνεοξέθησαν αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς.	(19.3) καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ γεῖς τὴν αὐτὴν ¹⁸⁷⁶ καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι ¹⁸⁷⁷ καὶ ἐξειλκύσθησαν πάντες ἀλλότριοι.	(19.3) εἰσελθὼν ¹⁸⁷⁸ δὲ Ἰωσήφ ἐν τῇ αὐλῇ ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι καὶ γάπέμειναν ἔξω πάντες ἀλλότριοι ¹⁸⁷⁹ .	

-
1866. W ἐλθὼν δὲ
 1867. F om.
 1868. APQ λαλούντων αὐτῶν (Q α. λ.) ταῦτα (>Q) ἦλθε παιδάριον λέγον (>Q) πρὸς Ἀσενέθ (λ. π. Ἀ. P ἐπὶ Ἀσενέθ καὶ εἶπεν)
 1869. Q+ καὶ
 1870. Q om.
 1871. F om.
 1872. Q καὶ σπεύσας
 1873. Q om.
 1874. APQ ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς (>PQ) σὺν ταῖς ἐπτὰ (Q ξ) παρθένοις (Q σ. ταῖς ξ π. ἐ. τοῦ ὕ.)
 1875. Q δρόμῳ
 1876. W ἔσω τῆς αὐτῆς
 1877. F θύραι τῶν πυλῶν
 1878. Q εἰσελθεν
 1879. Q ἐμειναν οἱ ἀλλότριοι ἔξω

(19.4) καὶ εἰσῆλθεν Ἀσυνέθ δρομέα εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἐξεθαμβήθη Ἰωσήφ ἐπὶ τῷ κάλλει τῆς Ἀσυνέθ. καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »τίς εἰ σοί; ταχέως ἀνάγγειλόν μοι.«	(19.4) καὶ Ἀσυνέθ εἰσῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ. καὶ εἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ καὶ ἐθαμβήθη ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπε ἡπρὸ αὐτὴν ¹⁸⁸⁰ . »τίς εἶ σύ ¹⁸⁸¹ ; ταχέως ἀνάγγειλόν μοι.«	(19.4) ἡκαὶ ὡς ἐξῆλθεν Ἀσενέθ ἐκ τοῦ προδρόμου ¹⁸⁸² εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ ἰδὼν αὐτὴν ἐθαμβήθη ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ ¹⁸⁸³ . »τίς εἶ σύ κόρη ἡτάχως ἀνάγγειλόν μοι ¹⁸⁸⁴ .«	(19.4) *2 Καὶ ὡς εἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ, εἶπε πρὸς αὐτὴν·
(19.5) καὶ εἶπεν αὐτῇ τῷ Ἰωσήφ· »ἐγὼ εἰμι ἢ παιδίσκι σου Ἀσυνέθ καὶ πάντα τὰ εἶδωλα ἀπέρριψεν ἀπέμοῦ. καὶ δέδωκέ μοι ἄρτον ζωῆς ὁ θεὸς καὶ ἔφαγον καὶ ποτήριον εὐλογημένον καὶ ἔπιον. καὶ εἶπεν μοι·	(19.5) καὶ εἶπεν· »ἐγὼ εἰμι ἢ δούλῃ σου Ἀσυνέθ καὶ τὰ εἶδωλα πάντα ἀπέρριψα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπώλοντο. καὶ ἄνθρωπος ἦλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σημερον ¹⁸⁸⁵ καὶ ἔδωκέ μοι ἄρτον ζωῆς καὶ ἔφαγον καὶ ποτύριον εὐλογίας ¹⁸⁸⁶ καὶ ἔπιον καὶ εἶπε μοι·	(19.5) ἡῖ δὲ λέγει αὐτῷ ¹⁸⁸⁷ . »ἐγὼ εἰμὶ κύριε ¹⁸⁸⁸ ἢ παιδίσκη σου Ἀσενέθ ¹⁸⁸⁹ . ἡτὰ εἶδωλα πάντα ἀπέρριψα ἀπ' ἐμοῦ ¹⁸⁹⁰ καὶ ἀπώλοντο· ἡῖλθε δὲ ἄνθρωπος πρὸς με σημερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ¹⁸⁹¹ καὶ ἐπιδέδωκέ ¹⁸⁹² μοι ἄρτον ζωῆς καὶ ἔφαγον· καὶ ποτήριον εὐλογημένον ¹⁸⁹³ ἔπιον καὶ εἶπεν μοι·	

1880. F om.

1881. W om.

1882. APQ καὶ ὡς (κ. ὦ.>Q) ἐξῆλθεν Ἀσενέθ ἐκ τοῦ προδρόμου (ἐ. τ. π.>Q)

1883. APQ (Q+ καὶ) ἰδὼν αὐτὴν ἐθαμβήθη ἐπὶ τῷ κάλλει (Q το κάλλος) αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ (>Q; P+ ἰωσήφ)

1884. PQ om.

1885. W om.

1886. W σωτηρίας

1887. Q καὶ εἶπεν

1888. Q om.; P+ μου

1889. PQ+ ὁ δὲ ἰωσήφ λέγει πρὸς αὐτὴν (ὁ—αὐτὴν>P) πόθεν ἡ ὡραιότης τοῦ (Q+ τοῦ) προσώπου σου τὸ ἄπειρον καὶ περικαλλές καὶ (π. κ.>Q) θαυμαστόν· θαυμάσια ἐγὼ σημερον δρῶ (Q ὡρῶ)· ὅτι ὁ θς τοῦ οὐνοῦ μετὰ σοῦ ἐστὶν ἡ δὲ πρὸς ἰωσήφ (Q αὐτὸν) νυμφίε μου· καὶ ἄνε τοῦ θῦ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ὁδηγέ· πάντα σοι λεπτομερῶς διηγῆσομαι

1890. APQ τὰ εἶδωλα (Q+ μου χρυσὰ ἀργυρὰ) πάντα (>Q; P+ ἅπερ εἶχον ἐν τῷ πύργῳ χρυσάτε καὶ ἀργυρὰ) ἀπέρριψα ἀπ' ἐμοῦ (ἀ. ἐ.>Q)

1891. AQ (Q+ καὶ) ἦλθε δὲ (>Q) ἄνθρωπος πρὸς με σημερον (>P; π. μ. σ.>Q) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ (P ἐ. τ. ο. π. μ.)

1892. Q ἐδωκεν

1893. Q ζωῆς; PQ+ καὶ

>δέδωκά σε νύμφην τῷ Ἰωσήφ σήμερον καὶ αὐτὸς ἔσται σοι νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.< καὶ πάλιν εἶπε μοι ὅτι >οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄσυνέθ ἀλλὰ ἐμθήσεται τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν.	>δέδωκά σε νύμφην τῷ Ἰωσήφ¹⁸⁹⁴ σήμερον καὶ αὐτὸς σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸν ὄνομά σου¹⁸⁹⁵ Ἄσυνέθ ἀλλὰ πόλις καταφυγῆς καὶ κύριος ὁ θεὸς βασιλεὺς¹⁸⁹⁶ εἰς τοὺς αἰῶνας διότι ἐν σοὶ φεῦξονται ἔθνη πολλὰ¹⁸⁹⁷ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον.<	>δέδωκά σε γαίς νύμφη τῷ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς σοῦ ἔσται νυμφίος εἰς τὸν¹⁸⁹⁸ αἰῶνα χρόνον· καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄσενέθ ἀλλὰ κληθήσεται¹⁸⁹⁹ πόλις καταφυγῆς καὶ κύριος ὁ θεὸς βασιλεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ γδιὰ σοῦ καταφεύξονται ἐπὶ θεὸν τὸν ὑψιστον¹⁹⁰⁰.<	
(19.6) καὶ προσεύξομαι καὶ πορεύσομαι πρὸς Ἰωσήφ καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ.<	(19.6) καὶ εἶπε μοι ὁ ἄνθρωπος· >πορεύσομαι καὶ πρὸς Ἰωσήφ καὶ λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ περὶ σοῦ τὰ ῥήματά μου.<	(19.6) γεῖπεν δὲ ὁ ἄνθρωπος¹⁹⁰¹. > πορεύσομαι καὶ πρὸς Ἰωσήφ ὅπως¹⁹⁰² λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ περὶ σοῦ τὰ ῥήματά μου.<	
(19.7) καὶ σὺ νῦν γινώσκεις κύριε ἢ ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς σέ καὶ ἐλάλησέν σοι περὶ ἐμοῦ.< καὶ εἶπεν Ἄσυνέθ· »εἶπον μοι κύριε ἐὰν ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς σέ.<	(19.7) καὶ νῦν σὺ γινώσκεις κύριε εἰ εἰσελήλυθεν πρὸς¹⁹⁰³ σέ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐλάλησαί σοι περὶ ἐμοῦ.<	(19.7) καὶ νῦν¹⁹⁰⁴ σὺ γινώσκεις κύριε εἰ ἐλήλυθε πρὸς σέ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ εἰ λελαληκέν σοι περὶ ἐμοῦ.¹⁹⁰⁵<	

1894. F lac.

1895. F lac.

1896. F+ αὐτῶν

1897. W om.

1898. APQ εἰς (>Q) νύμφη (P -φην Q -φιον) τῷ (Q τὸν) Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς (>Q) σοῦ (>PQ) ἔσται (PQ+ σοι) νυμφίος εἰς τὸν (ε. τ. Q ὡς)

1899. Q om.

1900. APQ διὰ σοῦ (Q+ πολλὰ) καταφεύξονται ἐπὶ (Q πρὸς; PQ+ τὸν) θεὸν τὸν (>Q) ὑψιστον

1901. Q ἔτι εἶπεν

1902. APQ πορεύσομαι (Q -ται) καὶ (>Q) πρὸς (Q+ τὸν) Ἰωσήφ ὅπως (>Q)

1903. W πρὸ

1904. P om.

1905. καὶ νῦν — ἐμοῦ] Q om.

(19.8) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ πρὸς Ἀσινέθ· »εὐλογημένη σὺ τῷ θεῷ τῷ ὑπίστω καὶ εὐλογημένη τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. τὰ τείχη σου ἀδαμάντινα διότι ζῶντος θεοῦ υἱοὶ κατοικίσουσιν ἐν τῇ πόλει τῆς σῆς καταφυγῆς καὶ κύριος ὁ θεὸς βασιλεύσει αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.	(19.8) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ πρὸς Ἀσινέθ· »εὐλογημένη σὺ τῷ θεῷ τῷ ὑπίστω καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά ¹⁹⁰⁶ σου εἰς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον. κύριος εὐλογησέ σε.	(19.8) τότε λέγει γό Ἰωσήφ πρὸς Ἀσινέθ ¹⁹⁰⁷ . »εὐλογημένη σὺ γύναι ¹⁹⁰⁸ τῷ θεῷ τῷ ὑπίστω γκαὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ¹⁹⁰⁹ διότι κύριος ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν γτὰ τείχη σου ¹⁹¹⁰ καὶ οἱ ¹⁹¹¹ υἱοὶ τοῦ ζῶντος θεοῦ ἐνοικήσουσιν ἐν τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς σου καὶ κύριος ὁ θεὸς βασιλεύσει αὐτῶν ¹⁹¹² εἰς τοὺς αἰῶνας.	
(19.9) διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦλθεν πρὸς με σήμερον καὶ εἶπεν μοι περὶ σοῦ. καὶ νῦν δεῦρο σήμερον πρὸς με ἵνα τί σὺ ἔστηκας μακρόθεν.»	(19.9) ἦλθε γὰρ πρὸς με ὁ ἄνθρωπος σήμερον ¹⁹¹³ καὶ εἶπε μοι περὶ σοῦ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ νῦν δεῦρο πρὸς με ἢ παρθένος καὶ ἀγνή γκαὶ ἵνα τί σὺ ἔστηκας ἀπο μακρόθεν μου. ¹⁹¹⁴ «	(19.9) ὁ γὰρ ἄνθρωπος γέκεῖνος ἦλθεν ἐξ οὐρανοῦ πρὸς με σήμερον ¹⁹¹⁵ καὶ εἶπέν μοι περὶ σοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ νῦν δεῦρο πρὸς με ἢ παρθένος γκαὶ ἀγνή καὶ ἵνατί σὺ ἔστηκας ἀπὸ ¹⁹¹⁶ μακρόθεν;«	(19.9) δεῦρο πρὸς με, ἢ παρθένος ἢ ἀγνή, διότι ἐγὼ εὐηγγελίσθην περὶ σοῦ ἐξ οὐρανοῦ ὅστις εἶπέ μοι πάντα τὰ περὶ σοῦ.

1906. W τῷ ὀνομά

1907. AP ὁ (>P) Ἰωσήφ πρὸς (P+ τήν) Ἀσινέθ; Q om.

1908. Q om.

1909. Q om.

1910. Q om.

1911. Q om.

1912. Q om.

1913. W ἐκεῖνος

1914. W om.

1915. APQ ἐκεῖνος (Q τοῦ θῦ) ἦλθεν ἐξ οὐρανοῦ (ἐ. ο.>Q) πρὸς με σήμερον (>Q)

1916. APQ καὶ (>P) ἀγνή καὶ ἵνατί σὺ ἔστηκας ἀπὸ (>PQ)

(19.10) καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐκάλεσεν Ἰωσηφ τὴν Ἀσυνέθ. καὶ ἦλθεν Ἀσυνέθ πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ ἀνοιξας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἶ καὶ ἐνηγκαλίσατο αὐτήν. ὁμοιν δὲ καὶ ἡ Ἀσυνέθ ἡγγάλησεν αὐτὸν καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ. © ¹⁹¹⁷ αὶ περιεπλάκησαν ἀλλήλοις.	(19.10) καὶ ἐκάλεσεν Ἰωσήφ πρὸς ἑαυτὸν τὴν Ἀσυνέθ καὶ ἡσπάσαντο ἀμφοτέροι.	(19.10) τότε γέξετείνε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ Ἰωσήφ καὶ ¹⁹¹⁸ ἐνηγκαλίσατο τὴν Ἀσυνέθ ¹⁹¹⁹ καὶ ἡ Ἀσυνέθ τῷ ¹⁹²⁰ Ἰωσήφ· καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους ἐπιπολὺ καὶ ἀνέζησαν ¹⁹²¹ ἀμφοτέροι ¹⁹²² τῷ πνεύματι αὐτῶν.	(19.10) *3 Καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐνηγκαλίσατο τὴν Ἀσυνέθ καὶ ἡ Ἀσυνέθ τὸν Ἰωσήφ
(19.11) καὶ κατεφυλῆσασιν καὶ ἔδοκεν αὐτῆς πνεῦμα ζωῆς ἕως τρίτου.	(19.11) καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ¹⁹²³ πνεῦμα ζωῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτήν τὸ δεῦτερον καὶ ἔδωκεν αὐτῇ πνεῦμα σοφίας καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν τὸ τρίτον καὶ ἔδωκεν αὐτῇ πνεῦμα ἀληθείας.	(19.11) ¹⁹²⁴ καὶ ἀσπασάμενος γὰρ Ἰωσήφ τὴν Ἀσυνέθ δέδωκεν αὐτῇ ¹⁹²⁵ πνεῦμα ζωῆς γαίτα τὸ δεύτερον δέδωκε αὐτῇ ¹⁹²⁶ πνεῦμα σοφίας· τὸ δὲ τρίτον καταφιλήσας αὐτήν δέδωκεν αὐτῇ ¹⁹²⁷ πνεῦμα ¹⁹²⁸ ἀληθείας.	(19.11) καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνεζωοπύρησαν τῷ πνεύματι αὐτῶν.

1917. Tenth miniature. Joseph and Aseneth embrace in front of Pentephres House. Both are crowned and in wedding attire.

1918. AP ἐξετείνε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ (>P) Ἰωσήφ καὶ; Q om.

1919. Q αὐτήν; Q+ οἱ Ἰωσηφ

1920. Battifol PQ τὸν

1921. Q ἀνέζησαντο

1922. Q om.

1923. W αὐτῆς

1924. Q+ ἄμφω

1925. APQ ὁ Ἰωσήφ (ὁ. Ἰ.>Q) τὴν Ἀσυνέθ δέδωκεν (Q ἔδωκεν) αὐτῇ (Q αὐτῆς)

1926. AP εἶτα (P καὶ) τὸ δεύτερον δέδωκε αὐτῇ; Q om.

1927. τὸ δὲ — αὐτῇ] Q om.; P<>

1928. σοφίας — πνεῦμα] P om.

Chapter 20

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(20.1) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ τῷ Ἰωσήφ· »δεῦρο καὶ εἴσελθε εἰς τὴν οἰκοίαν μου ὅτι ὁ δούπνος ἕτοιμος ἐστίν.«	(20.1) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ τῷ Ἰωσήφ· »δεῦρο κύριέ μου ¹⁹²⁹ εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν εἰσελθε.«	(20.1) Γκαὶ ὡς περιεπλάκησαν ἀλλήλοις ἐπιπολὺ καὶ ¹⁹³⁰ ἔσφιγξαν τὰ δεσμὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν εἶπεν Γ'Ασενέθ τῷ Ἰωσήφ ¹⁹³¹ . »δεῦρο Γκύριε καὶ εἴσελθε ¹⁹³² εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν Γδιότι ἐγώ ¹⁹³³ ἡτοίμασα ¹⁹³⁴ Γτὴν οἰκίαν ἡμῶν καὶ ¹⁹³⁵ δεῖπνον μέγα ¹⁹³⁶ .«	(20.1) *1 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀσενέθ· δεῦρο, κύριε, εἴσελθε εἰς τὸν οἶκόν μου.

1929. F om.

1930. APQ καὶ (>Q) ὡς περιεπλάκησαν (Q ἐπαριεπλάκησαν) ἀλλήλοις ἐπιπολὺ καὶ (ἐ. κ.>Q)

1931. Q δὲ ἄσινέθ

1932. APQ κύριε καὶ εἴσελθε (P ε. κύ. κ; κ. ε.>Q)

1933. Q om.

1934. Q τοίμον

1935. AP τὴν οἰκίαν (P τὸν οἶκον) ἡμῶν καὶ; Q om.

1936. P+ πεποίηκα Q+ ἔχω

(20.2) καὶ ἐκράτησεν Ἄσυνέθ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς. καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ εἰσήγαγεν ὕδωρ τοῦ νύψαι τοὺς πόδας αὐτοῦ.	(20.2) καὶ ἐκράτησε ¹⁹³⁷ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ ἐκάθισεν ¹⁹³⁸ αὐτὸν ¹⁹³⁹ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτοῦ.	(20.2) Γκαὶ ἐκράτησε τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιάν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ¹⁹⁴⁰ εἰς γτὴν οἰκίαν ¹⁹⁴¹ αὐτῆς ¹⁹⁴² καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ¹⁹⁴³ Γἐπὶ τοῦ θρόνου ¹⁹⁴⁴ Πεντεφρῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· Γῆνεγκε δὲ ὕδωρ τοῦ ¹⁹⁴⁵ νίψαι τοὺς πόδας αὐτοῦ.	(20.2) Καὶ ἐκράτησε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς. *2 Καὶ ἐκάθισεν Ἰωσήφ ἐπὶ τοῦ θρόνου Πεντεφρῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ τοῦ νίψαι τοὺς πόδας αὐτοῦ.
(20.3) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ πρὸς αὐτὴν· »οὐ καλὸν ἐστὶν ὃ πρᾶττης ἀλλὰ κάλεσον μίαν τῶν θεραπενίδων σου καὶ νυψάτω τοὺς πόδας μου.«	(20.3) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »ἡκέτω μία τῶν παρθένων καὶ νιψάτω τοὺς πόδας μου.«	(20.3) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· » ἐλθάτω δὴ ἐκ τῆν παρθένων μία ¹⁹⁴⁶ καὶ νιψάτω μου ¹⁹⁴⁷ τοὺς πόδας.«	(20.3) Καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν Ἰωσήφ· ἐλθάτω δὴ ἐκ τῶν παρθένων μία καὶ νιψάτω μου τοὺς πόδας.

-
1937. W ἡμ<ῶν>· εἰσελθῶν δέ ἐκράτησε
1938. F ἔστησεν
1939. F om.
1940. καὶ ἐκράτησε — αὐτὸν] Q κράτησας τῆς δεξιᾶν αὐτοῦ ἤγαγεν
1941. PQ τὸν οἶκον
1942. P αὐτῶν
1943. Batiffol om.
1944. Q εἰς τὸν θρόνον
1945. APQ ἤνεγκε δὲ (Q καὶ ἤνεγκε) ὕδωρ τοῦ (>P)
1946. APQ ἐλθάτω (P ἐλθέτω) δὴ ἐκ τῆν παρθένων μία (PQ μία ἐκ (>Q) τῶν παρθένων)
1947. Q om.

	(20.4) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ ¹⁹⁴⁸ . »οὐχὶ κύριε μου ὅτι σὺ ¹⁹⁴⁹ μου κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ παιδίσκη σου. Γκαὶ ἵνα τί σὺ τοῦτο λαλῆς ἄλλην παρθένον νίψαι σου τοὺς πόδας; διότι οἱ πόδες σου πόδες μου εἰσὶ καὶ αἱ χεῖρες σου χεῖρες μου εἰσὶ καὶ ἡ ψυχὴ σου ψυχὴ μου. ¹⁹⁵⁰ «	(20.4) καὶ εἶπεν Γπρὸς αὐτὸν ¹⁹⁵¹ Ἀσενέθ· »οὐχὶ κύριε γδιότι ἀπὸ τοῦ νῦν σὺ μοῦ εἶ κύριος ¹⁹⁵² καὶ γπαιδίσκη σή ¹⁹⁵³ . Γκαὶ ἵνα τί σὺ τοῦτο ¹⁹⁵⁴ ζητεῖς ¹⁹⁵⁵ Γτοῦ νίψαι τοὺς πόδας σου ἄλλην παρθένον διότι ¹⁹⁵⁶ οἱ πόδες σου πόδες μου εἰσὶν καὶ αἱ χεῖρές Γσου χεῖρες μου ¹⁹⁵⁷ καὶ ἡ ψυχὴ σου ψυχῇ μου· καὶ οὐ μὴ Γσου νίψη ¹⁹⁵⁸ ἄλλη τοὺς πόδας.«	(20.4) *3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀσενέθ· οὐχί, κύριε, διότι αἱ χεῖρές μου χεῖρές σου καὶ οἱ πόδες σου πόδες μου, καὶ οὐ μὴ νίψη ἄλλη τοὺς πόδας σου.
(20.5) καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀσυνέθ καὶ ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτοῦ.	(20.5) καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτοῦ.	(20.5) καὶ βιασαμένη αὐτὸν ¹⁹⁵⁹ ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτοῦ·	(20.5) Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτοῦ.

-
1948. F om.
1949. F add δὴ
1950. W om.
1951. PQ om.
1952. Q om.
1953. APQ παιδίσκη σή (P σ. π.; Q+ κείμι)
1954. APQ καὶ (>PQ) ἵνα τί σὺ τοῦτο (>PQ)
1955. Q+ παιδισκην ζητῆς ἄλλη· κύριε μου·
1956. Q om.
1957. P μ. χ. σ.
1958. AQ σου (Q σοι) νίψη (>Q)
1959. PQ μόλις; P+ ποτε

καὶ μετὰ ταύτας ἐκράτησεν τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ αὐτῇ αὐτὸν. καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.	καὶ ἐθεώρει Ἰωσήφ τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἦσαν ὡς χεῖρες ζωῆς. ¹⁹⁶⁰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐκράτησεν Ἀσυνέθ καὶ κατεφίλησε τὴν κεφαλὴν Ἰωσήφ ¹⁹⁶¹ καὶ Ἰωσηφ τὴν χεῖρα Ἀσυνέθ. ¹⁹⁶² καὶ ἐκάθισεν Ἀσυνέθ ¹⁹⁶³ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.	γεῖτα ἐκράτησε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν ὁ Ἰωσήφ ¹⁹⁶⁴ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ Ἀσενέθ κατεφίλησε ¹⁹⁶⁵ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ γεῖθ' οὕτως ¹⁹⁶⁶ ἐκάθισεν αὐτὴν ἐκ ¹⁹⁶⁷ δεξιῶν αὐτοῦ.	*4 Καὶ ἐκράτησε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν Ἰωσήφ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ Ἀσενέθ κατεφίλησε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
(20.6) καὶ ἦλθεν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μητὴρ αὐτῆς καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῆς ἐξ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν καὶ εἶδωσαν τὴν Ἀσυνέθ ὡς ἐν εἵδει φωτός καὶ ἦν συγκαθήμενη μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἦν ἐνδεδυμένη ἔνδυμα γάμου.	(20.6) καὶ ἦλθωσαν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ¹⁹⁶⁸ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν. καὶ εἶδον τὴν Ἀσυνέθ ὡς εἶδος φωτός καὶ ἦν τὸ κάλλος αὐτῆς κάλλος οὐρανόθεν ¹⁹⁶⁹ . καὶ εἶδον αὐτὴν καθημένην μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ¹⁹⁷⁰ ἐνδεδυμένην ἔνδυμα γάμου.	(20.6) ἦλθεν οὖν ¹⁹⁷¹ γὰρ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μητὴρ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῆς ¹⁹⁷² ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας ¹⁹⁷³ αὐτῶν καὶ ἶδον ¹⁹⁷⁴ αὐτὴν καθημένην μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ¹⁹⁷⁵ ἐνδεδυμένην ἔνδυμα γάμου.	(20.6) *5 Καὶ ἦλθον οἱ γονεῖς Ἀσενέθ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας αὐτῶν καὶ εἶδον τὴν Ἀσενέθ καθηζομένην μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐνδεδυμένην γάμου στολὴν

-
1960. W om.
1961. W τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰωσήφ καὶ κατεφύλησεν αὐτὴν
1962. W om.
1963. W om.
1964. APQ εἶτα (Q καὶ) ἐκράτησε (Q κράτησας) τὴν χεῖρα αὐτῆς (Q τ. χ. α.) τὴν δεξιὰν ὁ Ἰωσήφ (P ὁ Ἰ. τ. χ. α. τ. δ.)
1965. Q αὕτη ιδὲς
1966. Q om.
1967. Q om.
1968. W τῆς ἀσυνέθ
1969. W αἰώνιον
1970. W+ ἦν
1971. Q εὐθέως ἦλθεν; P+ καὶ
1972. Q οἱ <φύσαντες>(?) αὐτῆς
1973. Q τοῦ ἀστείλου
1974. P ἶδοντες Q εὔρον
1975. Q om.

(20.7) καὶ ἐξεθαμβήθησαν ἐπὶ τὸ κάλλος αὐτῆς.	(20.7) καὶ εθαμβήθησαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ ἔδωκε δόξαν τῷ θεῷ τῷ ζωοποιῶντι τοὺς νεκρούς.	(20.7) καὶ ¹⁹⁷⁶ ἐθαμβήθησαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ ¹⁹⁷⁷ ἐχάρησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν ζωοποιῶντα ¹⁹⁷⁸ τοὺς νεκρούς.	(20.7) καὶ ἐχάρησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν
(20.8) καὶ μετὰ ταῦτα ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ εἶπεν Πεντεφρίς τῷ Ἰωσήφ· »αὔριον συγκαλέσωμεν πάντας τοὺς μεγιστάνους καὶ τοὺς σατράπας καὶ ποιήσωμεν τοὺς γάμους καὶ λύψης τὴν θυγατέραν ἡμῶν εἰς γυναῖκα.«	(20.8) καὶ μετὰ ταῦτα ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ¹⁹⁷⁹ εἶπε Πεντεφρίς τῷ Ἰωσήφ· »αὔριον ἐγὼ καλέσω πάντας τοὺς μεγιστάνους καὶ τοὺς σατράπας πάσης γῆς ¹⁹⁸⁰ Αἰγυπτου καὶ ποιήσω ὑμῖν γάμους καὶ λήψη μου τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα.«	(20.8) Ἰμετὰ δὲ ταῦτα ¹⁹⁸¹ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ εὐφρανθέντες ἅπαντες ¹⁹⁸² εἶπεν ¹⁹⁸³ Πεντεφρὴς τῷ Ἰωσήφ· »αὔριον ἐγὼ ¹⁹⁸⁴ καλέσω πάντας τοὺς μεγιστάνους ¹⁹⁸⁵ καὶ ἰσατράπας πάσας γῆς ¹⁹⁸⁶ Αἰγύπτου καὶ ποιήσω ὑμῖν ¹⁹⁸⁷ γάμους καὶ ¹⁹⁸⁸ λήψη τὴν θυγατὴρα μου ¹⁹⁸⁹ Ἀσενὲθ εἰς γυναῖκα.«	(20.8) καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. *6 Καὶ εἶπε Πεντεφρὴς πρὸς Ἰωσήφ· αὔριον ἐγὼ καλέσω τοὺς μεγιστᾶνας καὶ τοὺς σατράπας Αἰγύπτου καὶ ποιήσω ὑμῖν γάμους καὶ λήψη τὴν Ἀσενὲθ εἰς γυναῖκα.

-
1976. P om.
1977. Q om.
1978. Q -οῦντω
1979. W ἔπειτα
1980. F om.
1981. Q τοῖνον
1982. Q om.
1983. Q+ ὁ
1984. Q om.
1985. PQ -άνους
1986. APQ (P+ τοὺς) σατράπας (P -ους) πάσας (P+ τῆς) γῆς
1987. Q μου
1988. P εἴθ' οὕτως
1989. P+ τὴν

(20.9) καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· »πορεύσωμε αὔριον πρὸς Φαραῶ τὸν βασιλέα διότι αὐτὸ ἐστὶν ὁ πατήρ μου καὶ αὐτὸς κατέστησεν με ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ Ἀσινέθ· »καὶ δὲς ἡμοὶ αὐτὴν εἰς γυναῖκα.<«	(20.9) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »ἐγὼ πορεύομαι αὔριον πρὸς Φαραῶ τὸν ¹⁹⁹⁰ βασιλέα διότι αὐτός ἐστι πάτηρ μου καὶ ¹⁹⁹¹ ἑκατέστησέ με ¹⁹⁹² ἄρχοντα πάσης Αἰγύπτου καὶ λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ ¹⁹⁹³ περὶ Ἀσινέθ καὶ αὐτὸς δώσει μοι ¹⁹⁹⁴ αὐτὴν εἰς γυναῖκα.<«	(20.9) ὁ δὲ Ἰωσήφ εἶπε· » ἑπορεύσομαι αὔριον ¹⁹⁹⁵ πρὸς Φαραῶ τὸν βασιλέα διότι ¹⁹⁹⁶ αὐτός ἐστιν γῶς πατήρ ¹⁹⁹⁷ μου καὶ κατέστησέν με ἑαρχοντα ἐπὶ πάσης τῆς γῆς Αἰγυπτοῦ ¹⁹⁹⁸ καὶ λαλήσω αὐτῷ ¹⁹⁹⁹ περὶ Ἀσινέθ καὶ δώσει ²⁰⁰⁰ μοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα.<«	(20.9) *7 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· ἀναγγελῶ δὴ πρότερον τῷ Φαραῶ περὶ τῆς Ἀσινέθ, διότι αὐτός ἐστι πατήρ μου καὶ αὐτὸς δώσει μοι τὴν Ἀσινέθ εἰς γυναῖκα.
(20.10) καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πεντεφρής· »πορέμου μετ'εἰρήνης.<«	(20.10) καὶ εἶπεν αὐτῷ ²⁰⁰¹ Πεντεφρής· »πορέου ἐν εἰρήνῃ. ²⁰⁰² <«	(20.10) ἑκαὶ εἶπεν αὐτῷ Πεντεφρῆς ²⁰⁰³ . »πορέου ἑμετ'εἰρήνης ²⁰⁰⁴ .<«	

-
1990. F om.
1991. W+ αὐτός
1992. W με ἑκατέστησεν
1993. F om.
1994. W μου
1995. Q α. π.
1996. PQ ὅτι
1997. AQ ὡς (>Q) πατήρ; P σῆς
1998. APQ ἄρχοντα (Q ἄρχον) ἐπὶ (>Q) πάσης τῆς (>Q) γῆς Αἰγυπτοῦ (Α ταύτης)
1999. AQ αὐτὸν
2000. Q δῶς
2001. F om.
2002. F μετ'εἰρης
2003. AP καὶ εἶπεν αὐτῷ (>P) Πεντεφρῆς (P+ πρὸς ἰωσήφ); Q ὁ δὲ πεντεφρὶ εἶπεν
2004. Q εἰς εἰρήνην

Chapter 21

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(21.1) καὶ ἔμεινεν Ἰωσήφ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην παρὰ τῷ Πεντεφρῇ καὶ οὐκ ἐκειμήθη μετ' αὐτῆς διότι εἶπεν Ἰωσήφ »οὐ προσικὸν ἐστὶν ἀνδρὶ θεοσεβεῖ μετὰ τῶν γάμων μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ κοιμηθῆναι.«	(21.1) καὶ ἔμεινεν Ἰωσήφ παρὰ τῷ Πεντεφρὶ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην καὶ οὐκ ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Ἀσυνέθ διότι εἶπεν Ἰωσήφ· »οὐ προσεῖκον ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρὶν ²⁰⁰⁵ τὸν γάμον αὐτοῦ ^{2006.2007} κοιμηθῆναι μετὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ.«	(21.1) ἔμειναι δὲ Ἰωσήφ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην παρὰ τῷ ²⁰⁰⁸ Πεντεφρῇ καὶ οὐκ εἰσῆλθε πρὸς Ἀσενέθ διότι ἔλεγεν· »οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρὸ τῶν γάμων αὐτοῦ ²⁰⁰⁹ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.«	(21.1) *8 Καὶ ἔμεινεν Ἰωσήφ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην παρὰ τῷ Πετεφρῇ καὶ οὐκ εἰσῆλθε πρὸς Ἀσενέθ, διότι ἔλεγεν· οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρὸ τῶν γάμων κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.
(21.2) καὶ ἀνέστη Ἰωσήφ τὸ πρωὶ καὶ ἀπῆλθε πρὸς Φαραῶ βασιλεῖ. © ²⁰¹⁰ αὶ εἶπεν αὐτῷ· »δός μοι τὴν Ἀσυνέθ θυγατέραν Πεντεφύ εἰς γυναῖκα.«	(21.2) καὶ ἀνέστη τῷ πρωὶ καὶ ἀπῆλθε πρὸς ²⁰¹¹ Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ· »δός μοι τὴν Ἀσυνέθ τὴν θυγατέρα τοῦ Πεντεφρὶ εἰς γυναῖκα.«	(21.2) καὶ γάναστας τῷ πρωὶ Ἰωσήφ ἀπῆλθεν πρὸς Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ²⁰¹² . »δός μοι τὴν Ἀσενέθ ²⁰¹³ θυγατέρα Πεντεφρῇ ἱερέως Ἑλιουπόλεως εἰς γυναῖκα.«	(21.2) *1 Καὶ ἀνέστη Ἰωσήφ τῷ πρωὶ καὶ ἀπῆλθε πρὸς Φαραῶ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ περὶ Ἀσενέθ.

2005. W πρίν

2006. W om.

2007. W+ ποιήσει

2008. Q εἰς τοῦ

2009. APQ (P+ δίκαιον ἐστὶν οὐδὲ) προσήκει (P -κον Q θέμεις ἔστιν) ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρὸ τῶν (>Q) γάμων αὐτοῦ (Q τει αὐτον)

2010. Eleventh miniature. Bearded Pharaoh sits on a throne outside his palace, to the back left of the scene, holding a sceptre in his left hand and extending his right hand towards Joseph. Joseph stands facing Pharaoh with his hands spread apart. Both are crowned.

2011. W πρὸ

2012. APQ ἀνάστας (>Q) τῷ πρωὶ (Q+ εἰσηλθεν) Ἰωσήφ (P ὁ Ἰ. τ. π.) ἀπῆλθεν (>Q) πρὸς Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ (κ. ε. α.>Q; P+ ὡ τῆς αἰτήσεως)

2013. APQ μοι (PQ+ πέρ) τὴν Ἀσενέθ (>PQ)

(21.3) καὶ εἶπε Φαράω πρὸς Ἰωσήφ· »αὕτη κατεγγυάτε σου εἰς νύμφη καὶ ἔσται σου εἰς γυναῖκα εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.«	(21.3) καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· »ἰδοὺ ἔσται σοι γυνή ²⁰¹⁴ αὕτη ἀπὸ τοῦ σήμερον εἰς ²⁰¹⁵ τοῦ αἰῶνος.«	(21.3) ὁ δὲ Φαραὼ ²⁰¹⁶ ἐχάρη χαρὰν μεγάλην καὶ λέγει τῷ Ἰωσήφ ²⁰¹⁷ · »οὐκ ἰδοὺ αὕτη καταγγυῇταί σου εἰς γυναῖκα ²⁰¹⁸ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος; λοιπὸν ἔστω σου γυνή ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.«	
(21.4) καὶ παρευθύς ἀπέστειλεν Πεντεφρῆς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν Ἄσυνεθ τῷ Φαράω τὴν Ἄσυνεθ ἀγαγεῖν ἔμπροσθεν Φαραώ.	(21.4) Ἦ καὶ ἀπέτειλε Φαραὼ ²⁰¹⁹ καὶ ἐκάλεσε ²⁰²⁰ τὸν Πεντεφρὶ καὶ τὴν Ἄσυνεθ ²⁰²¹ .	(21.4) τότε ἀπεστείλεν Φαραὼ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Πεντεφρῆ καὶ Πεντεφρῆς ²⁰²² ἤγαγε τὴν Ἄσενεθ Ἦ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐνώπιον Φαραὼ ²⁰²³	(21.4) *2 Καὶ ἀπέστειλε Φαραὼ καὶ ἐκάλεσε τὸν Πεντεφρῆ καὶ τὴν Ἄσενεθ.

2014. W σύζηγος

2015. Conjecture. W τον σήμερον· εἰς; F om.

2016. PQ+ ἀκουσας τὸν λόγον τοῦτον παρὰ ἰωσήφ (π. ἰ.>Q)

2017. Q om.

2018. APQ (PQ+ σου) καταγγυῇταί σου εἰς γυναῖκα (σ. ε. γ.>PQ)

2019. W om.

2020. W μετεκαλέσατο ὁ φαραὼ

2021. W+ καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς· καὶ πᾶσαν τὴν συγγένιαν αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

2022. Q om.

2023. Q om.

καὶ ὥς οὖν ἦλθεν εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξεθαμβήθει ἐπὶ τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ καλῇ καταστάσει αὐτῆς. © ²⁰²⁴ αὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Φαραὼ· »ὁ θεὸς εὐλογῆσέ σε τέκνον εἰς γυναῖκα τῷ Ἰωσήφ.«	καὶ εἶδεν αὐτὴν Φαραὼ καὶ ²⁰²⁵ ἐθαμβήθη ἐγεῖνι ²⁰²⁶ ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπεν· »εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεὸς τέκνον καὶ διαμενεῖ τὸ κάλλος σου εἰς τοὺς αἰῶνας διότι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ ἐξελέξατό σε εἰς ²⁰²⁷ νύμφην τῷ Ἰωσήφ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ²⁰²⁸ υἱὸς τοῦ θεοῦ γὰρ πρωτότοκος ²⁰²⁹ . καὶ νῦν θυγάτηρ ὑψίστου κληθήσῃ.	καὶ ἰδὼν αὐτὴν Φαραὼ ἐθαμβήθη ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπεν· »γευλόγησέ σε κύριος ²⁰³⁰ ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ γένον· καὶ ²⁰³¹ διαμείνη τὸ κάλλος σου τοῦτο ²⁰³² εἰς τοὺς αἰῶνας διότι γκύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ ²⁰³³ ἐξελέξατό σε νύμφην αὐτῷ ²⁰³⁴ . γὰρ υἱὸς ὑψίστου ἐστιν Ἰωσήφ ²⁰³⁵ καὶ κληθήσῃ αὐτοῦ νύμφη γὰρ τοῦ νῦν καὶ ²⁰³⁶ ἕως τοῦ αἰῶνος ^{2037.2038} .«	*3 Καὶ ἐθαμβήθη Φαραὼ ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπεν· εὐλογῆσέ σε κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ, ὃς ἐξελέξατο σε εἰς νύμφην αὐτοῦ, ὅτι ²⁰³⁹ ἡ θυγάτηρ τοῦ ὑψίστου κληθήσῃ καὶ Ἰωσήφ ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
--	--	--	---

-
2024. Twelfth miniature. Pharaoh greets Joseph. Both have their arms outstretched.
2025. F om.
2026. W+ ἐγεῖνι
2027. W om.
2028. W om.
2029. W om.
2030. PQ εὐλογήτος
2031. APQ τέκνον (>PQ). (PQ+ καὶ εὐλογῆσέ σε κῶ ὁ θῶ κόρη (Q σε κόρη ὁ κῶ θῶ)) καὶ (>Q)
2032. Q om.
2033. AP κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ (τ. Ἰ.>P); Q om.
2034. APQ σε (PQ+ εἰς) νύμφην αὐτῷ (PQ τὸν ἰωσήφ)
2035. P om. Q<>
2036. P om. Q<>
2037. P εἰς τοὺς αἰῶνας Q<>
2038. ὥς γὰρ — αἰῶνος] Q om.
2039. Phil.+ αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ πρωτότοκος καὶ

(21.5) καὶ ἔλαβεν Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ σὺν τῇ Ἀσυνέθ καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτοὺς στεφάνους χρυσοῦς. © ²⁰⁴⁰	(21.5) καὶ ἔλαβεν Φαραῶ ἀμφοτέρους καὶ ἔθηκεν ἀμφοτέρους εἰς αὐτοῦ ²⁰⁴¹ στεφάνους χρυσοῦς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ²⁰⁴²	(21.5) γμετὰ δὲ ταῦτα ²⁰⁴³ ἔλαβεν Φαραῶ ²⁰⁴⁴ τὸν ²⁰⁴⁵ Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσενέθ καὶ ἐπέθηκεν ²⁰⁴⁶ στεφάνους χρυσοῦς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οἵτινες ἦσαν γέν τῷ οἴκῳ ²⁰⁴⁷ αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν· ἔστησεν δὲ Φαραῶ τὴν Ἀσενέθ ἐκ δεξιῶν τοῦ ²⁰⁴⁸ Ἰωσήφ.	(21.5) *4 Καὶ ἔλαβε Φαραῶ στεφάνους χρυσοῦς
(21.6) αὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ τὴν μέλλουσαν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖραν τέθηκεν ἐπὶ Ἀσυνέθ τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐπὶ Ἰωσήφ. καὶ εἶπε Φαραῶ πρὸς αὐτοὺς· »εὐλογῇσαι ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ πληθύνει ὑμᾶς καὶ δοξάσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.«	(21.6) καὶ ἦν δεξιὰ χεὶρ αὐτοῦ ἡ ἐπὶ ²⁰⁴⁹ τὰς κεφαλὰς Ἀσυνέθ ²⁰⁵⁰ . καὶ εἶπε Φαραῶ· »εὐλογῇσαι ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος καὶ πληθυνεῖ ὑμᾶς καὶ δοξάσῃ ²⁰⁵¹ ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.«	(21.6) ἐπιθήσας ²⁰⁵² δὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ Φαραῶ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ²⁰⁵³ εἶπεν· »εὐλογῇσαι ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος καὶ πληθυνεῖ καὶ μεγαλυνεῖ καὶ δοξάσει ²⁰⁵⁴ ὑμᾶς ²⁰⁵⁵ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.«	(21.6) καὶ ἐπέθηκε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπεν· εὐλογῇσαι ὑμᾶς ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος καὶ πληθυνεῖ ὑμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

2040. Thirteenth miniature. Pharaoh stands in the centre, Joseph on Pharaoh's left, Aseneth to Pharaoh's right. Pharaoh has a hand on the shoulder of each. Joseph and Aseneth are bowed towards Pharaoh, with their arms crossed. Curtains frame the scene.

2041. F lac.

2042. W στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν χρυσοῦς.

2043. Q om.

2044. Q om.

2045. A τὴν

2046. Q ἔθηκεν

2047. Q εἰς τὸν οἶκον

2048. Q τὸν

2049. F lac.

2050. W αὐτῶν

2051. W αὐξήσει

2052. P ἐπιθεις Q ἐπιθης

2053. Q+ καὶ

2054. Q δοχονει

2055. Q om.

(21.7) καὶ ἔστρεψεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐκατεφίλησεν ἕτερος πρὸς ἕτερον.	(21.7) καὶ περιέστρεψεν ²⁰⁵⁶ ἀλλήλους Φαραὼ ²⁰⁵⁷ ἐπὶ τὰ πρόσωπα καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στόμα καὶ ἤρσεν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ χεῖλη αὐτῶν καὶ ἐφίλησαν ἀλλήλους.	(21.7) τότε περιέστρεψεν αὐτοὺς Φαραὼ ²⁰⁵⁸ πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσήγαγεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ²⁰⁵⁹ καὶ κατεφίλησαν ²⁰⁶⁰ ἀλλήλους ²⁰⁶¹ .	(21.7) *5 Καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς Φαραὼ πρὸς ἀλλήλους καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.
(21.8) καὶ μετὰ ταῦτα ἐποίησεν αὐτοὺς Φαραὼ τοὺς γάμους.	(21.8) καὶ μετὰ ταῦτα ἐποίησε Φαραὼ γάμους ²⁰⁶² καὶ ²⁰⁶³ δεῖπνον μέγα ἐπὶ ²⁰⁶⁴ ἑπτὰ ἡμέρας	(21.8) καὶ ἐποίησεν Φαραὼ γάμους τῷ Ἰωσήφ καὶ δεῖπνον μέγα καὶ πότον πολὺν ἐν ἡμέραις ²⁰⁶⁵ ἑπτὰ ²⁰⁶⁶	(21.8) *6 Καὶ ἐποίησε Φαραὼ γάμους αὐτῶν καὶ δεῖπνον καὶ πότον πολὺν ἐν ἡμέραις ἑπτὰ.

2056. W περιῆγραψεν

2057. W Φ. ἀ.

2058. AQ περιέστρεψεν (P ἀπέστρεψεν Q ἀπέστρεψεν) αὐτοὺς Φαραὼ (Q Φ. α.)

2059. Q om.; P<>

2060. A ἐφίλησαν; P<>

2061. ἐπὶ τὰ — ἀλλήλους] P om.

2062. W τοὺς γάμους αὐτῶν

2063. F om.

2064. F+ πολὺ

2065. Q ἡμέρες

2066. A ζ

καὶ ἐκάλεσαν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς μεγιστάνους ἐν τῷ γάμῳ Ἰωσήφ. μᾶλλον δὲ ἐκήριξαν ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ ὅτι »πᾶς ἄνθρωπος ὅστις οὐ παραγίνετω ἐν τῷ γάμῳ τούτῳ τοῦ Ἰωσήφ θανάτῳ ἀποθανεῖται.«	καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας ²⁰⁶⁷ γῆς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν. καὶ ἐκήρυξε πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου λέγων· »πᾶς ἄνθρωπος ὃς ποιήσει ἔργον ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν γάμων Ἰωσήφ καὶ τῆς Ἀσενέθ ²⁰⁶⁸ θανάτῳ ἀποθανεῖται.«	καὶ συνεκάλεσεν ²⁰⁶⁹ πάντας τοὺς ἄρχοντας Αἰγύπτου καὶ πάντας ²⁰⁷⁰ τοὺς βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ²⁰⁷¹ κηρύξας ἐν γῇ ²⁰⁷² Αἰγύπτῳ λέγων· »πᾶς ἄνθρωπος ὃς ποιήσει ἔργον ἐν ἑπτα ²⁰⁷³ ἡμέραις τῶν γάμων ²⁰⁷⁴ Ἰωσήφ καὶ Ἀσενέθ θανάτῳ τελευτήσει.«	*7 Καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκήρυξε λέγων· πᾶς ἄνθρωπος ὃς ποιήσει ἔργον ἐν ταῖς ἑπτα ἡμέραις τοῦ γάμου τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Ἀσενέθ θανάτῳ πικρῶ ἀποθανεῖται.
(21.9) καὶ παραχρῆμα ἐγένοντο τὰ πάντα © ²⁰⁷⁵ αἱ ἐλθόντες Ἰωσήφ καὶ Ἀσενέθ ἐν τῷ οἴκῳ ἐπὶ κλίνης καὶ ἔγνωσαν ἀλλήλως ὥς εὐλογημένον ζεῦγος. καὶ συλλαβοῦσα Ἀσενέθ· ἔτεκεν τὸν Μανασσὴν καὶ τὸν Ἐφρεμ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φαραῶ.	(21.9) καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἰωσήφ πρὸς Ἀσενέθ καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκε τὸν Μανασσὴν καὶ τὸν Ἐφραὶμ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰωσήφ ²⁰⁷⁶ .	(21.9) καὶ γινομένων τοῦ γάμου ²⁰⁷⁷ καὶ τοῦ δείπνου τελεσθέντος ²⁰⁷⁸ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ πρὸς ²⁰⁷⁹ Ἀσενέθ καὶ συνέλαβεν Ἀσενέθ ἐκ τοῦ Ἰωσήφ ²⁰⁸⁰ καὶ ἔτεκεν τὸν Μανασσὴν καὶ τὸν Ἐφραὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωσήφ ²⁰⁸¹ .	(21.9) *8 Καὶ γενομένων τῶν γάμων καὶ τοῦ δείπνου τελεσθέντος εἰσῆλθεν Ἰωσήφ πρὸς Ἀσενέθ καὶ συνέλαβεν Ἀσενέθ ἐκ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ἔτεκε τὸν Μανασσὴ καὶ τὸν Ἐφραὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωσήφ.
	(21.10)		

2067. W+ πάσης

2068. W om.

2069. PQ ἐκάλεσεν φαραῶ

2070. Q om.

2071. Q+ xū

2072. PQ om.

2073. Q ζ

2074. PQ τοῦ γάμου

2075. Fourteenth miniature. A feast scene is shown. Pharaoh sits in the centre of five figures. Aseneth sits to Pharaoh's right, and to the right of Aseneth is Jacob, with a halo behind his head. To Pharaoh's left sits Joseph, and to his left appears to be Benjamin. All the figures point towards Aseneth in some way. All the faces are damaged.

2076. W πεντεφρί

2077. P τῶν γάμων

2078. Q om.

2079. Q καὶ

2080. AP καὶ συνέλαβεν (P+ ἐν γαστρὶ) Ἀσενέθ ἐκ τοῦ Ἰωσήφ (A. ἐ. τ. I.>P); Q om.

2081. Q αὐτοῦ

FW Insertion: ἴδετε²⁰⁸² ἀγαπητοὶ πῶς ὁ φιλόανθρωπος καὶ κηδαιμῶν²⁰⁸³ θεὸς ἡμῶν²⁰⁸⁴ τοὺς εἰς αὐτὸν ἐλπίζοντας καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ πληροῦντας²⁰⁸⁵. οὐκ ἔᾶ ἀπολέσθαι²⁰⁸⁶ ἡλλά ἐκ τῶν πυθμένων τοῦ ἄδου ἐξάγει· διὰ πολλὴν ἄβυσσον κριμάτων²⁰⁸⁷ ἴδετε πῶς τὸν πεπραμένον καὶ ἡχμάλῳ καὶ ἀπρόστατευτον καὶ μηδὲμίαν αὐτῇλυψεν ἄνθρωπον ἔχοντα· πῆς ὅκτιρε²⁰⁸⁸ ἐλέησε; πῶς τῆς φρουρᾶς ἐξήγαγε²⁰⁸⁹. καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου πεποιηκε²⁰⁹⁰; ἴδετε²⁰⁹¹ πῶς μονότατος ὢν εἰς τοσοῦτον πλῆθος λαοῦ; καὶ βασιλέων καὶ στρατηγῶν· καὶ σατράπων καὶ ἀρχόντων· ἡτὸ κύρος εἴληφε καὶ τὸ νίκος²⁰⁹² ἡκαὶ πάντων ἐκράτει²⁰⁹³; ἴδεται πῶς τοὺς²⁰⁹⁴ εἴδωλα καὶ θεοὺς²⁰⁹⁵ βδελυκώτους²⁰⁹⁶ καὶ ἡνεκρά καὶ κωφά²⁰⁹⁷ βδελύγματα σεβομένους· μόνον θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθεὶ σέβων περιεγένετο; καὶ τὴν εὐσεβεῖαν ἐφύλαξε καὶ οὐ προῆδωκεν^{2098.2099}. ἴδετε σωφροσύνην δικαίου; πῶς οὐχ' ἡττήθη παρα²¹⁰⁰ πολλῶν μεγίστων καὶ ἐνδόξων γυναικῶν· ἐλκοντων πρὸς²¹⁰¹ γάμον· ἡκαὶ οὐ μόνον δια σωφροσύνην ὑπεμεινεν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ κωφὰ καὶ νεκρά εἴδωλα σέβεσθαι· τὰς τοιαύτας Αἰγυπτίας γυναικας· καὶ γὰρ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἔπεμπον τὸν σῶφρονα ὅπως ἡττήθη· ἀλλὰ οὐδαμῶς ἡττήθη· ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἔπεμπεν τοὺς ἀγγέλους τοὺς τὰ δῶρα πέμποντας· ὄντως εἰ μὴ τὸν θεὸν εἶχεν ἀρρωγόν· καὶ σκαιπης οὐκ ἂν εἰς ἀλλοτρίαν καὶ ξένην χώραν· εἴδωλα νεκρά καὶ κωφὰ· καὶ ἐρπετὰ σεβομένους ἡδυνήθη ῥαδίως ὑπενεγκεῖν τοσοῦτου πλῆθους ῥύμην· ἀλλ' ἐπεὶ τὸν θεὸν εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνα ἰδεῖν ἂν εἶδε καὶ ἡκουσε· καὶ ὢν ἡμοίρετο ἐπετύχε· τὰ αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ· καὶ πολλῶ πλεόν· ἡ γὰρ θρασεῖα καὶ ἀλαζών· καὶ ὑπερήφάνος ταπεινωθεῖσα· καὶ κατηφιάσασα καὶ λυπηθεῖσα, ἐπέγνω θεὸν ζῶντα καὶ ἰσχυρόν· καὶ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου δυναμεως ἀνώτερον ὄνρα· τούτους χρὴ καὶ ἡμας μεμεῖσθαι· τοὺς πρὸ τῆς χάριτος· τοὺς πρὸ τοῦ εὐαγγελίου· ὅπως καὶ τὰ αἰτήματα πλουσίως λαμβάνομεν ὡς καὶ ἐκεῖνοι· ἡ καὶ μειζώνως· ὡς καὶ πλείονας χάριτας καὶ δωρεὰς ἀπολελαυκότας²¹⁰² ἡκουε τοῖνον καὶ τὴν ἐξομολόγησιν ἡτοι τὴν²¹⁰³ εὐχαριστείαν τῆς Ἀσυνέθ· ἐπειδὴ γὰρ ἐπέγνω θεὸν ζῶντα καὶ ἡλυτῶθη²¹⁰⁴ τῶν ἀλισγημάτων²¹⁰⁵ ἡτῶν εἰδώλων· καὶ τὰ νεκρά καὶ κωφὰ ζῶ ἄνθρωποι^{2106.2107} τῶν Αἰγυπτίως θεῶν ἡἀπήπατο· καὶ ἂ ἡθέλεν ἡνυσεν²¹⁰⁸ εὐχαριστοῦσα πρὸς²¹⁰⁹ τὸν ὕψιστον εἶπεν²¹¹⁰.

-
2082. W ἴδεται
2083. W ἐλεήμων
2084. W om.
2085. W πληρῶν
2086. W ἀπολείται αὐτοῦς.
2087. W om.
2088. F lac.
2089. W ἐξέβαλεν
2090. W κατέστησεν
2091. W ἴδεται
2092. W τὴν τιμὴν καὶ τὸ νίκος ἔλαβεν.
2093. W om.
2094. W+ εἰς τὰ
2095. F θετιαὶ
2096. W βδελυκῶτας
2097. W κωφὰ καὶ
2098. F προῦδωκε

	(21.11) ἡμαρτον κύριε ἐγὼ ²¹¹¹ Ἄσυνέθ·		
	(21.12) ἡμαρτον ἐνώπιόν σου ἡμαρτον. ἐγὼ εἰμὶ ἢ εὐθυνοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ τοὺς πατέρός μου καὶ ἡμην παρθένος ἀλαζών καὶ ὑπερήφανος.		
	(21.13) καὶ ἐσεβόμην θεοὺς ἀλλοτρίους ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς καὶ ἡσθιον ἄρτους ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν.		
	(21.14)		
	(21.15) καὶ οὐκ ἦδην ²¹¹² κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲ ἐπεποιθήην ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ τῆς ζωῆς ²¹¹³ .		

-
2099. W+ ἐαυτὸν τοῖς ἔθνεσι
2100. W ὑπὸ
2101. W εἰς
2102. W om.
2103. F om.
2104. W ἐλητρῶθηκα
2105. W ἀλγινῶν
2106. F ανα
2107. W καὶ κοφῶν, καὶ νεκρῶν ζο ἄνθρωπων· εἰδόλων
2108. W om.
2109. W πρὸ
2110. W ἔλεγεν
2111. W+ ἢ δούλη σου ἢ
2112. W εἶδον
2113. W om.

	(21.16) ἥμαρτον κύριε πολλὰ ἥμαρτον. ἐπεποιήην γὰρ ἐπὶ πλούτῳ τῆς δόξης μου καὶ ἐπὶ τῷ κάλλει μου καὶ ²¹¹⁴ ἡμην ²¹¹⁵ ἀλαζῶν καὶ ὑπερήφανος.		
	(21.17) καὶ ἐξουθένουν πάντα ἄνδρα ἐπὶ τῆς γῆς ἱκαὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς ²¹¹⁶ ὃς ἂν τί ²¹¹⁷ ποιήσῃ ²¹¹⁸ ἐνώπιόν μου.		
	(21.18) ἥμαρτον κύριε πολλὰ ἱήμαρτόν σοι. πάντα ²¹¹⁹ τοὺς μεμνηστευμένους με ²¹²⁰ ἐξουθένουν αὐτοῦς ²¹²¹ καὶ κατέπτυσον αὐτούς.		
	(21.19)		
	(21.20)		

-
2114. F om.
2115. W ἡμιν
2116. W om.
2117. W μή
2118. W+ τίς
2119. W om. W+ ὅτι
2120. W μου
2121. W om.

	(21.21) ἕως οὗ ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ αὐτός με καθεῖλεν ἀπὸ τῆς δυναστείας μου καὶ ἐταπείνωσέ με ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας μου καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ²¹²² ἡγρευσέ με²¹²³ καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ ὡς ἰχθὺν ἐπ’ ἀγκίστρῳ καὶ τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὡς δελεάσματι ζωῆς καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐστήριξε ἐμε²¹²⁴ καὶ ἡγαγέ με τῷ θεῷ τῶν αἰῶνων καὶ τῷ ἄρχοντι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ ἔδωκέ μοι φαγεῖν ἄρτον ζωῆς καὶ ποτήριον σωφίας καὶ ἐγενόμην αὐτοῦ νύμφη εἰς ἑπτὰς αἰῶνας²¹²⁵.	
FW Insertion: τί οὖν καὶ²¹²⁶ ὁ δίκαιος καὶ σώφρων καὶ²¹²⁷ ἤν αὐτὸν ἦθυνε²¹²⁸ καὶ ἐκυβένα. Ἐκ παντοίων αἰσῶν καδονῶν καὶ κακιστῶν ἀνθρώπων· καὶ... τοῦ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἀποπλ.. ἐκ πολλῶν ἀνιάρων· καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων ῥύεται καὶ φυλάσσει ὁ πάντων κύριος· τί δεκαὶ ἡ Ἀσυνέθ· ἡ ἀγνή καὶ ἀδαεὶς κόρη· καὶ γὰρ αὐτὴ εἰ μὴ τὰ εἶδωλα καὶ κωφὰ καὶ νεκρὰ ἀπεβάλλετο· καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ καὶ τῆξιν καὶ σκληραγωγίαν σώματος ὑπεστή· καὶ νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν· καὶ πᾶσαν ἄλλην ταπείνωσιν ἤσκησεν· ὕστερον μέντοι γενναίαν ἐξομολόγησιν ἀνέφερεν· ἦν ἄνωθεν διεξιῶσαμεν οὐκ ἂν κατ’ ἡξιώθη γνωρῖσαι θεὸν ζῶντα·²¹²⁹ ἀλλ’ ἐπὶ τό προκείμενον ἐπανέλθομεν· τί οὖν μετὰ ταῦτα·		

-
2122. F om.
 2123. F+ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 2124. F om.
 2125. W τὸν αἰῶνα
 2126. W om.
 2127. W om.
 2128. Corrupt. F lac.
 2129. W om.

Chapter 22

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(22.1) καὶ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα καὶ ἦλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ.	(22.1) καὶ παρῆλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας καὶ ἦλθον οἱ καιροὶ τοῦ λιμοῦ.	(22.1) Γεγένετο δὲ μετὰ ταῦτα ²¹³⁰ καὶ ὡς παρῆλθον ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἤρξαντο ἔρχεσθαι τὰ ἑπτὰ ²¹³¹ ἔτη τῆς λιμοῦ.	(22.1) *1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ παρῆλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας καὶ ἤρξαντο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ.
(22.2) καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ βασιλεύει εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἦλθεν Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ μηνὶ μίᾳ καὶ ἡκάδι τοῦ μηνὸς καὶ κατώκησεν ἐν γῇ Γεσέμ.	(22.2) καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ περὶ Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ καὶ ὄρκησεν ²¹³² ἐν γῇ Γεσέμ.	(22.2) καὶ ὡς ἤκουσεν Ἰακώβ περὶ Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον σὺν πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ ²¹³³ ἔτει τῆς λιμοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ μίᾳ καὶ εἰκάδι ²¹³⁴ τοῦ μηνὸς καὶ κατώκησεν ἐν γῇ Γεσέμ.	(22.2) *2 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἰακώβ περὶ Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον σὺν πάσῃ τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ μηνὶ μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, καὶ κατώκησεν ἐν γῇ Γεσέμ.
(22.3) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ τῷ Ἰωσήφ· »πορεύσομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα σου.«	(22.3) καὶ εἶπεν Ἀσυνέθ τῷ Ἰωσήφ ²¹³⁵ · »πορεύσομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα σου διότι ὁ πατήρ σου Ἰσραὴλ ὡς θεὸς μοι ἐστίν.«	(22.3) καὶ εἶπεν Ἀσενέθ πρὸς Ἰωσήφ· »πορεύσομαι ἡ καὶ ὄψομαι ²¹³⁶ τὸν πατέρα σου διότι ὁ πατήρ σου Ἰσραὴλ ὡς πατήρ μου ἐστίν ²¹³⁷ καὶ θεός.«	(22.3) *3 Καὶ εἶπεν Ἀσενέθ πρὸς Ἰωσήφ· πορεύσομαι καὶ ὄψομαι τὸν πατέρα σου, διότι ὁ πατήρ σου Ἰσραὴλ πατήρ μου ἐστίν.

2130. AQ om.

2131. APQ τὰ (P τῷ) ἑπτὰ (Q ζ) ἔτη τῆς εὐθηνίας (Q ἐβωνοιον) ἤρξαντο (Q -ατο) ἔρχεσθαι (Q αρχ<ειν>?; P+ ἄρχεσθαι) τὰ ἑπτὰ (Q ζ)

2132. W ἤκεισεν

2133. Q β^ω

2134. Q β^ω μία καὶ δεκάδι

2135. F om.

2136. Q θ καὶ ἰδεῖν. Burchard conjectures θέλω καὶ ἰδεῖν

2137. Q πᾶρ μου ἔστιν ὡς ἰηλ

(22.4) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· »πορεύου συνεβῇ καὶ ὅψεις τὸν πατέρα μου.«	(22.4) ὁ δὲ εἶπεν Ἰωσήφ· » γπορεύση σὺν ἐμοὶ ²¹³⁸ καὶ ὅψῃ τὸν πατέρα μου.«	(22.4) καὶ εἶπεν αὐτῷ ²¹³⁹ Ἰωσήφ· »πορεύση σὺν ἐμοὶ γκαὶ ὅψῃ τὸν πατέρα μου ²¹⁴⁰ .«	(22.4) Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· πορευσώμεθα ἅμα.
(22.5) καὶ ἦλθεν Ἀσυνέθ καὶ Ἰωσήφ πρὸς τὸν Ἰακώβ ἐν γῇ Γεσέμ. καὶ ἀπύβτησαν αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτούς.	(22.5) καὶ ἦλθεν Ἰωσήφ καὶ Ἀσυνέθ ἐν γῇ Γεσέμ πρὸ Ἰακώβ γκαὶ ἀπήντισαν αὐτούς οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν ²¹⁴¹ αὐτοῖς ²¹⁴² ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῇν γῆν.	(22.5) γῆλθεν δὲ ²¹⁴³ Ἰωσήφ καὶ Ἀσυνέθ γπρὸς Ἰακώβ ἐν γῇ Γεσέμ ²¹⁴⁴ καὶ ἀπήντησαν ²¹⁴⁵ γαὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ ²¹⁴⁶ τῇν γῆν.	(22.5) *4 Καὶ ἦλθεν Ἰωσήφ καὶ Ἀσυνέθ ἐν γῇ Γεσέμ καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν ἐπὶ τῇν γῆν.
(22.6) καὶ ὅτε Ἰωσήφ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦλθαν πρὸς Ἰακώβ. καὶ εὐρών καθήμενον ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἦν Ἰακώβ πρεσβύτης ἐν γύρι λιπαρῶ.	(22.6) καὶ ἦν Ἰσραὴλ καθήμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.	(22.6) τότε οὖν εἰσῆλθον ἀμφότεροι πρὸς Ἰακώβ ²¹⁴⁷ . γῆν δὲ Ἰακώβ ²¹⁴⁸ καθήμενος ²¹⁴⁹ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ²¹⁵⁰ ἦν πρεσβύτης ²¹⁵¹ ἐν γήρει λιπαρῶ.	(22.6) *5 Καὶ ἦλθον πρὸς Ἰακώβ

2138. W πορευθῶμεν ὁμοῦ

2139. PQ om.

2140. AP καὶ ὅψῃ (P ὅψομαι) τὸν πατέρα μου; Q om.

2141. F lac.

2142. W αὐτούς

2143. P ἦλθεν οὖν Q καὶ ἦλθεν

2144. PQ ε. γ. Γ. π. Ἰ.

2145. Batiffol's emendation. A οἱ πῆντησαν P ὑπῆντησαν Q οἱ παντησαν

2146. AQ αὐτοῖς (>Q) οἱ ἀδελφοὶ τὸν (>PQ) Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς (Q αὐτούς) ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ (Q ἐπὶ)

2147. PQ+ καὶ εὐρον αὐτὸν

2148. PQ om.

2149. PQ -νον

2150. Q om.

2151. P πρεσβύτερος

(22.7) καὶ εἶδεν Ἀσυνέθ καὶ ἐθαμβύθει ἐπὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ διότι ἦν Ἰακώβ καλὸς σφόδρα καὶ ὁ πόγον αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ χαροποῖς ἐξαστράπτοντες.	(22.7) καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσυνέθ καὶ ἐξεθαμβήθη ὅτι ἦν καλὸς σφόδρα καὶ τὸ γήρας αὐτοῦ ὥσπερ νέου ὠραίου ἀνδρὸς ²¹⁵² .	(22.7) ἰδοῦσα δὲ γαυτὸν Ἀσενέθ ²¹⁵³ ἐθαμβήθη ἐπὶ γτᾶ κάλλει ²¹⁵⁴ αὐτοῦ διότι ἦν Ἰακώβ καλὸς ²¹⁵⁵ τᾶ εἶδει σφόδρα· καὶ τὸ γήρας ²¹⁵⁶ αὐτοῦ ὥσπερ νεότης γωραίου ἀνδρός· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ πᾶσα ἦν ²¹⁵⁷ λευκὴ ὡσεὶ χιῶν καὶ αἱ ²¹⁵⁸ γτρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἦσαν ὅλαι δασεῖαι καὶ πυκναὶ σφόδρα ²¹⁵⁹ . γό δὲ πώγων αὐτοῦ λευκὸς μέχρι τοῦ στήθους αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ²¹⁶⁰ αὐτοῦ χαροποὶ καὶ ἐξαστράπτοντες οἱ τέναντες αὐτοῦ καὶ οἱ ὦμοι αὐτοῦ καὶ οἱ βραχίονες ὡς ἀγγέλου· οἱ μηροὶ αὐτοῦ καὶ αἱ κνήμαι ^{2161, 2162} καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡσεὶ ²¹⁶³ γίγαντος.	
--	--	---	--

2152. W om.

2153. PQ Ἀσινέθ τὸν πῤα αὐτῆς Ἰακώβ

2154. Q τὸν κάλλον

2155. Q ὠραῖον

2156. AQ γήρους

2157. APQ ὠραίου ἀνδρός (PQ ἁ. ὦ.)· ἡ δὲ (ἡ δ. Q καὶ ἡ) κεφαλὴ αὐτοῦ πᾶσα ἦν (π. ἦ>Q)

2158. Batiffol om.

2159. Q θρυξ πικραι καὶ αὐφιλᾶ

2160. APQ ὁ (Q αἱ) δὲ πώγων (PQ τοῦ πόγονος (Q πουονος)) αὐτοῦ λευκὸς (>PQ) μέχρι τοῦ στήθους αὐτοῦ (>Q) οἱ (P+ δὲ) ὀφθαλμοὶ

2161. P κνήμες

2162. καὶ ἐξαστράπτοντες — κνήμαι] Q om.

2163. P ὡς

(22.8) καὶ προσεκύνησεν Ἀσινέθ τὸν τῆς Ἰακώβ. καὶ ὡς εἶδεν αὐτῆς ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. © ²¹⁶⁴ αὶ εἶπεν Ἰακώβ πρὸς Ἰωσήφ· »αὕτη ἐστὶν ἡ νύμφη μου ἡ γυνή σου; εὐλογημένη ἐστὶν τῷ θεῷ ²¹⁶⁵ τῷ ὑψίστῳ.«	(22.8) καὶ προσεκύνησε αὐτὸν ²¹⁶⁶ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ· »αὕτη ἐστὶν ἡ νύμφη μου; εὐλογημένη τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ.«	(22.8) γτότε ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως Ἀσινέθ ἐθαμβήθη ²¹⁶⁷ καὶ πεσοῦσα προσεκύνησεν τῷ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ²¹⁶⁸ . εἶπων δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰωσήφ· »αὕτη ἐστὶν ἡ νύμφη μου ἡ γυνή σου ²¹⁶⁹ ; εὐλογημένη ἔσται τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ.«	
(22.9) καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ	(22.9) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν καὶ εὐλόγησεν αὐτήν καὶ ἐξέτεινεν Ἀσινέθ τὴν χεῖρα ²¹⁷⁰ Ἰακώβ καὶ ἀπεκρεμάσθη ἀπὸ ²¹⁷¹ τὸν τράχηλον ²¹⁷² αὐτοῦ.	(22.9) γτότε ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἰακώβ πρὸς ἑαυτὸν ²¹⁷³ καὶ ἠυλόγησεν ²¹⁷⁴ τὴν αὐτήν καὶ κατεφίλησεν αὐτήν ²¹⁷⁵ . γέξετείνε δὲ ²¹⁷⁶ Ἀσινέθ τὰς χεῖρας αὐτῆς ²¹⁷⁷ καὶ ἐκράτησε τοῦ αὐχένος Ἰακώβ καὶ ²¹⁷⁸ ἐκρεμάσθη ἐπὶ ²¹⁷⁹ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν.	(22.9) καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατεφίλησεν αὐτούς. Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀσινέθ ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

2164. Fifteenth miniature. Jacob is seated outside his house with a halo behind his head. Aseneth kneels before him and bends to kiss his right hand.

2165. G repeats

2166. F lac.

2167. AP τότε (P καὶ) ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως Ἀσινέθ ἐθαμβήθη (P+ ὅλη); Q om.

2168. APQ αὐτῷ (Q αὐτὸν) ἐπὶ (Q εἰς) τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον (PQ ἐ. π. ἐ. τ. γ.)

2169. Q+ τεκνον

2170. F τοῦ αὐχένος

2171. W περι

2172. F τῶν τενόντων

2173. AP τότε ἐκάλεσεν αὐτήν (>P) Ἰακώβ (P+ τὴν Ἀσινέθ) πρὸς ἑαυτὸν; Q om.

2174. AQ εὐλόγησεν P εὐλόγησαι

2175. APQ αὐτήν καὶ (α. κ.>P) κατεφίλησεν αὐτήν (>Q)

2176. Q καὶ ἡ

2177. P om.; Q<

2178. τὰς χεῖρας — καὶ] Q om.

2179. Q εἰς

(22.10) καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπορεύθησαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν.	(22.10) καὶ μετὰ ταῦτα ἐπορεύθησαν Ἰωσήφ καὶ Ἀσενέθ εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν.	(22.10) καὶ γμετὰ ταῦτα ²¹⁸⁰ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ γείθ' οὕτως ²¹⁸¹ γέπορεύθησαν ὃ τε Ἰωσήφ καὶ Ἀσενέθ εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ²¹⁸² .	(22.10) *6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔφαγον καὶ ἔπιον. *7 Καὶ ἐπορεύθησαν Ἰωσήφ καὶ Ἀσενέθ εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν
(22.11) καὶ συμπρόεπεμψεν αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ τῆς Λίας μόνοι. οἱ δὲ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζελφὰς τῶν πεδίσκων Λίας καὶ Ῥαχὶήλ οὐ συμπρόεπεμψαν αὐτούς.	(22.11) καὶ συμπρόεπεμψαν αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ ²¹⁸³ Ἰωσήφ υἱοὶ Λείας μόνοι· οἱ δὲ υἱοὶ Ζελφὰς καὶ Βάλας γτῶν παιδίσκων Λείας καὶ Ῥαχὶήλ ²¹⁸⁴ οὐ συμπρόεπεμψαν αὐτούς διότι ἐφθόνουν καὶ ἤχθρουν αὐτῶ.	(22.11) προέπεμψαν ²¹⁸⁵ δὲ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ Λεὺις οἱ υἱοὶ Λίας μόνοι· οἱ δὲ υἱοὶ Βαλλῆς καὶ Ζελφὰς τῶν παιδισκῶν Λίας καὶ Ραχὶήλ οὐ συμπρόεπεμψαν ²¹⁸⁶ αὐτούς διότι γέφθόνουν καὶ ἤχθρουν αὐτοῖς ²¹⁸⁷ .	(22.11) καὶ προέπεμψαν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ Λεὺις, διότι ἐφθόνουν οἱ ἐχθραίνοντες,
	(22.12) καὶ ἦν ²¹⁸⁸ Λεὺις ἐκ δεξιῶν τῆς Ἀσυνέθ καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐξευωνύμων.	(22.12) καὶ ἦν Λεὺις ἐκ δεξιῶν τῆς ²¹⁸⁹ Ἀσενέθ καὶ γΣυμεὼν ἐξ εὐωνύμων ²¹⁹⁰ .	(22.12) καὶ ἦν Λεὺις ἐκ δεξιῶν Ἀσενέθ καὶ Ἰωσήφ ²¹⁹¹ ἐξ εὐωνύμων.

2180. Q om.

2181. Q om.

2182. AP ἐπορεύθησαν (P εἰσηλθον) ὃ τε Ἰωσήφ καὶ (P ἡ) Ἀσενέθ εἰς τὸν οἶκον (P ἐν τῷ οἴκῳ) αὐτῶν; Q ὅδευσαν οἴκαδι

2183. W+ τοῦ

2184. W om.

2185. Q συνοδευσας

2186. Q συμοδευσαν

2187. APQ ἐφθόνουν (Q -ονον; Q+ αὐτῇ) καὶ ἤχθρουν (P -το; Q ἐμισον) αὐτοῖς (PQ αὐτοῦς)

2188. W+ σιμεων καὶ

2189. Q om.

2190. Q ευονίμων ὁ σιμαιῶν

2191. Phil. Συμεὼν

(22.13) και ἡγάπησεν ἡ Ἀσυνέθ τὸν Λευὶ σφόδρα ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς Ἰωσήφ διότι εἶδεν Λευὶ τὰ ἄρριτα τῷ θεῷ τῷ ὑπίστω καὶ ἀπεκάλυπτεν ἡ Ἀσυνέθ τὰ κρυπτὰ πάντα τοῦ Λευὶ.	(22.13) κρατοῦσα τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ Λευὶ καὶ ἡγαπήσεν Ἀσυνέθ τὸν Λευὶ σφόδρα ὅτι ἦν ²¹⁹² προσκείμενος πρὸς ²¹⁹³ κύριον τὸν θεὸν καὶ ἦν ἀνὴρ συνιῶν ἱκαὶ ὑψίστου προφήτης ²¹⁹⁴ καὶ ὀξέως βλέπων τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.	(22.13) ἐκράτησε ²¹⁹⁵ δὲ ἱ' Ἀσενέθ τὴν χεῖρα Λευὶ ²¹⁹⁶ διότι ἡγάπα αὐτὸν σφόδρα ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ἱ' Ἰωσήφ καὶ ὡς ἄνδρα προφήτην καὶ ²¹⁹⁷ θεοσεβῆ καὶ φοβούμενον τὸν κύριον ²¹⁹⁸ . ἱ' ἦν γὰρ ἀνὴρ συνιῶν καὶ προφήτης ὑψίστου ²¹⁹⁹ καὶ αὐτὸς ἐώρα γράμματα γεγραμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ ²²⁰⁰ ἱκαὶ ἀπεκάλυπτεν αὐτὰ ²²⁰¹ τῇ Ἀσενέθ κρυφῇ ²²⁰² διότι ἱκαὶ αὐτὸς Λεὺς ἡγάπα τὴν ²²⁰³ Ἀσενέθ πάνυ καὶ ἐώρα τὸν τόπον τῆς καταπαύσεως αὐτῆς ἐν τοῖς ὑψίστοις.	(22.13) *8 Καὶ ἐκράτησεν Ἀσενέθ τὴν χεῖρα Λευί, διότι ἡγάπα αὐτὸν ὡς ἄνδρα προφήτην καὶ θεοσεβῆ καὶ φοβούμενον τὸν κύριον. *9 Καὶ αὐτὸς ἐώρα γράμματα γεγραμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ καὶ ἀπεκάλυπτεν αὐτὰ τῇ Ἀσενέθ κρυφῇ, καὶ ἐώρα Λεὺς τὸν τόπον τῆς καταπαύσεως αὐτῆς ἐν τοῖς ὑψίστοις.
--	---	---	--

-
2192. F+ λεὺς
2193. W om.
2194. W om.
2195. Batiffol's emendation. A ἐκράτη Q ἐκράτης
2196. Q τ. χ. Λ. Ἀ.
2197. APQ Ἰωσήφ (>Q) καὶ (>Q) ὡς ἄνδρα (>Q) προφήτην καὶ (>Q)
2198. P θῷ
2199. Q om.
2200. Q αὐτὸς
2201. PQ om.
2202. P κρυφίως
2203. Q ὁ λεὺς ἡγάπα τη

Chapter 23

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(23.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παριέναι τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσινέθ εἶδεν αὐτοὺς ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος. καὶ ἐτρωθων ἐπὶ το κάλλος αὐτῆς καὶ ἐδυσφόρει βαθέως τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς.	(23.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρεῖναι Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσινέθ εἶδεν αὐτὴν ὁ υἱὸς τοῦ Φαραὼ ὁ πρωτότοκος καὶ κατενύγει Ἀσινέθ καὶ ἐδυσφόρει βαρέως καὶ κακῶς εἶχεν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς καὶ εἶπεν· »οὐχ' οὕτως ἐστὶ.«	(23.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παριέναι τὸν Ἰωσήφ γκαὶ τὴν Ἀσινέθ ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς Ἰακώβ ²²⁰⁴ εἶδεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τείχους ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος ²²⁰⁵ γκαὶ ἰδὼν τὴν Ἀσινέθ ²²⁰⁶ ἐμμανῆς ²²⁰⁷ ἐγένετο γέπ' αὐτὴν διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος αὐτῆς ²²⁰⁸ .	(23.1) *1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παριέναι τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσινέθ, εἶδεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τείχους ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος. *2 Καὶ ἰδὼν τὴν Ἀσινέθ ἐμμανῆς ἐγένετο ὑπ' αὐτὴν διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος αὐτῆς.

2204. AP καὶ τὴν Ἀσινέθ ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς Ἰακώβ (ἀ. α. ρ. Ἰ.>P); Q om.

2205. PQ+ ἀπερχομένων (P+ αὐτῶν) πρὸς Ἰακώβ

2206. Q om.

2207. Q μανεις

2208. Q πρὸς ἀσινέθ ώραία ἦν σφοδρα

(23.2) καὶ ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς Φαραὼ καὶ ἐκάλεσεν Συμεων καὶ Λευὶ. καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες καὶ ²²⁰⁹ ἔστησεν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· »γινώσκω ἐγὼ σήμερον ὅτι ὑμεῖς ἐστὲ ἄνδρες δυνατοὶ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ῥομφαίαις ὑμῶν ἐκόψατε πόλιν μίαν τῶν Συκιμινητῶν καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ὑμῶν κατεκόπησαν τριάκοντα χιλιάδες καὶ ταῦτα εἰ σὺν ἀνδρῶν πολεμιστῶν.	(23.2) καὶ ἀπέστειλεν ²²¹⁰ ἀγγέλους ὁ υἱὸς Φαραὼ καὶ ἐκάλεσε Συμεῶν ²²¹¹ καὶ Λευὶ. καὶ ἦλθωσαν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες καὶ ἔστησαν ²²¹² ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ υἱὸς Φαραὼ· »γινώσκω ἐγὼ ὅτι ὑμεῖς ἐστέ ἄνδρες δυνατοὶ παρα πάντας ἀνθρώπους καὶ κατεστρέψατε πόλεις Σικήμων ²²¹³ καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ῥομφαίαις κατεκόπησαν τριάκοντα μυριάδων ἀνδρῶν πολεμιστῶν.	(23.2) γτότε ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὁ υἱὸς Φαραὼ ²²¹⁴ καὶ ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν Συμεῶν καὶ Λευί ²²¹⁵ . οἱ δὲ ἐλθόντες καὶ σταθέντες ἐνώπιον ²²¹⁶ αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς ²²¹⁷ ὁ υἱὸς Φαραὼ ὁ πρωτότοκος ^{2218, 2219} . » γινώσκω ἐγὼ ²²²⁰ γότι σήμερον ὑμεῖς ἐστὲ ²²²¹ ἄνδρες δυνατοὶ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς ²²²² καὶ ἐν ταῖς δεξιαῖς ὑμῶν γταῦταις κατέστραπται ἡ πόλις τῶν Σικημιτῶν ²²²³ καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ὑμῶν ²²²⁴ κατεκόπησαν τριάκοντα ²²²⁵ χιλιάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν.	(23.2) Καὶ ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀγγέλους καὶ προσεκαλέσατο τὸν Συμεῶν καὶ τὸν Λευί. *3 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ· γινώσκω ἐγὼ ὅτι ἐστὲ ὑμεῖς ἄνδρες δυνατοὶ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς δεξιαῖς ὑμῶν κατεστράφη ἡ πόλις τῶν Σικιμιτῶν καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ὑμῶν κατεκόπησαν τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν.
---	--	---	---

2209. G repeats over page turn

2210. W ἐπέστειλεν

2211. Conjecture. F συμεῶνα W σιμεῶν

2212. W ἐστάθησαν

2213. W σημύμων

2214. Q om.

2215. APQ καὶ ἐκάλεσε (Q κραξῆς) πρὸς ἑαυτὸν (π. ἐ.>Q) Συμεῶν καὶ Λευί (Battifol; AP συμεῶνα καὶ λευὴν Q συμαῖων καὶ λευί]

2216. P ἔμπροσθεν Q<>

2217. A αὐτοὺς Q<>

2218. οἱ δὲ ἐλθόντες — πρωτόκος] Q om.

2219. AP πρωτόκος

2220. Q ἐ. γ.

2221. Q om.

2222. Q om.

2223. APQ ταῦταις (>Q) κατέστραπται ἡ πόλις τῶν (>Q) Σικημιτῶν (PQ σκημιτῶν (Q -ον))

2224. Q ἡμῶν

2225. A λ

(23.3) καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι ὑμᾶς σήμερον ἐν αὐτῷ εἰς ἑτέρους καὶ δώσω ὑμῖν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οἶνους καὶ ἀξιώματα μεγάλα. πλὴν ποιήσατε ἐπ' ἐμοὶ χάριταν ὅτι ἐγὼ ὕβρις με μέγας παρὰ Ἰωσήφ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν διότι ἔλαβεν τὴν Ἀσυνέθ τὴν γυναῖκα μου ὅτι ἐμὴ κατεγγυημένη εἶναι ἀπ' ἀρχῆς.	(23.3) ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι ὑμᾶς εἰς ἑτέρους καὶ δώσω ὑμῖν ²²²⁶ χρυσίον καὶ ἀργύριον· παῖδας καὶ παιδίσκας· ²²²⁷ καὶ ὄνους καὶ κλήρους μεγάλους ²²²⁸ ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσητε καὶ ἐλεήστέ με διότι ἐγὼ ὑβρίζομαι ταχέως παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ διότι ἔλαβε τὴν γυναῖκα μου τὴν ²²²⁹ Ἀσυνέθ ἐμοὶ ²²³⁰ κατανευυμένην ἀπ' ἀρχῆς.	(23.3) καὶ σήμερον ²²³¹ λήψομαι ὑμᾶς ἐμαυτῷ εἰς ἑταίρους ²²³² καὶ δώσω ὑμῖν χρυσὸν ²²³³ καὶ ἄργυρον πολὺν· παῖδας τε ²²³⁴ καὶ παιδίσκας καὶ οἴκους ²²³⁵ καὶ κληρονομίας μεγάλας καὶ ²²³⁶ συναγωνίσασθαι μοι καὶ ποιήσατε ἔλεος μετ' ἐμοῦ διότι ὑβρίσθην πάνυ παρὰ ²²³⁷ τοῦ ἀδελφοῦ γύμων Ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἔλαβεν αὐτὸς τὴν Ἀσυνέθ εἰς γυναῖκα καὶ αὕτη ἐμοὶ κατεγγυᾶτο ²²³⁸ ἀπ' ἀρχῆς.	(23.3) *4 παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς εἰς βοήθειαν ἐμὴν σπεύσατε· ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι ὑμᾶς εἰς ἑταίρους καὶ δώσω ὑμῖν χρυσίον πολὺν καὶ ἀργύριον καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οἴκους καὶ κληρονομίας μεγάλας, καὶ συνάρασθέ μοι καὶ ποιήσατε μετ' ἐμοῦ ἔλεος, διότι ἐνυβρίσθην ἐγὼ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ, διότι ἔλαβεν αὐτὸς τὴν Ἀσυνέθ εἰς γυναῖκα καὶ αὕτη ἐμοὶ κατεγγυᾶτο ἀπ' ἀρχῆς.
--	---	---	---

-
2226. W ὑμᾶς
2227. W ἵππους
2228. W χρήματα περι σὰ
2229. F om.
2230. W ἐμῖν
2231. PQ om.
2232. Batiffol's emendation. APQ ἑτέρους
2233. P -σοῦν
2234. Q om.
2235. PQ om.
2236. PQ μόνον
2237. APQ μετ' ἐμοῦ (Q αὐτμου) διότι (PQ+ ἐν) ὑβρίσθην πάνυ παρὰ (PQ ὑπὸ)
2238. APQ ὑμῶν (P ἡμῶν) Ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἔλαβεν αὐτὸς (ἐ. ἔ. α.>Q) τὴν Ἀσυνέθ εἰς γυναῖκα (ε. γ.>Q) καὶ αὕτη ἐμοὶ (Q ἐμῇ) κατεγγυᾶτο (Q εγκιᾶτο)

(23.4) ἐτήχανεν καὶ νῦν ἀρτίος δεῦτε καὶ συνάρασθέ μοι καὶ πολεμίσομεν πρὸς Ἰωσήφ καὶ ἀποκτενοῦμεν αὐτὸν. καὶ ἐγὼ ἤξω τὴν Ἀσινέθ γυναιῖκαν ὡς τὸ πρῶτον. καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι ὡς ἀδελφοὶ καὶ φίλοι.	(23.4) καὶ νῦν δεῦτε ²²³⁹ πόλεμον συγκροτεῖτε ²²⁴⁰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν καὶ ἀποκτενῶ αὐτὸν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ μου καὶ ἔξω τὴν Ἀσινέθ εἰς ²²⁴¹ γυναῖκα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθαῖ μοι εἰς ²²⁴² ἀδελφούς καὶ φίλους πιστούς ²²⁴³ .	(23.4) Γκαὶ νῦν δεῦτε σὺν ἐμοὶ καὶ πολεμήσω πρὸς Ἰωσήφ τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐν ²²⁴⁴ τῇ ῥομφαίᾳ μου καὶ λήψομαι τὴν ²²⁴⁵ Ἀσινέθ εἰς γυναῖκα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ ²²⁴⁶ μοι εἰς γὰδελφούς καὶ φίλους πιστούς ²²⁴⁷ .	(23.4) *5 Καὶ νῦν δεῦτε σὺν ἐμοὶ καὶ πολεμήσω ἐγὼ πρὸς Ἰωσήφ καὶ ἀποκτενῶ αὐτὸν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ μου καὶ λήψομαι τὴν Ἀσινέθ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔσεσθε ὑμεῖς ἀδελφοί μου καὶ φίλοι μου εἰς τέλος.
(23.5) πλὴν ὁ λέγω ὑμῖν ποιήσατε. εἰ δὲ ὀκνίσητε τὸ ῥῆμα τούτω καὶ ἐξουθενείσητε τὴν βουλὴν μου ἰδοὺ ἡ ῥομφαία μου ἑτοιμος προ προσωπου ὑμῶν.	(23.5) εἰ δὲ ὑμεῖς ὀκνήσητε Γποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐξουθενώσητε ²²⁴⁸ τὴν βουλὴν μου ἰδοὺ ἡ ῥομφαία μου ἡτοίμασθαι πρὸς ὑμᾶς.	(23.5) εἰ δὲ μὴ γὰκούσητέ μου τῶν ῥημάτων ²²⁴⁹ γὰποκτενῶ ²²⁵⁰ ὑμᾶς ἐν ²²⁵¹ τῇ ῥομφαίᾳ μου.	(23.5) *6 Εἰ δὲ μὴ ἀκούσητέ μου τῶν ῥημάτων, ἀποκτενῶ ὑμᾶς ἐν τῇ ῥομφαίᾳ μου.

2239. W ποιήσωμεν

2240. W om.

2241. F om.

2242. W ὡς

2243. W φύλοι πιστοὶ

2244. APQ καὶ νῦν (κ. ν.>Q) δεῦτε σὺν ἐμοὶ (Q μου?) καὶ (>Q) πολεμήσω (Q πολεμήσεν) πρὸς (>Q; Q+ τὸν) Ἰωσήφ τοῦ (PQ+ καὶ) ἀποκτεῖναι (PQ -νῶ) αὐτὸν ἐν (α. ἐ.>Q)

2245. Q om.

2246. Batiffol's emendation. AQ ἔσεσθαί

2247. Q φ. π. κ. ἀ.

2248. F om.

2249. Q om.

2250. Q ἀποκτεῖνον

2251. APQ ἀποκτενῶ (Q ἀποκτεῖνον; P+ καὶ) ὑμᾶς ἐν (ύ. ἐ.>Q)

(23.6) © ²²⁵² αἱ ἅμα τὸν λόγον εἶπεν ἐγύμνωσεν καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ὁ υἱὸς Φαραὼ καὶ ἐπέδειξεν αὐτοῖς ἑαυτήν. ὡς δὲ οἴκουσαν τὰ ῥήματα ταῦτα Συμεὼν καὶ Λευὶς ἐθημόθησαν σφόδρα ὅτι σχῆμα τυραννικοῦ λελάληκεν αὐτούς.	(23.6) καὶ ἅμα ταῦτα ²²⁵³ λέγων ἐγύμνωσε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ²²⁵⁴ καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς. ὡς δὲ ἤκουσεν ταῦτα Συμεὼν καὶ Λευὶς κατενύγησαν σφόδρα διότι σχήματι τυραννικῷ ἐλάλησε πρὸς ²²⁵⁵ αὐτοὺς ὁ υἱὸς Φαραὼ.	(23.6) καὶ γταῦτα εἶπων ²²⁵⁶ ἐγύμνωσεν γτήν ῥομφαίαν αὐτοῦ ²²⁵⁷ καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς.	(23.6) Καὶ ταῦτα λέγων ἐγύμνωσε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς.
(23.7) ἦν δὲ ὁ Συμεὼν θρασῆς καὶ τολμηρὸς καὶ ἐθυμίτω βαλὴν τὴν χεῖραν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐλκύσε αὐτὴν ἐκ τοῦ κολιέου ἵνα πατάξαι τὸν υἱὸν Φαραὼ διότι σκληρὰ λελάληκεν αὐτοῖς.	(23.7) καὶ Συμεὼν ἦν θρασὺς ²²⁵⁸ καὶ τολμηρὸς καὶ ἐνεθυμήθη πατάξαι αὐτὸν διότι σκληρὰ ἐλάλησεν ²²⁵⁹ αὐτοῖς.	(23.7) ὁ δὲ Συμεὼν ἦν ἀνὴρ θρασὺς καὶ τολμηρὸς γκαὶ ἐνεθυμήθη βαλεῖν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κοπὴν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ ²²⁶⁰ γτοῦ ἐλκύσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτῆς ²²⁶¹ γκαὶ πατάξαι τὸν υἱὸν Φαραὼ διότι σκληρὰ λελάληκεν αὐτοῖς ²²⁶² .	(23.7) *7 Ὁ δὲ Συμεὼν ἦν ἀνὴρ θρασὺς καὶ τολμηρὸς καὶ εἴλκυσε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτῆς καὶ ἤθελε πατάξαι τὸν υἱὸν Φαραὼ.

2252. Sixteenth miniature. Pharaoh's son stands on the left, walking towards Simeon and Levi. He wears a crown and has a drawn sword in his right hand and extends his left hand towards the brothers. Both brothers have extended hands. Levi has his right foot on Simeon's left foot. The brothers have no visible swords.

2253. F τῷ

2254. F om.

2255. W πρὸ

2256. Q om.

2257. Q α. τ. ρ.

2258. W δασίς

2259. W+ πρὸ

2260. Q om.

2261. Q καὶ ἤλκυσε τὴν ῥομφαίαν ἐκ τῆς μῆς

2262. APQ καὶ πατάξαι (Q θέλων) τὸν υἱὸν (>Q) Φαραὼ διότι σκληρὰ (A σκληρὰ) λελάληκεν (Q ἐλάλησεν) αὐτοῖς (>Q)

(23.8) ἔγνω δὲ Λεὺς τὴν ἐνθύμῳσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ διότι σκληρὰ λελάληκεν. καὶ ἦν προγνώστης καὶ ἐσθεῶρει ὀξεία τῇ διανοίᾳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ἐγίνωσκεν εἴτι ἐθυμίτω ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπάτασεν τὸν πόδα τοῦ Συμεὼν συχνῶς τοῦ παῦσε αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.	(23.8) καὶ εἶδε Λεὺς τὴν ἐνθύμῳσιν αὐτοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ²²⁶³ ἡδίοτι ἦν Λεὺς ἀνὴρ προφήτης ²²⁶⁴ καὶ ἐπάτησε Λεὺς τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἡτὸ πόδα ²²⁶⁵ τὸν δεξιὸν ἡτοῦ Συμεὼν ²²⁶⁶ καὶ ἐξέθλιψε καὶ ἐσήμανεν αὐτῷ ²²⁶⁷ τοῦ παύσασθαι ²²⁶⁸ ἀπὸ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ²²⁶⁹ .	(23.8) ἡείδεν οὖν Λεὺ τὴν ἐνθύμῳσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ ὅτι ἦν ἀνὴρ προφήτης ²²⁷⁰ ἡκαὶ ἐπάτησεν τῷ ποδὶ αὐτοῦ τὸν δεξιὸν πόδα Συμεὼν καὶ ἐθλιψεν σημαίνων αὐτῷ τοῦ παύσασθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ²²⁷¹ .	(23.8) *8 Καὶ ἔγνω Λεὺς τὴν ἐνθύμῳσιν Συμεὼν, διότι Λεὺς ἦν ἄνθρωπος προφήτης καὶ προεῶρα πάντα τὰ μέλλοντα. Καὶ ἐπάταξε Λεὺς τὸν πόδα τὸν δεξιὸν τοῦ Συμεὼν καὶ ἐθλιψεν αὐτὸν καὶ ἐσήμανεν αὐτῷ τοῦ παύσασθαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
(23.9) καὶ εἶπεν ὁ Λεὺς τῷ Συμεὼν ἡσύχος· »κάθισον καὶ ἴνα τί θυμοῦσε πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον; καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν φίλος ἐστὶ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ προσύκει ἡμῖν ἀποδοῦνας κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἡ πονηρὸν ἀντι πονηροῦ.«		(23.9) ἡὸ δὲ Λεὺ τῷ Συμεὼν ἡσύχως ἔλεγεν ²²⁷² . » ἡῖνατι σὺ θυμοῦσαι πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον ²²⁷³ ; ἡμεῖς ἡἄνδρες ²²⁷⁴ ἐσμέν θεοσεβεῖς καὶ οὐ προσήκει ²²⁷⁵ ἡμῖν ²²⁷⁶ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντι κακοῦ.«	(23.9) *9 Καὶ εἶπε Λεὺς πρὸς αὐτόν· ἴνα τί σὺ ἐθυμώθης κατ' αὐτοῦ; διότι ἡμεῖς ἀνδρὸς θεοσεβοῦς παῖδές ἐσμεν, καὶ οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

2263. F om.

2264. W om.

2265. W om.

2266. W om.

2267. W αὐτόν

2268. W+ τὸν θυμὸν αὐτοῦ

2269. W om.

2270. Q ὁ δὲ λεὺ προφήτη ἦν ἴδεν τὴν ἐνθυμῳσην τῆς καρδίας αὐτοῦ

2271. APQ καὶ ἐπάτησεν τῷ ποδὶ αὐτοῦ (τ. π. α. Q αὐτὸν εἰς) τὸν δεξιὸν πόδα Συμεὼν (>Q) καὶ ἐθλιψεν (Q+ αὐτόν) σημαίνων αὐτῷ (σ. α.>Q) τοῦ παύσασθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ (>Q)

2272. Q καὶ λεγει αὐτῷ

2273. APQ ἴνατι σὺ θυμοῦσαι (Q αθυμῳς) πρὸς τὸν ἄνδρα (τ. ἄ.>Q) τοῦτον

2274. Q om.

2275. Q θεμης

2276. APQ ἄνδρες (>Q) ἐσμέν θεοσεβεῖς καὶ οὐ προσήκει (Q θεμης) ἡμῖν (>Q)

(23.10) καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Λευὶς εἶπεν τῷ υἱῷ Φαραὼ μετὰ παρρησίας καὶ εἰρήνης λέγων καὶ ἰλαρότητος τοῦ προσώπου αὐτοῦ· »ἵνα τί λαλεῖς ὁ κύριος μου τὰ ῥήματα ταῦτα; ὅτι καὶ ἡμεῖς ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν θεόν.	(23.10) καὶ εἶπε Λευὶς· »ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ ὁ πᾶτηρ ἡμῶν φίλος θεοῦ τοῦ ὑψίστου ²²⁷⁷ καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὡς υἱὸς τοῦ θεοῦ πρωτότοκος.	(23.10) τότε εἶπεν ²²⁷⁸ ὁ Λευὶς τῷ υἱῷ τοῦ Φαραὼ μετὰ παρρησίας ²²⁷⁹ ἐν πραότητι καρδίας· »ἵνα τί λάλει ²²⁸⁰ ὁ κύριος ἡμῶν γὰρ ῥήματα ταῦτα ²²⁸¹ ; ἡμεῖς τοίνυν ²²⁸² ἐσμέν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔστιν ²²⁸³ φίλος τοῦ ²²⁸⁴ θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ γὰρ ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ἔστιν ²²⁸⁵ ὡς υἱὸς τοῦ θεοῦ.	(23.10) *10 Καὶ εἶπε Λευὶς πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τὸν υἱὸν Φαραὼ πραεῖα τῇ καρδίᾳ καὶ ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ· ἵνα τί σύ, κύριε μου, λαλεῖς τὰ ῥήματα ταῦτα ἐνώπιον ἡμῶν; καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐστὶ δοῦλος τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν ἀγαπητὸς τῷ θεῷ.
(23.11) καὶ τί ποιήσωμεν τῷ ῥήματι τοῦτο τὸ πονηρὸν ὃ σὺ σήμερον λέγεις ἡμῖν καὶ ἁμαρτίσομεν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ ἡγαπημένου Ἰωσήφ;	(23.11) καὶ πῶς ἡμεῖς διαμαρτησώμεθα τὸ ῥῆμα ²²⁸⁶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ ²²⁸⁷ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ;	(23.11) καὶ πῶς ποιήσωμεν ἡμεῖς ²²⁸⁸ τὸ πονηρὸν τοῦτο ῥῆμα τοῦ ἁμαρτῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ²²⁸⁹ καὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον ²²⁹⁰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ;	(23.11) *11 Καὶ πῶς ποιήσωμεν τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐναντίον τοῦ θεοῦ;

-
2277. W+ ἐστὶ
2278. Q λέγει
2279. APQ Λευὶ (>Q) τῷ υἱῷ τοῦ Φαραὼ μετὰ παρρησίας (PQ μ. π. τῷ υ. τ. (>Q) Φ.)
2280. Q λαλεῖς
2281. Q τοιοῦτα
2282. PQ om.
2283. PQ om.
2284. AQ om.
2285. APQ (Q+ ἰωσήφ) ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν (P+ ἰωσήφ) ἔστιν (>Q)
2286. W πᾶγμα τοῦτο
2287. F om.
2288. PQ om.
2289. Q om.
2290. Q om.

(23.12) λοιπὸν καὶ νῦν ἄκουε τῶν ἐμῶν ῥημάτων·	(23.12) καὶ νῦν ἄκουε τῶν ῥημάτων μου. οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ἀδικεῖν πᾶντα ἀνθρωπον κατοῦδένα τρόπον. ἐὰν δέ τις γὰδικῆσαι βούλεται ²²⁹¹ ἄνδρα θεοσεβῆ γερσὶν αὐτοῦ ²²⁹² .	(23.12) καὶ γνῦν ἀκουσον τῶν ῥημάτων μου ²²⁹³ . οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ἀδικεῖν ἀνθρωπὸν τινα κατ' ²²⁹⁴ οὔδένα τρόπον· ἐὰν δέ τις ἀδικῆσαι ²²⁹⁵ βούλεται ἄνδρα θεοσεβῆ οὐκ ἀμύνεται αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ θεοσεβῆς ²²⁹⁶ διότι ῥομφαῖα οὐκ ἔστιν ἐν ταῖς χερσὶν ²²⁹⁷ αὐτοῦ ²²⁹⁸ .	(23.12) καὶ νῦν ἄκουσον ἡμῶν
(23.13) ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ φύλαξον τοῦ μὴ λαλήσῃς ῥήματα πονηρὰ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ. εἰ δὲ σὺ ἐπιμένεις ταύτην σου τὴν βουλὴν τὴν πονηρὰν καὶ κακὴν ἰδοῦ αἱ ῥομφαῖαι ἡμῶν ἐσπασμέναι ἐν ταῖς δεξιαῖς ἡμῶν ἐνόπιον σου τοῦ ἀποκτείνε σε. «	(23.13) καὶ σὺ μὲν φύλαξον λαλήσαι ²²⁹⁹ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ κατὰ τὰ ῥήματα... ²³⁰⁰ Γεῖ δὲ σὺ ²³⁰¹ ἐπιμένεις τῇ πονηρᾷ βουλῇ ταύτη ²³⁰² ἰδοῦ αἱ ῥομφαῖαι ἡμῶν ἐνώπιόν σου. «	(23.13) καὶ σὺ μὲν φύλαξαι ἔτι ²³⁰³ λαλήσαι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ τὰ ῥήματα ταῦτα ²³⁰⁴ . εἰ δὲ ἐπιμένεις ²³⁰⁵ τῇ βουλῇ ²³⁰⁶ σου τῇ πονηρᾷ ²³⁰⁷ ἰδοῦ αἱ ῥομφαῖαι ἡμῶν ἐσπασμέναι κατενώπιόν σου ²³⁰⁸ . «	(23.13) καὶ φύλαξαι τοῦ μὴ λαλήσαι ἔτι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ ταῦτα τὰ ῥήματα. *12 Εἰ δὲ ἐπιμένῃς τῇ βουλῇ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ, ἰδοῦ αἱ ῥομφαῖαι ἡμῶν ἐσπασμέναι κατενώπιόν σου.

-
2291. W β. ἀ.
2292. W θανάτω ἀποθανεῖτω
2293. Q om.
2294. Q εἰς
2295. A ἀδικεῖν Q<>
2296. P εὐσεβῆς Q<>
2297. P τῇ χειρὶ Q<>
2298. ἐὰν δέ — χερσὶν αὐτοῦ] Q om.
2299. W τὰ ῥήματα ταῦτα
2300. F lac. >W
2301. Conjecture. F lac. W ἰ δὲ σὺ
2302. Conjecture. F lac. W ταῦτη βουλῇ
2303. PQ+ τοῦ τε (>Q)
2304. Q om.
2305. Batiffol's emendation. APQ τί πράξεις (P -ης)
2306. A βουλήσει Q<>
2307. βουλῇ — πονηρᾷ] Q om.

(23.14) © ²³⁰⁹ αὶ ἤλκυσαν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν οἱ ἄνδρες ὅτε Συμεὼν καὶ Λευὶ ἐκ τῶν κολεῶν αὐτῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν· »ἐώρακας τὰς ῥομφαίας ταύτας; ἐν ταύταις τὰς δυσὶν ῥομφαίαις ἐκδέδυκεν κύριος τὴν πόλιν τῶν Σικημινιτῶν ἣν ἤβρισαν τοὺς ²³¹⁰ υἱοὺς Ἰσραὴλ διὰ τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν Δίναν ἣν καὶ ἐμίαναν ἐν Συχέμ.«	(23.14) καὶ ²³¹¹ εἷλκυσαν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν Συμεὼν καὶ Λευὶ ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ εἶπον· »ἰδοὺ ἐώρακας τὰς ῥομφαίας ταύτας; ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ἐξεδίκησε κύριος τὴν ὕβριν τῶν Σικημίων ²³¹² .«	(23.14) γτότε εἷλκυσαν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν ²³¹³ γΣυμεὼν καὶ Λευὶ ἐκ τῶν κολεῶν αὐτῶν ²³¹⁴ καὶ εἶπον· » γῶρας τοίνυν τὰς ²³¹⁵ ῥομφαίας γταύτας; ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ἐξεδίκησεν ²³¹⁶ γκύριος τὴν ὕβριν Σικιμιτῶν ἣν ὕβρισαν ²³¹⁷ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ διὰ τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν γΔῖνα ἣν καὶ ἐμίανεν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἑμμώρ ²³¹⁸ .«	(23.14) *13 Καὶ εἷλκυσαν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν ἐκ τῶν κολεῶν αὐτῶν καὶ εἶπον· ἐώρακας τὰς ῥομφαίας ταύτας; ἐν αὐταῖς ἐξεδίκησε κύριος ὁ θεὸς τὴν ὕβριν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐποίησαν Σικιμίται διὰ τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν Δῖνα, ἣν ἐμίανε Συχέμ ὁ υἱὸς Ἑμμώρ.
--	---	---	---

2308. AP ἐσπασμέναι κατενώπιόν (P ἐνώπιον) σου; Q om.

2309. Seventeenth miniature. Pharaoh's son stands on the right with his sword drawn in his right hand and his left hand extended, wearing a crown. On the left, Levi, still standing on Simeon's foot, draws his sword. Simeon, behind him, extends his left arm whilst holding his scabbard with his right hand.

2310. G repeats

2311. W+ ἐν τῷ ἅμα

2312. W συκίμων

2313. Q om.

2314. PQ ἐκ τῶν κολεῶν αὐτὸν συμαίων καὶ λευι

2315. APQ ὅρας τοίνυν (δ. τ.>Q) τὰς (Q τοῦ)

2316. AP ταύτας (P ἡμῶν); ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ἐξεδίκησεν (P ἡδίκησε); Q om.

2317. APQ (Q+ ὅτι) κύριος (PQ+ ὁ θεός) τὴν ὕβριν (PQ+ τῶν) Σικιμιτῶν ἣν (>Q) ὕβρισαν (Q -αντο?)

2318. APQ Δῖνα (AP δίναν Q δέναν) ἣν καὶ (>Q) ἐμίανεν Συχέμ (P συχιμ Q συχέμδον) ὁ υἱὸς Ἑμμώρ (PQ Ἑμὼρ)

(23.15) ὁ υἱὸς Φαραὼ τὰς ῥομφαίας τῶν ἀνδρῶν ἐσπασμένας. ἐφοβήθει σφόδρα καὶ ἐτρόμαξεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτοῦ διότι εἴστραπτεν ὑπὲρ φλόγα πυρὸς αἱ ῥομφαίαι αὐτῶν. καὶ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ καὶ ἔπεσεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν.	(23.15) καὶ εἶδεν ὁ υἱὸς Φαραὼ τὰς ῥομφαίας αὐτῶν ²³¹⁹ ἡ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἐτρόμαξε διότι ἥστραπτον αἱ ῥομφαῖαι αὐτῶν ²³²⁰ ὡς φλόγα πυρὸς. καὶ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ ²³²¹ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῶν.	(23.15) Ἰδὼν δὲ ὁ υἱὸς Φαραὼ ²³²² τὰς ῥομφαίας ἐσπασμένας ²³²³ ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἐτρόμαξεν ²³²⁴ ὅλη τῇ σώματι διότι ἥστραπτον ὥσπερ φλόγα πυρὸς ²³²⁵ καὶ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ²³²⁶ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῶν.	(23.15) *14 Καὶ εἶδεν ὁ υἱὸς Φαραὼ τὰς ῥομφαίας αὐτῶν ἐσπασμένας καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξε καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῶν.
(23.16) καὶ ἐξέτεινε Λεὺις τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ ἐκράτεισεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· »ἀνάστηθι καὶ μὴ φοβηθεῖς. πλὴν φύλαξον τοῦ λαλήσαι ῥήματα πονηρὰ διὰ Ἰωσήφ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν.«	(23.16) καὶ ἐξέτεινε Λεὺις τὴν δεξιάν ²³²⁷ χεῖρα αὐτοῦ ²³²⁸ καὶ ἡγειρεν αὐτὸν λέγων· »ἀνάστηθι καὶ μὴ φοβηθεῖς καὶ ²³²⁹ φυλάξαι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ μὴ λαλήσαι πονηρὸν.«	(23.16) γὰρ τότε ἐξέτεινε ²³³⁰ ἡ Λεὺι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν λέγων ²³³¹ . »ἀνάστηθι καὶ μὴ φοβοῦ πλὴν φύλαξαι ἡ γὰρ τοῦ λαλήσαι ²³³² περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἡ Ἰωσήφ πᾶν ²³³³ πονηρὸν ῥῆμα ²³³⁴ .«	(23.16) *15 Καὶ ἐξέτεινε Λεὺις τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν αὐτὸν λέγων· μὴ φοβηθῆς, πλὴν φύλαξαι τοῦ μὴ λαλήσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ῥῆμα πονηρὸν.

2319. F om.

2320. W om.

2321. W αὐτοῦ

2322. Q Φ. ὁ υ.

2323. Q om.

2324. AP. Battifol amends to ἐτρόμησεν; Q <>

2325. σφόδρα — φλόγα πυρὸς] Q om.

2326. Q ἡ ὀψις αὐτοῦ

2327. W om.

2328. F α. χ.

2329. W τοῦ μὴ

2330. Q om.

2331. AP Λεὺι τὴν χεῖρα (τ. χ.>P) αὐτοῦ τὴν δεξιάν (P τ. δ. α.) καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν λέγων; Q λευῆς δὲ κρατησας τὴν χεῖρ αὐτοῦ ἡ γειρον αὐτὸν λέγων αὐτῷ

2332. APQ ἔτι τοῦ (ἔ. τ. Q μὴ) λαλήσαι (P+ ἔτι)

2333. Q τί

2334. Q om.

(23.17) καὶ ἐξήλθοσαν ἀπὸ προσώπου τοῦ υἱοῦ Φαραὼ ὅτε Συμεὼν καὶ Λεὺις.	(23.17) καὶ ἐξήλθεν ἀπὸ προσώπου υἱοῦ Φαραὼ Συμεὼν καὶ Λεὺις.	(23.17) Γκαὶ οὕτως ²³³⁵ ἐξήλθον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὃ τε Συμεὼν καὶ Λεὺι ²³³⁶ .	(23.17) *16 Καὶ ἐξήλθον ἀπ' αὐτοῦ
---	---	--	-----------------------------------

2335. Q ἔτι καὶ

2336. Q om.

Chapter 24

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(24.1) καὶ ἦν ὁ υἱὸς Φαραὼ πλήρης φόβου μεγάλου καὶ ἦν λυπούμενος τοὺς ἀδελφούς τοῦ Ἰωσήφ διότι ἐφοβῆ τον αὐτούς. ἐξεβαρύνετο δὲ ἐπὶ τοῦ κάλλους Ἀσυνέθ καὶ ἐλυπίτω λύπην μεγάλην.	(24.1) καὶ ἦν ὁ υἱὸς Φαραὼ πλήρης φόβου καὶ λύπης· διότι ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωσήφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ Συμεὼν καὶ Λεὺι· καὶ ἐβαρεῖτο λύπην μεγάλην γὰρ τὸ τοῦ κάλλους Ἀσυνέθ μεγάλην ²³³⁷ ὑπερμεγέθη.	(24.1) ἔμεινεν οὖν ὁ υἱὸς Φαραὼ πλήρης ὑπάρχων φόβου καὶ λύπης διότι ἐφοβεῖτο τοὺς ἀδελφούς Ἰωσήφ ^{2338.2339} · γέμαίνετο δὲ πάλιν σφόδρα διὰ τὸ κάλλος Ἀσενέθ καὶ ἐλυπεῖτο μειζόνως ²³⁴⁰ .	(24.1) ἀφέντες αὐτὸν τρέμοντα καὶ φοβούμενον. *1 Καὶ ἐβαρεῖτο ὁ υἱὸς Φαραὼ καὶ ἐλυπεῖτο σφόδρα δι' Ἀσενέθ καὶ ἔπασχε κακῶς.
(24.2) καὶ εἶπων αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ· »ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Βαλλὰς καὶ υἱοὶ Ζελφᾶς παιδίσκων Λίας καὶ Ῥαχὴλ γυναικες Ἰακώβ ἐχθρένοντες τῷ Ἰωσήφ καὶ τῇ Ἀσυνέθ καὶ φονεύσουσιν αὐτούς καὶ ἔσονται κατὰ τὸ θέλημά σου.«	(24.2) καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγοντες· »ἰδοὺ οἱ ²³⁴¹ υἱοὶ Βάλλας καὶ οἱ ²³⁴² υἱοὶ Ζελφᾶς παιδισκῶν Λείας καὶ Ῥαχὴλ γυναικῶν Ἰακώβ γέχθραίνουσι τῷ Ἰωσήφ καὶ φθονοῦσιν αὐτοῦ ²³⁴³ καὶ ἔσονται κατὰ τὸ θέλημά σου.«	(24.2) τότε λέγουσιν αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰς τὸ οὖς· »ἰδοὺ γοὶ υἱοὶ Βαλλὰς καὶ οἱ υἱοὶ ²³⁴⁴ Ζελφᾶς τῶν παιδισκῶν Λίας γκαὶ Ῥαχὴλ ²³⁴⁵ τῶν γυναικῶν Ἰακώβ γέχθραίνονται πάνυ τῷ Ἰωσήφ ²³⁴⁶ καὶ τῇ Ἀσενέθ καὶ μισοῦσιν αὐτοῖς· οὗτοι ἔσονται σοι εἰς πάντα κατὰ τὸ θέλημά ²³⁴⁷ σου.«	(24.2) *2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ λέγοντες· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζέλφας παιδισκῶν Λίας καὶ Ῥαχὴλ γυναικῶν Ἰακώβ ἐχθραίνουσι τῷ Ἰωσήφ καὶ τῇ Ἀσενέθ καὶ φθονοῦσιν αὐτούς, καὶ οὗτοι γέσσονται σοι ²³⁴⁸ κατὰ τὸ θέλημά σου.

2337. W om.

2338. P αὐτοῦ; Q<>

2339. ἔμεινεν — Ἰωσήφ] Q om.

2340. APQ ἐμαίνετο δὲ (>Q) πάλιν σφόδρα (π. σ. Q σ. π.) διὰ τὸ κάλλος (τ. κ.>Q; P+ τῆς Q+ τὴν) Ἀσενέθ καὶ ἐλυπεῖτο μειζόνως (κ. ἐ. μ.>Q)

2341. F om.

2342. F om.

2343. F lac.

2344. APQ οἱ (>Q) υἱοὶ Βαλλὰς καὶ οἱ υἱοὶ (ο. υ.>PQ)

2345. Q om.; Q+ καὶ μαίμενονται τῷ Ἰωσήφ

2346. Q om.

2347. APQ τῇ (>Q) Ἀσενέθ καὶ (>Q) μισοῦσιν αὐτοῖς (P αὐτούς)· οὗτοι ἔσονται σοι (>PQ) εἰς πάντα (>Q) κατὰ (>PQ) τὸ θέλημά (P τὰ θέλημάτά)

2348. Phil. ποιήσουσι κατὰ τὸ θέλημά σου

(24.3) καὶ ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀγγέλους καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἄορασίαν νυκτὸς καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῦς· »τὸ ²³⁴⁹ ῥήμα μου πρὸς ὑμᾶς διότι ὑμεῖς ἐστὲ ἄνδρες δυνατοί.«	(24.3) καὶ ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ²³⁵⁰ καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ ²³⁵¹ . »ῥήμα μοι ²³⁵² ἐστὶ ²³⁵³ πρὸς ²³⁵⁴ ὑμᾶς διότι ὑμεῖς ἐστὲ ²³⁵⁵ ἄνδρες δυνατοί.«	(24.3) γὰρ αποστείλας οὖν εὐθέως ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀγγέλους ²³⁵⁶ . γέκαλεσεν αὐτούς ²³⁵⁷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ²³⁵⁸ ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς καὶ Ἰσταθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ ²³⁵⁹ λέγει αὐτοῖς· »ἔμαθον παρὰ πολλῶν ὅτι ἄνδρες ἐστὲ δυνατοί.«	(24.3) *3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀγγέλους καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ· οἶδα ἐγὼ ὅτι ἐστὲ ὑμεῖς ἄνδρες δυνατοί.
(24.4) καὶ εἶπον αὐτῷ Δαυὶδ καὶ Γὰδ πρεσβύτεροι καὶ ἀδελφοί· »λαλησάτω δὴ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ ἀκούσομεν οἱ παῖδες σου καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου.«	(24.4) καὶ εἶπον αὐτῷ Γὰδ καὶ Δὰδ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοί· »λαλησάτω δὴ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ ῥήμα σου.«	(24.4) καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν Δὰν καὶ Γὰδ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοί ²³⁶⁰ . »λαλησάτω δὴ ὁ κύριος ἡμῶν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὃ βούλεται γόπως ἀκούσονται οἱ παῖδές σου ²³⁶¹ καὶ ποιήσωμεν γκατὰ τὸ θέλημά ²³⁶² σου.«	(24.4) *4 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν υἱὸν Φαραὼ Γὰδ καὶ Δὰν οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοί· λαλησάτω δὴ ὁ κύριος ἡμῶν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὃ βούλεται καὶ ποιήσομεν τὸ θέλημα αὐτοῦ.

2349. Written in above the line as a correction.

2350. W om.

2351. W om.

2352. W τὶ

2353. F om.

2354. W πρὸ

2355. W ἐστὰι

2356. AP ἀποστείλας οὖν εὐθέως (>P) ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀγγέλους; Q om.

2357. Q καὶ κραζει αὐτοῖς

2358. Q om.

2359. Q om.

2360. P+ εἶπον

2361. Q om.

2362. APQ κατὰ (>Q) τὸ θέλημά (P τὰ θέληματά)

(24.5) καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαράω χαρὰν μεγάλην καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· »ἀπόστητε δὲ μικρὸν ἀπ' ἐμοῦ ὅτι λόγος μοι ἐστὶν κρυπτός πρὸς τοὺς ἄνδρας τούτους.«	(24.5) καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαραὼ χαρὰν μεγάλην. καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· »ἀπόστητε δὴ μικρὸν ἀπ' ἐμοῦ ὅτι λόγος μοι κρυφίος πρὸς ²³⁶³ τοὺς ἄνδρας τούτους ἐστὶ ²³⁶⁴ .«	(24.5) τότε ²³⁶⁵ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαραὼ γχαρὰν μεγάλην σφόδρα ²³⁶⁶ καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· »ἀπόστητε γδὴ μικρὸν ²³⁶⁷ ἀπ' ἐμοῦ διότι γλόγος μοι κρυπτός ἐστιν πρὸς τοὺς ἄνδρας τούτους ²³⁶⁸ .«	(24.5) *5 Καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαραὼ χαρὰν μεγάλην καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ἀπόστητε ἐντεῦθεν, ὅπως λαλήσω τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐν κρυφῇ τὸ ῥῆμα μου.
(24.6) καὶ παραχρῆμα ἀπέστησαν πάντες.	(24.6) καὶ ἀπέστεισαν πάντες.	(24.6) γκαὶ ἀπεστήσαν ἅπαντες ²³⁶⁹ .	(24.6) *6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ παῖδες πάντες
(24.7) καὶ εἶπεν αὐτοὺς ὁ υἱὸς Φαράω ὅτε· »ἰδοὺ ζωὴ καὶ θάνατος ἐστὶν πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ λάβεται μᾶλλον ζῶν καὶ μὴ θάνατον.	(24.7) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ ²³⁷⁰ . »ἰδοῦ εὐλογία καὶ θάνατος πρὸ προσώπου ὑμῶν. λάβετε ²³⁷¹ μᾶλλον τὴν εὐλογίαν καὶ μὴ τὸν θάνατον	(24.7) γτότε ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐψεύσατο ²³⁷² καὶ λέγει αὐτοῖς· »ἰδοῦ γδὴ εὐλογία καὶ θάνατος ²³⁷³ γπρὸ προσώπου ὑμῶν ²³⁷⁴ . λάβετε γοῦν μᾶλλον ²³⁷⁵ ὑμεῖς τὴν εὐλογίαν γῆ τὸν ²³⁷⁶ θάνατον	(24.7) καὶ ἐψεύσατο αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ λέγων· εὐλογία καὶ θάνατος πρόκειται πρὸ προσώπου ὑμῶν· λάβετε οὖν ὑμεῖς τὴν εὐλογίαν καὶ μὴ τὸν θάνατον.

-
2363. W πρὸ
2364. F om.
2365. Q om.
2366. Q om.
2367. PQ om.
2368. AP λόγος μοι κρυπτός ἐστιν (P ἐ. κ.) πρὸς τοὺς ἄνδρας τούτους; Q κρυπτός λόγος θελεῖ εἰπεῖν
2369. Q om.
2370. W om.
2371. W λάβεται
2372. Q om.
2373. AQ δὴ (>Q) εὐλογία καὶ θάνατος (PQ θ. κ. ε.)
2374. PQ ἦν (>P) μέσον ὑμῶν (P ἡμῶν)
2375. AP οὖν (>P) μᾶλλον; Q om.
2376. Q καὶ μὴ

διότι ἄνδρες δυνατοὶ ἐστὲ καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθε ὡς γυναῖκες ἀλλ' ἀνδρίζεσθαι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ²³⁷⁷ .	διότι ὑμεῖς ἐστὲ ²³⁷⁸ ἄνδρες δυνατοὶ καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθε ὡς γυναῖκες ἀλλ' ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.	ὅτι ὑμεῖς ἐστὲ ἄνδρες δυνατοὶ καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι ²³⁷⁹ ὡς γυναῖκες γὰρ ἀνδρίζεσθε ²³⁸⁰ καὶ ἀμύνεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν ²³⁸¹ .	*7 Ἴδοὺ ἐγὼ γινώσκω ὑμᾶς ἄνδρας δυνατοὺς εἶναι καὶ μὴ ἀποθανεῖσθε ὡς γυναῖκες, ἀλλὰ ἀνδρίζεσθε καὶ ἀμύνεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.
(24.8) διότι ἐγὼ ἀκήκοα τοῦ Ἰωσήφ πρὸς τὸν πατέρα μου λεγόντα περὶ ὑμῶν ὅτι >τέκνα παιδίσκων τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰσὶν καὶ οὐκ εἰσὶν ἀδελφοί μου.	(24.8) ἤκουσα ²³⁸² τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ λέγοντος πρὸς ²³⁸³ τὸν πατέρα μου Φαραῶ ²³⁸⁴ ὅτι εἶπεν Ἰωσήφ περὶ ὑμῶν ²³⁸⁵ ὅτι >τέκνα παιδίσκων τοῦ πατρὸς μου εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν ἀδελφοί μου.	(24.8) ἀκήκοα γὰρ ἐγὼ Ἰωσήφ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν ²³⁸⁶ λέγοντος πρὸς Φαραῶ τὸν πατέρα μου ὅτι >Γὰν καὶ Γὰδ ²³⁸⁷ γκαὶ Νεφθαλίμ καὶ Ἀσηρ ²³⁸⁸ οὐκ εἰσὶν ἀδελφοί μου ἀλλὰ τέκνα τῶν παιδισκῶν τοῦ πατρὸς μου ²³⁸⁹ .	(24.8) *8 Ἦκουσα ἐγώ, φησί, τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ λέγοντος πρὸς Φαραῶ τὸν πατέρα μου, ὅτι τέκνα παιδισκῶν εἰσὶ Δὰν καὶ Γὰδ καὶ οὐκ εἰσὶν ἀδελφοί μου.

2377. G+ πρὸς crossed out.

2378. W ἐστὰι

2379. Q οὐχ ἐστὰι

2380. Batiffol's emendation. A -εσται Q<

2381. AP ἀλλ' ἀνδρίζεσθε (A -εσται) καὶ ἀμύνεσθε (P ἀμ. ἀν. κ.; P+ νίκησατε) τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν (P ἡμῶν); Q om.

2382. F+ παρὰ

2383. W πρὸ

2384. W φ. τ. π. μ.

2385. W om.

2386. Q τ. ἀ. ὑ. τοῦ Ἰ.

2387. PQ Γ. κ. Δ.

2388. PQ om.

2389. Batiffol om.; PQ+ ἀλλὰ καὶ νεφθαλήμ (P -εἰμ) καὶ ἀσήρ

καὶ λοιπὸν ἀναμένω θάψῃ τὸν πατέρα μου καὶ τότε ἐκτρίψω αὐτοὺς καὶ πᾶσαν τὴν συγγένεαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς.	καὶ ἀναμένω τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου καὶ ἐξαλείψω αὐτοὺς καὶ πᾶσαν τὴν γενεὰν αὐτῶν μήποτε συγκληρονομήσωσι ²³⁹⁰ μεθ' ἡμῶν διότι τέκνα παιδισκῆς εἰσὶ.	ἀναμένω γοῦν τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου καὶ ἐκτοίψω αὐτοὺς ἐκ γῆς ²³⁹¹ ἤ καὶ πᾶσαν τὴν γενεὰν αὐτῶν μήποτε ²³⁹² κληρονομήσουσιν μεθ' ἡμῶν ὅτι τέκνα παιδισκῶν εἰσὶν ²³⁹³ .	*9 Καὶ ἀναμενῶ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου καὶ ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῶν, μήποτε συγκληρονομήσουσι μεθ' ἡμῶν, διότι τέκνα παιδισκῶν εἰσὶ
(24.9) καὶ ἀνταποδώσω αὐτοὺς κατὰ πᾶσαν ὕβριν ἣν ἐπονηρεύσατο ἐπ' ἐμέ· μόνον ἀποθανεῖτε ὁ πατήρ μου.<<	(24.9) καὶ αὐτοὶ με πεπράκασι τοῖς Ἰσραηλίταις ²³⁹⁴ καὶ γὰρ ἀπολέσω αὐτοὺς· κατὰ τὴν ὕβριν ἣν ἐπονηρεύσαντο εἰς ἐμέ. μόνον ἀποθανεῖτο ²³⁹⁵ ὁ πατήρ μου ὁ Ἰακώβ ²³⁹⁶ .<	(24.9) οὗτοι γὰρ με καὶ ²³⁹⁷ πεπράκασι τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ γὰρ αὐτοῖς ἀνταποδώσω ²³⁹⁸ κατὰ τὴν ὕβριν αὐτῶν ²³⁹⁹ ἣν ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ· μόνον ἀποθανεῖται ὁ πατήρ μου ²⁴⁰⁰ .<	(24.9) καὶ οὗτοι με πεπράκασι τοῖς Ἰσραηλίταις. *10 καὶ γὰρ ἀνταποδώσω αὐτοῖς καθὰ ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ, μόνον ἀποθανεῖται ὁ πατήρ μου.

2390. W κληρονομήσωσιν

2391. APQ οὖν τὸν (ο. τ.>Q) (Q ἀπο-)θάνατον τοῦ (>Q) πατρός (Q πατήρ) μου καὶ (P+ μετὰ τοῦτο) ἐκτοίψω (P -ψαι) αὐτοὺς (>Q; Q+ μετὰ τοῦτο) ἐκ γῆς

2392. Q ρ(?) παντα γένος αὐτῶν ἵνα μὴ

2393. APQ (P+ τῶν) τέκνα παιδισκῶν εἰσὶν (P+ αὐτοῦ)

2394. F Ἰσραηλίταις

2395. F ἀποθανέντων

2396. F πρὸ ἐμοῦ

2397. PQ om.

2398. Q ἀν. αὐ.

2399. PQ om.

2400. Q+ ὁ φαραῶν

(24.10) καὶ ἐπίστευσαν τὸν υἱὸν Φαραῶ καὶ εἶπεν Δὰδ καὶ Γὰδ· »καλὸς εἵρηκας κύριε.« καὶ πάλιν λέγει αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραῶ· »λάβετε παρ' ἐμοῦ ἄνδρας δυνατοὺς εἰς πόλεμον καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῶν βοηθός.«	(24.10) καὶ ἐπήνεσεν ²⁴⁰¹ αὐτῷ ὁ πατήρ μου Γ-ὁ Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ²⁴⁰² . »καλῶς εἵρηκας. καὶ ²⁴⁰³ λάβε ἄνδρας δυνατοὺς εἰς πόλεμον ²⁴⁰⁴ καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι βοηθός.«	(24.10) καὶ ἐπήνεσεν ²⁴⁰⁵ αὐτὸν ὁ πατήρ μου Φαραῶ ἐπὶ τούτοις ²⁴⁰⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ²⁴⁰⁷ . »καλῶς εἵρηκας τέκνον· λοιπὸν λάβε παρ' ἐμοῦ ἄνδρας δυνατοὺς γκαὶ ὑπέξελθε αὐτοὺς καθ' ἃ σοι διεπράξαντο ²⁴⁰⁸ κάγὼ ἔσομαί σοι βοηθός.«	(24.10) *11 Καὶ ἐπήνεσε τὸν Ἰωσήφ ὁ πατήρ μου Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ· καλῶς εἵρηκας, τέκνον, λοιπὸν λαβὲ παρ' ἐμοῦ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ὑπέξελθε αὐτοῖς καθά σοι διεπράξαντο, κάγὼ ἔσομαι σοι βοηθός.
(24.11) καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῶν ῥημάτων τοῦ υἱοῦ Φαραῶ ἐταράχθησαν σφόδρα. καὶ εἶπων αὐτῷ »δεόμεθά σου κύριε βοήθησον ἡμῶν.«	(24.11) καὶ ὡς ἤκουσαν τῶν ῥημάτων τούτων οἱ ἄνδρες ἐταράχθησαν καὶ ἐλυπήθησαν ²⁴⁰⁹ καὶ εἶπων Γ-πρὸς τὸν υἱὸν Φαραῶ ²⁴¹⁰ . »δεόμεθα σου κύριε βοήθησον ἡμῖν.	(24.11) ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα Γ-Δὰν καὶ Γὰδ ²⁴¹¹ Γ-παρὰ τοῦ υἱοῦ Φαραῶ ²⁴¹² ἐταράχθησαν πάνυ ²⁴¹³ καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα ²⁴¹⁴ καὶ εἶπον Γαὐτῷ· »δεόμεθά σοι κύριε ²⁴¹⁵ βοήθησον ἡμῖν· ἀπὸ Γ-τοῦ νῦν γὰρ οἰκέται καὶ δούλοι σου ²⁴¹⁶ ἐσμέν καὶ σὺν σοὶ ἀποθνήσκομεν.«	(24.11) *12 Καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῶν ῥημάτων τοῦ υἱοῦ Φαραῶ, ἐταράχθησαν σφόδρα καὶ ἐλυπήθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· δεόμεθά σου, κύριε, βοήθησον ἡμῖν,

-
2401. W εἶπεν
2402. W om.
2403. W om.
2404. F+ καὶ καλοὺς
2405. A ἐπαίνεσεν Q<>
2406. καὶ ἐπήνεσεν — τούτοις] Q om.
2407. Q om.
2408. AP καὶ ὑπέξελθε αὐτοὺς (κ. ὑ. α.>P) καθ' ἃ σοι διεπράξαντο; Q om.
2409. W+ σφόδρα
2410. F τῷ Φαραῶ
2411. Q Γ. κ. Δ.
2412. Q om.
2413. PQ om.
2414. P om.
2415. Q om.
2416. APQ τοῦ νῦν γὰρ (P γ. τ. ν.) οἰκέται (P+ σου) καὶ δούλοι (κ. δ.>Q) σου (>P)

(24.12) καὶ εἶπεν αὐτοῖς· »ἐγὼ ἔσωμαι ὡς προεῖπον ὑμῖν βοηθὸς ἐὰν ἀκούσῃται τῶν ῥημάτων μου.«		(24.12) Γκαὶ εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Φαραώ ²⁴¹⁷ . »Γεγὼ ἔσομαι ²⁴¹⁸ ὑμῖν βοηθὸς Γεὰν καὶ ὑμεῖς ²⁴¹⁹ ἀκούσῃτέ ²⁴²⁰ μου Γτῶν ῥημάτων ²⁴²¹ .«	
(24.13) καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες· »ἡμεῖς ἐσόμεθα παῖδες ἐνώπιόν σου καὶ πρόσταξον καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου.«	(24.13) παῖδες σου ἐσμεν ²⁴²² ἡμεῖς. πρόσταξον καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου.«	(24.13) Γοὶ δὲ εἶπον αὐτῷ· »πρόσταξον ἡμῶν ὃ βούλει καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου ²⁴²³ .«	(24.13) καὶ εἴ τι προστάξης τοῖς δούλοις σου, ποιήσωμεν.

2417. APQ καὶ (Q ὁ δὲ) εἶπεν (P αὐτοῖς) ὁ (>Q) υἱὸς τοῦ (>Q) Φαραώ (P τ. Φ. ὁ υ.)

2418. Q ἐγὼ ἐγὼ

2419. Q om.

2420. AQ ἀκούσῃται

2421. Q om.

2422. F om.

2423. APQ οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ (ε. α.>Q)· »πρόσταξον (Q κυλευσον?) ἡμῶν (>Q) ὃ βούλει καὶ ποιήσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου (κ. τ. θ. σ.>Q)

(24.14) καὶ εἶπεν υἱὸς Φαραὼ· »ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν πατέρα μου τῇ νυκτὶ ταύτῃ διότι Φαραὼ ὡς πατὴρ τοῦ Ἰωσήφ ἐστίν. καὶ ὑπεῖς ἀποκτείνετε τὸν Ἰωσήφ. καὶ λήψω με ἐγὼ τὴν Ἀσινὲθ γυναῖκα καὶ ἀποκαταστήσωμαι ὑμᾶς ἐγὼ ὡς ἀδελφούς καὶ κληρονόμοι ἔσεσθαι συν ἐμοὶ ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε.»	(24.14) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ· »ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν πατέρα μου τὴν νύκτα ταύτην διότι Φαραὼ ὡς πατὴρ ἐστὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ λήψομαι ἐμ' αὐτῷ τὴν Ἀσινὲθ γυναῖκα ²⁴²⁴ καὶ ὑμεῖς ²⁴²⁵ ἔσεσθαι μοι ἀδελφοὶ καὶ συγκληρονόμοι. πλὴν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσατε.«	(24.14) Γκαὶ λέγει αὐτοῖς ὁ υἱὸς τοῦ Φαραὼ ²⁴²⁶ . » γέγῳ ἀποκτενῶ τὸν πατέρα μου Φαραὼ ²⁴²⁷ τῇ νυκτὶ ταύτῃ διότι ²⁴²⁸ Φαραὼ ὡς πατὴρ γέστιν Ἰωσήφ ²⁴²⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ τοῦ βοηθῆσαι ²⁴³⁰ κατέναντι ἡμῶν· γυμεῖς δὲ ἀποκτείνετε ²⁴³¹ τὸν Ἰωσήφ καὶ γὰρ λήψομαι τὴν Ἀσινὲθ ἐμαυτῷ ²⁴³² εἰς γυναῖκα Γκαὶ ἔσεσθέ μοι ἀδελφοὶ καὶ συγκληρονόμοι τῶν ἐμῶν πάντων ²⁴³³ . Γμόνον τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσατε ²⁴³⁴ .«	(24.14) *13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ· ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν πατέρα μου τῇ νυκτὶ ταύτῃ, διότι ὁ Φαραὼ ὁ πατὴρ μου ὡς πατὴρ ἐστὶ τῷ Ἰωσήφ, λοιπὸν ἀποκτείνετε καὶ ὑμεῖς τὸν Ἰωσήφ καὶ λήψομαι τὴν Ἀσινὲθ εἰς γυναῖκα.
---	---	---	---

2424. W om.

2425. F om.

2426. AP καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ υἱὸς τοῦ (>P) Φαραὼ; Q ὁ δὲ εἶπεν

2427. PQ γίνεσθαι (Q γινεσθεται) ἔτοι (>Q) μοι

2428. PQ+ ὁ πῆρ μου

2429. Q Ἰ. ἐ.

2430. PQ+ αὐτῷ

2431. Q ἡμεῖς δὲ ἀποκτείνω

2432. AQ τὴν (>Q) Ἀσινὲθ ἐμαυτῷ (P ἐαυτῷ;>Q)

2433. Q ὅτι τοιοῦτον κάλλος εἰς γυναῖκα φύσιν οὐκ ἐθεασάμην πωποτε (φύσιν — πωποτε Q ὄντα θεαμε) καὶ ἔσεσθε φίλοι μου (>P) καὶ ἀδελφοί (κ. ἀ.>Q) καὶ συγκληρονόμοι τῶν ἐμῶν πάντων (Q πραρμάτων)

2434. Q om.

(24.15) καὶ εἶπον αὐτῷ Δὰδ καὶ Γὰδ· »ἡμεῖς ἐσμέν οἱ παῖδες σου καὶ ποιήσομεν ἅπαντα ἃ προστάσεις ἡμῖν. ἰδοὺ ἀκηκόαμεν λέγοντος τοῦ Ἰωσήφ πρὸς τὴν Ἄσυνέθ· ὅτι >πορεύσομαι αὔριον εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας μου διότι ἦν καιρὸς τῆς τρύγης.< καὶ δέδωκε μετ' αὐτῆς ἑξακοσίους ἄνδρας πρὸ πόλεμον εὐχερεῖς καὶ πεντήκοντα προόδους.	(24.15) καὶ εἶπε Γὰδ καὶ Δὰδ· »ἡμεῖς ἐσμέν παῖδες σου σήμερον καὶ ποιήσωμεν ἅ προστέταχας ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς ἀκηκόαμεν τοῦ Ἰωσήφ λέγοντος πρὸς ²⁴³⁵ τὴν Ἄσυνέθ· >πορεύου αὔριον εἰς τὸν ἀγρὸν ²⁴³⁶ τῆς κληρονομίας ἡμῶν διότι ῥα ἐστὶ τ-τοῦ τρυγητοῦ ²⁴³⁷ .< καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῆς ἑξακοσίους ἄνδρας δυνατοὺς εἰς πόλεμον καὶ ²⁴³⁸ πεντήκοντα προδρόμους.	(24.15) καὶ ²⁴³⁹ εἶπον αὐτῷ Γ-Δὰν καὶ Γὰδ ²⁴⁴⁰ . »ἡμεῖς ἐσμέν παῖδές σου σήμερον καὶ ποιήσομεν γ-πάντα ἃ πρόστέταχας ²⁴⁴¹ ἡμῖν ²⁴⁴² . ἀκηκόαμεν γ-δὲ τοῦ Ἰωσήφ λέγοντος ²⁴⁴³ πρὸς Ἄσενέθ· >πορεύθητι αὔριον εἰς τ-τὸν ἀγρὸν ²⁴⁴⁴ τῆς κληρονομίας ἡμῶν διότι καιρὸς ἐστὶ ²⁴⁴⁵ τοῦ τρυγητοῦ< καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρας δυνατοὺς ²⁴⁴⁶ εἰς πόλεμον μετ' αὐτῆς ἑξακοσίους καὶ προδρόμους πεντήκοντα ²⁴⁴⁷ .	(24.15) *14 Καὶ εἶπον αὐτῷ Δὰν καὶ Γὰδ· ἡμεῖς ποιήσομεν ὅσα προστάξεις ἡμῖν. Ἀκηκόαμεν γὰρ τοῦ Ἰωσήφ λέγοντος πρὸς τὴν Ἄσενέθ· πορεύου αὔριον εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, διότι καιρὸς ἐστὶ τοῦ τρυγητοῦ. Καὶ ἔδωκε μετ' αὐτῆς ἄνδρας ἑξακοσίους δυνατοὺς εἰς πόλεμον καὶ πεντήκοντα ²⁴⁴⁸ προδρόμους.
---	--	---	--

-
2435. W πρὸ
2436. F+ σου
2437. F lac.
2438. F om.
2439. Q ὁ δὲ
2440. Q om.
2441. AP πάντα ἃ (π. ἃ P ὅσα) πρόστέταχας (Batiffol προστέτακος); Q<◇
2442. καὶ ποιήσομεν — ἡμῖν] Q om.
2443. AQ δὲ (PQ γὰρ) τοῦ Ἰωσήφ λέγοντος (>Q)
2444. Q om.
2445. Q ἦν
2446. Q om.
2447. A Ñ
2448. Phil. includes on the basis of F, but it is extant in Slav also.

(24.16) καὶ νῦν ἀκούσατέ μοι καὶ λαλήσω πρὸ ἡμᾶς κριθὸς τὰ ῥήματα ἡμῶν.«	(24.16) νῦν ἄκουσον ἡμῶν καὶ λαλήσωμεν πρὸς ²⁴⁴⁹ τὸν κύριον ἡμῶν«.	(24.16) Γνῦν οὖν ἄκουσον ἡμῶν ²⁴⁵⁰ καὶ λαλήσωμεν πρὸς Γτὸν κύριον ἡμῶν ²⁴⁵¹ .«	
(24.17) καὶ ἐλάλησαν αὐτοὶ ἐν κρυφῇ.	(24.17) καὶ ἐλάλησαν πάντα ²⁴⁵² ἐν κρυφῇ τοῦ λόγου.	(24.17) Γκαὶ λελαλήκασιν αὐτῷ πάντας τοὺς ἐν κρυφῇ αὐτῶν λόγους ²⁴⁵³ .	
(24.18) καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκε τοῖς τεσσάρους ἀδελφοῖς αὐτοῦ πεντακοσίους ἄνδρας. αὶ αὐτοὺς ἐκατέστησεν ἄρχοντας αὐτῶν.	(24.18) καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τοῖς τέσσαρσιν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀνα πεντακοσίους ἄνδρας καὶ αὐτοὺς ἔστησεν ²⁴⁵⁴ ἄρχοντας αὐτῶν ²⁴⁵⁵ Γκαὶ ἡγεμῶνας ²⁴⁵⁶ .	(24.18) Γτότε δέδωκεν ²⁴⁵⁷ ὁ υἱὸς Φαραὼ Γτοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς ²⁴⁵⁸ Γἀνὰ πεντακοσίους ἄνδρας καὶ αὐτοὺς ²⁴⁵⁹ κατέστησεν αὐτῶν ²⁴⁶⁰ ἄρχοντας καὶ ἡγεμόνας.	(24.18) *15 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ταῦτα τὰ ῥήματα, ἔδωκεν τοῖς τέσσαρσιν ἀνδράσιν ἀνὰ πεντακοσίων ἀνδρῶν καὶ αὐτοὺς κατέστησεν ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἡγεμόνας.

-
2449. W πρὸ
2450. APQ νῦν οὖν (>Q) ἄκουσον ἡμῶν (>Q; Q+ κύριε μου)
2451. Q σε τοῖς κρυφήλογοις
2452. W πάντες
2453. AP καὶ λελαλήκασιν αὐτῷ (>P) πάντας τοὺς ἐν κρυφῇ αὐτῶν λόγους; Q om.
2454. W ἐποίησεν
2455. W εἰς αὐτούς
2456. W om.
2457. Q ὅτι ἔδωκεν
2458. Q τοὺς τέσσαρας ἀδελφούς
2459. Q om.; Q+ τοὺς(?)
2460. PQ om.

(24.19) καὶ εἶπον αὐτῷ Γὰδ καὶ Δὰδ· »ἡμεῖς πορευσόμεθα εἰς τὸν χεῖμαρρον καὶ κριβησώμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου. καὶ σὺ λάβε μετὰ σοῦ διακοσίους τοξεύματα ἐν ἵπποις καὶ ὕπαγε ἔμπροσθεν αὐτῷ μακρόθεν. καὶ ἐλεύσεται Ἀσυνέθ μετὰ τοῦ ὀχήματος αὐτοῦ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐμπεσῖται εἰς τὰς χεῖρας σου καὶ ποιήσεις αὐτῇ καθὰ ἐπιθυμίσει ἡ ψυχὴ σου. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποκτενοῦμεν τὸν Ἰωσήφ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. καὶ κληρονομίης σὺ τὴν Ἀσυνέθ.« καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαραῶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων αὐτῶν καὶ ἠυφράνθη. καὶ παραχρημα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς καὶ δύο χιλιάδας μετ' αὐτοὺς ἐξοπλισμένους σὺν αὐτοῖς.	(24.19) καὶ εἶπε Γὰδ καὶ Δάν²⁴⁶¹. »ἡμεῖς ᾤοντες οἱ παῖδες σου σήμερον καὶ²⁴⁶² ποιήσωμεν ἃ προσέταξας ἡμῖν²⁴⁶³. πορευσόμεθα νυκτὸς καὶ ἐνεδρεύσομεν τὸν χεῖμαρρον καὶ κρυβησόμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου. καὶ σύλλαβε μετὰ σοῦ πεντήκοντα ἱππεῖς τοξώτας καὶ πορεύου ἔμπροσθεν ἀπεμακρόθεν. καὶ ἐλεύσεται Ἀσυνέθ καὶ πεσεῖτε εἰς τὰς χεῖρας²⁴⁶⁴ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς κατακόψωμεν τοὺς μετ' αὐτῆς. καὶ φεύξεται Ἀσυνέθ ἔμπροσθεν κατὰ²⁴⁶⁵ τοῦ ὀχήματος εἰς τὰς χεῖρας σου καὶ ποιήσεις αὐτῇ καθὰ ἐπεθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποκτενοῦμεν τὸν²⁴⁶⁶ Ἰωσήφ λυπούμενον περὶ τῆς Ἀσυνέθ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποκτενοῦμεν κατέναντι²⁴⁶⁷ τῶν ὀφθαλμῶν²⁴⁶⁸ αὐτοῦ.« καὶ ἐχάρει ὥς ἤκουσεν ὁ υἱὸς Φαραῶ²⁴⁶⁹ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐξαπέστειλεν²⁴⁷⁰ αὐτοὺς καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν²⁴⁷¹ σὺν αὐτοῖς.	(24.19) καὶ εἶπεν αὐτῷ ΓΔάν καὶ Γὰδ²⁴⁷². »ἡμεῖς ἐσπέν παῖδες σου σήμερον καὶ ποιήσωμεν πάντα ἃ πρόσταξας ἡμῖν²⁴⁷³. πορευσόμεθα γδὲ νυκτὸς²⁴⁷⁴ καὶ ἐνεδρεύσομεν εἰς τὸν χεῖμαρρον καὶ κρυβησόμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου· καὶ σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ²⁴⁷⁵ Ν²⁴⁷⁶ ἀνδρας τοξότας γέφ' ἵπποις καὶ πορεύου ἔμπροσθεν αὐτῆς²⁴⁷⁷ μακρόθεν· καὶ ἐλεύσεται Ἀσενέθ καὶ ἐμπίσεται εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ ἡμεῖς μὲν²⁴⁷⁸ κατακόψωμεν²⁴⁷⁹ τοὺς ἀνδρας τοὺς ὄντας μετ' αὐτῆς γαυτῇ δὲ φεύξεται ἔμπροσθεν μετὰ τοῦ ὀχήματος αὐτῆς καὶ ἐμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖράς σου²⁴⁸⁰ καὶ ποιήσεις γαυτῇ καθὼς ἐπιθυμεῖ²⁴⁸¹ ἡ ψυχὴ σου· γμετὰ δὲ ταῦτα²⁴⁸² ἀποκτενοῦμεν καὶ²⁴⁸³ τὸν Ἰωσήφ γλυπούμενον περὶ Ἀσενέθ ὁμοίως²⁴⁸⁴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ γἀποκτενοῦμεν κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ²⁴⁸⁵.« γταῦτα τοίνυν ἀκούσας ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Φαραῶ ἐχάρη σφόδρα²⁴⁸⁶ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς²⁴⁸⁷ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν γσὺν αὐτοῖς²⁴⁸⁸.	(24.19) *16 Καὶ εἶπον αὐτῷ Δάν καὶ Γὰδ· ἡμεῖς πορευσόμεθα νυκτὸς καὶ ἐνεδρεύσομεν εἰς τὸν χεῖμαρρον καὶ κρυβησόμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου. *17 Καὶ σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ πεντήκοντα ἀνδρας ἐφίππους τοξότας καὶ πορεύου ἔμπροσθεν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ ἐλεύσεται ἡ Ἀσενέθ καὶ ἐμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ ἡμεῖς κατακόψωμεν τοὺς ἀνδρας τοὺς μετ' αὐτῆς. *18 Καὶ φεύξεται Ἀσενέθ μετὰ τοῦ ὀχήματος αὐτῆς καὶ ἐμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτὴν καθὼς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. *19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀποκτενοῦμεν τὸν Ἰωσήφ λυπούμενον δι' Ἀσενέθ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποκτενοῦμεν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. *20 Καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς Φαραῶ, ὡς ἤκουσε τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ ἐξαπέστειλε μετ' αὐτοὺς δύο χιλιάδας πολεμιστῶν.
--	--	---	--

2461. W δὰδ
 2462. W om.
 2463. W om.
 2464. F ἐνέδρας
 2465. W om.
 2466. F om.

-
2467. W ἔμπροσθεν
2468. W om.
2469. W ὁ υ. φ.ὦ ἦ.
2470. F lac.
2471. F lac.
2472. Q γ. κ. δ.
2473. APQ πάντα ἅ (π. ἅ Q ὅσα) πρόστέταχας (Q προστεξέξ Batiffol προστέτακος) ἡμῖν (>Q)
2474. Q τῇν νικτί
2475. Q σου
2476. PQ om.
2477. APQ ἐφ' ἵπποις (PQ -ους) καὶ πορεύου (Q πορέβου) ἔμπροσθεν (Q ἔν-) αὐτῆς (Q αὐτοῖς)
2478. Q om.
2479. P κατακόψαμεν
2480. PQ om.
2481. Q αὐτῆς ὥσπερ θυμη
2482. Q καὶ
2483. Q om.
2484. AP λυπούμενον περὶ Ἀσενέθ (P αὐτῆς) ὁμοίως; Q om.
2485. Q om.
2486. APQ ταῦτα τοίνυν (>PQ) ἀκούσας ὁ πρωτότοκος (>Q) υἱὸς τοῦ (>Q) Φαραῶ ἐχάρη σφόδρα (>Q)
2487. Batiffol. AP αὐτοῖς; P+ καὶ
2488. Q om.

(24.20) καὶ ἀπάραντες ἦλθον εἰς τὸν χειμάρρουν καὶ ἀπεκρύβησαν ἐν τῷ ἔλῃ τοῦ καλάμου. καὶ ἐκάθισαν ἔνθεν τοῦ χειμαρῶος πεντακόσιοι καὶ ἐκεῖθεν τοῦ χειμάρρου ἕτεροι πεντακόσιοι.	(24.20) καὶ ἦλθωσαν γεῖς τὸν χειμάρρον καὶ ²⁴⁸⁹ ἀπεκρύβησαν ἐν ²⁴⁹⁰ τῇ ὕλῃ τοῦ καλάμου. καὶ ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου γένθε καὶ ἔνθεν ²⁴⁹¹ γ' πεντακόσιοι ἔνθεν ²⁴⁹² καὶ ἀναμέσον αὐτῶν ἡ ὁδὸς πλατεῖα.	(24.20) καὶ ὡς ἦλθον ²⁴⁹³ εἰς τὸν χειμάρρον ἀποκρυβέντες ²⁴⁹⁴ ἐν γ' τῇ ὕλῃ ²⁴⁹⁵ τοῦ καλάμου γεγόνασιν εἰς τέσσαρας ²⁴⁹⁶ ἀρχάς καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖθεν τοῦ χειμάρρου ²⁴⁹⁷ ὡς γ' πρὸς τὸ μέρος τὸ ἔμπροσθεν ἔνθεν κακεῖθεν τῆς ὁδοῦ ἀνὰ πεντακόσιοι ἄνδρες ²⁴⁹⁸ . ὁμοίως δὲ ²⁴⁹⁹ ἐντεῦθεν τοῦ χειμάρρου ἐναπέμειναν οἱ λοιμοὶ καὶ ἐκάθισαν καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ὕλῃ τοῦ καλάμου ἔνθεν κακεῖθεν τῆς ὁδοῦ ἀνὰ πεντακόσιοι ἄνδρες ²⁵⁰⁰ . ἦν δὲ γ' ἀναμέσον αὐτῶν ὁδος πλατεῖα ²⁵⁰¹ καὶ εὐρύχωρος.	(24.20) *21 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν χειμάρρον καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὴν ὕλῃν τοῦ καλάμου καὶ ἐκάθισαν ἔμπροσθεν πεντακόσιοι, καὶ μέσον αὐτῶν ἦν ὁδὸς πλατεῖα.
--	--	---	---

2489. F lac.

2490. W εἰς

2491. F ἔμπροσθεν

2492. W om.

2493. P εἰσῆλθεν

2494. Q κριβέντες

2495. Q τὸν ὕλῃν

2496. Q δ

2497. AP ἐκεῖθεν τοῦ χειμάρρου (P τ. χ. ἐ.); Q εἰς χειμάρρον

2498. AP πρὸς τὸ μέρος (P+ τῆς ὁδοῦ) τὸ ἔμπροσθεν ἔνθεν κακεῖθεν τῆς ὁδοῦ (ἔ. κ. τ. ὁ.>P) ἀνὰ πεντακόσιοι ἄνδρες; Q ἐκεῖθεν εἰς τὸν μετρον τῆς ὁδοῦ τὸ ἐνῶπρσθεν πεντακόσιους ἄνδρας

2499. A+ καὶ PQ<>

2500. ὁμοίως δὲ — πεντακόσιοι ἄνδρες] PQ om.

2501. APQ ἀναμέσον (PQ -σω) αὐτῶν (Q ἡμῶν) ὁδος (>Q) πλατεῖα (Q+ στρατα)

Chapter 25

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(25.1) καὶ ἀνα μέσον αὐτῶν ὁ υἱὸς Φαραὼ ὅλην τὴν νύκταν ἐκείνην. ἦλθεν δὲ ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ τὸν πατέρα αὐτοῦ.	(25.1) καὶ ἀνέστη ὁ υἱὸς Φαραὼ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ²⁵⁰² ἀποκτεῖναι ἐν ρομφαίᾳ τὸν πατέρα αὐτοῦ. ²⁵⁰³	(25.1) τότε ἀνέστη ἐν τῇ αὐτῇ νυκτὶ ὁ υἱὸς τοῦ Φαραὼ ²⁵⁰⁴ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα ²⁵⁰⁵ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ ²⁵⁰⁶ . οἱ οὖν ²⁵⁰⁷ φύλακες τοῦ πατρὸς ²⁵⁰⁸ αὐτοῦ ²⁵⁰⁹ διεκώλυνον αὐτὸν τοῦ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ²⁵¹⁰ ἡκαὶ εἶπον αὐτῷ· »τί προστάσεις κύριε ²⁵¹¹ ;«	(25.1) *1 Καὶ ἦλθεν ὁ υἱὸς Φαραὼ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ διεκώλυνον αὐτὸν οἱ φύλακες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν.

2502. F om.

2503. W αὐτόν μετὰ τῆς ρομφαίας αὐτοῦ

2504. Q ὁ υἱὸς τοῦ Φαραὼ τῇ νυκτὶ

2505. Q οἶκον

2506. Q om. P<>

2507. Q om. P<>

2508. A πρὶ P<>

2509. τοῦ ἀποκτεῖναι — αὐτοῦ] P om.

2510. διεκώλυνον — πατέρα αὐτοῦ] PQ διεκώλυνον (Q διεκολυεν) αὐτόν τοῦ (>Q) μὴ εἰσελθεῖν (Q -εν) πρὸς (Q εἰς) τὸν πρὸ αὐτοῦ

2511. Q om.

(25.2-3) καὶ εἶπων αὐτῷ οἱ φύλακες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· »οὐκ ἐάσωμέν σοι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν πατέρα σου.« ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· »ἄφετέ με ὅτι θέλω πορευθῆναι τοῦ τρυγῆσαι τὴν ἄμπελόν μου.« καὶ εἶπων αὐτῷ οἱ φύλακες· »κεφαλῆς πόνον ἴστετο ὁ πατέρα σου καὶ ἡγρύπνησεν ὅλην τὴν νύκταν καὶ νῦν ἡσυχάζει μικρὸν.»		(25.2) ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Φαραὼ εἶπεν αὐτοῖς ²⁵¹² . »ᾔψεσθαι ²⁵¹³ βούλομαι τὸν πατέρα μου διότι πορεύομαι τρυγῆσαι τὴν ἄμπελόν μου τὴν νεόφυτον.«	(25.2) *2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς Φαραὼ· ᾔψομαι τὸν πατέρα μου, διότι πορεύομαι τρυγῆσαι τὴν ἄμπελόν μου τὴν νεόφυτον.
	(25.3) καὶ εἶπον ²⁵¹⁴ οἱ φύλακες ὁ πατρὸς αὐτοῦ ²⁵¹⁵ . » ²⁵¹⁶ καφαλῆς πόνου ²⁵¹⁷ κατέχεται ²⁵¹⁸ ὁ πατήρ σου καὶ ἡγρύπνισεν ἅπασαν τὴν νύκτα καὶ νῦν ²⁵¹⁹ ἡσυχάζει ²⁵²⁰ μικρὸν. καὶ εἶπεν ὁ πατήρ σου ²⁵²¹ . »μηδεῖς ²⁵²² ἐγγισάτω μου μηδὲ ὁ υἱός μου ὁ πρωτότοκος.<<	(25.3) καὶ εἶπον αὐτῷ ²⁵²³ οἱ φύλακες· »πόνον ᾔπονεί ὁ πατήρ σου καὶ ἡγρύπνησεν ὅλην τὴν νύκτα ^{2524.2525} ὁ γὰρ νῦν ²⁵²⁶ ἡσυχάζει καὶ εἶπεν ἡμῖν· > μὴ εἰσελθεῖν τινὰ εἰς αὐτὸν μηδὲ εἰ ἔστιν ²⁵²⁷ ὁ υἱός μου ὁ πρωτότοκος.<<	(25.3) *3 Καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ φύλακες· πόνον πονεῖ ὁ πατήρ σου καὶ ἡγρύπνησεν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἡσυχάζει καὶ εἶπεν ἡμῖν· μηδεῖς εἰσέλθῃ πρὸς με, μηδὲ ὁ υἱός μου ὁ πρωτότοκος.

-
2512. APQ ὁ δὲ υἱὸς (PQ καὶ λέγει (>Q) ὁ υἱὸς) τοῦ (>PQ) Φαραὼ εἶπεν (Q λέγει >P; PQ+ πρὸς) αὐτοῖς (P αὐτοῦς)
2513. A ᾔψομαι
2514. Conjecture. W εἶπων F om.
2515. W om.
2516. W+ τῆς
2517. W πόνος
2518. W κατέχει
2519. W om.
2520. Conjecture. F ἡσυχάζει W ἡσυχάζη
2521. W om.
2522. W οὐδεῖς
2523. Q om.
2524. Q πολὺ ἤχεν καὶ ἡτοσωνήσεν ὅλην τὴν νύκτι
2525. AP νύκταν
2526. Q νῦν δὲ
2527. PQ τοῦ (>Q) μὴ ἔᾶσαι τινὰ (Q -ν) εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν (π. α.>Q) εἰ καὶ ἔστιν

(25.4) καὶ ἀπῆλθε σπεῦδον ὁ υἱὸς Φαραὼ. καὶ ἔλαβεν μετὰ τοῦ διακοσίου τοξευτάς καὶ προέλαβεν τὴν Ἄσυνέθ καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Δὰδ καὶ Γὰδ.	(25.4) καὶ ἀπῆλθε σπεύδων ὁ υἱὸς Φαραὼ καὶ ἔλαβε τοὺς πεντήκοντα ἵππους τοὺς τοξευτάς καὶ ἀπῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν.	(25.4) ὦ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ καὶ ἔλαβεν εὐθέως ²⁵²⁸ ἄνδρας ἵππεῖς τοξότας πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ²⁵²⁹ . καὶ ἀπῆλθεν ἔμπροσθεν ²⁵³⁰ αὐτῶν καθὼς εἶπον αὐτῷ ὦ Γὰν καὶ Γὰδ ²⁵³¹ .	(25.4) *4 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ καὶ ἔλαβεν ἄνδρας ἐφίππους τοξότας πεντήκοντα καὶ ἀπῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καθὼς ἐλάλησαν αὐτῷ Δὰν καὶ Γὰδ.
---	--	---	---

2528. P εὐ. ἔ.

2529. APQ ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα (ἀ. τ.>Q) ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ (ἐ. θ. Q κεθυμὸν?) καὶ (>Q) ἔλαβεν εὐθέως (>Q) ἄνδρας ἵππεῖς τοξότας (AQ Ᾱ) τὸν (PQ τῶν) ἀριθμὸν (P ἀριθμῶν Q αρυτων)

2530. Q ἔμπ-

2531. Q Γ. κ. Δ.

(25.5) ἐλάλησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ οἱ νεώτεροι Νεφθαλὴν καὶ Ἀσὺρ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς πρεσβυτέροις· »ἵνα τί ὑμεῖς πονηρεῦσθαι πάλιν κατὰ τὸν πατέρα ἡμῶν Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ; οὐχ ἰδοὺ ἅπαξ πεπράκατε αὐτὸν καὶ ἔστιν σήμερον βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου ὡς αὐτός καὶ σωτὴρ καὶ σιτοδότης ἐγένετο;	(25.5) καθὰ ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ νεώτεροι ΓΝεφθαλεῖμ καὶ Ἀσὴρ ²⁵³² τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς πρεσβυτέροις τῷ ΓΔάν καὶ Γᾶδ ²⁵³³ λέγοντες· »ἵνα τί ὑμεῖς πονηρεῦτε πάλιν κατὰ τοῦ πατρός ἡμῶν καὶ κατὰ ²⁵³⁴ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ; καὶ αὐτὸν διαφυλάσσει κύριος ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. οὐχ' ἰδοὺ ἅπαξ πεπράκατε αὐτόν καὶ ἰδοὺ ἔστι ²⁵³⁵ σήμερον βασιλεὺς τῆς γῆς καὶ σωτὴρ καὶ σιτοδότης;	(25.5) Ἐλάλησαν ²⁵³⁶ δὲ οἱ ἀδελφοὶ οἱ νεώτεροι Νεφθαλὶμ καὶ Ἀσὴρ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς πρεσβυτέροις ²⁵³⁷ τῷ Δάν καὶ τῷ Γᾶδ ²⁵³⁸ λέγοντες· »ἵνα τί ὑμεῖς πονηρεῦσθαι πάλιν Γκατὰ τοῦ πατρός ὑμῶν Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν Ἰωσήφ ²⁵³⁹ ; καὶ ²⁵⁴⁰ αὐτὸν διαφυλάττει ²⁵⁴¹ ὁ θεὸς ὡς κόρην ²⁵⁴² ὀφθαλμοῦ· Γοὺχ ἰδοὺ ἅπαξ ²⁵⁴³ πεπράκατε ²⁵⁴⁴ Ἰωσήφ καὶ ²⁵⁴⁵ ἔστιν βασιλεὺς σήμερον πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ σωτὴρ ²⁵⁴⁶ καὶ σιτοδότης;	(25.5) *5 Καὶ εἶπον Νεφθαλὶμ καὶ Ἀσὴρ πρὸς τὸν Δάν καὶ Γᾶδ· ἵνα τί ὑμεῖς πονηρεῦσθε πάλιν κατὰ τοῦ πατρός ἡμῶν Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ; καὶ αὐτὸν διαφυλάττει ὁ θεὸς ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. *6 Οὐχ ἅπαξ πεπράκατε αὐτόν καὶ ἔστι σήμερον βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς καὶ σωτὴρ καὶ σιτοδότης;
---	--	--	---

2532. W ἀ. κ. ν.

2533. W γὰδ, καὶ τῷ δᾶδ

2534. F om.

2535. W ἔστι

2536. Q ἀλλὰ καὶ ἦσαν

2537. P om.

2538. AP τῷ Δάν καὶ τῷ (>Batiffol) Γᾶδ; Q Γᾶδ καὶ δαν

2539. PQ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν (Q ἡμῶν) ἰωσήφ καὶ κατὰ τοῦ πρὸς ὑμῶν (Q ἡμῶν) ἰηλ

2540. PQ+ ἰδοῦ

2541. A -τγαι

2542. Q κόρει

2543. PQ οὐχὶ ἅπαξ (>Q)

2544. Q+ τὸν

2545. Q νῦν δὲ

2546. Q ἐπὶ τῆς αἰγυπτου

(25.6) καὶ νῦν πάλιν ἐὰν πειράσετε αὐτὸν ἀναμίσται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀποστείλει πῦρ καὶ κατακαύσει πάντας ἡμᾶς.«	(25.6) καὶ νῦν πάλιν ἐὰν πειράσητε ἡπονηρεύσασθαι αὐτόν ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ²⁵⁴⁷ πέμψει πυρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ²⁵⁴⁸ καὶ καταφάγεται ὑμᾶς ἡ καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ πολεμήσουσι καὶ ἀναλώσουσιν ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ. ²⁵⁴⁹ «	(25.6) νῦν οὖν ²⁵⁵⁰ ἡ ἐὰν πάλιν βουληθῇτε ²⁵⁵¹ ἡπονηρεύσασθαι ²⁵⁵² κατ' αὐτοῦ βοήσει πρὸς τὸν ²⁵⁵³ ὕψιστον καὶ ἡπέμψει πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται ²⁵⁵⁴ ὑμᾶς καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ πολεμήσουσι ²⁵⁵⁵ καθ' ὑμῶν ²⁵⁵⁶ .«	(25.6) *7 Καὶ νῦν πάλιν ἐὰν πειράσητε ²⁵⁵⁷ ἡπονηρεύσασθαι κατ' αὐτοῦ πονηρά, ἐπικαλέσεται τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ πέμψει πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται ὑμᾶς καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ πολεμήσουσιν ὑμᾶς.
(25.7) καὶ ὀργίσθησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ εἶπων· »ἀλλὰ ὡς γυναῖκες ἀποθανοῦμεθα.«	(25.7) καὶ ὀργίσθησαν ἡ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ²⁵⁵⁸ οἱ πρεσβύτεροι λέγοντες· »ἀλλῶς γυναῖκες ἀποθανοῦμεθα.«	(25.7) τότε ὀργίσθησαν ἡκατ' αὐτῶν ²⁵⁵⁹ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ²⁵⁶⁰ οἱ πρεσβύτεροι καὶ εἶπον· »καὶ ²⁵⁶¹ ὡς γυναῖκες ἀποθανοῦμεθα; μὴ γένοιτο.«	(25.7) *8 Καὶ ὀργίσθησαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι Δὰν καὶ Γὰδ λέγοντες· ἀλλ' ὡς γυναῖκες ἀποθανοῦμεθα; μὴ γένοιτο.
		(25.8) καὶ ἐξῆλθον ²⁵⁶² εἰς συνάντησιν ²⁵⁶³ τῷ Ἰωσήφ καὶ τῇ Ἀσενέθ.	(25.8) Καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ καὶ τῇ Ἀσενέθ.

-
2547. F lac.
2548. W om.
2549. F om.
2550. Q δὲ
2551. Q om.
2552. Q ἡπονηρεύσαι
2553. Q om.
2554. APQ πέμψει (Q πεμπει) πῦρ ἐξ (Q ἐκ τοῦ) οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται (P καταλέγεται)
2555. Q πολεμεσιν
2556. Q ἡμῶν
2557. Phil. om.
2558. W αὐ. οἱ ἀδ.
2559. PQ om.
2560. Q ἡμῶν
2561. Q om.
2562. Q εἰσῆλθον
2563. Batiffol ἀπάντησιν

Chapter 26

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(26.1) ἀνέστη ²⁵⁶⁴ δὲ Ἄσυνέθ τῷ πρωὶ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Ἰωσήφ· »πορευσόμεθα καθὰ εἶρηκας εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας μας. καὶ δέδικεν ἡ ψυχῇ μου διότι χωρίζει ἀπ' ἐμοῦ.«	(26.1) καὶ ἀνέστη τῷ πρωὶ Ἄσυνέθ καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· »πορευσόμεθα ἱκαθὰ εἶρηκας ²⁵⁶⁵ εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ²⁵⁶⁶ . καὶ ²⁵⁶⁷ δεδοίκεν ἡ ψυχὴ μου ὅτι σὺ χωρίζῃ ἀπ' ἐμοῦ.«	(26.1) ἀνέστη δὲ ²⁵⁶⁸ Ἄσενέθ τῷ πρωῖ καὶ εἶπεν τῷ Ἰωσήφ· »πορεύσομαι εἰς τὸν ἀγρὸν καθὼς εἶρηκας ²⁵⁶⁹ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀλλὰ δέδοικεν ἡ ψυχὴ μου σφόδρα διότι σὺ χωρίζῃ ²⁵⁷⁰ ἀπ' ἐμοῦ.«	(26.1) *1 Καὶ ἀνέστη Ἄσενέθ τῷ πρωῖ καὶ εἶπε πρὸς Ἰωσήφ· πορεύσομαι δὴ ἱκαθὰ εἶρηκας ²⁵⁷¹ εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἀλλὰ δέδοικεν ἡ ψυχὴ μου, ὅτι χωρίζῃ ἀπ' ἐμοῦ.
(26.2) καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἰωσήφ· »θάρσει καὶ μὴ φοβηθεῖς διότι κύριος ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐστὶν καὶ αὐτὸς σε διαφυλάξει ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ πονηροῦ πράγματος.	(26.2) καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἰωσήφ· »θάρσει καὶ μὴ φοβοῦ ἀλλὰ πορεύου ὅτι κύριος μετὰ σοῦ καὶ αὐτὸς διαφυλάξει σε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.	(26.2) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ²⁵⁷² Ἰωσήφ· »θάρσει καὶ μὴ φοβοῦ ἀλλὰ ἱμᾶλλον ἄπελθε χαίρων καθόλου μηδένα πτοουμένη ²⁵⁷³ διότι κύριος μετὰ σοῦ ἐστὶν καὶ ²⁵⁷⁴ αὐτὸς σε διαφυλάξει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ ²⁵⁷⁵ παντὸς κακοῦ.	(26.2) *2 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἰωσήφ· θάρσει καὶ μὴ φοβηθῆς, ἀλλὰ πορεύου, ὅτι ὁ κύριος μετὰ σοῦ ἐστὶ καὶ αὐτὸς σε διαφυλάξει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ παντὸς πονηροῦ.

2564. G repeats

2565. W om.

2566. F om.

2567. W διότι

2568. P+ τη?

2569. PQ κ. εἰ. εἰ. τ. ἀ.

2570. P -ζεις Q -ζης

2571. Phil. om.

2572. Q om.

2573. APQ μᾶλλον (>PQ) ἄπελθε χαίρων (P -ρουσα Q -ρους) καθόλου (>Q) μηδένα πτοουμένη (>PQ; PQ+ λογον ποιουμένη)

2574. PQ om; PQ+ ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμενων καὶ αἰώνων καὶ (κ. α. κ.>Q)

2575. Q ἐκ

(26.3) διότι καὶ αὐτὸς πορεύομε πρὸς τὴν σιτοδίαν μου καὶ οὐ φθαρίσεται ἀπὸ προσώπου κύριου πᾶσα ἡ γῆ.«	(26.3) διότι ἐγὼ πορεύσομαι ἐπὶ τὴν σιτοδοσίαν μου καὶ δώσω ἄρτον τοῖς ἄνθρωποις πᾶσι καὶ οὐ μὴ φθαρήσεται ²⁵⁷⁶ ἡ γῆ πᾶσα ἀπὸ προσώπου κυρίου.«	(26.3) καγὼ πορεύσομαι ἐπὶ τὴν σιτοδοσίαν μου ²⁵⁷⁷ γκαὶ δώσω σῖτον πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ἀνθρώποις ²⁵⁷⁸ γκαὶ οὐ μὴ διαφθάρῃ ἄνθρωπος ἀπὸ λιμοῦ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ^{2579.2580} .«	(26.3) *3 καγὼ πορεύσομαι ἐπὶ τὴν σιτοδοσίαν μου καὶ δώσω σῖτον τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι ἐν τῇ πόλει ἵνα μὴ διαφθάρῃ ἄνθρωπος ἀπὸ λιμοῦ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
(26.4) καὶ ἀπῆλθεν Ἄσυνέθ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ὁμοίως καὶ Ἰωσήφ εἰς τὴν σιτοπίαν αὐτοῦ.	(26.4) καὶ ἀπῆλθεν Ἄσυνέθ ἐπὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ Ἰωσήφ ἐπὶ τὴν σιτοδωσίαν.	(26.4) γτότε ἀπῆλθεν Ἄσενέθ ἐπὶ ²⁵⁸¹ τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ Ἰωσήφ ἐπὶ τὴν σιτοδοσίαν αὐτοῦ ²⁵⁸² .	(26.4) *4 Καὶ ἀπῆλθεν Ἄσενέθ ἐπὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ Ἰωσήφ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν σιτοδοσίαν αὐτοῦ.

2576. W βαρήσεται

2577. Q τὴ σιτοδοσι τοῖς ανοῖς

2578. AP καὶ δώσω σῖτον πᾶσι τοῖς ἐν τῇ (>P) πόλει ἀνθρώποις; Q om.

2579. PQ ἵνα μὴ ἄνῶς ἀπὸ λιμοῦ (ἀ. λ.>Q) ἀποθανον (P -θανη ;Q+ ἐκ τοῦ λιμοῦ) ἐν γῇ αἰγύπτῳ (ἐ. γ. α.>Q)

2580. A ἐνγύπτῳ

2581. APQ τότε (>Q) ἀπῆλθεν Ἄσενέθ ἐπὶ (>Q)

2582. Q τὴ σιτοδωσιας

(26.5) καὶ ἦλθεν Ἀσυνέθ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ χειμάρρου καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτῆς. καὶ ἐξεπίδυσαν οἱ ἐνεδρεύοντες αὐτοὺς καὶ συνέμιξαν ἀλλήλοις. καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Ἀσυνέθ ἐκατέκοψαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τοὺς προδρόμους αὐτῶν ἀπέκτειναν. καὶ ἔφυγεν Ἀσυνέθ ἐν τῷ ὀχήματι αὐτῆς.	(26.5) καὶ ἦλθεν Ἀσυνέθ ἐπὶ τὸν ²⁵⁸³ τόπον τοῦ χειμάρρου καὶ οἱ ²⁵⁸⁴ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτῆς. καὶ ἐξεπίδυσαν ἐκ τῶν ἐνέδρων οἱ ἐνεδρευταὶ καὶ συνέμιξαν τοῖς ἀνδράσι τῆς Ἀσυνέθ καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας καὶ τοὺς προδρόμους αὐτῆς ἀπέκτειναν πάντας. καὶ ἔφυγεν Ἀσυνέθ μετὰ τοῦ ὀχήματος ²⁵⁸⁵ αὐτῆς ἔμπροσθεν.	(26.5) ὥς δὲ ἔφθασεν Ἀσυνέθ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ χειμάρρου ²⁵⁸⁶ μετὰ τῶν ἑξακοσίων ἀνδρῶν ἐξαίφνης ἐξῆλθον οἱ περὶ τὸν υἱὸν ²⁵⁸⁷ Φαραὼ ἐκ τῆς ἐνέδρας αὐτῶν καὶ συνέμιξαν ²⁵⁸⁸ πόλεμον μετὰ τῶν ἀνδρῶν γῶν ὄντων μετὰ ²⁵⁸⁹ Ἀσυνέθ καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς πάντας ²⁵⁹⁰ ἐν ταῖς ῥομφαίαις αὐτῶν ²⁵⁹¹ καὶ τοὺς προδρόμους αὐτῆς πάντας ἀπέκτειναν· ἡ δὲ Ἀσυνέθ ἔφυγεν μετὰ ²⁵⁹² τοῦ ὀχήματος αὐτῆς.	(26.5) *5 Καὶ ἦλθεν Ἀσυνέθ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ χειμάρρου μετὰ τῶν ἑξακοσίων ἀνδρῶν καὶ ἐξαίφνης οἱ περὶ τὸν υἱὸν Φαραὼ ἐξεπήδυσαν ἐκ τῆς ἐνέδρας αὐτῶν καὶ συνέμιξαν πόλεμον μετὰ τῶν δυνατῶν Ἀσυνέθ καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς πάντας ἐν στόματι ῥομφαίας ²⁵⁹³ καὶ τοὺς προδρόμους τῆς Ἀσυνέθ πάντας ἀπέκτειναν. *6 Καὶ ἔφυγεν Ἀσυνέθ μετὰ τοῦ ὀχήματος αὐτῆς.
---	--	---	--

-
2583. W erases σιτοδωσίαν
2584. F om.
2585. W ἄρματος
2586. Q εἰς τὸν τόπον τὸν χειμάρρον
2587. Q τοῦ υἱοῦ
2588. Q κρουσανα?
2589. Q om.
2590. PQ κατέκοψαν τοὺς σὺν αὐτῇ (Q -τῆς)
2591. Q om.
2592. P ἀπὸ Q ἐκ
2593. Phil. ἐν ταῖς ῥομφαίαις αὐτῶν

(26.6) καὶ Λευὶ ἀπήγγειλεν τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὸν κίνδυνον τῆς Ἀσυνέθ. καὶ ἔλαβεν ἕκατος τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὰς ἀσπίδας αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῆς ταχυδρόμως.	(26.6) καὶ Λεὺς ἀνήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τὸν κίνδυνον τῆς Ἀσυνέθ. καὶ ἔλαβεν ἕκατος τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα ²⁵⁹⁴ αὐτῶν ²⁵⁹⁵ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῆς Ἀσυνέθ δρόμῳ τάχει.	(26.6) τότε ἔγνω Λευὶ ὁ υἱὸς Λίας Γταῦτα πάντα ²⁵⁹⁶ τῷ πνεύματι ὡς προφήτης καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τὸν κίνδυνον Ἀσενέθ καὶ γευθέως ἔλαβεν ἕκατος αὐτῶν τὴν ρομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ²⁵⁹⁷ καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ τὰ δόρατα ἐν ταῖς δεξιαῖς αὐτῶν ²⁵⁹⁸ χερσὶν ²⁵⁹⁹ καὶ ²⁶⁰⁰ κατεδίωξαν ὀπίσω τῆς ²⁶⁰¹ Ἀσενέθ δρόμῳ πολλῷ.	(26.6) *7 Καὶ ἔγνω Λεὺς ὁ υἱὸς Λίας ταῦτα πάντα ὡς προφήτης καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τὸν κίνδυνον τῆς Ἀσενέθ. Καὶ ἔλαβεν ἕκατος αὐτῶν τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν ἐν ταῖς δεξιαῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῆς Ἀσενέθ δρόμῳ ταχεῖ.
(26.7) καὶ ἔφυγεν Ἀσυνέθ ἔμπροσθεν καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀπαντᾷ αὐτῆς καὶ οἱ διακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.	(26.7) καὶ ἔφυγεν Ἀσυνέθ ἔμπροσθεν καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀπαντᾷ αὐτῆς καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἰππεῖς ²⁶⁰² μετ' αὐτοῦ.	(26.7) καὶ ὡς ἔφευγεν ²⁶⁰³ Ἀσενέθ ἔμπροσθεν ἰδοὺ ²⁶⁰⁴ ὁ υἱὸς Φαραὼ γύπνητησεν αὐτῇ ²⁶⁰⁵ καὶ πεντήκοντα ²⁶⁰⁶ ἄνδρες ἰππεῖς μετ' αὐτοῦ.	(26.7) *8 Καὶ ἔφυγεν Ἀσενέθ, καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς Φαραὼ ὑπῆντησεν αὐτῇ καὶ πεντήκοντα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.

2594. W δῶρα

2595. W om.

2596. Q om.

2597. AP εὐθέως ἔλαβεν ἕκατος αὐτῶν τὴν (>P) ρομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ; Q λαβοντες εὐθέως ρομφαίας

2598. A om.

2599. καὶ τὰς ἀσπίδας — χερσὶν] Q καὶ ἀσπίδας καὶ τὰ δόρι αὐτῶν ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν

2600. Q om.

2601. Q om.

2602. W om.

2603. A ἔφαγεν Q ἔφυγεν

2604. Q αὐτὸν

2605. Q ὑπῆντησαν αὐτῇ

2606. AQ Ñ; Batiffol om.

(26.8) καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσυνέθ καὶ ἐτρώμαξεν ὅλον τὸ σωματι αὐτῆς.	(26.8) καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσυνέθ Γκαὶ ἐφοβήθη ²⁶⁰⁷ καὶ ἐταράχθη σφόδρα καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῆς ²⁶⁰⁸ .	(26.8) ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν Ἀσενέθ ἐφοβήθη λίαν Γκαὶ ἐτρώμαξεν ²⁶⁰⁹ καὶ ἐπεκαλέσατο ²⁶¹⁰ τὸ ὄνομα κυρίου ²⁶¹¹ τοῦ θεοῦ αὐτῆς.	(26.8) Καὶ εἶδεν αὐτὸν Ἀσενέθ καὶ ἐφοβήθη Γκαὶ ἐταράχθη σφόδρα καὶ ἐτρώμαξεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῆς ²⁶¹² .
---	---	---	---

2607. W om.

2608. W om.

2609. Q om.

2610. Q ἐκραξεν

2611. Q om.

2612. Phil. καὶ ἐτρώμαξεν

Chapter 27

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(27.1) καὶ Βενιαμὶν ἐκαθίτο αὐτῆς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς τῆς Ἀσυνέθ ἐν τῷ ὀχήματι αὐτῆς. καὶ ἦν Βενιαμὶν πεδάριον μικρῶν ὀκτῶ καὶ δεκα ἑτῶν μέγα καὶ πριττανικόν. καὶ ἦν κάλλος ἐν αὐτῷ ἄρρηκτον καὶ εἶχεν ὡς κύμνον λεόντος καὶ ἦν φοβούμενος τὸν θεὸν σφόδρα.	(27.1) καὶ Βενιαμὶν ἐκάθητο ἐξ ευονύμων τῆς Ἀσυνέθ ἐν τῷ ὀχήματι ²⁶¹³ αὐτῆς. καὶ ἦν Βενιαμὶν παιδάριον ὀκτῶ καὶ δέκα ²⁶¹⁴ ἑτῶν ²⁶¹⁵ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἦν κάλλος ἐν αὐτῷ ἄρρηκτον καὶ ἰσχύς ὡς σκύμνος λεόντος καὶ ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα.	(27.1) ὁ δὲ Βενιαμὶν γῆν καθεζόμενος μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὀχήματος ἐκ δεξιῶν ²⁶¹⁶ . ἦν δὲ ²⁶¹⁷ Βενιαμὶν παιδάριον ²⁶¹⁸ ἰσχυρὸν ὡς ἑτῶν δεκακαίοκτω ²⁶¹⁹ καὶ ἦν ἐπ ²⁶²⁰ αὐτῷ κάλλος ἄρρηκτον καὶ δύναμις ὡς γσκύμνου λεόντος ²⁶²¹ . γῆν δὲ ²⁶²² καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν ²⁶²³ σφόδρα.	(27.1) *1 Καὶ ἦν Βενιαμὴν καθεζόμενος μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὀχήματος. *2 Καὶ ἦν Βενιαμὴν παιδάριον ἰσχυρὸν ὡς ἑτῶν δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ ἦν ὑπ' αὐτῷ κάλλος ἄρρηκτον καὶ δύναμις ὡς σκύμνου λεόντος, καὶ ἦν φοβούμενος τὸν θεόν.

2613. W ἄρματι

2614. W erases τον following

2615. F+ παιδον

2616. APQ ἦν (Q ἦν) καθεζόμενος μετ' αὐτῆς (>P) ἐπὶ τοῦ ὀχήματος (ἐ. τ. ὁ. Q εἰς τὸν ὀχήματον; P+ μετ' αὐτῆς Q+ καὶ ταύτης ἦν) ἐκ δεξιῶν (A δεχίω)

2617. P+ ὁ

2618. Q πεδον; P+ πυρὸν

2619. AQ ιῆ Batiffol ιῆ

2620. PQ ἐν

2621. Q λέων

2622. Q om.

2623. P ἄγιον

(27.2) καὶ καταπήδησεν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν λίθον ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἠκόντισεν αὐτὸν καὶ τοῦ υἱοῦ Φαραῶ. καὶ ἐπάταξεν τὸν ἐβόνιμον αὐτοῦ κρόταφον καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν τραῦμα μεγάλῳ καὶ βαρύν.	(27.2) καὶ κατεπίδησεν ἀπὸ τοῦ οχήματος καὶ ἔλαβε λίθον στρογγύλον ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἠκόντισε κατέναντι τοῦ υἱοῦ Φαραῶ καὶ ἐπάταξε τὸν κρόταφον αὐτοῦ τὸν εὐώνυμον καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν τραύματι βαρεῖ.	(27.2) τότε κατεπήδησεν Βενιαμὴν ἐκ τοῦ ὀχήματος καὶ ἔλαβεν λίθον ἐκ τοῦ χειμάρρου στρογγύλον ²⁶²⁴ γκαὶ πλήσας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ²⁶²⁵ ἠκόντισεν κατὰ τοῦ υἱοῦ Φαραῶ καὶ ²⁶²⁶ ἐπάταξε τὸν κρόταφον αὐτοῦ τὸν εὐώνυμον καὶ γέτραυμάτισεν αὐτὸν τραύματι ²⁶²⁷ βαρεῖ ²⁶²⁸ .	(27.2) *3 Καὶ κατεπήδησε Βενιαμὴν ἐκ τοῦ ὀχήματος καὶ ἔλαβε λίθον ἐκ τοῦ χειμάρρου στρογγύλον καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἠκόντισε κατὰ τοῦ υἱοῦ Φαραῶ καὶ ἐπάταξε τὸν κρόταφον αὐτοῦ τὸν εὐώνυμον καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν τραύματι μεγάλῳ καὶ βαρεῖ,
(27.3) καὶ παραχρῆμα ἔπεσεν ὁ υἱὸς Φαραῶ ἀπὸ τοῦ ἵππου ἐπὶ τὴν γῆν.	(27.3) καὶ ἔπεσεν ὁ υἱὸς Φαραῶ.	(27.3) γκαὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμιθανὴς τυγχάνων ²⁶²⁹ .	(27.3) καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἡμιθανὴς τυγχάνων.
(27.4) καὶ κατεπίδησεν Βενιαμὴν καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ εἶπεν τῷ οἰνοχόῳ τῆς Ἀσυνέθ· »Δός μοι λίθους πεντήκοντα ἐκ τοῦ χειμάρρου.«	(27.4) καὶ ἐπίδησε βενιαμὴν καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ ²⁶³⁰ τῆς Ἀσυνέθ· »δός μοι λίθους ἐκ τοῦ χειμάρρου.«	(27.4) γκαὶ εἶθ' οὕτως ²⁶³¹ ἀναδραμὼν ²⁶³² Βενιαμὴν ἐπὶ πέτρας λέγει τῷ ἡνιόχῳ τῆς Ἀσυνέθ ²⁶³³ . »δός μοι λίθους ἐκ τοῦ χειμάρρου.«	(27.4) *4 Καὶ ἀνέδραμε Βενιαμὴν ἐπὶ πέτρας καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ τῆς Ἀσυνέθ· δὸς δὴ μοι λίθους ἐκ τοῦ χειμάρρου πεντήκοντα.

2624. APQ ἐκ (>Q) τοῦ ὀχήματος (P+ ἐπὶ τὴν γῆν Q+ illegible word) καὶ ἔλαβεν λίθον (>Q) ἐκ τοῦ χειμάρρου στρογγύλον (Q+ λίθον)

2625. AP καὶ (P+δ) πλήσας τὴν χεῖρα αὐτοῦ; Q om.

2626. APQ ἠκόντισεν (Q ακόντισεν) κατὰ τοῦ υἱοῦ (>Q) Φαραῶ καὶ (>Q)

2627. Q om.

2628. P βαρυ Q βαρυς

2629. APQ καὶ (P+ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ) ἔπεσεν ἐκ (PQ ἀπὸ; Q+ αὐτὸς) τοῦ ἵππου αὐτοῦ (>AQ) ἐπὶ τὴν γῆν (ἐ. τ. γ.>Q) ἡμιθανὴς τυγχάνων (>Q)

2630. W οἰνωχόω

2631. Q om.

2632. Q+ δὲ

2633. Q οἰνο οχω αὐτῆς

(27.5) καὶ ἔδοκεν αὐτῷ καὶ κατικόντισε πεντήκοντα ἄνδρας τοὺς ὄντα μετὰ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ.	(27.5) καὶ ἔδωκεν ²⁶³⁴ αὐτῷ λίθους τεσσαρακονταοκτῶ ²⁶³⁵ καὶ ἠκόντισε γ τοὺς τεσσαρακονταοκτῶ λίθους ²⁶³⁶ καὶ ἐπάταξε δι' αὐτῶν τεσσαρακονταοκτῶ ἄνδρας τοῦ υἱοῦ Φαραὼ. καὶ ἔδυσαν πάντες οἱ λίθοι εἰς γ τοὺς κροτάφους ²⁶³⁷ αὐτῶν ²⁶³⁸ .	(27.5) καὶ δέδωκεν αὐτῷ γ πεντήκοντα λίθους καὶ ²⁶³⁹ γ ἠκοντίσας τοὺς λίθους Βενιαμὴν ²⁶⁴⁰ ἀπέκτεινε τοὺς πεντήκοντα ²⁶⁴¹ ἄνδρας τοὺς ὄντας ²⁶⁴² μετὰ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ γδύσαντες ἅπαντες οἱ λίθοι διὰ τῶν κροτάφων αὐτῶν ²⁶⁴³ .	(27.5) *5 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ λίθους πεντήκοντα. Καὶ ἠκόντισε τοὺς λίθους Βενιαμὴν καὶ ἀπέκτεινε τοὺς πεντήκοντα ἄνδρας τοὺς ὄντας μετὰ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ καὶ ἔδυσαν οἱ λίθοι ἐπὶ τοὺς κροτάφους ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.
---	--	--	---

2634. F ἐπέδωκεν

2635. W τ. ὁ. λ.

2636. W λίθους

2637. F τῶν κροτάφων

2638. F αὐτῶ

2639. A Ἡ λίθους καὶ Q λίθους ἡ

2640. PQ om.

2641. AQ Ἡ

2642. Q om.

2643. AP δύσαντες ἅπαντες οἱ λίθοι διὰ (P μετὰ) τῶν κροτάφων αὐτῶν (>P); Q om.

(27.6) οἱ δὲ υἱοὶ Λίας· Ρουβὶν Συμεὼν Λευὶς καὶ Ἰούδας καὶ Ζαβουλὼν κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνεδρευόντων καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς ἄφνω καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄνδρας ὡς δισχιλίους δέκα ἕξ.	(27.6) καὶ υἱοὶ Λείας· Ρουβὶν ²⁶⁴⁴ Συμεὼν Λευὶς Ἰούδας Ἰσάχαρ Ζαβουλὼν κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνεδρευόντων. καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς ²⁶⁴⁵ ἄφνω καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄνδρας καὶ ἀπέκτειναν τοὺς δισχιλίους οἱ ἕξ ἄνδρες.	(27.6) γτότε οἱ υἱοὶ Λίας· Ρουβὴν καὶ Συμεὼν· Λευὶ καὶ Ἰούδας ²⁶⁴⁶ . Ἰσάχαρ καὶ Ζαβουλὼν· κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν ἀνδρῶν ²⁶⁴⁷ τῶν ἐνεδρασάντων τῇ Ἀσενέθ καὶ ἐπέπεσον ²⁶⁴⁸ αὐτοῖς ἄφνω καὶ ²⁶⁴⁹ κατέκοψαν γαυτοὺς πάντας· καὶ ἀπέκτειναν ²⁶⁵⁰ γοὶ ἕξ ἄνδρες δισχιλίους ²⁶⁵¹ ἐβδομήκοντα ἕξ.	(27.6) *6 Τότε οἱ υἱοὶ Λίας, Ρουβὴν καὶ Συμεὼν, Λευὶς καὶ Ἰούδας, Ἰσαχάρ καὶ Ζαβουλὼν, κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνεδρευόντων καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς ἄφνω καὶ κατέκοψαν τοὺς δισχιλίους ἄνδρας καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἕξ ἄνδρες.
--	--	---	---

2644. W om.

2645. W ἐπ' αὐτοὺς

2646. Q τότε υἱοὶ λίας καὶ ἰουδα συμαϊῶν λευις καὶ

2647. Q+ τῶν πολεμιστῶν

2648. P -σαν

2649. Q om.

2650. AQ αὐτοὺς πάντας· καὶ ἀπέκτειναν (Q ἔκοψαν); P om.

2651. AP οἱ ἕξ ἄνδρες δισχιλίους (P δυοχιλιάδας; P+ καὶ); Q ἄνδρες ἕξ χιαδας δύο καὶ

(27.7) καὶ εἶπων οἱ ἀδελφοὶ οἱ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζελφὰς· »ἀπολώλαμεν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. κατέθνικεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐν χειρὶ Βενιαμὶν καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπολώλασιν.	(27.7) καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ²⁶⁵² οἱ ²⁶⁵³ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζελφὰς καὶ ²⁶⁵⁴ εἶπον ²⁶⁵⁵ . »ἀπολώλαμεν ἀπὸ ²⁶⁵⁶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τέθνηκεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐν χειρὶ Βενιαμὶν γκαὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπολώλασιν ἐν χειρὶ μίᾳ τοῦ παιδαρίου Βενιαμίν. ²⁶⁵⁷	(27.7) Γοὶ δὲ υἱοὶ ²⁶⁵⁸ Βάλλας καὶ Ζέλφας ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ²⁶⁵⁹ καὶ εἶπον· »ἀπολώλαμεν ²⁶⁶⁰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τέθνηκε δὲ γκαὶ ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ ²⁶⁶¹ Βενιαμίν τοῦ παιδαρίου καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπώλοντο ἐν χειρὶ ²⁶⁶² τοῦ παιδὸς Βενιαμίν ²⁶⁶³ .«	(27.7) *7 Καὶ ἔφυγον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζέλφας καὶ εἶπον· ἀπολώλαμεν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τέθνηκεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ Βενιαμὴν καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπολώλασιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
(27.8) καὶ νῦν δεῦται ἀποκτείνωμεν τὴν Ἄσυνέθ καὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ φύγωμεν εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου.«	(27.8) καὶ νῦν δεῦτε ἀποκτείνωμεν τὴν Ἄσυνέθ καὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ φύγωμεν εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου τούτου.«	(27.8) λοιπὸν γοῦν ἐγκαταλειφθέντες ἔλεγον ²⁶⁶⁴ . »δεῦτε ἀποκτείνωμεν Ἄσενέθ καὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ φύγωμεν ἐπὶ τὴν ὕλην τοῦ καλάμου τούτου ²⁶⁶⁵ .«	(27.8) Καὶ νῦν δεῦτε, ἀποκτείνωμεν τὴν Ἄσενέθ καὶ τὸν Βενιαμὴν καὶ φύγωμεν ἐπὶ τὴν ὕλην τοῦ καλάμου.

2652. F αὐτοῦ

2653. F om.

2654. W marks this and the following three καὶ with + in the margin.

2655. W εἶπεν

2656. W ἐκ

2657. W om.

2658. Q υἱοὶ δὲ

2659. P αὐτοῦ

2660. Q ἀπολάβωμεν

2661. APQ καὶ (>Q) ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ (ἐ. τ. χ. PQ διὰ χειρὸς (Q -ον))

2662. τοῦ παιδαρίου — χειρὶ] P om.

2663. καὶ πάντες — Βενιαμίν] Q om.

2664. APQ οὔν (PQ+ οἱ) ἐγκαταλειφθέντες (Q ἐγκαταλιπουοι(?)) ἔλεγον (PQ εἶπον)

2665. Q om.

(27.9) καὶ ἦλθον ἐσπασμένας τὰς ρομφαίας αὐτῶν.	(27.9) καὶ ἦλθωσαν ἔχων ²⁶⁶⁶ ἐσπασμένοι τὰς ρομφαίας αὐτῶν Γαίματος πλήρης ²⁶⁶⁷ .	(27.9) καὶ ἦλθον ἐπὶ Ἀσενέθ Γέσπασμένας ἔχοντες τὰς ρομφαίας ²⁶⁶⁸ αὐτῶν αἵματος πλήρεις.	(27.9) *8 Καὶ ἦλθον ἔχοντες ἐσπασμένας τὰς ρομφαίας αὐτῶν αἵματος πλήρεις,
(27.10) καὶ εἶδεν αὐτοῖς Ἀσυνέθ καὶ εἶπεν· »κύριε ὁ θεός μου ὁ ἀναζωόσας με ἐκ τοῦ θανάτου ὃ καὶ εἶπον μοι >ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα ἡ ψυχὴ σου<· ῥύσαι με ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων.«	(27.10) καὶ εἶδεν αὐτοὺς Ἀσυνέθ Γκαὶ ἐφοβήθη σφόδρα ²⁶⁶⁹ καὶ εἶπε· »κύριε ὁ ἀναζωοποιήσας με ἐκ τοῦ θανάτου ὁ εἰπὼν μοι >εἰς τὸν αἰῶνα ζήσεται ἡ ψυχὴ σου<· ῥύσαι ²⁶⁷⁰ με ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων.«	(27.10) ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς Ἀσενέθ ἐφοβήθη πάνυ ²⁶⁷¹ καὶ εἶπεν· κύριος ²⁶⁷² ὁ θεὸς ὁ ζωοποιήσας με Γκαὶ ῥυσάμενός ²⁶⁷³ με ἐκ ²⁶⁷⁴ τῶν εἰδώλων Γκαὶ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου καθὼς μοι εἶπας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ^{2675.2676} ῥῦσαί με καὶ Γνῦν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων τῶν πονηρῶν ²⁶⁷⁷ .«	(27.10) καὶ εἶδεν αὐτοὺς Ἀσενέθ καὶ εἶπε· Κύριος ὁ θεός μου ὁ ζωοποιήσας με ἐκ τοῦ θανάτου, ὁ εἰπὼν μοι· εἰς τὸν αἰῶνα ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων.

2666. F om.

2667. W μεμεστωμένοι αἵματος

2668. Q ἐσπασμέναις ταῖς ρομφαίαις

2669. F om.

2670. W ῥύσε

2671. Q om.

2672. AQ κἔ

2673. Q ἐρυσω

2674. P ἀπὸ

2675. Q om.

2676. A σου Q<>

2677. APQ νῦν (>Q) ἀπὸ (Q ἐκ) τῶν ἀνδρῶν (Q χεῖρ) τούτων τῶν πονηρῶν (PQ τῶν π. τ.)

(27.11) καὶ ἤκουσε κύριος ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ παραχρῆμα ἔπεσον αἱ ρομφαῖαι ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐτρώθησαν.	(27.11) Γκαὶ ἤκουσεν κύριος τῆς φωνῆς Ἄσυνέθ ²⁶⁷⁸ Γἐκ χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν ²⁶⁷⁹ καὶ ἐτεφρωθῆσαν ²⁶⁸⁰ .	(27.11) καὶ ἤκουσεν κύριος ὁ θεὸς Γτῆς φωνῆς ²⁶⁸¹ Ἄσενέθ καὶ Γεὐθέως αἱ ρομφαῖαι τῶν ἐναντίων ἐξέπεσον ²⁶⁸² ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ ²⁶⁸³ τὴν γῆν καὶ ἐτεφρώθησαν.	(27.11) Καὶ ἤκουσε κύριος ὁ θεὸς τὴν φωνὴν αὐτῆς καὶ εὐθέως ἐρρύησαν αἱ ρομφαῖαι ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ διελύθησαν ὡς τέφρα.
--	---	--	---

2678. F lac.

2679. W om.

2680. W om. W add παραχρῆμα παρελύθησαν αἱ ρομφαῖαι αὐτῶν ὥσει κυρὸς ἐν πυρὶ καὶ ἔπεσον χαμέ.

2681. Q om.

2682. APQ εὐθέως (>Q; Q+ ἔπεσεν) αἱ ρομφαῖαι τῶν ἐναντίων (PQ ὑπ' ἐναντίων) ἐξέπεσον (>Q)

2683. PQ εἰς

Chapter 28

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(28.1) ἰδὼν δὲ οἱ υἱοὶ Ζελφᾶς καὶ Βάλλας τὸ γένόμενον ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ εἶπον ἐν ἑαυτοῖς ὅτι »κύριος ὁ θεὸς πολεμεῖ ἡμῶν ὑπὲρ Ἀσυνέθ.«	(28.1) καὶ εἶδωσαν ²⁶⁸⁴ Γυῖοι Βάλλας καὶ Ζελφας τὸ ῥῆμα τὸ μεγὰ τοῦτο ²⁶⁸⁵ καὶ ἐφοβήθησαν Γφόβον μέγαν ²⁶⁸⁶ καὶ ²⁶⁸⁷ εἶπον· »κύριος πολεμεῖ ἡμᾶς περὶ Ἀσυνέθ.«	(28.1) ἰδόντες ²⁶⁸⁸ δὲ οἱ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζέλφας τὸ γεγονὸς παράδοξον ²⁶⁸⁹ θαῦμα ἐφοβήθησαν καὶ εἶπον· »κύριος πολεμεῖ ²⁶⁹⁰ καθ' ἡμῶν ὑπὲρ Ἀσενέθ.«	(28.1) *1 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βάλλας καὶ Ζέλφας τὸ θαῦμα τὸ γεγονὸς καὶ ἐφοβήθησαν καὶ εἶπον· κύριος πολεμεῖ καθ' ἡμῶν ὑπὲρ Ἀσενέθ.
(28.2) διὸ καὶ εἶπον αὐτὸν· »ἐλέησον ἡμᾶς ὑπὲρ Ἀσυνέθ τοὺς δούλους σου διότι δέσποινα ἡμῶν καὶ βασίλισσα σὺ εἶ.	(28.2) καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησαν αὐτῇ καὶ εἶπον· »ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου διότι δέσποινα ἡμῶν εἶ σὺ ²⁶⁹¹ καὶ βασίλισσα.	(28.2) τότε ²⁶⁹² πεσόντες ἐπὶ πρόσωπον εἰς ²⁶⁹³ τὴν γῆν προσεκύνησαν Γτῇ Ἀσενέθ ²⁶⁹⁴ καὶ εἶπον· »ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου διότι δέσποινα ἡμῶν Γκαὶ βασίλισσα σὺ εἶ ²⁶⁹⁵ .	(28.2) *2 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησαν τῇ Ἀσενέθ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, διότι δέσποινα ἡμῶν εἶ καὶ βασίλισσα

2684. W ἴδων

2685. W τὸ μέγα πρᾶγμα τοῦτο οἱ ἄνδρες

2686. F om.

2687. W marks this and the following two καὶ with +.

2688. Q ἰδοὺ

2689. Q om.

2690. Q+ ὑπὲρ ἡμῶν

2691. F om.

2692. Q om.

2693. Batiffol πρόσωπον ἐπὶ; Q om.

2694. Q αὐτὴν

2695. PQ σ. ε. κ. β.

(28.3) καὶ ἡμεῖς ἐπονηρευσόμεθα πρὸς σέ καὶ ὁ κύριος ἀνταπέδωκεν ἡμῖν κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν.	(28.3) καὶ ἡμεῖς ἐπονηρευσόμεθα ²⁶⁹⁶ εἰς σέ κακᾶ ²⁶⁹⁷ καὶ κύριος ἀνταπέδωκεν ἡμῖν κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν.	(28.3) ἡμεῖς μὲν ²⁶⁹⁸ οὖν ἐπονηρευσάμεθα ²⁶⁹⁹ εἰς σέ κακὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ· ὁ δὲ κύριος ἀνταπέδωκεν ἡμῖν γκατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ²⁷⁰⁰ .	(28.3) καὶ ἡμεῖς ἐπονηρευσάμεθα εἰς σέ κακὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ. *3 Καὶ νῦν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
(28.4) καὶ νῦν δεόμεθά σου ἡμεῖς οἱ δούλοι σου ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν διότι ἔκδικος τῆς ὕβρεος παραγίνεται πρὸς σέ. καὶ αἱ ρομφαῖαι αὐτῶν κατεναντίων.»	(28.4) καὶ νῦν δεόμεθα ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σου ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν διότι αὐτοὶ ἐκδικοὶ τῆς ὕβρεως παραγίνονται πρὸς ²⁷⁰¹ σέ καὶ αἱ ρομφαῖαι αὐτῶν κατέναντι ἡμῶν εἰσιν ²⁷⁰² .«	(28.4) διὰ τοῦτο δεόμεθά σου ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἐλέησον ἡμᾶς γτούς ταπεινοὺς καὶ ἀθλίους ²⁷⁰³ καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ ²⁷⁰⁴ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν διότι αὐτοὶ γενήσονται ἔκδικοι γτῆς σῆς ὕβρεως ²⁷⁰⁵ καὶ αἱ ρομφαῖαι αὐτῶν κατέναντι ἡμῶν εἰσίν·	(28.4) διὰ τοῦτο δεόμεθά σου, οἱ δοῦλοί σου, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὅτι αὐτοὶ εἰσιν οἱ ἔκδικοι τῆς ὕβρεώς σου καὶ αἱ ρομφαῖαι αὐτῶν εἰσι κατέναντι ἡμῶν.
		(28.5) καὶ οἶδαμεν ὅτι γοὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν ²⁷⁰⁶ ἄνδρες εἰσιν θεοσεβεῖς γκαὶ μὴ ἀποδιδόντες ²⁷⁰⁷ κακὸν ἀντι κακοῦ τινὶ ἀνθρώπῳ.	

2696. W ἐπονηρεῦσαμεν

2697. F om.

2698. PQ om.

2699. PQ πονηρευσόμεθα (Q -ωμεθα)

2700. Q om.

2701. W πρὸ

2702. Conjecture. W ἐστὶ; F om.

2703. Q om.; P<>

2704. τοὺς ταπεινοὺς — ἐκ] P om.

2705. AP τῆς σῆς (>P) ὕβρεως; Q om.

2706. Q om.

2707. APQ καὶ (>PQ) μὴ ἀποδιδόντες (Q ἀποδοῦναι)

		(28.6) λοιπὸν γγενοῦ ἴλεως τοῖς δούλοις σου δέσποινα ²⁷⁰⁸ ἐνώπιον αὐτῶν.«	
(28.7) καὶ εἶπεν αὐτοῦς Ἀσυνέθ· »θαρσῆτε καὶ μὴ φοβῆσθε ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν διότι εἰσὺν αὐτοὶ ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν θεὸν καὶ ἐδούμενοι πάντα ἄνθρωπον. πορεύεσθαι δὲ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου τουτου ἕως ἐξιλάσωμα τούτους περὶ ὑμῶν καὶ καταπαύσω τὴν ὀργὴν αὐτῶν διότι ὑμεῖς μεγάλως ἐτολμήκατε ἔναντι αὐτῶν. θαρσῆτες μὴ θροῆσθε πλὴν κρίνη κύριος ἀναμέσων ὑμῶν καὶ ὑμῶν.«	(28.7) καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀσυνέθ· »θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβηθεῖτε ²⁷⁰⁹ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν γδιότι αὐτοὶ ²⁷¹⁰ εἰσὶ ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν θεόν. πορεύεσθαι δὲ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου τοῦτου ἕως ἐξιλεώσομαι τούτους περὶ ὑμῶν καὶ καταπαύσω ²⁷¹¹ τὴν ὀργὴν ²⁷¹² αὐτῶν διότι ὑμεῖς μέγα τετολμήκατε κατέναντι ²⁷¹³ αὐτῶν. θαρσεῖτε οὖν καὶ μὴ φοβεῖσθαι. γπλὴν κρίνει ὁ θεὸς ἀνάμεσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. ²⁷¹⁴ «	(28.7) καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀσενέθ· »Γθαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς ἀπὸ ²⁷¹⁵ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ²⁷¹⁶ . γδιότι αὐτοὶ ²⁷¹⁷ θεοσεβεῖς γἄνδρες ὑπάρχουσι καὶ φοβούμενοι τὸν κύριον ²⁷¹⁸ . γπορεύθητε δὴ ²⁷¹⁹ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου τούτου ἕως οὗ ἐξιλεώσομαι γαυτοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ²⁷²⁰ καὶ καταπαύσω γτὴν ὀργὴν ²⁷²¹ αὐτῶν γάνθ ²⁷²² ὧν ὑμεῖς ²⁷²³ μεγάλα τετολμήκατε ²⁷²⁴ κατ αὐτῶν· πλὴν ἴδοι ²⁷²⁴ κύριος καὶ κρινεῖ ²⁷²⁵ ἀνάμεσον ἐμοῦ τὲ ²⁷²⁶ καὶ ὑμῶν.«	(28.7) *4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀσενέθ· θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε, διότι οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν εἰσιν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀνθρώπῳ. *5 Πορεύθητε δὲ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου, ἕως οὗ ἐξιλάσομαι αὐτοὺς περὶ ὑμῶν καὶ παύσω τὴν ὀργὴν αὐτῶν, διότι μεγάλα ἐτολμήσατε κατέναντι αὐτῶν. *6 Θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε, διότι κρινεῖ κύριος ἀνάμεσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

2708. P λοιπὸν ἴλεως ἔσω δέσποινα Q δέσποινα ἴλεως γενοῦ
2709. W φοβεῖσθαι
2710. F ὅτι οὗτοι
2711. F καταπαύσομεν
2712. W τὸν θυμὸν
2713. W+ ἡμῶν καὶ
2714. F lac.
2715. APQ θαρσεῖτε (>Q) καὶ (>Q) μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς (>Q) ἀπὸ (Q ὑπὸ)
2716. P ἡμῶν
2717. Q ἄνθρωποι εἰσὶν
2718. Q om.
2719. APQ πορεύθητε (Q πορεύεσθαι) δὴ (Batiffol δὲ P οὖν; >Q)
2720. Q ἑαυτοὺς ὑπὲρ ἡμῶν
2721. Q αὐτοὺς ἐκ τὸν θυμὸν
2722. Q om.
2723. Q τεκατετολμήσατε
2724. PQ ἰδοῦ

(28.8) καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ὕλιν τοῦ καλάμου καὶ Δάν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ Λίας ἦλθον τρέχοντες ὡς ἔλαφοι τριετείς.	(28.8) καὶ ²⁷²⁷ ἔφυγον γαίς τὴν ὕλιν τοῦ καλάμου καὶ ἐκριβήθησαν ἐκεῖ ²⁷²⁸ Δάν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ οἱ ²⁷²⁹ υἱοὶ Λείας ἦλθον τρέχοντες ὡς ἔλαφοι τριετείς.	(28.8) τότε ἔφυγον εἰς τὴν ὕλην ²⁷³⁰ τοῦ καλάμου Δάν καὶ Γάδ· οἱ δὲ γάδελφοὶ αὐτῶν οἱ ²⁷³¹ υἱοὶ Λίας ἦλθον τρέχοντες ὥσπερ ἔλαφοι ἐν σπουδῇ ²⁷³² πολλῇ ²⁷³³ κατ' αὐτῶν.	(28.8) *7 Καὶ ἔφυγον Δάν καὶ Γάδ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου. *8 Καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ υἱοὶ Λίας τρέχοντες ὥσπερ ἔλαφοι κατ' αὐτῶν,
--	---	---	--

2725. APQ. Batiffol -νοι

2726. Q om.

2727. W εἴτα

2728. F lac.

2729. F om.

2730. A ὕδαν

2731. PQ om.

2732. Q ἐν σ. ἕ. ὦ.

2733. Q om.

(28.9) καὶ κατέβη Ἄσινεθ ἐκ τοῦ ὀχήματος αὐτῆς τῆς σκεπαστῆς καὶ ἐδειξίωσατο αὐτοὺς μετα δακρύων. καὶ αὐτοῖ πεσον δὲ προσέκυνησαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔκλαυσαν φωνὴν μεγάλην. καὶ ἐζήτησαν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.	(28.9) καὶ κατέβη Ἄσινεθ ἐκ τοῦ ὀχήματος τῆς σκέπης ²⁷³⁴ αὐτῆς καὶ ἐδειξίωσατο αὐτοὺς μετὰ δακρύων. καὶ αὐτοὶ πεσόντες ἐπὶ πρόσωπον ²⁷³⁵ προσεκύνησαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ²⁷³⁶ καὶ ἔκλαυσαν ²⁷³⁷ μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ ἐζήτουν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.	(28.9) καὶ κατέβη Ἄσινεθ ἀπὸ τοῦ ὀχήματος τῆς σκέπης αὐτῆς ²⁷³⁸ καὶ ἐδειξίωσατο αὐτοὺς μετὰ δακρύων ²⁷³⁹ . καὶ αὐτοὶ πεσόντες ²⁷⁴⁰ προσεκύνησαν αὐτὴν ἐπὶ ²⁷⁴¹ τὴν γῆν ²⁷⁴² καὶ ἔκλαυσαν μετὰ φωνῆς ²⁷⁴³ μεγάλης καὶ ἐζήτουν ²⁷⁴⁴ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν γὰρ τοὺς υἱοὺς τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀνελεῖν αὐτούς ²⁷⁴⁵ .	(28.9) καὶ κατέβη Ἄσινεθ ἀπὸ τοῦ ὀχήματος αὐτῆς καὶ ἐδειξίωσατο αὐτοὺς μετὰ δακρύων. *9 Καὶ αὐτοὶ προσεκύνησαν ἐνώπιον αὐτῆς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔκλαυσαν μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ ἐζήτουν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς υἱοὺς τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀνελεῖν αὐτούς.
---	--	--	---

-
2734. F σκεπαστῆς
2735. W om.
2736. W om.
2737. W κλαῦσαντες
2738. APQ καὶ (>Q) κατέβη Ἄσινεθ ἀπὸ (Q ἐκ) τοῦ ὀχήματος τῆς (Q εἰς) σκέπης αὐτῆς (Q αὐτῶν)
2739. PQ+ πολλῶν
2740. Q om.
2741. Batiffol εἰς Q<>
2742. ἐπὶ τὴν γῆν] Q om.
2743. PQ om.
2744. Q ζήτους
2745. Q τοῦ ἀπολτεῖναι αὐτοῦς

(28.10) καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀσινέθ· »φύσασθε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ μὴ ποιήσῃται κακὸν ἀντὶ κακοῦ. καὶ κύριος ὑπερίσπῃσεν με ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔθραυσεν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ἰδοὺ τετίκασιν ἐπὶ τὴν γῆν ὥσπερ κρῖον ἀπὸ προσώπου πυρός. καὶ ἐστὶν τοῦτω ἱκανὸν αὐτοῖς τοῦ πολεμήσει κύριον πρὸς αὐτοῖς.	(28.10) καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀσινέθ· »φείσασθε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ μὴ ποιήσετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ. κύριος γὰρ συνετήρησέ με ἐξ' αὐτῶν καὶ ἔθραυσε τὰς ρόμφαιας αὐτῶν. Ἰδοὺ τετήκασιν ²⁷⁴⁶ ἐπὶ τὴν γῆν· ὥσπερ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πύρος ²⁷⁴⁷ . καὶ ἔσται τοῦτο ἱκανὸν αὐτοῖς ²⁷⁴⁸ τοῦ πολεμῆσαι κύριον πρὸς ²⁷⁴⁹ αὐτούς.	(28.10) καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς ²⁷⁵⁰ Ἀσινέθ· »δεόμαι ὑμῶν φείσασθαι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ μὴ ἀποδώσῃτε αὐτοῖς ²⁷⁵¹ κακὸν γὰντὶ κακοῦ ²⁷⁵² . ὁ γὰρ κύριος διέσωσέν με ἀπ' αὐτῶν ²⁷⁵³ . καὶ ἔθραυσε τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ²⁷⁵⁴ τὰς ρόμφαιας ἐκ ²⁷⁵⁵ τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ τετήκασιν ²⁷⁵⁶ καὶ ἐτεφρώθησαν ἐπὶ τὴν γῆν ὥσπερ κηρὸν ἀπὸ προσώπου ²⁷⁵⁷ πυρός· καὶ ἔστιν τοῦτο ἡμῖν ἱκανὸν ²⁷⁵⁸ ὅτι κύριος πολεμεῖ αὐτοῖς ²⁷⁵⁹ ὑπὲρ ἡμῶν.	(28.10) *10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦς Ἀσινέθ· φείσασθε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ μὴ ποιήσῃτε αὐτοῖς κακόν, διότι κύριος ὑπερήσπισέ μου καὶ ἀπετέφρωσε τὰς ρόμφαιας αὐτῶν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐγένοντο ὥσει κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. *11 Καὶ τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι κύριος πολεμεῖ ὑπὲρ ἡμῶν.
(28.11) καὶ ὑμεῖς φείσασθε αὐτοὺς διότι ἀδελφοὶ ὑμῶν εἰσὶν καὶ αἷμα τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰσραὴλ.	(28.11) καὶ ὑμεῖς φείσασθε αὐτοῖς ὅτι ἀδελφοὶ ὑμῶν εἰσὶ καὶ αἷμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν Ἰσραὴλ. «	(28.11) γλοιπὸν φείσασθαι ὑμεῖς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ²⁷⁶⁰ διότι ἀδελφοὶ ὑμῶν εἰσὶν καὶ αἷμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν ²⁷⁶¹ Ἰσραὴλ ²⁷⁶² . «	(28.11) λοιπὸν φείσασθε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν.

2746. W καὶ ἔπεσον
2747. W πύρα
2748. W om.
2749. W πρὸ
2750. Q om.
2751. APQ μὴ ἀποδώσῃτε (P ἀποδώτε) αὐτοῖς (Q αὐτῶν)
2752. Q om.
2753. Q ἐμοὶ ὡς ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαχνος
2754. PQ om.
2755. PQ ἀπὸ
2756. PQ om.
2757. APQ ὥσπερ (Q ὡς) κηρὸν ἀπὸ προσώπου (>Q)
2758. APQ τοῦτο (Q+ ἐν) ἡμῖν ἱκανὸν (>Q)
2759. P αὐτοῦς; Q om.
2760. APQ λοιπὸν (>Q) φείσασθαι ὑμεῖς (Q αὐτῶν) τῶν (>Q) ἀδελφῶν (Q -φοὶ) ὑμῶν (P ἡμῶν)
2761. P ἡμῶν

(28.12) καὶ εἶπεν αὐτῆς Συμεὼν· »ἵνα τί δέσποινα λαλεῖς ἡμῶν ἀγαθὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν;	(28.12) καὶ εἶπεν αὐτῇ Συμεὼν· »ἵνα τί ἡ δέσποινα ἡμῶν ²⁷⁶³ λαλεῖ ἀγαθὰ ὑπὲρ ἐχθρῶς ²⁷⁶⁴ αὐτῆς;	(28.12) καὶ εἶπεν αὐτῇ Συμεὼν· »ἵνα τί ἡ δέσποινα ἡμῶν λαλεῖ ἀγαθὰ ῥήματα ²⁷⁶⁵ ὑπὲρ ²⁷⁶⁶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς;	(28.12) *12 Καὶ εἶπε Συμεὼν πρὸς Ἀσενέθ· ἵνα τί λαλεῖ ἡ δέσποινα ἡμῶν περὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς;
(28.13) οὐχὶ ἀλλὰ κατακόψομεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ῥομφαίαις ἡμῶν διότι ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ. διὰ τοῦτο δεῖς κατὰ σοῦ δέσποινα καὶ βασίλισσα ἡμῶν σήμερον.»	(28.13) οὐχὶ ἀλλὰ κατακόψωμεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ῥομφαίαις ἡμῶν διότι αὐτοὶ πρῶτοι ἐβουλεύσαντο καθ' ἡμῶν ἡμῶν ²⁷⁶⁷ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν. ἤδη τοῦτο δὲ καὶ ²⁷⁶⁸ κατὰ σοῦ δέσποινα καὶ βασίλισσα ἡμῶν σήμερον.»	(28.13) οὐχὶ ἀλλὰ μᾶλλον κατακόψωμεν αὐτοὺς μεληδὸν ἢ ἐν ταῖς ῥομφαίαις ἡμῶν ²⁷⁶⁹ διότι ἐβουλεύσαντο κακὰ περὶ ²⁷⁷⁰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ καὶ ²⁷⁷¹ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσραὴλ καὶ κατὰ σοῦ δέσποινα ἡμῶν σήμερον ²⁷⁷² .«	(28.13) *13 Οὐχί, ἀλλὰ κατακόψομεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ῥομφαίαις ἡμῶν, διότι ἐβουλεύσαντο κακὰ κατὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ, ἤδη τοῦτο δὲ, καὶ κατὰ σοῦ σήμερον.

2762. διότι — Ἰσραὴλ] Q ἐστὶ καὶ αἵματος πρὸς μου ἡλ

2763. F ἡμῶν δέσποινα

2764. W τοὺς ἐχθροὺς

2765. Q om.

2766. P περὶ

2767. W om.

2768. W om.

2769. Q om.

2770. APQ ἐβουλεύσαντο (Q ἐδόλιευσαν) κακὰ περὶ (>Q)

2771. Q+ κακὰ

2772. Q om.

(28.14) καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσινέθ καὶ ἐξέτεινεν αὐτῆς τὴν δοξίαν καὶ τοῦ γενίου αὐτοῦ ἤψατο καὶ κατεφύλησεν αὐτὸ καὶ εἶπεν. »μηδαμῶς ἀδελφὲ ποιήσεις κακὸν ἀντὶ κακοῦ καὶ δώσεις ἐκδίκησιν τὴν ὕβριν αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ γένος τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἰσὺν. καὶ ἀπεφεύγασιν ἀπὸ μακρόθεν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν.«	(28.14) καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσινέθ καὶ ἐξέτεινε τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· »μηδαμῶς ἀδελφοὶ ποιήσετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ. τῷ κυριῷ δώσεις ἐκδίκησιν τὴν ὕβριν αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τοῦ γένους ἱεροῦ πατρὸς ²⁷⁷³ ὑμῶν εἰσὶ ²⁷⁷⁴ .«	(28.14) τότε ἐξέτεινεν Ἀσινέθ τὴν χεῖρα αὐτῆς ²⁷⁷⁵ τὴν δεξιὰν ²⁷⁷⁶ καὶ ἤψατο ²⁷⁷⁷ τῆς γενιάδος τοῦ Συμεῶν καὶ ²⁷⁷⁸ καταφίλησας ²⁷⁷⁹ αὐτὸν εἶπεν· »μηδαμῶς ἀδελφὲ ²⁷⁸⁰ ἀποδώσης κακὸν ἀντὶ κακοῦ τῷ ²⁷⁸¹ πλησίον σου διότι κύριος ἐκδικήσει τὴν ὕβριν ταύτην· αὐτοὶ τοίνυν ²⁷⁸² ἀδελφοὶ ὑμῶν εἰσὶν καὶ γένος ἱεροῦ πατρὸς ὑμῶν Ἰσραὴλ ²⁷⁸³ καὶ ἐφυγον μήκοθεν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. λοιπὸν συγγνώμην αὐτοῖς ἀπονείματε ²⁷⁸⁴ .«	(28.14) *14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσινέθ· μηδαμῶς, ἀδελφὲ, ἀποδώσεις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τῷ πλησίον σου, διότι κύριος ἐκδικήσει τὴν ὕβριν ταύτην.
--	--	--	---

2773. W om.

2774. W om.

2775. Batiffol om. Q<>

2776. τότε ἐξέτεινεν — τὴν δεξιὰν] Q om.

2777. Q λαβών

2778. Q repeats

2779. Q -ησεν

2780. Q+ μὴ

2781. Batiffol's emendation. AQ τὸν P τῶν

2782. Q om.

2783. APQ τοῦ πατρὸς (τ. π.>Q) ὑμῶν Ἰσραὴλ (>Q)

2784. Q om.

(28.15) καὶ προσῆλθε Λεὺς καὶ κατεφίλησε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν καὶ ἐπέγνω ὅτι σῶσε αὐτοὺς ἥθελεν.	(28.15) καὶ ἦλθε Λεὺ ἀπο μακρόθεν καὶ κατεφίλησε τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτῆς ²⁷⁸⁵ καὶ ἔγνω ὅτι σῶσαι ἥθελε τοὺς ἄνδρας.	(28.15) γτότε προσελθὼν ²⁷⁸⁶ αὐτῇ ²⁷⁸⁷ Λεὺ κατεφίλησε τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα ²⁷⁸⁸ διότι ἔγνω ὅτι σῶσαι ἥθελεν ²⁷⁸⁹ τοὺς ἄνδρας ἐκ τῆς ὀργῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτούς.	(28.15) *15 Καὶ μετὰ ταῦτα ἡσπάσατο Συμεὼν τὴν Ἀσενέθ. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν Λεὺς καὶ κατεφίλησε τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν δεξιὰν καὶ εὐλόγησεν αὐτήν. *16 Καὶ ἔσωσεν Ἀσενέθ τοὺς ἄνδρας ἐκ τῆς ὀργῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτούς.
(28.16) καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐγκύς ἐν τῇ ὕλῃ τοῦ καλάμου.	(28.16) καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐγγύς εἰς Γτῇ ὕλῃ ²⁷⁹⁰ τοῦ καλάμου.	(28.16) καὶ Γαὺτοὶ ἦσαν ἐγγύθεν ἐν τῇ τοῦ καλαμῶνος ὕλῃ ²⁷⁹¹ .	
(28.17) καὶ ἔγνω Λεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ἐφοβήθη γὰρ μήποτε ἐν ὀργῇ αὐτὸν κατακόψουσι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν ὄντας ἐγγύς.	(28.17) καὶ ἔγνω Λεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ²⁷⁹² . ἐφοβήθη γὰρ μήποτε ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῶν κατακόψουσιν αὐτούς.	(28.17) γινώσκων δὲ Λεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ οὐκ ἀνήγγειλεν τοῦτο ²⁷⁹³ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· γέφοβήθη γὰρ μήποτε ²⁷⁹⁴ γέν τῇ ὀργῇ αὐτῶν ²⁷⁹⁵ κατακόψωσι Γτούς ἀδελφούς αὐτῶν ²⁷⁹⁶ .	

2785. W τ. χ. α. τ. δ.

2786. Q καὶ εἰσελθὼν

2787. PQ om.

2788. Q om.

2789. Q θελων

2790. W τὴν ἦλυν

2791. Q εἰσαντο τὴν ὕλην τοῦ καλάμου

2792. W ἄλλοις

2793. AP γινώσκων δὲ Λεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (P αὐτῶν) οὐκ ἀνήγγειλεν τοῦτο; Q λεὺς γινωσκον δὲ καὶ οὐκ ἀνήγγειλω

2794. APQ ἐφοβήθη (P ἐφοβήτο) γὰρ μήποτε (Q μη)

2795. Q om.

2796. Q αὐτούς

Chapter 29

G	FW	Family <i>a</i>	Family <i>d</i>
(29.1) καὶ υἱὸς Φαραὼ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν καὶ ἀπέπτειν αἷμα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν διότι τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ κροτάφου ἔτρεχεν ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ.	(29.1) καὶ ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀνεκάθισε καὶ ἀπέπιπτεν αἷμα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.	(29.1) ὁ δὲ υἱὸς Φαραὼ ἀνέστη ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν καὶ ἔπτυσεν ²⁷⁹⁷ αἷμα ἀπὸ ²⁷⁹⁸ τοῦ στόματος αὐτοῦ· γὰρ ἀπὸ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ κατέρρεεν τὸ αἷμα ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ²⁷⁹⁹ .	(29.1) *1 Καὶ ὁ υἱὸς Φαραὼ ἀνέστη ἐκ τῆς γῆς καὶ ἀνεκάθισε καὶ ἔπτυσεν αἷμα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διότι τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐρρύη ἐκ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.
(29.2) καὶ ἔδραμεν αὐτοῦ Βενιαμὶν καὶ ἔλαμεν τὴν ρομφαίαν τοῦ υἱοῦ Φαραὼ καὶ ἤλκυσε αὐτὴν ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτῆς διότι Βενιαμὶν οὐκ ἔχε ρομφαίαν. καὶ πατάξει ἡμελλεν τὸ στήθος Φαραὼ.	(29.2) καὶ εἶδραμεν ἐπ' αὐτὸν Βενιαμὶν καὶ ἔλαβε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀνείλκυσε αὐτὴν ἐκ τῆς θύκης αὐτῆς διότι ὁ ²⁸⁰⁰ Βενιαμὶν ρομφαίαν οὐκ εἶχεν ἐπὶ ²⁸⁰¹ τῷ μερῷ αὐτοῦ καὶ ἤλκυσε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ ²⁸⁰² πατάξει ἢ θελε τὸ στήθος τοῦ υἱοῦ Φαραὼ.	(29.2) καὶ δραμὼν γέπ' αὐτὸν ²⁸⁰³ Βενιαμὶν ἔλαβεν τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ γέλκύσας αὐτὴν ἐκ τοῦ κολεοῦ τοῦ υἱοῦ Φαραὼ· ὁ γὰρ Βενιαμὶν ρομφαίαν οὐκ ἦν φορῶν ἐπὶ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ²⁸⁰⁴ ἡβουλῆθη πατάξαι γέπὶ τοῦ στήθους τὸν υἱὸν Φαραὼ ²⁸⁰⁵ .	(29.2) *2 Καὶ ἔδραμεν ὑπ' αὐτὸν Βενιαμὴν καὶ ἔλαβε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ εἶλκυσε αὐτὴν ἐκ τοῦ κολεοῦ, διότι Βενιαμὴν οὐκ ἦν φορῶν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ρομφαίαν. *3 Καὶ ὡς ἔμελλε πατάξαι τὸν υἱὸν Φαραὼ,

2797. Batiffol. AP ἔπτυνεν Q ἔρεον

2798. Q ἐκ

2799. AP ἀπὸ γὰρ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ (>A) κατέρρεεν τὸ αἷμα ἐπὶ τῷ στόματι (P τοῦ στόματος) αὐτοῦ; Q om.

2800. F αὐτὸς

2801. W ἐν

2802. W om.

2803. PQ om.

2804. Q om.

2805. Q αὐτὸν

(29.3) καὶ ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸν Λεὺς καὶ ἐκράτησεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· »μηδαμοῦ ποιήσεις ἀδελφε τὸ πρᾶγμα τοῦτο διότι ἡμεῖς ἄνδρες θεοσεβεῖς ἐσμέν καὶ οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ δοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ οὐδὲ πεπτωκότα καταπατῆσαι οὐδὲ ἐκθλίψαι τὸν ἐχθρὸν εἰς θάνατον.	(29.3) καὶ ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸν Λεὺ ²⁸⁰⁶ καὶ ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπε· »μηδαμῶς ἀδελφε ²⁸⁰⁷ ποιήσεις τὸ πρᾶγμα τοῦτο διότι ἡμεῖς θεοσεβεῖς ἐσμέν καὶ οὐ προσήκεν κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδοῦναι οὐδὲ πεπτοκότα πατῆσαι οὐδὲ ἐκθλίψαι τὸν ἐχθρὸν ἕως θανάτου ²⁸⁰⁸ .	(29.3) γτότε ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸν ²⁸⁰⁹ Λεὺ γκαὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ εἶπεν ²⁸¹⁰ . »μηδαμῶς ἀδελφε ποιήσης ²⁸¹¹ τὸ ἔργον τοῦτο διότι ἡμεῖς ²⁸¹² γᾶνδρες ἐσμέν ²⁸¹³ θεοσεβεῖς γκαὶ οὐ προσήκόν ἐστιν ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ²⁸¹⁴ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ· οὐδὲ πεπτωκότα καταπατῆσαι οὐδὲ ²⁸¹⁵ ἐκθλίψαι τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἕως θανάτου ²⁸¹⁶ .	(29.3) ἔδραμε Λεὺς καὶ ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπε· μηδαμῶς, ἀδελφέ, ποιήσης τὸ ἔργον τοῦτο, διότι ἡμεῖς ἄνδρες θεοσεβεῖς ἐσμεν, καὶ οὐ προσήκει ἀνδρὶ θεοσεβεῖ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ οὐδὲ πεπτωκότα καταπατῆσαι οὐδὲ ἐκθλίψαι τὸν ἐχθρὸν ἕως θανάτου.
---	--	--	--

-
2806. W λεὺς
2807. F+ μῆ
2808. W+ αὐτοῦ
2809. Q καὶ δραμων
2810. Q om.
2811. Batiffol. APQ ποιήσεις
2812. A ὅμεῖς
2813. Q ἐ. ᾱ.
2814. Q om.
2815. πεπτωκότα — οὐδὲ] P om. Q◊
2816. οὐδὲl — θανάτου] Q om.

(29.4) καὶ νῦν ἐπίστρεψον τῇν ῥομφαίαν εἰς τὴν θύκην αὐτῆς καὶ δεῦρο βοήθεισόν μοι καὶ θεραπεύσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ. καὶ ἐὰν ζήσῃ ἔσται ὑμῖν φίλος μετὰ ταῦτα καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν.«	(29.4) καὶ νῦν ἀπόστρεψον τὴν ῥομφαίαν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ δεῦρω βοήθησόν μοι καὶ θεραπεύσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ ²⁸¹⁷ καὶ ἐὰν ζήσῃ ἔσται ἡμῶν φίλος γμετὰ ταῦτα ²⁸¹⁸ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Φαραὼ ἔσται ²⁸¹⁹ ὡς πατήρ ἡμῶν.«	(29.4) Γκαὶ νῦν ἀπόστρεψον τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ²⁸²⁰ καὶ δεῦρο ²⁸²¹ βοήθησόν μοι καὶ θεραπεύσωμεν αὐτὸν γὰρ τοῦ τραύματος τούτου ²⁸²² καὶ ἐὰν γζήσῃ ἔσται ἡμῶν ²⁸²³ φίλος καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Φαραὼ ἔσται ὡς ²⁸²⁴ πατήρ ἡμῶν.«	(29.4) *4 Ἀλλὰ δεῦρο καὶ θεραπεύσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ καὶ ἐὰν ζήσῃ ἔσται ἡμῶν φίλος καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Φαραὼ ἔσται πατήρ ἡμῶν.
--	--	---	---

2817. W om.

2818. W om.

2819. W om.

2820. Q om.

2821. PQ+ μᾶλλον

2822. Q om.

2823. APQ ζήσῃ (P ζήσῃ+ ἀπὸ τοῦ νῦν) ἔσται ἡμῶν (Q+ ἀπω τον κν?)

2824. AQ Batiffol ὁ

(29.5) καὶ ἀνέστησε Λευὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦ Φαραὼ καὶ ἀπένυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἔδυσεν τελαμῶνι τὸ τραῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν τῷ πατρὶ Φαραὼ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους.	(29.5) καὶ ἀνέστησε Λευὶ τὸν υἱὸν Φαραὼ καὶ ἀπένιψε τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔδυσεν τελαμῶνι ²⁸²⁵ εἰς ²⁸²⁶ τὸ τραῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ²⁸²⁷ αὐτὸν ἐπὶ ²⁸²⁸ τὸν ἵππον αὐτοῦ καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ Φαραὼ ²⁸²⁹ . καὶ διηγῆσατο αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους ²⁸³⁰ οὗς ²⁸³¹ ἔπραξεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.	(29.5) τότε ἀνέστησεν Λευὶ τὸν υἱὸν τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς γῆς ²⁸³² καὶ ἀμένιψεν ²⁸³³ τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ²⁸³⁴ . καὶ ἔδυσεν τελεμῶνα ²⁸³⁵ εἰς τὸ τραῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ ²⁸³⁶ τὸν ἵππον αὐτοῦ καὶ ἐκόμισεν ²⁸³⁷ αὐτὸν ²⁸³⁸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Φαραὼ διηγησάμεμος ²⁸³⁹ αὐτῷ ἅπαντα ἡτὰ παρακολουθήσαντα ²⁸⁴⁰ καὶ ἡτὰ γεγονότα ²⁸⁴¹ .	(29.5) *5 Καὶ ἀνέστησε Λευὶς τὸν υἱὸν Φαραὼ καὶ ἀπένιψε τὸ αἷμα ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔδυσεν τελαμῶνα εἰς τὸ τραῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. *6 Καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ Λευὶς ἅπαντα τὰ παρακολουθήσαντα.
--	---	--	---

-
2825. W τελαμόν
2826. F om.
2827. W ἀπέθηκεν
2828. W εἰς
2829. W om.
2830. W om.
2831. W ἃ
2832. P om. Q<>
2833. P ἀπένιψε Q<>
2834. τότε — αὐτοῦ] Q om.
2835. Q ἐνδύσωμεν αὐτὸν λίμωνα
2836. Q ἐνεβηβησας αὐτὸν εἰς
2837. Q ἡγαγον
2838. Q om.
2839. Q καὶ εἶπεν
2840. Q om.
2841. APQ τὰ (Q τὸ; Batiffol) γεγονότα (Q γιγωμενον)

(29.6) καὶ ἀνέστη Φαραὼ καὶ προσεκύνησε τὴν Λευὶν ἐπὶ τὴν γῆν.	(29.6) καὶ ἀνέστη Φαραὼ ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ²⁸⁴² ἤ καὶ προσεκύνησε τῷ Λευὶ ἐπὶ τὴν γῆν ²⁸⁴³ ἤ καὶ εὐχαρίστησε τῷ Λευί. ²⁸⁴⁴	(29.6) ἀναστὰς δὲ Φαραὼ ἀπὸ ²⁸⁴⁵ τοῦ θρόνου αὐτοῦ προσεκύνησε τὸν ²⁸⁴⁶ Λευὶ ἐπὶ τὴν ²⁸⁴⁷ γῆν καὶ εὐλόγησεν ²⁸⁴⁸ αὐτόν.	(29.6) *7 Καὶ ἀνέστη Φαραὼ ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε τῷ Λευί ἐπὶ τὴν γῆν.
(29.7) καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ λίθου Βενιαμὶν τοῦ παιδαρίου.	(29.7) καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ²⁸⁴⁹ ἡμέρᾳ, ἀπέθανεν ὁ υἱὸς Φαραῶ ²⁸⁵⁰ ἐκ ²⁸⁵¹ τοῦ τραύματος τοῦ λίθου ²⁸⁵² Βενιαμίν.	(29.7) Ἐκ τριτῆς τοίνυν παρελθούσης ἡμέρας ²⁸⁵³ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐκ τοῦ λίθου οὗπερ ἐτραυματίσθη ἐκ Βενιαμὴν ²⁸⁵⁴ .	(29.7) *8 Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς Φαραὼ ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ λίθου Βενιαμὴν.
(29.8) καὶ Φαραὼ ἐπένθη τὸν υἱὸν αὐτοῦ ²⁸⁵⁵ τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκ τοῦ πένθους ἐμαλακίσθη.	(29.8) καὶ Φαραὼ ἐπένθησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκ τοῦ πένθους ἐμαλακίσθη	(29.8) καὶ ἐπένθησεν Φαραὼ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔκ τινος πρωτότοκον ²⁸⁵⁶ σφόδρα ὀθεν ²⁸⁵⁷ ἐκ τῆς λύπης ἐμαλακίσθη ²⁸⁵⁸ Φαραὼ	(29.8) *9 Καὶ ἐπένθησε Φαραὼ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκ τῆς λύπης ἐμαλακίσθη.

-
2842. F αὐτῶν
2843. F om.
2844. F om.
2845. Q om.
2846. Q τῷ
2847. P om.
2848. APQ. Batiffol ἡλόγησεν
2849. F τρίταια
2850. F om.
2851. W ἀπὸ
2852. W+ ἐκ χειρός
2853. AP τρίτης τοίνυν παρελθούσης ἡμέρας (P ἡ. π.); Q καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
2854. AP οὗπερ (P οὗ) ἐτραυματίσθη ἐκ Βενιαμὴν; Q om.
2855. G erases τὸν υἱὸν immediately after
2856. Q om.
2857. Q om.
2858. Q -θην

καὶ ἀπεθανε Φαραὼ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα καὶ ἐγκατέλιπε τῷ διάδημα αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ.	καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν ²⁸⁵⁹ ἐνενήκοντα ἐννέα· καὶ κατέλιπε τῷ διάδημα τῆς βασιλείας τῷ Ἰωσήφ.	καὶ ἀπέθανεν γρ̄ ἐτῶν ²⁸⁶⁰ καὶ κατέλειπεν ²⁸⁶¹ τὸ διάδημα γαυτοῦ τῷ ²⁸⁶² παγκάλῳ Ἰωσήφ·	*10 Καὶ ἀπέθανεν Φαραὼ ἐτῶν ἑκατὸν ἐννέα καὶ κατέλιπε τὸ διάδημα αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ.
(29.9) καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσήφ ἔτη μὴ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέδωκε Ἰωσήφ τὸ διάδημα τῷ ἐγγόνῳ Φαραὼ τῷ ἐτέρῳ ὃς ἦν ἐπὶ μασθὸν ὅτε ἀπέθανε Φαραὼ. καὶ ἦν Ἰωσήφ πατὴρ τῷ υἱῷ Φαραὼ τῷ ἐτέρῳ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.	(29.9) ἔτη ²⁸⁶³ τεσσαράκονταοκτὼ ²⁸⁶⁴ ἐν Αἰγύπτῳ ²⁸⁶⁵ . Ἐμετὰ ταῦτα ἀπέδωκε Φαραὼ τὸ διάδημα τῷ ἐκ γόνῳ Φαραὼ τῷ νεοτέρῳ ἐν Αἰγύπτῳ. ²⁸⁶⁶	(29.9) ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐβασίλευσεν ἐν Αἰγύπτῳ ²⁸⁶⁷ μόνος ἔτη τεσσαράκοντα ὀκτὼ ²⁸⁶⁸ . καὶ ²⁸⁶⁹ μετὰ ταῦτα ἀπέδωκεν ²⁸⁷⁰ Ἰωσήφ τὸ διάδημα τῷ ἐγγόνῳ Φαραὼ τῷ νεωτέρῳ γδς ἦν ἐν μασθῷ ὅτε ²⁸⁷¹ ἀπέθανεν Φαραὼ γδ πρεσβύτης ²⁸⁷² . καὶ ἦν ἔκτοτε Ἰωσήφ ὡς πατὴρ τοῦ υἱοῦ ²⁸⁷³ Φαραὼ τοῦ νεωτέρου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ²⁸⁷⁴ ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ δεξάζων ²⁸⁷⁵ καὶ αἰνῶν τὸν θεόν.	(29.9) *11 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη τεσσαράκοντα ὀκτὼ *12 καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν Ἰωσήφ τὸ διάδημα τῷ ἐγγόνῳ Φαραὼ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ ὡς πατὴρ αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

-
2859. F om.
2860. P ἐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα Q τῶν ρ.ο
2861. Batiffol κατέλιπον P -πε; Q κατέλοιπον
2862. Q τοῦ
2863. W om.
2864. W μὴ
2865. W εγύπτῳ.
2866. W om.
2867. APQ ἐν (>P) Αἰγύπτῳ (Q γῇ)
2868. AQ μῇ
2869. Q om.
2870. P corr. μετέδωκεν
2871. Q ὡς ἦν ἐν τῷ μαστῷ ὅταν
2872. Q om.
2873. PQ ἐγγόνου
2874. AP τοῦ νεωτέρου ἐν γῇ (>P) Αἰγύπτῳ; Q om.
2875. PQ δοξάζων

Endings:

Manuscript(s)	Ending
G	ἕως ὧδε τό πέρας τοῦ παρόντος λογου ἐγένετο τοῦ δικαιοτά του Ἰωσήφ τοῦ τοῦ παγκάλου· οὗ ταῖς πρεσβείαις ἀξιωθεῖμεν, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν:-

FW	ΓΠάντας ήκούσατε άδελφοί· πώς ου παρρᾶ ό κύριος πάντας τούς είλικρινώς αὐτόν πιστεύοντας·²⁸⁷⁶ και πώς ό πραθείς παρὰ τῶν άδελφῶν και αϊχμάλωτος είς Αϊγυπτον άπαχθείς· και είς φυλακήν βληθείς· και ύπό τῆς κυρίας αὐτοῦ²⁸⁷⁷ συκοφαντηθείς· και τήν σωφροσύνην φυλάξας· και θεούς τῶν Αϊγυπτίων μή προσκυνήσας· πώς τοῦτον ό θελητής τοῦ έλέους ᾤκτειρε; και ως κόρην όφθαλμοῦ διετήρησε²⁸⁷⁸; και βασιλέα²⁸⁷⁹ και κύριον πάσης γῆς Αϊγύπτου πεποίηκε; και τούς άδελφούς Γπροσκυνεῖν παρεσκευασε²⁸⁸⁰; και πώς τήν Ἀσυνέθ εκ σκοτόους είδώλων έρρύσατο; και είς θεοῦ²⁸⁸¹ έπίγνωσιν ήγαγε; και πάλιν πώς και αὐτήν ό φιλόψυχος²⁸⁸² πανοικτίρμων²⁸⁸³ κύριος²⁸⁸⁴ εκ τῶν παγίδων και χειρῶν Γτοῦ υιοῦ Φαραώ²⁸⁸⁵ έρρύσατο· και εκ πολλοῦ πλήθους διέσωσε και εκ τῶν άδελφῶν τοῦ Ἰωσήφ²⁸⁸⁶ ὄντως²⁸⁸⁷ καλόν εκβοήσαι τὸ προφητικόν²⁸⁸⁸ εκείνο²⁸⁸⁹ λόγιον· τίς λαλήσει τὰς²⁸⁹⁰ δυναστείας τοῦ κυρίου· άκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αϊνέσις αὐτοῦ· και πάλιν μέγας ό²⁸⁹¹ κύριος· και μεγάλη ίσχύς αὐτοῦ ότι έρρύσατο Γγυνή εκ χειρός στερεωτερών αὐτῆς και άπο ένέδρας²⁸⁹² έναντιων· και πονηρῶν άνδρῶν Γκαι βασκάνων²⁸⁹³· και εκείνοι μέν έπεσον· αὕτη δέ άνέστη και άνορθώθη· και κατεπάτησε τούς έχθρούς αὐτῆς· και ήμεῖς τοίνυν άδελφοί· εάν μή αὐτούς εκδικῶμεν άπό τῶν έναντίων έχθρῶν ήμῶν· άλλ' είς θεόν τήν εκδίκησιν ανατίθωμεν· και επιφέρωμεν λαμπρά τὰ νικητρια έξ' αὐτοῦ έζωμεν· και ου μόνον ήρεμον και ήσύχιον βίον Γδιάγωμεν και²⁸⁹⁴ ζήσωμεν· αλλά και τῶν Γένθεν δε²⁸⁹⁵ άπαναστάντες²⁸⁹⁶ είς σκηνάς αϊωνίους και άτελευτή τους κατατάξει ήμᾶς· ό τῶν ὅλων δημιουργός και βασιλεὺς ήμῶν²⁸⁹⁷· ὃ πρέπει Γπᾶσα δόξα²⁸⁹⁸ τιμή και προσκύνησις· Γσὺν τῷ πατρὶ και τῷ υίῳ και τῷ άγίῳ πνεύματι νῦν και αεὶ και είς τούς αιώνας τῶν αἰώνων άμην· τέλος.²⁸⁹⁹
----	---

2876. F lac. Some text can be read: ...πέρι τοῖς ήκόνσατος άδελφοίς· ...πωροῦ παραρᾶωκ... πάντας τούς είλικρινῶ αὐτόν έλπι..ντας και πιστεύοντας·
2877. F om.
2878. W διεφύλαξεν
2879. W βασιλέαν
2880. W πρὸ κυνήν παρεσέβασεν
2881. W θεόν
2882. W φιλοκτίρμων
2883. W om.
2884. W θεός
2885. W τῶν έχθρῶν αὐτῆς
2886. W+ καλόν, και πονηρόν ἴδεν·
2887. W οὔτως
2888. F προφητιζόν
2889. W εκείνον
2890. F+ τὰς
2891. F om.
2892. F text can now be read: θεός έβωραι... χειρός τερεωτερών αὐτόν και άπθενελονας
2893. W om.
2894. F om.

-
2895. W ὅλων
2896. W ἐπαναστάντες
2897. F om.
2898. F om.
2899. F om.

Family a	ἔζησεν δὲ καὶ²⁹⁰⁰ Ἰωσήφ ἔτη ρῑ²⁹⁰¹ καὶ²⁹⁰² εἶδεν Ἰωσήφ τοῦ Ἐφραὶμ²⁹⁰³ παιδία ἕως τρίτης²⁹⁰⁴ γενεᾶς καὶ γοὶ υἱοὶ Μαχὴρ²⁹⁰⁵ τοῦ υἱοῦ Μανασσὴ ἐτεύχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ²⁹⁰⁶. καὶ εἶπεν Ἰωσήφ²⁹⁰⁷ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· »ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ γέπισκέψεται ὑμᾶς²⁹⁰⁸ ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς²⁹⁰⁹ ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν γοὶ θεὸς²⁹¹⁰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.« καὶ ὥρκησεν²⁹¹¹ Ἰωσήφ²⁹¹² τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· »Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκέψεται²⁹¹³ ὑμᾶς ὁ θεὸς συναθροίσετε²⁹¹⁴ τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν μετὰ τοῦ χοδὸς αὐτῶν γκαὶ ἐξάρατε²⁹¹⁵ αὐτὰ μεθ' ὑμῶν.« ἐτελευτήσεν δὲ Ἰωσήφ ὢν²⁹¹⁶ ἐτῶν γέκατὸν δέκα²⁹¹⁷ καὶ ἔθαιψαν αὐτὸν²⁹¹⁸ ἐν τῇ σορῷ τῶν βασιλέων ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐτελεύτησεν δὲ καὶ²⁹¹⁹ Ἀσενέθ μετὰ τὴν κοίμησιν Ἰωσήφ γπροβεβήκιαν καὶ πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχουσα καὶ ἐτάφη πλησίον Ἰωσήφ²⁹²⁰ τοῦ ταύτης²⁹²¹ μνηστῆρος²⁹²². γύπὲρ δὲ²⁹²³ τούτων ἀπάντων γδοξάσομεν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα²⁹²⁴ γνῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν²⁹²⁵.
-----------------	---

-
2900. PQ om.
2901. A illegible.
2902. Batiffol om.
2903. P εὐφραῖμ
2904. Q πρωτης
2905. APQ οἱ (>PQ) υἱοὶ (Q υἱοὺς) Μαχὴρ (Q μαχρι)
2906. Q om.
2907. P om.
2908. Q ὕ. ἐ.
2909. AP ἡμᾶς
2910. PQ om.
2911. P ὥρκησεν Q ὄρκισεν
2912. Q om.
2913. Q ἐπισκέψατο
2914. P καὶ συνανίσσεται Q καὶ συναναβησεται
2915. A ἐξ..ατε P ἐξάξητε Q ἄρατε
2916. PQ om.
2917. P ρῑ Q ρ.ι.
2918. P om.
2919. Q+ ἡ
2920. APQ προβεβήκιαν (P προβεβήκλια Q προβεβηκ..) καὶ πλήρης ἡμερῶν (A ἡμῶν Q ἡμερῶν) ὑπάρχουσα (Q -σαν) καὶ (>Q) ἐτάφη πλησίον (Q+ τοῦ) Ἰωσήφ; Batiffol om.
2921. Q αὐτῆς
2922. Q συνευνου
2923. Q ἔνεκεν
2924. PQ εὐχαριστοῦμεν τῷ κῶ δοξάζοντες πῶα (Q πῆρι) καὶ υἱὸν (Q υἱῶ) καὶ ἅγιον πῶα (Q ἁγίω πῶι; P+ τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσεαν καὶ ἀδιαίρετον τριάδα)
2925. Q om.

Edition and Translation of E (MS Mount Athos, Vatopedi, 600)

The Greek text of E was transcribed from black and white microfilm. Punctuation and orthography are retained. Abbreviations are expanded in <angle brackets>, except for *καί* which is nearly always abbreviated. In the translation names are generally standardised. Chapter and verse divisions are added for ease of reference. Some footnotes are included to clarify points of interest.

--o--O--o--

+ ἱστορία ἀσενέθ:

History of Aseneth

(1.1) Ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτη τῶν ζ' ἐτῶν τῆς εὐθύνης<ας>. ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ· πέμπτη τοῦ μηνός. ἐξαπέστειλε φαραῶ τὸν ἰωσήφ, κύκλεῦσαι πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύπτου· (1.2) καὶ ἦλθεν ἰωσήφ τῷ <δευτέρῳ> μηνὶ τοῦ πρώτου ἔτους ὀκτωκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός εἰς τοῦ ὄρια ἡλίουπόλεως. καὶ συνήγαγε τὸν σῖτον τῆς χώρας ἐκείνης, ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. (1.3) καὶ ἦν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ σατράπης τοῦ φαραῶ· ἄρχων πάντων τῶν σατράπων καὶ μεγιστάνων φαραῶ· πλούσιος σφόδρα· καὶ φρόνημος. καὶ ἐπιεικὴς· καὶ σύμβουλος πρῶτος τῷ φαραῶ· καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ πετεφρής. καὶ ἦν ἱερεὺς ἡλίουπόλεως ἐκείνης. (1.4) καὶ αὐτῷ ἦν θυγάτηρ παρθένος ὀνόματι ἀσενέθ· δεκαὸν ὀκτῶ ἔτους ἄγουσα μεγάλη καὶ καλὴ σφόδρα ὥραϊα. (1.5) μὴ διαφέρουσα ταῖς αἰγυπτίαις· ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς θυγατράσι τῶν ἐβραίων· (1.6) καὶ ἐπῆλθεν ἡ φήμη τοῦ κάλους αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ ὕμνουσαν αὐτὴν πάντες οἱ υἱοὶ τῶν μεγιστάνων· καὶ τῶν σατράπων καὶ τῶν βασιλέων· καὶ ἦν ἕρις πολλή ἐν αὐτοῖς δι' αὐτήν. (1.7) καὶ ἤκουσε περὶ αὐτῆς ὁ υἱὸς φαραῶ ὁ πρωτότοκος. καὶ ἐξελίπαρει τὸν πρῶτον αὐτοῦ, δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ εἰς γυναῖκα· (1.8) καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πῆρ αὐτοῦ φαραῶ· ἵνα τί σὺ αἰτεῖς γυναῖκα λαβεῖν ἥττον σου, βασιλεὺς ὢν πάσης τῆς γῆς αἰγύπτου· (1.9) οὐκ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μωὰβ τοῦ βασιλέ<ως> κατεγγύηται σοι· οὐσα βασιλίσσα καὶ καλὴ σφόδρα·

(1.1) It happened in the first year of the seven years of the plenty, in the second month, the fifth of the month, Pharaoh sent out Joseph to go around all the land of Egypt. (1.2) And Joseph came in the second month of the first year, 18th of the month, into the region of Heliopolis. And he gathered the wheat of that country like the sand of the sea. (1.3) And there was a man in that city, a satrap of Pharaoh, ruler of all the satraps and the nobles of Pharaoh, very rich, and wise, and gentle, first advisor to Pharaoh. And the name of the man was Pentephres, and he was priest of that Heliopolis. (1.4) And he had a virgin daughter called Aseneth, who was eighteen years old, tall and very fair, beautiful, (1.5) not belonging to the Egyptian women, but rather to the daughters of the Hebrews. (1.6) The report of her beauty went through all that land. And all the sons of the nobles and the satraps and the kings were singing her praise. And there was great strife between them because of her. (1.7) And the firstborn son of Pharaoh heard about her and he begged his father to give her to him as a wife. (1.8) And his father Pharaoh said to him: "Why do you ask to take a wife below you, being king of all the land of Egypt? (1.9) Is not the daughter of the king of Moab betrothed to you? She is a queen and very beautiful."

(2.1) καὶ ἦν ἀσενέθ ἐξουθενοῦσα καὶ καταπτύουσα πάντα ἄνδρα· ἀλαζῶν οὖσα καὶ ὑπερήφανος· καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐωράκει αὐτὴν πόπῳ· καθότι ἦν πύργος τῷ <πατρὶ> αὐτῆς παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μεγίστος καὶ πάντερπνος. (2.6) ἐν ᾧ ταύτην εἰσείκησεν μετὰ ἑπτὰ παρθένων θεραπαίνων αὐτῆς. ἐγκλήστους καθήρξας αὐτὰς πρὸς τὸ μὴ ὀραθῆναι παρὰ τίνος· (2.10) κύκλωθεν δὲ τοῦ πύργου περιτείχισμα ὑψιλὸν καὶ ἰσχυρὸν πάνυ περικλυόμενον (2.11) πύλεσσι σιδηραῖς ἡσφαλισμέναις ἐν αἷς ἐφύλκασσον ἀνα δεκα ὀκτῶ ἄνδρες· ἕκα τὴν πύλην ἔνοπλοι. καὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἦσαν πεφυτευμένα δένδρα πάντερπνα· παντοίας ὁπώρας κομῶντα πεπύρου· (2.12) καὶ πηγὴ ἀένναον βρύουσα ὕδωρ ἡδὺ καὶ καθαρὸν· ἐξῶν ἡρδεύοντο τὰ φυτὰ, καὶ αὗται ἀρύοντο·

(3.1) καὶ ὥς ἦλθεν ἰωσήφ εἰς τὰ ὄρια ἡλιουπόλεως συνάγων τὸν σῖτον· (3.2) ἀπέστειλε δώδεκα ἄνδρας πρὸς πετεφρῇ λεγών, πρὸς σὲ καταλύσω· ὅτι ὥρα ἀρίστου καὶ καύματος ὑπάρχει. καὶ ἀναψύξε ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς οἰκίας σου· (3.3) καὶ ἤκουσε πετεφρῆς καὶ ἐχάρη χαρὰν μεγάλην· καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς <κύριος> ὁ <θεὸς> ἰωσήφ· (3.4) καὶ καλέσας τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἐπέταξεν αὐτὸν ἐτοιμαῖσαι τὰ προσδεξίωσιν τοῦ βασιλέως· φήσας· ὅτι ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ <θεοῦ>, ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον. (3.5) καὶ ἤκουσεν ἀσενέθ, ὅτι ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ κληρονομίας, ὁ <πατὴρ> καὶ ἡ <μήτηρ> αὐτῆς καὶ ἐχάρη. εἰποῦσα· πορεύσομαι καὶ ὄψομαι τοὺς γονεῖς μου ἥξαντας ἐξ ἀγροῦ τοῦ θερίσμοῦ αὐτῶν. (3.6) καὶ ἐνεδύσατο στολὴν βύσσινον· καὶ ἐκοσμίσατο χρυσοῦ. καὶ πολυτελεῖ κόσμῳ· λίθοις πολυτίμοις· καὶ ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας χρυσοῦ καὶ τοὺς πόδας· καὶ ξύστρον χρυσοῦν ὑπὸ τοὺς πόδας· καὶ περὶ τὸν τράχυλον περιέθηκε κόσμον πολύτημον ἐκ χρυσοῦ· καὶ λίθοις πολυτίμοις. ἐν οἷς ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν αἰγυπτίων ἐγκεκολαμένα·

(2.1) And Aseneth was despising and spitting at all men, being boastful and arrogant. And no man ever saw her, because her father had a tower by his house, large and entirely-delightful, (2.6) in which she lived with seven virgins who served her. She prevented those confined with her to not be seen by anyone. (2.10) Now around the tower, fully-surrounding was a wall, high and strong (2.11) with secured iron gates in which 18 men guarded, armed men were on each gate. And in the courtyard, there were planted beautiful, entirely delightful trees of every kind of ripe fruit. (2.12) And an ever-flowing spring sending forth sweet and pure water flowing out, watering the plants, and they were drawing water.

(3.1) And when Joseph came into the boundaries of Heliopolis, gathering grain, (3.2) he sent twelve men to Pentephre saying: "With you I will lodge, because it is the hour of dinner and it is hot, And I will refresh myself under the shade of your house. (3.3) And Pentephres heard and he rejoiced greatly and said: "Blessed be the Lord God of Joseph." (3.4) And having called the man over his house, he ordered him to prepare the reception rooms of the king, saying: "Joseph the mighty one of God comes to us today." (3.5) And Aseneth heard that her father and mother had returned from the field of (their) inheritance and she rejoiced saying: "I will go and see my parents who have come from the field of their harvest." (3.6) And she put on a linen garment and adorned herself with gold and much costly ornamentation, precious stones, and gold bracelets on (her) hands and feet. And sandals on (her) feet and around her neck she put on an expensive ornament made from gold. And costly stones in which were carved the names of the gods of the Egyptians.

καὶ τὰ πρόσωπα τῶν εἰδόλων ἐν τοῖς ψελίοις ἐκτετυπομένα· καὶ διάδημα περιέζωσται· καὶ θερίστρω κατεκάλυψε τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς·

And the faces of the idols were engraved on the bracelets and she fixed on a diadem. And she covered her head with a veil.

(4.1) καὶ ἔσπευσε καὶ κατήλθε τὴν κλήμακα ἐκ τοῦ πύργου· καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ὑπήντησε τῷ <πατρὶ> καὶ τῇ <μητρὶ> αὐτῆς· καὶ προσεκύνησεν καὶ ἡσπαύσατο αὐτούς, καὶ κατεφίλησαν αὐτήν· καὶ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν λίαν· (4.2) καὶ λαβὼν αὐτήν ὁ <πατὴρ> αὐτῆς κατ' ἰδίαν μετὰ τῆς <μητρὸς> (4.7) εἶπον αὐτῇ· ἰδοὺ θυγατερ ποθηνοτάτη, ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ <θεοῦ> ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον· καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἄρχων πάσης αἰγύπτου· ὃν ὁ βασιλεὺς φαραῶ κατέστησεν εἰς <σωτηρίαν> πάσης τῆς γῆν· τοῦ σίτοδοτίσαι καὶ σῶσαι ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ· καὶ ἐστὶν ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ σόφρων· καὶ παρθένος ὡς σὺ σήμερον· καὶ δυνατὸς καὶ ἐπιστήμων καὶ σοφός· καὶ <πνεῦμα> <θεοῦ> ἐπ' αὐτῷ· καὶ χάρις <κυρίου> μετ' αὐτοῦ· (4.8) δεῦρο δὴ τέκνον καὶ παραδόσω σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἔσῃ αὐτῶν¹ νύμφη εἰς αἰῶνα· (4.9) καὶ ὡς ἤκουσεν <εν> ἄσενεθ τὰ ῥήματα ταῦτα, περιεχύθη τῷ προσώπῳ ἐρύθημα πολὺν, θυμωθῆσα· καὶ τῷ <πατρὶ> μετ' ὀργῆς πλαγίως τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶπε· ἵνα τί λαλεῖ ὁ <κύριος> <πατὴρ> μου ταῦτα· παραδόναι με αἰχμάλωτῳ ἄλλογενῇ καὶ φυγάδι καὶ πεπραμένῳ· (4.10) οὐκ ἰδοὺ οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένος ἐκ τῆς γῆς χαναάν· καὶ αὐτὸς κατήληπται βιβάζων τὴν κυρίαν αὐτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ <κυρίου> αὐτοῦ ἐν φυλακῇ καθεῖρκετο δημοσίᾳ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξήγαγεν αὐτόν· διότι διέλυσε αὐτοῦ τοῦ ἐνύπνιον· ὡς αἱ γρέαι αἰγυπτῶν σύγκρινουσιν· (4.11) οὐχὶ ἄλλα γαμήσομαι τῷ υἱῷ τοῦ βασιλε^{<ως>}· τῷ πρωτοτοκῷ· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν βασιλεὺς πασης τῆς γῆς· (4.12) καὶ ἠδέεσθαι ὁ <πατὴρ> αὐτῆς λαλῆσαι αὐτῇ ἔτι περὶ ἰωσήφ·

(4.1) And she hastened and went down the stairs from the tower. And (when she came) to the ground floor she met with her father and mother. And she bowed down and greeted them and they kissed her tenderly. And they rejoiced greatly over their daughter. (4.2) And her father, taking her aside privately, with her mother, (4.7) they said to her: "See daughter, dearest one, Joseph the mighty one of God comes to us today. And he is ruler of all Egypt, who king Pharaoh appointed for the salvation of all the land, to give grain and to save (it) from the coming famine. And he is a God-fearing man and wise. And he is a virgin like you today, and mighty and knowledgeable and wise. And the spirit of God is on him. And the grace of God is with him. (4.8) Come now child, and I will give (you) to him as a wife. And you will be to him a bride forever." (4.9) And when Aseneth heard these words, her face flushed very red, being angry. And said to her father with anger, (looking) obliquely with (her) eyes: "Why does my lord father speak these things, to hand me over to a captive, a foreigner, and a run-away and a slave? (4.10) No! See this man is the son of the shepherd from the land of Canaan. And he was caught forcing (himself) on his mistress. And he was incarcerated by his master in public prison. And the King brought him out because he solved his dream, like the old women of the Egyptians interpret. (4.11) By no means! But I will marry the firstborn son of the king because he is king of all the land." (4.12) And her father was ashamed to speak with her further concerning Joseph.

1. The *nu* probably comes through dittography with νύμφη.

(5.1) καὶ ἰδοὺ εἰσπηδὰ νεανίσκος ἐκ τῆς
 θεραπίας πετεφρῆ, καὶ λεγὴ· ἰδοὺ ἰωσήφ
 πρὸς τοὺς πύλωνας τῆς αὐλῆς ἡμῶν ἔστηκεν·
 (5.2) καὶ ἔφυγεν ἀσενέθ· καὶ ἀνῆλθεν ἐν τῷ
 ὑπερώῳ αὐτῆς· καὶ ἔστη πρὸς τὴν θυρίδα τοῦ
 ἰδεῖν τὸν ἰωσήφ εἰσερχόμενον, εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ <πατρὸς> αὐτῆς· (5.3) καὶ ἐξῆλθον
 εἰς συνάγτησιν τοῦ ἰωσήφ ὁ πετεφρῆς καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ· καὶ πᾶσα ἡ θεραπειὰ αὐτοῦ·
 (5.4) καὶ ἠνεώχθησαν αἱ πύλαι τῆς ἀληθείας·
 καὶ εἰσῆλθεν ἰωσήφ ἐστὼς ἐπὶ τῷ ἄρματι τῷ
 δευτέρῳ τοῦ φαραῶ· ἐν ᾧ ἦσαν ἐξευγμένοι
 ἵπποι δ' χρυσοχάλινοι λευκοὶ ὥσει χιῶν· καὶ
 τὸ ἄρμα κατεσκευάστο ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων
 πολυτελῶν· (5.5) καὶ αὐτὸς ἐνδεδυμένος
 χιτῶνα λευκὸν ἑξαλλον· καὶ περιέζωσμένος
 πορφύραν καὶ βύσσον· καὶ στέφανος ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ χρυσοῦς· καὶ κύκλῳ τοῦ
 στεφάνου δώδεκα λίθοι ἐκλεκτοί· καὶ ῥάβδος
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βασιλικὴ ἐλαίας· (5.6) καὶ
 εἰσελθὼν ἰωσήφ ἐν τῇ αὐλῇ, ἐκλείσθησαν αἱ
 πύλαι· καὶ οὐδεὶς ἀλλότριος εἰσῆλθεν· (5.7)
 καὶ ἤλθωσαν πετεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
 πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ, πλὴν τῆς θυγατρὸς·
 καὶ προσεκύνησαν τῷ ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον
 ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ
 ἄρματος καὶ ἐδεξιώσατο αὐτοὺς ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτοῦ.

(6.1) καὶ ἶδεν ἀσενέθ τὸν ἰωσήφ καὶ κατενῦγει
 ἰσχυρῶς· καὶ παρεκλάσθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς· καὶ
 τὰ γόνατα αὐτῆς· καὶ ἔτρομασεν ὅλῳ τῷ
 σώματι· καὶ ἐφοβήθη φόβον μεγάλον· καὶ εἶπεν
 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· (6.2) τί νῦν ποιήσω ἡ
 ταλαίπορος· οὐχὶ λελάληκα λέγουσα λόγους
 ἀτιμίας αὐτῷ πρὸς τοὺς γονεῖς μου· καὶ νῦν
 ἰδοὺ ὁρῶ ὁ ἥλιος τοῦ οὐνοῦ ἥκε πρὸς ἡμᾶς·
 (6.3) ἐγὼ δὲ ἄφρων καὶ θρασία ἥτις
 ἐξουδένωκα αὐτόν· καὶ ἴσως τίς ἐκ τῶν
 σύμπαρόντων ἀναγγελεῖ αὐτῷ· (6.8) δότω δὴ
 μοι ὁ <πατήρ> μου τῷ ἰωσήφ εἰς παιδίσκην·
 καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα·

(5.1) And behold, a young man rushes in from
 the household staff of Pentephres, and says:
 "Behold, Joseph is stood at the gates of our
 courtyard!" (5.2) And Aseneth fled. And she
 went up into her upper room. And she stood
 by the window to see Joseph entering into her
 father's house. (5.3) And Pentephres and his
 wife and all his household servants went out
 to meet Joseph. (5.4) And the gates of truth²
 were opened and Joseph entered standing on
 the second chariot of Pharaoh, on which were
 harnessed 4 horses, golden-bridled, white as
 snow. And the chariot was made from gold
 and valuable stones. (5.5) And he was dressed
 in a shining white tunic. And he was
 wrapped in purple and linen. And a crown
 was on his head of gold and around the crown
 were twelve chosen stones and a royal staff of
 olive wood was in his hand. (5.6) And when
 Joseph had entered the courtyard, the gates
 were closed and no stranger entered. (5.7)
 And Pentephres and his wife and all his kins-
 men, except (his) daughter, went and bowed
 down to Joseph with (their) faces to the
 ground. And Joseph stepped down from the
 chariot and offered them his right hand.

(6.1) And Aseneth saw Joseph and she was cut
 to the quick and her spirit was weighed down
 and her knees, and she trembled with all her
 body, and she was greatly afraid. And she said
 in her heart: (6.2) "What shall I do, O miser-
 able one? Did I not speak saying unworthy
 things about him to my parents. And now be-
 hold, I see the sun of heaven present with us.
 (6.3) I was bold and foolish, who despised
 him. And perhaps someone among those
 present will tell him. (6.8) Let my father give
 me to Joseph as a maidservant and I will serve
 him forever."

2. E reads ἀληθείας (truth), which is probably a phonological error for αὐλῆς (courtyard), found in the rest of the tradition, and at 5.1. Not recorded by Burchard (2003a).

(7.1) καὶ εἰσῆλθεν ἰωσήφ εἰς τὸν οἶκον πετεφρῆ· καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ νῖψά<μενος> παρέθηκεν αὐτῷ τράπεζαν κατ' ἰδίαν· διότι ἰωσήφ οὐ σὺνήσθηεν μετὰ τῶν αἰγυπτίων· βδέλυγμα γὰρ ἦν αὐτῷ τοῦτο· (7.2) καὶ εἶπεν ἰωσήφ τῷ πετεφρῇ· τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ ὑπερώῳ πρὸς τὴν θυρίδα· ἀπελθάτω δὴ ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης· ἐφοβήτω γὰρ ἰωσήφ λεγόν· μήποτε καὶ αὐτῇ ἐνοχλήσει μοι· (7.3) ἡνόχλουν γὰρ αὐτὸν αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρας τῶν μεγίστανων αἰγύπτου· τοῦ κοιμᾶσθαι μετ' αὐτῶν· (7.4) καὶ τοὺς πεμπομένους πρὸς αὐτὸν ἐξ αὐτῶν μετὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου δώρων ἀπέπεμπεν ἰωσήφ μεθ' ὕβρεως· διότι ἔλεγεν ἰωσήφ· οὐ μὴ ἀμαρτήσω ἐνώπιον <κυρίου> τοῦ <θεοῦ> μου· (7.5) οὔτε τῶν ἐντολῶν τοῦ <πατρός> μου παραβάτης γενήσομαι· ὅστις ἐντέλλετο ἡμῖν φυλάττεσθαι ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας· (7.6) διὰ τοῦτο εἶπεν ἰωσήφ, ἀπελθάτω ἡ γυνὴ ἐκείνη ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης· (7.7) καὶ εἶπεν αὐτῷ πετεφρῆς· <κύριε>· ἐκείνη ἦν ἐώρακας ἐν τῷ ὑπερώῳ, οὐκ ἔστιν γυνὴ ἀλλοτρία· ἀλλ' ἔστιν θυγάτηρ ἡμῶν παρθένος· μῖσοῦσα πάντα ἄνδρα· καὶ ἄνὴρ αὐτὴν ἄλλος οὐκ ἐώρακε πώποτε· εἰ μὴ σὺ μόνος σήμερον· καὶ εἰ βούλει, ἐλεύσεται καὶ προσαγορεύσει σε· διότι ἡ θυγατὴρ ἡμῶν ὡς ἀδελφὴ σου ἐστίν· (7.8) καὶ ἐχάρη ἰωσήφ ἀκουσας, ὅτι παρθένος ἐστὶν μῖσοῦσα πάντα ἄνδρα· καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ παρθένος ἐστὶν μῖσοῦσα πάντα ἄνδρα, οὐκ ἐνοχλήσει μοι αὕτη· καὶ εἶπεν ἰωσήφ τῷ πετεφρῇ· εἰ παρθένος ἐστὶν ἡ θυγάτηρ ἡμ<ῶν>, ἡκέτω· διότι ὡς ἀδελφὴ μου ἐστίν·

(7.1) And Joseph entered into Pentephres' house and he sat on the throne. And having been washed he set a table separately, because Joseph did not eat together with the Egyptians, for this was an abomination to him. (7.2) And Joseph said to Pentephres: "Who is that woman, the one standing in the upper room by the window? Let her depart from this house." For Joseph was afraid saying: "Lest she also troubles me." (7.3) For the wives and daughters of the nobles of Egypt troubled him, to sleep with them. (7.4) And Joseph sent away the ones sent to him from them with gold and silver gifts with violence. Because Joseph was saying: "I will certainly not sin before the Lord my God, (7.5) nor shall I become a transgressor of the commandments of my father, who commanded us to be on guard concerning a foreign woman." (7.6) Because of this, Joseph said: "Let that woman depart from this house." (7.7) And Pentephres said to him: "Lord, that woman whom you saw in the upper room is not a foreign woman, but she is our virgin daughter, hating every man. And no other man has ever seen her except you along today. And if you wish, she will come and greet you, because our daughter is like your sister." (7.8) And Joseph rejoiced when he heard that she was a virgin hating every man. And he said to himself: "If she is a virgin hating every man, she will not trouble me." And Joseph said to Pentephres: "If your³ daughter is a virgin, let her come, because she is like my sister."

3. E reads ἡμ<ῶν>, rather than ὑμῶν.

(8.1) καὶ ἀνέβη ἡ <μητὴρ> αὐτῆς, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν καὶ ἔστησεν ἐνώπιον Ἰωσήφ· καὶ εἶπε πετεφρὴς θυγατρὶ αὐτοῦ· ἀσενέθ· ἄσπασαι τὸν ἀδελφόν σου· διότι καὶ αὐτὸς παρθένος ἐστίν, καθὼς καὶ σὺ· μίσῃ γὰρ πᾶσαν γυναῖκαν ἀλλοτρίαν· (8.2) καὶ εἶπεν ἀσενέθ τῷ Ἰωσήφ· χαίρε κύριέ μου· εὐλογημένε τῷ <θεῷ> τῷ ὑψίστῳ· (8.3) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· εὐλογήσει σε <κύριος>, ὁ ζωογονῶν τὰ πάντα· (8.4) καὶ εἶπε πετεφρὴς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· πρόσελθε φίλησον τὸν ἀδελφόν σου· (8.5) καὶ ὡς προσῆλθεν ἀσενέθ, ἐξέτεινεν Ἰωσήφ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔθηκε πρὸς τὸ στήθος αὐτῆς ἀναμεσόν τῶν δύο μαζῶν αὐτῆς· καὶ εἶσαν ἥδαι παρεστῶτες· καὶ εἶπεν Ἰωσήφ· οὐκ ἔστιν προσῆκον ἀνδρὶ θεοσεβῇ ὃς εὐλογεῖ τὸ στόματι αὐτοῦ <θεὸν> ζῶντα καὶ ἀληθινόν, καὶ ἐσθίει ἄρτον εὐλογη<μένον> καὶ ποτήριον εὐλογημένον, φιλῆσαι γυναῖκα ἀλλοτρίαν· ἥτις εὐλογεῖ τὸ στόμα αὐτῆς, εἰδῶλα νεκρὰ καὶ κωφὰ· καὶ ἐσθίει καὶ πίνει ἐκ τῶν εἰδωλοθυτῶν· ὣν ὁ <θεὸς> βδελυττεῖ ὁ ὑψίστος· (8.6) ἀλλὰ ἀνὴρ θεοσεβῆς, φιλήσει τὴν <μητέρα> αὐτοῦ καὶ ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν ὁμόπιστον αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φιλῆς αὐτοῦ· καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αἵτινες εὐλογοῦσι τὸν <θεὸν> τὸν ζῶντα τῷ στόματι αὐτῶν· (8.7) ὅμοι<ως> καὶ γυναῖκα θεοσεβῇ, οὐκ ἔξεστιν προσῆκον φιλεῖν ἄνδρα ἀλλότριον· διότι βδέλυγμα ἐστὶν τοῦτο ἐναντίον <θεοῦ> τοῦ ὑψίστου· (8.8) καὶ ὡς ἤκουσ<εν> ἀσενέθ τὰ ῥήματα ταῦτα, κατενύγει ἰσχυρῶς καὶ ἐλυπήθη σφόδρα καὶ ἀνεστέναξεν· καὶ ἦν ἀτενίζουσα τῷ Ἰωσήφ· καὶ ἐπλήσθησαν δάκρυων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς· καὶ ἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ καὶ ἐσπλαγχνίσθη κατανύγεις ὅτι ἦν πρᾶϋς καὶ ἐλεήμων· καὶ φοβοῦ<μενος> τὸν <θεόν>· (8.9) καὶ ἐπέειρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ εἶπεν· <κύριε> ὁ <θεός> τοῦ <πατρός> μου <Ἰσραὴλ>· ὁ ὑψίστος καὶ δυνατός· ὁ ζωοποιῶν τὰ πάντα· καὶ καλέσας ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς· σὺ <κύριε> εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην· καὶ ἀνακαινήσον αὐτὴν τῷ <πνεύματι> σου τῷ ἁγίῳ· καὶ ζωσάτω ἐν τῇ ζωῇ σου εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·

(8.1) And her mother went up and brought her down and she stood before Joseph. And Pentephres said to his daughter: "Aseneth, greet your brother, for he also is a virgin, just as you are also. For he hates every foreign woman." (8.2) And Aseneth said to Joseph: "Rejoice my lord, blessed by God Most High." (8.3) And Joseph said: "May the Lord, the one who preserves all things alive, bless you." (8.4) And Pentephres said to his daughter: "Approach, kiss your brother." (8.5) And when Aseneth went forward, Joseph stretched out his hand and placed it on her chest, between her two breasts. And they were already present. And Joseph said: "It is not proper for a God-fearing man, who blesses with his mouth the living and true God, and consumes blessed bread and the blessed cup, to kiss a foreign woman, who blesses with her mouth dead and mute idols, and eats and drinks from the idol sacrifices, which God Most High loathes. (8.6) But the God-fearing man will kiss his mother and his sister, those of the same faith as him, and from his tribe, and his wife, those women who bless the living God with their mouths. (8.7) In the same way also the God fearing woman, it is not lawful, proper, to kiss a foreign man, for this is an abomination before God Most High." (8.8) And when Aseneth heard these words, she was cut to the quick and greatly grieved and she sighed. And she was looking intently at Joseph. And her eyes were filled with tears. And Joseph saw her and he had much compassion being cut to the quick because he was gentle and merciful and he feared God. (8.9) And he placed his right hand over her head and said: "Lord God of my father Israel, the Most High and Mighty, the one who makes all alive and calls from darkness into light, you Lord bless this virgin, and renew her by your Holy Spirit, and let her live in your life forever."

(9.1) καὶ ἐχάρη ἄσενέθ, ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ ἰωσήφ· καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶον πρὸς ἑαυτήν· καὶ πέπτωκεν ἐπὶ τῆς κλῆνης αὐτῆς ἀσθμένουσα· διότι ἦν ἐν αὐτῇ, χαρὰ καὶ λύπη ἐκ τῶν ῥημάτων ὧν ἐλάλησεν ἰωσήφ· (9.2) καὶ κατεμέμψατο τὴν πλάνην καὶ τὰ εἰδῶλα ἃ ἐσέβετο· καὶ περιέμενε μετανοοῦσα τοῦ γενέσθαι ἑσπέρα· (9.3) καὶ ἰωσήφ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ζεύξαι τοὺς ἵππους ἐπὶ τῷ ἄρπατι καὶ πορεύσά<μεθα>· (9.4) καὶ εἶπεν ὁ πετεφρῆς· τῷ ἰωσήφ· αὐλισθήτω δὴ ὁ <κύριος> μου σήμερον· καὶ πρωὶ ἀπελεύσει· (9.5) καὶ εἶπεν ἰωσήφ· οὐχὶ· ἄλλα πορεύσομαι σήμερον· διότι αὕτη ἡμέρα ἐστὶν ἐν ἣ ἤρξατο ὁ <θεὸς> ποιῆσαι πάντα τὰ κτίσματα αὐτοῦ· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὅταν κατέπαυσε ἐπαναστρέψω καὶ γὰρ πρὸς ἡμᾶς· καὶ αὐλισθήσομαι ἐνθάδε·

(10.1) καὶ ἀναζεύξας ἀπῆλθε· καὶ πετεφρῆς ἀπῆλθεν εἰς τὸν κλῆρον αὐτοῦ· καὶ ἄσενέθ ἐβαρυθήμη καὶ ἔκλαιεν· καὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἐπίε· καὶ τῇ νύκτι πᾶσαι αἱ συναυτῇ ἐκάθευδον· καὶ ἦν αὐτῇ γρηγοροῦσα κλαίουσα καὶ τύπτουσα τὸ στήθος αὐτῆς πυκνᾷ. (10.2) καὶ ἄωρεϊ τῆς νυκτὸς κατῆλθεν ἡσύχως τὴν κλίμακα· καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πύλωνα· καὶ ἡ πύλωρος ἐκάθευδεν· καὶ λαβοῦσα ἄσενέθ τὴν δέρριν ἐκ τῆς θύρας, ἔπλησεν αὐτὴν τέφρα· καὶ ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὑπερῶον ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς· (10.3) καὶ ἔκκλησε τὴν θύρα κατ' αὐτῆς ἀσφαλῶς· καὶ ἤρξατο στεναζειν καὶ κλαιειν· (10.4) καὶ ἤκουσ<εν> ἡ παρθένος ἡ συντρόφος αὐτῆς· καὶ ἐξήγειρε τὰς λοιπὰς παρθένους καὶ ἦλθον πρὸς τὴν θύραν τῆς ἄσενέθ· (10.5) καὶ εἶπον· τί σοι ἔστιν δέσποινα· (10.6) καὶ εἶπεν ἄσενέθ· τῆς κεφαλῆς μου ἔστι πόνος· (10.7) μόνον ὑμεῖς ἐκάστη πορεύεσθω εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς·

(9.1) And Aseneth rejoiced over Joseph's blessing. And she hastened and went up into the upper room by herself. And she fell on her bed panting. For there was within her joy and weeping from the words which Joseph had spoken. (9.2) And she found fault with herself and the idols which she feared. And she waited, repenting, for evening to arrive. (9.3) And Joseph ate and drank. And he said to his servants: "Harness the horses to the chariot and we will be off." (9.4) And Pentephres said to Joseph: "Let my lord rest here today, and tomorrow he shall depart." (9.5) And Joseph said: "By no means. Instead I will go today, for this is the day in which God started to make all his Creation, and on the seventh day when he ceased, I shall return to you and I will stay here."

(10.1) And when they had harnessed (the chariot), he departed. And Pentephres departed into his allotted land. And Aseneth was grieved and wept. And bread she did not eat, and water she did not drink. And at night all those with her slept. And she was awake, weeping and striking her chest frequently. (10.2) And in the dead of night she went down the stairs silently. And she came into the gate house. And the female gatekeeper was asleep. And when Aseneth had taken the covering from the door, she filled it with ash and she carried up into the upper chamber, into her room. (10.3) And she closed the door herself securely and she began to sigh and weep. (10.4) And the virgin, her foster-sister, heard and she awoke the rest of the virgins and came to Aseneth's door. (10.5) And they said: "What is the matter, mistress?" (10.6) And Aseneth said: "I have a headache. (10.7) Just go, each of you into her room."

(10.8) καὶ ἐξήνεγκεν ἀσενέθ ἐκ τῆς κίβωτοῦ αὐτῆς χιτῶνα μελανὸν πενήθρει· ὃν ἐνεδύετο ὅτε ἀπέθανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ νεώτερος· (10.10) καὶ ἀποθεμένη τὰ πολυτελεῖ καὶ τὸν χρῦσον αὐτῆς κόσμον ἐνεδύθη τὸν μέλανα· (10.12) καὶ λαβοῦσα τοὺς θεοὺς αὐτῆς τοὺς ἐν τῷ θαλάμῳ· χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἔρριπεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἐνδυνάτων αὐτῆς· καὶ τοῦ χρυσοῦ κόσμου διὰ τῆς θυρίδος τῇν βλεπούσης πρὸς βορρὰν τοῦ ὑπερώου αὐτῆς· (10.13) καὶ τὰ κρέει καὶ τὰ σίτιστά τῶν εἰδολοθυτῶν· καὶ τὰ σκευεῖ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς αὐτῶν διὰ τῆς θυρίδος τοῖς κυστὶν ἀλλοτρίοις ἠκόντισε· (10.14) καὶ μετὰ ταῦτα ἔπευσε τέφραν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὴν δέρριν τοῦ σάκκου περιέζωσε τὴν ὀσφὺν αὐτῆς· (10.15) καὶ ἔκκληνεν ἑαυτὴν πρὸς τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ὅλην τὴν νύκτα τύπτουσα τὸ στήθος κλαίουσα ἕως πρωῒ· (10.16) ὥστε γενέσθαι πηλὸν τῶν δακρύων αὐτῆς εἰς τὸ ἔδαφος· (10.17) μὴ ἀναστάσα ἐπὶ βρωτοῦ ἢ ποτοῦ· ἕως ἐπτὰ ἡμεραίς·

(11.1) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἀνένευσε μῖκρὸν ὅτι ἦν κεκμίκυῖα καὶ παρημένη σφόδρα τῇ ἐνδεῖᾳ τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν· (11.3) καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· τί ποιήσω· ἢ πρὸς τίνα καταφυγῶ· (11.4) ὅτι τὰ εἰδῶλα τῶν αἰγυπτίων κατέρριψα ὡς μῖσήσασα αὐτὰ· (11.5) καὶ ὁ <πάτηρ> μου καὶ ἡ <μήτηρ> μου μεμίσήκασί με δι' αὐτὰ· (11.10) ἀλλ' ἐγὼ ἀκήκοα ὅτι ὁ <θεὸς> τῶν ἐβραίων <θεὸς> ἀληθινός· καὶ μακρόθυμος, καὶ ἐλεήμων ἐστίν· μὴ λογίζόμενος ἁμαρτίαν <ἀνθρώπου> ταπεινοῦ· μὴ δὲ ἐλέγχων ἀνομίας ἁμαρτωλοῦ ἐπιστρέφοντος εἰς αὐτόν· (11.11) ὅθεν τολμήσω κἀγὼ καὶ ἐπιστρέψω πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἁμαρτίας μου· (11.19) καὶ στήσας κατὰ ἀνατολὰς· καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνας πρὸς τὸν οὐνόν· ἐδεήθει μετὰ κλαυθμοῦ πρὸς τὸν <θεόν> λεγούσα·

(10.8) And Aseneth took out from her chest a black garment of mourning, which she wore when her younger brother died. (10.10) And having taken off the valuable things and her golden ornamentation, she put on the black (garment). (10.12) And having taken her gods, the ones in the room, of gold and silver, which were without number, she threw them with her clothing and the golden ornamentation, through the window facing to the North of her upper room. (10.13) And she hurled the meat and the fatted calves of the idol-sacrifices, and the vessels of wine of their libations through the window to the foreign dogs. (10.14) And after these things, she placed ashes on her head and she wrapped the covering of sackcloth around her waist. (10.15) And she bowed down to the ground on her face all the night, striking (her) breast, weeping until morning (10.16) so that mud was created from her tears on the floor. (10.17) She did not arise for food or drink for seven days.

(11.1) And on the eighth day, she looked up a little because she was worn out and very exhausted by the fasting of the seven days. (11.3) And she said to herself: "What will I do? Or to whom will I flee? (11.4) Because I threw down the idols of the Egyptians whilst hating them. (11.5) And my father and my mother hate me because of these things. (11.10) But I have heard that the God of the Hebrews is truly God, and patient and merciful, not considering the sin of a lowly person. For (he) does not examine the sins of a sinful person who turns to Him. (11.11) Thus I will take courage and turn to Him, and I will confess to him all my sins." (11.19) And standing, facing East, having stretched out her hands to the sky, she was beseeching God with weeping, saying:

(12.1) <ΚΥΡΙΕ> ὁ <θεὸς> τῶν αἰώνων· ὁ δοὺς πνοὴν πᾶσι τῇ κτίσει σου· ὁ ἐξενέγκας τοὺς ἀόρατα εἰς τὸ φῶς· (12.2) ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων· ὁ τὸν <οὐρανὸν> πῆξας· καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας <ἐπὶ> τῶν ὑδάτων· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν ψάμμω· καὶ πάντα σταθμῶ στερεώσας· καὶ πάντα τῷ προστάγματί σου ὑπῇκει· (12.3) πρὸς σὲ καταφεύγω <κύριε>· καὶ πρόσχες τῇ δεήσει μου· (12.4) φείσαι μου ὅτι ἡμαρτον ἐνώπιόν σου πολλὰ· ἠνόμησα· ἡσέβησα· (12.5) μεμιαντ..⁴ το στομα μου ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδόλων· καὶ ἀπὸ τῆς τραπέθης τῶν θεῶν τῶν αἰγυπτίων· (Insertion) ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἐμπόνως τῷ <θεῷ> ἐξομολογουμένη ἐμπλείσταις ὥραις προσέθηκε δεομένη τῷ <θεῷ> ὑπερ ὧν ἐξ ἀγνοίας προέσφαλται· ἐξουθενήσασα τὸν ἰωσήφ συγγνώμης λαβεῖν· καὶ εἶπε δεομένη·

(13.13) <κύριε>, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι ἰωσήφ υἱός σου ἐστίν· (13.14) τίς γὰρ <ἀνθρώπων> τέξεται τοιοῦτον κάλλος· καὶ τοσαύτην σοφίαν καὶ σύνεσιν· (13.15) <κύριε>, παρατίθημοί σοι αὐτὸν· διατήρησον αὐτὸν ἐν τῇ σοφίᾳ σου· καὶ σὺ παράθου δὴ μοι αὐτῷ εἰς παιδίσκην· καὶ ἐγὼ στρόσω τὴν κλίνην αὐτοῦ· καὶ νίψω τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ δουλεύσω αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·

(12.1) Lord God of ages, the one who gives breath to all your creation, the one who brings out unseen things into light. (12.2) The one who made all things from what did not exist, who fixed the sky, and who founded the land on the waters. The one who bound the sea with sand, and who makes (it) firm all the pillars, and all things obey your command. (12.3) To you I am fleeing O Lord, and look upon my prayer. (12.4) Spare me, because I sinned before you greatly, I acted unlawfully, (12.5) I was impious[...] my mouth from the sacrifices of the idols and from the table of the gods of the Egyptians. (Insertion) While diligently confessing these things and the like to God over many hours, she continued beseeching God about what she committed from ignorance, having despised Joseph to receive pardon. And she said, praying:

(13.13) O Lord, I⁶ believed that Joseph is your son. (13.14) For who among people shall beget such beauty, and such great wisdom and understanding? (13.15) O Lord, let me be handed over by you to him. Watch over him in your wisdom and hand me over to him as a maid-servant. And I will make his bed and I will wash his feet, and I will serve him forever.

4. Repair of manuscript cuts off part of the top line of this column. Ending of the word is lost.
5. Top line of this column of the manuscript is no longer extant.
6. As it stands, this does not make sense in the context. the negation οὐκ has been lost.

(14.1) καὶ ὥς ἐπαύσατο ἀσενέθ ἐξομολογούμενη τῷ <κυρίῳ> καὶ ἰδοὺ Ἐωσφόρος ἀστήρ ἀνέτειλ<εν> ἐν τῷ <οὐρανῷ>· καὶ ἶδεν ἀσενέθ καὶ ἐχάρη· καὶ εἶπεν· νῦν ἔγνων ὅτι <κύριος> ὁ <θεός> ἤκουσε τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῆς δεήσεως μου· διότι ὁ ἀστήρ οὗτος ἄγγελος καὶ κύρηξ⁷ τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ φωτός ἀνέτειλεν. (14.2) καὶ ἔτι ὅρᾳ ἀσενέθ καὶ ἰδοὺ ἐγγ<ύς> τοῦ ἀστέρος ἐκείνου ἐσχίσθη ὁ <οὐρανός> καὶ ἐφάνη φῶς μέγα καὶ ἀνεκκάλητον· (14.3) καὶ εὐθέως ἔπεσεν ἐπ' ὅψιν ἐπὶ τὴν τέφραν· (14.4) καὶ ἤλθεν φωνὴ πρὸς αὐτὴν λεγούσα· ἀσενέθ ἀσενέθ· (14.5) καὶ ἀπεκρίθη πρὸς τὴν φωνήν· τίς ἐστὶν ὁ καλῶν με· διότι ἡ θύρα τοῦ θαλάμου μου κέκλεισται· καὶ ὁ πύργος ὑψηλός ἐστίν· καὶ πῶς εἰσῆλθεν ὧδε· (14.6) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἡ φωνὴ ἐκ τρίτου λεγούσα· ἀσενέθ· (14.7) καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ <κύριε>· τίς εἶ σὺ ἀνάγγειλόν μοι· (14.8) καὶ εἶπεν ἡ φωνή· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου <κυρίου>· καὶ στρατιάρχης πάσης στρατιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἀλλ' ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰ ῥήματά μου· (14.9) καὶ ἀναβλέψασα ἀσενέθ ἶδεν· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὅμοιος πάντα τῷ ἰωσήφ· τῇ στολῇ καὶ τῷ στεφάνῳ καὶ τῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ· πλὴν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἀστραπῇ· (14.10) καὶ ἶδεν ἀσενέθ καὶ ἔπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ μετὰ φόβου· (14.11) καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν· θάρσει ἀσενέθ καὶ μὴ φοβηθεῖς, ἀλλ' εὐφραίνου· διότι εἰσήκουσε <κύριος> ὁ <θεός> τῆς δέησεώς σου· καὶ ἐπεῖδεν τῇ κακώσει σου· καὶ ἀπέστειλέ με συνετίσαι σε· καὶ διδάξαι τί δεῖσε ποιεῖσαι· (14.12) βάδιζε καὶ ἀπόθου τὸν χειτῶνα τοῦ πένθους· καὶ ἀποτίναξον τὴν τέφραν ἀπο σοῦ· καὶ νῦν τὸ πρόσωπόν σου ὕδατι καθαρῶν· καὶ ἐνδύσαι στολὴν λινὴν ἁστίκτον καὶ ἐπίσημον· καὶ ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου τὴν διπλὴν τῆς παρθενίας σου· (14.14-15) καὶ ἐποίησεν ἀσενέθ ὡς ἐντέταλτο·

(14.1) And when Aseneth ceased confessing to the Lord, behold, the morning star arose in the sky. And Aseneth saw and rejoiced. And she said: "Now I know that the Lord God has heard my groaning and prayer, for this star, an angel and herald of the great day of the light, has arisen." (14.2) And still Aseneth looks and behold, near to that star the sky was split and a great and unutterable light shone. (14.3) And suddenly, she fell on her face the ashes (14.4) and a voice came to her saying: "Aseneth, Aseneth." (14.5) And she replied to the voice: "Who is calling me? For the door of my room is closed and the tower is high. And how has it entered here?" (14.6) And the voice called her a third time, saying: "Aseneth." (14.7) And she said: "Behold here I am Lord! Who are you, tell me!" (14.8) And the voice said: "I am the ruler of the house of the Lord and commander of all the army of the Most High. But stand up on your feet and I will speak to you my words." (14.9) And when Aseneth looked up she saw and behold a man in every way like Joseph: in the garment and the crown and the royal staff, except his face was like lightning. (14.10) And Aseneth saw and fell at his feet with fear. (14.11) And the angel said to her: "Take courage, Aseneth, and do not be afraid, but cheer up. For the Lord God has heard your prayer, and he looked upon your distress and he sent me to instruct you, and to teach what you must do. (14.12) Go and take off the garment of mourning and shake off the ash from yourself. And wash your face with pure water. And dress (in) an unmarked and notable linen tunic. And gird your waist with the double (belt) of your virginity. (14.14-15) And Aseneth did just as he commanded.

7. Confusion of vowels for κήρυξ.

(15.1) καὶ ἔστη ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος· ἀπόστειλον τὸ θέριστρον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου· διότι σὺ παρθένος ἀγνή σήμερον· καὶ ἡ κεφαλὴ σου ἐστὶν ὡς ἀνδρὸς νεανίου· (15.2) καὶ ἐποίησεν οὕτως· καὶ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει ἀσενέθ ἡ παρθένος ἡ ἀγνή· (15.3) ὁ <θεὸς> ὁ ὑψίστος ἐώρακεν τὴν ταπείνωσίν σου τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς ἐνδειάς σου· (15.4) καὶ ἰδοὺ γέγραφε τὸ ὄνομά σου ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐν τῷ <οὐρανῷ>· καὶ οὐκ ἐξαληφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· (15.5) ἰδοὺ δὴ ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνακαινισθήσει· καὶ φάγεσε ἄρτον εὐλογημένον ζωῆς· καὶ πίεσε ποτήριον ἀθανασίας· (15.6) θάρσει ἀσενέθ· ἰδοὺ δέδωκά σε σήμερον νύμφην τῷ ἰωσήφ· καὶ αὐτός σου ἔσται νύμφιος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· (15.7) καὶ τὸ ὄνομά σου κληθήσεται πόλις κατὰφυγῆς· διότι ἐν σοὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας σου σκεπασθήσονται λαοὶ πολλοὶ πεποιθότες ἐπὶ τῷ <κυρίῳ>· καὶ ἔστιν ἐν <οὐρανοῖς> ἡ μετάνοια θυγάτηρ ὑψίστου· ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν μετανοούντων πᾶσαν ὥραν ἐκλιπαροῦσα τὸν ὑψίστον· καὶ φίλει ὑμᾶς σφόδρα· (15.8) καὶ ἴσταται ἐπιεικῆς καὶ πραῖα ἐρωτῶσα τὸν ὑψίστον διηνεκῶς· καὶ διὰ τοῦτο ὁ <πατὴρ> ὁ ὑψίστος ἀγαπᾷ αὐτήν· καὶ πάντες σὺν ἐμοὶ οἱ ἄγγελοι ἐδοῦνται αὐτήν· (15.9) καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς ἰωσήφ· καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ· καὶ ἐλεύσεται πρὸς σὲ σήμερον καὶ ὄψεται καὶ χαρήσεται ἐπὶ σοὶ· καὶ ἀγαπήσει σε· καὶ ἔσται σοι νύμφιος· καὶ σὺ ἔση αὐτῷ νύμφη εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· (15.10) καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀσενέθ· καὶ ἔνδυσαι στολὴν γάμου τὴν ἀρχαίαν τὴν ἀποκειμένην ἐν τῷ θαλάμῳ σου· καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ γάμου περίθου ὡς νύμφη ἀγαθή· καὶ πορεύου εἰς συνάντησιν τῷ ἰωσήφ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς παραγίνεται πρὸς σὲ σήμερον· καὶ ὄψεται σε καὶ χαρήσεται· (15.11) καὶ ἐχάρη ἀσενέθ· καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ προσκύνουσα καὶ λεγούσα·

(15.1) And she stood before the angel. And the angel said to her: "Take off the summer veil from your head because you are a holy virgin today, and your head is like a young man's." (15.2) And she did so. And he said to her: "Take courage Aseneth, holy virgin. (15.3) God Most High has seen your humiliation of the seven days of your fasting. (15.4) And behold, he wrote your name in the book of the living in heaven. And it will not be erased for ever. (15.5) Behold, from today you will be renewed and you will eat blessed bread of life, and you will drink from the cup of immortality. (15.6) Take courage Aseneth. Behold, I have given you today as a bride to Joseph. And he will be your bridegroom forever. (15.7) And your name will be called City of Refuge, for in you many nations shall take refuge, and many peoples will be sheltered under your wings who trusted in the Lord. And Repentance is the daughter of the Most High in the heavens. On your behalf and on behalf of all who repent, every hour, (she) entreats the Most High. And she loves you (all) greatly. (15.8) And she stands gentle and mild, asking the Most High continually. And because of this, the Father Most High loves her and all the angels with me respect her. (15.9) And behold, I am departing to Joseph. And I will speak to him about you. And he will come to you today and he will see and he will rejoice over you and he will love you. And he will be a bridegroom to you. And you will be a bride for him forever. (15.10) And now hear me Aseneth and dress in the wedding tunic, the first, the one stored away in your chamber, and put on all the ornamentation of marriage like a good bride. And go to meet Joseph and behold, he comes to you today, and he will see you and he will rejoice." (15.11) And Aseneth rejoiced and she fell at his feet, worshipping and saying:

(15.12) εὐλογη<μενος> <κύριος> ὁ <θεός> ὁ ὑψίστος ὁ ἐξαποστείλας σε τοῦ ρύσασθαί με ἐκ τοῦ σκότου· (15.12x) καὶ τί σοι ἐστὶν ὄνομα <κύριε> ἀνάγγελόν μοι· ὅπως ὑμνήσω σε εἰς τ<ὸν> αἰῶνα· καὶ εἶπεν αὐτῇ· τὸ ἐμὸν ὄνομα ἄρρητόν ἐστίν· ἐγγεγραμένον ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ ὑψίστου· (15.13) καὶ εἶπεν ἀσενέθ· εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιόν σου <κύριε>· (15.14) κάθῃσον μικρὸν ἐπὶ τῆς κλήνης ταύτης· ὅτι ἀμίαντός ἐστίν καὶ παραθήσω σοι τράπεζαν· καὶ φάγεσαι καὶ πίεσαι καὶ ἀπελεύσει τὴν ὁδὸν σου·

(15.12) "Blessed is the Lord God Most High who sent you to save me from the darkness. (15.12x) And what is your name, Lord, tell me so that I may praise you forever?" And he said to her: "My name is unutterable, having been written in the Book of the Most High." (15.13) And Aseneth said: "If I have found favour before you O Lord, (15.14) sit a little on this bed because it is undefiled and I will set before you a table. And you will eat and drink and depart on your way."

(16.1) καὶ εἶπεν αὐτῇ· σπεῦσον φέρε δὴ μοι κηρίον μέλιτος· (16.2) καὶ ἔστη ἀσενέθ καὶ ἐλύπηθη· διότι οὐκ εἶχεν κηρίον μέλιτος ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς· (16.3) καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος· τί ἔστηκας· (16.4) ἡ δὲ εἶπε· πέμψω δὴ <κύριε> παιδάριον εἰς τὸ προάστειον ὅτι ἐγγὺς ἐστίν· καὶ οἶση ταχέως κηρίον μελίτσης καὶ παραθήσω σοι· (16.5) καὶ εἶπεν αὐτῇ· βάδιζε εἰς τὸ ταμείον σου· καὶ εὐρήσεις κηρίον μελίτσης ἄρον αὐτὸ καὶ κόμισσον ὧδε· (16.8) καὶ εἰσελθοῦσα εὗρεν κηρίον μελίτσης κείμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης μέγα καὶ λευκὸν ὥσεί χιῶν ἐοικῶτα τῇ δρόσῳ τοῦ <οὐρανοῦ>· πνωὴν εὐωδίας πνέων· (16.9) καὶ θαυμάσασα ἀσενέθ, (16.10) εἰσήνεγκε καὶ παρέθηκεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος· (16.14) μακαρία ἡ σὺ ἀσυνέθ· διότι ἀπεκαλύφθη σοι τὰ ἄρρητα τοῦ δεσπότη· καὶ μακάριοι πάντες οἱ προκείμενοι⁸ <κυρίῳ> τῷ <θεῷ> ἐν μετανοίᾳ· ὅτι ἐκ τούτου φαγόντ<αι> τοῦ κύριου⁹ ὅπερ πεποιήκασιν αἱ μελίτσαι ἐκ τῶν ἀνθέων τοῦ παραδείσου τοῦ <θεοῦ>· ὅτι κηρίον ζωῆς ἐστὶ τοῦτο· (16.15) καὶ ἥπλωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ ἀπέτεμε τμῆμα βραχὺ ἐκ τοῦ κηρίου καὶ ἔφαγεν· καὶ τὸ καταλειπὸν παρέβαλε τῷ χειρὶ αὐτοῦ τῷ στόματι ἀσυνέθ·

(16.1) And he said to her: "Quickly, bring to me a honeycomb." (16.2) And Aseneth stood and she was distressed because she did not have a honeycomb in her storeroom. (16.3) And the angel said to her: "Why are you stood there?" (16.4) And she said: "Lord, I will send a boy to the edge of town because it is near. And he will quickly bring a honeycomb and I will place it before you." (16.5) And he said to her: "Go into your storeroom and you will find a honeycomb, take it bring it here." (16.8) And having gone in, she found a honeycomb lying on the table, large and white as snow, like the dew of heaven, giving off a sweet smell. (16.9) And Aseneth was amazed, (16.10) and carried it in and set it before him. And the angel said to her: (16.14) "Blessed are you Aseneth because the unspeakable things of the Lord have been revealed to you. And blessed are all who attach themselves to the Lord God in repentance. Because from this, they eat of the honeycomb, which the bees had made from the flowers of paradise of God, because this is the honeycomb of life." (16.15) And he stretched out his right hand and broke off a little from the honeycomb and he ate. And what was left he placed with his hand into Aseneth's mouth.

8. Better προσκείμενοι, as found elsewhere in the tradition.

9. Context indicates this should be κηρίου.

(16.16) καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἰδοὺ νῦν ἔφαγε ἄρτον ζωῆς καὶ ἀθανασίας· καὶ ἐγλυκάνθη ἀσενέθ τῷ στόματι· καὶ πᾶσι τοῖς μέλεσιν αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη χαρίτος θείας·

(16.16) And he said to her: "Behold, now eat the bread of life and immortality." And Aseneth's mouth was sweetened and all of her limbs. And she was filled with divine grace.

(17.4) καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· <κύριε> καλέσω δὴ τὰς ἐπτὰ συνπαρθένους μου· τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὰς ὡς καμὲ ἠύλόγησας· (17.5) καὶ εἶπεν αὐτῇ· κάλεσον· (17.6) καὶ εὐθεὺς ἔστησεν αὐτὰς ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐταῖς· εὐλογῆσαι ἡμᾶς <κύριος> ὁ <θεὸς> ὁ ὑψίστος· καὶ ἔσεσθαι πόλεως τῆς καταφυγῆς κίονες ἐπτὰ· εἰ τίς ἐστὶν ἡ πόλις ἡ κηρία ἡμῶν ἀσενέθ· (17.7) καὶ εἶπ<εν> τῇ ἀσενέθ· μετὰθες τὴν τράπεζαν· (17.8) καὶ ἀποστραφῆσα τοῦ μεταθῆναι αὐτήν· καὶ ὁ ἄγγελος ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῶν·

(17.4) And she said to the angel: "Lord, I will call my seven virgin companions to bless them like also you blessed me." (17.5) And he said to her: "Call". (17.6) And immediately she stood them before him. And he said to them: "The Lord God Most High bless you and you will be seven pillars of the City of Refuge. Or why is Aseneth our honeycomb city?" (17.7) And he said to Aseneth: "Put away the table." (17.8) And she turned away to put it away, and the angel departed from their eyes.

(18.1) καὶ ἰδοὺ εὐθέως εἰσπιδά νεάνις ἐκ τῆς θεραπείας τοῦ πετεφῆ καὶ φησὶν· ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ <θεοῦ> ἔρχ<εται>· ὁ γὰρ πρόδρομος αὐτοῦ πρὸς τὰς θύρας τῆς αὐλῆς ἡμῶν· (18.2) καὶ εὐθέως ἐκάλεσ<εν> ἀσενέθ τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς· καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπεῦν καὶ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν· καὶ ἐτοίμασον δεῖπνον καλόν· διότι ἰωσήφ ὁ δυνατὸς τοῦ <θεοῦ> ἔρχ<εται> πρὸς ἡμᾶς σήμερον· (18.5) καὶ εὐθέως ἐποίησεν ὡς ἐντέταλτο· αὐτῇ δὲ ἀναμνησθεῖσα τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀγγέλου, (18.6) περιεβάλετο ἐσθῆτα νυμφικὴν καὶ κόσμον· (18.9) καὶ ἐνίψατο ὕδατι καθαρῷ· καὶ ἴστατο συν ταῖς παρθένοις προσδεχόμεναι τὴν ἰωσήφ παρουσίαν· (18.11) καὶ ὁ ἀνατροφεὺς αὐτῆς ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας παρέστη λέγων· κυρῖα· ἡτοίμασθαι ὡς ἐκέλευσας· καὶ ταῦτα λέγων, ἴστατο ἔκθαμβος ἐκπλητ<μένος> ἐπὶ τῇ ἀθρῶα μεταβολῇ τοῦ ἀσῦγκρίτου καλλους αὐτῆς· καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον εἶπεν· τί ἐστὶν ἡ χάρις αὐτῇ ἡ μεγάλη·

(18.1) And behold, suddenly a young man from the servants of Pentephres rushed in and said: "Joseph, the Powerful One of God comes! For his forerunner is at the door of our court." (18.2) And immediately Aseneth called the one over her house. And she said to him: "Hurry and prepare the house and make ready a good feast, because Joseph, the Powerful One of God comes to us today." (18.5) And immediately he did as she commanded. And when she remembered the command of the angel (18.6) she put on bridal clothing and ornamentation (18.9) and washed with pure water. And she stood with the virgins to await Joseph's arrival. (18.11) And her foster-father, the one over the house, arrived, saying: "Mistress, it is prepared like you commanded." And while saying these things, he stood amazed, being struck by the total change of her incomparable beauty. And falling on (his) face he said: "What is this great grace?"

οὐκ ἔστιν <ἀνθρώπινον>¹⁰ κάλλος· ἀλλὰ δόξης <θεοῦ> τοῦ ὑψίστου κυρία πεπλήρωσαι· καὶ γὰρ προ βράχῳ ὅταν ἐνετείλω μοι εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν, τὸ εἶδος σου ἦν ὡς χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· νῦν ἰδὲ, ἀκτῖνοβόλους λαμπηδόνας ἐκ σοῦ ὁρῶ αὐγαζούσας·

Is this not human beauty but to fulfil the praise of God Most High in the Lord? For it was a little thing when you commanded me to prepare the house, your appearance was like yesterday and during three days. Now look! I see rays of sunlight shining from you!"

(19.1) καὶ ταῦτα λέγοντος· ἰδοὺ παιδάριον καὶ εἶπεν πρὸς ἄσενεθ· ἰωσήφ πρὸς τὰς θύρας τῆς αὐλῆς· (19.2) καὶ ἔσπευσεν ἄσενεθ καὶ κατέβη τὴν κλίμακα· σὺν ταῖς ἐπτὰ παρθένοις εἰς συνάντησίν· (19.3) καὶ εἰσῆλθεν ἰωσήφ ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ ἐκλείσθησαν αἱ θύραι· καὶ ἐξεκλείσθησαν ἅπαντες ἀλλότριοι· (19.4) καὶ ἄσενεθ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησίν τοῦ ἰωσήφ· καὶ ἰδὼν αὐτ<ὸν> ἰωσήφ ἐθαμβήθη ἐπὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ εἶπεν· τίς εἶ σύ· (19.5) καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμὶ ἡ παιδίσκη σου ἄσενεθ· καὶ τὰ εἰδῶλα ἀπέρριψα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπώλοντο· καὶ <ἄνθρωπος> εἰσῆλθε πρὸς με ἐκ τοῦ <θεοῦ> σου· καὶ ἔδωκέ μοι ἄρτον ζωῆς καὶ ἔφαγον· καὶ ποτήριον εὐλογημένον καὶ ἔπιον· καὶ εἶπε πρὸς με· δέδωκά σε νύμφην τῷ ἰωσήφ· καὶ κληθήσ<εται> τὸ ὄνομά σου πόλις καταφυγῆς· (19.6) καὶ εἶπε μοι· πορεύσομαι πρὸς ἰωσήφ καὶ λαλήσω αὐτῷ περὶ σοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα· (19.7) καὶ νῦν σὺ γινώσκεις <κύριε>· εἰ εἰσῆλθε πρὸς σὲ ὁ <ἄνθρωπος> ἐκεῖνος καὶ λελάληκέ σοι περὶ ἐμοῦ· (19.8) καὶ εἶπεν ἰωσήφ· εὐλογημένη εἶ σύ τοῦ <θεοῦ> ¹¹τῷ ὑψίστῳ· καὶ εὐλογη<μενον> τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας· (19.10) καὶ ἐξέτειν<εν> ἰωσήφ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἄσενεθ τὰς ἑαυτῆς ἀγκάλας¹²,

(19.1) And while saying these things, behold, a young lad (arrived)¹³ and he said to Aseneth: "Joseph is at the doors of the courtyard." (19.2) And Aseneth hastened and went down the stairs, together with the seven virgins to meet (him). (19.3) And Joseph entered into the courtyard, and the doors were closed and all the strangers were shut out. (19.4) And Aseneth went out to meet Joseph and Joseph, seeing her, was amazed at her beauty. And he said: "Who are you?" (19.5) And she said: "I am your maidservant Aseneth, and I cast out the idols from me and they were destroyed. And a man came to me from your God and he gave me bread of life and I ate, and the blessed cup and I drank. And he said to me: 'I have given you as a bride to Joseph. And your name will be called City of Refuge.' (19.6) And he said to me: 'I will go to Joseph and I will speak to him about you these words.' (19.7) And now, you know lord if that man came to you and spoke to you about me." (19.8) And Joseph said: "Blessed are you by God Most High, and blessed is his name forever." (19.10) And Joseph stretched out his hands and Aseneth her own arms.

10. ἄνιῶν

11. Preservation has lost the top of the left hand part of the top line.

12. Better ἀγκάλας

13. E lacks a verb of motion here.

(20.1) καὶ περιέπλάκησαν ἀλλήλαις· (20.2) καὶ κρατήσασα τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐκάθησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ <πατρὸς> αὐτῆς· καὶ ἔγαγεν ὕδωρ (20.5) καὶ ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτοῦ μ<έν> καταδεχομένου τοῦ ἰωσήφ· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐκάθησ<εν> αὐτὴν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· (20.6) καὶ ἦλθεν ὁ <πατὴρ> αὐτοῦ¹⁴ καὶ ἡ <μήτηρ> καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτῆς ἐξ αἰχμῶν καὶ ἰδὼν τὴν ἄσενεθ καθήμενην μετὰ ἰωσήφ (20.7) καὶ ἐδόξασαν τὸν <θεόν>· (20.8) καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον· καὶ εἶπε πετεφρῆς τῷ ἰωσήφ· αὐρίον ἐγὼ καλέσω πάντας τοὺς μεγίστάνους γῆς αἰγύπτου· καὶ ποιήσω ἡμῖν γάμους· καὶ λήψει τὴν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα· (20.9) καὶ εἶπεν ἰωσήφ· αὐρίον πορεύσομαι πρὸς φαραῶ τὸν βασιλέα· καὶ λαλήσω περὶ ἄσενεθ καὶ δώσει μοι αὐτήν· (20.10) καὶ εἶπε πετεφρῆς· πορεύου ἐν εἰρήνῃ·

(20.1) And they embraced each other. (20.2) And having grasped his right hand, she led him into the house. And she sat him on her father's throne. And she brought water (20.5) and washed his feet of Joseph who allowed her. Having grasped her hand, he sat her on his right. (20.6) And her father and mother and all her relatives came from the field. And they saw Aseneth seated with Joseph (20.7) and they glorified God (20.8) and they ate and drank. And Pentephres said to Joseph: "Tomorrow I will call all the nobles of Egypt and I will make the wedding for us. And you will take my daughter as a wife." (20.9) And Joseph said: "Tomorrow I will go to Pharaoh the king and I will speak about Aseneth and he will give her to me." (20.10) And Pentephres said: "Go in peace."

(21.2) καὶ εἰσελθὼν ἰωσήφ πρὸς φαραῶ· ἡτοίσατο ἄσενεθ εἰς γυναῖκα· (21.3) καὶ εἶπεν· ἔσται σοι ἀπὸ τοῦ νῦν· (21.4) καὶ πετεφρῆς ἤγαγεν ἄσενεθ ἐνώπιον φαραῶ· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· (21.5) στεφανώσας χρυσαίοις στεφάνοις· (21.8) καὶ ἐποίησεν φαραῶ γάμους καὶ δεῖπνα ἑπτα ἡμέραις· πάντα <ἀνθρώπων>¹⁵ προσκαλεσά<μενος> γῆς αἰγύπτου· (21.9) καὶ συνῆλθε ἰωσήφ τῇ ἄσενεθ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν μανασσῆ καὶ τὸν ἐφραῖμ· (21.10) καὶ τότε ἤρξατο ἄσενεθ ἐξομολογεῖσθαι <κυρίῳ> τῷ <θεῷ>· καὶ εὐχαριστῶσα δεομένη ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἡξίωται ἀγαθοῖς παρὰ <κυρίου>·

(21.2) And Joseph went to Pharaoh: "Let Aseneth become (my) wife." (21.3) And he said: "She will be yours from now on." (21.4) And Pentephres led Aseneth before Pharaoh and he blessed them. (21.5) He crowned them with golden crowns. (21.8) And Pharaoh made the marriage and a banquet for 7 days, having summoned all the people of the land of Egypt. (21.9) And Joseph came together with Aseneth and when she had conceived, she bore Manasseh and Ephraim. (21.10) And then Aseneth began to confess to the Lord God, giving thanks, praying for every good thing that she had been counted worthy of by the Lord.

14. The manuscript has a dot over each letter.

15. E reads ἄνῳν but the context points to reading this as in the plural.

(22.1) καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα· παρήλθωσαν τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθυνί<ας>· καὶ ἔρξαντο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λοιμοῦ· (22.2) καὶ ἤκουσ<εν> ἰωκὰβ περὶ ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν εἰς αἴγυπτον· σὺν πᾶσι τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ· (22.3) καὶ εἶπεν ἀσενέθ τῷ ἰωσήφ· πορεύσομαι τοῦ ἰδεῖν σὺν σοὶ τὸν <πατέρα> σου· (22.5) καὶ συνήντησαν αὐτῷ εἰς γῆν γεσέμ· καὶ εἰσπάσαντο αὐτὸν καὶ τοὺς υἱὸς αὐτοῦ· (22.7) καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν ἀσενέθ ἐθαύμασεν ἐπὶ τῷ κάλλει τῆς ὄψεως καὶ τῆς ἐδεσίμου πολιᾶς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐξεπλάγη θαμβίθεις εἰς τὸ ἐξαστράπτων κάλλος αὐτῆς· (22.8) καὶ εἶπεν· αὕτη ἐστὶν ἡ νύμφη μου ἢ γυνή σου ᾧ ἰωσήφ; εὐλογημένε τῷ <θεῷ> τῷ ὑψίστῳ· (22.9) καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν καὶ ἐφίλησεν αὐτήν· καὶ αὐτῇ περιπλακῆσα τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κατεφιλῆσ<εν> αὐτὸν· (22.10) καὶ συνεσθιαθέντες αὐτοῖς ὑπέστρεψαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ἅμα· (22.11) προπεμπόντων αὐτοὺς τῶν ἀδελφῶν ἰωσήφ τῶν υἱῶν λίας· οἵτινες ὑπῆρχον σὺμεῶν καὶ λευῖ· (22.13) οὓς πάνυ ἐπόθει ἀσενέθ διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς θεοσεβεῖς·

(23.1) καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρεῖναι αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν· ἶδεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τείχους ὁ υἱὸς φαραῶ, ὁ πρωτότοκος· καὶ ἐδυσφόρησεν ἐπὶ τῷ κάλλει ἀσενέθ· καὶ εἶπεν· οὐχ' οὕτως ἔσται· (23.2) καὶ πρὸς καλεσάμενος σὺμεῶς καὶ λευῖ, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκω ἐγὼ ὅτι ὑμεῖς ἐστέ ἀνδρες δυνατοὶ ὑπὲρ πάντας· (23.3) καὶ θέλω λήψασθαι ἐμαυτῷ ὑμᾶς ἀδελφούς· καὶ δώσω ὑμῖν χρυσὸν καὶ ἄργυρον· καὶ παίδας καὶ παιδίσκας καὶ οἴκους· καὶ κλήρους μεγάλους· πλὴν τὸ ῥήμα τοῦτο ποιήσατε· καὶ ποιήσατε μετ' ἐμοῦ ἔλεος· διότι ὑβρίσθην ἐγὼ βιαίως παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν ἰωσήφ λαβὼν ἀσενέθ τὴν γυναικα μου· (23.4) καὶ νῦν δεῦτε σὺμμαχίσατέ μοι πρὸς πόλεμον κατὰ ἰωσήφ· καὶ ἀποκτενῶ αὐτὸν· καὶ ἔξω τὴν ἀσενέθ εἰς γυναῖκα· (23.5) εἴ δὲ ἐξουθενήσῃ<ται> τὴν βουλήν μου ἰδοὺ ἡ ῥομφαία μου ἡτοιμασθαι καθ' ὑμῶν·

(22.1) And it happened after these things, the seven years of plenty passed and the seven years of famine began. (22.2) And Jacob heard about Joseph, his son. And he came into Egypt, together with all his relations. (22.3) And Aseneth said to Joseph: "I will go to see your father together with you." (22.5) And they met with him in the land of Gesem. And they greeted him and his sons. (22.7) And when Aseneth had seen him, she was amazed by the beauty of his appearance and his revered grey-hair. And he, likewise, was amazed by her shining beauty. (22.8) And he said: "Is this my daughter-in-law, your wife, O Joseph? Be blessed by God Most High!" (22.9) And he called her and kissed her. And she embraced his neck and kissed him. (22.10) And when they had eaten with them, they returned to their house together. (22.11) Going before them were the brothers of Joseph, the sons of Leah, namely Simeon and Levi, (22.13) who Aseneth esteemed because they were God-fearers.

(23.1) And it happened during their return to the city, the firstborn son of Pharaoh saw them from the wall. And he was troubled by Aseneth's beauty and he said: "It shall not be!" (23.2) And having called to Simeon and Levi, he said to them: "I know that you are more powerful than all men, (23.3) and I want to take you to myself as brothers. And I will give you gold and silver and servants and maid-servants and houses, and large estates. Do me a favour, and you will do a merciful thing for me, because I was violently insulted by your brother Joseph when he took Aseneth, my wife. (23.4) And now come, fight with me in battle against Joseph and I will kill him and have Aseneth as a wife. (23.5) But if you despise my will, see my sword is prepared against you!"

(23.6) καὶ ἅμα ταῦτα λεγών· ἐγῴμνωσε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐπέδειξεν αὐτοῖς· ὥς δὲ ἤκουσαν τὰ ῥήματα ταῦτα· κατενύγησαν σφόδρα· (23.7) καὶ θυμωθέντες ἠβουλήθησαν πατάξαι τὸν υἱὸν φαραῶ· ὥς λαλήσαντα σκληρὰ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν· (23.8) καὶ λευὶ ὥς προφήτης ὢν τοῦ <θεοῦ> ἐπέσχεν τὴν ἐκ θυμοῦ βουλήν· καὶ ἐπάτησε τὸν πόδα τὸν δεξιὸν τοῦ συμεὼν καὶ ἔθλιψε, σημαίνων αὐτῷ τοῦ παῦσαι ἀπὸ τῆς ὀργῆς· (23.9) καὶ εἶπεν· ἵνα τί σὺ ὀργὴ θυμοὶ πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον· καὶ ἡμεῖς ἐσμεν θεοσεβεῖς μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ· (23.10) καὶ εἶπεν λευὶ τῷ φαραῶ μετὰ παρρησίας καὶ ἰλαρότητος· ἵνα τί λαλεῖς ὁ κς ἡμῶν ταῦτα τὰ ῥήματα· καὶ ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν ὥς υἱὸς <θεοῦ>· (23.11) καὶ πῶς ποιήσωμεν τὸ ῥήμα τοῦτο τὸ πονηρόν· (23.13) καὶ σὺ μὲν ἀπὸ τοῦ νῦν φύλαξαι τοῦ λαλήσαι τί περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν μήπως παταχθήσῃ· εἰ δὲ σὺ ἐμμένῃς τῇ βουλῇ σου ταύτῃ τῷ πονηρᾷ, ἰδοὺ αἱ ῥομφαῖαι ἡμῶν ἐσπασμέναι ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν· καὶ πατάξωμαί σε· (23.14) καὶ ἐκδικήσωμεν ἑαυτούς· καθὼς ὁ <θεός> ἐξεδίκησεν τὴν ὕβριν σιχήμεν ταῖς δυσὶ ῥομφαίαις ἡμῶν· διὰ τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν δίναν· ἣν ἐμίανεν σὺχέμ ὁ υἱὸς ἐμμώρ· (23.15) καὶ ἴδεν ὁ υἱὸς φαραῶ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν· (23.16) καὶ ὁ λευὶ ἀνέστησεν αὐτόν, εἰπὼν αὐτῷ· μὴ φοβηθεῖς· πλὴν φύλαξαι τοῦ λαβεῖν τί ῥήμα κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν· (23.17) καὶ ἐξῆλθον ἀπο προσώπου τοῦ υἱοῦ φαραῶ·

(24.1) καὶ ἦν ὁ υἱὸς φαραῶ πλήρης φοβου<μένος>· καὶ λύπης δακνο<μένος> ἐν τῷ κάλλει ἀσενέθ· (24.2) καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ βαλλὰς καὶ ζελφὰς· παιδίσκων λίας καὶ ῥαχήλ γυναικῶν ἰακῶβ· ἐχθραίνον<ται> τῷ ἰωσήφ καὶ τῇ ἀσενέθ· καὶ ἔσονται σοι ὑποχείριοι κατὰ τὸ θέλημά σου·

(23.6) And while saying these things, he drew his sword and showed it to them. Now when they heard these words, they were greatly distressed. (23.7) And being angry, they wanted to strike Pharaoh's son, as he was speaking cruel words against their brother. (23.8) And Levi being a prophet of God, restrained from wrath. And he stood on Simeon's right foot and pressed, signalling to him to cease from anger. (23.9) And he said: "Why are you angry with this man? We are God-fearing, not returning evil against evil." (23.10) And Levi spoke bold and cheerfully to Pharaoh¹⁶: "Why does our lord speak these things? Joseph, our brother, is like a son of God? (23.11) And how should we do this wicked thing? (23.13) And you, guard yourself from now on from speaking such things concerning our brother lest you are struck. But if you continue with this wicked design of yours, behold, our swords are drawn in our hands. And I would strike you. (23.14) And we would avenge ourselves just as God punished the insult of the Shechemites with these two swords of ours, because of our sister Dinah, who Shechem, the son of Hamor, defiled." (23.15) And the son of Pharaoh saw, and he was very afraid and fell with his face to the ground. (23.16) And Levi raised him up, saying to him: "Do not be afraid. But guard yourself from doing anything against our brother." (23.17) And they went out from the presence of Pharaoh's son.

(24.1) And the son of Pharaoh was filled with fear and stung with grief by the beauty of Aseneth. (24.2) And his servants said to him: "Behold, the sons of Balas and Zelphas, maid-servants of Leah and Rachel, wives of Jacob, hate Joseph and Aseneth. And they will be under your control, according to your will."

16. 'son of' apparently has been lost here. Cp 23.1, 7, 15.

(24.3) καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἡμέρας νύκτος· εἶπεν αὐτοῖς τὴν βουλήν· (24.4) καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ γὰρ καὶ δὲν οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ κατατίθενται τὸν σκοπὸν· καὶ πληροῦντας τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· ὡς εἶδεν αὐτοὺς ὁ υἱὸς φαραῶ· προσέθηκε λόγους παροξυσμοῦ καὶ δολιότητος λέγων· (24.8) ἐγὼ ἀκήκοα λαλοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἰωσήφ πρὸς τὸν <πατέρα> μου φαραῶ περὶ ἡμῶν τέκνα παιδίσκων τοῦ <πατρός> μου εἰσὶ· καὶ ἀναμένω τὸν θάνατον τοῦ <πατρός> μου καὶ ἀντιστρέψω αὐτοῖς τὴν κακίαν αὐτῶν· (24.9) καὶ οὗτοι με πρᾶκασί τοῖς ἰσμαίλῃταις· (24.10) καὶ ἐπήνεσεν αὐτῷ φαραῶ ὁ <πατήρ> μου καὶ εἶπεν αὐτῷ· καλῶς εἴρηκας· λάβε αὐτοὺς ἐν καιρῷ πολέμου· καὶ ἀπόλεσον αὐτοὺς ἄρδην· (24.11) καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ <ἄνθρωποι> τῶν ῥημάτων τοῦ υἱοῦ φαραῶ· ἐταράχθησαν σφόδρα καὶ ἐλυπήθησαν· καὶ εἶπαν αὐτῷ· δεόμεθά σου <κύριε> βοήθησον ἡμῖν· (24.13) ἐπεὶ παῖδες σου ἡμεῖς καὶ ποιοῦμεν τὸ θέλημά σου· (24.14) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς φαραῶ· τὴν νύκτα ταύτην ἀποκτίνετε τὸν ἰωσήφ· (24.15) καὶ εἶπαν αὐτῷ δὲν καὶ γὰρ· ἰδοὺ ἀκηκόαμεν τοῦ ἰωσήφ λεγόντος πρὸς τὴν ἀσενέθ· πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας ἡμῶν· διότι ὥρα ἐστὶ τοῦ τρυγήτου· καὶ δέδωκεν αὐτῇ ἅνδρας εἰς πόλεμον· καὶ ἡ προόδους· (24.16) νῦν ἄκουσον ἡμῶν τοῖς παισίν σου· (24.19) καὶ ἡμεῖς οὖν πορευσόμεθα νυκτὸς καὶ ἐνεδρεύσωμεν εἰς τὸν χειμάρρουν ἐν τῇ ὕλῃ τοῦ καλάμου· καὶ δὸς ἡμῖν ἀνὰ ἑξ ἄνδρας· καὶ σὺ λάβε μετὰ σοῦ ἡ ἵππεῖς τοξευτὰς· καὶ πορεύου ἔμπροσθεν μακρόθεν· καὶ ἐλεύσεται ἀσενέθ καὶ ἐμπεσεῖτε εἰς τὰς ἐνέδρας ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς κατακόψωμεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μετὰ αὐτῆς· καὶ ἐμπεσεῖτε ἀσενέθ εἰς τὰς χεῖρας σου καθὰ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· καὶ ἀποκτενοῦμεν τὸν ἰωσήφ λυπούμενον περὶ ἀσενέθ· καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποκτενοῦμεν πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη ὁ υἱὸς φαραῶ· καὶ ἐξάπεστείλεν αὐτοὺς μετὰ τοῦ στρατοῦ ὡς δεδήλωται·

(24.3) And having called them during the dead of night, he told them (his) plan. (24.4) And Gad and Dan, the older brothers answered him, noting the significance and fulfilling his plan when the son of Pharaoh saw them. He added provoking and deceitful words, saying: (24.8) I have heard our brother Joseph spoke to my father Pharaoh concerning you¹⁷: "They are the children of the maid-servants of my father. And I will wait for the death of my father and I will turn against them their own evil. (24.9) And these men sold me to the Ishmaelites." (24.10) And Pharaoh my father gave him his favour and said to him: "You have spoken well. Take them in time of war and destroy them completely." (24.11) And when the men heard the words of the son of Pharaoh, they were greatly troubled and they were grieved. And they said to him: "We beseech you lord, help us! (24.13) Since we are your servants, we do your will." (24.14) And Pharaoh's son said to them: "Kill Joseph this night!" (24.15) And Dan and Gad said to him: "Behold, we have heard Joseph saying to Aseneth: 'Go tomorrow into the field of our inheritance, because it is the time of harvest.' And he gave her 600 men of battle and 50 forerunners. (24.16) Now, listen to us, your servants. (24.19) And we will go in the night and we will lie in wait in the stream bed in the thicket of reeds. And give us each 500 men and you, take with you 50 mounted archers. And go ahead some way. And Aseneth will come and she will fall into our ambush. And we will kill the men who are with her. And Aseneth will fall into your hands, as your soul desires. And we will kill Joseph while he is grieving over Aseneth. And we will kill his children before his eyes." And the son of Pharaoh rejoiced. And he sent them with the force as indicated.

(25.1) ὁ δὲ υἱὸς φαραῶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἦλθεν ἐπὶ τὸν θάλαμον τοῦ <πατρὸς> αὐτοῦ τοῦ ἀποκτείνειν αὐτόν· καὶ οἱ φύλακες τοῦ <πατρὸς> αὐτοῦ διεκόλουν αὐτὸν λεγόντες· τί προστάσεις <κύριε>· (25.2) καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὄψωμαι τὸν¹⁸ <πατέρα> μου· διότι πορεύομαι τρυγῆσαι τὴν ἀνπελὸν μου· (25.3) καὶ εἶπον αὐτῷ· κεφαλῆς πόνον ἴσθετο ὁ <πατήρ> σου καὶ ἠγρύπνησεν ὅλην τὴν νύκτα· καὶ νῦν ἡσυχάζει· εἰρηκῶς ἡμῖν, μὴδεὶς ἐγγίξετο μοι· μὴ δὲ ὁ υἱός μου ὁ πρωτότοκος· (25.4) καὶ ἀπῆλθεν σπεῦδον ὁ υἱὸς φαραῶ· σὺν τοῖς ὕπποισι καθὰ ἐλάλησαν αὐτῷ γὰρ καὶ δάν· (25.5) καὶ ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ νεότεροι· νεφθαλὴν καὶ ἀσὴρ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῖς τοῖς πρεσβυτέροις δὲν καὶ γὰρ· ἵνα τί ὑμεῖς πονηρεύσθαι κατὰ τοῦ <πατρὸς> ἡμῶν ἰσραήλ· καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν πάλιν ἰωσήφ· καὶ αὐτὸν διαφυλάσσει <κύριος>· οὐχ ἴδου ἅπαξ πεπράκατε αὐτόν· καὶ ἔστιν σήμερον βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς· καὶ <σωτήρ> καὶ σῖτοδότης· (25.6) καὶ νῦν ἐὰν πάλιν πειράσγητε τοῦ πονηρεύεσθαι αὐτόν ἀναβήσεται εἰς τὸν <οὐρανόν>· καὶ πέμψει πῦρ καὶ καταφάγεται ἡμᾶς· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ <θεοῦ> πολεμήσουσιν πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ αὐτοῦ· (25.7) καὶ ὀργίσθησαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι καὶ εἶπαν ἄλλ' ὥς γυναῖκες ἀποθανοῦμεν;

(25.1) Now the son of Pharaoh went that night to his father's chamber to kill him. And his father's guards prevented him saying: "What do you command, lord?" (25.2) And he said to them: "I want to see my father because I am going to harvest my vineyard." (25.3) And they said to him: "Your father has a headache and he was awake all night and now he rests. He said to us: 'No-one may draw near to me, not even my firstborn son.'" (25.4) And Pharaoh's son departed hastily, together with the 50 horsemen as Gad and Dan commanded him. (25.5) And the younger brothers, Nephtali and Asher, said to their older brothers, Dan and Gad: "Why are you doing evil against our father Israel and our brother Joseph again? And the Lord protects him. Behold, did you not sell him once? And today he is king of all the land and saviour and grain-giver. (25.6) And now, if you attempt again to do evil (against) him, it will go up to heaven. And He will send down fire and it will consume us. And the angels of God will fight against you for him." (25.7) And their older brothers were angry with them and said: "But shall we die like women?"

(26.1) καὶ ἀνέστη τὸ πρωῒ ἄσενεθ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἰωσήφ· πορεύσωμαι καθὰ εἶρηκας εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας· καὶ δέδοικεν ἡ ψυχὴ μου· διότι σὺ χωρίζεις ἀπ' ἐμοῦ· (26.2) καὶ εἶπεν αὐτῇ ἰωσήφ· θάρση καὶ μὴ φοβηθεῖς· διότι <κύριος> μετὰ σοῦ· καὶ αὐτὸς φυλάξει σε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἀπὸ παντὸςπραγμάτος πονηροῦ·

(26.1) And Aseneth arose in the morning and she said to Joseph: "Let me go as you said into the field of the inheritance. And my soul is afraid because you are going away from me." (26.2) And Joseph said to her: "Take courage and do not be afraid, for the Lord is with you, and he will guard you like the apple of (his) eye from every evil act."

17. Contexts suggests Ε ἡμῶν should be ὑμῶν as Pharaoh's son is not one of the maidservants' children.

18. Repeated in manuscript.

(26.3) ἀγὼ δὲ πορεύσομαι εἰς τὴν σῖτοδοσίαν μου· καὶ δώσω τοῖς <ἀνθρώποις> [...] ¹⁹ ἀπὸ προσωπου <κυρίου> πᾶσα ἡ γῆ· (26.4) καὶ ἀπῆλθεν ἀσενέθ τὴν ὁδὸν αὐτῆς· καὶ ἰωσήφ ἀπῆλθεν εἰς τὴν σῖτοδοσίαν· (26.5) καὶ ἦλθεν ἀσενέθ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ χειμάρρου· καὶ ἑξακόσιοι μετ' αὐτῆς· καὶ ἐξεπήδησαν ἐκ τῶν ἐνέδρων οἱ ἐνεδρευταί· καὶ συνέμειξαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀσενέθ· καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας· καὶ τοὺς προδρόμους αὐτῆς ἀπέκτειναν πάντας· καὶ ἔφυγεν ἀσενέθ ἐν τῷ ὀχήματι αὐτῆς ἔμπροσθεν· (26.6) καὶ λευὶ ἀνήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς λίας, τὸ κίνδυνον τῆς ἀσενέθ· καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ· καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἐπὶ τοῖς βραχίουσιν αὐτῶν· καὶ τὰ δῶρα αὐτῶν ἐν ταῖς δεξιαῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῆς ἀσενέθ δρόμῳ τάχει· (26.7) καὶ ἔφυγεν ἀσενέθ ἔμπροσθεν· καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς φαραῶ ἀπαντᾷ αὐτῇ· καὶ ἦ ἄνδρες ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ· (26.8) καὶ ἶδεν ἀσενέθ καὶ ἐφοβήθη· καὶ ἐταράχθη σφόδρα· καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα τοῦ <θεοῦ> αὐτῆς·

(26.3) But I will go to my grain-distribution and I will give to men...[line missing]..all the land... ²⁰ from the face of the Lord. (26.4) And Aseneth departed on her way and Joseph went out to the grain-distribution. (26.5) And Aseneth came to the place of the stream bed and six hundred men with her. And the ambushers rushed from the hiding places and they joined in battle with Aseneth's men. And they cut them down by the edge of the sword. And they killed all her forerunners. And Aseneth fled in her chariot ahead. (26.6) And Levi reported to his brothers, the sons of Leah, Aseneth's peril. And each took his sword and placed it on his thigh, and their shields on their arms, and their spears in their right hands, and they pursued after Aseneth running quickly. (26.7) And Aseneth fled ahead. And behold, the son of Pharaoh met her, and 50 mounted men with him. (26.8) And Aseneth saw and she was afraid and greatly troubled. And she called on the name of her God.

(27.1) καὶ βενῖαμειν ἐκάθητο ἐκ δεξιῶν τῆς ἀσενέθ ἐν τῷ ὀχήματι· καὶ ἦν βενῖαμειν παιδάριον· ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν· παιδάριον μέγα καὶ ἰσχυρόν· καὶ πυρτανικόν· καὶ ἦν αὐτῷ κάλλος ἄρρητον· καὶ ἰσχυρὸς ὡς σκύμνου λέοντος· καὶ φοβού<μενος> ἦν σφόδρα τὸν <κύριον>· (27.2) καὶ κατεπήδησεν βενῖαμειν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ χειμάρρου στρουγυλοῦν· καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἠκόντισε κατέναντι τοῦ υἱοῦ φαραῶ· καὶ ἐπάταξε τὸν κρόταφον αὐτοῦ τὸν εὐώνημον· καὶ ἐτραμάτησεν αὐτὸν τραύματι βαρῇ, (27.3) καὶ ἔπεσεν ὁ υἱὸς φαραῶ ἀπὸ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν·

(27.1) And Benjamin was sat on Aseneth's right in the chariot. And Benjamin was a lad, 18 years old. He was a tall and strong and commanding lad. And he had unspeakable beauty and strength like a young lion. And he greatly feared the Lord. (27.2) And Benjamin dismounted from the chariot and took from stream bed a pebble and he filled his hand and he cast it against Pharaoh's son. And it struck his left temple and it wounded him with a deep wound. (27.3) And Pharaoh's son fell from his horse on the ground.

19. Manuscript preservation cuts off the opening of the top line, probably about 20 letters.

20. Burchard's text reads καὶ οὐ μὴ φθαρῇσεται ("and [all the land] will surely not perish").

(27.4) καὶ ἐπήδησε βενϊανεῖν καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ εἶπεν τῷ ἡνιοχῷ τῆς ἀσενέθ· δός δή μοι λίθους ἐκ τοῦ χειμάρρου· (27.5) καὶ ἔδωκεν αὐτῷ· καὶ ἠκόντησεν αὐτοῖς μὴ λίθους· καὶ ἀπέκτεινεν μὴ ἄνδρας τοὺς ὄντας μετὰ τοῦ υἱοῦ φαραῶ· καὶ ἔδυσαν πάντες οἱ λίθοι διὰ τῶν κροτάφων αὐτῶν· (27.6) καὶ οἱ υἱοὶ λίας· ρουβὴν καὶ συμεὼν· καὶ λευὶ καὶ ἰούδας· ἰσάχαρ· ζαβουλὼν· κατεδίωξαν ὅπισθεν τῶν ἐνεδρευόντων· καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς ἅφνω· καὶ κατέκοψαν πάντα ἄνδρα· β̄ ο̄ καὶ ρ̄ ἄνδρας· (27.7) οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ βαλλὰς καὶ ζελφὰς ἔλεγον· ἀπολώλαμεν ἀπολώλαμεν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἔθνηκεν ὁ υἱὸς φαραῶ ἐν χειρὶ βενϊαμὴν καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπολώλασιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ· (27.8) καὶ νῦν δεῦτε ἀποκτείνωμ<εν> τὴν ἀσενέθ καὶ τὸν βενϊαμὴν· καὶ φύγωμεν εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου· (27.9) καὶ ἐσπασμένοι τὰς ῥομφαίας ἐαυτῶν· (27.10) καὶ ἶδεν αὐτοὺς ἀσενέθ καὶ εἶπεν· <κύριος> ὁ ἀναζωοποιήσας με ἐκ τοῦ θανάτου· ὁ εἰπὼν μοι εἰς τὸν αἰῶνα ζήσε<ται> ἡ ψυχὴ σου· ῥύσαι με ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν τοῦτων· (27.11) καὶ ἤκουσεν <κύριος> τὴν φωνὴν αὐτῆς· καὶ ἔρευσαν αἱ ῥομφαίαι ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐτεφρώθησαν·

(27.4) And Benjamin leapt and went up on the rock and he said to Aseneth's chariot driver: "Give me stones from the stream bed." (27.5) And he gave (them) to him. And he threw them, 48 stones, and he killed 48 men who were with Pharaoh's son. And all the stones sank into their temples. (27.6) And the sons of Leah, Reuben and Simeon, and Levi and Judah, Issacar, Zebulun, pursued after the ambushers. And they fell on them suddenly. And they killed every man, 172 men. (27.7) But their brothers, the sons of Ballas and Zelphas were saying: "We are destroyed! We are destroyed by our brothers. And the son of Pharaoh is taken²¹ by the hand of Benjamin, and all those with him are destroyed by his hand. (27.8) And now come, let us kill Aseneth and Benjamin and let us flee into the reed bushes." (27.9) And they had drawn their swords. (27.10) And Aseneth saw them and said: "O Lord, who made me alive from death, the one who said to me: 'your soul shall live forever', save me from these wicked men." (27.11) And the Lord heard her cry and the swords poured from their hands on the ground and turned to ashes.

(28.1) καὶ εἶδον υἱοὶ ζελφὰς καὶ βαλλὰς τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἐφοβήθησαν καὶ εἶπον· <κύριος> πολεμεῖ ὑπὲρ ἀσενέθ· (28.2) καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησαν τῷ ἀσενέθ· καὶ εἶπον ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου· διότι δέσποινα ἡμῶν καὶ βασίλισσα ἦ σὺ· (28.3) καὶ ἡμεῖς ἐπονηρευσόμεθα εἰς σὲ κακὰ· καὶ <κύριος> ἀνταπέδωκεν ἡμῖν κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· (28.4) καὶ νῦν δεόμεθά σου ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· διότι αὐτοὶ ἔκδικοι τῆς ὕβρεως παρεγένοντο πρὸς σέ· καὶ ἡ ῥομφαία αὐτῶν κατέναντι ἡμῶν·

(28.1) And the sons of Zelphas and Ballas saw this great thing and they were afraid and said: "The Lord fights for Aseneth." (28.2) And they fell with (their) faces to the ground and did obeisance Aseneth. And they said: "Have mercy on us your slaves, for you are our lady and queen! (28.3) And we have done wickedly against you. And the Lord repaid us according to our deeds. (28.4) And now, we beseech you, have mercy on us and save us from the hands of our brothers, because the avengers of insult have coming to you, and their sword is against us!"

21. Ε ἔθνηκεν is probably a corruption of widely attested τέθνηκεν.

(28.7) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀσενέθ· θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν· διότι αὐτοὶ εἰσὶν ἄνδρες θεοσεβεῖς· καὶ φοβούμενοι τὸν <κύριον>· πορεύεσθαι δὲ εἰς τὴν ὕλην τοῦ καλάμου· ἕως ἐξιλάσωμαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἡμ<ῶν>· καὶ καταπαύσω τὴν ὀργὴν αὐτῶν· διότι ὑμεῖς μεγάλα τετολμήκατε· θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθαι· πλὴν, κρίνει <κύριος> ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν·

(28.7) And Aseneth said to them: "Take courage and do not be afraid of your brothers because they are god-fearing men and fearing the Lord. But go into the thicket of reeds until I propitiate them for you²², and I make their anger cease, for you acted rashly. Take courage and do not fear. Only the Lord will judge between me and you."

(29.7) καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς φαραῶ ἐκ τοῦ τραύματος· (29.8) καὶ φαραῶ ἐπένθησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐκ τοῦ πένθους αὐτοῦ ἐμαλακίσθη· καὶ ἀπέθανε φαραῶ ἐτῶν ρ καὶ θ· καὶ κατέλειπε τὸ διάδημα αὐτοῦ τῷ ἰωσήφ· (29.9) καὶ ἐβασίλευσεν ἰωσήφ ἔτη μῆ· καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέδωκε τὸ διάδημα τῷ ἐγγόνῳ φαραῶ τῷ νεοτέρῳ· ὃς ἦν ἐπὶ μαστοῦ ὅτε ἀπέθανε φαραῶ· καὶ ἦν ἰωσήφ ὡς <πατὴρ> τοῦ υἱοῦ φαραῶ τῷ νεοτέρῳ ἐπὶ γῆς αἰγύπτου.

(29.7) And Pharaoh's son died from the wound. (29.8) And Pharaoh mourned his son. And he became weak from his mourning. And Pharaoh died aged 109 years. And he left his diadem to Joseph. (29.9) And Joseph ruled 48 years. And after these things, he gave the diadem to offspring of Pharaoh, the youngest, who was on the breast when Pharaoh died. And Joseph was like a father to the youngest son of Pharaoh in the land of Egypt.

22. Contexts suggests E ἡμῶν should be ὑμῶν.

Translation of 661 (MS Mount Athos, Koutloumousiou 100)

The version below translates the text of 661 published in Burchard 1977:69-73. [Square brackets] refer to Burchard's versification, except where indicated. (Round brackets) give foliation according to 661. Paragraphs follow those in Burchard's text.

--o--O--o--

(f.37v) A narrative concerning how Joseph took Aseneth for a wife

I shall make known and narrate so that you shall know about Aseneth, she whom Joseph took for a wife. For some people say that she was the daughter of Pentephres the chief cook, who had bought Joseph from the Ishmaelites. However she was not the daughter of him, but someone else: [1.3] Pentephres, priest of the idols and an important ruler, who was in the land of Egypt, in the place called Heliopolis. But the reason why Joseph took the daughter of that Pentephres to be a wife is this:

[1.1f] When Joseph was given authority that he might gather the grain, he travelled with that royal wagon from place to place (f.38r) and he collected grain. [3.2] Now wanting to go also to that place, he sent twelve soldiers to that Pentephres, as the most important person of the place, so that he might prepare a place that he might stop, because there all the men of the the king came together.

[3.3] Then Pentephres prepared all that he had to need of, and he had great joy that Joseph was coming into his house. [4.3-8] And Pentephres also went to his daughter and said to her that he would give her to Joseph as a wife, and this man to her as a husband. Because she was very beautiful, he held her in a high tower, so that no-one should see her. [4.9] And when she heard the words of her father she did not accept that he would be her husband. Truly she said: "I do not want this man, who was sleeping until yesterday with his mistress, as my husband. Let my father keep silent and not say these words again!"

[5.1] And when Aseneth said these things, a boy came and said to her father: (f.38v) "Sir, Joseph the ruler of Egypt comes here!" [5.3] Then Pentephres arose, together with the whole of his household, and went out to meet Joseph. [5.2] And Aseneth had heard stories about Joseph, and when she heard that he was coming, she went out to the top of her tower by herself. [2.3] For Aseneth herself was an idol-worshipper, in other words she was worshipping the idols.¹

Concerning when Aseneth saw Joseph and how he pleased her and her repentance over the words which she spoke to her Father.²

1. It is common in early modern Greek rewriting of ancient Greek stories to explain words that the writer thought the audience would not understand. Here the explanation is of *εἰδωλωλάτρισσα*.

2. A miniature follows of Pentephres with his family welcoming Joseph, who is seated in a covered chariot wearing his royal attire. Aseneth looks out from the window above the tower.

[6.1] And when Aseneth saw Joseph, [5.4f] how he had come with such honour and with such great adornment, and that he was so beautiful, such that she saw no other as beautiful among all the men of that time, (f.39r) her heart loved him greatly, and she repented of the words which she said to her father, [6.2] and she was speaking to herself thus: "What man did I, who is truly alone, O miserable and wretched one, dare disdain? How shall I have courage before him? There is not another another one in all the world like him. But you, O God of Joseph, will sympathise with me and make me holy so that I shall become the concubine of Joseph."³

Thus Aseneth was speaking alone at the top of the tower. [7.1] And when Joseph entered he sat on the golden throne, and they brought water and washed his feet, and he sat at the table. [8.1] And the mother of Aseneth went up to the tower and spoke to Aseneth, that if she wished she might come down and greet Joseph. Then Aseneth descended with joy and came so that she might greet Joseph [8.2] and said to him: "Greetings my lord Joseph, blessed by God the Most High of heaven and earth." [8.5] Now she wanted to kiss him, (f.39v) but Joseph did not accept her but he said: "It is not right and proper that I should kiss an idol-worshipper, because I believe in the God of heaven and earth." [8.8] Then Aseneth was grieved and cried. And when Joseph saw her distress, [8.9] he blessed her and he prayed for her and said to her: "May the Lord God of heaven and earth, deem her worthy that she may be his slave, that she may believe in him." [9.1] And Aseneth rejoiced in the blessing of Joseph and went up into her tower, and [10.1-13.15] and she broke the idols of her father in pieces and put on garments of haircloth and ashes on her head and she fasted and she did all the actions of repentance to the God of Joseph. [13.2] And she disowned the gods of the Hellenes and of the Egyptians. The same were senseless and lacking perception. [10.1⁴] Then Joseph arose the next day when it became light, he harnessed his chariot and departed to gather grain, just as he was ordered.

[14.1] Now the angel of the Lord came to Aseneth and told her that God had heard her petition, [14.12] and she should shake the ashes from herself (f.40r) and dress herself according to her former style. [14.14f.] And Aseneth did just as the angel of the Lord said to her.

[15.2, 4] And the angel said to Aseneth: "From this day, your name has been written in the scroll of life [15.6] and God has given to you today to Joseph as a husband. [15.10] Go and dress in a wedding garment and when Joseph comes then you should go out to meet him." [15.11] The Aseneth bowed down to the ground to the angel and said: "As you please my lord, I shall do." [17.8] And the angel disappeared. [18.5] And she did according to the instruction of the angel and she put on the wedding garment. [18.2] And she commanded her servants and she prepared the wedding foods. [19.1] And suddenly a man came and said to Aseneth: "Mistress, Joseph, the beloved one of God, is coming." [19.2] And when Aseneth heard that Joseph was coming, she took with her the seven virgins and she rejoiced and she went out a little way to meet him. [19.3-9] Joseph came (f.40v) because the angel of the Lord...⁵ and in that, and matched⁶ Aseneth as a wife. And when Joseph saw her, he rejoiced, because the angel of the Lord said to him certain things, how she repented and fasted and how God had received her repentance.

3. Addition here perhaps reflects the influence of 1 Cor 7.14 and Heb 4.15.

4. Burchard labels this 13.3.

5. A verb seems to have been omitted at this page turn as the present text does not make sense as it stands.

6. ἐπροξένησε - this is the verb used to describe traditional match-making of couples by senior relatives.

Concerning how Joseph went into the house of Aseneth and how they met each other.⁷

Then as Aseneth, was coming down from the tower, and as Joseph was looking into her dwelling, they rejoiced and the heart of Joseph rejoiced in the most abundant beauty and fairness of Aseneth. [20.2] And Aseneth took Joseph up into her tower, the one which she had prepared, (f.41r) and brought a golden throne and she seated Joseph [20.5] and she also washed his feet. [20.6f] And her parents rejoiced greatly when they saw Joseph and Aseneth being alike in beauty in appearance. [20.8] Then Pentephres said to Joseph: "Since your highness has accepted to take my daughter Aseneth as a wife and to be your maidservant, tomorrow I shall call the nobles and the courtiers and I will set the table of marriage. We shall give you Aseneth as your wife."

[20.9] But Joseph answered and said: "I need to ask King Pharaoh since I am like his son and as his son he has honoured me. I shall ask his counsel like a father. And with that desire, I want to make Aseneth my wife." [21.1] Joseph and Pentephres kissed and rejoiced all that night, and all those living there. [21.2] And early in the morning Joseph departed to Pharaoh (f.41v) and told to him: "Give what I desire— Aseneth as wife." [21.3] And Pharaoh said: "Let her be your wife, who is from now and for all times."

[21.4] Then Pharaoh told Pentephres that he should bring Aseneth on a royal wagon to the palace of Pharaoh. And when Pharaoh saw her beauty he was amazed. [21.5] And he took her right hand and gave her to Joseph. [21.8] And he instructed that he would make the marriage of Joseph and that the feast should last seven days, and no-one should work until the seven days of the marriage of Joseph were completed. And there many Pashas⁸ and kings and rulers and nobles gathered and they rejoiced as is customary. [21.9] At this time Joseph took Aseneth as a wife. And he slept with her lawfully and he rejoiced with her always. [26.4-6] In those days Aseneth went down with the chariot of the men of Joseph (f.42r) so that she would feel safe with five hundred young men, and with her were two brothers of Joseph, Levi and Benjamin. [23.1] And the son of Pharaoh had previously seen Aseneth, and he was wounded by her beauty and he loved her. [23.2f] And he sought an occasion to take Aseneth and kill Joseph, except he could do nothing. There, when Aseneth was outside and having a good time, the son of Pharaoh came for the hunt.

Concerning how the son of Pharaoh wished that he would overcome Aseneth, and Benjamin killed him.⁹

[26.5, 7] And when the son of Pharaoh saw Aseneth he attacked her companions and (f.42v) he murdered some. [26.6] Then Levi and Benjamin, when they saw the slaughter, they told Joseph and he also dispatched his other brothers to assist. [27.1] But Benjamin was sitting next to Aseneth, [27.2] and when he saw that Pharaoh was approaching he took up a stone and he threw it at the head of the son of Pharaoh [27.3] and he fell, being half-dead. [23.6] And when the companions of Aseneth saw this, they took heart, and the six male companions of Aseneth slaughtered the two thousand men of Pharaoh's son. [29.1] The son of Pharaoh lay with many wounds. He got up with difficulty and sat and spat blood. [29.2] Now Benjamin, when he saw that he was still alive, he ran straight there so that he might chop off his head. [29.3] But his brother did not allow him. [29.5]

7. A miniature follows where Aseneth with two companions meets Joseph in the courtyard with two companions. Aseneth has a branch in her left hand, Joseph in the right. Both are wearing crowns.

8. *πασιάδες* - a Turkish loan word meaning nobles.

9. A miniature follows showing the ambush of Aseneth, Benjamin throwing a stone, and the battle of her men with those of Pharaoh's son. Pharaoh's son lies fallen in a pool of blood with a wound to his head, half-dead.

And so his companions took him and they departed carrying him to his father and they told him what had happened, (f.43r) [29.7] and after three days he died. [29.8] And his father wept and after a little while he became very weak and he, that is Pharaoh, also died. And he was one hundred and ninety years old. And he left his kingdom to Joseph. [29.9] And Joseph ruled the kingdom for forty-eight years. [21.9] Now Joseph had with Aseneth two sons, Manasse and Ephraim. And he saw the children of his children.

Now let us praise Christ above all these things, together with the Father and the Holy Spirit, the Holy Trinity. To the one who deserves all glory, honour and worship now and always and to the unending age of ages, Amen.